பரிமாணம்.

தூரண்டிகாண்டம்

தமிழ்வசனம்.

இஃது

ஸ்ரீவால்மீகி ராமாயணத்திற்கினங்க

ஸ்ரீ. அ. வீ. நரஸிம்ஹாசாரியரால்

இயற்றப்பெற்று

சென்னை

ஆ வெஙகடேசுவர அணு கமபெனியவாகளால

ஆரகத அசுசுகூடத்தில் அசிடம

வெளியிடப்பட்டது.

1913.

ALL RIGHTS RESERVED.

ALL RIGHTS RESERVED.

காபிரைட் 1913வது:— ஆர் வெங்கடேசுவர் அண்டு கமபெனியாரவாகள் காபிரைட்டுக்குரியவாகள். இப்புத் தகம இநதியன் காபிரைட் பரகாரமாகவும, அன்யதே தயாது காபிரைட் பரகாரமாகவும் காகபபடடிருக்கி றது. எவராயினும இபபுத்தகத்தை முழுவதுமாவது அலலது இதில ஒரு பாகத்தையாவது தாம் வேறு அச்சிடவும, மற்றொரு பாஷையில மொழிபெயாத்து அசசிடவும அதிகாரமிலலை இதிலுள்ள பதங்களை வது, பாவங்களையாவது, படங்களையாவது காபி செய வாகளாயின, அது காபிரைடடை உல்லங்கனஞ செய தே ஆகும்.

படங்களின் விவரம்.

தசரதன ராமாபிஷேகத்தைப பற்றி பரஜைகளுட
ன கலந்தாலோசித்தல 420

தேவாலயத்தில ஸீதையோடுகூட ராமன உபவாஸ
ஹோமாதிகளைச செய்தல 462

மந்தரை கைகேயிக்கு ராமாபிஷேகத்தைக் கூறு
தல 471

தசரதன கைகேயியை ஸமாதானப படுத்துவதற்
காக அவளது பாதங்களைப பிடித்தல 539

கைகேயி ராமனுக்குத தான வரங்கேட்டதைக
கூறுதலும, ராமன அரண்யத்திற்குப் போ
வதாக ஒப்புக்கொள்ளுதலும. 590 593

ராமன லக்ஷ்மணனது கோபத்தையும கௌஸல
யையின மனவருத்தத்தையும போக்குதல 625

ராமன ஸீதாலக்ஷ்மணர்களை அழைத்துக்கொண
டு போவதற்காகத தசரதனிடம அனுமதி
பெறப்போதலும, தவாரத்தில் ஸுமந்த்ர
னைக் காணுதலும 729

ராலக்ஷ்மணர்களும ஸீதையும கைகேயி கொடு
த்த மரவுரியை உடுத்தல 752

ராமன வனத்திற்கு பரயாணமாயப போதலும,
ஜனங்கள பினதொடாதலும 777

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமசந்த்ர பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீராமாயணம்.

* அயோத்யாகாண்டம்.

———o———

பரதன [1] மாமாவின அகதத்திறகுப போ
குமபொழுது பாபமற்றவனும பகை
வரை என்றும் அடகக்_வலலவனு
மாகிய சதருகனன தன்னைப பிரிய
முடியாத நேசமுடையவனகையால்
அநத பரீதியால் ஏவுண்டு தனனு
டன புறப்பட்டு வர, அவனையும அ
ழைத்துக் கொண்டு சென்றனன.

---

* இதன விஷயம அவதாரிகையில வெளியாகும

I இதறகு மூலம—

'ஸஹிதா மாதுலகுலம ஹ்யதேந தஹ்ருதவ்ருத்தஹ,
ஸதருவ்ருத்தோ நிதயஸதருவ்ருத்தோ நீதஹ பரிதிபுரஸ்க்ருதஹ'

இதறகு விசேஷார்தமம— (ஸஹிதா) வர்தமானகாலதனைக
குறிகக்ற இதலால— சதருகனனும பரதனும ஒரே காலதத்திற்
போலலாகவ்வனறு தோறறுகையால, பரதன் போகுமபோது அவ
னது கதி வஸதரம முதலியவை அவனுககு மிகவும பரதந்தரமாகி
அவன போகுமபொழுதே சிறிதுந தாமதமினறிப போவதுபோல,
சதருகனனும அவனுடனகூடவே போலலவனறு அநதக கதி முத
லியவறறைபபோல சதருகனனும பரதனுககே பரதந்தரனகையாகிற

இங்ஙனம பரதன கேகயநாடடிற வினறு, அஙகு மாமா வாகிய அசவபதியும ஜாதயசவங்களைக கொடுப்பது முத லிய ஸதகாரங்களைச செயதும, தான பெறற பிளளயி னிடததில வைகுமபடியான் பரீதியை வைதது அழகிய

தேகபாரதநதாயம இஙகுத தோறறுகினறது (மாதுலகுலம) இநத தவிதீயையால) இரணடாம் வேறறுமையால) பரதனுககு உததேசயமான ஸதானமே சதருகனனுககும உததேசயமாயிறறு ண்று தோறறுகையால—சேஷிககு (தனககு ஸவாமியானவனுககு) எது உததேசயமோ, அதையே சேஷபூதனன தானும (அநத ஸவா மிககு ஸொததைபபோல விதேயனுயிருககுநதானும) தனககு உததே சயமாகக கணடிருககையாகிற பாரதநதாயம சொலலபபடுகினறது. (ஹாதேந) பரதனுல ராமன ராஜயததைப பொகடடுக காடடுககுப போகையில லகஷமணன உனனைப பிரிநதிரேனென்று ராமனைததொ டாநது செலலத தசரதசகரவாதது ராமவியோகம பொறுககமாடடா மல மரணமடைநது ஸவாகககமேறப போகையில சதருகனனும உன னையலலது அறியேன எனறிருககுநதசையில உன்னைப பிரிநதிரேன எனனுட லகஷமணனைப்போல தானும ராமனைப பினசெலலாமல ராஜயததைப பாரிததாலுகையால இவனுககுப பரதனென்று தாகால ஜனராகிய வஸிஷடமஹாஷி போடடனா கேவலம ராமனது ஆஜ ஞையடம கொணடு ராஜயததைப பாரிததவ னென்று தோறறுகை யால பகவானுககுப பரதநதாலயிருககையாகிற பாகவததவனு சொ லலபபடடது (தஹா) அபபொழுது பிரிதது முஹூரதமிடுப போக பராபதமாயிருகக்ப பரதன போனதுவே முஹூரதமாகப போலனைகை இதலல தனககு அனுகூலசநதராதாராதிபலனக ளையும அபேகஷிககாமலே போலனென்று அவனுடைய பாரதநதாய மே விசேஷிததுத தோறறுகினறது (அநவ) பாபமறறவன அகமெ னறல பாபம சதருகனன, தனககுச சேஷியான பரதனுககு ராமபகதி உததேசயமாகையாலே தனககும அநத ராமபகதி உத தேசயமெனறிருநதனனேயனறி, ஸவசேஷியான பரதனுககு அது உததேசயமாகாதவனறு தனககும அது உததேசயமாகாமல அநிஷ டாவஹமா மெனறேயிருககும அநிஷடாவஹமெல்லாம பாபமெ னனபடுமெ ஸகருதமாயினும மோகஷாபேகஷயுடையவனுகது அ

ஞமு அவனுககுத தெரியும. அவன யாஜனயேற்றத்திலும் குதிரையேற்றத்திலும, ஏறி அவைகளை அடக்கி நடத்துவதிலும ஸாமர்த்தியமுடையவன், தனுர்வேதத்தினமர் மங்களெலலாமறிநதவணக்கயால தனுர்வேதத்தை அறிநதவா யாவரிலும மேலாயிருபபவன; உலகத்தில அதிரதனென்று பேர்பெற்ற மஹாவீரர்களால கௌரவத்துடன் கொண்டாடபபட்டவன; சத்ருகக்ள்வநது தனனைச சுற்றிச சூழநதபினபே தான அவாகளை அடிபபவன அனறு; தானே அவர்களிருககுமிடநதேதடிச சென்று, அதிலும துாகக்ம்முதலிய விடங்களில மறைநது வநுசித்து அடிகக்காமல, எதிரே சென்று நின்று யுத்தஞ செயயுந திறமையுடையவன. இபபடி தாணகச சென்று யுதததஞ செயது கொண்டுமே தனது ஸைனய எதிரிகளால அடியுண்டு பயநதோடாதபடி ரக்ஷிக்குமபொருடடு எதிரிகள நுழையமுடியாத சகரவயூஹம முதலிய வயூஹஙகளைச செயது ஸைனையச சிதறுமல நடததும வலலமை யமைநதவன. ஆனதுபற்றியே அவன யாவராலும எதிரிடவொண்ணுமலனபபோதும ஜயசீலனாயிருபபவன கேவலம மனுஷயாகளே யனறித தேவதைகளும ராக்ஷஸாகளும ஒருவரோடொருவர்கக்ண்டான விரோதத்தை விடடு ஒனறுகக கூடிக கடுங்கோபாவேசமுங்கொணடு வருவாகளேயாயினுமவனை எதிரிடவலலரலல. அவனுககு அஸூயையெனபது எபபோதும உண்டாகாது. கோபம அவனுககு ஸவாதீன்மாயிருகக்ும காவமெனபது அவனிடத்திற புலபபடாது. பிறர் மேனமையைப பொறுதிருக்குந தனமை அவனிடம தெனபடாது. அவன எவவகை பராணிகளையும் அவமதிகக்மாடடான. சில காலங்களில [1]ஸத்த்வகுணந தலையெடுத்துச சிலகாலங்களில ராஜஸகுணந தலையெடுதததுச சில காலங்களில தமோகுணந தலையெடு

கது அநதநதகாலததினபடி யிருக்கையனநி எபபொ
ழுதும ஸதாதவமே தலியெடிதது ஸதாதவமூர்திதியாயி
ருபபவன. இபபடி அநத ராஜகுமாரனகிய 'ராமன
பராஜைகள அனைவரிலும தானொருவனே லோகோ
தாரகுணஙகள கிரமபப பெறறு மூவுலகஙகளிலும
கொணடாடபபடடு மேனமையுடன விளஙகினன அ
வன பொறுமையில பூமியைப போனறவன, புதி
யில பருஹஸபதிகெரபபானவன பராகரமததில இந
திரனுககும எதிராயிருபபவன, இஙஙனம ஸதரீகள
இனனோ வருததாமுதலிய ஸமஸதபராஜைகளுககும, தக
பபனகிய தசரதசகரவாததிககும ஸகதாஷிதனை விளை
விககுக திறமுடைய குணஙகளுடன இயறகையாகவே
மிகவும அழகுதிபொருநதிய ராமன, தாமுகவே பராகாசி
ககுகதனமையனகிய ஸரியன கிரணஙகளோடு பரகா
சிபபதுபோல பராகாசிததிருநதனன [1] இஙஙனம குண
ஸமருத்தியுடையனகி யிருபபதுபோலவே, ஆசரிதாகளு

---

1 இதறகு மூலம—

'தமேவம்வாதஸமபந்நமபராயஜ்ஞியபராகரமம,
லேகபாலோபயந்நாயிமகாமயத மேஷிந்'

இதறகு விசேஷார்தம—(ஏவம) இபபடி பாலகாணட தறி
சொலலியபடி,(வாதஸமபந்நம), 'ராமஸது வீதயா ஸாயம'எனகிற
படியே பதனீவாதமும வீதையோடு கரீடாரஸமும பெறறிருபபவ
னும, (அபராயஜ்ஞிய பராகரமம) விரோதி வாகதனதைப போகதி
தனனேடொகக டோகதனதைக கொடுபபவனும, (லோகபாலோபமம)
இது (லோகபால) (உபம) எனறு இரணடும விசேஷணமாய விசே
ஷமேனபயபதஸமாஸ மாயிருகினறது. (லோகபால) லோகஙகளை
பாரிபாலனஞ செயபவனும, (உபமம-உப ஸமீபே, மா-லகூஷ்மீ: யஸ
ய தம)ஸமீபததில் வீதாரூபையான லகூஷ்மியையுடையவனும, லகூஷ்மி
யோடு போகதனதை அனுபவிததுக கொணடிருபபவனுமென இபப
டிபபட்ட ராமனை, (தேஷிந்) பூதேவியும, (நாயிம அகாமயத) ஸவயம
வாதகால கழுத்தில் மாலையிட விரும்பினள

ககு ஸமீரக்ஷணஞ் செயயும வ்ரதலமருததியும பெறறு, ன்திரிடவொணணுத பராகரமததுடன விளஙகி லோகபா லாகளுககு ஓபபாயிருககிற ஸ்ரீராமபிரானைப பூமியும (பூமியி லுள்ள ஜனங்களெலலாரும) தனககு காதணுகு மபடி விருபபமுறறது. உலகததிலொபபினறி இபபடிப பட்ட கலயாணகுணங்கள் பலவும நிறைநதிருகுகிற புதல வனைப பாரத்து, தசரதமஹாராஜன தான பகைவரை அடகஙகிகொணடு ராஜயபரிபாலனஞசெயது ஓயநதிருப பதை ஆலோசிதது வெகுகாலம பிழைததுக கிழததனம அடைநதிருபபதுபறறி 'நான பிழைததிருகுமபொழு தே ராமன எபபடி அரசன ஆவான' எனறு மிகுந்த ஆசையோடு சிநதையுறறிருநதனன. பினனும அவனர சன மனததிறபறறின சிநதை நிலபெறறு 'எனது அன புகுரிய குமாரனகிய ராமன ராஜயாபிஷேகமும பெறறிரு கக, நான எபபொழுது காணபேனோ! அவன உலகநகளி ன அபிவருததியை விருமபியிருபபவன; ஸகலபராணிக ளிடததிலும தயையுடையவன, மழுயைப பெயயும மே கநதைபபோல ஜனங்களுககுத தீரதமயமினறித்தானஞ செய்து மனவருததநகளைப போகக்கொண்டிருபபவன. அவன உலகங்களுககு எனனைக்காடடிலும மிகவும பரி யஞயிருபபவன; பராகரமததில யமனுககும தேவேநதிர னுககும ஓபபானவன; புததியில பருஹஸ்பதியைபபோன றவன; பாவதமபோல மஹாதீரணயிருபபவன; எனனைக காடடிலும மிகுந்த குணஙகளுடையவன இபபடி ராஜத் தனத்துககு உரிய ஸமஸ்த லக்ஷணஙகளும பொருநதி வி ளஙகுகினற இபபுதலவன எனககு இவவியதிலேயே இப பூமண்டலதததையெலலாம பரிதது ஆளக்கணடு நான ஸவ ரதகமேறப போகுமபடி நேருமா! எனறு அசசிநதையே எபபோதும் கடநதேறப் பெறறிருநதனன இவவணம

காலவித்தங்களாகி மறறை அரசாகன்ஃகுத் தூல்புங்களு மாகி எஙகும பரஸித்தி பெறறிருகஃகிற கீழசொனன அகதக குணஙகளும, மேலும லோகோத்தரங்களாகி ஸவபாவஸித்தஙகளுமாகிக கணகஃகிட முடியாதிருகஃகிற மறறைறகஃகலயாணகுணஙகளும நிறையபபெறறு விளஙகு கினற இகத ஸ்ரீராமனைப பாரத்து அகதத தசரதமன்னு வனமகதரிகளுடனா ஆலோசித்து நிசசயஞ செயதுகொ ண்டு அவனை யுவராஜாவாகச செயய நினைததனன். பினனும, சிறநதமதியுடைய அமமனனவன ஸவாகஃகத்தி லும ஆகாபத்திலும பூமியிலும பயஙகரஙகளாகததோன றறுகினற உதபாதஙகளைப பாரதது, தனது சரீரதது கிழதது மிகுநதிருபபதைக கணடும மகதரிகளைப பா ரது 'இவவுதபாதஙகள எனகஃகு கெடுதியைத தெரிவி ஃகினறன மேலும எனது சரீரமும கிழதது பரவப பெறறது இவவிரணடு காரணஙகளையுமபறறி இனி வேக மாக ராமனுகஃகுப பட்டாபிஷேகம நடதத வேணடும்' எனறு மொழிநதனன. பினபு அகதத தசரதமஹாரா ஜன 'பூரணசநதிரனபோல ஸமஸத ஸுகதாபஙகளையும போகஃகடிகஃகவலல அழகிய முகமபெறறு மஹாமதியுமாகி விளஙகுகினற ராமன உலகஙகளுகஃகு மிகவும பரியபுயி ருபபதுவும உதபாதம முதலியவறறால எனகஃகு உணடா கும பயததைப போகஃகுகினறது. இது பட்டஙகட்டுமைக் கஃகு மறறொரு காரணமாகவும இருகஃகினறது' எனறு தெரிவிதது கொணடனன தாமரீலஞகிய அமமஹீபாலன தனகஃகும பரஜைகளுகஃகும க்ஷேமத்திறகாகவும ஸகலே ஷததிறகாகவும தகுநத காலததில ராமனுகஃகுப பட்டா பிஷேகஞ் செயவிதறகு மிகுநத பரீதியோடு தவுரைபபட டனன. அம்மனனவன அகதப படடணததில வஸிகஃகும் ஜனங்களையும காமதத்தில வஸிக்கும் ஜனங்களையும பர

தான தூஜாக்களையும ஸமானயராஜாக்களையும வேறு வேறுக வரவழைத்தனன். கேகயராஜனும ஜநகராஜனும் தூரதேசஸ்தர்களானதுபற்றி அவர்களை வரவழைக்கதகக அவகாசமம தேராமையால அவ்விவரசன 'இந்காரியம கடநதபினபு அவர்கள் பரியமான இவ்வாத்தையக கேட்கலாகும்' எனறு நிணைத்து தவரைபபடடாயினும அவர்களை வரவழைகக முயலவிலலை. தசரதமனனவன தான் வரவழைதது வநதவரகளுககுத தகபடி விடுதிகளைக காட்டிப பலவகை ஆபரணங்களையுங கொடுத்தது பூஜித்தபினபு, தான அலங்காரஞ் செயதுகொண்டு பாணஜனைப பாரக்க வநத பாஜாபதியைபபோல அவர்களைக கணடனன சதருஸனைனபங்களை அடகவல்லை மஹாவீரஞகிய அமமனனவன உடகாரநதிருகக பினபு ஜனகமஹாராஜனும் கேகயமஹீபதியுந தம்மிர உலகத்தில மேனமை பெறற மறறை அரசாகளிலலோரும ஆஸ்தானமணடபத்தில புகுநதது அமமனனவலை அளிகக ப்பட்ட அநதந்த ஆஸனங்களில அவவரசனுககுளதினில தானே அடககததுடன உடகாரநதனர். அவவரசனை வெகுமானஞ செயயபபெறறவாகளும வினயததோடு கூடியவாகளும அரசன மொழியும உரைகளைக கேடகுமபொருடடு மெலலமெலல ஸமீபத்திற்கு வநது உட்காருகினறவாகளுமாகிய பலவனைக நகரங்களினினறும வநத மனனவாகளாலும டலதேசங்களினினறும் வநத ஜனங்களாலும சுறறிலுஞ சூழபபட்ட அநதந்த தசரதமனனவனதை வாகளால் சூழபபடட மஹாஜபாவஞகிய தேவேநதிரனபோல பரகாசித்தனன. ஒனறுவது ஸர்கமம முறறிறறு.

ராமாபிஷேகதினபொருடன்தசரத
னனனவன பரஜைகளோடு கலந்து ஆலோ
சிதலும,ப்ரஜைகளஅதறகுடனபடிதலும.

பினபு அநத தசரதமஹீபதி, தன கண்டதவனி பரிவாத்யமபோல முழுஙகிகொண்டு கம்பீரமான அத தஙகள நிறைநத நானகுப பகஙகளி லும பரதிதவனி ழுபபெறறுத்தன துபரபாவதத்திற்கு அனுரூபமாகவும மிரு துவாகவும ஓபபிலலாததாகவும மாதுரயம நிறைநததாக ஷமூ பெருமை பொருநதியதாகவும சபதிகக, தானமேகத தை நிகாதித்து, ஸபையிலிருபபவர அனைவாகளும எதிரமு கமாகி மிகவும ஸநதோஷத்தை விளவிகக லல ஹிதமா ன வாகயததுடன ஸபஷடமாக அரசாகள அனைவரை யும நோகக இநநனம உரைத்தன 'ஸபையீரகளே! மிகுநத விஸ்தாரமுளள இதராஜயததை எனது பூர் விகாகளாகிய ரகுமஹாராஜா முதலிய அரசாகள் தரம பெற்ற பிளளையபபோல மிகுநத பரீதியுடன பாதுகாத து வநதாகளெனபது உஙகளுககுத் தெரியவருமலலவா? அவாகளது வமசததிற பிறநத நானும, அநத இகஷ வாகுவமசததவாகளாகிய அரசாகள யாவரும ஸுகமாக ரகஷிததுககொணடு வநதது பற்றி ஸுகததுககே உரிய தாயிருககின்ற இநத ராஜ்யததுககெலலாம இபபொழு தும ஸுகம உணடாகும்படி விரும்புகினறனன பூவிகா களாகிய அரசர் நடநத மாரக்கததினபடியே அனுஸரி த்து நானும ஜாகரூகனகி எபபோதும ஏமாறுமல எனது சகதிககு உரியபடி பரஜைகளைப பாதுகாத்து வந தனன எதிரிலலாத பராகரமத்துடன சவேதசசதரக தரித்துக கிழததனம வரையி லும ஏகாதிபத்தியதுடன ராஜயஞ செயது; உலகததிறகெல்லாம நியமத்துடன ஹிதத்தைச செயதுகொணடு வநதனனகையால, அநத

420 தசரதன ராமாபிஷேகத்தைப்பற்றி பரஞ்சுகளுடன
கலந்தாலோசித்தல்

வெள்ளிக்குடையின் நீழலிலதனே காலங்கடக்கப்பெற்று எனது சரீரமானது கிழத்தனம் அடைந்துவிட்டது. பல ஆயிரமாண்டுகள் ஆயுளைப பெற்று ஜீவித்திருந்த எனது சரீரமானது இபபொழுது ஜீரணமாய்விட்டது. கான் கிழவனாய்விடேன ஆகையால இனிச்ரமபபட முடியாதிருக்கின்றனன். ஆனதுபற்றி காம இனைபபாற விரும்புகின்றனன. உலகத்தில தர்மத்தைப பரிபாலனஞ செய்யும் பாரம் கேவலம எளிதில நிறைவேற்றக கூடியதல. அரசர்களின பரபாரமாகிய சௌரயாதிகளைப பெற்றே அதற்கு முயலவேண்டும. இதரிய நிகரறம, இலாமற் போகுமாயின, அபபடிப்பட்ட பாபாவங்களைப்பவாக்கும் அது பரிக்கமுடியாதிருககும. அனேக ஸாதனங்களினாலே கொணடே நிரவஹிக்கவேண்டியிருபபதால அது மிகவும் பெருமை பெறறது. தான அபபடிப்பட்ட பாரத்தை நிர்வஹித்துகொண்டு வருதலைபால மிகவும் ஓபதிருகின்றனன. இங்ஙனம ஓபதது முதிரதது மிருக்கிற தான பராஜராக்ஷணத்தில குமாரனை நியமித்து, அந்தரங்கர்களாகிய இத்த பராஹ்மணோத்தமராகள யாவரும் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்று இனைபபாற விரும்புகின்றனன. எனது மூத்தகுமாரனகிய ராமன பராகரமத்தில இந்திரனுக்கு ஓபபாயிருபபவன; சதருபடனாங்களினாலெலலாககுணங்களாலும எனகொபபாகவே பிறந்திருகின்றனன தாரமிகரோமணியும புருஷோகளில தலைவனுமாகிப புஷ்பகக்ஷேதரத்துடனகூடிய சந்திரனபபோல மிதமினறி பராகரிகின்ற அந்த ராமசந்திரனை ஸகோதராஷித்துடன பௌவராஜ்யத்திறகு நியமிகக விரும்புகின்றனன. [1]மூவுலகங்களும பல

I இதறகு மூலம—

'அநுரூபஸ ஸை நாயோ லக்ஷ்மீவாந லக்ஷ்மணாக்ரஜஃ
தரைலோகயமபி நாயேந யேந ஸ்யாந்நாயிவதாம'

இதற விசேஷார்தம—(ஸஃ) அந்த ராமனை, (அநுரூபோநாயஃ) ஸஹஜஸவாமி, மற்றை எலலோரும காமானுகுணமாக ஸ்வாமிக

நாதர்களையுடையவையாயினும், யாதொருவனை ப்ர்புவாகபெற்றுச் சிறந்த நாதனையுடையனவாகுமோ, அபபடிப்பட்ட மஹாதேஜஸ்வியும லக்ஷ்மியைப பெருகசசெயயுந

ளாவா, ஆகையால ஔபாதிக ஸவாமிகள (அதாவது— ஒரு நிமித்தத்தைபபற்றி ஸவாமித்வம பெறறிருபபாகள) ராமன் ஸவதஸ்ஸித்தமான ஸவாமியாயிருபபவன, அனறியே (அநுரூபஃ) அனுகதமாகிய (எலலாவறறையும அனுஸரித்த) ரூபத்தையுடையவன. எலலாவறறிலும வயாபித்திருபபவன அனறியே (அநுரூபஃ) அநுபாவிகடமான (தனஸ்வ உடபுகபபெற்ற) உருவங்களையுடையவன எலலாபதார்த்தங்களிலும உடபுகுந்து அந்தராத்மாவாகியிருப்பதுபற்றி எலலாவறறையும தனககுச சரீரமாகக கொண்டவன (அநுரூபஃ-அநுஸ்யூதரூபஃ) தனனிடத்திற பொருந்தியிருக்கிற பலவகை ரூபங்களையுடையவன பர வ்யூஹ விபவ அர்சாயாமி ஆசசார்யாவதாரங்களாகிய பலவகை ரூபங்களையுடையவன அனறியே (அநுரூபஃ-அ-உரூபஃ) உன்ரூல சிவன உரூபனென்ரூல சிவனேபபோன்ற உருவத்தையுடையவன. அனுரூபனென்ரூல சிவனேடபோன்ற உருவமற்றிருபபவன். சிவனேபபோல விரூபாக்ஷனலலன, சதுர்முகக கணணன (விநாயஃ) (விநாயகரூபகத்) பக்ஷிகளரூகக (நாயஃ) மேலாகிய ஹமஸம (விநாயஸ்யாயம வைநாயஃ) ஹமஸத்வம் நாமமாகக கொண்ட பரஹமதேவன. ஹமஸத்தைத வாஹனமாகக கொண்ட பரஹமதேவன. (ஸவைநாயஃ) அந்த பரஹமதேவரூடனே கூடியவன (நாபிகமலத்தில பரஹமாவைபபபரித்திருபபவன) அனறியே (விநாயஃ) பக்ஷிகளுக்குத்தலைவனாகியகருடன (விநாயஸ்யாயம வைநாயஃ) அந்தக்கருடரூடனே ஸமபந்தமுடையவன கருடவாஹனனெனக நாதமுனைக்கு ஃவ்ரூது ஸொலலப்படுகினறது (லக்ஷ்மீவான) லக்ஷ்மீதேவியையுடையவன லக்ஷ்மீதேவிபபதினியாக்வுடையவன ஸ்ரீயஃபதித்வம வேதாந்தங்களில பரதத்வத்திறகு ஸாதகமாகச ஸொலலபபடுகினறது. அங்ஙனம பரத்வமுடையவரூ யிருபபதுபறறி இவன நாதனுக்த சுகுய (லக்ஷ்மணஸ்ரீராஜஃ) இங்கு லக்ஷ்மண சபதத்தால கைங்கரயலக்ஷ்மீ அமைந்தவாகன் மாத்திரம ஸொலலபபடுகினறனரூ. அகாரஜன எனகையால கைங்கரபதத்தில மனமூனறிய ஆசரித்தாகரூகுத தமபிகுத தமையன்போல ஸ்வாதீனமாயிருபபவனென்ரூ ஆசரித்தபாரதந்தரயம தோறறுகினறது. வேதாந

தனைமுயுள்ள லக்ஷ்மணனுகக்குத் தமையனுமாகிய ராம
னே உங்களுக்குத தகுந்த நாதன வெகுகாலமாக நீன
தரித்திருந்த இந்தப பூமிபாரத்தை எனது ஜயேஷ்ட

தங்களிற கூறபபடுகிற பதனீவிசிஷ்டாதவம (பதனியாகிய ஸ்ரீமஹா
லக்ஷ்மியோடு கூடியிருகக்கை) (லக்ஷ்மீவான) எனறுசொலலபபட்டது.
(ல்க்ஷ்மணஸ்ரீரஜஃ) எனபதலால பரிஜனங்களோடு கூடியிருகக்கையும
இங்குச சொலலபபட்டது பரஹ்மருத்ராதிகளும நாதாகளெனறு
பரஸித்தி பெறறிருகக இவன தகுந்த நாதனெனபது எபபடி? என்.
னில—சொலலுகிறார—(தரைலோகயமபி) மூவ்வலகங்களும அன்
றியே— நித்யம அநித்யம நித்யாநித்யம எனறு மூனறு வகைபடட்
டிருகக்கிற ஸமஸ்த லோகங்களும (யோ நாயேக) ஏந்த நாதனால,
இவனுடைய நாதத்வம் நித்யமெனறு தோறறுகிறது (நாயவத)
நாதனையுடையது இபபடி சொலவதனால இந்த்ராதிகளின நாதத
வம அநித்யமாகையால அவாகள நாதனலெறனபது ஸூசிபபிக
கபபடுகினறது (நாயிவததரம) சிறந்த நாதனையுடையது இதனால
ப்ரஹ்மருத்ராதிகள ஸாமானயமாக நாதாகளே யனறி சிறந்த
நாதாகளாகமாட்டாரகளெனபது தெரியவருகினறது ஏனெனில—
'யுஷ்மகோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராயி பஜ்மஹ்ஸ, புநஸ்த
ரைலோகயஸ்ய தாத்ருத்வம பராபதவாந்தி ஸுரஸ்ரும' (நானமுகனை
பலவாயிரங் கோடியுகங்களாக விஷ்ணுவை ஆராதித்து மூனறு
லோகங்களுக்கும தான அதிபதியா பிருக்கும அதிகாரத்தைப பெறற
னன)எனறும, 'மஹா தேவஸ ஸாவமேயே மஹாதமா ஹ்ருதவாத
மானம தேவதேவோ வை ஸ்ரீவ' (மஹாதமாவாகிய சிவனை ஸாவமேத
மெனனும யாகத்தில ஆதமதேஹாமம செயது பரமாத்மாவாகிய
விஷ்ணுவை ஆராதித்த தேவாகளுக்குத் தேவலோயிருக்கும் தனமை
யைப பெறறனன)எனறு விஷ்ணுவின அனுக்ரஹத்தில பரஹ்ம
ருத்ராகள நாதராயினரெனறு கூறபபட்டது ஆகையால மூனறு
லோகங்களும அவாகளால நாதனையுடையவை யாகுமேயனறி, நாத
வததரங்களாகா விஷ்ணுவிலேயே நாதவததரங்களாகினறன
(நாயிவதகரம) எனகையால ரக்ஷகனுடைய பெருமையைபு பாரகி
லும ரக்ஷகத்வம சுருங்கி யிருககுமென்று தோறறுகினறது ரக்ஷக
னுடைய பாரிபபே அதிகமாயிருககுமென்றபடி.

குமாரனுகிய ராமனிடதநில இறகிவிடடு, இபபூமிகது இபபடிபபடட கணமையை உண்டாகசசெயது, இவவரு த்தர தீரகதிருகக்லாமென்று எண்ணுகினறன ராஜய பாரதநிலை ஒழுகது முதிர்நதிருககினறு எனகது இத ராமனை அபிஷேகஞசெயப நிணைத்த காரியம தநத பயனேபாலாதனை விளவிகக்வறறு யிருபபினும, நான இதை நனறுக ஆலோசிதது ச செயபத தொடஙகினே னென்று உஙகளுகக்குத தோறறியிருபபினும இதனை செ யயதீரகள எனகது அனுமதி கொடுபபீரகளாக இது னைகது அனுகூலமாயிருககுமாயின இதை விடடு நான மறறொனறை எபபடி செயயலாகும? உஙகளனுமதியினறி நானமாதரிம எதைதது செபப தேறும? "உனகது என துரியமேம? அதைச செபபலாம?னை பிரகளானின. ராம னுகது அபிஷேகஞ செயயும விஷயதநில எனகது பரீதி உணடு; ஆயினும மறறொரு ஹிதம உளளதாயின, அதை ஆலோசிதது ச செலலவீரகளாக. பகஷபாதததுடன கூடிய நான செயயும ஆலோசனையகக்ாடிலும பகஷ பாதமிலலாத மதபலஸதாகள செயயும ஆலோசனை வே றுபடடு அதிசயிததகதயிருககும அது யுகதிபாதியுகதி கனையிடடு விசாரஞசெய நேரபபெறறு மேலான பொரு ளடகக முடையதாயிருககும' எனறிவவாறுகத தசரத மனனவன செலலிககொணடிருகையில, அரசகள அனைவருஙகேகடடு, மணமுறைபட டெபயரும மேகதைதக கணடு மயிலகள் ஸந்தோஷஙகொணடு 'கெகெ' என்று சபதிபபதுபோல, அநதத தசரதமனனவனைக கொணட டாடினர அநத ஸபையிலுளள ஜனகக்கூடடம அனைத துமு அவவரசன மொழிநத வாரதைதககு ஸந்தோஷம அடைநதது 'மேலமேல' எனறு உரப்புடன கோஷிகைக யில, அநத அழகான த்வனியானது, அவாகளது ஸந்தோ

ஹதனை. வெளி தூரதாறறுவித்துககொண்டும், ப்ரதிதவ
னீகளை மேலெழுசசெயதுகொணடும அவவாஸதானமண்
டபததின விமானதனைதக குலுங்கசசெய்வது போல மேற
கிளமபிறறு. 'தனகுக கிழத்தனம வருநகாலத்தில
யுவரீராஜனை ஸதாபிததுகொடுபபது அரசாகருக்குரி
யு தாமமும. பரணைகருககு பரியோராஜனத்தை நிறைவேற்
றிகொடுககவறறும' எனறு அறிதது மொழிந்த அக
தத தூரதனனை யன்று அபிபராயதனைதத் தெரிதது கொ
ணடு, வஸிஷ்டாதமுதலிய பராஹ்மணாகளும, அராசாகீரு
ம படடணதது ஜனபதாகளும, பகதத்துத் தேசத்தினீ
னறும வருதராகளுமாகிய பரணைகருடனகூடி யுகதாயுக்
தங்களை விசாரிதது ஆலோசிதது, எலலோரும ஐகமத்
யம பெறறுத தருதமது மனததில தணிதது தணிதீப நிசசயி
ததுகொணடு அநதத தூரதமனனவனை பாரதது
'மஹாராஜதீ! நீர பல ஆபிரமணர்களை பிழைதது
முதிராதவராபயிடமுர ஆகைபால ராமனை இளவரச
னாக படடாபிஷேகளு செயவீராக. 'நாஙகள், நீண்டபுஜ
தனைடங்களை யுடையவனும மிகுதத பலமுடையவனும

I இதறகு மூலம—

'இசவாகூணாமஹ மஹாவாஹுர்ம ரவுரவ்ரம மஹாவலம,
மஜேய மஹதா யாதம ராமரு ஸதராவ்ரதாநகம்' எனறு

இதறகு விசேஷடாதாதபரய— நான ரசுதிதுக கொணடிருககை
யில, ராமனுககு அபிஷேகளு செயவதை ஏன விரும்புகினறீர்கள?'
எனறு ராஜன வினவின தாகக்கொணடு நாஙகள ரகுவம்ஸதினடொ
ருடடு ராமாபிஷேகதனை விரும்பவிலலை ராமன குமாரனையிருககும
பொழுது உளள அழுகைக கணடனம இனி பட்டாபிஷேகதகொ
ணடிருநதபோது உணடாகும அழுகைகனைடு அனுபவிகக அபிஷே
கதனை ஆசைபபடுகினறனமென்று ஜனகர சொலலுகினறனர.—
(இசவாகவ) நீ கட்டின பட்டம முதலியவறறோடு கூடியிருககைகில
கான விரும்புகினறனம. (இசவாகவ) இசைவாதிரமே எஙகளுக

ரகுகுலதிலகனுமாகிய ராமன பெரியிதாரு டடடதது யாஜனயினமீது ஏறிக்கொணடு வெளுத்த குடையின நீழ வில முகமம மறைநததும மறையாததுமாக வநதுகொண டிருகுகையிலனரோ? காணவிருமபுகினறன்ம' என றனர. குளளது; காரிதனை நறைவேறறுவது உனனுடையதனரோ? (இச ஹாமஃ) எஙகளுககு ஆசையிருகுகினறது, ஆயினும 'ஸ்ரேயாஂஸி வஹந்ரவிவ்ன் நாந்' எனகிறபடியே நனமைகளே பலஇடையூறுகள உணடாகுமாகையால நாஙகளா விருமபுகிற நனமை இடையூறினறி நடநதீடேறுமோ? நடநதீடேறுதோ? தெரியவிலலை (இசஹாமஃ) அபிஷேகததிறகு இடையூறுகள உணடாகுமோ? உணடாகாமற போகுமோ? எஙகளாசைககு யாதோரிடையூறும உணடாகா தனரோ? மேலுமஅழகான வஸதுவைப்பாகக ஆசைபடுவது லோகவிதமேயனரோ? (இசஹாமஃ) நீ எலலாவிதததிலும குறை யினறி ரகஷிதது க கொணடிருநததுபறறி வாயாற சொலலலாகா தென று மனததிலே யே ஆசைபடடுகொணடிருநதனம, இப பொழுது உனது அபிபராயம தெரியவநததலால ஆசைபடுகிறோம எனறு ஸபஷடமாக வாயாற சொலலுகினறனம (இசஹாமஃ) இபபனமையால சிலாககு விருபபமுணடாகிச சிலாககு விருபப மிலலையெனபதினறி இருநததே குடியாக எலலோரும விருமபுகின றனரெனறு தோறறுகிறது (ஹி)இவவிருபபமஉலகதில உளளவா அனைவாகுமஉணடெனபது பாவிதததே இதுஎலலோாகுமஉண டெனபது (ஜநவோஷோ மஹராஜஸ்ய) எனறும (விமாநங கமபயந ரிவ) என்றும நாடடாா பணணின ஆரவாரதில கோபபுக குல நத உனது மாளிகைகளிலும விமானஙகளிலும காணுமபடியனரோ இருகுகினறது (ஹி) நீ நாதனை யிருக்குமபோழுதே ராமனை இபபூமி தேவி நாதனாக விருமபி ஸவயமவரஞ செயது மாலையிடடபோதே இவவிஷயம நீ அறிநதிலலையோ? (மஹராவாஹுமம) நீணட புஜஙகளை யுடையவன. அவனது பாஹுபலததிறகு இபபூமியைப பரிபாலனஞ செயவதுஎவவளவு? மஹாபுருஷ லகஷணமனரோ? மஹாபாஹுவா யிருகுக (ரவுவீரம) 'ஸிஙஹஸ்கநதோ நரஷாவஷஃ' (ராகவன தனிதாக வுந்த தானததிலுலை வெகுமதிபபவன) எனறு பாவிததிபெறற ராகவ னை (ரவுவீரம) ரகுவமசததவாகளகாடடிலும தாமிகளையிருப்பவ

இங்ஙனம ஸபையிலுளளவாகள சொனன வாகதனை யைக கேடடுத தசரதமனனவன அவர்களது மனதிதி லுள ஸகதோஷதனைத் தெரிதது கொண்டும அனை அறியாதவனபோல அபிநயிதது அவாகளவாயாறுனே

ன (மஹா஬லம) மலலுபலமுடையவன திடமான பாதிஜனுயுடை யவன பாதிஜனை தவறுதிருகுமெனனும தனது விரததில திடமாக ளனறியிருபபவன (மஜ்ஞ) யானையிலல சதருஞ்ஜயமெ னனும போ பெறற படடது யானையினமீது ஏறிகொணடு அபிஷேகதின பொழுது நீ கொடுதத கீடம படடபநதம முதலிய வை யானையினமீதேறிலனறே எஙகளுகுப புலபபடும, தோ முகவி யவறறில ஏறுமாயின அவை எஙகளுகுததோறறு (மஹதா மஜ்ஞ) ராமன மஹாகஜமபோல நடகவலலவ னகையால அவனது நடை யைபபோனற நடையுடைப மஹாகஜமாகிய சதருஞ்ஜயதினமீது ஏறிகொணடு (ஆயாதம) மஹா வீதிநடுவில வீடடுவாசலதோறும வருகையில (ஆயாதம) 'ஏகஸலவாஹ நஹருஞ்தம' (மதுரமான பதாதததனை ஒருவனுகப புகிகலாகாது) எனகிறபடியே அவன வீதியில வருமபோது நாஙகள மாததிரமேயனறி எமது பிளளைகள பெணடிரகள முதலியவாகளோடு காணவேணடும (ராமம) லௌநதா யுததிலுல ஜனஙகளின மனதனைத க களிகசச செயயவலல ராமனை (ஹதாவ்ருதாநநம) தருஷடிதோஷமவாராதபடி குடையிலுல மறைக கபபடட முகதனையுடையவன குடையிலுல முகமகாஞசம தென படடுகொணடு கொஞசம தெனபடாமலிருபபதிலுல முகமலலாம பாரகக வேணடுமெனனும் ஆசையை உணடு பணணுகினற ராமன. அனறியே- காறறினலுமவெயிலிலுமபடடு வாடாமலிருகுமபடி அநத ஙகாகளாகிய நணபாகளால பூசக்ரகுடையைக்கொணடு மறைகபப டட முகதனை யுடையவன அனறியே— 'ஏகசஹதாராம மஹீமஹ ஙக தே' எனறு ஸாமுதரிகதிற சொலலியபடி ஒரோதியுடன வட்ட மாகிக குடைபோனறு விசாலமான சிரஸனை யுடையவனெனறு தோறறுவிப்பதும மஹீபாலாகள யாவரும இவனது தடையின்றிய கடடளைகுடபட டிருபபவாகளெனறுரைபபதுமாகி வெளுதத பெ ருஙகுடையிலுல மிகவும அழகுபொருநதி வ்ஙஙகுகினற முகதனையு யவன (ரவ்வீரம்)எனபதிலுல யானையினமீதேறி யுடகாரும பொழு

அதைத தெரிதது கொள்ளவேணடுமென்று விரும்பி அவர கணிட பாரதது' ஓ மனனவாகளே! 1நான ராமனுககுப படடாபிஷேகஞ செயயவேணடுமென னும் வாதகணை யைச சொலலக கேடடவுடனே முனபின ஆலோசிகக ாம்ல ராமன பரபுவாகவேணடுமென்று விரும்புகின்றீரகள; ஆனதுபறறி இதில எனககு ஸமசயமாயிருககின்றது நீங்கள எதுககாக ராமாபிஷேகததை பாராத்திகதீரக ளோ, -அதை எனககு யதார்த்தமாகச சொலலவேண்டும. கான தாமததைத தவிரமல பூமியைப பரிபாலனஞசெய தல் சொனனதிருககையில, நீஙகள இளமைப பருவம நீஙகாத எனது குமாரனை யுவராஜாவாகப பாரகக விரும்புகின்றீரகள. இது எபபடி? எனனிடதில அபராதம யாது?" என்றான. பினபு அஙகுளள ஆரசாகளும படடணதது மும காமதது மும வலிபபவாகளாகிய ஸகல ஜனஙகளும துணடான வீரப்விசேஷமசொலலபபடுகின்றது (மஹாவலம) என ற விதமலை மசமபிடிதத யானைபையும தருணீகாரஞ செயது முறிப போகவலலவனென்று தோறறுகின்றது. (ராமம) தன ஸௌநதாயத திலை யானையை அலஙகரிதது கொணடிருபபவன (ஹதாவ்யதாந ம) தனது முகாந திவளளதிலை எபபடியோ, அபபடியே குடை யின நுனி மறைபபதலலும உணடான ஸௌநதாயதைக யுடையவ ன இஙஙனம அபிஷேகததிறகுப பினபு உணடாகும ஸௌநதாய சோபை முதலியவறறை வாணிதது ச சொலவதலை அபிஷேகஞ செயயவேணடும என்று ஜனஙகளின அபிபராயம தோறறுவிக் கப்படடது

I 'நான சொன்ன மாததிரததிலேயே நீஙகள ராமனை பரபுவாக விரும்புவதைக கணடால ஹிமலைகலைகிய இநதத தரதனை விடடுத தபபி ராமன கையில எபபொழுது போயவிழுவோம' என்று நீஙகள முறையிடடுக கொணடிருநதகாகத தோறறுகின்றது நீஙகள இஙஙன ம விரும்புவது— 'நான பரிபாலனஞ செயவது சரியலலவென றோ? அலலது—ராமன எனனைக காடடிலும குணதிகனென்றோ?—என ன்று தெரியாமல ஸநதேகபபடுகின்றேன' என்று தசரதன கருதது.

மஹாத்முபிராவணகிடி அமமானவஜ்ஜன பாரத்து 'மஹீ பாலரோ! [1] உமது புதல்வனுக்குக குணங்களை பல வுண்டு.

---

2 இதறகு ஸ்லோம—

'ஏவமுக்தோ ரூப கலயாண ஸுரணஃ புரோஹயை ஸ-ர்தி தே'

இதறகு விசேஷார்தம—(ரூப) மனுஷ்யாகளை பரிபாலிப பவுனே! இத ஸமபோதனதிலுல ரசரதனுககும ராமனுககும உளள தீரதமய்மமே தாறறுவிகபபடடது உனககு மனுஷ்யாகளை பரிபாலனகுசெயயுங குணமொனறுமாதிரமேயுளளது, ராமனிடத திலு கலயாணகுணங்கள பலவிருகினறன (தே புதரஸய) உனபித திரனுககு எனற இதலுல ராமன அங்ஙனம பல குணஙகள நிறை யபபெறறிருககை உன வயிறறிலபிறநதமை பறறியே உணடாபிறது (ஸுரணஃ) எனனும பணமையால 'குணங்கள பல' எனறு விததித திருககையில, ஸ்ரீவும (வஹ்ரவஃ) எனறவிது 'இவை கூறகிடமுடி யா' எனறு தோறறுவிகைகாக எனறு தெரிய் வருகினறது (புதரஸய ஸுரணஃ) எனறு பிளஷ்யின குணஙகளெனறு ஜனமவித தஙகளாகசசொலலுகையால 'அவை ஸ்வாபாவிகங்கள' எனறு தெரி விகபபடடன (கலயாணஃ) ஸமஸத ஹேயங்களுககும விரோதிக ளாயிருபபவை தாங்கள சுபங்களாபிருககை மாதிரமேயனறி து ஷடங்களானவறறை சேரவொடடாமல பரிஹரிதிருககுத தன மை யுடையவை இங்ஙனம ராமனுககு ஸ்வாபாவிகானவதிகா திசயாஸஙகயய கலயாண குணிகணம சொலலபபடடது ஸ்வா பாவிக— ஸ்வபாவஸித தஙகள அனவதிகாதிசய— எலலையறற மே ணமபுடையவைகள அஸங்கயய— கணகக்றறிருபபவைகள கல யாண— ஸ்மஸத ஹேயங்களுககும விரோதிகளா யிருபபவைகள ஹேயம-தோஷம குணகணம-குணஸமூஹம ராமனது குணங் களுககுப பரவசாகளாகி மெயமமறநது அபிஷேகதுசெயயசசொன னதுமனறி செயயவேணடுமெனறு நினைவிடடு சொனனதை மல லோம எனறு ஜனங்களின கருதது

'தேவரே! சிறந்த குணங்களும் மிகுந்த புகழியும் நிரம்பப் பெற்றுள்ள தேவர்களுக்கு கொப்பாகி விளங்கும் உமது புதல்வனாகிய ஸ்ரீராமபிரானுடைய குணங்களை சதுரங்கங்களும்

---

1 இதற்கு மூலம்—

'மூணுந மூணவதோ ஜேவ ஜேவகலபலய யீமதி,

பரிபாநாநஞாநாகதலஞாந பரவக்ஷயா மோஜீய தாஞ்ஞனு'

"இதற்கு விசேஷார்த்தம—(மூணவதோ மூணுந) குணங்களுடையவனாகிய ராமனது குணங்களை எனகையால்— குணங்கள அவனிடத்தில ஏறிடப்பட்டவையல்லவென்றும ஸ்வபாவஸ்திதங்களாயிருப்பவை யென்றும தோற்றுகினறது (ஜேவகலபலய) தேவதைகளை நிகர்த்திருக்கின்ற ஸ்ரீராமபிரானுடைய, எனகையால— இப்படிப்பட்ட குணங்கள ராமனிடத்தில ஸ்வபாவித்தங்களே (இருக்கத்தக்கவையே)என்று தோற்றுகினறது (யீமதி) சிறந்த புத்தியுள்ள ஸ்ரீராமனுடைய இதற்கல— புத்திஜனித்தமான ஜ்ஞானம சொல்லப்பட்டது (மூணவதி) என்று குணங்களையுடையவனுக்கு சொல்லும பொழுதே குணங்களில ஒன்றுகிய ஜ்ஞானகுணமும உணர்டென்று சொல்லப்பட்டதனால்? திரியவும (யீமதி)என்று அதை சொன்னது ஏதுத்தாக எனனில 'பராஹ்மணாகள வந்தனா, வஸிஷ்டரும வந்தனா' எனனில— பராஹ்மணாகளில வஸிஷ்டரும உள்ளடங்கியிருக்கையில ஸ்ரீவும அவரை சொன்னது எப்படி அவருக்கு பராதானயத்தை (தலைமையை) காட்டுமோ, அப்படியே இங்கும ஜ்ஞானத்தை திரியவும சொன்னது அந்த பராதானயத்தைக் காட்டுகையால புனருக்தி (சொன்னதையே ஸ்ரீவும சொல்லுகை) இல்லை குணங்கள (பரியாப்த) எனகையால கல்யாணங்களிருப்பவையென்றும (ஸகல ஹேயப்ரத்யநீகங்களுக்கும விரோதிகளாயிருப்பவை யென்றும்) (கதஸஹஸ்ர) எனகையால கணக்கிடமுடியாதவை யென்றும சொல்லப்பட்டன (அஜீய) இப்பொழுது எனகையால— இதுவரையில நீ கேள்வியால ஈச்வரனை சொல்லவில்லை இப்பொழுது கேட்டாயாகையால சொல்லுகின்றோம (பாவக்ஞ பாமதி) பரவசனஞ் செய்கின்றோம. ப்ரவசனஞ் செய்கையாவது— தனக்கு கேட்டவர்களுக்கு தெரியும்படி உபதேசஞ் செய்கை. இதற்கல பகவானுடைய குணங்களை உபதேசிப்பதற்கு எல்லோரும அதிகா

ஸகலதாஷத்தைதக் கெர்டுப்பவைகளாயிருகக்கினறன பினனும அநிஷ்டங்களைப போகக இஷ்டங்களைத தரவல்லவைகளாகைட்டால யாவாகக்குமஆனநதத்தை விளைவிகக்கினறன. எங்குமபரஸித்திபெறறஅகக்குணங்களை நீ கேட்டபதனால செலல வேண்டியதாக நேரிட்டதுபறறி அவை யெலலாவறறையும செலலுகினறேனும். கேட்பீராக; ராமன அமானுஷங்களாகிய (மானிடவாகக்கு நேரிடவொண்ணாத) சௌரயம் வீரயம முதலிய குணங்களில இநதிரனுக்கு ஒபபாயிருபபவன; எவவிதததிலும வீணகாத பராகரமமுடையவன; இக்ஷவாகு வமசத்திற பிறநத அரசர்களை யாவரிலும மேலசாயிருபபவன; உலகத்தில ராமனை ருவனே ஸதபுருஷனெனனலாகும் ஸதயபதத்திலும மற்றைத் தாமத்திலும மிகுந்த ஆஸகதியுடையவன; தர்மமும் அதற்குப பலமாகிய ஸமபதது ராமனிடதது லேயே நேராக நிலைபெறறிருகக்கினறன (அதாவது— மற்றொருவா ஸஹாயமினறி ராமனொருவனே அவைகளை நிரவஹிகக்கவலலவன.) அவன பராஜகருக்கு ஸுகத்தை விளைவிபபதில சநதிரனைடபோனறவன; பொறுமையில பூமிககு நிகரானவன; புதியில பருஹஸபதிககு ஒபபானவன; பராகரமததில தேவேநதிரனை நிகரததவன; ஸாமானயமாயும விசேஷமாயுமுளள தர்மஙகளெலலாம உணாநதவன; தானசெயத பரதிஜ்ஞையத் தவறுதிருபபுவன; தர்மநதாரோமம தனது மேனமையையும பிறா தாழசியையும பாராமல ஒருநீராகக்

ரமுளளவாகளே, தெரிநதவனிடததில தெரியாதவன கேடகவேணடியதே' எனறு தோறறுகினறது (ஶ்லோ-ம) செவிகொடுதது கேடபாயாக ராமனது குணங்களைக கேடபாயாயின நிரதிசயானநதத்திலி ஆழநது மெயமமறநது போவாயாகையால எவவிதததிலாவது மனதனை நிலைபடுததிகொணடு ஊககததுடன் கேடபாயாக வென்று கருதது.

கலகுக தணமையுடையன ; குணங்களி லும மேர்வதத் தையேறிடுக தணமையாகிய அஸ்திலையையற்றவன் , ஆசரிதாகளின அபாதங்களைப பொறுகுக தணமையன. இவ்வளவேயுனறி அவன கோபிதருகொணடவாகளையும மனவருதத முறறவாகளையும குளிரதத உரைத்வால மனததெளிவுபெறச செயயுக திறமுடையவன , இனிய பாஷிமொழியுகதனமையன ; பிறாசெயத உபகாரம அறுவாயினும அதைத பெருமலியாக நினைததிருபபன , இநதிரியங்களையெலலாம வெனறவன. ஆசரித ஜனாங்களை விடுபபிரியில தரிகமாடடாதிருகுக தனமையுடையன, யவராலும லோகமாக அணுகதகவன. எவிதலங்கூடங்கள கோதபொழுதிலும நினைதத காரியம நிறவேறுமவரையில் மனதளராதிருபபவன, எனறும ஓழியாத லாமாதியமுடையவன , ஆசரிதாகளுகுகு லவாதீனமாயிருபபவன், பொறுமையறறவன. [2] அவன லகல பராணிகளுகுகும பரியங்களுமம லதயங்களுமாகிய உரைகளை

I இதறகு மூலம—

'பரியவாஜீச ஹிதாசாம் லதயவாஜீச ராவஜாம்,
வஹுஜ்ஞ்ருதாசாம் வ்ருத்தியாசாம் விராலுறமணுசாமுபாலிதா

இதறகு விசேஷாாததம— (லதயவாஜீச பரியவாஜீச) லதயததையே உரைபபவனையினும 'லதயம விரூயாத பரியம விரூயாத விரூயாத கிருசிரபரியம' எனகிறபடியே கேவல லதயததையேயாவது கேவலம பரியததையேயாவது சொலலாமல லதயமும பரியமுமாகியவறறையே சொலபவன சாகாரதது லல பரியமாயினும அலதயமாயிருபபின அதைச சொலலமாடடானெனறு தோறுகினறது. (பரியவாஜீ) வெயிறகாலதது ஒடுகதது லற பிளநத நிலதது நனகு மழையைப பெயயும மேகததைபோல் மிகவுங குளிரநதி உரைகளை உரைபபவன இவவித உரைகள அநதபுராலதரீகளிடதது லும தாய தநதைகளிடதது லும வலிவுடாகுது லிய பெரியோாகளிடதது லும மாதரமேயனறி, (ஹிதாகாம) லா

உரைக்கும் தணமை மீன; சாஸ்தராங்களில மிகவும் ஆராய சிபெற்றுப பெருமையுமுமைந்த பாரஹ்மணாகளைப பணி

மானயமாக ஸமஸ்த பாராணிகளிடதிலும அவித உரைகளை உரைபபவுன (ஸதியவாஜீச) எலலோாகளும பாியததை மாதர மேயனறி ஸதியதததையுமுரைபபவன பாராணிகளுகளு ஹிதங்களும ப்ரியங்களுமாகியவறறையே உரைபபவன (ராவவ3) ரகுவமசத திற பிறநதவன ரகுராகூஸ ஸமவாதம முதலியவறறில பாியங களும ஸதியங்களுமானவறறையே உரைபபது ரகுவமசதிற பிறந தாகளு பாவிதமாயிருகினறது ஆகையால இங்ஙனம பேசுவது அநத வமசதிறகுரிய தாமமேயென்று தெரிய வருகினறது. இங்ங னம பேசவேணடுமெனகிற எணணம கேவலம புஸதகங்களைத தா ளைகப படிததலாவது, தனனைத தான பணடிதளைக ணினைததலா லாவது உணடானதன்று. (வஹ்ரூஸ்ருதாநாம) பல ஆசிரியாகளிட ததில பல சாஸ்தராங்களைப பலவாறுகக கேடடுத தெளிநதவாகளும, (வ்ருத்யாநாம) சிலதிலும வயதிலும பெரியோாகளாகிய, (வ்ரா ஹ்மணைராமுபாவிதா) பாராஹ்மணாகளிருநத இடநதேடித தானை சென்று அவாகள சொலலுமபடிகு, அவாகள காலும தனனுடைய தலையுமாக அனுவாததனரு செயததலலுணடானது. அன்றி யே— இங்ஙனம பேசுவதறகுரிய குணஙகள பெறறிருகினரோ மென்று இறுமாநதிருப்பானே? எனனில—அதிலலை தனகு உண டான குணஸமருதிகு தருபதி அடையாமல மேனமேலும ஜ்ஞா னம ஸமபாதிகக வேணடுமென்று எணணங்கொணடு, (ஓவஹ்ரூஸ் ருதாநாம) ஜ்ஞானவானகளின இருபபிடநதேடிசசென்று. பல புஷ பஙகளிலிருநது ஸாரதளைப பெறறுகொளளும வணடுகளைபபோல பலபோகளிடதினின்றும ஜ்ஞானஸாரம பெறறவாகள (வ்ரா ஹ்மணைராமுபாவிதா) 'ஸா வித்யா யா விமுக்தயே' (முக்தியை பொருடடுகெகறகப்பட்ட வித்தையே வித்தை)எனகிறபடி பாரஹ்ம வித யாவிஷடாகளையனறி 'வித்யாநயா ஸிலபநைபுணம்' எனகிறபடியே செருபபுகுதகறற வித்தையோபாதி நிஷபலங்களாகிய வித்தை களில மனஞசெனறவாகளனறு. (உபாவிதா) அவாகளிருபபிட ஞ செனறு அனுவாதநிபபனையன்றித தனது மாணிகைககு அவா கள வாவழைததுக கேட்பவனலலன

யும ஸவபாவமுடையவன. அநுநணும பெரியோரகளை ப
பணிவதறல அவறுககு ஓளதாரயம முதலிய குணஙக
ளை பறறி விளஙகிவரும கீரததியும, பராகரமம முதலிய
ஸைகளால உண்டாகும புகழும, சதருகக ளை அடகக
தறகுரிய ஸாமாதயமும ஓபினறி மேனமேலும பெ
ருகிவருகினறன ராமனுககுத தேவாகளும அரகக
ளும மனிதாகளும உபயோகஞசெயகிற அஸதரஙகள்
யாவும தனகுத தெரியும அவன தனகு வேதாதயனஞ
செபது வ்ரதங்களை ஆசரிதது ஸமாவாததனம பெறற
வன. வேதங்களை அதன அஙகஙகளோடு கரமத தவறு
மல அறிநதவன. அவன ஸஙகீதத்தில பூமியி லுளளவர
யாவாகளுக தலைவணயிருபபான. அவன து மாதாபிதரு
வமசஙகள இரண்டும பரிசுததஙகளாயிருபபதை வம
சஙகளையபறறியனறித தாறகவும அவன பரிசுதது
யிருபபவன். எவவித ஸஙகடதத்திலும அவன மனகலக
கம பெறான. மிகுநத புதநி அமைநதவன. தாமாதத
கனை ஆராயநதுரைபபதில மிகுநத வலலமை அமைநத
வாகளும எஙகும சிறபபுறறவாகளுமாகிய பராஹமணர
களால தனகு கறபிகக பெறறவன. அவன காமஙக
ளுககாவது ரகாரஙகளுககாவது தனமையாக குறிதது ப
போர்புரிய நேரும பொழுது லக்ஷமணனுடன கூடிசென
று, வெறறியையபபெறாமல மீளவும திரும்புகிறதிலலை. இர
வுனம அவன யுததத்தினின்றும் வெறறியைப பெறறு த
திரும்பி யானையினமேலாவது ரதத்தினமேலாவது ஏறி
கொணடு படடணமவருது, எபபொழுதும படடணத்து
ஜனஙகளை தன்னது பந்து ஜனஙகளைபபோல பாவித்துத்
தகபபன தாமபதனியினிடம பிறநத பிளளைகளை விசாரிப
பதுபோலவே "உமது குழநதைகள க்ஷேமமமா? அகனி
காரயஙகள முதலிய செயகடனகளை இடையூறினறி நடந

துவருகின்றனவா? உமது பார்வைகள் பரீக்ஷோபாடிருக
கின்றூகளா? வேலைகாரராகவும் சிஷ்யராகவும் கடட
னைதவறுமல்லூடகின்றூகளா?" என்று மிகுந்த பரிவுடன
எல்லோருடைய க்ஷேமத்தையும் கமமாக விசாரிகின
றனன் மேலும், புருஷாகளில் சிறபபுறறவணிப அமம
ஹாஜுபாவன எங்களைப பாரத்தபோழுதலலாம் உமது
சிஷ்யாகள் நீங்கள் கடடளையிடட காரபங்களைத் தவை
யினறி உடனின முயனறு நடத்திக்கொண்டி உங்களுக
களிபபுறச செய்கின்றூகளா?" என்று வினவிக்கொணடி
ருபபான். பினனும அவன தனிகன் என்றும தரிதரன்
றும் பாரஹ்மணனென்றும சூதரென்றும எவவித பே
தத்தையும பாராமல மனுஷ்யாகளில எயனுக்காபினும
கஷ்டம் நேரிடுமாயின் 'ஐயோ!' எனது பரிபாலனம நி
யாயமாம் பொனதுபறறியனறே இவாகளுக்கு இபப
டிபபடடனவ லம்பவித்தன' என்று அவாகளைக கடடி
லும மிகவும துடபம அடைதிருபபான பினனும, அ
வன அவாகளுக்குப பினனே பிறபபது முதலிய உதவவங
கள் நேரிமையாயின, அவவுதலயங்களிலலாவற்றிலும த
ன்னை தான் பினனேக்குண்டான உத்லாஹங்களில லாபே
பதுபோல தானும அவாகளைக்காடடிலும மிகுந்த லா
பேஷம அடைதிருபபான். அவன எவவித லாபங்களு
கள் நேரந்தோடுதலிலும லாபத்தையே பேசுதனமை
யுன தலலயிலலாளி. "பெரியோராகளைப் பணியும லாபா
வழுடையவன ஜம்புலன்களையும அடக்கி கடதது
முடையவன். அவன பாரைப பார்த்தபோதிலும தான
முறபடுப புனனகையுடன பேசுதனமையுடையவன
லாவபாகாரத்தாலும தாமத்தையே பினசென்று எவ
ளவு கஷ்டங்கள வந்தபோதிலும அஞ்சாக கைவிடாமல்
தனனைப பற்றினவாகளுக்கு கனமையையே நடதது

மையுளனென. வீணைபேசுகளி லுமு விதண்டர்வாதங்க
ளீலும அவனுக்கு எபபொழுதும விருபபம உணடாகிற
திலலை வாதனுசெயய மேறுமபொழுது அவன பருஹஸ
பதிறைபபோல மேனமேலும யுகதிகளின் உபனயஸிக்க
வலலவன அழகிய புருவஙகளுமு நீணமு செவவரிேயா
டிய கணகளுமு பெறறு உலகஙகடகெலலாம அழகியூரணு
கியுமு அநத ராமபிரானவன, சாவுகுமு பிறகாவியரித
ரெளரயழுமு, தான விகாரமொனறுமனடயாமலே பகை
வரைப பறநதோடச செயயவலலவீரயழுமு, பாவராலுமு
உடபுகழுடி பாத சகரவழூஹமு முதலிய வழூஹஙகளோடு
கூடி ப பலவகை னைனையஙகளைப பெறறவராகிய தேவ
ரீராகளினாலுமு கணிசிபாத மிகுநத உதஸாஹதுடன
பகைவரை அடகவலல பராகரமமும பொருநதி, விஷ
ணுதேவனே இஙஙனமு மானிடதனமை பெறறு வந
னரேனை எனனுமபடி விளஙகுகினறனன பரனைகளைப பரி
பாலிகுமு விதமு அனைதனையுமு அவன தனகறிதவன.
இநதரியசாபலமினறியிருபபவன. அவரு ஒருவனே முழு
லகஙகளையுமு பரிபாலனுசெயயவலலவன இனி இநதப
பூமிமாதாதனைதப பரிபாலிபபது அவனுக்கு ஒரு விஷ
யமோ? அவன கோபித்துக கொளவானையின, கோபமு
ணடாகச செயதவனுக்கு தொலகாமல தணிபானு அவ
னுகு ஒருவனிடமு அனுகூலமு பிறகுமாயின, அவ
னது கருதனை யீடேறச செயயாமல ஒழியான ஆகை
யால அவனது கோபமாயினுமு அனுகூலமாயினுமு ஒரு
பொழுதுமு வீணுகிறதிலலை. தயாயபபடி கொலலவேண
டியவனைத தவறுமல கொனறேறவிடுகினறனன. கொல
லத தகாதவனிடததில கோபித்துககொளவதுமிலலை.
எவன விஷயததில களிபபுறுகினறனரேனை? அவன விரு
டபியவறனை யெலலாமு மனகளிப்புடன கொடுககின

றனனஃ ராமனது குணங்களில சாதரணமே தலைமை பெறறிருகுமெ. பினனும அவனது குணஙகள் ஸமஸத பராணிகளுமெ ஆஸசரியபடதகக ஸகலாதிருகுமெ ஆனதுபறறியே, அவை யாவாகுமெ ஆனதகதை விளஙகினறனெ வெயிறகாலத்து ஸரிதபனெ சினனஙகளோடுகூட பராகாசிகினறனன. இவஙனமெ குணஸமருகதி அமைநதது, பராகரமததின பெருககிறெ எலலாரிலுமெ அதிசயிதது திகபாலகாகளெ சிகரதிருகுமெ ஸரிராமபிரானெ பூமியுமெ (பூமியிலுளள ஜனஙகளுமெ) தமகுகதகுமபடி விருமபிறறாறெ? நீ செயத பாகயதினாலெ ஸகலமையெ விளஙகுமபொருடடு இகுமானஉனகதுபிறகனெ ரகுகுலதிறபிறகத மஹராஜபோவனெ? உனது பாகயதினாலனெ? இவனெ, மரீசியின புதராகிய காஸ்யபரைபோலெ புதராகளுககு வெண்டிய குணஙகளெலலாமெ பொருநதியிருகினறனன தெவர்களுமெ அரசாகளுமரிஷிகளுமெ கநதாவாகளுமெ உரகாகளுமெ மறறெத தெசஙகளிலுளள ஜனங்களுமெ மறறபடடணங்களிலுளள ஜனஙகளுமெ அநதபபுரதிலுளளவாகளுமெ அதறகு வெளிபபடடவாகளுமெ நமது தெசதிலுமெ படடணதிலுமெ வஸிககிற ஜனாகளுமெ ஆகிய அனைவருமெ எனகுமெ கீரதிபெறற சீலமெபொருநதிய ராமனுககுப பலமுமெ ஆகோகயமுமெ ஆயுஸஸுமெ வளரதது வருமபடி பராதிக கினறனர [1] வயது முதிராதிருகிற ஸதரீகளுமெ பெணவனபபருவமெ நிரமபிய பெண்களுமெ, விருமபிய வறறை பெ

I இதறகு மூலமெ—

'ஸதரியோ வரஜீயாஸ தருணயஸ்ச ஸாயமபராதஸஸமாஹிதாஃ,
ஸாவாஸ தெவாஸமஸயாதி ராமஸயாஜ்ஞெ யாஸ்விஸஃ'

இதறகு விசெஷார்தமெ— (ஸதரியஃ) மிகுநத காமபீயமுளள வாகளாகையால மனததிலுளள அபிராமதத்தை ஸபஷடமாக வெ

லலாங் கொடுபபதுபறறி எஙகும புகழுபெறறிருகிற தே
வர்களனைவரையும காலயிலும மாலயிலும ராமனுகது

ளிபபடுதுகாத ஸதரீகளும இபபடிபபடடவாகளாய்பினும ராமனிடத
தில தமககுளள பரீதிலய அடககி மறைகக்முடியாமல தேவுதா ரம
ஸகாரதுதிலல வெளிபபடுதினறனறு தோறறுகினறது. (வ்ருத்
யாஃ) கிழவிகள. அவயவஙகளில பாடவமறறவாகளாகையால (பரி
வம்-ஸாமாதயம) சோமபலுறறு ஏதுசுகாயஙகளிலும ஆதாரமறறிருப்
பவாகள இப்படிபபடடவாகளாயினும ராமனிடதிலுளள பரீ
தியின மிகுதியால சுருசுருபபுறறு அவனுகாகத தேவதா நமஸகா
ரஞ செயதனா (தருணயஃ) யெளவனபபருவம பெறறவாகள யெள
வனமதுமடையவாகளாகையால தகுந விவேகமறறவாகள இபப
டிபபடடவாகளாயினும ராமனிடதில தமககு உணடான அதிக
பரேமாவெசதிலல அபபடிபபடட ஹ்ருஷனது நனமைகாகத தே
வதா நமஸகாரஞ செயவது யுகதமெனறறிநது அஙனஞ செயத
னா (ஸாய்ம பராதஃ) இது மதயாஹ்னதிறகும உபலகூணம.
மூனறு ஸாதனபகளிலுமென்றபடி (ஸமாதிதாஃ) ஊகதுடன
கூடியவாகளாகி ராமனது குணஙகளுககு வசபபடடு மனபபூாவமாக
அஙனஞ செயதனெனறு பரேமதின மிகுதி தோறறுகினறது
(ராமஸயாயே) ராமனது ப்ரயோஜனதிறகாக ராமனுககு நனமை
உணடாகுமபொருடடு தமது பரயோஜனதிறகாகவனெனறு
கருதது (ஸாவாக ஹேவாக) ஸமஸது தேவாகளையும அனபின மிகு
தியிலல மதியெலலா முளாகலஙகி மயஙகி— 'இநத தேவதை
உயாநதது, இது தாழநதது; இது வேதஙகளிற சொலலிய தைவம,
இது ஸாமானய தைவம' எனறு தாரதமயம பாராமல ஸகல தேவ
தைகளையும நமஸ்கரிததனெனறு அனபினமிகுதியிலல உணடான
கணமூடிதனம தோறறுகினறது ராமனல காகபபடுமெ தேவதை
களை ராமனக காகுமபொருடடு நமஸகரிபபது பரேமாநததவது
தின கடைசிபெலல (யஸ்யவிநஃ) இது தேவாகளுககு விசேஷணம
விருமபியவறறைக கொடுப்பதலல புகழுபெறற தேவாகளெனறபடி.
ஸ்தரீகளுககு விசேஷணமாயின— தேவதாநதர நமஸகாரம ஸவ
ரூபவிருததமாயினும ராமனது நனமைகாகவாகையாலும, ராவனி
டதிலி உணடான ப்ரீதியில காலாழநதிருப்பது பறறி உணடாவ

கணமை உண்டாகுமபொருடம் மிக்க மனவலிமையுடன வணஙகுகினறனர மனனவனே ! அவாகள பாரத்திஜ துக்கொணடிருகிற ப்ரீராமபிடேகமானது உனது அனுகாஹத்தினால நிறைவேறுமாக அரசாகளிற்றலை வனே' கருதிசபதல புஷபயபோல கயுத்த சிறபுடைபவ ணுமபடைவரைதலாம பறதேகாடச செய்படலலவணு மாகிய உனது குமாரன இராபடசஜயிருக்க பாரகாண் போமாக மனிதராலுசோ! நீ விரும்பி பவறனற பெலலாம கொடுக்க வலலவனாகுசோ தேவாகளுக தேவஜிய விஷ ணுவை நிகாதத்தாலும உலகபயஙகரகிலலாம ரணைட னைச செய்ப பூபனுடனுடை உயகதத்துவான உதாரா களயாரும நாதது வணஙகுபடி மிருத தூளகாய குணம அமைநதாலும உயாது ஆணசகுமாரனுமாகிய ராமனை எஙகளுக்கு சாமையுடைகுபொருடடி மனக களிபபுடன சிகரமாக ராஜபதத்தில அபிஷேகஜ செயவி பபது உனகுத நனமைதாயிருகினறது இரணடாவது லாகாகம முறறிறறு

படடாபிஷேகதத்திறகு வேணடிய ஸமபா ரஙகளைச சோததல

ஸுதச சபையிலுளளவா யாவரும தாழுரைமலா போனபி தமது கைகளைக கூபபிசசெபத கமலைகாரஙு கனை பெலலாம அவவாசன அஙகீகரித்து அவாகளை நோகஜி பரியஙகளும ஹிதஙகளுமாகிய உரைகளைக்கொ ண்டு 'நீஙகள எனது மூதததகுமாரனுமெனகு பரீதியை விளவிபப வணுமாகிய ராமனை யெளவராஜ்யத்தில வீற

தானமுணையாலும ஸவரூபவிருததமாகாது. ஆகைபால ஸவரூப விருததமானவறறைச செயதாகளெனறும ஆயஸஸை அத ஸதீகளுககிவேல யஸஸேை உளளதென்னறபடி

றிருகக்குமபடி விருமபுகினறீகள். இது எனகக்கு மிகவும் ஸ்ரேஷ்டமாயிறறு ஆ! எனது பாகபத்திறகு நிகரு ணேடோ? இலலை' எனறு மொழிநது, அநதண சபையிலு ள்ள பராஹமணாகளை இனிய உரைகளால் மேனமைபப டுதது, அவாகளை அருகிலிருதது கேடடுககொணடிருக குமபொழுதே, வலிஷ்டரையும வாமதேவரையும ஜாக த்து[1] 'இபபொழுது வநதிருககிற இநதண சிததிரைமாஸ மானது மிகவும அழகாகி ஆனநதத்தை விளைககின்றது; இபபடிபபடட மஙகளகாரபஙகள செயவதறகுத தக்க படி பரிசுததமாயிருககினறது; காடுகளும, இபபொழுது புஷபிதது விளஙகுகினறன. ராமனுககு பிரஜாபர பிஷேகத செயவதறகு ஸாமானயமபலலாம ஸித

இதறகு மூலம—

'சைதரஸ்ரீர்மாஸயம மாஸஸ புணயஸ புஷபிதகானநஸ'

இதறகு விசேஷார்தத்தம—(சைதரஸ) சிததிரைமாஸம மறறவ ரைக காடடிலும ராமன எபபடியோ, அபபடியே மறறை மாஸஙக ளுககாடடிலும இநத சிததிரைமாஸமானது பரதானமா யிருககி னறது (அயம மாஸஸ) இமமாஸம நாம ராமாபிஷேகதத்தச செயய விருமபுமபொழுதே வநதிருககினற மாஸமெனறபடி (அயம மாஸஸ) ரா மனது அவதாரத்திறகு ஹேதுவே அவனது படடாபிஷேகத்திறகும ஹேதுவாயிறறு அதாவது—ராமன அவதரித்தபோது நாநதர் றபோலவே அவனது அபிஷேக ஸமயத்திலும இநத சிததிரைமாஸம நாநதனெனறபடி. (ஸ்ரீமாந) மேலின ஸுகத்தைத கொடுபபதலால ராமன எபபடி யாள்கிறகும ராஜாவாகி யிருககினறாரோ? அபபடியே ஸுகத்தைக கொடுபபதாலே இமமாஸமும மறறை மாஸஙகளில மேலாயிருககினறது (புணயஸ) அழகாயிருககினறது (புஷபிதகா நஸ) காடுகளெலலாம புஷபிதகப பெறறது நகரம நமது பரயத்தன த்தினாலேயே அலஙகாரஞ செயயபபெறறது, இது அபபடியனறித தனனைத தானே அலஙகரித்துக கொணடது அலலது ராமன ஸாவாணமயமான சக்தீடந் தரிககும ஸமயத்திலு தானும புஷபிகி தீடந தரித்தது.

தபபத்தினைபபீர்களாக' எனறுரைத்தனன இங்ஙனம் அமமனனவன மொழிகது முடிககும்பொழுதே, 'மெகு காலமாக ராமாபிஷேகத்தைப பாரகக வேண்டுமெனகிற தமது விருபபம ஈடேறபபெறறதனறோ?' எனறு மிகுத ஸந்தாஷம அடைநது அநகுளள ஜனங்களெலலோரும பொருந்தாகஷமிடடார. அநத ஜனதாகாஷம மெலலமெல ல அடஙகிவருகையில, ஜாஙகலாககு அதிபதி பாகியமான தத தீகஷாதீமஹாராஜனன வஸிஷடமுனிமனனவரையும வாமதேவரையும பாரதது 'மஹாஜ்ஞபாவ்களே! ராமன துஅபிஷேகத்திறகு எதிரதாக கார்பங்கார தியபவே ண்டுமோ? அவகாலகு எதிரந்த உபகரணங்களேவண டுமோ அவையெலலாவறறையும இபபொழுது அருளிச் செயயவேணடும்' எனறான. அரசன மொழிந்த மொழி யைககேடடு அநதணர தலைவராகிய வஸிஷ்டர், வாமதே வருடன கலநது, அமமனனவனிதிரில கையைக கூபபி கினாறுகொண்டிருககும ராஜகாரியததில பழகிய ஸாமந தரான முதலிய அதிகாரிகளைப பாரதது 'நீஙகள் ஸாவா ணமு முதலியவறறையும, மற்றுமுள்ள ரத்னங்களையும, உபஹாரங்களையும, மெல்லு பபறறு உளநது துவரை முத லிய ஸமஸ்த ஔஷதிகளையும, பலநத்த புஷபமாலைகளை யும், பொரிகளையும, வேறுபொருகக கிணணஙகளிலே தேன களையும் நெயகளையும, வைதிகஙகளுக்குரியபடி ஓருவரும உடுததுகளை பாத புதிபவஸ்தரங்களையும், ரதத்தையும, ஸமஸ்த ஆயுதஙகளையும, சதுரங்க ஸைனயதததையும, சுபல கூஷணஙகள பொருந்தின யானையையும, விசிறிகளை பபோல உபயோகபபடுமபடியான இரண்டு வெண்சாமரஙக ளையும, தவஜதததையும, வெளளைக குடையையும, அகனி யை நிகாத்து விளஙகும நாறறு பிரற்குடஙகளையும, பொற்கொபபிகள் பூட்டின கொம்புகளையுடைய வருஷ

பத்தையும, அவயவங்களொனறிலுங் குறையினறி யெல
லாம நிறைநதிருநகிற புலித்தோலையும, ஆகிய இவை
யெலலாவறறையும பலபலவெனறு ஸ்ரோதயமாகும
பொழுதே தசரதனது அகணிஹோத்ர கருஹததில கொ
ணடு வநது சேரகக்வேணடும. இவையலலாமறி, மறறும
சநதனம, குஙகுமம முதலிய மஙகள தரவியஙகள யாவை
யாவை வேண்டியிருநகினறனவோ அவை யெலலாவற
றையுங்கூட லித்தபபடி தநிவைபபீரகளாக. ராஜகுருஹந
தினை வாசறபடிக்களிலும படடணதது வாசறபடிகளெல
லாவறறிலும நறசநதனஜலஙகளை தெளிதது பூமாலை
களை கடடிக குமுகுமெனறு வாஸனை கமழுமபடியான
தூபஙகளையும பொகடடு ரனகு அலஙகாரஞ்செயயவேண
டும பராஹ்மணாகளை கோடிகோடியாகக கணகக்கினறி
வநதாகளாயினும அவாகளுக்கு தருபதியாகப போது
மபடி பாலுநதயிரும பெருகக் கலகக்பபெறற மேலான
அனனஙகளையும லிதரபடுத்தி வைபபீரகளாக. அஙக
னம லிதரபடுத்தி வைதது, ராஜாத்தினம காலையில
வரும சிறபபுறற பராஹ்மணாகளுக்கு ஸதகாரஞ் செயது
அவவனனதறகக கொடுகக்வேணடும பினனும அவாக
ளுக்கு நெயயும தயிரும பாலும பொரியும புஷ்கலமாகத
தக்ஷிணைகளும கொடுகக்வேணடும ராஜாதத்தினம காலை
யில ஸ்ரோயோதயமானவுடனே ஸ்வஸ்திவாசனம கட
கும அதறகாக ப்ராஹ்மணாக்களை யெலலாம அழைபபிக
வேண்டும. அவாகள வநது உடகாருமபடி ஆஸனங
களையும் லிதரபடுத்தி வைகக்வேணடும வீடுகள தோ
றும கொடிமரங்கள கடடுவிபபீரகளாக. ராஜமாரகக
மெஙகும ஜலகதெளிதது கணையச செயவீரகளாக.
ராஜகுருஹத்திலமுதற்கடடில அபிஷேகம நடத்தும பரா
ஹ்மணாகள நிறைநதிருபபாகளாகையால, இரணடாங்

கடடிடல் கடடுவாகளுமம பாடகாகளுமம தாளிகளுமம கனகு அலங்காிதது்துககொண்டு வாதது்திருகக வேண்டுமம. அப்ப பங்களுமம குழுகக்கடடைகளும் வைத்துககொண்டிருக கிற மனிதாகளையும. தக்ஷிணை கொடுபபவாகளையும, புஷ் பமாலைகளைத் தருமவாகளையும, தனித் தனியே அணுபபி வேவாலயங்களினி லும நாசநதி வீதிகளி லும ராஜமாக கஙகளி லுளள வருக்ஷங்களின அருகி லும நிறுதது, பார ஹ்மணர் மூதலி பவாகளுககுத தக்ஷிணைகளையும பக்ஷ ணம முதலி பயறறையு வெகதிகக்குமபடி செய்யவேணடும. லைவகாகள எலலோருடு நீண்ட கதது்திகளை இடையி ற கடடிககொணடு கவச்சுகளைத தரித்து நிரமலமான வஸ தரங்களை உடுத்து ராமாபிஷேக மெனனும மஹாதஸவ மமாடடகபபெறற மஹாராஜ கருஹத்தின் வாசலி லி த தமாய வாது சேரவேண்டும' எனறனர் இங்ஙனம கர் யங்களி லி கவுநதாகதிருகக்கிற பாராஹ்மணர ரேஷடா களாகிய அவவிருவருடும் அவவிடம தாம செயயவேணடிய காாயங்களை மநதாிகளுககு ஆஜ்ஞாபித்து, தாளீ பரிஜ்ஞ தியாகளை வரவழைகக்கை முதலான் காாயங்களையும அர சனுககுத தெரிவித்து நிறைவேற்றிய பினபு, 'காாயங் களை யெலலாரு செயதுவிடோம' எனறு மனததி லி ஸநதோஷம உண்டாகப பெறறு, உடமபெங்கும மயிர கூசசலி அடைதது மேனியெலலாம அவவானநதம வ ழிய, அமமனனவனிடம வாது 'நீர சொனன சொறபடி எலலாவறறையும செயவிதனம' எனறனர. பிறகு அ நத தச்ரத் சகரவர்த்தியும ராமாபிஷேக,நதைப பறறிய ஸநதோஷத்திலு லி மிகவும ஒளிபெறறு விளங்கி, ஸும நத்ரனைப பாாதது 'மநதாிசிகாமணி! நீ புறபபட்டுச சென்று, எலலாவறறி லும தோநத மதியுடையோனகிய நமது ராமனை விரைவி லி அழைத்துககொணடு வருவா

யாக' என்றிவ்வாறு கூறினன். அதைக்கேட்ட ஸுமந்திரனும் 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று புரசனது கட்டளைப்படி புறப்பட்டுச் சென்று, ரதிகாகளில் தலைவனுகிய ராமனுடைய தேரில் ஏறிக்கொண்டு அவ்விடம் அழைத்து வந்தனன். ஸுமந்திரனை ராமனை அழைத்துக்கொண்டு வரப்போன பின்பு, அந்தக் கோலாஹலமான சபத்தில் உட்காராதிருந்த கீழ்தேசத்து தரசாகளும் வடதேசத்து தரசாகளும் மேலைடரசாகளும் தென்னாடரசாகளும்மிலேச்ச பரபுகளும் பின்னும் வனவாசிகளிலும் பாஷாந்தரங்களிலும் வாஸஞ்செய்கிற ஆடவிகாகளும் ஆகிய இவர்களை அனைவரும் அப்பொழுது தேவேந்திரனுடைய தேவாகளை சூழ்ந்திருப்பதுபோல, தசரதமஹாராஜனைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். தேவாகளின் நடுவில் விளங்குகின்ற தேவேந்திரனைபோல அவ்வரசாகளின் நடுவில் பராக்ரமத்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த தீசரத மஹாராஜன் மேனையின் மீதிருந்து தேரில் ஏறிக்கொண்டு ராஜமார்க்கத்தில் வருகின்ற ராமபிரானைக் கண்டனன். அந்த ராமனைப்பற்றி யான என்ன சொல்லப்போகின்றேன். அவனை வர்ணிக்கும் மனத்திறமை எட்டாத வைபவமுடையவன, ஆயினும் சிறிது எடுத்துரைக்கின்றேன். அவன போக ரஸானுபவத்தில் கந்தர்வராஜனைப் போன்றவன் போகபரமபரையில் ரஸிகனேயன்றி வீரரஸத்தில் சுவடறியா னென்றுரைக்கலாகாது; அவன உலகமெங்கும் பரவிதிபெற்ற மிகுந்த பராக்ரமமுடையவன் அப்படிப்பட்ட பெருமுஷ்திறுத்த தகுந்த தாகிய நீண்ட புஜதண்டங்களை பொருந்தி நிருமேனியும் பெற்றவன். வாகைப பூவை நிகர்த்து மருதுவான மேனியுடையவனுகையால உள வலிவுடையவனலலனென்னப்படாதும் மிகுந்த ப்லமுடையவன. அப்படிப்பட்ட பலத்திற்குத் தக்கப்படி மதித்த யானையைபோல காவலும்

அழகும் பொருதிய மெதுவான கடையுடையவன். அவன் சதத்ரனக கரடடிலும மிகவும அழகான திரு முகமண்டலமை பெறறு, எவவளவு நேரம பாரததாலும மேனமேலும் புதிது புதிதாகத் தோற்றி ஆனநததனை விளவிதது கொணடிருபபவன. பினனும அவன அழகி னுலும ஔதாரயத்தினுலும ஸௌசீலயதத்தினுலும ஸத் ரீகள மாதரமேயனறிப புருஷாகளுடைய கண்களையும் ம னதனதியும கவரநது மோஹிகக செயபவன வெயிற்கா லதது வெயிலில அகப்படடுத் தபிக்கப பெறற ஜனங்க ளுககு ஸநதோஷத்தை விளகினற மேகத்தைபபோல பரஜைகளுககு மிகுந்த மனக்களிபபைக கொடுபபவன இபபடிபபடட இநத ஸ்ரீராமபிரானுனவன ராஜமாகத் தில வருமபொழுது, அரசன கொலு மண்டபத்தின மேடையிலிருநது இடைவிடாமல் எவவளவு பாரத்துக் கொணடிருநதபோதிலும் கஷ்ணநேரமும புதிது புதி தாக பரீதிகக்ருபபிடமாயிருபபது பறறிக கண்டதலல் மாத்ரம ,த்ருபதி பெறவிலலை ஸுமந்தரன அநத ராம னுததேரினினறும கைகொடுதது கீழே இறஙகசசெய து அநதராஜகுமாரன தனதையினிடம போகையில கைக ளைகூப்பிகொணடு அவனுககுப பினனே சனறனன புருஷாகளில சிறநதவனகிய அநத ராமன ஸுமநத்ரனு டனகூட மனனவினைப் பார்ககுமபொருடடுக கைலாஸ பாவதகிகாமபோல் உயாநது பெருத்த விளங்குகினற ராஜகுலதத்தினமேல ஏறிச சனறு கைகளைக கூப்பிக கொணடு தகபபனருகில வநது வணகக்ததுடன 'ராமவா மா காமாஹமஸ்மி லோஃ' எனறு தனபோ அவன செவி யிற படமபடி உரகக்ச சொல்லிகொண்டு தனதையினது பாதங்களில பரணமனு செயதனன். (பரணமம—நமஸ காரம.) அபபொழுது தசரத்சகரவீர்த்தி, தனககு நமஸ்

காரஞ செயது அஞ்சலிஹஸ்தத்கித் தன பகத்திலிருக
கின்ற பரியகுமாரனை பாரதது கூபபிய கைகளை
பிடிதது அருகில வரவழைதது கடடியணைதது; அவ
னுககு உயாநதது மிகுநத மேனமையுளளது மாதனங
கள இழைகபபிபறறது ஸுவாணமபமாகி பரகா
சிதது கொணடிருபபது அழகு பொருநதியதுமாகிய
ஓரீரஸனத்தை கொடுததனன ராமனும அவவாஸ
னத்தில உடகாரநதிருநதது, ஸுரஸன உதயமாகும
பொழுது [1]மேருபாவதத்தில வநது அபபாவதத்தை
தனது கிரணங்களால பரகாசிகக செயவதுபோல,
அவவாஸனத்தை தனது காநதியினால பரகாசிகக
செயதனன ஸாதகாலத்தில நிரமலமாகிய கரஹங்க
ளோடும நக்ஷதரங்களோடுங கூடிய ஆகாயத்தை சந
த்ரன மேலும விளங்கசசெயவதுபோல, அவவுபபரி
கையினமீது தசரதமனனவன முதலியவரகளால நிறை
திருகிற அதை சபையை மிகவுங தேஜஸவியாகிய
ராமன கனகு விளங்கச செயதனன அசசபத்தில
தசரதமனனவன, நனகு அலங்காரஞ செயதுகொணடு
தன பரதிபிம்பதனதக் கண்ணாடியிறகண்டு ஸகதோஷிப
பதுபோல, தனனை கடடிலும மிகவும தேஜஸவியாகி

---

1 ஸ்ரீராயண பரதானமாகிய மேரு பாவதத்தை சுறறிகொ
ணடு வருகினறனனறி மேருபாவதத்திறகுட போவதிலலை, ஆகை
யால இஙகு மேருவெனறால அஸத பாவதத்தின ஸமீபத்திலிருக
கினற ஸாவாணி மேருபாவதமெனறு தெரிகினறது இஙகு (உதய
மாகும பொழுது) எனறு உதயகாலத்தைச் சொலலுகையால அஸத
மய பாவதத்தின ஸமீபத்திலிருகிற மேருவைச சொலலுகையெப
படியெனில—உத்தர வாஷத்திலுளள வஸிஷ்டபுரத்திலு வஸிபபவா
னுககு அஸத பாவதத்தின ஸமீபத்திலேயே ஸ்ரீராயண உதிகினறா
னுகையால- அவாகளைப்பற்றி அஸதபாவதத்தினருகிலிருகிற ஸா
வாணிமேருவில ஸ்ரீராயணுககு உதயமாகை யொருநதுகினறது

ஸமஸ்த அவயவங்களாலும தனது பரதிபிமபமபோல விளங்குகின்ற பரியகுமாரனாகிய ராமனைப பார்த்து ஸந்தோஷிதனான அபபடிபபட்ட பிள்ளையைப பெற்ற அமமனனவனனோ பிள்ளைபப பெற்றவாகளில் மேலானவன! அமமஹீபதி புனனகையுடன 'ராமா' எனறழைத்து, காஸ்யபர தன புதராகிய தேவேந்தரனைப பாரத்துரைபபதுபோல அபபுதலவனைப பாரத்து 'நீ எனகசூமிகவும் இசைந்தவளாகிய எனது மூத்தபத்னியினிடதில எனகசுதனாகபபடி பிறந்த புத்ராகினறனை; குணங்களிலும மேலாயிருகினறனை; பினனும எனது அனபிற்கிருபபிடமாயிருகினறனை. இவவளவபயனறி, நீ உனது குணங்களால எமமையும இநத பரஜைகளையும களிகசு செயகினறனை: இநதக காரணங்களைக கொண்டு, நீ இளவரசனைகசுத தகுந்திருகினறனை ஆகையால புஷ்ய நக்ஷத்ரதினனறு நீ யௌவராஜ்யபபடடாபிஷேகம பெறுவாயாக நீ இபபொழுதகவே மிகுந்த வினயதது டன பரகாசிகினறாயனை: நற்குணங்களை அனைத்தும நிறைபப பெறறிருகினறனை இபபடி குண்ங்களெல்லாமுடையவனைகையால உனகசுச செலலவேண்டியது ஒனறுமிலலை. ஆயினும நேசததினால உனகசு ஓர ஹிதஞ செலலுகினறேன, கேளாய நீ மனமேலும வினயதனமையே கைபபறறி எபபொழுதும இநதிரியநிகரஹம பெறறு இருபபாயாக. [1] நீ கர்மதனிலும கோபத்தினிலும உண்டாகும வயஸனங்களை யெலலாம துறந்திருகக வேண்டும. நீ, ஸாமானயாகளாகிய லோகாக

---

1 'ஸதரீஜூ யூதமூலமயாமஜீய வாகயபாருஷயோரீரஜனயதாஃ, அயஸனமுதிஷடனஞசேதி ராஜஞாம வயஸனஸபதகம' என்று வயஸனங்களை ஏழினறு சொலலபபடடனை (ஸதரீ ஸமபோகம, சூது சதுரங்கமாடுதல, வேடடையாடல, களமுதலிய பானங்களைக குடி

ளுகளுத காசனங்கெடாமல் அவாகளுக கணமறைவாக
கினறு அதிகாரிகள மூலமாகக கட்டளையிட்டு; அவாக
ளக்கொணடு காரயங்களைச செயவித்துக்கொளள வே
ண்டும. மருதரிகள முதலிய முகயாகளோடு நேராகவே
கினறு ஸனகாலோசிதது செயயவேண்டிய காரயங்களை
நடத்தவேணடும. மறைவிலிருநது சாராகளின மூல
மாக இதரதேச வருததாரதங்களையும நேராகவே திரி
நது ஸவதேச வருததாரதங்களையும தெரிநதுகொண்டு
நடபபதாக மேலும மருதரிகள முதலிய பரஜைகள
ளலலோரையும கனிகக சசெயவதாக. தானயசாலைகளில
பலவகைத தானயக குவிபலகளையும, ஆயுதசாலைகளில
பலவகை ஆயுதங்களையும நிரமபச சோதது வைத்து

ததல, கரூரமாகப்பேசுதல, கடினமாகச தணடனையிடுதல, தகபபன
முதலியோர சோதது வைததிருநத பணதத வீணக அழிததல
ஆகிய இவ்வேழும அரசாகளுகளள வயஸனங்கள) இவைகளில—
ஸதரீபோகம, சூதாடல, வேடடையாடுதல,களகுடிததல முதலியவை
காமததிலுளடான் வயஸனங்கள கரூரமாகபபேசுதல, கடினமா
கதத்தணடனையிடுதல முதலியவை கோபததிலுளடான வயஸனங
கள அனறியே மறறெருருவிதங கூறுவா-(ம்ருகயாகூத திவாஸ்வாபः
பரிவாதः ஸதரியோ மதः,தெளாயதரிகம வ்ருதாயவாச காமஜோதூஷ
கோ்ணகः) எனறு வேடடையாடுதல, பாசிகையாடுதல, பகலில நித
ரைபோதல, பிறரை நிநதிதல, ஸதரீஸமபோகம, களகுடிததல,
ஸஙகீதங கேடடல, கூததுபபாரதல, வீணக வழிநடதலாகிய
இவை காமததிலுளடானவை (பைசுநயட ஸாஹஸ ஈரோஹ
ாதயாஸரியாயிதரிஷணம, வாதீதணடயோரஜ பாருஷய
கரோயஜோபிமரேணோவதடகः)என்று புறஙகூறுதல, ஆலோச
னையினறி அவஸரபபட்டுக காரயஙசெயதல, கெடட எணணங்கொ
ளளல, பிறா மேனமையபபொருதிருதல, பிறா குணஙகளில
தோஷதததையேறிட்டுக கூறுதல, பதாததங்களைத தூஷிதல,
க்ரூரமாகப பேசுதல, கடினமாகத தணடிதல ஆகிய இவை கோப
ததிலுளடானவை என்று

அனைகனைகொண்டு பர்ணஜகளுக் கெலலாம மனகளிப் புண்டாக்ச செயது. தனனிடம பரீதிலை விசோவித்துக கொண்டு எனன பூரிலைபப பரிபாலித்து வருகினறீரே? அவனைப் பாரத்து அவன அது பகதத்துத் தசதரசக்ரவ அமிரதத்தைப பெறற தேவாகளைபபோல மனறகளித் திருபபர. ஆகையால நீயும மனதனை அடகதிகொணடு இஙஙனம நடபபாயாக' எனறனன அபபொழுது, நாம னுகு பியத்ததையே செயயுந தனமையராகிப அவனது கண்பாகன, இஙஙனம நசரதமனனவன அவனுகு யௌவராஜய படடாபிஷேகஞ செயவதாகச் சொனன வாரத்தையைக கேடடு, சீகரமாய்ப் புறப்படடு, கௌலலையையி னிருப்பிடஞ சென்று அத்த வருத்தாதத்தைத தெரிவித்தனர அமமடதனை'யாலிணியும அங்ஙனம 'ராமாபிஷேகம நடகபபோகினறது' எனனும பரியவார்த்தையைச சொன்ன அவாகளுகுப பொனகளையும பசுகளையும பலவகை ரத்னங்களையும பரிசாகக கொடுத்தனள. பினபு ராமன நசரதீ சகரவர்த்திகு கமலகாரஞசெயது, ரதத்தினமீதறி ஜனஙகள குமபல கூடிவரது நடதது மகமலகாரம முதலிய பூஜைகளை அங கீகரித்து, மிகுந்த ஒளியுடனை விளஙகுகினற தனது கரு ஹதத்திற்குப் போய்ச சேரந்தனன. மேலும அடுபடடனைத்து ஜனங்கள 'ராமனுக்கு யௌவராஜ்ய படடாபிஷேகஞ செயயப் போகிறேன' என்று மனனவன மொழிந்த வாரத்தைகளைக் கேட்டுத தாஙகள வெகுளாக விரும பியிருந்த காரியம கைகூடப பெறறுத தசரதனிடம் அனுமதி பெறறுகொண்டு வேகமாகத் தமது வீடடிற் குச சென்று, ராமாபிஷேகம இலலையென்றி ராடடும படி தமது இஷட தெயவஙகளை பரீதியுடன பூஜித்தனர மூனறுவது ஸாக்கம முற்றிறறு.

தசரதனைராமலக்ஷ்மணர்களோடு தீர்த்தவேகமாக
அபிஷேகஞ் செய்துகொளவா
யென்று கூறுதல்.

இங்ஙனம் படடணத்து ஜனங்களெலலோரும் புற
படடுப் போகையில், பிறகு தசரத மஹாராஜன கார
யங்களை நிசசயித்துச் செயயும் வகைகளெலலாம் அறிந
தவணைகயால மீளவும் மந்திரிகளுடன கலந்து ஆலோ
சித்து 'நாளைத்தினமே புஷய நக்ஷத்ரம் வருகிறபோகின
றது, ஆனதுபற்றிச் செந்தாமரை மலர்போலசிவந்த அழ
கான கண்டகண்களையுடைய, எனது குமாரனகிய ஸ்ரீ
ராமபிரானுக்கு நாளைத்தினமே யௌவராஜ்ய பட்டாபி
ஷேகம் நடத்தவேண்டும்' எனறு நிசசயித்தனன. பிறகு
அப்பொழுதே அந்தத்தசரதன் ஏகாந்த கருஹத்திற்குச்
சென்று ஸுமந்திரனைப் பார்த்து 'ராமனை மீளவும் இங்
கு அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக' எனறு ஆஜ்ஞாபி
த்தனன. ஸுமந்திரனும் அரசன்மொழிந்த அவ்வார்த்த
தையைச் சிரஸாவஹித்து ராமனை அழைத்துக்கொண்டு
வருவதற்காக விரைவில் அவனது மாளிகைக்குச் சென
றனன. அம்மாளிகையினது வாசற்காப்பவர்களும் அங்ங
னம் ஸுமந்திரன் வந்திருப்பதை ராமனுக்குத் தெரிவித்
தனர். ராமனும் மீளவும் ஸுமந்த்ரன் வந்திருப்பதைக்
கேட்டவுடனே 'இவன் வருத்தற்குக் காரணம் யாதோ?'
என்று சங்கித்து உடனே அந்த ஸுமந்திரனை உள்ளே
வரவழைத்து அவனைப்பார்த்து 'மீளவும் ஏதுக்காயத்
தின்காக நீ இவ்விடம் வந்தாயோ? அதை யெல்லாம் என
க்குச்சொல்வாயாக' என்றனன. ராமன இங்ஙனம் விண
வியபின்பு, ஸாரதியும் அவனைப்பார்த்து 'மன்னவன் உன
னைப் பார்க்க விரும்புகின்றனன. இவ்வளவே எனக்குத்
தெரியும்; அரசன் மொழிந்தவற்றைக் கே

டடாயணரே ? இனி அவவிஷயத்தில போகவாவது வரவாவது நீயே நிர்ணயித்துச் செயபவன' எனறிவவரீறு கூறினன. ஸாரதியாகிய ஸுமந்ரன இங்ஙனம் மொழியக கேட்டு, ராமன மீளவும அரசனக காணுமபொருட்டு, சீக்ரமாக அரசனது மாளிகைக்குச் சென்றனன. தசரதனும, ராமன, வாசலில வநதிருபபதை வாசறகாபபன வநது மொழியக் கேடடு, அவனுககு மேலான மரியதைதக கூற உத்தேசிதது அவனை மாளிகைகுளளே வரவழைத்தனன. மிகவும அழகுபொருந்திரகுகுலததிறகு அலஙகாரமாகிய ஸ்ரீராமனும தகபபன மாளிகைக்குள் நுழைநதுகொண்டே தூரத்தில சுமன்காரனு செயது வணகக்ததுடன கைகளைகூபபிககொண்டு தகதையைக் கண்டனன. தசரத மனன்னன, அருகில வநது மீளவும சுமனகாரனு செய்கிற ஸ்ரீராமனை எடித்து அணைதது அழகியதோ ராஸனத்தைதக் கொடித்து மீளவும அவனைப பாரதது 'ராமா! நான வெகுகாலமாக உயிர வாழநது கிழவனையவிட்டனன. விருமபின போகங்களை யெலலாம அனுபவிததனன [1] அபபடியே மேலான அனனதானஙகளைச் செயதுகொண்டு, அளவறற தக்ஷிணைகள கொடித்து நாறுநாறுக யாகஙகளைச செயதனன. இபபூமியில ஒபபற்ற பரிய குமாரனகிய நீயும எனககுப பிறகதனை புருஷாகளிற சிறகத ராமனே ! பல தானஙகளைச செயதனன. பல யாகஙகளையும கடத்தின்ன அதய்யனமும செயது முடித்தனன. சாஸத்ரங்களைத தவறுமல பறபல ஸுகங்

I 'வியுஹ்யாக்னயஸ்ஸுஷ்டாஸ்தம மநதராஹ்னமஜுஹ்வந்ணம, ஸ்ரஜ்யா விரஹித° யஜுஸ்தாமஸம பரிசக்ஷதே' எனறு அனனதானமிலலாத யஜுஸ்துதை நிநதிதிருபபதனால (மேலான அன்னதானஙகளைச செயதுகொணடு) எனறு சொலலபபட்டதது இதலால— இவனை செயத யாகஙகள தாமஸஙகளலலவெனறு கூறபபட்டது

களையும இஷடபபடி அனுபவித்தனர.[1] யாகங்களைச செய்வதனல் தேவருணத்தினின்று விடுபடடனன் அபபடியே அதயயனருசெயது ரிஷி ருணத்தையும, உனவினபபெறறுப பிதரு ருணத்தையும, பலவகைத தானங களைச செயது பராஹமண ருணத்தையும, தீர்த்துககொணடனன அறபல லொகங்களை அனுபவித்தே தனகையில சரீர ருணத்தையும தீரத்துககொணடவனயினன. ஆக எலலாம் ஆயிற்று. உனககு ராஜயாபிஷேகரு செயவது தவிர மறறையாதும எனககுச செயயவேணடுவதிலலை. ஆகையாலென உனககு எது சொலலவேணடுமோ, அதை எனககாக நீ தவறாமல செயயவேண்டும அபபா! ராமனே! இபபொழுது பரஜைகளெலலோரும நீ ராஜாவாக வேணடுமெனறு விரும்புகினறனர. ஆகையால உனனை யுவராஜாவாக அபிஷேகரு செயய நினைத்திருக்கினறனர. இதுவேயன்றி. உனனை யுவராஜாவாகச செயய மறறொரு காரணமும உணடாயிருககினறது எனக்கு இபபொழுது ஸவப்னதில பயங்கரங்களாகிய அமங்க

I தேவருணம ரிஷிருண்ம பிதருருணம பராஹமணருணம ஆதமருணம எனற மனிதனுககு ருணங்கள ஐது வகைபபடடிருககும. ருணம-கடன இங்குக "டலைவது— தேவதைகளுககும ரிஷிகளுககும பிதருகளுககும பராஹ்மணாகளுககும ஆதமாவுககும அவஸ்யமாகச செயயவேணடிய வயரூபாரம இவவைவாகும ஒருவன கடனபடடிருகனை யெபபடியெனனில—தேவதைகள இநதரீயங களை அபிமானிதது நடதது பவாகளாகையால இநதரிய ஜயதனைத் உணடாககிக கொடுதது உபகாரஞ் செயவதனலும, ரிஷிகள வாககை அளிதது உபகாரரு செயவதனலும, பராஹ்மணாகள காமமாதீனங்களாகிய ஸமஸத ஸமஸகாரங்களையும செயவிதது பாபங களைப போககி உபகரிபபதனலும, ஆதமா, சரீர இநதரிய ஸங்காதரூபமாகி ஜ்ஞானபராகாரதனை உணடாககுவதறகுக காரணமாயிரு பபதனலும இவ்வைவீாகும் செயயவேணடிய பரதியுபகாரமே டருஷணகளுக்க கடனே யிருககுமென்று தெரிந்துகொளளவது.

ளகுறிகள் பலவும் புலப்படுகினறன. ஆகாயத்தினிலு மேகமில்லாத இடியுடன கூடிப் புகையிலலாத கொள்ளி களை பெருங்காஷத்தோடு விழுகினறன. எனது ஜனம நக்ஷதரத்தையும, ஸூரியன அங்காரகன ராஹு என னும் இந்த கூர கிரஹங்கள கவர்ந்துகொண்டிருக்கின் றனரென சோதிடர கூறுகினறனர். இவ்வித அசுபக் குறி உண்டாகுமாயின அனேகமாக அரசனுக்கு மரண மாவது உணடாகும் இலலையாயின, பெருத்த ஆபத்தா யினும் ஸமபவிக்கும. ஆகையால் உனக்கு யௌவராஜய படடாபிஷேகனு செயயவேணடுமென்னும இக்கருத்தை மாறிப்போவதறகு முனனமே நீ அபிஷேகத்தை தடதது கொளவாயாக ப்ராணிகளின புதது நிலையறறு நிமிஷந தோறும மாறுபடுகினறனதானே? ஆனதுபற்றி நீ தாம தஞ்செயதாயாயின ஏதாயினும் ஓர இடையூறு உணடா ககூடும. இனறு சுதரன புஷ்யதது முன நக்ஷதர மாகிய புனாவஸுவில இருக்கினறனன. ஆகையால அபி ஷேகனுசெயய நிசசயித்திருந்த புஷ்ய நக்ஷத்ரத்திறகு சு சுதரன நாளைத்தினம வருவதாகச சோதிடர கூறு கினறனர. ஆனதுபற்றி நீ புஷ்ய நக்ஷதரத்தினறு அபிஷேகனு செயதுகொளவாயாக. என மனது எனனை த்வரைபபடுத்திக் கொணடிருக்கினறது. நீ சதருக்கனை தபிகசசெயயும மஹாவீரனு யிருக்கினறனை. இபபடிப படட உனக்கு நாளைத்தினம யௌவராஜயாபிஷேகனு செயயப போகினறனன. ஆகையால நீ இனறைத்தினம மத்யாஹ்னம முதலாக மனத்தைத் திடபபடுத்திக் கொ ண்டு இன்றிரவு முழுவதும உபவாஸமிருகக்வேணடும. மிகுத்த நனமையை விளவிகக்வற்றுகிய இபபடிபபடட பெருங காயங்களுக்கு இடையூறுகள் பல உண்டாகும. ஆகையால உனது நண்பர்கள ஏமாறுதலினறி மன ஊக கத்துடன உனனை இனறைத்தின்ம சூழ்ந்திருந்து ஸாவ

ப்ரகாரத்தாலும பாதுகாததிருப்பாராகளாக பரதன தே
சாகதராததிறகுப போயிருககினறனன; [1]அவன இபபடட
ணததிறகுத் திருமபி வாராதிருககும வரையிலுமே உன
து அபிஷேகததிறகுத் தகுநத காலமென்று எனககுத
தோற்றுகினறது. உன தமபியாகிய பாதன பெரியோரா
கினை நடவடிககையிறரூனே நனகு நிலகினறிருபபவன,
அண்ணனாகிய உனனை அணுஸரித்தே யிருககுந தனமை
யன மேலும அவன நாமததிறரூனே மனஸ்திலலப
பெறறவன. மிகுந்த மனஸாகக முடையவனே ஜமபுலன
களையும அடிபோமி வென்று விளங்குகினறனன இதிற
சிறிதும ஸநதேதமேயிலலை. ஆகினும ஸாமானயமாக
மனிதாகளின மனது நிலையறறிருககு மென்றே எனககு
நிசசயம [2]தாம்த்திலேயே எபபொழுதும நிலகினறிருக

---

1 தசரதமனனவன கேகயராஜனிடததில உன பெணணுககுப
பிறககும பினனாகக ராஜ்யங கொடுககினறேனனென்று சொலலிக
கைகேயியை மணம புரிநதனன இநதக கதை இககாணடததி
லேயே நூறறேழாவது ஸாககததில வெளியாகும இநத வருத
தாநததனை மனததில வைத்துககொணடே பரதன வநதால ராஜ
யதனை அவனுககே கொடுககவேணடியிருககுமோ எனறு சநதித்து
மனனவன இவவனம பொழிநதனன

2 இதறகு மூலம—

'ஸதீம்து யாமமிதயாஹ்ம கூதஸோஹிச ராகவ

இதறகுச சிலர மறறொருவிதமாகவும பொருள கூறுகினறனர
(யாமமிதயாஹ்ம ஸதாம) தாமததில நிலகினறிருககிற ஸதபுருஷர
களின, (சிததம) மனது, (கூதஸோஹி) கூத— பிற செயத மிதர
பேதம முதலியவறறால, ஸோஹி— பரகாசிககவறறா தாமததில
இடைவீடினறி நிலகினறிருககும ஸதபுருஷாகளின மனமப் பிற
செயத மிதரபேதம முதலியவறறிறகு உடபடடு விகாரம பெறு
ம் அனறியே, தாமததில நிலகினற ஸதபுருஷாகளின மனம,
(கூதஸோஹி) கூத்— செயதவறறைககணடு, ஸோஹி— விகக
மூறறிருககும. மேற செயயபபோகிறவறறிறகு ஸமமதிககாது

கிறஸைத்புருஷர்களின மனதோ ரணனில—ஒருவருக கொ
ருவர உபகாரத்தைதபெசெயய நினைத்து விளங்குமனநிச
சிறிதாயினும பெறிக்கிறாது. ராகுமசதநிறபிறகத உன
ககு இது தெரிபாத விஷயமன்று' என்றன தசரத
மனனவன இவ்வனமகாண்டதினம நடக்கவேண்டிப அபி
ஷேகத்தைப பற்றி மொழிந்து 'போப வருவாப' எனறு
விடை கொடுத்தனுபப, ராயறும தனதைக்குமஸகாரஞ
செயது புறபபடடு தனது மாளிகைக்குச சென்றனன
இவ்வனஞ சென்று தன மாளிகைக்குள நுழைந்து, அர
சன தனக்குப படடாபிஷேகந செய்ய உதேதசித திருபி
பதைத தாபக்குத தெரிபபடுதறட பொருடடு உடனே
புறபபடடு அவனது அபதபுரத்திற்குச் சென்றனன.
இவ்வனஞ சென்ற ஸ்ரீராமன, அங்குத தனது தாயான
வளபடடி வலதாரத்தினதுக்கொணடு தேவாலயத்திறகுச
சென்று மனனவரதததுடன தனது அபிஷட தேவதை
யை தாயானஞ்ரெடுத்துக்கொணடு தன புதரனுக்கு ராஜ
யாபிஷேகம நேரும்படி பாராதத்திதது கொணடிருக்கக
கண்டனன. ராமன வருவதற்கு முனனமே இனிதாகிய
ராமாபிஷேக வருத்தாரத்தைக்கேடடு லெக்ஷ்மிதேவி
அவவிடம வந்திருந்தனள அபபொழுதே லக்ஷ்மனனும
அங்குவந்து சேர்ந்தனன பினபு வேலைக்காரிகளாக கொ
ணடு வரவழைக்க, ஸீதையும வந்திருந்தனள. அபபொழு
து கொலலைப புஷ்ப தீக்ஷாதரத்தினன்று தன புதர
னுக்கு யௌவராஜ்யாபிஷேகம நடபபதைக கேடடு, லெ
க்ஷ்மியும ஸீதையும லக்ஷ்மணனும சுறறிகொண்
டிருக்க, புத்ரனது மங்களாபிவிர்த்திக்காக பாரணயா

ஆகையால பரதன எவ்வளவு தாமதத்தில ந்லவின்ற ஸதபுருஷர்களை
யும தான வருவதறகு முனனமே அபிஷேகம நடந்திருக்குமாயின
ஸுகதோஷிபபவனேயனறித தான வந்த பினபு நடக்கவேண்டுமா
யின ஒருகாலை இடையூறு செய்யவாகூடுமென்று கருதது

மது செயதுகொண்டு புருஷ ஸிம்கததத்தில் ஓதடபடினற ஸ்ரீமத ராராயணனை தயானது செயது கண்களை மூடிக கொணடிருநதனள ராமன அஙஙனம தயான நியமததில மூயனறிருகினற தாயின அருகிற் சென்று நமஸகாரது செயது, அபபொழுது அவவமமைக்கு ஸதேதாஷதனை விளவித்துக கொணடு அனனையே! பரஜைகளை பரீபாலணஞசெயயும அதிகாரதனை எனககுத் தநதை ஆஜ்ஞாபித்தனர. அவரது கடடளைபபடி ராஜாததினம எனககு யெளவராஜய பட்டாபிஷேகம நடகக போகினறது. ஸீதையும எனனுடனகூட இனறிரவு உபவாஸமாயிருகக வேண்டும; இது பரஜைக உரைகக்கிறனலலேன; நானும நதவிகக நகரமும உபாததியாகவும இனற எனககுச்செலலினா ராஜாததினம நடகக்போகிற அபிஷேகதறகாக எனககும் ஸீதைககும செயயவேணடிய மஙகளகரயஙக ளெலலாவறறையும செயவிபபாயாக' எனறனன கௌஸலையையும தான வெகுகாலமாக விரும்பியிருநத அபிஷேக வருத்தாநதனதைக கேட்டு ஆனநதபாஷபம உண்டாகபபெறறு அதனை தழுதழுத்து இனிதான இம மொழியைக கூறத தொடஙகி 'அபபா! ராமனே! நீ வெகுகாலம வாழ்நதிருபபாயாக நீ உனது சதருகக ளெலலாரு தெவிபபு பெறுவாயாக நீ ராஜ்யலக்ஷ்மியைப பெறறு எனது பதுகக ளையும ஸம்ருதனையினது பதுகக ளையும் களிபபுறச் செயவாயாக. பிளளாய்! எனது ஸதேதாஷதனை யான எவ்வண்ணம எடுதது ரைபபேன! மிகுத சுபமான நக்ஷதரதது நீ எனககுப பிறநதனை ஆனது பறறியே நீ வினயம முதலிய கலயாண குணஙக ளாகிரமபப பெற்றாய, அநதக குணஙகளால தனதையாகிய தசரதமன னவரைச சநதோஷம பெறசெயதனை. குழநதாய்! இக்ஷ்வாகு வமசத் தரசர்கள்து ராஜ்ய லக்ஷ்மியானது இப

பொழுது உனனைப் பெற்பபோகினறது ஆகையால கான செநதாம்மை மலாபோனற திருககணகளையுடைய ஸ்ரீமக ராராயணனனனும புராணபுருஷனைக குறிதது ஸ்ராமங களையெலலாம பொறுத்துககொண்டி செய்த வரதோப வாஸஙக ளனைத்தும் இபபொழுது பயனபெற்றவை யாயின' எனறிஙஙனம மொழிது முடித்து ஸினமனள. தர யாகிய கௌஸல்யா தேவி இவவாறுரைதது நிறகையில, ராமன தனது பாரபப வந்திலைகைளைக் கூபபிகொண்டு மிகவும அடக்கத்துடன உடகாரதிருக்கிற தமபியாகிய லக்ஷ்மணனைப பாரதது புனனகை விளங்க 'லக்ஷ்மண! நீ எனனுடனகூடி இபபூமியைப பரிபாலிதது வருவாயாக நீ எனககு இரண்டாவது பராணன ; ஆகையால இநத ராஜ்யலக்ஷ்மி உனனை அடைந திருககினறது. லக்ஷ்மண! நீ உனககு இஷடாஙகளான போகங்களையும, பினனும ராஜ்யம பெறறதறகுப பலமாகிய விலையுயாநத ரதனபராணம முதலியவறறையும அனுபவிபபாயாக என பராணனை யும் இநத ராஜ்யதனதையும உனககாகவே தான விருமபுகி னறனன. இனி விசேஷித்துச சொலலவேணடிவதென" எனறு மொழிநது தாயமாராகிய கௌஸல்யா ஸுமித் ரைகளுககு நமஸகாரஞ செயது ஸீதையை அனுபபுமபடி அவாகளிடம அனுமதி பெறறுக, கூடவே அழைததுக கொண்டு தன மாளிகைககுப போயினன. நானகாவது ஸாககம முறறிறறு

வஸிஷ்டமஹாஷி ராமனை உபவாஸ மிருகக செயவது

தசாதன மனனவன மறுநாள் நடக்கவேண்டிய அபி ஷேகநதிறகாக உபவாஸம முதலியவற்றை நடதது மபடி ராமனுககு ஆஜ்ஞாபித்துப் புரோஹிதாகிய வஸிஷ்டம

ஹாஷியை வரவழைத்து 'தபோதனரே! நீர் புறப்பட்டுச் சென்று இப்பொழுது, வரத்தில் மனஉலைகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீராமனுடைய பத்தினியாகிய ஸீதையுடனுகூடி, ஸம்பத்தும் கீர்த்தியும் ராஜ்யமும்பெறுவதற்காக உபவாஸமிருக்கும்படிக்குச் செய்வீராக' என்றனன். வேதங்களை ஓதிஉணர்ந்தவர்களில் தலைவராகிய வஸிஷ்டபுத்ரராகிய ஸுயஜ்ஞ மனம் தளர்ந்த மன்னனை மொழிய கேட்டு 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றனர். அம்மஹானுபாவர் மந்த்ரங்களையெல்லாம் தனக்கு அறிந்துகொடுத்துத் திறமுடையவர், மனவுறுதிகொண்டு வரதங்களை யெல்லாம் அனுஷ்டிக்கும் தன்மையர் ஆகையால் ராமனைக்கொண்டு மந்த்ரங்களை ஜபஹோமல உபவாஸத்தை செயவிக்க முயன்று, பராத்மனாகிய ஸ்ரீராமனுடைய குதிரைகளைக் கட்டி ஸித்தஞ்செய்து வைத்திருப்பது மாகிய ரத்தத்தின் மீதேறிக்கொண்டு மற்றொருவரை அனுப்பாமல் தாமே ராமனது மாளிகைக்குப் போயினர். அம்மாமுனிவர் வெளுத்த மேகங்களைப் போல மிகுந்த ஒளியுடன் விளங்குகின்ற ஸ்ரீராம கருவூலத்திற்குச் சென்று ரத்தத்தி லிருந்துகொண்டே மூன்று கட்டுக்களாத தாண்டி உள்ளே புகுந்தனர். அந்த ஸ்ரீராமனும் யாவராலும் வெல்லமுடியாத தக்க அம்மாமுனிவர் வரக்கண்டு, அவருக்குப் பூஜை செயவதற்காக தவறாமல் படபடப்புற்று, தனது இருப்பிடத்தினின்றும் வெளிப்புறப்பட்டு, மஹாமதியாகிய அம்முனிவரது ரத்தத்தின் கருகில் விரைந்தோடிச் சென்று, தானே கைபிடித்தெடுத்து, அவரைத் தேரினின்றும் இழியச் செயதனன். அந்தப் புரோஹிதரும் தம்மிடத்தில் இங்ஙனம் வணக்கத்துடனுகூடி பரியதாசலுக்கு உரியவனுகிய ஸ்ரீராமனைக் கண்டு சூக்ஷ்மம விசாரித்து மனம் மிகவுறச் செயது, அவனுக்கு ஸந்தோஷத்தை விளைத்

துககொணடு 'ராமா! உனது தரதைககு உனனிடம அ
னுகரஹம உண்டாயிருகினறது; ஆகையால நீ யௌ
வராஜய படடாபிஷேகம பெறபபோகினறீன இப்பொ
ழுது ஸீதையுடன கூடி உபவாஸ மிருபபாயாக. உனது
தகபபனகிய தசரத மஹாராஜன ராஜாத்தினமம காலை
யில, தஹராஷினுகு யௌவராதி அபிஷேகம செய்விதது
போல, தான உனககு இளவரசனகுமபடிககுப படடாபி
ஷேகம பூடத்த சிக்தமா யிருகினறனன' எனறு மொ
ழிது அமமாமுனிவா வரதத்தி மனவுக்க முடையவனு
கிய ஸ்ரீராமன் ஸீதையுடன கூட உபவாஸ மிருகக செ
யதனா பிறகு ராஜ குருவாகிய அவவஸிஷட மாமுனிவா
காமபபடி ராமன பூஜை செயயப பெறறு, அவன தன்
னைப பினதொடாதது வர, சிறகுமபடி அவனுககு அனு
மதி கொடுதது, அவனது கருஹதத்தினினறும புறபபட
டு செனறனா. ராமனும அவவிடதத்தில, தன்னிடம
அனபுற்று இனிய மொழிகளை உரைகினற நண்பாகளு
டன கூடி உடகாரநதிருநது மனகளிப புறறவனகி, அவ
ர்க் ளெலலோரையும விடைகொடுத் தனுபபிவிடடு அநத
புரத்திறகுள பரவேசித்தனன. அபபொழுது ராம கரு
ஹத்திலுளள பெண்களும புருஷாகளும மிகுந்த ஸநதோ
ஷத்துடன கலகலவென றெ பேசிகொண்டு மூகம மல
ர்ப பெறறிருகக்கையில, அமமாளிகை, மதஙகொணட
ிறனைவகள கலகலவென றெழிகக்ப பெறறுத தாமரைம
லாகள மலாநத அழகிய தாமரை யோடைபோல விளஙகி
யது அநத வஸிஷடமாமுனிவா தசரத மஹாராஜனது
மாளிகைக கொபபான ராமகருஹத்தினினறும வெளிபபு
றபபட்டு வழியில் எங்கும ஜனஙகள சூழ்நதிருகக்க கண
டனா. ராமாபிஷேகத்தைப பாராகக்வெண்டு மென்னெங்
குதூஹலத்தினை குமபல குமபலாக ஜனங்கள அயோத்.

யைகளு வதுகொண்டிருபபதுபறறி, அரசகரீதது ராஜ மரீர்கஙக ளெலலாம் ஜனகக்கூடடம நெருங்கப் பெறறி ருநதன. அபபொழுது ஜனகக்கூடடங்களை பெருநத அலை களைபோல மேனமேலும வநது ஒருவரோடொருவர உரை ததுகொளவதிலும அபிஷேகததைதப பாரக்க ஆசை ததுமிகுதலாலும ராஜமார்கததில உளளோ ருமிதவணி, அலைகள மோதிகொளளுமபடிகளுப பெ ருகி வருகினற ஸமுதரதின கோஷமபோல இருந் ததது அபபொழுது அயோத்தையிலுளள ஜனஙகள ராஜமாரகஙகளை விளகி நூல நெளிதது அலஙக ரித திருநதன. பினனும அலஙகாரமா யிருககுமபடிககு ஆஙகாஙகு யாமழு முதலிய தோடடஙகளை வரிசையாக சறபடுததி வைததன. வீதிகளைததாறும தவஜஙகளை உயர எடுதது நாடடிக கடடினர. அபபொழுது அயோத பையில • வஸிககும ஸதரீகள இனனுர கிழவர ஆகிய ஸகல ஜனஙகளும ராமாபிஷேகததைதபபாரகக விருமபி மறறை வியாபாரஙகளை யெலலாம விடடு 'ஸரீராமரயோதயம எபபொழுது ஆகபபோகினறது?" எனறு எதிரபாரதது கொணடிருநதனர. அயோதயையில நடகக்கும ஸரீராம பிஷேக மஹோதஸவ ஸமாசாரதைதப பறறி ஜனஙகள எலலோரும அலஙகாரஞ செயதுகொணடு மேனமேலும ஆனநதம் பெருகிவர, அம மஹோத்ஸவதைதக காணப போரவலு றறனர. அபபொழுது வஸிஷடமாமுனிவர இஙஙனம ஜனஙகள நெருஙகியிருககிற ராஜமாரகததைதப பாரத துககொணடே அநத ஜனக கூடடதைத அஙகாங்குப பிரித்து விடபவர போல மெதுவாகச சென்று ராஜகுலஹத தைதக கிடடி வெளுதத மேகமபோல விளஙகுகினற சிகரங் கள அமைகபபெறற அழகிய உபபரிகையினமீதேறி ஸ்தவகுருவாகிய பருஹ்மஸபதி தேவேநதரனிடம செலவ

துபோல. நான தசரதீமஹீபதி பிளிட ஒ சென்றனர். அவ்வரசனும வஸிஷ்டமாமுனிவர அகக்கண்டி ஸிமஹீர ஸனத்தினினறும எழுந்திருந்து 'ராமனை உபவாஸமிருக்குமபடி செய்தீரா?' என்று வினவ. 'செய்தேன' என்று அவரும பதிலுரைத்தனர. அபபொழுது அரசனுடன உடனிருந்த ஸபையிலுள்ளவர யாவரும அவ்வேளை கூடவே தரும்ம புரோஹிதராகிய வஸிஷ்டரைப பூஜிபபதற்காக ஆஸனத்தினினறும எழுந்திருந்தனர. அரசனும குருவாகிய வஸிஷ்டரிடம அனுமதி பெறறுக கொணடு ஸபிகளுக அனைவர்க்கும விடைகொடுத்து விடடு பாவத்தினை குகையில ஸிமஹம பரவெசிபபது போல, அந்தபபுரத்தில பரவெசித்தனன. உயரந்த அழகுண்டாகுமபடி அலங்காரஞ செயதுகொணடிருக்கிற ஸதரீஜனங்கள எங்கும தெருங்கப பெறறு மஹேந்தரனது மாளிகைக்கு ஒபபாகி விளங்குகின்ற அழகான அந்த அந்தப்புரத்திறகுள் நக்ஷத்ர ஸமூஹங்கள் சூழ்ந்திருக்கிய ஆகாயத்தில சந்தர பரவெசிபபதுபோல தனது தேஜஸஸுடன கானகு பகுதிகளும நிரமபி பரகாசிக்கும படி தசரத மஹாராஜன பரவேசித்தனன ஜந்தாவது ஸர்க்கம முற்றிற்று

ராமாபிஷேகத்திறகாக ஸன்னஹங் செயதல

[1] புரோஹிதராகிய வஸிஷ்ட மாமுனிவர் புறபபடடுப போனபினபு ராமன ஸன்னஹஞசெயது மனத்தை அடகி

---

1 இதறகு மூலம்--

'ஸுதே புரோஹிதே ராமஸ ஸநாதோ நியதமாநஸ:,
ஸஹ பதநயா விஸாலாக்ஷயா நாராயணமுபாகமத'

இதறகு விசேஷார்தம— (ஸநாத:) என்பதலல காயகர்த்தியும, (நியதமாநஸ:) எனபதலல மனகர்த்தியும தோன்றுகின்றன (ஸஹபதநயா) பதனியோடுகூட 'பதயுரஸோ யஜ்ஞஸம் யோகே

கிலகிறுகதிககொணடு, நீண்டழகிய கண்களுருட்ன விள
ங்குகினற, தனது பதனியாகிய ஸீதையோடுகூட நாரா

எனறு ஸதாீகு யஜுஸ்மபநதரு சொலலுமபொழுது பதனீயென
று பெபா ஆகினறது ஆனதுபறறி இஙகு (பதஙயா) எனகையால
யஜுஸ்மபநதரேதாறறுகிறது பாயையை விடடுப பாதாவுககு
யஜுஸ்தில அதிகாரமிலலையென்று சாஸதரங்கள முறையிடுகின
றன. பகவதாராதனம யஜுஸ்ங்களலலாவறறிலும சிறந்த யஜுஸ
மெனக கூறபபடுகினறது (பதஙயா) எனறு மூனறும வேறறுமை
யால ஆராதனகாலததில ஸீதை உபகரணங்களள ஸமாபபிதது க
கொணடிருநதனளெனறு தோறறுகினறது. (விஸாலாக்ஷயா) நீண
ட கணகளையுடையவள 'ருதே மாயாம விஸாலாக்ஷீம் தவ பூவ
பரிக்ரஹாம' (உனககுப பூவததில பாயையும நீணட கணகள
யுடையவளுமாகிய மாயையை விடடு) எனறு விசாலாக்ஷி சபதம
லக்ஷ்மியினிடததில ருடமாயிருபபதறபறறி 'ஸீதை' எனறு விசே
ஷிதது சொலலாமல ஸாமானயமாக 'விசாலாக்ஷி' எனறு சொல
லபபடடது இதலை— ஸீதை லக்ஷ்மியினவதாரமெனபது தெரி
விகபபடடது (நாராயணம) இஙகு நாராயணனெனறுல பூரீரங
கநாதனைச சொலலுகிறது. மேலில பூரீரங்கநாதனையே ராமன விபீ
ஷணனுககுத தானரு செயத சாகசச சொலலப்படடிருகினறது
(ஸஹ பதஙயா) பூரீரங்கநாதன திருமேனியை அனுபவிககையாகிற
ஸமுதாரதததை தாணடுவதறகு ஸஹாயமா யிருபபவனெனறு கரு
தது (விஸாலாக்ஷயா) பூரீராமனது விகரஹததை அனுபவிப
தைககாடடிலும பூரீரங்கநாதனுடைய விகரஹததை ஸேவிததனுப
விபபது மிகவும பரியமாயிருபபதுபற்றிக கணகள ஸந்தோஷதது
லல நனகு மலாநது இமைகொடடுவதையும மறநது அனுபவிததா
னெனறபடி (விஸாலாக்ஷயா) ஸீதை நீணடழகிய கணகளுடையீவ
ளாயினும அநத ஸௌநதாயததில கால தாழாமல நாராயணனேயே
உபாஸிததானெனறு ராமனது ஜிதேநதரியதவம தோறறுகினறது
(விஸாலாக்ஷயா) எனறு மூனறும வேறறுமையாலும (நாராயணம)
எனறு இரணடாம வேறறுமையாலும, ஸீதை அபரதானெனெ
யும நாராயணன மிகவுமிஷடனாகையால பரதானெனெனறும தோ
றறுகினறது (உபாஸமத) (அஸமத) எனற மாதரததிலேயே பக
வதாலபததிற்ப போவது தெரிகினறது. (உப) எனபதறகு ஸீவ
னம முடிவான பகவதாராதனரு செயதமை தோறறுகினறது

462. தேவாலயத்தில ஸீதையோடுகூட ராமன உபவாஸ-
ஹோமாதிகளைச செயதல.

ரணனை உபாஸித்தனன அவன அபபொழுது விதி தவறாம ல் ஹவிஸ்ஸை நிறைந்த பாத்ரத்தைத் [2]தலைமேல எடுத்து, ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கிற அக்னியில் [3]அளவிறந்த மஹிமைபொருந்திய தெயவமாகிய நாராயணனுக்காக நெய்யைக்கொண்டு ஹோமஞ செயதனன. அங்ஙனம் ஹோமஞ செயத பினபு மிகுந்த ஹவிஸ்ஸை மிகவும இனிதாகப் புசித்துத் தனது இஷ்டமான நிறைவேறுமபடி வேண்டிகொணடு தெவரகிய நாராயணனுடைய த்யானஞ செயதுகொண்டே, தாங்கப் பாபபிய தாப்பபடிகையின மீது [4]மௌனத்துடன மனத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு, ஸீதையுடனே அழகிய அவயவங்களை

---

1 ஹவிஸ்ஸை-நெய

2 இதறகு 'பாத்ரஹய ஸ்ரஸா பாதரீம' எனறு மூலம. இஙகு உபாதறி ஹேவேஹீயோ யாரயதி' எனற ஸ்ருதி பாமாணம தெவாகளுக்குத தலைமேல எடுத்து வைத்துகொணடு ஹோமஞ செயயவேணடுமெனறு இதன பொருள

3 இதறகு 'மஹதே ஹவதாய' எனற மூலம (அளவிறந்த மகிமை பொருந்திய) இது (மஹதே) எனகிற பதத்தின பொருளை ஸ்ருதிகளபகவானதுமகிமையை அளவறறதெனற கூறுகையாலும, இதறகு மறறொரு பாதகமிலலாமையாலும இஙகு (அளவிறந்த மகிமை பொருந்திய) எனற சொலலபபடடது 'தம ஹவதாரம பாரமஞச ஹவதம' எனகிற ஸ்ருதி இஙகு பரமாணம

4 இதறகு மூலம்

'வாரீயதஸஸஹ வைஹேஹயா ஹோதவா நியதமானஸஃ,
ஸ்ரீமதயாயதநே விஷ்ணோஸ் சக்ரே யோகமவாதமஜஃ'

இதறகு விசேஷார்தம— (வைஹேஹயாசக்ரியே) ஸீதையுடன பளளிகொணடிருந்தானெனகையால— இருவரும ஒரு படிகையில படுத்தமை தோறறுகிறது அதலால ஜிதேந்தரியத்வத்தினமிகுதி தோறறுகினறது (ஸ்ரீமதி விஷ்ணோராயதனே) 'ருக்ஸ ஸாமானி யஜுரம்ஷி ஸாஹுரி ஸ்ரீரமயதா ஸதம' எனகிற ஸ்ருதியினபடிகு ஸ்ரீசபதம மூனறுவேதங்களையுஞ சொலலுமாகையால மூனறு

தேவாலயத்தில் அந்தராஜகுமாரன பளிகொளாடனன அவன, அனறிரவு உதயமாகைககுனனும ஒரு யாமம பொழுது இருகையிறனனே எழுநதிருநது வீடு முழுவதும அலஙகரிககுமபடி ஏறபாடு செயதுவிடடு, அஙகு லஷ்மணாகாதேவி ஆகிய இவாகளது இனிய உரைகளை கேடடுக கொணடிருநது, விடியறகாலஸ்நா தனம கோரிட, லஷ்மணபாபாலனஞசெயது, மனத்தை ஒறறைநாளிலுஞ செலுததாமல அடக்கிகொணடு காயத்ரீஜபதததை செயது, முடிததுஸ்ரீமந நாராயணனை குறிதது [1]தண்டபரணமஞ செயது லஷ்மணனுஞ செயத னபினபு மீளவுமலஷ்மணனுஞ செயது வெறுதத வெணட டுவஸ்த்ரதணை உடுததிகொணடு பராஹ்மணாகளை வரவழைதது புண்யாஹவாசனஞ செயவித்தனன். பிறகு அபபொழுதே அநத பராஹ்மணாகளை கமபீரமாகவும் இனிதாகவும் நடததின அநதப புண்யாஹவாசனத்தின் கோஷமானது மஙகளவாதய கோஷததுடன கலநது மேனமேலுமஓஙி வளரபபெறறு அயோதயாநகரம் முழுவதுமநிரமபிவிடடது. அபபொழுது அயோதயையிலுளள ஜனஙகளாமஸீதையுடனே உபவாஸமிருகக கேளவிபபடடு எலலோருமமிகுதஸநதோஷம் அடைநதனர பிறகு படடணததிலுளளவா யாவருமராமா

வேதஙகளினஸாரமாகிய ப்ரணவாகாரமாயிருகக்கும இநத நாராயண விமானமேமனபுணாக 'விமாநம பரணவாகாரம' எனறு இதிழுத லியலறறில இஙஙனஞ சொலலபபட்டது. (விஷ்ணோராயதநே) விஷ்ணுவிலயததில பரணவாகாரமாகிய ஸ்ரீரஙகவிமானததில (நரவராதமஜ்) ராஜகுமாரன தான நாராயணவுகாரமேயாயினுமகூதரியஸ்ரீகப பிறநதிருபபதுபறறி ஸ்ரீரஙகநாதனைப் பூஜிததானெனனபது கூதரியதாமதனை அனுஸரிததமை தோற்றுவிககப்பட்டது

I தனைடபரணமம- தடி விழுநதாரபோல சரீரம முழுவதும பூமியிற படிமபடி செயயும நமஸகாரம

பிஷேகம் கடபபதாகக கேடடிருபபவராகைபால அன
றிரவு விடிபகணதி. படடணதில ஆஙகாங்கு வீதிகளீ
வினகி. ஜலதினிதது. மேறகடிகள கூடிப பூமாலி
களீசசூடடி. வாழைமராஙகள கடடி, தனகு வினஙகுமபடி
அலஙகாரஞசெபதனர வெணகத மேகமபோலவும வெ
ணகத மலைபோலவும விளஙகுகினற தேவாலபஙகளி லும,
கறசகதி வீதிகளி லும, ராஜமாரகஙகளி லும, பெரி த
தாலபஙகளி லும, [1] மணடபஙகளி லும, பல சரகுகளை
நிறைதிருகிற வாகதகாகள கூடகளி லும, ஐகல
ஸமருதகியும விறறு அழகாப வினஙகும கருஹலைதாக
ளது கருஹஙகளி லும, ஸமஸத ஸபைகளி லும, உபாக
திருபபதுபறறி கறபுறஙகளி லும தோனறுகிற வருகஷங்
களி லும, ராஜசிஹ்னஙகளீள தவஜஙகளீயும சிஹன
மிலலாமல பல வாணங்களீள டககபஙகளீயும கடடி
ன கடடிவர்களும, காதகாரகளும (கூதகாடிகளும,)
பாடகாகளும பாடிகொணடிருகையில மனகதிறகும
செவிககும இனிப அசசொறகளாக கேடடு ஆனகதித
ன ராமனது அபிஷேக மஹோதஸவம ஸமிபிதது
வருகையில, ஜனஙகள வெளிபான முறறஙகளி லும, அ
வாகளில ஸதரீகள, கருஹஙகளி லும ஒருவருகொகாருவர
ராமாபிஷேகதைபபறறிய சிறபபையே மிகவுழ சொல
லிகொண்டிருகதனர. வீடடி வாசலகளில விளையாடிக
கொணடிருககும பாலர்களும ஒருவருகொகாருவர ராமா
பிஷேகதைபபறறிய வாரதைதகளையே சொலலிகொ
ணடிருகதனர. ராமாபிஷேக ஸமயதில படடணதி
லுளள ஜனஙகள எலலோரும ராஜமாரகமம முழு

---

1 மணடபஙகள—மதிடசுவாகளின மேறபாகஙகளில கறபுற
ஙகளிலும கணகளை விடடுப பாரதது யுதிதஞ செயவதறகாகக கட
ட்ப்பட கறகாள மணடபஙகள.

வதும் புஷ்பங்களை இறைத்துக் குழுமுமென்றும் மனங்க மழுனை தூபங்களையிடும் அழகு மிகுந்திருக்குமபடி அலங்காரஞ் செய்தனர். பின்னும் அந்தம் படாணைத்து ஜனங்கள அபிஷேகமான பினபு, ராமன உபாதத்யாயினமீது ஏறிக்கொணடு வருகையில அவனது அபிஷேகாலங்களை அவ்வுபாத்தில தமக்குத் தெரியுமபடி க்ஷும, அவன வெளிபபுறபபடிவதற்கு முனபே ராதரியாயஷிடுமாயினும அவன அணிந்திருக்கிற மறறை அலங்காரங்கள இருடடிலும நனகு புலபபடிவதறகாகவும ராஜமார்கங்களைத் தூறறும வருக்ஷங்களைபோல. உபாதத்திருக்கிற பலவகைத்த தீபஸ்தமபங்களையும நாடடி வைத்தனர். இங்ஙனம அவ்வேளையாபுரத்தில வஸிபபவர படாணைத்திறகு அலங்காரஞ்செயது ராமனுகக யௌவராஜ்யாபிஷேகம நடபபதை எதிர பாரத்துக்கொணடு, முறறங்களிலும ஸபைகளிலும எல்லோரும் குமபலகூடி ஒருவருகொருவர ஸமபாஷணஞ் செயதுகொண்டு தசரத மஹாராஜனக குறித்து 'இக்ஷ்வாகு வமசத்திறகு ஸகதோஷத்தை விளைக்குந்தனமையுடைய இமமஹாராஜன. அஹோ! மிகவும மஹாநுபாவன. ஆனதுபற்றியே தனகுக கிழத்தனம வந்ததை அறிந்து ராஜ்யத்தில ராமனை அபிஷேகஞ்செய்ய போகின்றனன ராமனே உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களின தாரதம்யத்தைக்கூட அறிந்தவன. அங்ஙனமட அறிந்துகூடிய ராமன அரசனைக வேணடுமென்று விரும்பிக்கொணடே வெகுகாலங் கடத்தினம. இனி அவன அரசனுக்கு நமமைப பாதுகாபபவனுவான. ஆகையால நமமெலலோருக்கும் தயவானுகரஹம உணடாயிருக்கின்றது. ராமனது குணங்களை எவ்வண்ணங் கூறலாகும? அவனது மனத்திற சிறிதுங் காவமனபது கிடையாது; எல்லாம அறிந்தவன்; தாமஸவபாவன; உடனபிறந்தவரிடத்

திலமிகுந்த வாதஸலயமூடையவன; ாதெல்லாம ஓரற்புத மனறு; அவன உடனபிறநதவரிடநதில எபபடி பரீதியோ டிருநதகினறானோ அபபடியே நமமிடத்திலும மிகுந்த பரீதியோடிருநதகினறனன. தசரதன நமமிடம் அனுகரஹம் வைதது ராமனுக்கு பௌவராஜயபடடாபிஷேகநை செயய, நாம பாரகபோகினறனம இபபடிபபடட ஸந்தோஷத்தை நமக்கு விளைத்துத தரும தாமஸபாவமும பாபமற்றவனுமாகிய அநத தசரதமஹாராஜன வெகு காலம வாழுவுறறிருபபானாக' எனறு புகழ்நதுகொண்டனர. அபபொழுது ராமாபிஷேக வருதாநதநதைக கேள்விபபடடு நானகு பகநகளிலுமுளள பல தேசங்களினினறும வநத ஜனங்கள், படடணதவர இவனம மொழிநதுகொண்டிருநத சேமி புற்றனர. இவவண்ணம ராமாபிஷேகதநதப பாரகுமபொருடடுப பல திகுகளினினறும அயோத்யாபுரதநிறகு வநதிருகிற அநத நாடடு ஜனங்கள [1]ராமனது படடணமெங்கும நிறைநதிருநதனர. அநநகரத்தில அவரவாறு நானாதேசங்களினினறும வநதிருகிற ஜனங்களின கலகலதவனி, பாவகாலத்தில பொங்கி வருகிற ஸமுத்ரகோஷமபோல காதுக்குபபுலபபடடுகொண்டிருநதது பிறகு தேவநதரனது மாளிகைபோல மிகவும அழகு பொருநதி விளங்குகினற அவவயோத்யா நகரமானது, இவனம ராமாபிஷேகமஹோத்ஸவத்தைப பாரக்க விரும்பி நானாதேசங்களினினறும வநத ஜனங்களால எங்கும நெருங்கபபெறறுக கலங்கி, ஸமுதரதநதிலுளள திமிதிமிங்கிலம முதலிய ஜலஜநதுகளை நெருங்கிக கலங்கிய ஸமுத்ர ஜலம்போல விளங்கமுற்றிருநதது ஆறுவது ஸர்கம முற்றிறறு.

---

1 முதலாளை ஸகல ஜனங்களின முனனிலையிலு ராமாபிஷேகம நடநதுவதாக அரசன பாதிஜ்ஞை செயதிருபபதலை ராமன

மந்தரை கைகேயிகிட்ட தூப்போதலை செயதல

[1]கைகேயியின பந்துக்களுக்குத் தாதியா யிருந்தவ ளொருத்தி கைகேயியேடுகூட வே வஸித்திருந்தனள். அவ்ள எங்கு யாருக்கு யாரிடத்தில் பிறந்தவளோ? தெரியாது. அவள, சந்தரனைபபோல வெளுத்து அழகிய தாகி விளங்கும உபபரிகையினமீது யாதொரு கர்ரணமுமினறி எறவேண்டுமென றெணணமுணடாகத தறசெயலாகவே ஏறி, அவவேயோதயாபுரத்தை முழுவதுங் கணடனள அபபொழுது அந்தகாரத்திலுள்ள ராஜமார்க்கங்களெலலாம் ஜலத்தினால் தெளிதது மலர்கள தூவப்பெறறு மிகவும அழகுடன விளங்கியது. அதில ராஜசிஹ்னங்களுள்ள டகக்யங்களும சிஹ்னமிலலாத ஸாதாரணமானத்வஜங்களும அலங்காரமாக உயரக்கட்டப்பட்டிருந்தன.

அதிபதியென்று யாவராலும தெரிந்துவிட்டது ஆகையால அயோதயையை ராமனது படடணமென்று கவி சொன்னதாகத தெரிய வருகின்றது

I இதற்கு 'ஜஞாநிஹாவீ யதோஜாதா' என்று மூலம.

(யதோஜாதா) எங்கேயோ பிறந்தவள அவளது தாயந்தைகளாவது பிறந்தஇடமாவது ஒன்றும தெரியாதிருந்ததென்றபடி இதற்கு விசேஷார்தம—(யதோஜாதா) எங்கேயோ பிறந்தவள ராமனது அபிஷேகத்திற்கு இடையூறு செயயுமபடியான இப்படிப்பட்ட துஷ்டஸ்வபாவமுடையவள அயோதயாபுரத்தில பிறக்க நேராது ஆகையால எங்கேயோ பிறந்தவளென்றபடி அன்றியே-(யதோஜாதா) இப்படிப்பட்ட பாபிஷ்டாளது பேரும ஊரும வாயிலை மொழியவுந்தகாதென்று 'எங்கேயோ பிறந்தவள' என்று கூறப்பட்டது ஆனது பற்றியே மந்தரையெனனும அவளது பேரை இங்குசசொலலவிலலை (யதோஜாதா) ராமனைக்கொண்டு ராவணனை தொலைப்பதற்காக கைகேயிக்கும அவனுக்கும பேதம உண்டாகச செயயுமபடி தேவதைகளே அவள அனுப்பினாளாகையால அவளது குலம முதலியவற்றைச்சொலலவிலை இந்த தேவரஹஸ்யம வெளியாகுமென்று அவைகள இங்குச சொலலவிலலை என்றும கூறுவா

ஜனங்கள் நெருங்கியிருப்பதுபற்றித தாம நினைத்த இடங்
ளுக்கு இஷ்டபபடிக்குபபோக அனுகூலமா யிருக்கும்
படி குறுக்கு வழிகள் பலவும புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட
டிருந்தன. அந்தகரத்தில ஜனங்களெலலோரும சோல
ஸனனுசெபது பரிசுத்தாகளாகி எங்குஞ சூழ்ந்திருக
தனர். ராமனுக்குக காணிக்கைகளை ஸமாபிக்குமபொ
ருட்டு பாரஹமணாகள புஷ்பமாலைகளுடன [1]மோதக்கங்
களையும கைகளிலேநதித திரிதுகொண்டு ஸந்தோஷ
த்வனிகளைச செயதுகொண்டிருந்தனர். தேவாலயதவா
ங்களும சுணணுமபடிக்கப பெறறு வெளுத்து அழகு
பொருந்தி விளங்கின. ஸமஸ்த வாத்யங்களும கானகுப்
பகங்களிலும முழங்கிகொண்டிருந்தன எங்குப பார்
க்கிலும ஜனங்கள் ஸந்தோஷம நிரமபபபெறறு நெருங்
கிக கூடிகொண்டிருந்தனர். ஆங்காங்கு வேத பார
யண கோஷங்களும செவிபிற படுதிகொண்டிருந
தன ராமாபிஷேகத்தைப பறறி மனிதாகளுக்கு மா
தரமேயனறி மருகாதிகளுக்கும ஸந்தோஷம் மேலெ
ழுந்திருபபதுபறறி, மேலான யானைகளும குதிரைகளும
ஸந்தோஷம பெருகபபெற்று மயிரக்கூசசவிடுத திரிந
துகொணடிருந்தன காளை மாடுகளும பசுக்களும கொ
ழுத்துக கோஷமிடுகொண்டிருந்தன ராமாபிஷே
கத்தைப் பறறிய ஸந்தோஷம் உள்ளடங்காமல வெளிவந
தோ தனனுமபடி மயிரக்கூசசவிடு மனக்களிபபுற்
றிருக்கும படடணத்து ஜனங்களை ஆங்காங்கு வரிசை
யாக த்வஜங்களை எடுத்துக கட்டினர. இங்ஙனம ப்ரகா
சித்துக கொண்டிருக்கிற அந்தகரம் முழுவதையும உப

---

1 மோதகம—குழக்கட்டையென்று சிலர, லட்டென்று சிலர;. லட்டுக்குக கண்டமோதகமென்று பேரென்றும, மோதகமென்பது குழக்கட்டையே யென்று சிலர கூறுவர.

பரிகையின மீது ஏறியிருந்த அந்தக் கைகேயியின தாதியாகிய மந்தரை எனபவள கண்டனள இபபடி விளங்கும அவலோதபாபுரதனைக கண்டு, மந்தரை எனபவள மிகவும ஆசசரயம அடைந்தனள அபபொழுது ராமனது மறறொரு தாயாகிய ஒருத்தி வெளுத்த வெணபடடு ஊடுத்துகொணடு ஸந்தோஷத்தின மிகுதியால கண்கள மலரபபெறறு அவவுபபரிகையில அமமந்தரைக கருகில இருந்தனள அமமந்தரை அவளைப பாரத்து [1] 'ராமனது தாய இயறகையாகவே தனதனைக கைபபறறுந தனமையளோயனறி, ஒருவரகுங கொடுபப வளலறறு. அபபடிபபடடவளும இபபொழுது அளவிலலாத ஸந்தோஷங கொணடு ஜனங்களுக்குத தனதனைக கொடுக்கினறாள; இதென? ஜனங்களுககும ஸந்தோஷம அளவறறிருகினறது; இதுவென? இது எதறகாக உனடாயிறறோ? இதை எனகுச சொலலவாயாக. அனறியே, அரசன மிகுந்த ஸந்தோஷங்கொணடு ஏதாயினும கடதத்த போகினறாள?" எனறு விணவினள. ராமனுககு மாற்றாந்தாயாகிய அந்தப் பெணமணியும ஸந்தோஷம உளளடங்காமல மேனமேலும பெருகி வருகையில, அந்த வேகத்தைப பொறுமல உடமபு வெடித்துப போமோ எனனுமபடி ஸந்தோஷம புறமபொசிய, பரதி

---

1 இதறகு மூலம—

'உத்தமே நாஹிஸம யுகதா ஹ்ரா ஷேணாயபா ஸதி,
ராமமாதா யஸ்ம கிந்து ஜுஹ்வீ யஸ ஸமபராயசஹ்ஸதி'

மந்தரை கௌஸலையினிடத்தில தவேஷத்தநிலை அவள (அாயபரா) அந்தத்தில ஆசையுடையவளெனறு சொலலுகினறனள அந்தம—பணம பினனும 'கௌஸலயா' எனறு பேரைச சொலலாமல 'ராமமாதா' ராமனுடைய தாயெனகையால கௌஸலையினை யேரையுங்கூடச் சொலலகூடாத தவேஷமுடையவளெனறு தெரிகினறது

471. மந்தரை கைகேயிக்கு ராமாபிஷேகத்தைக் கூறுதல்.

கூலியாகிய அம்மந்தரைகுச சொலலக கூடாதாயினும், ஸந்தோஷத்தின மிகுதியால அதை மறநது, ராமனுககு நேரிடபோகிற ஓபபிலலாத ராஜ்ய லக்ஷ்மீ விபவத்தைச சொலல முயனறு, 'தசரத மஹாராஜா கௌஸல்ய புஷ்யநக்ஷத்ரத்தில கோபமினறி இருபபவனும பரப்ரஹ்மமாகிய ராமனை யெளவ ராஜ்யத்தில அபிஷேகஞ செயயபோகினறார' எனறு மறுமொழி உரைத்தனள அகூனியும அவள சொனன வார்த்தையுகு கேடடு, உடனே மிகுந்த கோபாவேசங கொணடவளாகிக் கைலாஸ பாவத சிகரமபோல உபரத்து வெந்து விளங்குகின்ற அவயவபரிகையினால் மறு வேகத்துடனே இறங்கிவநதனள. மந்தரை பாபத்திலேயே கணணுகுகு மூடையவள. ஆகையால் ராமாபிஷேஷ வர்த்தமானத்தைகு கேடடுகு கோபாகனி வளர்நது எரியபபெறறு, பித்துக கொணடிருககும கைகேயியினிடஞசென்று அவளை பாரத்து 'அடி மதிகெடடவளே! உறங்குகினறாயென? எழுநதிரு உனககு ஒரு பயம ஏரபோகினறது. ஒன்று? இனனும பல துககங்களும உனனைச் சுறறிலுஞ சூழநதுகொணடிருபபது உனககுத தெரியவிலலையா? அரசன ஆணைபபடிமபடியான லௌபாகய முடையவனை போல மேலுகுப புலபபடுகினறாயனறி, நிஜமாக நீ அரசனுககு இஷ்டையாயிருபபவ்ளலலை 'அரசனுககு எனனிடதில பரீதி மிகுநதிருககினறது ஆகையால் நானே பாகயவதி'னென்று வீணகாவபபடுகினறாய. உனது லௌபாக்யம எஙகே? வெயிற்காலதது ஆற்றின பரவாஹமபோல இபபொழுது உனது லௌபாகய மெலலாங குறைநது போகினறது' எனறனள. அகூனி இங்ஙனம பாபத்திலேயே கணணுகுக முறறவளாகி ரோஷத்திலை நெருபபு பொறி பறகுமபடி உர்த்தவாத்தைகளாக கேடடு

மிகுந்த மனவருத்தங்கொண்டு, அவளைப பார்த்து 'மந்தரர்யே! எனகது கேஷமம இலலையா? உனது முகம வாட்டமுற்றிருகுமபடி கண்டு, உனகது ஏதோ ஒருவருத்தமம உண்டா யிருபபதாக ஊகிகினறேன' எனறனள இவவாறு கைகேயி மொழிந்த இனிய உரைகளைக கேடடு, அமமந்தரை 'ராமாபிஷேகத்தை ஆலோசியாமல வந்தது தையில ஒழுஙகு பாராடடுகினறாள' எனறு மிகுந்த கோபாவேசங கொணடனள. அவள் கைகேயினை மேனமையையே விருமபி யிருபபவளாகையால கௌஸலையை பக காடடியும கைகேயிககுக குறை தேடுகினறதே யெனறு மேனமேலும வருததம பெருகி வரபபெறறு, ராஜ்யலக்ஷமி, தாயாதிகள ஸமாவதசசொலலி அவளுக்கு வருததமுணடாகச செயயவும, ராமனிடதது அவளுகளள ஸனேஹதததைப போககி விரோதத்தை உணடாகசசெயயவும முயனறு, பேசுவதில மிகுந்த வலலமையமைந்திருபபதுபறறி, அந்தக கைகேயியைப பார்த்து 'தேவியே! எவவிதத்திலும தடுகக முடியாதபடி உனனுடைய காசஞ செயவதறகு பரயதனம எவவளவோ நடகினறதே! அந்த காசந்தான யாதெனனில—சொலலுகினறேன; மஹாராஜனான ராமனுககு காலத்தினம யெளவராஜ்யாபிஷேகம நடதது போகினறனன இங்ஙனம நடககபோவதைக கேடடு, நமககு அதிஷடமுளள ராமனுககும ராஜ்யமா' எனறு வருத்தமுறறும 'நமககு இஷடமுளள பரதனுககு ராஜ்யமில்லாமல தபபிபபோகினறதே' எனறு சோகமுண்டாகப பெறறும, நெருபபிலை எரிகக பட்டது போல உடமபெலலா மெரிய, வெறுமனே இருகக முடியாமல உனது மேனமையை விரும்பி இதோ இவவி டமிவந்து சோகத்தனன. எபபடி வராமலிருகக முடியும?

"எனககுத் துக்கமுண்டாயின உனககு எனவந்தது?

எனனவேண்டாம. உனக்குப பனி போனறதாரு வருத்தமுண்டாயின, எனககு அதைக கண்டு மலேபானற வருததமாயிருககும் உனககு ஒரு ஸகதோஷம உண்டாயின், எனககும ஸகதோஷமா யிருககும. இதற்கு ஸகதேதஹமிலலை நீ சிறநத ராஜஸமசததிற் பிறநத வன். நமது அரசனுககு உததம பாரையாயிருககின் றனை ஆயினும ராஜதாமஙகள கொடிபவை யெனறு உனககுத தெரியாதிருபபதேன ? இதெனன ஆசசர்யம் ? உனது பாத்தாவாகிய தசரதன மேலுககுத் தர்மத்தையே யுரைபபவனபோல தோறறுவனேயனறி இயற்கையாகவே ஏகாகதத்தில கெடிதையச செயபவன. வெளிககு மாதர தேதெழுகப பேசுவான ; காரயஙகளில கொடியவனு யிருபபவன. உனது ஸவபாவம நிரமல மாகையால உனது பாததாரவையும நற்கருதது டையோரகள நினைககினறனை இபபடியாயின, . ஐயோ ! அனன உனனை இவவாறு நனறுகவே வஞசிததிருக்கினறனன உனது பாததாரவானவன அநதநத ஸமயஙகளுகுத தகுநதபடி உனனருகில வநது இனிய உரைகளை மொழிநதுகொண்டு, எதாயினும ஒரு பரயோஜனத்தையும செயயாமலே உனனை அணுஸரித்து வநது, இபபொழுது கௌஸலயைககுப பெரும பரயோஜனத்தைச செயயபு போகினறனன உனனை வஞசித்த விதம தெரியுமா ? துஷட ஸவபாவமுடைய உனது கணவன, பரதனை உன பிறநதகத்துப பநதுகளிடம போகத் தூரதது விட்டனன பரத னொருவனேயனறோ ? அவனுககுச சதரு. ஆகையால அவனை வெளியே போகத் தூரதது விட்டு ராஜயத்தை [1]நிஷகண்டகமாகச் செயது, அநத ராஜ்யத்தில நாளாதினம உதய காலத்தில

I நிஷகணடகமாக - சதருவறறதாக.

ராமனுககுப படடாபிஷேகஞ செயயபு போகினறனன. நீயோ அறியாதவள். ஆதலால வரபபோகுத தீஙகு ஒனறும உனககுத தெரிபவிலலை உனககுத தசரதமன னவன பாததாவெனறு போ வைதது்க கொணடிருக குஞ சதஞ ஓர அறிவுகெடடவள ஸாபபதது்றகு உன னே விஷமுண்டெனபது அறியாமல அதறகு நனமை யைச செயய விரும்பித தாய வளாபபடதுபோல வஞாத துமடியிலிடடுச சீராடடுவதுபோல, நீ உன பாதததாவை வெனிககுத தொறறாமல உளளே மறைதது்திருககும சதஞ வெனறு தெரிநது கொளளாமல விஸ வாஸதது்டன மடி யிலேறிடடுக குலாவிககொணடிருககினறனை. பாமபை யாவது பகைவனையாவது அடிதது்ககொலலாமல வெறு மனே விடடுவிடுவோமாயின, எபபடி தீஙகு வருமோ? அப படியே தசரதன இபபொழுது உனனையும உனது புத்ரனையும செயதுவிடடனன. நீ எபபொழுதும ஸு கத்தையே அனுபவிகக தககவளனறோ? நீ ஒனறு மறியாத சிறியவளோ யிருககினறனை. இநத தசரதன எவவளவு பாபிஷடனோ, தெரியுமா? உனனை இததனை காலமாகப பொயயான இனசொறகளசசொலலி வஞசித துக கொண்டிருநது, இபபொழுது ராமனுககு ராஜயா பிஷேகஞ செயவிதது உனனை அடியோடு கெடுதது்விட டனன. உன ஒருதது்திமீமாதரந தானே? அனறு. உன புதலவனையும எனனபபோனற உனது பரிஜன ஙகளையும பாழடிததனன ஐயோ! கெடடபபோ யினை. கைகேயியே! இபபடிபபடட துககத்தில அகப படடுககொணடா யாகையால, நீ உடனே இச சமயததி றகுத் தகுநதபடி உனககு யாது நனமையோ? அதை விரைவில தேடிககொளவாயாக. எபபடி செயயலா மெனறு நீ சிநதிகக வேணடாம உனது புத்தி மிகவும

அற்புதமோ யிருக்கவற்றன்றே ? உன கண்களின அழ
குமகாண்போாகளுககு ஆசசர்யத்தை விளகசவலலது
இனி உன பர்த்தாவ்கிய தசரதன எவவளவு ? ஆகை
யால உனது புதி ஸாமாத்யதனதையும உனது அழகை
யும உபயோகபடுத்தி, உனனையுமை உன . புதலவன்
யும் எனனையும பாதுகாத்துககொளவாயாக' எனறனள.
அழகான முகமுடைய அநதக கைகேயி பதிலதுகொண்
டிருநது மநதரை மொழிநத வார்த்தைபக கேடடு,
மிகுநத ஸநதோஷம அடைநது, சாதகாலதி லுதிதத
சநதர கலைபோனறவளாகிப படுகையினினறும எழுந
திருநதனள. அஙஙனம எழுநதிருநது, ராமாபிஷேக வரு
தாநததைக கேடடதறகு மேனமேலும ஆனநதம
பெருகப பெறறு, அபபடிபபடட ஸநதோஷம தனகுத்
தெய்வாதீனமாக கேளிடடதுபறறி ஆசசாயம அடைநது
அஙஙனம தனகு பரியமு சொனன அகூனிகுப பரி
சாக உயாநத ஓராபாணதைத எடுதது க கொடுத்தனள.
மடநதையா மணிபாகிய கைகேயி அஙஙனம அகூனிக
கு ஆபாணத்தைக கொடுத்து, மீளவும அவளைபபார்தது,
'மநதரையே ! நீ எனக்கு மிகவும பரியமான இநத ராமா
பிஷேக வருத்தாநதத்தைச சொல்லுகினறனை இபப
டிபபடட பரியவாாதனதையச சொலலுகிற உனகு
இனனும யாது செயவேணடும?' 'சகளததியின பிளளை
ணிடத்திலை பரீதி என ?' எனபாயோ ? ராமனிடத்திலா
வது பாத னிடத்திலாவது எனகுப பேதம புலப்படவில
லை எனக்கு இருவரும ஒருவராகவேதானறுகினறனா.
ஆகையால அரசன ராமனுககு ராஜ்யாபிஷேகமு செய
விகக போகிறனெனபதைக கேடடு, எனகு மிகுநத
ஸநதோஷமாயிருககினறது. ஓ மநதரையே ! நீ பரியதறி
கே உரியவளா யிருக்கினற்னை; இநத ராமாபிஷேக வரு

ததாகதததைக காடடிலும பரியமாயிருபபது மறறொன றும் நீ எனககுச சொலலமுடியாது எனெனில— எனககு பரியமானவை யெலலாவறறிலும ராமாபிஷேகமே மிகவும அதிசயீததிருககினறது அபபடிபபடட பரியததைச சொலலினை, ஆனதுபறறியே அதைவிட மறறொரு பரியத்தை நீ எனககுச சொலல முடியாதெனறனள. இபபடி மிகவும பரியமான ஸஙகதியை எனககுச சொலலினை யாகையால உனககு இஷடமாகிய மறறும ஏதாயினு மொனறை வேணடிவாயாக அதை உனககுத தருகினறனன' எனறும மொழிதனள. ஏழாவது ஸாகமம முறறிற்று

மநதரை கைகேயிககு மேலும தூபபோதனை செயதல

இஙஙனம மொழிநத கைகேயிபபை பாராதது, அவள மொழிநத மொழிகளைப பொறுககமாடடாமல் அவளிடம அஸூயைபபயுறறு, அவள கொடுதத ஆபரணததையும கீழே பொகடடி, ஹிதரு சொலலினும கேடகமிலலையே யெனறு கோபமும, அனாததம வருமே யெனறு துககமும மேலிடப பெறறுக கைகேயியை நோககி, 'ஓ அறிவு கெடடவளே! வருததபபடவேண்டிய காலம இது இஙஙன தகாத ஸமயததில உனககு ஸநதோஷமா யிருககினறதே! இதுவென? இதறகுக காரணம யாதோ? தெரியவிலலையே! எனககு இதுமிகவும அறபுதமா யிருககினறது. துககமாகிற பெருஙகடலினிடையில இருககினறனையே! இது உனககுத் தெரியா திருககினறதே! ராமாபிஷேகததைக காடடிலும மேலான துககம மறறை யாது? பெருந துயரததிலாழநத நீ மன்னவருத்தமுறறிருககவேண்டுங காலத்தில

ஸந்தோஷித திருக்கின்றனை நீ இப்படி விபரீதமாக ஸந்தோஷித திருப்பதைக காண்கையே, நான் மிக்க மனவருத்தங்கொண்டு, அதலை நிவ்வுபெற்றிருக்கின்றனன். நீ இவ்வனம் பிதற்ம பிடித்திருப்பதைக் கண்டு, எனக்கு மனதில் பரிஹாஸமா யிருக்கிறது ? கைகேயி ! உனது மந்திகேட்டிறது யான சோகிக்கின்றனன் உனது சக்களத்தியினபிள்ளை உனக்குப் பகைவனே அவனுக்கு ராஜ்ய மைம் கேருவது நமக்கு மரணம வந்தாற்போலவே. மருந்து வைபோல அது வாக்கண்டும் மனதிதெளிவுளவள எவளதான• அதை ஸந்தோஷமாக்க கேட்பாள் ? ராமன்றெடாக்க ராஜ்யம் பெறுவைக்குப் பரதனுக்கே அதிகாரமுளளது ஆகையால பரதனைப் பற்றியே ராமனுக்குப் பயம் உண்டாகும் ஆதலை ராமனுக்கு மாதரம் பயமேயன்றிப் பரதனுக்குப் பயமிலலேயோ எனபாய; அப்படியன்று. நம்மைப் பாரதனுப்பப்படுகின்றதுலி பாமபு முதலியவற்றினின்றுமே நமக்குப் பயம் உண்டாகின்றது. பயந்தவனிடத்தி னின்றுமே பயமுண்டாகும். ஆகையால பயப்படுகின்ற ராமனிடத்தி னின்றும் பரதனுக்குப் பயமுண்டாகு மெனபது சொலலவேண்டுமோ ? இதை நினைத்துநினைத்தே யான சிந்தையுற்று வருந்தப்படுகின்றனன். 'லக்ஷ்மணனுக்கும் சத்ருக்னனுக்கும் ராஜ்யத்தில அதிகாரம உண்டாக்கையால, அவர்களுக்கு வாராத பயம பரதனுக்கு மாதரம் வரப்போகின்றதே ?" என்று நினைக்கவேண்டாம பெருத்த விலக்ஷணியாகிய லக்ஷ்மணன மேல்வர்க்காய கருமங்களால எல்லாவ்விதத்திலும ராமனையே அனுஸரித்திருப்பவன. லக்ஷ்மணன ராமனை அனுஸரித்திருப்பது போலவே சத்ருக்னனும் பரதனை அனுஸரித்திருப்பவன அப்படி அவனிருவரும காமமாக ராமனுக்கும பரதனுக்கும பரதந்தராகளாயிருப்பவரா

வதும் புஷ்பங்களை இறைத்துக் குழுமுமென்றும் மணங்க
மழுனை நாபங்களையிடு அழகு மிருந்திருக்குமபாட
அலங்காரஞ் செய்தனர். பின்னும் அந்தப் படடமஹத்து
ஜனங்கள் அபிஷேகமான பின்பு, ராமன் உபாகத்தினை
யினமீது ஏறிக்கொண்டு வருகையில் அவனது அபிஷேக
காலங்காரங்களை அவ்வுபாதத்தில் தமக்குக் கிரியுமபாட
க்குமு, அவன் வெளிப்புறபபடிவதற்கு முன்பே ராக்கியாய
விருமாயினும அவன அணிந்திருக்கிற மாலை அலங்கா
ரங்களை இருட்டினும் தனக்கு புலபபடிவதற்காகவும் ராஜ
மார்க்கங்களை நோக்கும் வருக்ஷங்களைபோல. உபாகத்திருக்
கிற பலவகைத்த திபஸ்தம்பங்களையும் காட்டினான்
இவ்வணம அவ்வேபாதயாபுரத்தில் வஸிப்பவர்படடணத்
திற்கு அலங்காரஞ்செய்ய போனின்றனன ராமனே உலகத்தி
லுள்ள வஸ்துக்களின தாரதம்யத்தைக்கண்டறிந்தவன.
அவ்வனட அறிஞ்ஞகிய ராமன்ன அரசனுக்கு வேண்டுமென்று
விரும்பிக்கொண்டே வெகுகாலங்கடத்தினம. இனி அவ
ன அரசனுக்கு நம்மைப்ப பாதுகாப்பவனுவான. ஆகையால
நம்மெல்லோருக்கும் தெயவானுகாஹம உண்டாயிருக்கின
்து ராமனது குணங்களை எவ்வண்ணங்கூறலாகும? அவ
னது மனதிற சிறிதுங் காவமென்பது கிடையாது; எல
லாம அறிந்தவன; தாமஸவபாவன; உடன்பிறந்தவரிடத்

ஆகையால வயதின காரமும் அபபடியிருகக்கடடும. இபப டிபபட்ட விபத்து நேரர்தபடி முநதுற மருநது தேடிக கொளளவேணடாமா? பிளளைகளின வாரதணை அபபடி யிருகக்கடடுமென விடடு உனது சகளதநதியின ஸஙகதி யைக கேடபாயாக கௌஸலலையின பிளளை நளவராஜபதில் பராஹம ணோதமகளால பட்டாபிஷேகம செயவிகக பெறுவதை யில, அநதக கௌஸலலையின பாகயதணை எவவிதம உரைகக லாகும? அவளே மிகுநத பாகயமுடையவள. பிளளை யுவராஜனாக, கௌஸலலையு இவவள வயவளென் றெண்ணமுடியாத ஸநதோஷம அடைநது உலகமெங கும புகழ பெறறுச சகளதநதி முதலிய சதருகக்களை அட கக மேலாயிருகக்க போகினறனள. அடிபொழுது அந தந கௌஸலலையககு நீ தாஸிபோலிருநது கைகளைக கூப பிகொணடு ஸேவை (ஊழியம) செயயப போகினறனை. ராமனால உன புதலவனுககுத் துராகநதி உண்டாகுமென பது அபபடி யிருகக்கடடும கௌஸலலையிடமிருநது இ ணைதகக்காடடிலும வேறு துராகநதி உனககு யாது நேரிட வேணடுமா? அபபடி யாகுமாயின, நீயும உனனையுடைய காரியஙகளும கௌஸலலையககு வேலைகாரிகளாகப போ கினறனம இநதகநதி நமமளவில மாதரமேயனறு, உனது புதலவனும ராமனுககு வேலைகாரனாகப போ கினறன [1] ராமனுககுப பட்டாபிஷேகமாகையில அவ னுடைய உத்தமஸதரீகளெலலோரும ஆனநதம அடைந

I இதறகு மூலம—

'ஹ்ருஷ்டாஃ வலு ஹவிஷ்யநதி ராமஸ்ய பரமாஃ ஸ்தரியஃ,
அபரஹ்ருஷ்டா ஹவிஷ்யநதி ஸநுஷாஸ்தே ஹ்ருதகூமே'

(ராமஸ்ய பரமாஃ ஸ்தரியஃ) ராமனுடைய உததம ஸ்தரீகள இநத (ஸ்தரியஃ) எனகிறதறகுச சரியாக இரணடாவது பாததில

திருபபாகளீனறு' பரதன தாயிதாயம பெறறுக் குறைக திருகணகயில உனது மருகிகள யதே தாஷஙகுனறி இருக கப போகினறனர' எனறு இவவாறு சிறிதுங கனிபபினறி தனகருப்புதநி செலலுகின்ற மதனரைபப பாதது ராஜபதனி பாகிய அநதக கைகேயி அவள மொழிகத வறனறப பாராடடாமல ராமனது குணஙகளையே நிங கமகொணடாட ஆரமபிதனள 'மதனரையே! ராமன தூமஙகளை உணாகதனை, பொரியாராகளால நனகு கறபிகபப பெறறிருபபனை, பிற செயக உபகாரஙகளையல

(ஸநுஷ்டா) மருகியா-கைகேயியின டருமகள-பரதனுடைய பாரியை கள - எனறிருகினறது அதனுடைய ஸாஹசாயதது நிமித்தமாக ஸதரீகள கேவல பரிசாரிகாதி ஸதரீகளனறி ராமனுடைய பாரையை களே யாவராகளெனறு ஏறபடுகினறதது இதனால ராமனுக்கு வெளி பாரையகள உளரெனத தெரியவருகினறது ஆனதுபறறியே ஸ்ரீ தரகாணடதில 'பிதுராஜ்ஞம் ஸமாஸ்ய கரதுகாம வராஜ்ஞாம் வராஜ்ஞதஸ் சரிதவரதஸ் ச, ஸதரீணாஸ் ச மநஸ்ய விபுலே சுபூஜனஸ்தவம் மயாஸ்யலே வீஷதயஸ் கரதாயஸ்' (தநதையின ஆணையினபடி ஏறபடுதபபடட பதினனகு வாஷஙகீளக கடாதது, வரதாதனை மூடிதது ஸகோதரனுக வனதனினனறும புறபபடடுப பயஙதீாநதது பரயோஜனம நிறைவேறற பபெறறு நீணடழகிய கணகளை யுடைய ஸதரீகளோடு கூடி கரீடிகதுக கொணடிருகபபோகினறேன) எனறு ஸ்ரீமதி ராமனுக்கு சூனி தது மொழிநதனள. யுதாகாணடதில தாபபசயனதனை வாஸரிக குமபொழுது 'ஹரிஸ்ரேஷ்ட ராமஸ்ரீணுமஹிமரஷடமநேகயா' (தகும ஸதரீகளினை கைகளால அனேகவிதமாக ஆலிஙகனஞ செயயபபெற றது) எனறு ராமனது இடகைகக விசேஷணஞ சொலலபபட டது பாரையகளாகாதவா தமது புஜஙகளால ஒரு டருமதரை யுடைய புஜதனை அணையமாடடாகளனறோ? பினனுமு ருதாகாண டதில அபிவடேமதம ஆரம்பிகுமபொழுது 'மாதரஸ்தைவ ஸாவா மே சுமாராஸ ஸதரீஸுஸ்ச, அபீரதோ ஹாதம கரதுகவா ஸமாயிதா' (எனது தாயமாகளலவோரும பினனே ருமு ஸதரீஸமூஹஙகளுமு பாதனை மூனனி - திகொணடு எனகத

லாம் நிறுத்தத்த தீரத்தறிந்தவன. எப்பொழுதும பொய யுரையான; பரிசுத்தனு பிருபபவன, பினனும, அரச

துடன முனபு நடபபாகளாச) எனறு ராமன மொழிந்திருகின் றனன இஙகு ஸீதை தவிர வேறு பாயைகள இலலையென்னில (பேஸுதாஸ் ஸதரீஷுஞுசி) எனறு எனனுடைய பினனாகளென பதுவும எனனுடைய ஸதரீஸமூஹஙகளெனபதுவும பொருந்தாது. மேலும, தாமபதனி பிலலாதவனுககு யாகனுசெயய அதிகாரமிலலை. ராமன ஸீதையை அரணயதத்துககு அனுபபி யிருககையில அரீவ மேதனு செய்ததாகத தெரியவருகையால அவனுககு வேறு பாயைகளும உணடெனறு அாதத்தாபத்தி பரமாணத்திலுல ஏறபடுகினறது அாதத்தாபத்தியாவது— ஓரார்த்தத்திலுல அவரீயமாக மறேறார்தத்தம விசத்திபபதுவே உதாஹரணம— அபபதத்தை மூட்டையாகககடடித்த தடியில மாடடி ஓரிடத்தில வைத்திருகையில, அந்தத்தடியை எலி இழுத்துகொணடு போயிறறெனறுல அதில மாடடியிருந்த அபபத்து மூடடையும போயிறறெனபது விதமனறே? அபபடியே இஙகும 'தாமபதனியிலலாதவனு யாகனுசெயய லாகாது, பதனியோடுகூடவே யாகனுசெயயவேணடும' எனறு தாழ சாஸ்தர மிருகையில விதையினறியே தாமஸவபாவனுகிய ராமன யாகனு செயதானெனனில அவனுககு வேறு பாயைகள உணடெனறு விதமாகினறது இதுவே அாதத்தாபத்திபர மாணம அபபொழுது ராமனுககு ஏகபதனீவாதம எபபடி கூடுமெனனில— கேவலபோகத்துககு மாதரம உபயோகபபடுமை பழியான பாயைகளனறி தாமானுஷ்டானத்துககுமாதரம உப யோகபபடுமபழியான பாயைகள உளராகையால ஏகபதனீவரத்த திறகுத தோஷமிலலை விதையை விடடபினபும இதர பாயை கள இருந்தமையால 'பாயாவியோகம உணடாகுக' எனகிற பருஷ சாபம எபபடி சேருமெனனில— விதையினிடத்தில உணடான பரீதியின மிகுதியால விதாவியோக துகக்கத்தை நனகு அனுபவித் ததுபறறி அந்தச சாபம பரிபாலிதமாகினறது யாகத்தில விதை யின ப்ரதிமையை ஏறபடுத்திகொணடது விதையினிடத்திலுள ளனேஹ பஹுமானங்களபபறறியேயனறி வேறு பாயைகளில லாமையைபடறியுனறு எனறு சில அறிவிலார கூறுகினறனர இது

ணுககு மூததகுமார்ன. ஆனதுபறறி அவனேண் யௌவ
ராஜயததிறகுத தகுதவணைகயால, ராஜயம பாதாதி

பூவபகூம இதறகு விததாநதம — ராமன ஏகபதனீ வாதமுடை
யவனெனபது ஸாவாகமும தெரிந்த விஷயமே இதர பாயைகள
இருபபாகளாயின அவன ஏகபதனீ வாதனென றுணைகக கூராது.
வீதாபாதிமையைக கொணடே யாகஞசெயய அதிகாரம கூரு
மாகையால 'வீதாவியோக காலகதில இதர பாயைகள நிலலே
யாயின யாகஞசெயய கூராது' எனறுரைகககலாகாது இவவிஷயத
வீதபபறறியே உததரகாணடதில 'காஞசநீம மம பதநீம ச தீக்ஷா
ஹாம யஜஞ்காமணி, அநீரதோ ஹாதஃ சுதவா மசமதவதீரே
மஹாமதிஃ' (யஜஞகாயகதில தீகஷகுதத்ருதபடி ஸ்ரவாணத
திலெல செயயபபடட எனது பாயையை (ஸவாணமயமான வீதா
பாதிமையை) மிகுந்த மதிமாதலுகிய பாதன முனனிடுகெகா
ணடு முனபு நடடபாலுக) எனறு வீதாபாதிமை யாகதீகஷகுகு
ஆஹமானதெனறும பதனியோடு ஒததிருபபதெனறும சொல
லப்பட்டது மேலும 'நவீகாயாஃ பாம ஹாயாம வவரே ஸ ரஸ்ர
நநஃ, யஜேயுயஜேரந பகாயாம காஞசநீ ஜாநகீ ஹைத' (ராமன
வீதையைககாடடிலும வேறு பாயையை மணம புரியவிலலே
யாகஙகளதோறும அவனுககுப பதனீஸதானததில ஸ்ரவாணமய
மான வீதையே (வீதாபாதிமையே) இருநதனள' எனறு ஸவாண
மயமான வீதாபாதிமையைக கொணடே யாகதீகஷகள நடநதன
வாகத தெரிய வருகினறது ஆகையால 'பாயையினறி யாகஞ
செயய கூராது பாயயாபாதிமையைக கொணடு யாகஞ செயவது
சரியனறு. ராமன யாகஞ செயதாலுகையால அவனுககு வீதை
யைககாட்டிலும வேறு பாயைகள உளா' எனனும அனுமானம,
'ராமன் வீதையைககாட்டிலும வேறு பாயையை மணம புரிய
விலலே. யாகஙகளதோறும ஸவாணமயமான வீதாபாதிமையைப
பத்னியாகக கொண்டிருநதனன்' எனறு விருதத வசனம இருக
கும பொழுது ராடடுறுது கூரே வசனமிருகக அதறகு விரோத
நயாயமகூரிடாதனறே' பாதயகூம் ருதிககு விருததமினறியி
ருககிற இவவசனததிலுல 'பாயை அருகில இலலாதகாலஙகளி
ருகிலிருநதும யாகததிறகு அனுகூலயாகாத காலஙகளிலும

கஸ்ருகு ஸாதாரணமாகச சொந்தமென்று கூறுவது நி
ராகரணம் 'ராமனிடமிருந்து பரதனுக்கு அனாத்மம

பாயாபரதிமையைபபதனீஸதானததிலவைதது கொண்டு ஸ்ரீ ரா
தஸமாதத காமங்களை ஸடததலாமென்னும விதி ஏறபடுகினறது அப
படியே 'ஔரஸாயோ ஔநுகூலஸாகயஸ்ய ஔரஸபுஸ்ரீலா ஸார்
யாமரதிகரணதிம் வியாய பாரவணம் குயாத' (பாரயை தூரதேசதநி
லிருகக ஸடறறவனும யாகாதிகாமங்களுக்கு பாரயை உபயோகப்
படகக்கூடாத அஸந்தாபபழுஸடயவனும தாபபங்களால பாரயாப்ரதி
மையைச ஸ்ருயதுகொண்டு பாரவணரு ஸ்ருயவேண்டும' என்ற
ஹேமாதரியென்னும தாமசாஸதரததில படிகக்பட்டது அப
பொழுது பாரயை காரயரு ஸ்ருயய வலலமையறறிருபபது பறறிப்
பதனி ஸ்ருயவேண்டிய காரயங்களை அதவாயுவாவது யஜமான
ரவது ஸ்ருயவேண்டும பாரயை யாகாதிகாரயங்களுக்கு அனுக்ஷ்ண
யாகாதவனாற பதனிக்கு மரணமிலலாமையால ஸபபடி அகனிஹோ
த்ரஹோமாதி இலலையா? அபபடியே இங்கும கண்டுகொளவது ஸோஷ
முடையவளென்று துறந்த பாரயையிடததில ஸ்ரேஷ்ட பஹுமா
னங்களாக காடடுவது நிநதைக்கு இடமாகையால ஸ்ரேஷ்ட பஹு
மானங்களுக்காக ஸீதாபரதிமையை வைதது கொண்டானெனபது
நயாயமன்று 'மாதரஸ்ரீ சைவ ஸாவாமே குமாராஸ' ஸதரீ ஸுஸ்ரோணி'
எனகிற விடததில (மே) எனகிற இது (மாதராஸ) எனகிற இதனோடு
மாதாமே சேருகினறது (மே மாதராஸ) எனனுடைய தாயமார
களும, (குமாராஸ) பரதனுடைய பிளளைகளும, (ஸதரீ ஸுஸ்ரோணி) பர
தனுடைய ஸதரீ ஸ்ரேஷ்டங்களும எனற பொருள ராமனுக்கு
வேறு பாரயைகள உளளெனற கொண்டாலும அவாகள தாமாத
தமேயனறி ப்ரஜாததமனறுகையாலே ராமனுக்கு அபபொழுது
குமாராகளிலலாமையால (குமாராஸ) எனற பரதனுடைய குமார
களையே சொலலவேண்டும. அப்பொழுது குமார சபதததோடு
சோதது படிகக்பட்ட ஸத்ரீ கணங்களும பரதனுடைய ஸதரீ
ஸ்ரேஷ்டங்களை யாகவேண்டும இபபடி பொருள கொண்டோமா
யின ராமனுக்கு இதரபாரயைகள உளளெனபது விதநிகாது.
ஆகையால (பரமாஸ ஸதரியஸ) (பரமநாரீணம) (ஸதரீஹிஸ்ரீ சமேயே)
எனற இது முதலிய இடங்களில போகததை பரஸங்கிததுச சொ

வினையும எனறு நினைககிறுயோ? அது உண்டாகாது. ராமன தமபிகளையும வேலைகாராகளையும தகபபனபோல மிகுந்த பரீதியுடன பாதுகாதது வர போகின றனன அவன வெகுகாலம வாழநாள வளரப பெறறிரு பபாரகள. அபபடிபபட ராமாபிஷேகதனைக கணடு ஸந்தோஷிக்க வேணடி யிருகக, அது தபபி, அடி, கூனியே! நீ இபபணம பரிதபிபபது ஏனே? பரத னுககு ராஜ்யம நிரநதரமகக எனகிறுயோ? ராமன நூறுஆணடுகள பரிபாலனஞ செயத பினபு புருஷாகளிற சிறநத பரதனும தகபபன பாடடன வரிசையாக வநத ராஜயதனை அடையப போகின றனன. இது நிசசயம இபபொழுது ராமனுககு அபிஷேகமநடபபதே யுகதம இபபணம உசிதமாகிய ராமாபிஷேகமெனனும சுபம ஸமீபதிலிருககிறுது இனி பரதாபிஷேகமென னுங் கலயாணமும வரபபோகின றது இவவாறு மநக ளுகள ஒனறுககுமேல ஒனறுக வநதுகொணடிருகக யில, நீ பரிதபிபபது எதுககாக? எனககு அனாததம

லலுகையால தாமபதனிகளுச சொலலு நிராமையாலும இனி ஸீதாரணதி பரிகரஹசஙகைகக ராமனிடதில அவகாசமிலலாமையாலும இவைகளுககு வேறுகப பொருள கொளளவேணடும அதெப படியெனனில— (பரமாः ஸதரியः) எனகிற விடதில பரிசாரிகை முதலியவாகள எனறு பொருள (பரமநாரீணம) எனபது கவியின வசனமாகையால ஸ்ரீ பூமிநீலாதி திவயமஹிஷிகளால அணையப படடதெனறு பொருள கொளள வேணடும (ஸதரீஹிஸ்ரீ மநமீய) எனற இது ஸுநதரகாணடதில ஸீதை ராமனவிடடுப் பிரிநது துககதிலுலை தான காணது போனபினபு ராமன வேறு பெணகளை மமமம புரிநது ஸுகிதிருகககூடுமெனறு தானுகச சஙகிதது சொனனதாகப பொருள கொளளவேணடும. ஆகையால ஸமபரதாய விதநதாநதாநுஸாரமாக விமாசிதது பாாகையில ராமனுககு ஸீதையைத தவிர வேறு பாரயையிலலையெனபது விதம.

வருமே • எனகிறுகேயோ ? அது வரமாடடாது ராமன கௌஸலலையைக காட்டிலும மேலாகவே எனகருச சுபா ருணைஷ செயகினறனன. ஆகையால பரதனகாடடிலும ராமனையே கான மேலாகப பாரகக வேணடியதாயிருகினறது ராமன தமபிகளையும தனனைபபோலவே பாரதது கொணடிருபபாரகையால ராமனுககு ராஜயம வருமாயின இபபொழுது பரதனுககும ராஜயம வருதறபோலவேயனறோ ? ஆகையால இனி அதறகாக ஓர நாறருணடு கழியவேணடுமோ ?? எனறனள மநதரை இருநுனம கைகேயி மொழிநதவறறைக கேடடு மிகவும துயரம அடைநது, அனல வீசுமபடி நீணட பெருமூசசுகளை எறிநதுகொணடு மீளவும அவளைபபாரதது 'ஐயோ உனககு விவேகம போராதது ஆகையாலே 'இது நனறு, இது தீது' எனறு தெரிநதுகொளளாமல கெடுதிலைபதானே நலலதெனறு பாவிகினறனை பரதன ராஜயததை விடடுக காடடுககுப போகுமபடி நேரநத வமபனதையும, நீ ஸுகநுகளை துறகுமபடியான விபதது கையும அடைநது சகளதரீகு ஊழியஞசெயயும மஹா துகமமேனமேலும ஸமுதரமபோல கரை புரணடு வர, அதில மூழகித தத்தளித்துகொணடிருககும இபபடிபபடட துரவஸதையுடைய உனனை நீயே தெரிநதுகொளளாம லிருகினறனை 'நாறருண்டு சென்ற பினபாவது பரதனுககு ராஜயம வரும' எனகினறுயோ ? கைகேயி ! இபபொழுது ராமன அரசனுவானயின, ராமனுககுப பினபு அவனுககுப பிளளையாகப பிறநதவனே அரசனுவான. அனறிப் பரதனும அவன பிள்ளைகளும ராஜயததை ஆளுமபடி எககாலததிலும நேராது. ஆகையால ராஜவமசததில பரதனுடைய பேரே இராது ஆனதுபறறி அதிலிருநது அவன தொலைநது

போரனைனேற சொலலலாகும. ஓர அரசனுககுப பிற
ககும பிளளைகள எலலோரும ராஜயததுககு அரசரா
ராக எறபாடு செயயப படுவாகளாயின், நீதிநெறி மிக
வும மிகுதி நேரபபெறறு, ராஜயததுககே ஹானி நேரி
நும ஆகையாலு அரசர்கள தமககுச சிறநத குணஙகள
பொருநதிய வேறு பிளளைகள இருநத பொழுதிலும
மூதத குமாரனுககே ராஜய மாளவேணடிய காரயஙகளை
ஓபபுவிககினறன்ர ஆனதுபறறி உனது புதலவனுககு
இனி எககாலததிலும ராஜயம கேரிடாது தேஷஙக
ளொனறுமினறி மிகவும அழகு பொருநதி வளபாக
யஙகளைக குறிககிற உனது அவயவஙகளைக கணடால
இபபடிபபடட இரதகதகெதியும கேரிட வழி உணடோ?
ராஜயம வாராதிருபபினும வந்தாறபோலவெயனறுரை
தகாயனறே? உனககு எலலாப பிளளைகளிடததிலும
பரிதி ஒரேவிதமாயிருககினறது ஆகையால உன பிள
ளைககு வநதிருககிற அனாதததனதை நீ அறியவிலலை
உனது புதலவன அகரீதனபோல லொகஙகளை மிகவும
இழநது, ராஜவமசததில சிறிதுங கணக்கினறித தொ
லைநதுபோகினறனன 'ராமன மூததவனுயிருகக பர
தனுககு ராஜயம வர வழியிலலையே' எனறு நினைபபாயா
யின, இதை யறிநத நான பரதனுககு ராஜயம கை
சேராதபடி ஹிததனதை உனககு உண்டு பணணுவம பொ
ருடடே இஙகு வநதனன இது உனககுத தெரியுமா?
தெரியாது. ஏனெனில—நீ அறிநதிருபபாயாயின, சக
களததிககு அபிவருததி உண்டாகுமபொழுது எனககு
வெகுமதி கொடுகக நினைபபது உனககு நேருமோ? இவ
வளவு தெளிவிலலாத நீ, நான உனது மேனமையை விரு
ம்பிவநதிருபபதை எபபடி தெரிநதுகொள்ளமுடியும? ஆ
கையால நீ தெரிநதுகொளளவிலலை. ராமன் சதருகக்கள்

உளளவரையில வெறுமனே யிருநது பகையெலலாக தொலைநதுபோகவே [1] நிஷ்கணடகமாகிய ராஜயததைப் பெறறுப பரதஜ்ஞத தேசாநதரதது்ககாவது போகவிடுவான. லோகாநதரதது்ககாவது அனுபபிவிடுவான .இது மாதரம நிசசயமே ராமன பரதனுககு இவவளவு அனரதததையும இனிமேற செயயபபோகினறனன. நீயோ இபபொழுதே செயதுவிடடனை இலலாதே யென பரதன பாலனு யிருககுமபொழுதே, அவனை நீயாகவே மரி மாவினகதது்ககு அனுபபினை 'அனுபபின மாத்ரத தில கெடுதி யாது?" எனறுரைகக வேண்டாம சொலலுகிறேறன கேள வருஷம முதலிய ஸதாவரங் களுநகூட ஒனறுககொனறு மிகவும ஸமீபதது விரு பபதனுல ஒவவொனறுககும ஒனறேடானறு கூடும படியான ஸனேஹம உணடாகினறது. இனி அபபடி யிருபபதனுல சேதனங்களுககுப பிறகும ஸனேஹம சொலல வேணடுமோ? ஆகையால பரதன அருகிறுரூனை இருபபானுயின தசரதனுககும ராமனுககும அவனிடத தில மிகுந்த பரீதி உணடாயிருககும இபபனம பரிதி னைய விளைகுமபடியான சோதநிணை நீபே கெடுதது்விட டனை சதருகனன பரதனுககு அநுனமா யிருக்கபபட்ட வன; ஆகையால பரதம்ஞநிகூடவே போயினன ராம லகஷமணனை தொடாநதிருபபதுபோல அவன பரத னைத தொடாநதிருபபவன. அநத சதருகனனுயினும அருகில இருபபானுயின, தசரதனுககாவது ராமனுக காவது அவனிடதது்தில ஸனேஹதனைதபபறறிப பர தனிடதது்தில பரீதி உணடாகககூடும் அதுவும இலலா மற போயிறறு. காடடில கடடை வெடடி ஜீவிககும விற குதலையா ஒரு மரதனை வெட்டவேணடியகாலம கேரிட்டு

---

1 நிஷ்கணடகம— சதருவறறிருதகிற கணடகன-சதரு

அதை வெட்ட வரும்போது, அதைச் சுற்றிலும் முட்
புதர்களை வெளியாகச் சூழ்ந்திருக்குமாயின், அங்குல
அம்மரம் தனக்குண்டான அந்தப் பெரும்பயத்தினின
றும் தப்பித்துக்கொண்டதெனலும் இந்தப் பழமொழி,
காம நியமமாகிலை அந்தப்புரத்தில் வஸிப்பவர்களாகை
யால் கேரே பாரக்க கோரத்போதிலும் காமத்தை ஜூக்கா
கள்ளச்சாலகக் கேளவி உண்டல்லவா? அப்படியே பர
தனை இங்கேயே யிருப்பானாயின், அந்த ஏதமானவனுக்
திலை நமது தசரதனுக்குப் பிதி உளராக, அவனை
ராமனிடத்தினின்று உண்டாகிற பயத்தினாலும் பர
தனுக்கக்கூடும் லக்ஷ்மணன் ராமனுக்கத் துணை யாவான்;
அப்படியே ராமனும் லக்ஷ்மணனுக்கத் துணையிருப்பான்;
அப்பின்னே நமக்கு நிருவருக்குப்போல் அவர்களிருவருக்
கும் உண்டாகத்தமையா லுண்டான வாதனைமாதிரி நி
எப்பொழுதும் ஏற்றிவருவது உலகமெங்கும் பரவிக்க
மாயிருக்கின்றது ஆனதுபற்றி, ராமன் லக்ஷ்மணனுக்கு
எவ்விதக்கெடுதியுஞ் செய்யமாட்டான். ராமனுக்கு
மாதரமே கெடுதிநினைப்பானல்ல. இதற்குச் சந்தே
மில்லை. இப்படியிருப்பதுபற்றி, பரதன் இங்கு வருவா
னாயின், ராமன் அடக்கத்துக் கென்றுவிடுவானையால்
அப்பரதனை கேகயராஜ் கருதாதிருப்பானேமாட்டான்
போயவிடலாம் அப்பொழுது பரதனானவன் உண்டாக
தாகையால் அங்ஙனஞ் செய்வதே மனத்துக்கிசைந்த
யிருக்கின்றது. உனது புதல்வனுக்கு பரதனுவது நிறுத்
மாகையால் உனக்கும் இதுவே மிகவும் நிதானமாயிருக்கும்.
பரதனைக் கட்டுக்கு அனுப்பமாட்டாயாயினால், ராஜ்ய
தையாவது கேரிடச் செய்யவேண்டும். பரதன் தகப்பனி
டம் அனுமதி பெற்று, தாமதத்தினபடி தகதையினது ராஜ்
யத்தைப் பெற்றுவாராயின், உனக்கு நன்மை உண்டாகுற

போலவே உனது பாதுகைகளுக்கும தபபாமல் நமஸ்காரம் உண்டாகும உனது புதல்வனான ராஜ்யமின்றி ராமன கையில அகபபட்டு இருக்கத்தகாது. ஏனெனில்—அவன ஸுகத்தையே அனுபவிக்கத தகுந்தவனன்றி, கஷ்டத்தை அனுபவிக்கத் தகான. ஒருவனுக்குக் கீழ்பபட்டிருப்பானெனில், ஸுகமென்பது சிறிதும உண்டாகாது மேலும, பரதன ராமனுக்குச் சகளத்திதாயினகுமானான; ஆகையால. அவனுக்கு இவன ஸஹஜ சத்ருவாயிருபபினன ராஜ்யமில்லாமையால பரிவாரங்களின்றி அஸஹாயனுமாயிருக்கிற பரதன, ராஜ்யாபிஷேகம பெற்றிருபபதனால ஸமஸ்த ஸமபத்துக்களும பொருந்தி ஸஹாயங்களும நேரபபெற்றிருக்கிற ராமனது கையில அகபபடாது; எபபடி பிழைத்திருக்கப போகின்றனன? எபபடி ஆலோசிப்பாரத்தபோதிலும, ராமன பரதனைக கொல்லாமல விடானெனபது ஸித்தமே அரண்யத்தில ஸிம்ஹம பின்னிரவாகத்துவரக் கண்டு பயந்து மரண மடையபபோகிற பெரியமிதாரு யானையைபபோல ராமனிடம அகபபட்டு கீழபபடிந்து சாகக்கிடக்கிற உன பிள்ளையை நீ ரக்ஷிக்கவேண்டும. நீ முனபு 'ராம மஹாராஜனுக்கு மிகவும இஷ்டையாயிருக்கின்றோம' எனகிற ஸந்தோஷப பெருக்கில கர்வம அடைந்து உனது சகளத்தியாகிய ராமனுடைய தாயாரை அவமதி செயதிருக்கின்றனை; இபபொழுது அவள தன பிள்ளை அரசனுகவே, உனமீது தனக்குள்ள பகையைத தீர்த்துக்கொள்ளாம லிருக்க மாருமோ? கடாயமாய அவள உனனைத தனக்கு வேலைக்காரியாகச செயதுகொண்டு அவமதிக்கப போகினறனள அளவிலலாத ரதனங்கள நிறைந்திருக்கும ஆகாரங்கள பொருந்திய மஹல்களும படாணைக்களும நெருங்கப பெற்ற இபபூமண்டலத்திறகு ராமன எபபொழுது

அரசனுவாளே? அபபொழுதே உனி பிள்ளையும நீயும தாரிதாயம அடைகது, 'பயங்கரமாயிருபபது பறறி வாயாற சொலலமுடியாத அவமானிதை யடையப போகினறீரகள. ராமன எபபொழுது பூமிகு அரசன ஆவாளே, அபபொழுதே பாதன மிகவும கஷிதது பதபோ வது நிசசயம. ஆனதுபறறி உனது புதலவனுககு ராஜ யம் வருவதறகும மறறொருவனை (ராமனை) பபடடனைதநி னினறும துரதது வதறகும தகுநத உபாயதைத இப பொழுது ஆலோசிதது துக கொளவாயாக' எனறு இபப னம மொழிநதனள எடடாவது ஸாககம முறறிறறு.

{ கைகேயி மநதரையின துாபபோ துனகு உடபடுதல }

மநதரை இபபனஞ சொலலக கேடடுக கைகேயி 'நாளை தர்ஸியாவென' எனறு பொறுகொபதநிலை எரி வீசுமபடி முகநு நிவகக, அனல பறகுமபடி நினட பெருமூசசெறிநது, மநதரையைப பாரதது 'நான இப பொழுதே ராமனை வேகமாகக காடடுககு அனுபபி விடு கினறேன, பரதனைச சீகரமாக யெளவராஜயதில படட டங்கடடி வைகுகினறேன. மநதரையே! எநத உபாயதி நிலை பரதனுககு ராஜயம வரும? ராமனுககு எவவிதத திலராஜயம நீஙகுமறபோகும? இதைகுறிதது நீ இப பொழுது நனகு ஆலோசிகக வேணடும' எனறாள கூந தரை, ஸஹஜமாகவே பாபதநில கணணவதநிருபபவள. ஆகையால, அவள அநத ராஜபதனி அபபனஞசொலலக கேடடு ராமனுககு பரியோஜனமாகிய படடாபிஷேகத தைக கெடிகக நினைத்துக கைகேயியை நோகக்கி 'கை கேயியே! எனகது இபபொழுது ஸகலதாஷமாயிறறு உ னது புதலவனகிய பரதனுககே எபபடி ராஜ்யமெலலாம

கேருமோ? அதைச சொலலுகினறேன ; கேட்பாயாக. கைகேயியே! நீ லொகத பாயோஜனத்தைத பல தடவைகளில சொலலிக்கொணடிருபபாய. அபபடிபபடடதை என வாயாலதானே கேடகவேண்டுமெனறு விரும்புகினறனை ஏன? நீ அகத உபாயத்தைத மறகதுவிடடாயோ? அலலது அது உனது ஞாபகததுககு வாகதிருகதும தானே சொலலக கேடகவேணடுமெனறு மனறுகினறாயோ? அடி அழகுடையாய! தானே சொலலிக் கேடகவேணடுமெனறு உனககு எண்ணம உளதாயின சொலலுகினறேன ; கேடபாயாக' அதைககேடடு யுக்தமோ? அனறோ? எனறு நீயும ஆலோசிததுபபாய' எனறனை இஙஙனம அவள மொழிந்த மொழிகளைக கேடடு கைகேயி தான லாகமாகப படுதது்கொணடிருந்த படுகையினினறும ஆவலின மிகுதியால கொஞ்சம எழுந்திருந்து அமமகதரைபப பாரதது 'மகதரையே! எனத உபாயம செயதால பாதனுககு ராஜயம வருமோ? ராமனுககு எபபடி வாராமலிருக்குமோ? அகத உபாயதைதச சொலலவேணடும' எனறுணாகக, பாபதையே செயய நினைததுகொணடிருககிற மகதரை எனனும அகதக கூனியானவள ராமனது அபிஷேக பாயோஜனதைதக கெடிகக முயறசிகொண்டு, 'தேவீ! முனபு தேவாஸுர யுததததில உனது பாததாவாகிய தசரதனுககு வரதானுககு லுபாயஞ செயயக கருதி, தனனைச சேர்ந்த ராஜாவிளோடு கூட உனனையும அழைததுகொணடு தென திசையாகவு புறபபடித தண்டகாரணியனு சேரநது அஙகுத திமிதவஜனிருககும வைஜயநதமெனனும படடணததுககுப போயினன அகதத திமித்வஜன சமபரனெனனும போர கொணட ஓர பெரிய அஸுரன. அவனுககு நூறுவிதஙகளாகிய மாயைகள்

தெரியும். அவன தேவதைகளிடம ீதாலவியம்டையாமல அவாகளுக கீழபபடிததிகிகொணடு தேவாதாரேனு யுதததுசெயதனன. அநத மஹா யுதத்தில மதயானென மெலலாம தேஹம முழுவதும பாணஜூலாதிகள பொதத தவும, பாசு கதாதிகள் அடிகவும பலவித காயங்கள படடுப பாவசமாகிப படுத்து நிதரை செயதுகொண்டிருகிற புருஷாகளை, இரவில் வேகதுடன அவரிடம வநது ராக்ஷஸாகள் அடிததனர. அவவிடதில அநத ராதரியிலேயே மஹாபுஜனகிய தசாதமஹாராஜன அநத அஸுராகளோடு மஹாயுதததை செயதனன பினபு அமமனனவன தேஹம முழுவதும பொடியாகுமபடி அவ வஸ்ராகளால பல ஆயுதங்களை கொணடி அடிகபப படடனன அப்பொழுது நீ அவனுகது ஸாரதியை செயது கொணடி டிருநதாயாகையால மூர்சனை யடைநதனன பாததாவை யுதத பூமியினின்றும அபபுறம கொணடி சென்று, சீதாபசாரங்களை நினைது பாதுகாதத நீ கொண்டுபோன இடதத்திறதும அநத அஸுராகள வநது உனது பாததாவினமேல பலவித ஆயுதங்களை கொணடி அடிகக, அடியுணட அமமனனவனை, நீ அபபொழுதும அவவிட மிருநது மறபோரிடங்கொணடி சென்று மீளவும காபபாறறினை அழகிய காடசி யுடையவனே! நீ இவ விதம இரண்டு தடவையாகப பாதுகாகத்தறகு ஸகாயம் அடைநதது, அமமனன்வன னுகது இரணடு வரங்களை கொடுததனன. தேவீ! அபபொழுது நீ உன பாததாவை நோகக்கி 'கான எபபோது விருமபுகினறனை' அபபொழுது கொடுக்கப பெறறுகொளகினறனன' என்று மொழிநதனை அமமஹாஸுபாவனும 'அபபடியே ஆகடும்' எனறனன இநத வரதாநதம கடகுமபொழுது கான நோ பாததுகொண டிருநதவனை நோக்கை

யால எனககுத் தெரியாது. முனபு ஒரு காலததில நீயே எனககு இதைச சொலலத் தெரியும. இநத வருததாக கத்தை உணரிடத்தி லுள்ள ஸனேஹத்திலை உனககு இது எபபொழுதாயினும உபயோகபபடுமெனகிற ஏனை ணதுடன இதை மறகாமல எனை மனதிலேயே வைதுகொணடிருகினறனன இபபொழுது தசரதன ராமாபிஷேகததிறகாக ஸமபாரங்களைச சேரத்துக கொண்டிருகினறனன. நீ, அவன அநத பாயதனங் களைச செயயாதிருககுமபடி பலாதகாரஞ செயது தடுப பாயாக அவவிரணடு வரஙகளில ஒனறுககுப பாரதஞக குப படடாபிஷேகமு நடததுவதும, மறறொனறுககு ராமன பதிணனகு வாஷஙகள் அரண்யஞசெனறிருககும படி செயவிபபதும நடககவேணடுமெனறு உன பாததா வை வேண்டிககொளவாயாக ராமன பதிணனகு ஸமவத ஸரஙகள அரண்யவாஸஞ செயயுமபடிககுச செயவா யாயின, அவவளவு காலததில உனது புதலவனகிய பர தனமீது பாரஜைகளின மனததில விகுநத பரீதி உண்டாய விடும பின்பு ராமன வநது ராஜயததுககாக எததனைபாடு படடபோதிலும அவையெலலாம வீணையாகுமாகையால பரதனுககு ராஜயம நிலைபெறறுபபோயவிடும. இநத உபா யத்தைச சொலலினன; இனி இதை நடததும விதத தைச சொலலுகிறேன, கேடபாயாக. அடிஅரு வபதியின புத்ரியே! நீ இபபொழுது கோபம வநதாறபோல பா விதது க கோபகருஹததிறகுச சென்று அழுககாடை உடதது ப படுகையிலலாத வெறுநதரையிலே படுதது க கொணடிரு. தசரதன உனனிடம வரககண்டு பெருநதுக கதிலாழநதவளபோல வெறுநதரையில படுதது அழுது கொணடு அவனை தலையெடுதது ம பாராதே அவனு ககு முகமகொடுதது ப பேசாதே. உன பாததாவுக

கு உனனிடததில எபபொழுதும மிகுந்த பரீதி. ஙனு
டு இவவிஷயததில எனககு ஸநதேகமே யிலலை.
உனககாக அமமஹாராஜன கெருபபி லிங்கூட விழுவான
இபபடி அனபிறகிடமாகிய உனககு அவன கோபததை
உணடாகக வலலனலலன நீ கோபிதது பாகக வொளவா
யாயின, உனனை அவன தலையெடுதது பாககவும பொ
றுககான உன பரீதிககாக அமமனனஸன தன பரா
ஜனகளையும விடடுவிடுவானனறோ அமமனனவன உன
னுடைய வாகதனைதனைய அணுமாதரமும மறுக வலலவ
னலலன. நீ இயறகையாகவே மகதபுதநியகையால இப
படிபபடடவனென்று உனனை நீ அறியாய இபபொழுது
உன லொகதாயம எவவளவோ தெரிதது கொளவாய.
தசரதன, மணிகளையும முதது ஹாரகளையும பொனகாணயங
களையும மறறும பலவித உபாகத வஸதுகளையும உனக
குக கொடுபபான; நீ அவைகளில சிறிதும மனது செலு
ததாதே யிருகக வேணடும மிகுந்த பாகயம பொருநதி
யவளே! தேவாஸுரயுதததில தசரதன உனககுக
கொடுதத வரஙகளையே மனததிறகொணடிரு. நீ நினை
த்த காரயம உனனை விடடுப போகாதிருகக பார எல
லா விததிலும உன காரயம உனககு ஸித்திககுமபடி
யதனனு செயயவேண்டும தசரதன எபபொழுது, தானே
உனனை எழுநதிருகக எடுதது உடகார வைதது வர
கொடுபபானே? அபபொழுது அவனை ஸதயததில நிலை
யாக நிறுகச செயது அவனைப பாரத்து 'ராமனைப பதி
னனகு ஸமவதஸரஙகள அரண்யதத்தில வஸிககுமபடி
அனுபபுவாயாக பரதன பூமிககு அரசனுகுமபடி செயவா
யாக' எனறு இவவரஙகளை வேணடுகொள ராமனைப
பதினனகு ஸமவத்ஸரஙகள அரணயததில வஸிககும
படிககுச செயவாயாயின, இதற்குள உன புதலவன பர

ஜைகஸ்ரீன் பரீதியூல ராஜயததில வருத்தியடைகது நிலகபெறறு வேருனறி மூலபலத்தையும ஸ்வாதீனஞ செயதுகொணடிருகபெறுவானே பினபு ராமன திருமபி வகதாலும அவனுககு ராஜயம ஸிததிகூகாகையால மிகுநத காலததிலுகூட உன புதலவனே ராஜாவாயிருகக நேருமஆனதுபறறி நீ பரதனுக்கு ரர்ஜயததை வேண்டுமபொழுது அவவளவோடு விடாமல ராமனுக காட்டுககு அனுபபுவதையும ஒரு வரமாகக கேடகவேணடும. இபபடிககுச செயவாயாயின, உனது புதலவனுககு ஸமஸ்த பரயோஜனங்களும கைகூடும இங்ஙனம ராமனே அரண்யதநிறகுப போகுமபடி செயதோமாயின, ராமன வெகுதூரததிலிருபபதுபறறி பரஜைகளுககு அவனிடததில் பரீதி மாறிபபோகும அபபொழுது [1] ராமன ராமனேயாயவிடுவான பரதனும பரஜைகளைப பரிபாலனஞ செயதுகொண்டு அவாகளது ஸ்னேஹத்துககுப பாதரமாகி யிருபபதலை மீளவும ராமன கானகத்தினினறும வருது வைரதததைக காடடினாலும ாடேரூது. அனறி மறறைறப பகைவரும நேராா. ஆகையால பகைவரை முழுவதும் வெனறு [2] நிராடங்கமாக உனது புதல

---

1 'ராமோ ராமோ ஹவிஷயதி' எனறு மூலம 'ராமன ராமனே ஆவான' எனறு பொருள. 'ராமன ஸஹாய ஸமபதது யிலலாமல தான கேவலம ஒருவனுககே ஆவான' என்றபடி அலலது 'ராமயதீதி ராமः' என்கிற வயுதபததியால அரணயததில நிஷ்கிகளை ஆனாதிகசசெயவான அஙகேயே இருநது விடுவானெனறு கருதது. அலலது— 'ராமः அராமோ ஹவிஷயதி' எனறு பதவிபாகஞ செயதுகொணடு ராமன அராமன— எனறால பரஜைகளை மனகளிபபுறசசெயயாதவன, வெகுகாலம அரணயததிலிருபபதலை பரஜைகளின ஸ்னேஹத்திறகுப் பாதரமாகாதவன ஆவான- எனறு பொருள.

2 நிராடங்கமாக— தடையொனறுமினறி.

வன் அரசனைக் கூடிய ராமன் அயோத்தியில் வரின் றும் இவ்விடத்திற்கு வருங் காலத்திற்குள்ளாகவே உன் புகல் வன் மிகுந்த மதியுடையோர் நைபால் பரதனைக் கொண் டு நன்றாகச் செய்து வைத்தின்படி தெரிக் கொண் டு நன்பாகள் பலரையும் ஸமபாதித்து ராஜபதத்தின் றும் தன்னை அணைக்கழுடியாமல் வெருண்றப் பெற்று ஸ்திரமாக நிலை மை பெற்றவனென் நீ விரும்பியவற்றை யெல்லாம் கொண்டிக் கொள்ளை இதுவே தகுந்த காலமென்று மனக்குத் தோற் றுகின்றது. ஆனைகயால் தசரத மஹாவினை நிபபந்தனை செய்து ராமாபிஷேகத்தை நடத்தும் பரதனைத்தின் னின்றும் திருபபிவிடுவாயாக அபபடி திருபபுவதும் இதுவே ஸமயமென்று நினைக்கின்றேன்' என்றாள் மந்த ரை இவ்வனமபரதிகூலங்களை நிய ராம வனவாஸ பரத படடாபிஷேகங்களை அனுகூலங்களாகக் காடடி தீய போதனை செயயக, கைகேயியும் அபபடியே மனத்திலேற் றிக் கொண்டாள். அம்மடந்தை முன்பெல்லாம் மிகவும் பெருந்த விஷயங்களில் மந்தரை கண் வைத்தாளேயன் றி, [1]அனுசிதங்களான் பரியோஜனங்களை பராடடாள். ஆயினும அவள் அந்தக் கூனியின் வாதனைக்கினங்கி மிகவும் ஆசசரயம் அடைந்து, மருண்ட பெண் குதி ரையைபபோல தபபுவழியே போகத் தொடங்கினாள். கெட் டகாரயத்தை நற்காரயமாகப பாவித்து, அவ்வனத் தினிந் துகொண்டிருந்து தன்னருகே சென்ன நற்கு மிகவும் ஸந் தோஷம் அடைந்து, மந்தரையைப பாராத்து 'அடி கூனியே! இவ்வளவு காலமாக நீ இவ்வளவு மேலா யிருபபவ ளென் றும, இவ்வளவு நன்மையைப போதிபபவளென் றும் நான் தெரிந்துகொள்ளாதிருந்தனன். உலகத்தில் கூனி

I அனுசிதங்களானை— தகாத அதாவது: தான் பட்ட மனக் குறியாயிருக்கும் பெருமைக்குத் தகாத் என்றபடி

களா யிருப்பவர், மறறை ஜனங்களைக காட்டிலும் கூரமை யான புத்தியுடையவர்கள. நீயோ, புத்தியைக கொண்டு நிச்சயிகக வேண்டியவிஷயத்தில பூமியி லுள்ள அகக்னி களெலலோரி லும் மேலா யிருகினறாய். நீ ஒருத்தியே என காரயங்களில எபபொழுதும மிகுந்த ஊகக முடையி வள: எனது மேனமையைக கோருந தனமையள் நீ இல் லாமற போனால, இமமனனவன ராமாபிஷேக தனை நட தத்தி எனனைக கெடுக்க நினைத்திருபபான. நானும அ னைத்த தெரிந்துகொளளாமற போயவிடவே னனரோ? உலகத்தில, விகாரமான அவயவங்கள பெற்றுக கோண லாகிப பாகக்கும பொழுது மிகவும வெறுபபைத தரும்ப டியான கூனிகள் பலருண்டு நீ அபபடியன்று காறறி னால வளைந்த கமலமபோல வாத தோஷத்தி னால் உனது சரீரம வளைந்திருகினறது பாரக்க அழகாகவே புலப படுகினறன உன மாரபு, தோள்களின உயரவைக கண்டி அவைகளுடன சணடை செயவதுபோல் பகுதிகளில ஒரே விதமாகப பெருத்துத தோளவரையி லும உயர ந்திருகினறது. அதனகீழ, அழகிய கோபபூழாள உதர மும். தனமேறி சோரந்த மாரபு உயரந்திருப்பது கண்டி தனககு அததின உயாவிலலாமைகக வெடகமுறறு இளைத்திருபபதுபோல நுண்ணிதாகப புலபபடுகினறது. உனது முகமலி விசாலமா யிருகினறது. உனனுடைய ஸ தனங்களும அழகாயப பெருத்திருகினறன. உன முகம மறறினறிய சுகல பக்ஷிதது சநதரனபோல விளங்குகின றது அடி மகதரையே! உனது அழகைப பற்றி என சொல லபபோகினேறன் கலகலவென றும மிகவும இனிதாக ஒலி த்துககொண்டிருகிற இவவரை நூல மாலையானது அழ கிப உனது அலகுலுககு மேலான சோபபையைத் தருகின றது. உனது முழுகதாளகளும ஒனறோடொனறு பொருந

திக தீரகது மிகவும பாரகாசிகசினறூன. உனதீ பாதங
களிரணடும நீணடிவிளைவகுதினறன மகதனாயே! நீ வெளு
கத பட்டு வஸ்தரங தரித்து நீணட ஹஸ்தங்களை விளங்கப
பெறறு என முனபு சுடகது போகுமபொழுது பெணை
நாஜஹமஸமபோல பாகாசிகசினறனை அஸ்ராகளிற
நிறகதனைஞகிய சாபராஸ்ரா னிட கதி லுளன பல மாயை
களும உலகததிலுளன இநர மாயைகளும ஆயிர மாயிர்
மாக உனனிடததில இருகசினறன ரதசகரததி னருகில
மூகசுபோல நீண்டு அழகு பொருநதி விளங்குன அவ
யவ விசேஷமபோல நீளபடிருகசிறு உனது கூனில உனக
குளன புதுதிகளும நீ கறறறிகத ராஜ நீதிகளும மாயை
களும வாஸ்து சாஸ்திரகாணடிருகசினறன அடி கூனி
யே! பாகன பெறுன ராஜய படடாபிஷேகம நடகசுப பெற
றிருகக, ராமன காடடிகுப போன மாதரதகிலேயே
உனது கூனினமேல ஸ்ரவான மயமான மாலையக கட
டுகினறனன மாதரையே! எனகசுக காரயம ஸித்திதபி
னபு ஸகலேதாஷமும அடைகது கான பாதரை மாறறுளள
மேலான அபாரஞசி தகசதனை உருகசுப பூசி உனது
கூனை அலங்காரிகசினறனன. அலலது சாதனததுட
களாத மேலான அபாரஞசினையக கொண்டு உனது கூனி
னமீது பூசுகினறனன. உன முகத்திறகுப் பலவகைவா
ஙகனமைக்கபபெறறு வியபபுறச செயயவலல அழகான ஸ்
வாணதிலகதனைதச செயவிகசினறனன. மேலும மறறும
பலவகை உயாரந்த ஆபாரணங்களையும செயவித்துக கொடு
கசினறனன. நீ உயர்ந்த விலையுளள அழகிய வஸ்தரங
ளை உடுத்துகொணடு தேவதையைபபோல இங்குமஙகும
திரிந்துகொணடிருகசுப போகினறனை. சாதாரணடு
சண்டை செயதுகொணடு ஓபபினறி விளங்குகினற உன
து அழகிய முகத்துடன நீ எனது சத்ருகளாகிய சகக

ளத்திலைக கண்டு ரூவங கொண்டு லக்ஷ்யளு செயயா மல எலலோரையுமை த்ருணீகாரளு செபதுகொணடு அழ கிய நடையுடனை திரியீப போகினறனை கூனிக் ளெலலோ ரும் ஸமஸத ஆபரணங்களுக தரிதது அல்ஙகாரளுசெயது கொணடு, நீ எனை பாதஙகளில விழுநது வணங்குவது போல,உனபாதஙகளை எபபொழுதுமை விழுநது வணஙகப் போகினறனா' எனறு மொழிநதனள இவவாறு தனனை னைமைபபத்திப புகழநதுகொண்டு யாகவேதிகையில ஜ்வலிகிற அக்நி ஜ்வாலைபோல வெளுதத மஞசததில படு ததுக் கொணடிருகிற கைகேயியைப பாரத்து, மதரை அடி சுபத்துககேறற கைகேயி! ஜலம போனபினபு அ ணைகடடுவதில உபயோக மிலலையனறோ? அபபடியே ரா மாபிஷேகம கடநத பினபு நீ வரஙகேடடுமை பாயோஜன மிலலை ஆகையால வீண பொழுது போககாமல எழுந திரு. கோப கருஹததிறகுச சென்று அரசன வருவதை எதிர பாரததுகொண்டிருபபாயாக' எனறு உதஸா ஹப பதிதது,கையில, அது கேடடு ஸகதாஷததினல் கணகளிரணடுமை மலரபபெறறு, தான பாததாவின அனை பிற கிடமா யிருபபதின மேனமையாலும தனகுளள அழகின மிகுதியாலுமை யெனவன மதததினாலும காவித திருகிற அநத மடநதையா மணியான கைகேயி, அக கூனியின வாததைககுடபடடு அவளுடன கூடவே கோ பகருஹததிறகுச சென்று அனேக மாயிரம விலையுளள முதது மாலைகளையும மறறும் விலையுயாதது அழகிய பல ஆபரணங்களையுமை கழறறி எறிநதுவிடடு, ஆபரணங்க ளெனறு மினறி யிருபபதலை பொறகொடிபோல விளங குகினற அழகிய மேனியுடன அநத க்ருஹததில வெறுக தரையிலேயே படுத்துக்கொண்டு மதரையைப பாரத்து 'அடிகூனி! என பாததா வந்து, நான விரும்பின பரத்

தைக கொடாத பக்ஷத்தில் நான் இவ்விடத்திலேயே பாணனைக்கொன்று விடுவது நிச்சயமாகையால் அப்பொழுது நீ அரசனுக்கு (தசரதனுக்கு அல்லது கேகய ராஜனுக்கு) நான் இங்கேயே மரித்துப் போனதாகச் சொல்லிவிடவேண்டும, அங்ஙனம் இல்லையாயின் ராமனைக் காட்டுக்குச் செல்லவும், பரதனை பூமியைப் பெறவும் ஆளவேண்டும். இவ்விரண்டில் ஒன்று கடகதீடேறுவது நிச்சயம் மேலான பொன்களைப் பறித்து எனக்கு பாயோஜனமில்லை உயர்ந்த ரத்னங்களைக் கொடுப்பினும் எனக்கு அவைகளைப்பறித்து ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லை சிறந்த ஆபரணங்களைக் கொடுப்பினும் எனக்கு வேண்டியதில்லை ராமன் யௌவராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் பெறுவானாயின், இதுவே என பாணனுக்கு முடிவு கண்டு கொள்வாய்' என்றனள் பிறகு மிகவும் க்ரூரங்களாகிய சொற்களைச் சொல்லத் தகுமையளாகிய அக்கூனியானவள், கைகேயிக்கு மேன்மையையும் ராமனுக்குக் கெடுதியையும் விளக்கமுரைத்து, கசர்த மஹாராஜனது பட்ட மஹிஷியும் பரதனுக்குத் தாயுமாகிய அந்தக் கைகேயியைப் பார்த்து 'அடி சுபத்திற்கு உரியவளே! ராமன் இந்த ராஜ்யத்தில் பட்டங்கட்டப் பெறுவானாயின், நீயும் உனது குமாரனாகிய பரதனும் சங்கடத்திலாழ்ந்து பரிதபிப்பது நிச்சயம் ஆனதுபற்றி ராமனுக்கு கோராமல உன் புதல்வனுக்கே பட்டாபிஷேகம் நடக்குமபடி ப்ரயத்னம் செய்வாயாக' என்று இவ்வாறு பாணங்களைபோன்ற உரைகளைக் கொண்டு அடிக்கடி மர்மங்களில் அடிப்பதுபோல உரைக்க, அது கேட்டு ராஜமஹிஷியாகிய கைகேயியும் மிகவும் துயரம் அடைந்து 'அவ்வளவு ஸ்னேஹமும் இணிமையும் பொருந்தியே எனது கணவன் இவ்வாறு செய்வானே' என்று கைகளை மாறிவிட்டு மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டு ரா

மாபிஷேகத்தைதப் டறறி மேனமேலும கோபித்துக, கூனீ யைப பாாதது 'அடி கூனி! நான இங்கேயே இருந்து யம லோகததிறகுப் போவது கணடு, நீ அரசனுகளுத் தெரி யப படித்தவாவது நேரவேண்டுமம. அலலது, ராமன வெகுகாலம காட்டிறகுச சென்றிருக்கப பரதன நெடுநாள் ராஜ்யஸுகம பெறறுச தன சுருதது ாடேறப பெறறி ருககவாவது நேரவேணடும. இவவிரணடில எதாயி னும ஒனறு நடபபது ஸிதததமே ராமன இவவிடமிருந்து புறபபடடுக காடடுகுப போகாஞயின, நான படுகையில படுகக மாடடேன, ஆபரணங்களைத தரியேன; புஷபங்க ளைசசூடடி முடியேன; சநதனம அணியேன; மையிட டெழுதேன; [1]அபயஞ்ஜனஞ செயவதும அனனபானங்க ளைககொளவதும செயயேன; நான எதையும விரும்பேன. இங்கு பராண மகளையுங்கூட வைதது கொண்டிரேன' எனறு இவ்வனம பிரப பயங்கரமாக மொழிந்து, பினபு ஆபரணங்களை யெலலாங் கழறறிக கீழே வைத்துவிடடு, புணயாக குறைந்தபோகையில ஆகாயத்தினினறுங் கீழே விழுந்த சினனரஸதரீயைபபோல படுகையிலலாத வெ றுநதரையிலேயே படுதது கொண்டனள அபபொழுது இருடடு முடிவதுபோல பெருங்கோபம் வந்து நிரமப முக மெலலாம மூடுங்கபபெறறு சுக்ஷதர ஸமூஹமபோல ப்ர காசிகினற மேலான வெளளைப பூமாலைகளையும உயாந்த பல ஆபரணங்களையும கழறறிப பொகடடு மனவருத்த முறறிருககிற அநத ராஜபத்னியாகிய கைகேயி, சுக்ஷத் ரங்களெலலாம மறையுமபடி பெரிய இருடடு மூடபபெறற ஆகாயமபோல புலபபடடனள: ஒனபதாவது ஸாகக மமு றறிறறு

---

1 எணணெயதேயதது க கொளளுதல

தசரதன கைகேயியைப பாராகக வரது நலவாரதனை சொலலுதல

கைகேயி, மிகவும பாபஸவபாவையாகிய மநதரை யெனனும அககூனி விபரீதமாகசசெயத உபதேசசதி றகு உடனபடடு, விஷம பூசின பாணதநிலை அடியுண்ட கினனர ஸதரீயைபபோல பூமியில பதிததுககொணடு னள பினனும கோபஸவபாவையாகிய அநதக கைகேயி, தான பிடிதத காரயம ஈடேறுமாவினறு. மனக்கவலை யால களிபபினறி முகம வாடபபெறறு மகதரையின வார தனதனயைக கேடடு மனமயகககுறறு, காகனனிகை போல அனல பறகுமபடி நெடுமூசசு விடடுகொணடு ஒரு மூஹூரதத காலம வரையில தனககு ஸுகதனை விளகக வறறாகிய உபாயமை இதுவென று நிசசயித்து, செயயவேணடிய காரயம இதுவென று மனதநில நிசச யிததுகொணடு மகதரையைப பாரதது 'அடி கூனி! நீ மொழிநதவையெலலாம கனரு யிருகக்கினறனவே' என று மெலலமெலல மொழிநதனள. மகதரை, கைகேயியி னிடதநில மிகுநத நேசமுடையவள; பினனும கைகேயி யின காரயதநில மிகுநத ஆதரமுடையவள. ஆகையால் அகைகேயி கனகு நிசசயமுசெயதுகொணட விஷய தை கேடடுப பெரிய ஸிதநியைபபெறறவளபோல் பர ஹதம அடைநதனள பிறகு அநத ராஜபதனி, கோ பம மேலிழுபபெறறுத தான ஆலோசிதத உபாயதநி னினறும பிறழாதிருக்குமபடி நிசசயமு செயதுகொணடு புருவத்தை நெறறிவரையில நெரிதது ப பூமியில பதிததுக கொணடனள பினபு அகைகேயி, எபபடியாவது ஆக டுமென று பல வாணங்களுளள பூமாலைகளையும மேல ணபல ஆபரணங்களையும கழறறிவிடடெறிகையில, அவை வெறுநதரையில விழுநதிருநதன அம்மடநதையா மணி

கழற்றி யெறிந்த ஆபரண புஷ்பஸ்ரக்குகளும் ஆபரணங்
களும பூமியினமேல சிதறி விழுந்து, சக்ஷுதரங்களை ஆகா
யத்தை விளங்கசெயவதுபோல அபபூமியை விளங்கச்
செயதன தலை அவிழந்துபோணகயில கேசங்களை யெல
லாம ஒரே பினனலாக எடுத்துக கடடி முடிந்து, அழுக
காடையுடுத்துக கோபக்குஹத்தில படுத்திருக்கிற அம
மாதரசி, பிடுகெகொழுந்த கினனரஸ்த்ரீயைபோல பரக
சிதனள் பினபு தசரதமஹாராஜன ராமனது அபிஷே
கத்தை ஆரமபிக்குமபடி ஆஜ்ஞாபித்து ஸபையிலுள்ள
வாகளிடம அநுஜ்ஞை பெறறுக்கொணடு, தன மனத
தில 'ராமனுக்கு பட்டாபிஷேகம நடபபது இப
பொழுதேயன்றே வெளியாயிறறு ஆகையால இந்த
குவ் இது கைகேயிக்குத் தெரிய அவக்ஷ்யம இல்லை' என
று ஆலோசித்து, அந்த ராமாபிஷேகமென்னும பரிய
ஸமாசாரத்தைக் கேடபதறக்க கைகேயி உரியவளை
னறு நினைத்துத் தான எல்லாவறறிலும லவத்துத
ரணயிருபபதுபறறித் தானே அந்த பரியஸமாசாரத்தைச்
சொலல அவளது அந்தப்புரத்திறகுட பரவேசித்தான.
சந்தான, தனனை விழுங்க வருகிற ராக்ஷஸர்களோடு கூடி வெ
ஹுத்த மேகங்கள் நிரமபபபெறற ஆகாயத்திற்குள பர
வேசிபபதுபோல, மஹாபசஸ்விகளாகிய அமமஹாராஜன,
தனக்கு மரணப்பிடையைக கொடுக்கபோகிற கைகேயி
படுத்திருக்கபபெறறு எந்த விளங்குனற அவளது
உத்தம கருஹத்திறகுள நுழைந்தான. அந்த க்ருஹத்
தில கிளிகளும மயிலகளும கரளுச பக்ஷிகளும அன
னபபறவைகளும கலகலவனறு அழுகாயகக்கூவிகொண
டிருந்தன நானகு வகை வாத்யங்களும காறபுறத்தி
லும சபதித்துகொண்டிருந்தன. பரியாணுகூலங்களாகிய
உரைகளை உரைத்து மனக்களிப்புறச்செய்ய வல்லமை

யுளள கூனிகளும குளளிகளுமம அஙகு கிறைநதிருநத னர. சணபகமரஙகளுமம அசோகவருக்ஷஙகளும விளங்கபபெறறு அழகிய பல புதாகீள் கிறைநதிருகக்ற கொடி மாடஙகள் பலவுமம அறைந சுறறிர சூழநதிருநதன அதில சிதரகரூஹஙகள அனேகமம புலபபட்டன தநதநதநிறலுமம, வெளளியிறலுமம, தஙகநதநிறலுமம செயயபபட்ட பல திணணிணகளுமம அஙகு விளஙகின. அஙகு குளள வருக்ஷஙகள எலலா ருதுகளிலுமம பூவும காயும பழமும் கிறைநதிருபபன கடைவாகிகள அஙகாஙகுப புலபபட்டன அஙகு தநதநதநிறலுமம வெளளியிறலுமம பொனறலுமம செயயபபட்ட உயாநத அலஙகாரஙகள எஙகும பிரமபி யிருநதன அஙகுப பலவைக அனன பானஙகளும பலவறை பக்ஷியஙகளும கிறைநதபடடிருநதன விலை யுயாநத ஆபரணஙகளை யணிநத அழகிய மெதிகளோடி குடிய அவவநதபபுரம அபஸராஸ்தீகளால விளஙகும ஸுவாகக்லோகமபோல பிரகாசித்துக்கொணடிருநதது. இபபடி ஸமஸத ஸமபத்துக்களும பெருகபபெறறு, மனமதறகந்த வெறறியைக்கொடுக்க வலல பல ஸமபாரஙகள கிறைநது, மிகவும இனிதாகிய தனது அநதபபுரதறகுள் அமமஹாராஜன பரவேசித்து, அங்கு மேலான பதிகறகையில தனது அனபு நாயகியாகிய கைகேயியை காணாது நினறனன அபமானவரதிபதி அஙகுச் சுறறுமுறறும பொழிநதுகொணடிருகக்ற பதாதாதஙகளைக கண்டும, காலந தகுநதிருபப துபறறியும, மிகுந்த காமவிகாரம உணடாகப பெறறுப, பதிகறகையில் தனது அழகிய கைகேயி புலபபடாறமையைக்கணடும, அணறது ஆலிஙகனஞ செயவது முதலிய ஸமபோகத்திறகாக 'கைகேயீ!' எனறு கூபபிட்டு மறுமொழி கோறாமையைப பறறியும மிகுந்த மனவருத்தமுறறன. மனவருதறம உண்

டாகாமற்போகுமா? இதுவரையில எபபொழுதாயினும தசரதன அநத ராதிகாலத்தில வருவாளுயின, அகைகேயி அவவேளையில தப்பாமல அலங்காரஞ செயதுகொணடிருநது புனனகையுடன எதிரகொணடு வநது மன்னரீபபுறச செபவாளேயனறி, ஒருக்காலும் தப்பிபபோனதிலலை அமமனனவன எபபொழுதாயினும அநதப்புரத்திறகுள புகுவாளுயின, கேகையி இலலாமல அது சூனயமாயிருநததுமிலலை இபபொழுது விபரீதமாயிருநததுபறறி அமமனனவனுக்கு மனவருததம உண்டாயிறறு. பிறகு ராதிகளேருநதிறகுள புகுநத மனனவன, கைகேயி அறிவு கெடடுத கனகாரயம் நிறைவேற ஆசைபபட்டுகோபகருஹததில படுத்திருபபதனால அவளை அநுகூலமில அநதிருநத வாசறகாபபவளைப் பாரதது, 'கைகேயி எஙகே யிருகினாளு?" என்று விணவினன வாசறகாபபாளை மிகவும பயநது கைகளை கூபபிகொணடு மனனவனைப பாரதது 'அரசே! தேவியாமிகவும கோபித்துகொணடு கோபகருஹததிறகு வேகமாகசெனாளு' எனறு மொழிநதனள அரசன கைகேயி புலபபடாமைகே மனவருததமுறறிருநதனன, இபபொழுது கோபகருஹததில இருகினாளுளென்று வாசறகாபபவள சொலலகேடடுப பினனும மனமிகாதிகப பெறறு, இநதரியங்களெலலாங் கலஙக கலங்கொலாது, மிகுநத மனவருத்தம பெறறனன. அமமனனவன கோபக்ருஹததிற்குச சென்று, அங்குத தரையினமீது படுகக்காத லூகுமாரமான மேனியை வெறுநதரையிற் கிடநதிப படுத்துகொணடிருகிற கைகேயியை, துககத்திலை எரிகபபெறறவனபோல கணணுறறனன அநதத் தசரதன ஒரு பாபத்தையும அறியாத நிரமலஸவ

பாவண ஆணையால கைகேயிகது ராமனைக காடடுக்கு அனுபபிவிட வேணடுமென றும பாலகருகது உணடா யிருபபதை அவன அறியான. மேலும அமமனனவன தான வருத்தன. (கிழவன) கைகேயியோ பெளவன மனமகதவன் அதுபீறறி அவள அவனுகது பாதனைக காடடிதும 'ம்மலாக அனபிறகு இடமாயிருநதனள. அநத லால அவளிடததில மிகுநத மோஹமகொண்ட அடமண வன அவளது கெடுநினைவை அறியாமல கேடபிதது வெ றுகதரையில படுததுகொணடிருக்க அவனைக கணட னன அகைகேயி,[1] அறுபபுனட கொடிபோலவும, புனய ததை அனுபவிதது தகிருகையில கீழ விழுநத தெனகா ஸதரீபோலவும, கலகழுறற கினனரபபெணபோலவும, ஸ்வாகதத்தினினறு பூமியில நழுவின அபஸராமடநதை போலவும, பிறரை மோஹிபபிபபதறகாக பயனபடுத படுதத தன வாணஙகளெல்லாம மழுஙகி மாறின மாயை போலவும, பூமியில விழுநத பெணகுதிரைபோலவும, வலையில கட்டுணட மானபெணடபோலவும, அரணயத தில, வேடன, விஷம பூசின பாணதனதக கொணடடிக க அடியுணடு கீழ விழுநத பெண யானைபோலவும தோற றித் தரையில படுததிருகக்கனறு, அரண்யதில வேட னது பாணதததினலடியுணடு கீழ விழுநத அபபெண

---

1 (அறுப்புணட கொடி) பெணகையால பூமியில நனகு படிநதிரு விழுநதிருகையும, (கலகழுறற) கின்னர பெணணென்கையால வியசனபபடட கூடாதவ ளெனகையும, (பூமியில நழுவின) அபஸரம டநதை எனகையால—மிகவும பாகக அழகாயிருகையும, (வாண ஸ கொளலாம மழுஙகி மாறின) மாயை யெனகையால—வாணம மாறி யிருகையும (வலையில கடடுணட) மானெனகையால—சேஷ்டை யீனறு மிலலாதிருகையும,(விஷம பூசின பாணதனதக கொணட டிக்க, அடியுணடுகீழ்விழுந்த) பெண யானெயனகையால—மீநத மனவருதத முறறிருகையும தோறறுவிகபபட்டது

யாஜன்ப்ப பெரியதோரு மத்தகஜம அருகில வநது கரத்திலுல தடவிகொடுபபதுபோல, அமமடகனதையை ஸனேஹத்திலுல் மனநதளரப பெறறுச சரீரமெஙகும பரிசிதனன. தசாதன ஸஹஜமாகவே காமம் மிகுந திருபபனை, மேலும தாமரை யிதழ்போனறு அழகான் கண்கலையுடைய அம்மாதரசியைக காணுமபொழுது அனைசலுகுள்ள காமவிகாரதனதச சொலலி முடியுமா? அகையால அமமனனவன 'அபபெண்மணி எனன சொலலுமோ? எது செயயுமோ? கோபமோ? அலலது தெளிசோ?" எனறு பயததிலுல மிகவும மனகலகழற்று, இரண்டு கைகளாலும தடவி அமமடகனதையை நோகஙி 'எனமீது நீ கோபித்துக கொள்வதறகுக் காரணம பாதோ? தெரிபவிலலை தேவீ! உனனை யாரவா கடோரமாகப பேசினார? அலலது உனனை யாரா யிணும அவமதித்தாரகளா? நடநதவற்றைறியெலலாம எனககுச சொலலவேண்டும நலல ஸவபாவமுடையவளே' நீ புழுதியில படுததிருபபது கண்டு எனககு மிகவும துயரமாயிருக்கினறது நீ எபபொழுதும எனககு நனமையையே விருமபும ஸவபாவமுடையவள் இபபொழுது நீ இருக்குமிருபபு அமஙகளமனறு? நான உனனிடததில நனமனததோடி, யாதோரபகாரமுஞ செயயாமல உனககு நணமைபத்தானே நினனததுகொணடிருக கையில, நீ பிசாசம பீடித்தவளபோல மனமயஙகபபெறறு எனமனததை மிகவும துனபப்படுததிகொணடு எனவெறுநதரையில படுத்திருக்கினறனை? அடி, ரோஷமுளளவளே! உனககு ஏதாயினும வயாதி உணடாயிருககுமாயின, சொலவாயாக; எனனிடததில ஸமஸத வயாதிகளையும போக்க வலலமையுள்ள வைத்யாகள பலர இருகினறனர். அவர்களை நான் எல்லாவிதத்திலும ஸத்கா

ரஞ செயது தருபதியுறச் செயதிருக்கினறனன். அது பறறினணனிடததில அவாகள மிகுதத விச்வாஸமுடைய வாகள ஆகையால அவாகள உன வயாதிணைய போகஙி உனனை ஸாகபபடுதது வாகள உனககு பரியாஞ செயத வனயாவனை அபரியமி செயதவனன யாவனை அலலது நீ யாருககு அபரியஞ செயயவேணடுமென்று விருமபுகினறாயினை இதை எனககு மொழிவாயாக அபபடி அபரியஞ செயத எவனுககுப பதிலாக மிகுதத அபரியதணதச செயயவிருமபுகினறனையோ அவாகளை எனககுத தெரியச சொலவாயாக. நான தபபாமல அபபடியே செயகினறனன. இவவளவையனறி இதறகாக நீ அழவேணடாம தேவருகணை உலாததிகொளளாதே எவனைக கொலல வேணடுமோ, அவனைச சொல். கொலலகூடாதவனியினுமை கொனறுவிடுகினறனன எவனை ஆபதநிணறுமை விவிகஙவேணடுமோ, அவனைச சொலவாயாக கொலல வேணடியவனியினுமை அவனைவிடுவிகஙகினறனன தரிக ரணஙிப எவனையாவது தணமை மிகுதநிருககுமபடி விருமபுகினறனையா? சொல் அவனை அபபடியே செயகினறனன இவவுலகஙெனி நாணுமை மானஙை சோரநதவாகளுமை எலலோருமை உனககே அதீனமாயிருககினறனமை. நீ சொனனபடி செயய ஸிததமாயிருககினறனமை. ஆகையால என பாணனகளை போகஙிகொளள வேணடியதா யிருபபினுமை, உனது அபீஷடதணதக கெடுபபதறகாக கொஞசமாயினுமை நான உதஸாஹபபடேனை உனககு பரியஞசெயவதற்காக என பராணனகளையுமை விடுவேன நீ மனதநிலை எதை விருமபுகினறாயினுமை, அது என பராணனகளுககு அபாயதணதக கொடுககவறறுயினுமை. சொலவாயாக தபபாமல செயதே தீருகினறேனை என ககு உனனிடதநில பரீதி மிகவும் வலிவு பெற்றிருக்கின

றது அபபடிபபட்ட பலம உனககு உண்டாயிருபபது தெரிகதும, நீ எனமீது ஸகோதஹரபபடுவது யுகதமனறு. நீ விரும்பியதை நிறைச செயது முடிதது உனககு ஸகோதாஷ்தனைத விளககினறனன. ஸகோதஹரம வேண்டாம. அதை என புணயததினமேல ஆணையிடடுச சொலலு கினறனன ஸரியனது ரதசகரம எவவளவுதூரம போகினறதோ, அதுவரையிலுமுளள அபாரமான பூமிவிஸ தாரமானது எனககு ஸவாதீனமாயிருககினறது அவ வளவுதூரமும எனது ஆஜ்ஞாசகரம செலலவறறு யிருககினறது அதில ஸிதது லௌவீர லௌராஷ்டர தக்ஷிண பத அங்கவங்க மகத மதஸய காசி கோஸலம முதலிய பல தேசங்களுண்டு அவைகளில தனதானயங் களும கமபளம முதலிய உயாரந்த வஸ்துக்களும விளை கினறன அவறறில நீ எனை வேண்டுமென்று மனததில விரும்புகினறாயோ. அதைக கேடபாயாக, கொடுக கினறனன அசசமுள்ளவளே! இதறகு இபபடி பூமி யிற கிடநது ஆயாஸபபடவேணடிய காரணமென? நீ கலல ஸமபாரமுடையவளனறோ? இபபடி வெறுந்தரை யில படுககலாகாது. எழுநதிரு, எழுநதிரு கைகேயி! எதனால உனககுப பயம உணடாகினறதோ, அதை என க்குச சொலலுவாயாக ஸரியன பனிமைய போகக்குவது போல அநதபபயதனை நான போககிவிடுகினறேனன' என றிவவாறு மொழிநதனன. அவவாறு தசரதன ஆசவா ஸபபடித்திச சொலலுகையில, ஆசவாஸம அடைநத அந தக கைகேயி, ராமன வனதறகுப போகவேண்டுமென கிற அநிஷ்டதனைதச சொலல தொடஙகினாள, தான தரையில படுததிருபபது முதலியவறறிறகே மிகக மனவருததமுற றிருநதினற தன பாத்தாவை, தான செய்த பரதிஜ்ஞை யைச செயயுமபடி நிரபபநதித்தது மேனமேலும பீடிக்க ஆரமபித்தனள பத்தாவது ஸர்க்கம முறறிறறு

கைகேயி பரதனுக்குப் படஸ்கடிராம
னக காடடுகக அனுபபுமபடி தசரத
னிடவ கூறுதல

மனமகனுடைய கூணமையான பாணங்கள் மனத்தில
ஆழமாகப பாய்க காம்மேகத்திறகாளாகி அது போதும்
வழியெலலாம போகினற அகதக தசரதமஹாராஜனக
கணடு, கைகேயி, ராமனக காடடுகக அனுபபவேணடு
மென்னுங கரூரமான வாத்தையச சொலலி முபபனது,
"காதா! எனகக்கு ரோகமொனறும இலலை. கான தன
தையும விரும்பவிலலை எனனை ஒருவனுமட அனுமதிக்க
மாடடான ஆனால எனகக்கு ஓர விருபபம் உணடாயிருக
கினறது. அதை நீ நிறைவேறறவேண்டுமாக விரும்பு
றனன நீ அதை நிறைவேறறுவாயாயின, அபபடியே
செயகிறேனனறு கெடடியாக பரதிஜ்ஞை செயயவேண
டும பிறகு நான விரும்பினவறறைச சொலலுவென
னெறனள அதைக கேடடு மஹாதேஜஸ்வியாகிய தச
ரதமனனவன தனகக்குள 'எனனை இவவளவு பரீதியுள
ளவளுகக தெரிநதுகொணடும, சமபாமல பரதிஜ்ஞையும
செயயவேண்டுமெனகினறனள இது என்ன ஆசசாயம'
னெறு கொஞ்சம சிரிதது, ஸஹஜமான புனனகையுடன
விளங்குகினற அநதக கைகேயிமை தனகக்கு எதிராமுக
மாகச செயதுகொளளவிரும்பி, அவளது தலைமயிரகளைக
கையாறபிடிதது தலையை மடியிலிடடுகொணடு 'அடி
ஓனறுமறியாதவளே! ஸ்த்ரீகளில உனனைக்காட்டிலும
அனபிறகிடமானவள எனக்கு மறறொருவரும கிடை
யாது புருஷாகளில புருஷ சரேஷடனாகிய ராமனைக
காட்டிலும பரீதிக்கிடமான புருஷன எனகக்கு ஓருவனு
மில்லை இது உனகக்குத தெரியாதிருபபதேன? உனது
ஸௌபாகயப் பெருகக்கானது இதை உனகக்குத தெரி

யபபடுத்தத்; நிருகஙினறது, யுகதமே. ராமன யாவ
ராலும வெலல முடியாதவன, மறறாலுபாவன; பாணன
கனைக்காடடி லும மேலாக ஆதரிக்கத்தக்கவன; கான
ஜீவிதநிருபபதறகு காரணம அவனே. அபபடிபபடட
ராமனமேல ஆணையிடடு செலலுஙினறனன நீ உன.
மனத்தில விருமபியவறறைச செலலவாயாக கைகேயி!
எவனை நான ஒரு முஹூரதத காலமும காணாதிருபபே
னையின, எனனுடைய பாணனகளே நிச்சயமாகத் தனித்
திருககமாடடாவோ? அபபடிபபடட ராமனமேல ஆணை
யிடடு 'நீ சொனனபடி செயகிறென' எனறு பரதிஜ்ஞை
செயினறனன். எனது சரீரதனை விடடாயினும, மறறு
முளள எனது புதலவாகளைத் துறநதாயினும எவனை
விடாமற கைபபறறியே யிருபபேனை, அபபடிபபடட
ராமன ஸாக்ஷியாக 'நீ சொனனபடி செய்கிறென' எனறு
பரதிஜ்ஞை செயகினறனன மநுகுலஸ்வபாவ. மூடைய
வளே! பாணனகளைககாடடிலும மேலாக நான ஆத
ரித்துப போருகிற ஸ்ரீராமபிராணையுங்காடடி பாமாணஞ்
செயயுமபடியான பரீதியின மிகுதியும மிகுநத மோஹ
மும பொருநதி இஙஙனமிருககிற எனது ஹருதயதனை
கோகஙியாயினும உனககுசசொனன வாரத்தையை நான
தப்பமாடடேனெனறு நிசசயிதது உன கருத்தை விவரி
யிடுத துககத்தினினறும எனனைப பாதுகாபபாயாக.
நான ஜீவித்திருககப பார உனது மனவருததனை கண்
டால நான எப்படி பிழைத்திருகக கூடும? என மன
தும வாககும ஒரு ரீதியாகவே யிருககும விதனதைக்
கண்டாயினும, நீ எது நனறென்று நினைகினறனையோ,
அதை எனககுச சொலவாயாக. உனனிடதில் எனக
குளள பரீதியின மிகுதியாகிற உனது பூலதனை நீ அறி
யாயோ? அது தெரிநதிருநதும நீ எனனிடதில ஸந

தேதஹறபபடுவது யிகதமா? யுகதமனறே உன கருதனை
ாடேறசசெயது உனககு ஸஙதாரதி தனை விளவிககின
றனன இதறகாக நான செயத டிணயதறின மேலும
ஆணையிகினறேன' எனறனன. ைகேகி ராமனக
காடடுககு அனுபபிப பரதனுககு ராஜயதில படடங
கடடுவிகக வேணடுமென றது மநதரை மொழிந்த வசனத்
ததையே நெஞசிற படுததிகொணடிருபபதுபறறி தான்
கருதிய பரதிஜ்ஞையை அடமனவம் செயவது கண்டு
மிகுந்த ஸஙதாஷம அடைநது, பரதனிடதது ளள
பக்ஷபாததது றல, முகம மாறலலாமல சதருங்களுக
காயினும வாயாறசொலலமுடியாத வாதனதையர செ
லல ஆலோசிததனள. இஙனம அரசன தன கருத
தை யீடேறறுவதாகச சொனன வாதனதையாக கேடடு
மிகுந்த ஸஙதாஷம பெறறு, அஙனம தான கருதிய
படி நடததிகொளளும பெருமிதகுடன, மரணமனை
யிற் சென்று தீருமபடியான பயதனதக கொடுபபவள
கையால எதிரேவநதிருககிற யமனபோன்ற வாதனதை
யைச சொலல முயனறு, 'நாதா! நீ உனது பரிய புருஷ
புணயம முதலியவறறினமீது கரமமாக ஆணையிடின
றனை. எனக்கு வரமுறு கொடுககினறனை அதை (ஆண
யிடட பாகாரதனதையும எனககு வரங்கொடுகதேறனன
பதையும) அகனியை முனனிடடுகொணடிருககிற முப
பதது மூனறுகோடி தேவரகளும செவிகொடுதது கே
டபார்களாக. சநதர ஸூரியாகளும மறறை கரஹங்
களும ஆகாயமும இரவும பகலும திசைகளும ஸவாகத
லோகமும பூமியும நதாவாகளும ராக்ஷஸாகளும ராத
ரியில ஸஞசரிகினற பூதஙகளும வீடடிலுளள கருவற
தேவதைகளும மற்றுமுள்ள இதர பூதஙகளும நீ இப
பொழுது மெரிழிநத வாதனதையை அறிநதிருபபாக

ளாக ஸத்யஸந்தனும் மிகுந்த பராக்ரமம் பொருந்தி, தர்மங்களையெல்லாம் உணர்ந்தது, மனஒக்கமும் அமைந்து விளங்குகின்ற இம்மூன்னவன எனக்கு வரங்கொடுக்கின்ற னன அனைத்தேவர்களெல்லோரும் 'செவி கொடுத்துக் கேட்பார்களாக' என்று தான ஓர் அபேலையாயிருந்தும், பெரு விலைவாளியாகிய அமமனைவனைத தனது சாதுர்யத்திறல தர்மமென்னுங் கயிற்றைக கொண்டு கட்டிண்ணப பணணித தன கருத்தை நிலைநிறுத்தி, 'ஸத்யஸந்தன்'என்று இது முதலிய வசனங்களால ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஸமஸ்த தேவதைகளையும ஸாக்ஷியாயிருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டு, அதனபிறகு காமவெறிகொண்டு மணம்புரிந்த தான விரும்பிய வரத்தைக கொடுக்க ஸித்தமாயிருக்கின்றபடத்தாரைவப பார்த்து 'அரசே! முன்பு அந்தத் தேவாஸுரயுத்தத்தில் கடுமை வருத்தாந்தத்தை மனத்திறம்படுத்திக்கொள்வதாக அந்த யுத்தம் கடுக்கும்போழுது கடுவில சத்ருவாகிய சம்பராஸுரன, உன் ப்ராணனைப போக்காமற போயினும, அவைகளை மிகவும் கலக்கமடைசெய்து உன்னை மூர்ச்சையுறச செய்தனன அப்பொழுது நான ஸாரத்யம செய்துகொண்டிருந்து அன்றிரவெல்லாம் மனஒக்கத்துடன உன்னைச் சாவாமல் பிழைக்கும்படி மிகுந்த யத்னங்கள செய்து பாதுகாத்தனன். அதற்காக நீ எனக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்தனை மனக்களிப்பைச் செய்யும் மஹீபாலனே! அப்பொழுது நீ கொடுத்த அவ்வரங்களிரண்டையும் உன்னிடத்திலேயே இருப்பாக வைத்திருக்கின்றனன். அரசனிடத்தில வைத்த [1]நிக்ஷேபத்தை அவன காப்பாற்றிக கொடுப்பது தர்மமன்றோ? நீ அரசன்; மேலும ஸத்யஸந்தனையிருப்பவன்; அதற்குமேல பாதுகாவலாயிருக்கின்றனை.

---

1 நிக்ஷேபம்-புரைதயல.

ஆணையால அவ்வரங்களை எனக்குக கொடுப்பீரென்று வேண்டுகின்றாளன்.எனக்கு நீகொடுத்த வரங்களையே விரும்புகின்றேன்னன்றி வேறில்லை ஆகையால வரங்களைக கொடுகக்கோ வென்று பரதனைநோக்கிசயது காமதந்தினபடி அவைகளை எனக்குக கொடுக்காமற போவாயாயின். அபபடி அவமானபபட்டுமஒருக்ஷணமாவது பராணனகளைத தரிக்கதிருபபேனு தரிதநிருகமாடேடன இபபொழுதே உனீ கண் முனனிலையிறருனே பராணனகளை விடவிடுவேன்' என்றனள் முனபு கொடுத்த வரதனை ஜ்ஞாபகபபடுதந்திக் கொணடு கைகேயி மொழிந்த இவவாகயதனைக கேட்ட மாதாதனில மனனவன பயபபட்டு, வேடனது [1]கபட கானத்திறகுடபட்டுவலையிறகடபண்டமானபபோல, தனது விகாசதினை பொருடடுத தானே கொடுபபதாக ஒதநுக கொணடு தாம பாசதந்திலை கடபனைடனன் பிறகு கைகேயி, காமவிகாரதந்திலை மதி கெடடுத தனககு வாங்கொடுகக 'இருகின்ற தசாத வேகதனைக கண்டு 'பராணேபவர! நீ எனககு அபபொழுது கொடுத்த வரங்களை இனையென்று வேறு வேறுகப பிரித்து எனககுக கொடுகக்வேணடிய விதத்தை இபபொழுதே சொலலுகின்றனன. அதைச செவிகொடுத்தருக கேட்கவேணடும. ராமனது பட்டாபிஷேகதிறகாக எந்த எந்த ஸாமகரிகளஸ்திதபபடித்தபபட்டிருகின்றனவோ? அவைகளைக கொண்டே எனகக்காக நீ பரதனுககுப பட்டாபிஷேகம நடத்தவேணடும; இது ஓர வரம தைவாஸுரயுத்ததினபொழுது நீ எனனிடதில பரீதியோடு எனககுக கொடுத்த வரஙகளிரண்டுகளும இதோ ஸமயமவந்தது. ராமன பதினனரு ஸமவதஸரங்ள தண்டகாரண்யதில் மரவுரி உடுதது [2]கருஷ்ணஜினதனதயும ஜடைகளையும் தரித

---

1 கபடகானம-கபடதுடனை பாடும பாட்டு.

2 கருஷ்ணஜினம—மானதோல.

துத் தாபஸ்ஸஞ்ஞி வஸி தீதிருக்கவேண்டும் ஆகையால் இப் பொழுதே காலவிலம்பஞ் செய்யாமல் ராமனைக் காட்டுக் கு அனுப்பி, அவனில்லாமையால் I அகண்டகமான யௌ வராஜ்யத்தில் பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடத்தவே ண்டும் காலவிலம்பஞ் செய்யவேண்டாம் நான் மிகுந்த ஆவலுடன் விரும்புவது இதுவே, மற்றொன்றும் அன்று. எனக்குக் கொடுத்த வரங்களையே நான் வேண்டுகிறே னென்றிப, புதிதாக நான் ஒன்றையும் விரும்பிக் கேட்டி அன்யாயமாக உனை நிரபராதஞ் செய்யவில்லை இப்பொ ழுது ராமன் அரண்யத்திற்குச் செல்ல நான் பார்க்கவேண் டும் நீ ராஜாதிராஜன்; ஸத்யஸந்தனென்று எங்கும் புக ழப்பெற்றவன் நீ செய்த பாதிஜ்ஞையை ஸத்யமாகச் செ ய்துகொள்வாயாக அங்ஙனம் பாதிஜ்ஞைஞ்ஞைக் காப்பா றிக்கொண்டு உன் துக்கத்தையும் சீலத்தையும் ஜனமத் தையும் பாதுகாத்துக்கொள்வாயாக. தேவாதனராயிரு ப்பவர் பாலோக வாஸத்திற்குஸ் ஸத்ய வசனத்தைக் காட்டி லும் மிகுந்த ஹிதமான உத்தம ஸாதனம் மனிதர்களுக்கு வேறில்லை யென்று சொல்வது உனக்குத் தெரிந்திருக்கு மல்லவா?" என்றுரைத்தாள் பதிணைந்தாவது ஸர்க்கம் முற்றிற்று

தசரதன் சோகித்தல்

பிறகு தசரத மஹாராஜன் இடியிடித்தாற்போல மிகவும் பயங்கரமாயிருக்கின்ற கைகேயியின் வாக்கை யைக் கேட்டுச் சிந்தாகராகுலராய் முகூர்த்தகாலம் பரி தபித்து மூர்ச்சித்தனன். அம்மானவன் தனக்குள 'ஆ! கைகேயி இப்படிப்பட்ட மொழிகளை இயற்கையாக மொ

I அகண்டகமான—சதருவில்லாத.

ழிவாளாய் மொழியமாடடாள. ஆலுல இது ஸன்பனமோ! அதற்கு நான இபபொழுது நிதரை போகவிலலையே விழிததுககொணடிருககிறேனனீர் அலலபுர சிதத பாமமோ! ஆலுல அதறகும காரணதனைதக காணேன. அலலது—ஜனமாகதாதில அனுபவிதத விஷயமா இபபொழுது நினைவுககு வநதிருககினறதா? இபபடிபபடட அனுபவம ஜனமாகதரதததிலும உணடாக நேராதே. நாகதததிலை என மனததிறகு இவவித விகாரமு உணடாயிருககுமா? இனறில எதுவா யிருகககலாம்" எனறு சிநதிதது, அபபொழுது ஒனறுக தோறறுமையால ஸுகமறறிருநதனள கைகேயியின வாகதனைதகளால அடியுணடு மூரசிதத மனனவன, வெகு நேரங்கழிதது மூரசனை நீஙகி தெளிவுபெறறு, எதிரில பிணம பொருமாலினையுங கணடு மனமபொறுகாமலிருநது, பாமபாடடியால மறுகப பெறற யநதர மணடலதில மதனாகதினை கணடு பெருவிஷமுளள ஸாபபமபோல இபபடியபபடி சலிகக முடியாமல தெருபபுபபோல பறகினறு பெருமூசசுகளை விடுகதுகொணடு கோபாகனி எரியப பெறறு, 'ஹ! ஹ! இபபடியும கூடுமா?" எனறு நினைதது, மேலும துககதினபடு தியால மனமபொறுகாமலிருநது மூரசனை மூடடமில மூரசனை யுளளவனன. அவவரசன வெகு நாழிகை கழிதபின தெளிவு பெறறு, மிகவும துககிதது கோபததினால சிவநது தெருபபுபோனறு கணகளால கொளுததிவிடுபவன போல தெருபபுபொறி பறகினறு பாரவைகளால பாரதது கைகேயியை நோககி 'அடி கரூரஸவபாவமே! கொடிய நடதனையுடையவளே! இவவமசததிறகு நாசதனைதக கொடுகக முயனறு கரதுகையே! பாபிஷ்டே! உனககு ராமன யாது அபராதனை செயதனன? அனறியே, நான யாதுபாப

ஞசெய்தன்னை ராமன தனது தாயககுப் போலவே உனக கும சுப்ரூஷை செயதுகொணடிருககிறானலலவா? அப படி செயதுகொண்டிருககும பொழுதே அவனுககு நீ அ னாதததனை உண்டாகக ஆரமபித்தன ஏதுகக்காகவோ இது? உனனை கான தெனிஷ ராஜபுதரி எனறு கின் ருதி செருபபுபபோனற விஷமபொருநதிய கொடியஸாபப தனை வீடடிறகுள கொணடுவருவதுபோல காசததிறகா கவே என வீட்டிறகுள நுழைபபிதனன. பசு பக்ஷி மு தலிய ஸகல ஜந்து ஸமூஹமும ராமன்து குணஙகளைகக்ணடு புகழ்ந்துகொண்டிருகையில, அவன யாது அபராதஞ செயதானெனகிற நிபதனதபபறறி எனது அனபு குமார னைப போகவிடுவேன? கௌஸலலையை யாயினும ஸு மித்ரையை யாயினும மறற ராஜய லக்ஷமியை யாயி னும, இவ்வளவென? என பராணனகளை யாயினும விடு வேனனறி, தநதையாகிய எனனிடததில மிகவும பரீதியு ளள எனது அழகிய ராமனை விடுவேனே? விடேன. எனது மூதததகுமாரனைக கண்ணுரக கானபேனயின, எனது சரீரமெலலாம மிகுநத ஆனநதம் அடைகினறது அவனைப பாராதிருபபேனயின நான பிழைத்திரேன். ஒரு வேளை உலகமாயினும ஸீதையனை விடடிருககுமே யனறி, பயிராயினும ஜலதனத விடடிருககுமேயனறி, ராமனை விடடு எனசரீரத்தில ஒரு க்ஷணமாயினும பரா ணனகள தங்கமாடடா. அடி எவ்வளவு பாபத்திறகு முய னறனை! அடி பாபஸ்வபாவையே! நீ நிசசயித்த நினைவு எனககு ப்ராணஹானியைக கொடுகக்வறறு யிருக்கின றதே ஆகையால இவ்வளவேர்டு போரும் இனியாவது இநதக கருத்தை விடுவாயாக உனக்கு நான பர்ததாவா யிருகக்றேனே எனறு பினவாங்குகினறனை உன பரித ங்களில எனது சிரத்தைப் படுதது நமஸ்காரஞ செயயட்

நமோ? சொலலு அபபொழுதாயிறுமம கலகஙகதீரகது தயைசெயயவேணுமம. அடி பாபஸவபாவையே! அநி பயஙகரமான இபபடிபபட்ட எணணஙகொளளுகினறனை இதுவென? அலலது பரதணிடதிலரனகு பரீதி உணேடாஇலலேயோ எனறு தெரிஙகரிகாரன வினுயாகினறீரோ? மொழிவாய. அபபடியாயினும நினுயுகதமே யாகுமம. மூபபொழுதும ராமணிடதிலபரீதி குறைவு நறகுக காரணமம இல்லை. பரீக்ஷாரதமாயிருகுமாயின, நீ பரதனுகுமெளவராஜய படடாபிஷேகமம செயயாமனறிமனறு மொழிவாயனறி, ராமனுக காடடுககுப போகச செயய வேணுமென றுரைககமாடடாய. ஆகையால முனபு ராமனுக குறிதது எணணிடதில 'அதத ராமண எனகு ஜயேஷடரீமாரர, பிருதத பாகயமுளளவன, தாமிஷடாகளில சிறநதவன' எனறு மொழிதிருகினறீரய னறோ? அமமொழிகளெலலாம எனனை அனுஸரிதது பணிதது என முகததுககிஷடமாகச செலபவளாகையால, என மனதனை ஸகேதாஷபடுததவாவது, உணிடதில பரீதி என்றும மாறுதிருககவேணுமெனறுவது, ராமன உனககு சுபஸநஷி செயவனைப பறறியாவது செலலியிருபபாயனறி, நிஜமான பரீதியைபபறறிசெனனவளனறு. 'ராமனுக காடடுககு அனுபபவேணுமெனபதுவும எனனைப பரீக்ஷிபபதறகாகவே' எனறுரைபபாயாயின, இபபொழுது ராமாபிஷேகம தடபபதைக கேடடு நீ மனவருததமுறறு, எனனையும மிகக மனவருததமுறச செயகினறீரயே இது என? நீ இபபடிபபடடவளானதுபறறியே பிறர செயத தூபபோதனைககு உட்படடுப பாழான கோபகருஹதத்திற்குள நுழைநதிருக்கினறனை. உனனைப பிசாசங்கள எவையோ கண்ணுககுபபுலபபடாமல ஆவேசிததிருககினறன ஆனதுபற்

றியே நீ தெளிவின றி இங்ஙனம் விபரீதமாகப் பேசுகின றனை நீ இவ்வளவுகாலமாக நீதியெலலாமனகு அமையப பெறறிருநதனை. இப்படிபபட்ட உனககு இக்ஷ்வாகுவம சதனதப பாழாகச் செயயவலல இநத விபரீதபுத்தி உண்டான நுபறறி இவவிக்ஷ்வாகு ஸமசநதிறகே மிகவும பெரி யுதேதா ரனாதநதம ஸமபவிகினறது விசாலமான கண் களையுடையவளே ! நீ இதறகு முனபு எனககுக கொஞச மாயினும் அயுகதமாகவாவது அபரியமாகவாவது செய் ததிலலை ஆகையால எனககு நீ இபபடி அபரியதனை யும அஹிதத்தையும செயவாயெனறு நான இபபொழு தும நமபவிலலை. உனககு ராமன மஹாநுபாவனுகிய பரதனிறகி ஸமானமாயிருபபவனெயனறோ நீ 'ராமனும பரதனும எனககுச சமானாகளே' எனறு பல தடவை யாகச சொலலி யிகரணடிருநதனை குடிலபுததியோடு சொனனெயெனபதறகு வழியிலலை பல தடவையாகசசொ னனெபரகையால மனபபூரவமாகசசொலலவிலலையெனறும் எண்ணமுடியாது. அபபடிபபட்ட உன பரீதிககு இபபொ ழுதுநாகாகுமவாதத்தை பொருநதவிலலையே. இதுவென? தேவி ! நீ தாமதனை உலலங்கனனு செயயப பயபபடுக தனமையை. அநதபபாபம இபபொழுது எஙகுபோயி றறு? இலலையாயின— உலகதில மிகவும புகழ் பெறறு உன பரீதிகுப பாத்ரமாகி தாமஸவபாவனுமாகிய ரா மனைப பதினனகு ஸமவதஸரங்கள அரணயவாஸனு செ யயுமபடி யனுபபுவது எனறுக தாமதில மனனுசெலுத திய உனககு எபபடி நிசிகினறது அவன் மிகவும ஸு குமாரமாயிருபபவன; தாமதிலேயே மனத்தைத் திட மாக நிலைபபடுததிகொண்டிருபபவன. அபபடிபபட்ட வன மிகக்கொடுமையான அரண்யத்தில வாஸனுசெய்வ து உனனைபபோனறவளுககு எப்படி இனிப்பாயிருககும?

அவன் தாமஸவபாவனையிருபபதுபறறியும் அவனத் திரு மேனி ஸுகுமாரமா யிருபபதுபறறியும் உனககு மனத திலவருததமுணடாகாமற போனபோதிலும அது அப படி யிருகககடுமம அவன எபபொழுதும உனககு சுப ரூணஷி செயயுதனமையனனறோ? அதக சுபரூணஷி பாதத்தாயி னும நீ அவனிடம இரஙகவேணடாமா? கரண போர கணகளுக கவருமபடியான அழகிய ஆகாரத்ணத யுடைய ராமனத தேசதநினறும போக, அவபடும படி நீ வேணடுவதறகுக காரணமென? ராமன பரதனுக காட்டிலும மேலாகவே உனககு சுப்ரூணஷி எபபொழுதுனு செயதுகொணடிருபபவனனறோ? ஆகையால ராம னுககாடடிலும பரதன உனனிட கதில பாரபடடமம விசேஷம் ஒனறும எனககுதோனறவிலலை ராமன செய வது ஒரு சுபரூணஷிமாதரமேயனறு? அவன உனககு சுப்ரூணஷியும செயவான; உனனை மிக மேலாகவும பர விபபான, உனனைப பூஜிபபான; நீ சொனன காரயங கனத தலையால தாஙகிசசெயவான இவையெலலாம அதபபுருஷப்ரேஷ்டனுகிய ராமனுக காடடிலும் அ திகமாக உனககுச செயபவன மறறொருவனும கோசல ஸதரீகள பல ஆயிரமபோ இருகினறனர, வைசுகாரர கணும் அபபடியே அனேகம்போ இருகினறனர; இவர் களில ஒரு ஸதரீகாயினும ஒரு வைசுகாரனுகாயி னும ராமனமீது அவன தனனைப பரிபவபபடுதினதா கச் சொனனதாவது அவனை நிநதித்ததாவது இது வரையிலும கோசததிலலை. ஆகையால எத அபரா ததத்தகுறிதது அரண்யததிறகுப போகச செயவோம? மிருகஙகளிற சிஙகமபோல புருஷாகளிற சிறநத அத ராமன இயற்கையாகவே மனதிலியபபெற்று ஸமஸ் தபராணிகளுககும மிருதுவான மொழிகளை மொழிதது

தேசத்திலுள்ள ஜனங்களை அனைவாகக்கும இஷ்டத்தைக் கொடுபபது முதலிய பரிய கார்யங்களைச்செயதுமை கைகொடுத்தது லவாதீனபபடுததிகொளகினறனன ஆனது பறறி ஜனங்களை எலலோாகக்கும ராமனிடததில மிகுந்த பரீதி உணடாயிருககினறது அதரகுகுலதிலகன தயீரவீரன, தானவீரன, தாமவீரன, பராகரமவீரன ஆகையால பூதனகளுகக்கு ஹிதனுசெயகையாகிற லத்யததிறல் லவாகக்காதி லோகபாலகளை வெனறு லவாதீனபபடுத்திக கொளகினறனன தானஞ செயது தரித்ராகளை வசபபடுததுகினறனன. சுப்ரஜைஷ செயது பெரியோாகளைத் தனகது ரஹஸயாராகதனங்க ளுபதேசிகக்குமபடி செய்துகொளகினறனன கபடஞசெயயாமல யுதததில நனகு நிலைபெறறு தனுஸ்ஸைக காடடின மாதரததிலேயே சதருகளை வெலலுகினறனன ஸதயமும, [1]பரலோகாதத தம் செயகிற கோதானமுதலிய தானங்களும, தவமும, இஹலோகதது நில எலலோாகக்கும பரீதி உணடாவதற்காக செயயும தயாகமும, எலலாரிடததிலும கலல ஹ்ருதயதேதாடிருகக்கும ஸ்னேஹமும, பாஹயாபயதாசுதியும (உளளும்புறமும பரிசுதததனிருகைகயும) நிஷகாபட்யமும (கபடமறறிருகைகயும) பிற மனதை அனுவாகதிதிருகைகையும, தததவஜ்ஞானமும், விதையையும, பெரியோாகளுகக்குப பரிசரணை செயகையும, ஆகிய இகுணங்கள ராமனிடததில எபபொழுதும தபபாது நிலை பெறறிருககினறன. கபடமறறிருகைகையெனபது எபபடிபபடடவாகக்கும கோருவது அரிதாயிருகக்கும, அபபடிபபட உததம குணங்களும உண்டாகப பெறறு, மறறைத் தானுதி குணஸமருத்தியும பொருநதி தேவாகளுகக்கு நிக

---

1 பாலோகாாததம—பாலோகததிறகாக.

ராகி மஹர்ஷிகளோடொதது விளங்குகினற அருமை யான ராமனிடததில் காடடுககு அனுபபிவிட வெணடு மெனகிற இபபாதகததை நீ எபபடி விருமபுகினறாயினை? அவனை ஸாமானய ஜனஙகளுககுஙகூட பரியஙகளை யுரைபபவனை இனி நமமைபபோனறவர விஷயதைபறி மெசலவெணடுமா? அபபடிபபடட ராமனுககு அபரியதகஙகா மனததிலுஙகூட நினைககமாடடேனை இனி மனகஙக. (உனனைபபோனற ஒரு பெணபிளளை இஙஙனம கதைசொறகள சொனனதறகாக) எலலோருககுமை மனகளிபபைத தருஙகனமையுளள அதகாரமை, (யுவராஜ்ய மபறற அதத ராமனை,) அபரியதனை மனததிலுஙகூட நினைககபபொறுதது கான என வாயால 'நீ காடடுககுபபோ வாய' எனறு எபபடி சொலலுவேன? பெரியவரைபறி உனனை யுடகடிககெணடிருககையும. தயாகுணம ஸதய முமம, தாமமுமம, [1]கருதஜஞதையும, மறத பராணிகளுககும ஹிமஸை செயயாமையும எவனிடததில குடிகொணடிருக கினறனவோ? அபடிபபடட ராமன தவிர எனககு மற றொருவரினதுர அபபடிபபடட ரக்ஷகனை எபபடி நாவீடி வேன? கைகேயீ! நாளை முதிறதது கிழவரினர. அவரு ளின முடிவு தெருங்கபபெறறு, இனறோ நாளைகோ சக பபோகினறனர. ஆனதுபறறி என ஸதரிதிககு சோரவுக வேணடியதாயிருககினறது. நிகழின றி உனனை யுடகடி வேணடி வருததுகினறனர. இபபடிபபடட எனனிடத தில நீ அருளபுரியவேணடும. ஸபுதாரதனை அகழியாகப பெறற ஸமஸத பூமணடலததிலும எனககு யாரு வருகினறதேர? அதையெலலாம உனககுக கொடுககினறனர ராமனிடததில மாதரம நீ கோபஙு செயயாதிருபபா யாக. கைகேயீ! உனககு அஞஜலி செயகினறனர. வே

---

1 கருதஜஞதை—செயத உபகாரதனை மறவாமலிருககை.

ண்டுமர்ஸல உனது பாதங்களையும் பிடித்துக கொள்கின
றனன ராமனைக காகக்கவேண்டும. இவவிஷயத்தில பர
திஜஞை தபபி அதர்மத்தில விழாதபடி எனனையும் பாது
காபபாயாக' எனறனன இஙஙனம துகக்கத்தினல பரித
பித்துப பிதறறிககொண்டும மூர்ச்சித்துப் பூமியில விழு
ந்துகொண்டும 'ராமனையும இபபடி விடடிருக்க நேருமா'
எனறு சோகாதிசயத்தில மூழகி வருந்தி 'இந்த சோக
லோகத்தினினறும எனனை ஈடேறறுவாயாக' எனறு
அடிக்கடி வேண்டிககொண்டுமிருக்கிற அம மஹாராஜ
னைப பாராதது்க கைகேயி மிகுந்த கோபாவேசத்தில
கணகொண்டு காணக்கூடாத ரௌத்ராகாரம பெறறுச்
செவி கொடுத்துக கேடகமுடியாத பல சொறகளைச
சொலல முயனறு 'அரசே! நீ, எனக்கு வரங்கொடு
த்துவிடடு, கொடுத்ததறகுப பினபு பரிதபிபபாயாயின,
வீரனகிய நீ, இனி 'இப பூமண்டலத்தில நானே தாமி
கன' எனறு எபபடி சொலலிக்கொள்ள முடியும? இவவு
லகில பல ராஜாஷிகள் உளர அவர்களை எபபொழுதாயி
னும உனறேடு ஒனறுக்க கலந்து தாமபரஸ்பரங்களை செயய
நேருமபொழுது 'உனக்கு உபகாரஞ்செயத கைகேயிக்கு
நீ இரண்டு வரங்களை கொடுத்தனையே, அவவரங்களுக்கு
அபபெண்பிளளை உனனை யாது வேண்டினள? அதறகு
யாது கொடுத்தனை?' எனறு கேடபாராகளாயின, தாமங்
களெலலா முணாதவனே! அபபொழுது நீ மறுமொழி
யாதுரைபபாய? 'எவளு, நான யுத்தத்தில மூர்ச்சித்துப
போகையில பரயத்னபபடடு எனனை அபபுறம கொண்டு
சென்று சிகிரோபசாரங்களை செயது பாதுகாத்தனளே?
ஆனதுபற்றியே, நான எவளுடைய அனுக்ரஹம பெற்று
இபபொழுது பிழைத்திருக்கினறேனோ, அபபடிபபட்ட
கைகேயிக்குக கொடுத்த வரங்களை நான பொய செயயு

தேன' எனறு மொழியப போகினறூயோ? ஆகையால நீ பரதிஜனை. தவிரவேணடாம் நீ இபபொழுதே வர கனக கொடுதது இதறகுளளேயே அதக கொடுகக எனனணம் தபபி மறறேதா உனாகனறனை நீ அரசன; உனனபபோனற அரசனே இபபடி செயயாலறினை, இனி, 'அரசாகளெலலோரும இவனப போலவே பொய பேசுவாகள' எனறு அரசாகளெலலோருகும 1கலஙகதி உணடாகக போகினறனை 'நிறவேறற முடியாத பரதிஜனையை எபபடி நடதது முடியும?' எனறுரைபபாய, அது வேணடாம 2சைபயினனனும ஓ ராரனை, பருதது கும புறுவுகும வத விரோதது நில, புறு தனனை சரணமடைகயில. தன சரீரமாமஸதை அறுதது பருதது கும கொடுதது புறுவை காபபாறறினன. 3அலா

1 கலஙகம—தோஷம

2 முனபு சைபயமஹாராஜனுடைய தானரீதனை பரீகஷிகக விரும்பி, இந்தான பருந்தாகவும, அகனி தேவன புறுவாகவும் பருவ தரித்து ஒனறை பக்ஷிபபதறகாக மறறொனறு விரோதிதது கொணடு வருவதாக நடனரு செயது கொணடே இருவரும சைபயனிடம வந்தனர அபபொழுது புறு பருந்து கருப பயந்து சைபயனது மடியில விழுந்து சரணம அடைகையில, அவன அதறகு அபயங கொடுததனன. பிறகு பருந்து வந்து, தனகுப புறு தெயவாதீனமாக நேரிட்ட ஆஹாரமாகையால அதை தனகுக கொடுகும படி வேணடிகொளள, அமமனனவன 'அதக கொடேன, பதிலாக வேறு மாமஸங கொடுககிறேன்' எனறு மறுமொழி மொழிய, பருந்து 'உன தேஹமாமஸதையே கொடுபபாயாக' எனறு கேடகவும, சைபயமஹாராஜன தன தேஹமாமஸதை அறுதது பருதது கும கொடுதது புறுவை காபபாறறினனனனும புராண கதையை இஙகு கணடுகொளளவது.

3 அலாகனனனும ராஜாஜியினிடம ஒரு கணணிலலாத பராஹமணன வந்து 'உனகணகளை எனகுக கொடுப்பாயாக' எனறு

ககனென்னுமராஜர்ஷி தன கண்களை ஓரகதனுக்குக கொடுத்து உதத்மகதியைப பெறறனன. [1]ஸுதரராஜனுமமுனபு தான செயத பரதிஜ்ஞையத தவறுமல கரையத தண்டாதிருகக்கினறனன சைபயன முதலிய இபபடிப்பட்ட பூவாகளின வருதகாதத்தை நினைத்தாயினும செயத பரதிஜ்ஞையைப பொய செயயாமல நிறவேறறுவாயாக நீயர! செயயபபோகினறனை. துரபுதத! நீ ஸதயமெனுந தாமதத்தை விடுதராமனராஜ்யதில அபிஷேகஞ செயது எபபொழுதும கௌஸலையை யோடுகூடி ஸுகமாக [2]கரீடிகக விரும்புகினறனை. உனது எணணம தெரிகது, இனி பொறுபபேனோ? கான வேண்டுகொனடது தாமமாயினும அதாமமாயினும ஆகட்டும காலந்தாயினும கெட்டதாயினும ஆகட்டும ஸதயமாணையும ஸரி, அஸதயமாணையும ஸரி நீ எனகுக கேட்டவறறை கொடுக்கவேறனென்று செயத பரதிஜ்ஞையை மாதரம செயயதே தீரவேண்டும அதறகு மாறுதலீலை பரதிஜ்ஞையைத தவறி ராமனுககு அபிஷேகஞ செயவிபபாயாயின, இபபொழுதே உனனெதிரில நீ பாரதது கொணடிருககுமபொழுதே விஷததை தனகு பானஞ செயது பராணனகளை விடுகினறனன. ராமன ராஜ்ய வாகபபெறறு, அவனது தாயான கௌஸலையககு ஜனகு

வேணடுகொணடனன அதறகு அந்த ராஜ்ரிஷி தன கணகளை பிடுங்கி அந்த பராஹ்மணனுககுக கொடுத்தானனறு இந்த கதை இங்குக கணடுகொளளவது

1 முனபு தேவாகள ஸுமுதரதத்தைப பாரத்து 'நீ உன கரையைத தாணடிவாராதிருகக வேணடும' என்று பராரதிதக, 'அபபடியே செயகிறேன' என்று அந்த ஸுமுதரம பரதிஜ்ஞை செயததாகதனிதி யவருகினறது

2 கரீடிகக—விளையாட.

களைலலோருமை கைகளைக் கூபபிகொண்டிருகைகயில, அதை ஒரு தினமாயினுமை காண்பேனாயின, பிழைதிருப பதைவிட எனககுச சாவதே கலம. ராஜனே! ராமனை அரணயதிறகு அனுபபுவது தவிர மற்றது செயயினுமை எனககு ஸகதாயகமை உணடாகாதென்று பாகம மேலுமை என மேலுமை ஆணையிடுச சொலலுகினறனள' எனறு இவவளவாகச சொலலிப பிறகு யானை ழுழுகொண்டிருகதனள. அரசன எவவளவு வேணடி முறையிட்டபோதிலுமை அகனைகேயி மறுமொழி ஒனறுங கூறவிலலை. தசரதனுமை ராமனைக காட்டிககு அனுபபி, பரதனுககு ராஜயதில பட்டங்கட்டவேணடுமென்று கைகேயி மிகவுமை அமங்களகரமான வாரம வேண்டக கேடடு இரதரியங்களெலலாங கலங்கபபெறறு ஒரு முனிவரதகாலமை அவளொடு ஒனறுமை பேசாமல அனபு தயங்கியிருகதுமை அபரியங்களை மொழிவதைக கேடடுக கோபததிலை கனகொடடாமல பாரததுககொணடிருகதனன. தகாத பரதனுககுப பட்டங்கட்டச சொலலுதலை துககதனையுமை, ராமனைக காடடிககு அனுபபச சொலலுதலை சோகதனையுமை கொடுத்துககொணடு வஜ்ரம்போல கறினம்யாகி மனதிறகு மிகவுமை அபரியமாயிருககிற அகனைகேயியின வாரத்தினையக கேடடு ராஜா ஸுகமெனபது சிறிதுமிலலாதிருகதனன. அமமனனவன பயங்கரமான கைகேயியின நிசசயதனையும் தானசெயதபரதிஜனுனையையுமை நினைதது கொகாண்டு அதறகு [1]பரதீகாரமை ஏதுங தோறறாமையால 'ராமா' எனறு பெருமூச்சுவிடடு அறுபபுணட மரமபோல கீழவிழுநதை, பைததியமை பிடிதது மதிகெடடவர போலவுமை, ஸனனிபாதத்திலை இயற்கை மாறின ரோகிடோலவுமை, மதனாததிலை வீரியமற்றிருகிற ஸாபபமை

---

1 பரதீகாரமை—தடை.

போலவும்மே புலபபடடுக கொண்டிருநதன்ன. பிறகு அவவா சன இரகசமான சொறகளுடன கைகேயியைப பாரத்து 'இவவனாதத்ததை உனககு நலமென்று தோறறுமபடி தூபபோதனை செயதவன யாவனோ பிசாசமபிடிததவள் போல 'இது தகுமம, இது தகாது'னனறு தெரியாமல எண முனனே பிதற்றுகினறனை உனககுச சிறிதாயினுமம வெட் கமம உண்டாகவிலலையே! முனபு நீ இளமைப பருவததுட னிருகசகுமம பொழுது உனசீலம இபபடி கெடடிருபபதாக எனககுத தோறறவில்லை. இபபொழுது நீ ப்ரொடையா னவுடன அது ஏதோ விபரீதமாறறப்போல புலபபடுகின றது. 'பரதனை ராஜயத்தில நிறுததவேண்டுமம, ராமனைக காட்டில வைகசகவேணடுமம' எனறு இபபடி க்ரூரமான வரதனை விரும்புகினறனை, எதனால உனககு இபபடிப படடபயம உண்டாயிறறு? பாத்தாவாகிய எனகசகும உல கத்திறகும பரதனுகசகும பரியசு செயய விரும்புவாயா யின, பரதனுகசகு ராஜயாபிஷேகம செயயவேண்டும் எனனும இவவபிபராயததையும, ராமனைக காடடு கசகு அனுபபவேண்டுமெனனும இக கொடுங்கருத்தையும் விடுத தெரிவிபபாயாக. தையலிலலாத காதலகையே! ராமனைக காடடுகசகு அனுபபவேண்டுமெனகிற இக கொர நிங கருத்தும மனததில உண்டாகக கூடுமா? இபபடிப படட உனகசகுத் தையலெனபது எங்கிருநது? கோபபோகி னறது? நீ அலப புத்தியுடையவள; ஆனதுபறறியே உன கசகு இபபடிபபடட பாபகசகருதது உண்டாயிறறு நீ பூரவ ஜனமததில பாபசு செயதனை; ஆகையாறறான உனகசகு இவவிலப புதநி நேரிடடது. ராமனையினும நானையினும உனகசகு யாது அபரியத்தைச செயது உனனை வருத்தப படததினோம? எனனிடததில யாது அபராதம உனகசகுப் புலடாபகினறது? நீ நினைத்தபடியே பரதன ராஜ்யதனை

அங்கீகரிபபாரை? அவன தாமத்நில ராமனைகதேடி லும மேலானவ னெனறு நான நிணகநினறனன அபபடிப பட்ட பாம தீராவிகரையி பாதன, நீ னான சொகபோதி லும ராமனை தெதீரவுகதது ராஜ்யதனை அங்கீகரிகமாட டான. ஐயோ! காடநிக்குப போவென்று நான சொலலு கையில, வெலலைலதது மாணம மாறி ராவ்ணவாலபிடி கபபட்ட சநதரன போலிருககின்ற ராமனது முகதனைக் கான எபபடி பாரபபேன? மநதரிகளுடனை கூடி நனகு ஆலோசிதது வறபரபிசியது, னைனவிகரகோரடி கல கது திடமாக நிசசயிதது ராமபிரேஷ்டகை செயயவேணடு மென்னு மபிபராயங்கொணடனன இபபொழுது, நான நிலைபெற்றிருகின்ற நன னெஞ்சைப்ப பறகவா அடித் தோடடக காணபதுபோல. நனகு நிசயிதத அவ்வபிப ராயம தவிரகு [illegible] ராமபிரேஷ்டகை எபபடி காணபேன? ராமபிரேஷ்டகை [illegible] பபிகபபெறறு வநதிருகுமை அரசாகவா னெஞ்சுப பாரதது எனன சொலலுவானை? அரசாகவுமை சதநிற பிறநத பாலருவே அநத ராமன லெகுகாலமாக ராஜ்யபரிபாலனை செயகாரேனை? இபபொழுது அரணயத திறகுப போகிற [illegible] மமதநிற பிறநதும இநதத தசரதய [illegible] புத்திரிவர திருக்கின்றனன வேதா தெயவவசதநிறுல லெகுகாலம ராஜ்யபரிபாலனை செயதானனறித தெளிவுள்ளவரைகத தோறறவில்லை. நெ ளிவிருகுமாயின, ராமனை இபபொழுதுனு செயவாரேனு" எனறு, ஐயோ! எனனை [illegible] பரிஹாலனு செயவாகனனறு? அரசாகனைப பற்றிய வார, நனக அபபடி யிருகுகடமை இனனும வயது சென்றவாகளும் குணமகமைப பெற்றவாகளும கல்வியைக கற்றறிநதவாகளுமாகிய பலரும வநது 'ராம எங்கே?" எனறு எனனைக கேடபாகளாயின, அவரிபர

மூது·அவாகளுககு நான் என சொலலக்கடவேன? 'கை கேயிககு முனபு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்திருநதனன; அவவிரணடுக்குமக ககேயி, ராமனக காடடுககு அனுப் பவேணடுமென றுமம, பாதனுககுப படடங்கடட வேண்டு மென றுமம எனனப பீடிகையில ராமனக காடடுக்கு அனுபபினேன' என று கடநத வருத்தாநததைச சொ லவேணுயின, இதறகு முனபு வஸிஷடவாமதேவாதி மஹ ராஷிகள ஏதிரே நின று கேடடுககொணடிருகக, மஹா ஸபையில 'ராமனுககு நாளைதினம படடாபிஷேகம நட நதபபோகிறேன' என று நான சொனன வாதத்தை அஸ தயமாய விடடமலலவா? அதுவும அபபடியிருககடடும ராம னக காடடுககு அனுபபுகையில, கௌஸலையை எனனப் பாரதது என சொலவாள? இபபடிபபடட அபகாரதைதச் செய்து அவளுககு எனனவென றுமறுமொழி கூறுவேன? கௌஸலையை எபபொழுதும எனககு பரியதைதையே விரு மபுகினறனள; ராமனிடததிலும மிகுநத பரீதியுடையவள். தாஸியைபபோல எனககு பரிசாரயை செயபவள்; தோழியைபபோல சூது முதலிய விளைதஙகளுககும் ஸஹாயமாயிருபபவள; பாரயைபபோல தாமாலுஷ்டானஙகளுககு உடனபடடிருபபவள; மறறொரு பார் யையை மணமபுரியும் பொழுது உடனபிறநதவளைபபோல உபலாலனஞ செயபவள; தாயைபபோல போஷணதிகளை நடததுபவள இபபடி யிருபபவளே யனறிப படடது மஹிஷி யெனனும மிடுகுடனே வெறுமனே யிருகக பொ ருள. அவள அநதநத விதஙகளால எனனை அனுவாத தனஞ செயயுமபொழுது அநதநத ஸமயஙகளுககுரியபடி ஸதகாரஙகளை நான செயயவேண்டியிருநதும, உனககுக கோபம வருமேயெனறு அவளை சிறிதும் ஸதகரிகக மம

லே யிருந்துவிடடனன. [1]வயாதிகாஸதனை யிருபபினை ஒரு வன அபதயங்காரன வயிறறுனங்கரடன அனன, கைதப புசிபபாரையின', நடு பினபுபாதிபப நேரம், காலை முனபு தெரியாமல் எனகருசெயத கலல உபகாரங்களெலலாம இபபொழுது உனனுடைய [2]தெளாஜனயதனைக காண வே 'இபபடிபபட்ட பாபிஷடிககு உபகாரஞ செயதோமே' எனறு எனனைப பாதிகினறன. அபபடி உபகாரஞ செயி திரேணயின, இபபடிபபட்ட பரீதியும எனகு உணடாயி ராது. இவளருதகமும எனகு தேராது. வொரிகநிரை, கான ராமனுககுப படடங்கடடபபோதிறேனெனகிற நிரு யதனைத திருபபின மாறுதலையும, அனறியே ராமனைக காடடுககுப போவெனறு அனுபபுவனைதயுங் கணடி 'பரிய புதரணிய ராமனையே இங்ஙனஞ செயதனன, அவன புதி கிலையாயிலலை, பினனும மிக கருராமாயிருகினறது, இனி என புதலவனை என செயவாரேனு'மெனறு பயமுறற வளாகி எனனை எபபடி விபரவஸிகக போகினறனளை ? ஐயோ! ஸீதையும, கான மரணமடைவது, ராமன காடடு ககுப போவது ஆகிய, இவவிரணடு அநிஷ்டங்களையும மிகவுங தீனையாகி ஒரே ஸமயதில கேடகப போகினறனள். ஐயோ! ஹிமவத பாவதததின தாழ்வரையில கினனரனை விடடுப பிரிநத கினனர மடஙனதையைபபோல, கான காடடுககுப போவெனறு ராமனை அனுபபி விடடகையில ராமனைப பிரிநதிருகக பொறுமல ஸீதை மிகவும துயரம் அடைகது எனகாகவும ராமனுககாகவும தன பராணனகளை விடடுவிடப போகினறனள. ராமன படடணதை. விட்டுக காடடுககுப் போயகொணடிருகையில, அதறகாக ஸீதையும வருநதி அழுது கொண்டிருகனை

---

1 வயாதிகாஸதன—வயாதியால பீடிகபபடடவன

2 தெளாஜன்யம—துஷடதனம.

யில,. அது கண்டு கான ஜீவிததிருகக மூடியுமா ? ஜீவிகக மாடடேன கான செதது்பபோனபினபு நீ விதவையாகிப பினனாபுடன கூடிவாழுபவனு செயயபபோகின்றனை ராமன காடடுககுப போகையில எனககு பரிண்ணனகள ஏதுககு? பிறகு நாடிபபொழுதும கான பிழைததிரான உனது சரீரததின அழகை மாதரமே கண்டி, கான இதுவரை யிலும் உனனை நலலவளெனறு நினைததிருநதனன, இப பொழுது உன குணஙகள வெளிபாகையில, மிகவும கெட்ட டவளெனறு எனககு நிசசயபபடுகின்றது கணணுககு இனிதாயிருககினறதென்று விஷஙகலநத சாராயததைக் குடிதது்ப பினபு அதன துாகககுணஙகள தெரிநது அனு பவிபபவாகளின கதி எனககு கோநதது நீ இதுவரையில மனகக்ருததிலலாத நல வாரத்தைகளை மொழிநதுகொ ணடிருநதனை; கடைசியில வேடன இனிய பாடடுகளைப பாடி, அபபாடடுகளால மானை பிடித்து வசபபடுதது கொணடு அடிதது்துகொலலுவது்போல, எனனைக கொ னறுவிடடனை. பிளளையை விலையாகக கொடுத்துப பெண் டாடடியை வாஙகிகொளகிற எனனை (க்ராமபலோகத்தி றகாகப பிளளையைக கைவிடுகிற எனனைப) பாரத்து, ரா ஜமாகக்ருதது்ளள பெரியோாகளெலலோரும [1]மத்யபா னஞசெயக பராஹமணனை தூஷிபபதுபோல நிசசயமா கத் திகாரஞ செயயாதிராகள் ஐயோ! என துகக்ம வருத்தம! இபபடிபபட்ட வருத்தம எபபொழுதும உனடா கவிலலையே! ஆ! இது என்ன கஷடம! கஷடமெனபது இபபடியும கேருமோ? இபபடிபபடடதை கான எபபொழு தும அனுபவித்ததிலலையே! உனககு வரங்கொடுகக்ற வி ஷயததில ராமனை காடடுககு அனுபபவேணடுமென்று நீ மொழிநத கரூரமான வாரதத்தையுங்கூடப பொறு

I மதயபானம—களகுடிததல

தந்திருக்கின்றேனே! இதைவிட வேற்று துக்கமும் வேண்டு
மோ? இப்படிப்பட்ட துக்கம பூர்வ ஜன்மத்தில் பண்ணின
ன பாபத்தின்பலம்போல [1]பரிதீகாரஞ் செய்யக்கூடாமல
னக்கு ஸம்பவித்தது. பாபஸ்வபாவையே! நான உன்னை
இப்படிப்பட்டவளென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் கழுத
திற் கட்டிச் சுற்றுக்குப்போட்டுக் கொள்வதற்காக கயி
றைக் காப்பாற்றி வைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல,
நான் பாபிஷ்டனுக்கயால் வெகுகாலமாக உன்னைக் காப
பாற்றிக்கொண்டு வந்தனன். கடைசியில் அந்தக் கயிற
றைப்போலவே நீயும் எனக்கு கொலைபாராகின்றனை.
பாபாதமாவாகிய எனக்கு இது யுக்தமே. இத்தன நா
ளாக உன்னைக் கூடி கரீடித்துக்கொண்டிருந்தேனன்றி,
உன்னை எனக்கு மருந்துவென்று தெரிந்துகொள்ளாமற
போயினன ஒரு வார்த்தன, வேண்டாமென்று சொல்லவா
நிலலாமல் தனியாயிருக்கும் பொழுது, தெரியாமல் கருஷ்
ண ஸர்ப்பத்தைக் (கருநாகத்தைக்) கையிற் பிடிப்பது
போல, நானும் உன்னைக் கையால் பரிசித்தனன். அந்த
ஸாபபமபோலவே நீ எனது மரணத்திற்கு மூலமாயினை
யன்றோ! மஹாநுபாவனும் எனக்குப் புதல்வனுமாகிய ராம
னுக்குத் துரோத்மாவாகிய நான் தகாபபணி யிருந்தும், தகா
பணிருப்பதை யுணடான ஸுகம நோக்காமற் போயிற்று;
ஆகையால் அவன் தகாபணிலலாத குழந்தையாயினன.
அப்படி துரோதமாவாகிய எனன்ப பாராதது இந்த ஜன
ங்களெலலோரும் 'நமது அரசனுகிய தசரதன ஒரு ஸதரீ
நிமித்தமாக பரியக்குமாரனுகிய ராமனைக் காட்டுக்கு அனு
ப்புனனரனே; ஐயோ! இவ்வளவு மிருதுவான மூர்க்கத்தனமுள்
ளவன; கேவல காமுகன்' என்று நிந்திக்கப் போகின்ற
னர். இது நிச்சயம ராமன; இத்துவரையில் வாதங்களா

1 பரதீகாரம்—கடை

லும • பிரஹ்மசர்யத்திலும் குருசிகூஷயாலும மிகு
ந்த ப்ராமங்களை அனுபவித்துக காலத்தைப போகநினை
னறிச சிறிதாயினும் ஸுகம பெற்றவனனறு. இபபொழு
து ஸுகத்தை அனுபவிக்க வேணடியதாயிருக்கையில,
அவனுக்குக கீழ்நடநததைக காடடிலும பெருங்கஷ்டம
உணடாயிறறு அக்குமான, நான 'காடடுக்குப போ'
எனறு சொனன மாதரத்திலேயே, அதறகு மறுமொழி
உரைக்கமாடடான. 'நலலது அபபடியே ஆகடடும' எனற
று கூறுவான; இது நிசசயம நான 'வனத்திறகுப போ'
எனறு கடடளை யிடுகையில, அவன போகாமல பரதகூ
லமாக நடநதுகொளவானாயின, அது எனக்கு பரியமா
கவே யிருக்கும ஆனால அவன எபபொழுதும அநயன
ஞ செயயான. ராமன கபடமறியாதவன; மனது நிரமல
மா யிருக்கபபெறறவன; ஆகையால எனனையும தன
னைப போலவே நிரமல ஸவபாவனெனறே நினைபபாஞ்ச
லால, நான உரைத்த வாரத்தைக்கு மறமொரு கருதது
உண்டெனறு தெரிநதுகொளளமாடடான. ஆகையால
நான அவனைக 'காடடுக்குப போ' எனறுரைத்த மாத
ரத்திலேயே 'இதோ போகினேறன' எனறு மொழி
வானனறிப, போகாமை எனக்கு உடகருதெனறும
எனக்கிஷடமெனறும அறியான ராமன காடடுக்குப
போனமாதரத்தில உலகத்திலுளளவா யாவரும என
னை திகாரஞ்செய்வாரகள். அரத்த திக்காரத்தைதான
பொறுக்க முடியுமா? ஆனால மருதயு எனனை இங்கிருக்க
வொடடாமல தன வீடடிறகுக கொணடுபோய விடுவான.
நானும மரணம அடைநதது புருஷஶ்ரேஷடனுகிய ராம
னும காடடுக்குப போகையில, மிகுநதிருக்கிற கௌஸ
லையை முதலிய எனது இஷடஜனங்களுக்கு நீ மறறும
யாது பொலலாங்கைச செய்ய நினைபபாயோ! ராமன

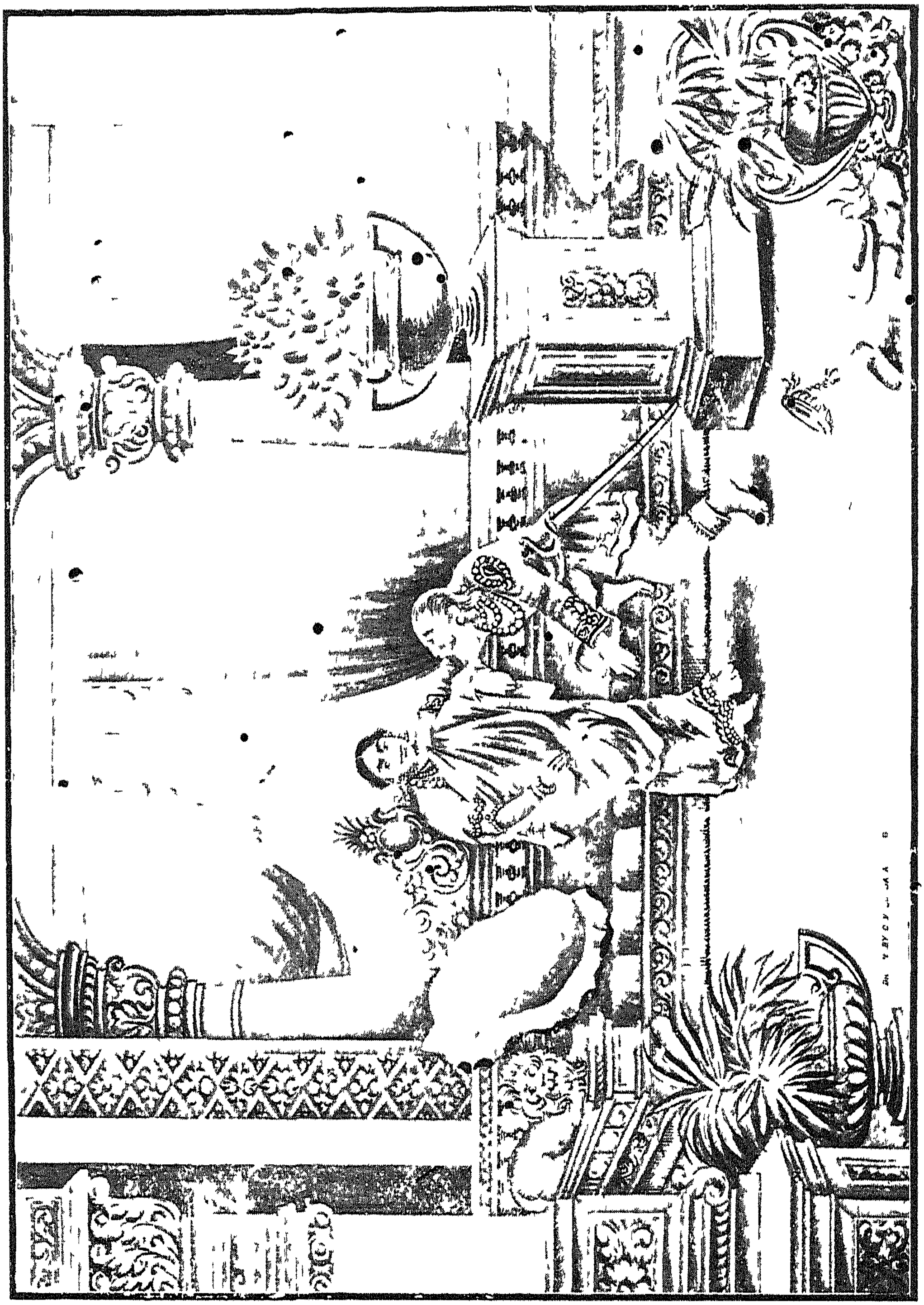
வனத்திறகுப போகக கண்டு, கௌஸலையையும மரணம அடையாதிராள் லக்ஷ்மணன, ராமனை விடடுப பிரிகதிருகக மாடடாணைகயால அவடேணடு கூடவே காடடுககுச செலவான சதருகனனும தெயவாதீனமாக இசசமயததில பாதடேணடுகூடப போயிருககிறுணைகயால ஸமீபததில இலலை ஸுமித்தரையானவள கௌஸலையையும, எனனைபபோல ராமனையும தன புதலவாகளாகிய லக்ஷ்மண சதருகனாகளையும விடடுப பிரிகதிருகக நேரில, இவவருத தஙகளைப பொறுகக்மாடடாமல எனடேணடு கூடவே மரணம அடையக கூடும கைகேயி! கௌஸல்யையையும ஸுமித்தரையும எனனையும என புதலவாகளாகிய ராம லக்ஷ்மண சதருகனாகள மூவரையும நரகமபோல கோரமாகிய இவ வருத்தததில விழுத தளளி, அநயனஞ செயத நீ ஸுகமா யிருபபாயாக. இக்ஷவாகுவமசமான துஙகளால எங்கும புகழபபெறறு வருகினறது ஆகையால இபபடிபபடட இவவமிசதனதக கலகக்த தகாது. இனி நானும் ராமனும இதை விடடுப போகையில நீ இனதக கலஙகுமபடி பரிபாலிகக போகினறனை. ராமனைக காடடுககு அனுபபுவது பாதனுககு இஷடமா யிருககுமா யின, நான காலஞ செனற பினபு, எனகக்குச செயயவேணடிய பரேதகருதயங்களை அநதப பாதன செயயவேணடாம ஐயோ! அடி துஷட ஸவபாவையே! எனகக்குச சதருவா யிருபபவளே! கைகேயி! இவவளவு செயது இனியாவது நீ உனகருதது ராடேறப பெறுவாயாக நானும மரணம அடைநது ர்ராமனுங காடடுககுப போன பினபு, இபபொழுது எலலாரோடுங கூடி அதி மங்கலமாக விளஙகுகினற நீ அபபொழுது விதவையாகி உன பிளளையோடு கூட ராஜயம செயவாய். நீ எனககு உலகத்

தில் ஒப்பிலலாத அபகீர்த்தியே வடிவுபெற்றூற் போலிரு ககினறனை; நீயே மஹா ஜனங்களின முனபு, எனககு கேரி டட திரலகாரம் பராணிகள அனைவாகவும குறைவா கத் தோறறுமம அவமானமும எனககு நீயே. இபபடி ரா ஜபுத்ரி எனனும் போகொண்டு எனவீடடில வஸித்தி ருக்கினறுயன றி நிஜமாக நீ ராஜபுதரி எபபடியாவாய? துஷட ஸவபாவையாகிய நீ என வீடடி லிருபபது பற்றி யே இபபடிப்பபடட அபகீரதியும பரிபவமும அவமா னமும எனக்கு கேரிடடது பாபிஷடனுககு அவை உணடா குமலலவா? அபபடியே பாபியாகிய எனககும அவையே உணடாயின எனது அருமைக குழநதையாகிய ராமன் வேணடிய பொழுதெலலாம தாகள யானைகள குதிரை கள் முதலியவறறில ஏறறித திரிநதுகொணடிருநது இபபொழுது மஹாரண்யதில தனது பாதங்களைக் கொணடு எபபடி திரியகூடும? அவன புசிககும ஸம யத்தில குண்டலங்களைத் தரித்த சமபறகாரர்கள் 'கான, கான' எனறு ஒருவாக கொரூவா போடடியிடு கசகொணடு மேலான அனன பான்னங்களைச சமைபபா கள்; அபபடிபபடட ஸுகுமாரனிய எனது குமாரன அரண்யதில துவாபபும கசபபும் காரமுமான காய் கிழங்கு முதலிய ஆஹாரங்களைத தினறுகொணடு எப் படி ஜீவிததிருபபானே? அவன மிகவும புகழ்பெறற மேலான வஸத்ரங்களைத் தரித்து வெகுகாலம ஸுக மாக படுகையில படுததிருநதது, இனி அரணயத்தில காஷாய வஸதரங்களை உடத்து வெறுக தரையில படுத்து எபபடி யிருகக போகினறனன்? 'ராமனைக காட்டுககு அனுபபிப பரதனுக்குப படடாபிஷேகரு செயவிபபாய எனறு முனபின ஆலோசியாமல இங்ஙனம் கடினமாக மொழிவது யாருடைய உபதேசமோ? சீ! ஸதரீகள் கபட

ஸ்வபாவமுடையவ்வாகள் அவர்களுகுளபொழுதுமரஹஸ்யமாகக கெடுதி செயதுகொண்டிருககையே குணம். அவாகளுகு ளபொழுதும தமது காரயத்திலேயே கண. பிறர் கதியைப பார்ராடடமாடடாகள. சீ! அவாகள பாழாயவிடுவாகளாக. ஆயினும அவாகளில புணயஸவபாவமுடையவாகளும உள்ராகையால ஸதரீகளெலலோரையும இஙஙனம மொழியமாடடேன பரதனது தாயொருகதியை மாதரமே இவவிதம மொழியலாகும உன கருதது, உனககும பிறர்ககும அனாததததைக கொடுகக்கவறரூயிருகக்கினறதே. உன காரயததையே நீ பாரதது கொளகினறனை; இதுவென? தையினறி எனனை வருதகபபடுத்திப பரிதபிகைகக்காகவே நீ இஙஙனங கொடிய கருதது கொண்டனையரோ? எனறுல உனககு யாது கெடுதி நேரிடடது? அலலது உலகஙகடகெலலாம ஹிதஞ செயயுக தனமையறிய ராமனுவது உனககு மாத்ரம யாது கெடுதியைச செயதனன? தநதைதள தாம பரீதி செயதுகொணடிருககும பிள்ளைகளை விடடாலும விடகூடும், அபபடியே பர்ாயைகளும தாம பரீதி செயவதறகு இடமான கணவாகளை விட்டாலும விடகூடும, உலகதிலுளளோர இவ விஷயத்தைபபற்றி அவவளவாகப பேசார். ஆனதுபறறி இதனுல எனககும உனககும ஓனறும் நேராது. ஆனுல நான காடடுககுப போவெனறு அனுபபுகையில ராமன துகக ஸாகரதில மூழகியிருகக்கக கணடு அதறகு மூலமாயிருகக்கிற உனனை உலகதிலுளள ஜங்கமஙகளும ஸதாவரஙகளுங கூடக கோபிததுக கொளளும. உலகதில தகபபனுமாரகளுகுப பிளளைகளிடத்தில பரீதி ஸாதாரணமாயிருபபதுண்டு எனகேர பிளளைகளிடத்தில பரீதி அபபடிபபடடதனறு; அதிகமாயிருக்கினறது. ஆனகயால தேவகுமாரனபோல ஸஹஜமான

ஸௌக்தர்யம் பெற்று, மேலான ஆபரணங்களை யணிந்து, அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு பினனும் அழகு பொருந்தி மதிதத யாணைபோல கடகது வருகினற எனி து குமாரனை கிய பூரண சநதரன போனற முகமுடைட்ப அநத ராமனை மனததில நினைத்தபோதிலும தூரத்தில பார்ததபோதி லும எனககு எவவளவோ ஸநதோஷமாயிருககினறது; இனி ஸமீபதததில வருமபொழுது கண்களாறக காண்பே னையின, எனது சரீரமெலலாம ஸநதோஷம அடைகது புஷடமாகப பெறறு வலிவுகொணடு அபபொழுதெள வனப பருவம வரபபெறறுறபோலிருககும ஸநதாயன இலலாமற போயினும இநதரன மழை பெயயாமலிருப் பினும, ஸஞசாரமும பிழைபபும உலகததிலுளளவாககு நேராமற போகாதேயனறி, ராமன இஙகிருநது காடடுக குபபோவது காண்பாகளாயின, ஒரு ஜநதுவாயினும பிழைததிராதெனறு என புததிககுத தோறறுகினறது. எனது விநாசத்தைக கருதினவளும எனககுத் தீஙகைச செயபவளும எனககுச சதருவாயுமுளள உனனை மரு தயுளைபபோல நான இவவளவு கால்மாக என வீடடில வைததுககொண்டிருநதனன கொடிய விஷமுளள ஸாப பம போனற உனனை நான அறியாமல வெகு காலமாக மடியிலிடடுககொணடிருநதனன ஆகையால நீ இபபொ ழுது கடிதது கொனறுவிடடனன. எனனையும ராமனை யும லக்ஷமணனையும விடடுப்பரதன உனனுடன கூடிப் படடணதததையும ராஜயதததையும பதுகக்ளையும மற்ற அனைவரையும கொனறுவிடடு ஸநதோஷமாகப பரிபால னஞ செயயடடும. நீயும இஙஙனம செயது, எனது சத ருகக்ளுககு ஸநதோஷததின மிகுதியைச செயதுகொ ணடிருபபாயாக. அடி கரூரஸவபாவ முடையவளே! புண் ணினமேல காரமிடுவதுபோலவும, விரல சுறறினமேல்

உலகனைகயிடுவது போலவும, ராமனீ விட்டுப் பிரியவேண்
டுமேயெனகிற வயஸனம பெருகி வருகையில, அவனை
'அனுபபுவாய அனுபபுவாய' என்று மேனமேலும வருத
தபபடுததுகினறகாதுகையே!நீ ஆபதகாலதபபாதது அ
டிககுநதனமையள நீஇபபொழுது எனனெதிரில, பார
யை யிருகக வேணடுமெ கரமம தபபி, ஸவாதநதாயம் மிகு
நது இவவிஷயததில இபபடிபபடட கடூரமான உரைகளை
உரைததுககொண் டிருககிறாயலலவா? அபபடிபபடட
உன வாயிலிருநது பறகள ஆயிரஞ சுகக்லாயப பிளநது
எனன காரணததிலை கீழே விழாதிருககினறனவோ? ரா
மன உனககு அஹிதமாயாவது அபரியமாயாவது யாதொ
ருவாததையும மொழிபான பருஷமாகப பேசுவதே அவ
னுககுத தெரியாது அபபடி ஸாவஜ்ஞனகளுககும மனக
களிபபைக கொடுகக வலல நல்லுரைகளையே உரைகக்
தனமையனும, குணஙகள பொருநதியவனென்று யாவ
ராலும எபபொழுதும கொணடாடப பெறறவனுமாகிய
ராமனிடததில தோஷஙகள இருககினறனவென்று எப
படி உனனுற சொலலமுடியும? கேகயராஜனது வமசத
தைப பாழாககும பொருடடுப பிறநத பாபிஷ்டையே!
நீமனகளிபபினறிச சோரநதிருபபாயாயினும, நீ கோப
த்திலை எரிநதுபோவாயாயினும, வயஸனததிலை நாச
முறுவாயாயினும, சோகததிலை ஆபிரஞ சுகக்லாயப
பிளநது பூமியில விழுவாயாயினும, மறறும ஏதெது செய
வாயாயினும, நீ மிகப பயஙகரமாகவும எனககு அஹித
மாகவும மொழிகிற வாதததைப நான நடதததமாட
டேன நீ தீடடின கதத்தியைபபோல மிகவும கடூரமாயிரு
பபவள; மனகக்ருததிலலாமல மேலுககு மாதிரம
இனிய மொழிகளை மொழியுகதனமையள. உனது ஸவபா
வம் மிகவும் கடூரமாயிருபபது என குலதததைப பா

539. தசரதன கைகேயியை ஸமாதானப படுத்துவதற் காக அவளது பாதங்களைப பிடித்தல.

ழாககுவ்தறகே நீ இதில வநது சோநதனை. ஆகையால நீ எபபடி என மனத்திற்கு இனிபபைக கொடுபபாய? அடி! எனது ஹ்ருதயததை அதறகு மூலமாகிய பாண னகளோடுகூடவே தஹிததுவிடவேணடுமென றுவிருமபு கினற நீ உயிரோடிருகக நான பாகக்ப பொறென. இப படிபபட்ட உனனெதிரில நானும பிழைததிருகக்பபொ றென. எனககுப பிழைபபேயிலலை யெனறால, இனி ஸுக மெனபது எங்கிருநது நேரபபோகினறது? பிழைததிருப பேனுயினும, பிளளையைபபிரிநது எபபடி ஸுகம பெறு வென? மறறை உனனுடைவது எனககு ஸுக மெது? ஆகையால நீ எனககுப பாரையாயிருபபதுபறறி எனக் குக கெடுதி செயயத தகாது உன பாதங்களையாயினும பிடிதது கொளகினறனன; தேவீ! எனமீது அனுகர ஹஞ செயவாயாக? எனறனன. அநதத தசரத மனன வன, தான மொழிநதவறறை லக்ஷபஞ செயயாமல மீறி கடகினற அக கைகேயிககுத தனது ஹ்ருதயம வசப் படடிருககையில, தான பூமியை யெல்லாம பரிபாலனஞ செயபவனுயினும தன மனதைதக காதது திருபபிக கொளள நேராமல, அநாதைன போல (திகக்றறவன போல) அழுதுகொணடு அபபெணபிளளையின பாதங்க ளில, வயாதிகாலதென திடநதபபித தபீலென றுவிழுவது போல விழுநதனன. ஆயினும அவன விழுவது கணடு கைகேயி தன பாதங்களை அபபுறம மடகக்கி கொணட மையால அவன வெறுந தரையிலு விழுநதானனறி, அம மடநதையின பாதங்களிரணடையும பரிசிகக நேராதிரு நதனன. பனனிரண்டாவது ஸாகக்ம முறறிறறு.

தசரதன கைகேயியைமீளவும வேணடிககொளளல.

தசரதன இபபடிபபடட துககங்களை அனுபவிக்கத தகாதவனாலன், அங்ஙனம வெறுநதரையில விழுநதிருகக வும் அபபெணபிணாலாயின பாதங்களில விழுவதறகும உரியவனலன அபபடிபபடடவணுயினும அஙஙனம தரை யில விழுநது மிகவும தீனமாக அழுதுகொணடு, புண் யம முழுவதுஞ செனறபினபு பூமியில விழுநத யயாதி யைபபோல புலபபடுகினற அமமஹாராஜனக கணடி அனாததமே வடிவாகககொணட அக கைகேயி தன காரயங கைகூடப பெறுமல, அதைச சாதிககும விஷய தில லோக நிநதை வருமேயெனறு பயபபடாமலும, தசாதனுககு உணடாயிருககிற பயததை லக்ஷியஞ செய யாமலும அமமனனவனுககு மேலுமவெறுபபைகொடு ததுககொண்டு, முனபு கொடுதத வரஙகளே வேணடுமெ னறு மீளவுந தெரியபபடுத்த முயனறு, தன கணவனுகிய அவவரசனை நோககி 'மஹாராஜனே! நீ 'நான பொய கூ றென; பிடித்த வரதத்தை யீடேறறாமல கைவிடேன'என று தனனத தானே புகழநதுகொளகினறனை அபபடியா யின எனககுக் கொடுககிறேனென்ற வரதததக கொடா மல கெடடியாகப பிடிததுககொண்டு இனனும கடனு கவே வைத்துககொணடிருகக விரும்புகினறாயே! இது ஏனே?" எனறனள. அமமொழியைக கேடடு, அபபொழு து அததசரதமனனவன மிகுநத கோபங கொணடு ஒரு மூஹூரததகாலமமூசசிததாறபோலிருநது பிறகுதெளி வுபெறறு 'ஐயோ! இபபடியுங கரூரமாயிருபபதுணடோ? அடி காதுகே! எனககுப பகையா யிருபபவளே! நானும மரணம அடைநது புருஷாகளிற சிறநதவனுகிய ராமனுக் காடடுககுப போன பினபு, நீ உன கருத்தெல்லாம ாடே

றப பெறறு ஸுகமாயிருபபாயாக நான செத்தாயினும் ஸுகபபடுவேனே? அதுவும் இல்லையே. இங்கு ராமனது [1]குசலதறற கண வையாமல உபேகஷிதது நான ஸவர்கத்திறகுப போனேனையினும அஙகுத் தேவதைகள ராமனது [1]குசலத்தைக குறித்து 'ஓ மஹாராஜனே! புத்தியீலலாத ஒரு பெண்பிளளைகளாக குணங்கள பொருநதிய புதலவனைக கைவிடுவாயா?" எனறு திக்காரஞ செயதுகொண்டு வினவும வார்தததையை, ஐயோ! நான எபபடி பொறுததுகொளவேன? அஙகும எனகது ஸுகம கோரமற போயவிடடதே! 'ஸதயமாகிற கயிறறூற கடடுணடு அவனை அனுப்பினேன' எனறு கேடபவாகளுகுப பதில உரைகக்லா மெனகிறூயோ? அவாகள அஙஙனம வினவுகையில, 'கைகேயிகது மூனபு நான கொடுதத வரத்திறகாக அவளுகது பரியஞ செயயவேணடி ராமனைக காடடுகது அனுபபினேன' எனறு உணமையை உரைபபேனையின, இதறகு மூனபு நான ராமனைப பாராதது 'உனகது காளைதத்தினம படடங்கடடப போகிறேன' எனறுரைத்த வாகதைதை அஸதயமாய விடுமலலவா? நான மூனபு வெகுகாலம பிளளையிலலாமலிருநது பல பரயாஸங்களபடடு, யாவராலும மெனமைபபடுதது கைக் குரியவனும நீண்ட புஜ தணைடங்களை யுடையனுமாகிய ராமனைப பிளளையாகப பெறறனன. அபபடிபபடட பிளளையை நான எஙஙனஙு கை விடுவேன? மேலும அவனமிகுநத மௌனயழுடையவன, ஸமஸ்த விதயைகளுங கறறறிநதவன, கோபததை வெனறவன; பொறுமை மிகுநதிருபபவன. இங்ஙனம நற்குணங்கள பொருநதி விளங்குக தனமையனும் தாமரையிதழ்போனற கண்களை யுடையவனுமாகிய ராமனை நான எபபடி காடடுக்குப போவெனறு அனுபபு

---

1 குசலம—க்ஷேமம

வேன? கருநெயதற பூபபோனற கரியநிற முடையவ னும முழுநதாள வரையிலும நீண்டழகிய பாஹு தண டஙகளை யுடையவனும மிகுநத பலம பொருநதியவனும மிகக அழகு அமைநதவனுமாகிய ராமனை, நான, தனட காரணயததிறகுப போகுமபடி எநநாள அனுபபுவென? அவன ஸுகஙகளை அனுபவிபபதறகே தகுநதவ ன. துக கதநிற் சிறிதும பழகாதவன, மேலும மிகுநத மதியுடை யவன; அபபடிபபடட ராமனுககு துகஙம நேருகையில நான எபபடி காணபென? துககநதிறகுச சிறிதுந தகா திருகினற ராமனுககு நான இபபொழுது வருநதநா கொடுககாமலே இசசரீரதனதை விடடு லோகாநதரம போ கப பெறுவேனையின, அபபொழுது எனககு ஸுகம உணட டாகும கருநஸவபாவ முடையவளே! அடி பாபிஷடே! பகைவரிடததில வீணகாத பராகரமம பொருநதி, கம மைப போனறவர அனைவரிடததிலும பரியதனதையே மொழிநதுகொணடிருகினற ஸ்ரீராமனுககு அரணயவஸ ஞு செயயுமபடியான அபரியதனதை என செயகினறாய? இதனால எனககு உலகமெஙகும ஓபபிலலாத அபகீரதி யும என்றும விடாத அவமானமும விளையும' எனறனன. அஙஙனம அநநத தசரத மனனவன மனந கலஙகப பெ றறு அழுதுகொணடிருககுமபொழுது ஸூரியன அஸத மிதனன. ராதரியும நெருஙகிவிடடது அனறிரவு சத தரமணடலம பரிபூரணமாக உதிகபபெறறு அழகியதாகி ஸநதோஷதனதப பொழிநதுகொணடிருநத போதிலும, அதனுடைய மூனறு யாமஙகளும, அஙஙனம வருநதமு றறு அழுதுகொண்டிருகிற அமமனனவனுககு ஸுக மாயிருககவிலலை; ஆனால மேனமேலும துககதனதையே வளாதிகொணடிருநதது. கிழவனாகிய அநநத தசரத மனனவன அபபடியே அனல பறகுமபடி பெருமூசசெறி

கதுகணிகளை யெடுத்து ஆகாயததை நோகக நிறுத்தி மஹா ரோகததிணல பீடிகபபடடவனபோல கேடபவர் களுகக்கும் மானவருத்தம உணடாகுமபடி 'ஈக்ஷாகரங்க ளோடு விளங்குகினற ஓ ராதரியே! நீ விடியாதிருகக்வே ணடும. [1] அது எனகக்கு வேணடாம ஏணணிடதிலநீ தயை செயயவேண்டுமே இதோ கைகளைக கூபபி அஞ்ஜலி செ யது உனனை வேண்டிககொளகினறனன. அபபடி இல் லையாயின, ராதரியிலனறு ஸதரீகளோடு மாரடி? உது யமாயின மறறைக காரபங்களை யனறு ஆகையால சீக ரமாகவே தொலைது போவாயாக. எவளைபபறறி எனக்கு இபபடிபபட்ட மஹாவயஸனம உணடாயிறறோ அத கரூரஸவபாவ முடையவளை, அத மன இரகசமிலலாத வளை, அததக கைகேயியைப பாரகக எனக்கு இஷடமி லலை' எனறு அழுதனன இஙஙனம அழுதபினபு அவவர சன கைகளைக கூபபிகொண்டு மீளவும கைகேயியை நல வாரத்தை சொலலித் திருபப முயனறு, அவளைப பார் தது 'தேவீ! நீ நலல ஸவபாவ முடையவள; எனகக்குப் பாரயை நாளை இனறு வரையிலும நலல ஆசாரங்களு டையனகவே யிருகதனன. இபபொழுது வருத்தமுறறு உனனையே சரணமடைகதிருகினறனன. என வயதைப பாரகசில, நான இனறு நாளைகோ சாகப போகிறவ ளயிருகினறனன. விசேஷித்துப பாரகசில பரபுவாகவு மிருகினறனன அபபடிபபட்ட நான பாதிஜ்ஞை தபபி ஆசாரங கெடடு வருகதததுடன தீரதது போகாதிருக்கு மபடி அனுகாரஹஞ செயயவேண்டும. அழகிய இடை யமைகதவளே! ஒருவருமிலலாத இடதில நான ராமனு ககுப படடங்கடடப போகிறேனெனகிற வாரத்தையைச் சொலலவிலலையனறோ? ஸமஸ்த ஜனங்களுங கூடிய ஸபை

I அது—விடிவது.

யிலனேரு யான படடங்கடடுகிற வாத்தைதனீயக சொ
ல்லினன யான புததியிலலாமல அஙஙனம மொழிந
விட்டனன. அடி நலல மனமுடைபவனீ! ஆகையால
எனனை வருத்தபபிதாமல எனனிடம நனகு அருள்
புரிவாயாக கறுததழகிய கடைகணகளுடையவனே!
எனககு நீ அனுகரஹரு செயயவேணடும உன வரததின
படி நீ ராஜயததை வாஙகிககொணடு நீயே அழிவிலலாத
அநதராஜயத்தை ராமனுக்குக கொடுதது மிகுந்த கீர
ததியைப பெறுவாயாக இபபின பினபுறம பெருதது
அழகாயிருகக பபெறறவளே! அழகான முகமுடையவ
ளே! நீணடழகிய கணகள பொருநதியவளே! நீ இஙங
னரு செயவாயாயின, இது எனககும ராமனுககும பரபரு
சததிறகும பெரியோரகளுககும பரதனுககும பரியமாயி
ருககும ஆகையால இஙஙனரு செயவாயாக' எனறனன.
அநத கரூரையாகிய கைகேயி, மிகவுந துஷடஸவபாவமு
டையவளாகையால, அழுது கணகள சிவநது கணணீர
பெருகப பெறறு, நிாமலஸவபாவமுகிய அவவரசன கோபி
ததுககொணடும, நல வாததை சொலலியும, கைஜயக
கூபபி வேணடியும மன இரககமுணடாகுமபடி பலவித
மாக எவவளவோ அழுதும, பாதகராவாகிய அமமனன
வனது வாததையினபடி நடகக ஒபபுககொளளவிலலை.
பிறகு அநதத தசரதன அனறதினதறகு முனபெல
லாம தனககு எபபொழுதும அனுகூலையாகவும பதிவர
தையாகவு மிருநத கைகேயி, அபபோது தெயவாதீன
மாக 'ராமனைக காடடுககு அனுபபவேணடும' எனறு
அவவளவு பாதிகூலமான மொழி கூறுவதைக கணடு
வெகுகாலமாக அவளிடம தனககுண்டான பரிசயததிலை
அவ்வளது வாததையைத திககாரரு செயய நேராமல,
பெற்றபிளளையைக கைவிடவும பொறுமல, செயவது தோ

ற்றுதிருந்து மனவருத்தம மேலிடடு மூசசையடைநது பூமியில விழுநதனன. இபபடி நனமனமுடைய அம மஹாராஜன மீகக மனவருத்த முறறுப பாரப்போரகளு ககுப பயமுண்டாகுமபடி பெருமூசசெறிநதுகொண்டி ருககையில அனறிரவு கடநது சென்றது. அபபொழுது [1]வைதாலிகா முதலியோர் வநது அநதக் கசரதமஹரா ராஜனை வழுகபபடி எழுபப முயலுகையில, அமமனன வனை எழுபபு வேண்டாமென்று ஆஜ்ஞாபிததனன பதின மூனறுவது ஸாககம முற்றிறறு

தசரதன ராமனைகாடடுககு அனுபப நிச
சயிக்கையும, ஸுமநதிரன தசரத
னிடம வருகையும, ராமனை
வரவழைகையும

புதர சோகத்திறை பீடிகபபடடு பரஜ்ஞையின றி அவயவஙக ளெலலாரு சுற்றுமபடி தரையில விழுநது புரணடுகொணடிருககும இக்ஷவாகு வம்சததிற பிறநதவ ரஞ்ய தசரதனை பாரதது அநதப பாபிஷ்டையாகிய கைகேயி 'எனககு வரமகொடுபபதாக பரதிஜ்ஞை செய தது, அதைக கடநது பாபததிற்கே முயலுகினறனை மே லும, பரஜ்ஞையிலலாமல தரையில விழுநது புரளுகின றனை. இதுவென ? நீ சொனன வாக்கியத்தைத் தவறாதி ருககும மாயாதையில நிலனின்றிருபபதே நயாயம். தர மஙகளையுணாநத பெரியோரகள ஸதயமே மேலான தாம மென்று மொழிவாரகளனறோ நான ஸத்யமெனனுந தர மத்தை அனுஸரிதது 'வரமகொர்டுககுமபடி உனனை வே ண்டினேனனறி அதர்மம ஒனறும செயயவிலலை. அரசே! முன்பு சைபயனனனும, மனனவன பரதிஜ்ஞை செயது

I வைதாலிகா—தாளமிலலாமல வாயால பாடுபவா

பக்ஷியாகிய டருந்துக்குத் தனதேகத்தை அறுத்துக கொ
டுத்துச சிறந்த கதியைப பெற்றனன அப்படியே மஹாதே
ஜஸ்வியாகிய அலாகக்னும, வேதங்களின் கரையறிந்தவ
ஞகிய ஓர பராஹ்மணன தன கணக்ஷளக கொடுக்குமபடி
யாசிக்கையில, சிறிதாயினும மனக்கலக்கம இன்றித தன
கண்க்ஷளப் பிடுங்கிக கொடுத்தனன ஸமுத்ரமும, தன
கரையைத் தான ஸுகமாகவே தாண்டமுடியுமாயினும்
அத்தத் தாண்டுவதிலலையென்று ஸத்யம செய்து அந்த
ஸத்பதத்தையே அனுஸரித்திருப்பது பற்றித் தான ஸங்க
ல்பித்துக கொண்டகாலம முழுவதும பொங்கிவரும பொ
ழுதெல்லாம தனக்ரைப்த தாண்டாதிருக்கின்றது ஸத்
யமே பரம பராபபமும பரணவ ஸவரூபமுமாகிய பரஹ்ம
ம. ஸத்யத்திலிதான தாமங்களெல்லாம நிலைபெற்றிருக்கி
ன்றன. ஆகையால ஸத்யமே தாமத்திற்குக கடைசி எல்
ல. அறிவில்லாத வேதங்களும ஸத்யத்தைத்தான பரதான
மாகக கூறுகின்றன ஸத்யத்தினாலதான பரம புருஷார
த்தமாகிய மோக்ஷமும ஸித்திக்கின்றது அதுபற்றி உன
க்குத் தாமத்தில புத்தி நிலைத்திருக்குமாயின, ஸத்யத்
தைக் காட்டிலும மேலான தாம மில்லாமையால ஸத்ய
த்தைப் பின செல்வாயாக நான விரும்பிய வரத்தை நி
றைவேற்றுவாயாக நீ வேண்டுமவரங்களைக் குத் தப்பாமல
வரங்கொடுப்பவனன்றோ பின்னும, உலகத்திற சிறப்புற்ற
வன. ஆகையால தாமத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்வதற்காக
வும், அதனுடைய அபிவருத்திக்காகவும, உனது அன
பிற்கிடமாகிய நான வேண்டிக்கொள்வதைப் பற்றியும,
உன புதல்வனாகிய ராமனை வனத்திற்கு அனுப்புவாயாக.
இதை நான உனக்கு மும்முறை சொல்லுகின்றேன நீ எங்
கும மௌனமை பெற்றவனாகையால பரதிஜ்ஞையைத் தப்பு
வது யுக்தமல்ல. இப்பொழுது நீ எனக்குச் செய்த இந்த

பரதிஜ்ஞையை நிறவேறறுவிடின, (ராமனைக காடடுககு அனுபபாது போவாயாயின,) நீ இஙஙனம எனனைச சிறி தும பாராடடாமல கைவிடுகையிலபிழைததிருபபேனே? உன முனனிலயிறருனே பராணனகளை விடடுவிடுவேன' எனறனள. இபபடி கைகேயி மனததிற சிறிதும சீஙகை யினறிவரஙகேடடகையில, முனபு [1]பலிசகரவாததி தனனை இநதரனுககு உடன பிறநதவனுகிய வாமனமூரததி கடடின பாசததை விடுவிதது கொளள முடியாதது போல, அமமனனவனும கைகேயிககு ஸதயஞ செயதிரு பபதுபறறி அநத ஸதயபாசததை விடுவிதது கொளள முடியாதிருநதனன. அவன கைகேயிககுச சொனன வாததையைத் தவறுவதறகும, தவறாமல ராமனைக காடடுக கு அனுபபுவதறகும, முடியாமல, நுகததடிககும சகர தறகும நடுவில அகபபடடுகொணட எருதுபோலமிக வும மனமபஙகி முகம வாடி ஒனறும தோறறாமல துஷ்க தினை மிகுதியால கலஙகிக கணகளிரணடிலும கணணீர பெருகப பெறறுக குருடனபோல ஒனறுங காணப பெறா மல மிக வருததபுறறிருநது, மீளவும தைரயத்திலை மனததை அடககிகொணடு கைகேயியைபபாரதது "அடி பாபிஷடே! நான அகனியினமுனபு மநதர பூரவமாகப பிடித்த உனகையை (உனனைப பாணிகரஹணஞ செயது கொணடதை) விடடுவிடகிறேன. இனி நீ எனகுப பார

---

1 பலி யெனனுமஓர அஸுரன இநதரனை ஜயிதது அவனுடன விரோதிதது ஸவாககலோகததை ஆகரமிததுகொணடிருகையில இநதரனது தாயாகிய அதிதி யெனபவள விஷ்ணுவை பாராததிக, அவவிஷ்ணுவும வாமனராக அவதரிகஞ செயது பலியினிடஞ சென று அவனைப பாரதது மூனறடி பூமியைத தருமபடி யாசிதது, இரண டடிகளால உலகம முழுவதும அளநது ஆகரமிதது மூனறுவது அடி யைக கொடுககமுடியாதிருககினற பலியைப பந்தனஞ செயதாரென னுங கதையை இஙகுக கணடுகொளளவது.

யையல்ல. நானும் உனக்குப பாதகா அலலேன அபபடி எனககுப பிறகத உனபுதலவனையும உனனுடனகூடவே விடடுவிடுகினறேன். கைகேயி ! இரவு போயிறறு இனி ஸூரியன உதயமானவுடன வஸிஷ்டாமுதலிய குருஜனங களை ராமாபிஷேகததிறகாக ஸித்தப்படுததின ஸமபாரங களுடன வரசது ராமனுககு அபிஷேகம நடத்தவேண்டு மெனறு தொநதரவு செயவாகள இது நிசசயம. ராமா பிஷேகம தடைபடுமாயின, நான பிழழையுணகையால அபபொழுது அபிஷேகததிறகாக ஸித்தபபடுதின ஸமபாரங்களைக கொணடு எனககு ராமனது கையிலே யே உததரகரியைகளை நடதத வேணடும. அடி ! ராம னே செயயவேணடுமெனபது ஏன எனபாயோ? உன து ஆசாரம மிங்கலகரமா யிருபபதலல, நீ விகனஞ செ யயாமற போகாய. ஆகையால ராமாபிஷேகததிறகு இடையூறு செயவாயாயின, நீயும உன புதலவனும எ னககு ஜலதாபபணம முதலியவறறைச சிறிதும செயய லாகாது. நான முனபு ராமாபிஷேகஞ செயவதாகச சொனனபொழுது ஜனங்களெலலோரும ஸந்தோஷதி னால முகம மலாநதிருகக கணட கணகளோடு, இப பொழுது ராமன காடடுககுப போவது கேடடு மனகளி பபினறி வடிவில ஆனநதந தொலநது தலை வணஙகப பெறறிருககையில, அவாகளைப பாரகக பொறன' என றனன. மஹாஜபாவஞகிய அமமஹாராஜன அஙஙனஞ கைகேயியோடு சொலலிகொணடிருககையிறறானே, சநதரன விளஙகவும நக்ஷத்ரங்கள பரகாசிகக வும பெற றுத துலகக முறறிருநத அநத ராதரி கடநது செல, உதயமாயிறறு. அநத ராதரி முழுவதும இடைவிடா மல ராமசிநதனம நடநதுவநததலை பரிசுததமாக விளஙகிறறு. உடனே ராமதாசனதைக கொ டு க

வற்ரூயிருககையர்ல் கடகது செல்லும்பொழுதும் அழகா
கவே சனறது பிறகு பாப கடத்தை பொருகதிய அக
தக கைகேயி தனகாரயம நிறைவேறவிலலேயே யெனகிற
பெருங கோபத்திரல மனமயங்கி மெய்மமறகது பிறர்
செவியில காராசம்போல விழகதிரக்கவறரூகிய வாக்யங்
களை மொழியக் கற்றறிகதவளாகையால மீளவும அமம
னனவனை நோககி 'ஓ மஹாராஜனே! விஷ வயாதிபோல
தேகமெங்கும வயாபித்து எரிகனற இபபடிப்பட வார்
த்ததையை என செொலலுகினறனை? எவவித ஸங்கடத்தி
லும மனவருத்தமினறிய உன புதலவனுகிய ராமனை நீ
மனவருத்தப படாமல இவவிடத்திற்கு வரவழைகக வே
ண்டும என புதலவனுககு ராஜயகதில படடங்கடடி, ரா
மனைக காடடில திரியுமபடி அனுப்பி எனிககு எதிரிகள்
ஒருவரும இலலாதபடி செயது நீ செயத பாதிஜனஞையைப்
பரிபாலனஞ செயவாயாயின, நீ செயயவேண்டிய கார்ய
ங்களெலலாஞ செயது நிறைவேறப பெறறவனுவாய;
இலலையாயின, நீ கடைதத்தேறற நோகாது' எனறு இஙஙனம
பருஷமாகப பேசி முடித்தனள கூறமையுளள சவுககி
லை அடிகபபடடு நோயுண்ட உயாகத குதிரைபோல
அமமனனவன பலவாறு பருஷங்களான பேசசுகளால
தூண்டபபடடு வருதகதமுறறவனுகி அகதக கைகேயி
யைப பாரகது [1] 'கான தாமபாசத்திரல கடடுண்டவனு
யினன. எனது அறிவுக கெடடுவிட்டது தாமஸவபா
வனும எனககு அனபனும மூதத குமாரனுமாகிய ராம
னைப பாரகக விரும்புகினறேன' எனறனன. பினபு பலபல
வெனறு பொழுது விடிகது ஸ்ரோத்யாதயமாகையில பட
டாபிஷேககதற்கு நிச்சயிகபபடடதும பரிசுததமா

---

1 இவவாகயததிலுல ராமனைக காடடுககு அனுபப அரசன கொஞசம அனுமதியைத தெரிவிகினறனன

கிய புஷ்ய யோக முஹூர்தத்தமானது ஸமீபித்து வர
த்து. அபொழுது நற்குணங்களை பொருந்திய வஸிஷ்ட
மாமுனிவர, சிஷ்யாகளை சுற்றிலுஞ் சூழ்ப்பெறறு, ஊரு
க்கு வெளியிலிருக்கிற ஸரயூநதிக்குச சென்று ஸ்னானஞ்
செய்து பரபரபட்டன பட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய
ஸாமக்ரிகளுடன அயோதயா பட்டணத்திறகுள வந்த
னர அங்ஙனம அமமுனிவர வருமபொழுது ஜனங்களை
அபபட்டணத்து வழிகளை ஜலந்தெளித்து நூனகு விளக
கிச சுத்தபபடுத்தி யிருந்தனர ஆங்காங்கு கட்டபபட்ட
மேலான டக்கபங்களால அபபட்டணஞ் சிறந்த சோபை
யுடன விளங்கிறறு. அங்கு கறபுறங்களிலும பலவகைப
புஷ்பங்கள் இறைக்கபபட்டிருந்தன. அகருகரம ஆங்கா
ங்கு கறுவித்த புஷ்பமாலைகளிட்டு அலங்காரஞ் செயய
பெற்று அழகாயிருந்தது ஜனங்களெலலோரும ஸந்தோ
ஷித்துத திரிந்துகொண்டிருந்தனர கடைகளில சரக்கு
கள நெருங்கி நெக்கரித்திருந்தன எங்குப பாரத்தபோ
திலும பெரிய வேடிக்கைகளும, எங்குப போயிலுமராம
னது அபிஷேகத்தைபபற்றிய உதஸாஹமும புலபபட்டுக
கொண்டிருந்தன இபபடி தேவேந்ரனது அமராவதி
யைபபோல விளங்குகினற அபபட்டணத்தைக கடந்து
மிகவும அழகாயிருக்கினற அந்தபபுரத்திறகுள பரவேசி
த்தனர அங்குப பலவகைப பறவைகள கூட்டங்கூட்ட
மாயக கூவிக்கொண்டிருந்தன அங்குப பட்டணத்து
ஜனங்களும நாட்டு பரஜைகளும பராஹ்மணாகளும நெ
ருங்கி யிருக்கையில அவ்வந்தபபுரம மிகவும அழகாயிரு
ந்தது யாகஞ் செய்விக்கத் தெரிந்தவாகளும ஸபிகாகளு
மாகிய பராஹ்மணோத்தமாகள அங்கு நாற்புறமும நிறை
ந்திருந்தனர வஸிஷ்டர அவ்வந்தபபுரத்தின அருகிற
சென்று அங்கு நெக்கரித்துக கொண்டிருக்கிற நாகரி

காழுதலிய அந்த ஜனங்களைக் கடகத்து மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன அநதபபுரத்தினது வாசற்றிண்ணையில உடகாரந்தனர மஹா தேஜஸ்வியாகிய வஸிஷ்டர, தசரத மஹாராஜனது மந்தரியும ஸாரதியுமாகிய ஸுமந்திரன அபிஷேக மஹோத்ஸவத்திற்காகக செயதுகொண்ட அழகிய அலங்காரத்துடன கூடிப, பாரக்க மிகவும இனியனகப புலபபடுகெகொண்டு அநதபபுரத்திறகுளளே சென்றிருந்து அபபொழுதே வெளிபபுறபபடு வாசறபடியின அருகில வரகண்டு, ஸமாத்தணகிய அந்த ஸுதபுதரனை நோக்கி' 'நான இவ்விடம வந்திருக்கின்றேனென்று அரசனுக்கு வேகமாகச சென்று சொலவாயாக. ராமாபிஷேகத்திறகாக இதோ, கங்கா ஜலங்கள நிறைந்த பொற்குடங்களும, ஸமுத்ரஜலம் நிரம்பிய பொற்கலசங்களும கொணடுவந்திருக்கின்றனம். அத்திப பலகையிற் செயத ராஜபீடமும அபிஷேகத்திறகாக கொணடுவந்தனம. ஸகல தானயங்களும நாணுவித்த கந்தங்களும பல வகை ரத்னங்களும ஸித்தமாயிருக்கின்றன. அபபடியே தேனும தயிரும நெயயும பொரிகளும தாபபங்களும புஷ்பங்களும பாலுங கொணடுவரபபடடிருக்கின்றன பினனும, அழகிய கன்னிகைகள எடுப போகளும, மத்தஜ சிறந்ததொரு யானையும, நானகு குதிரைகள் கட்டப பெறறுப பளபளவென்று விளங்குகின்ற தேரொன்றும, கத்தியும, மேலானதொரு விலலும, மணிதர் வஹிக்கும வாஹனமும (பல்லக்கும), சந்தரனபோல வெளுத்த குழகிய சத்ரமும (குடையும), வெளுத்த இரணடு சாமரங்களும, தங்கக கிண்ணியும, பொற்கயிறு கட்டிய மூசுப புளள வெள்ளெக காளையும, பிடரி மயிர்கள நிறைந்திருப்பதும நானகு பறகள மூளைக்கப பெற்றதும மிகுந்த கொழுபபுளளதுமாகிய உயாந்த குதிரையும, ஸிம்ஹாஸ

னமும், புஷ்டீதாலும், எரிகிற அக்னியும் ஸ்தாபிதமா யிருக்கின்றன அப்படியே ஸமஸ்த வாத்யங்களும் வந்தி ருக்கின்றன வாரஸ்த்ரீகளும், மேலும், அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற மற்றைப பெண்களும் வரவழைக்கப படுவதற்காக ஸித்தமாயிருக்கின்றனர். ஆசாரியர்களும் மற்றும் பாரஹ்ம ணர்களும் இதோ வந்து ஸித்தமாயிருக்கின்றனர். இன் னும், பசுக்களும் புண்யங்களாகிய மற்றை மருக்ஷங்களும் பக்ஷிகளும், ஆயத்தமாயிருக்கின்றன. சிறந்த நாகரிகர் களும் தலைமையுள்ள நாட்டுப்புறத்து ஜனங்களும் வர்த்தக ர்களும் அத்யக்ஷர்களும் தர்மத்தின் வீதியிலுள்ள ஸகல ஜனங்களோடும் வந்திருக்கின்றனர். இவர்களெல்லாம் இன்னும் அனேகமர்மோர்களும் மனக்களிப்புடன் இனிய உரைகளை மொழிந்துகொண்டு அரசர்களோடுகூட ராமர் பிரேஷ்டத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்கின்றனர். நன்கு ஸூர்யோதயமாகையில், நன்மையை விளக்கு வற்றாகிய இன்றையதினத்தின் புஷ்ய நக்ஷத்ரத்தில் ராமனுக்கு ராஜ்யாபிஷேகஞ் செய்யுமபடி மஹாராஜனை த்வரைபடுத்துவாயாக' என்றனர். அம்மஹானுபாவர் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு ஸுமந்தரன் ராஜாக்க ளில் சிறந்தவனாகிய தசரதமன்னனை புகழ்ந்துகொண் டே அந்தப்புரத்திற்குச் சென்றனன். அரசன் வாசற் காப்பவர்களுக்கு 'இந்த ஸுமந்தரன் அந்தப்புரத்திற் குள் வருவானாயின், யோசனமாக உடன்படுக விடுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறானாகையால் உள்ளே நுழைய நேர்ப பெற்ற வர்த்தனாகிய அந்த ஸுமந்தரன் உள்ளே புகும் பொழுது அவர்களை அவனைத் தடுக்கமுடியாதிருந்தனர். அவர்கள் அரசனுக்கு ப்ரியமானவற்றைச் செய்ய விரும்பி னவர்களாகையால் ஸுமந்தரன் உள்ளே புகுவது ராஜ னுக்கு ப்ரியமென்று தெரிந்துகொண்டு எப்படி தடுப்பார்

கள்? அத ஸுமந்த்ரன அரசனது அருகில சென்று நின்று, அமமனனவனுகக நோகதிருககும துரவஸ்தை யைத தான தீர்நியாணைகையால மிகவும ஸந்தோஷங்களை த்தெரிவிகிற வாகயங்களால தசரதனைப் புகழ முயன்று அத வேளைகளுத் தகுநதபடி அரசனது மாளிகையில் ஸுகமாக கூபபிடகொண்டு அவனரசனை இங்ஙனம துதி செய்தனன. தேஜஸ்வியாகிய ஸுமித்ர ராஜன பரிபூர ண சநதோதயகாலங்களில் அவனது கிரணங்களத்தன மேற்படபபெற்று மனமகிழ்நது மிகுநத ஆனநதத்துடன எபபடி உதஸுஹபபடுகினறானோ, அபபடியே பெருமை பொருநதிய நீயும உனககேற்றபடி ஆனநதம பெறுவா யாக. இவ்வேளையிற்றான மாதலி இநத்ரனைப புகழநத் னன; அவ்விநதரனும ஸுஸ்தானவாக்களையும ஜயித்த னன அபபடிபபட்ட இநதக காலததில அபபடியெ னும உனனைப புகழநது எழுபபுகினறனன. நீயும இநத்ர னைபபோல ஸுமஸ்த சதருகக்களையும ஜயிப்பாய். அங்கங்க ளாகிய சிக்ஷை முதலிய வித்யைகளோடுகூடிய வேதங்கள ஸ்வயம்புவாகியிய I பரஹ்மதேவனுகக, ஸ்ருஷ்டிகக

I 'நாமரூபஞ்சலுதிதாநாம் சதுயாம் ச பரபஞ்சநம, வேதஶப்தே ப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ:' (தேவதைகள முதலிய பராணிகளுகக நாமதததையும, ரூபததையும, செயயவேணடிய காா யப பரபபுகக்களையும, அத பரஹமதேவன வேத சபதங்களைகொண டே தெரிவித்துகொணடனன) எனறு ஸ்ருஷ்டிகக வேணடிய அந தந அாததங்களை வேதங்கள தெரிவித்துகொணடிருககையில பரஹமதேவன செயதானெனகிற விஷயம இங்குக கண்டுகொள வது. அலலது 'வேதேஷ்வீய ஏவ ஸ்ரூயதே பஶ்வாயாஞ் ஜுஹ்வதவா வேயாஸ தாந ஸ்ருஜதி' (பரஹமா, வேதங்களைகொணடே பதாத தங்களை அறிநது அவைகளைப படைககிறான' எனகிற ஶ்ருதியைப பறறிப பூமி முதலியவறறின ஸ்ருஷ்டியைக குறிதது வேதம போதிக கின்ற தெனபது யுக்தமென்று கண்டுகொளவது.

வேண்டிய அர்த்தங்களைப போதிபபதுபோல், நாளும் உனனை, வேணடியகாரயங்களைச செயவதறகாக எழுபபுகினறனன. ஸூர்யனும சநத்ரனும, பராணிகளை எலலோரகும ஆதாரமாகி நலல ஸவபாவமுடைய பூமியை உதயாஸதமய காலங்களில எழுபபுவதுபோல, இபபொழுது நான உனனை எழுபபுகின்றனன மஹாராஜனே! நீ ராஜாபிஷேக மஹாதஸவதறகாக பொருடடு ஸகல ஜனங்களுக்கும் [1]நயனாநதமாகிய மங்களாலங்காரங்களைச செயது கொண்டு ஸஹஜமாகவே விளங்குகினற உனது மூகதி மேலும துலங்கபபெறறு, [2]மேரு பாவதததினினறும ஸூரயன உதிபபதுபோல எழுநதிரு ககுதஸதவமசத்திற பிறநத மஹானுபாவனே! உனககுச சநதர ஸூரயாகளும ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும, [3]பாவதீரமணனும, நானமுக கடவுளும, குபேரனும, வருணனும, அகனிதேவனும, தேவேநதரனும வெறறியைக கொடுபபாராகளாக. ராமாபிஷேகததிறகு உபயோகப்படுவது பறறி [4]மஹனீயமாகிய அநத ராத்ரியுங கடநதுவிடடது. உனககுச செயய வேணடிய காரயங்களை யெலலாம நாங்கள செயதுவைதது திருகினறனம ஓ ராஜ ஸிமஹமே! நீ எழுநதிருநது, மேல நடததவேணடிய காரயங்களை நடததுவாயாக ராமனது அபிஷேகததிறகு வேணடிய தரவயங்களெலலாம

I நயனாநதமாகிய-கணகளுககு ஸநதோஷததை விளககுபடியான

2 ஸூரயன மேருபாவதததைச சுறறிவருகிறானனறி அதினினறும உதிபபதிலலை. ஆகையால (மேருபாவததினினறும) எனனில— மேருபாவததைதொடு ஸமபநதிததிருகிற ரதசகரதின மூலமாக அபபாவததினினறும எழுநதிருகைகையனறு தெரியவருகினறது.

3 பாவதீரமணன, ருதரன

4 மஹனீயமாகிய—புகழதகதாகிய

ஸித்தபபடித்தப படடிருகஇனறன பகவாணஇய வஸிஷ்டமாமுனிவா ஈகரத்து ஜனங்களுட (பள்ளிபபடடு பாஜைகளும) நாடடிலிருநதுவநத பாஜைகளும வாத்தகாகளும கையைக கூபபிகொண்டு தனனச சூழநதிருகபபெற்று பாஹ்மணாகளோடுகூடக காத்துகொணடிருக்கினறன ஆகையால ராமனுககு அபிஷேக்ஞு செயயுமபடி சீகரத்தில ஆஜ்ஞை செயயவேண்டும். காபபவரிலலாத பசுகக்ளைப போலவும், நாயகணிலலாத பயிர போலவும, விருஷபமிலலாத [1]ஆனிரைபோலவும, ராஜாவைககாணாத ராஜயம மனகுகளிபபினறிக கெட்டுபபோயவிடும. ஆகையால வேகமாக எழுநதிருநது பாஜைகளுககுத தரசனங கொடுபபாயாக' எனறு இஙஙனம ஸுமநதரன, மனத்திற்கு ஸமாதானம உணடாகுமபடி நலவாகதை பொருநதியும விடியறகாலதில எழுபபுவது ஜயகரமாகையால அபபடிபபட பரியாஜனதைதக கொடுகக்வற்றுமாகச சொனனவாகத்தையக கேடடவுடன அவவரசனுககுச சோகம மேனமேலும பரமபி நினறது பிறகு தன புதரனுககு நேரிடுகிற துாதத்தசையைக கணடு ஸநதாஷமினறி, தாமிகனுகையால ஸதயதைதத தவற முடியாமல வயஸனபபடடுகொணடிருகிற அமமஹாராஜன சோகத்திலை சிவநத கண்களுடன அநத ஸாரதியைத தலையெடுதது பாரதது 'ஓ ஸுமநதரனே! இபபொழுதான மாமனகளில அறுபபுண்டிருக்கினறனன. இநத ஸ்தாத்ரவாகயஙகளால எனனை மீளவும் அமமாமனகளில அறுகஇனறனன' எனறனன ஸுமநதரன, செவிகொடுதது கேடகமுடியாதபடி மொழிநத மனனவனது கருணமான வாகதைதையக கேடடும, கணகொண்டு காணமுடியாமல மனகளிபபினறி முகமவாடி நிறகினற அமமனன்

I பசுகூடடம.

வனைக கண்டும், பயந்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு அவ விடம விடுங்க கொஞ்சதூரம ஓதுங்கியிருந்தனன. அர சன மனவருத்தத்திலை தாங்கப பேசுஞ்சேறகுச் சகதி யற்றிருக்கையில, அப்பொழுது ராஜநீதிகளுக்குரியபடி தன காரியங்களுக்கு வேண்டிய விசாரங்களையறிந்த கை கேயி ஸுமந்தரனப பாத்து 'அப்பா ஸுமந்தரனே! அரசன ராமனது அபிஷேகத்தைப பற்றிய ஸந்தோஷத் திலை உத்ஸாஹம மேலெழுப பெறறு இரவெல்லாங் கண விழித்திருந்து பரிஸ்ரமப்பட்டது பற்றி இப்பொழுது நித் ரைக்கு அதீனமாயிருக்கின்றனன ஆகையால் நீ வேக மாகச் சென்று மிகவும புகழ் பொருந்திய அந்த ராஜ குமாரனை அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக. உனக்குச் சுபம உண்டாகுக. இவ்விஷயத்தில விசாரம வேண்டாம்' என்றனள். அரசனது வாத்தையைக் கேட்டு ஏதோ அனர்த்தம் வந்துவிட்டதென்று சங்கித்துக்கொண்டிரு க்கிற அந்த ஸுமந்தரன கைகேயியின வாத்தையைக் கேட்டு 'மற்றென்னற்றும இல்லை இனி மங்கலமே' என்று எண்ணிக்கொண்டு ஸந்தோஷப்பட்டு 'அரசனது அனு மதியைப பற்றியே கைகேயி இங்ஙனம மொழிந்தனள்' என்று மனக்களிப்புடன புறப்பட்டுப போயினன. அவன அப்பொழுது கைகேயி தன்னைப பாத்து 'ராமனை அழைத்துக்கொண்டு வா' என்று வேகமாக அனுப்பினை தைப பற்றித் தனமனத்தில[1] 'ஸரி, தெரிந்தது. தாமரைத் தவணைகையால் தசரதன ராமனது பட்டாபிஷேகத்தி

---

1 இதற்கு மூலம—'வயகதம் ராமாஹிஷேகாதய மிஹாயாஸைய தியயாமவித' என்று இங்கு (ஆயாஸையதி) என்கிற பதம(ஆயாபயிஷ யதி) என்கிற பதத்தின பொருளாக கொடுக்கிறதனக கருதி (தசர தன ராமனது பட்டாபிஷேகத்திற்காகவே அவனை இங்கே வரவழை க்கப போகின்றனன) என்று கூறப்பட்டது மூன்புள்ளோரும சிலர் இவ்விதம எழுதி யிருக்கிறார்கள (ஆயாஸையதி) என்கிற பதத்திற்கு

ற்காக அவ்வன இங்கே வரவழைக்கபபோகினறனன. (தர் மங்களை அறிநதவஞகிய ராமன பட்டாபிஷேகததிறகா கவே இங்கு வரபபோகினறனன) எனறு சிநதிதது, ஸக தோஷம மேனமேலும பெருகபபெறறு மஹாபா ஹுவாகிய ராமனைப பாரகக்விருமபிக கலஙகாபபெரு நகரமாகிய அயோத்யா புரததின நடுவில இருப்ப ததால ஸமுத்ரததின இடையிலிருககும ஓர ஓடை போல் விளங்குகினற அவவரதபபுரததினினறும புறபபட டுச சென்று ஜனஙகள நெருங்கப பெறறிருககிற அதன் வாசறபடியை எதிரே பாரதது, உடனே அஙகிருநது வேகமாகப புறபபடடு வாசறபடியின அருகில வநது முனனே இருககிற அரசாகளைக கண்டு, பிறகு சிறநத தனஙகளையும காணிகைகளையும கொணடுவநதுகுமபல கூடி வாசலணடை வநதிருககிற பலவகைப படடனைத்து ஜனஙகளையுங கணடனன. பதிணகாவது ஸாகக முறறிறறு.

ராமாபிஷேக ஸமபாரவாணனம

வேதஙகளின கரை கணட நத பாரஹ்மணைதத மாகள யாவரும அனறிரவெலலா மஙகிருநது, பிறகு உத (வாபபோகிறா) எனறே பொருள கருதி 'தாமந தெரிநதவராகை யால தசரத சகரவாததி ராமாபிஷேகததிறகாக இஙகே வாபபோகி றா'எனறுகூறுகினறனர. அபபொழுது (இஙகே) எனபதறகு (கைகே யியின மாளிகைகக்கு) எனறே பொருளாக வேணடுமெ அவவிடதிறகு அவனமுனபே வநதிருககிற ஸுமையால வாபபோகிறதாகச சொலவ தது எபபடி பொருநதுமோ தெரியவிலலை மறறுஞ சிலர—'தாமஜ்ஞ ஞகிய ராமன பட்டாபிஷேகததிறகாகவே இஙகு வாபபோகினற னன' எனறு எழுதுகினறனர அபபொழுது 'வயகதம ராமோஉஹி ஷேகாய மிஹாயாஸயதி யாமவித' எனற பாடமாக வேணடுமெ இதைக கருதியே இவவாததததை ( ) எனகிற அடையாளததுட னாதிருககினறோம

யமாகையில ராஜ புரோஹிதராகிய வஸிஷ்டருட்ன ஸபை
கரு வரது சோரதனா பினனும மரதரிகளரும ஸைனயத
திலுளள முகயாதிகாரிகளரும படடணத்திலுளள [1]பரமு
காகளரும ராமாபிஷேகதததப பாரகக நோரதது பற்றி
மிகக மனகளிபபுடன அவவிடம வரது கலரதனா. பிறகு
மாசுமறுவினறி நிரமலமாக ஸரோயோதய மாகையிலபுஷ
ய நக்ஷதரமும வருகையில, ராமனது ஜனம லகனமாகிய
கரீகக்கடகலகனமும அததுடன கலகையில, ராமாபிஷே
கததிறகாக வேணடிய தரவயங்களை யெலலாம பராஹ்ம
ணோதமாகள ஸிததஞ செயது வைததனா ஸுவாண
மயமான ஜல குமபங்களரும, நனகு அலங்காரஞ செயயப
பெறறதும அரசாகள உடகாருவதறகு உரியதுமாகிய
பீடமும, தோஷமொனறுமினறி விளகக முறற புலித்
தோல பரபபபெறற தேரொனறும அங்குப புலபபட்ட
ன கங்கை யமுனை முதலிய புணயஸங்கம ஸதானங்களி
னினறும பரிசுததங்களாகிய இதர நதிகளினினறும
மடுக்களி னினறும கிணறுகளி னினறும ஓடைகளினி
றும ஜலங்கள கொணடுவரபபடடிருநதன. கிழகது முக
மாகப பாயகிற கங்கை கோதாவரி முதலிய நதிகளினின
றும, [2]ஊதது முகமாகப பாயகிற பராஹமாவாதது
நதாராவாதது முதலியவறறி னினறும, வடகது முக
மாகவும தெறகு முகமாகவும குறுகே பெருகி வருகினற
கணடகி சோணபதரம முத்லிய நதிகளினினறும, பாயா
மல தேங்கி யிருகினற புணய ஸரஸ்ஸுகளினினறும,
ஸமஸத ஸமுத்ரங்களினினறும ஜலங்கொணடு வநதிருந
தன. பொரிகளோடு கூடிப் பாலுளள அதிக கொதது
முதலியவைகளரும போடப பெறறு, தாமரையும கருநெய

---

1 ப்ரமுகா—தலைமையுளளவா

2 மேலமுகமாக.

தலும இடப பெறறுப பாவன ஜலங்கள் நிரம்பின பொற் குடங்களும வெள்ளிக் குடங்களும விளக்கமுறறிருந்தன. தேனும தயிரும பொரியும தர்பபமும புஷபமும பாலும ஸித்தஞ செயது வைக்கபபடடிருந்தன. பினனும புஷ்பங் களோச சூடடிச சந்தனம பூசி மறறுமுளள மங்கலாசார ங்களஞ செயதுகொண்டு ஸமஸ்த ஆபரணங்களுந தரித் த வேஷிகளும ஸித்தமாக விளங்கி னினறனர். சந்தர கிர ணங்களை போல புலபபடுகினற வெளுத்த காந்திகளுடனு கூடி, ரத்னங்களிழைத்த பொறபிடிகளு மிடபபெற்ற மிக மேலான சாமரங்களும ராமனுக்காக ஸித்தமா யி ருந்தன. சந்தர மண்டலம போல வட்டமாகி வெளுத்து நிர்மலமாய விளங்குவதும படடாபிஷேகத்திறகாகச செயவிக்கபபட்டதுமாகிய மேலான வெண்குடையும ஆயத்தமா யிருந்தது வெளளைக காளையும லக்ஷணங்க ளெலலாம பொருந்திய வெளுத்த குதிரையும ஸித்தப படுத்தப பட்டிருந்தன. இடைவிடாது மத ஜலத்தைப பெ ருகசுவதும மிகுந்த அழகு பொருந்தியதும அரசாகள ஏறுத்தகுந்ததுமாகிய பட்டத்து யானையும எதிர பார்த்துக கொண்டிருந்தது ஸர்வாபரணங்களும அணிந்து மங்க லத்தின பொருட்டு ஏறபடுத்தபபட்ட எட்டுக கன்னி கைகளும ஸித்தமாகக காத்துகொண்டிருந்தன. வீணை முதலிய ஸமஸ்த வாத்யங்களும ஸித்தமாயிரு ந்தன அப்படியே ஸ்துதி பாட்கர்களும மறறுமுள்ளவர்க ளும ஆயத்தமாயிருந்தனர் இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற் பிறந்த அரசாகளுக்குப பட்டாபிஷேகம நடக்கும் பொழுது அவ ர்களது ஆசாரத்தினபடி எவ்விதமுள்ள பதார்த்தங்கள சேர்த்து வைக்கும் வழக்கமோ, அவ்விதமாகவே ஆதற் கு வேண்டிய ரத்னம் முதலிய பதார்த்தங்களைக கொண்டு அவ்வரசர்கள் மஹா ராஜனது கட்டளையினபடி ராமரி

ஷேகத்திறகாக அமமனனவனது அநதபபுரத்து வாசற்படியிற கூடிந தசரத மஹாராஜன புலபபடா திருபபது பறறி 'நாம வநதிருபபதை அரசனுககுச் சொலபவனயாவனே?' அரசன இதுவரையிலும தாசனங கொடாதிருகினறனன பொழுது விடநது ஸ்ரீயலும உதயமாயினன ராமனது படடாபிஷேகத்திறகாக வேண்டிய த்ரவயங்க ளெலலாம ஸித்தமா யிருகினறன' எனறு கமகளுள தாமே நினைத்துகொண்டிருநதனர இங்ஙனம் அம மனனவாகள நினைத்துகொண்டிருகையில, அரசனிடம மிகுந்த ஸ்நேகாரம பெறறிருகிற அநத ஸுமநதரன அவவரசாகளை நோகக்கி 'அரசன கடடளையிட ப பெறறு நான ராமனை அழைத்துகொணடு வருவதறகாக அவனிடம் வேகமாகப போகினறனன நீங்கள அரசனுககு மிகவுங் கௌரவிகக்த தகக்வாகள, ராமனுககு மேனமேலும் கௌரவிகக்த தகக்வாகள. ஆயுளவளரப பெறறவாகளாகிய உங்களது வசனத்தினபடி நான இப பொழுதே விழித்துக கொண்டெழுந்திருகிற அரசனிடஞசென்று அவனை ப பாரத்து 'உனககு ஸுகமா? நீ ஏன வெளிப புறபபடா திருகினறனை?' எனறு விஞ்ஞாபிகினேறன' எனறு மொழிந்து அரசாகளின புராதன வருத்தாந்தங்களை யெலலா மறிந்த அமமந்திரி மீளவும அரசனது அநதபபுரத்து வாசறபடியினருகில சென்றனன. அவன அபபொழுதும, நினைத்தபோதெலலாம தடையினறி அநதபபுரத்திறகுள புகக கூடி மாகையால, [1] நிராடங்கமாக உளளே நுழைந்து அரசனைககணடு அபபொழுது அவனது வமசத்தைப புகழ்ந்து அவனது படிககை யறையுட புகுந்து அங்கே நின்றனன. அங்ஙனம அமமந்திரி அரசனது படிககை யறையுட புகுந்து

---

1 தடையிலலாமல.

திரைககு இபபுறததில நினறுகொண்டு சீகுகுலதிலகனை கிய அமமஹாராஜனக குணஙகள பொருநதிய ஆசீரவசனஙகளைககொணடு 'அரசனே! சநதரனும ஸூரியனும சிவனும குபேரனும வருணனும அகநிதேவனும தேவேகத்ரனும உனககு விஜயத்தைதக கொடுபபாராகளாக ஓ ராஜஸிமஹமே! [1]மஹனீயமாகிய ராதரி கடநதது. இன்றிரவு நீசெயயவேண்டிய காரயஙகள எலலாஞ செயதாயவிடடது எழுநதிருபபாயாக. இனிச செயயவேண்டிய காரயங்களைச செயவாயாக ரகுகுலதது பிறநத மஹானுபாவனே! பராஹ்மணாகளும னைனயதது ளள முகயாதிகாரிகளும படடணதது ளள [2]பரமுகாகளும வநது உனனைப பாரகக விரும்புகினறனர. ஆகையால் விழிதது கொணடு எழுநதிருபபாயாக' எனறு புகழநதனன பிறகு தசரத மனனவன எழுநதிருநதது, ஆலோசனைகளில தேறநதவனும அபபொழுது அவவாறு தனனைப புகழநதவனுமாகிய அநத ஸுமநதரனைப பாரதது, 'கைகேயி, 'ஸாரதியே! ராமனை அழைதது கொணடு வருவாயாக' எனறு மொழிநதனள; அதறகு ரான குறுக குச சொலலாதிருநதேதனகையால அதை ரானும ஓதது கொணடே னெனபதில ஸநதேஹமிலலை; ஆகையால அதுவும எனது கடடளையே யாகினறது; அபபடிபபடட எனது ஆஜஞையை நீ இஙஙனம் உலலஙகனஞ செயததற்குக காரணமென? அபபொழுது ரான நிதரையிலிருநதேதனகையால அது எனது ஆஜஞையோ அனறு எனறு ஸமசயிததாயோ; இபபொழுது எனககு நித்ரை யிலலை; நீ இபபொழுது இவவிடத்திற்கு ராமனைச சீகரததில அழைதது கொணடு வருவாயாக' எனறு

---

1 மஹனீயம—கொணடாடததகது.

2 பரமுகா—தலைவா

அதுக கைகேயிகுகாக ஸாரதியாகிய ஸுமந்த்ரனுகுமீ ளவும கடடளையிடடனன. அவனும அரசனது ஆஜ்ஞை யைககேகடடு அமமனனவனுகுத தலை வணாகி நமஸகார ஞசெயது 'இனி நான நெடுநாளாய நிரமபவும விருமபி யிருநத ராமாபிஷேகம நடகுகும' என்று தனகுள ளெணணமிடடுகு கொணடு ராஜ கருஹுதினிறும புறப படடு நிரமல ஸ்வபாவனுகையால மறறை யாது கெடடியும இருககிறதாகத தெரிவதுகொளளாமல மனகளிபபுறறு மேனியெங்கும ஒளியிடபபெறறு ராஜ சிஹ்னங்களை அமை ககபபெறற த்வஜங்களாலும சிஹ்னமிலலாத வெறும தவஜங்களாலும அலங்காரஞ செயயபபெறறு அழகிய ராஜமாகக தனதப பாரதது கொணடே வேகமாகச செ னறனன. அவவாறுபோகுமபொழுது அங்குலகல ஜனங் களும ராமனுக குறிததும அவனது படடாபிஷேகத தைக குறிததும சொலலிகொளளுகிற வாரதைகளைக கேடடு மிகக மனகளிபபுறறனன பிறகு அந்த ஸுமந்த ரன கைலாஸ சிகரமபோல வெளுதது மிகக உயாவுபெற றுத தேவேந்தரனதுமாளிகைபோல் மிகுந்த ஒளி பொரு நதி மிகவும அழகாயிருககிற ஸ்ரீராம கருஹுதனைக கண் டனன. அந்த கருஹத்திறகுக கதவுகள் மிகவும பெரியன வாயிருநதன. அங்குதந்திண்ணைகள பலவும விளங்கின. அதில ஆங்காங்கு ஸுவாண பாதிமைகள அமைதத சிக ரங்கள அனேகம பரகாசித்தன. அதன வெளிவாசற்படி யில மணிகளும பவளங்களும இழைகபபடடிருநதன. அது சரத்காலத்தில புலபபடுகிற வெளுத்த மேகமபோல மிகவும வெளுபபான தூணங்களைப பொழிநதுகொணடு மேருபாவதத்தின குஹைபோல கமபீரமாகி வாசற்படிக ளில கடடப்பட்ட மேலான பொறபூமாலைகளினிடையில தளதள வென்று விளங்குகின்ற பெரிய ரத்னங்களால பர

காசித்துக்கொண்டிருந்தது அங்கு எங்குப பார்க்கிலும் முத்துக்களும ரதனங்களும நெருங்கி விளங்கின. அங்குச சதனைகரு தூபங்களும குழுகுழு வெனறு மணங்கமழுநதுகொண்டிருநதன. இங்ஙனம பலவகை மணங்கள் வீசபபெறறிருபபது பறறி மலயபாவதத்தின ஸமீபதிலி ருகஷிற சநதனேதபதிலஸதானமாகிய தாதுர பாவதத் தின சிகரமபோல அது புலபபடடது பினனும, அது ஸார ஸப பறவைகளும மயிலகளும கொஞசிக குலாவபபெறறு மிகவும பாகாசிதது அழகாய செயயபபடட செநகாய பாதிமைகளும சுவாகள ஸதமபங்கள முதலியவறறில நிர ம்பியிருநதன மேலும, அதில பலவகைக கோலங்களும விசிதரமாய செயயபபடடிருநதன. ஓளி மிகுநதிருப பதலை அது ஸமஸத பராணிகளுடைய கணகளோடு மனதையுங கவாநதுகொணடிருநதது. இவவளவே யனறி, அது ஸூரிய சநதராகள போல பரகாசிதது கொணடு குபேர கருஹமபோலவும தேவநதரன மாளி கைபோலவும விளஙகியிருநதது. அஙகுப பலவகைப பறவைகளும ஆஙகாஙகு உலாவிகொணடிருநதன. மே லும, அது மேரு சிகரமபோல பளபளவெனறு அழகா யிருநதது ஜனங்கள அதனருகில குவியல குவியலாகக் கையைக்கூபபிகொணடு காறபுறமும நிரமபியிருநதனர. மேலும, காடடுபபுறத்து ஜனஙகள் ராமனுகுப பட்டாபி ஷேகம நடகபபோகிறதெனறு முகத்தில ஸநதோஷம் பொருகப பெற்று. மிகுந்த உதஸாஹதுடன கூடி நதிர கஸ யோநதிகொணடு அஙகஙகுமம சூழநதிருகையில அமமாளிகை மிகவும அலஙகாரம பெறறிருநதது. அங் ஙனம மஹா மேகமபோல பரகாசித்துகொண்டு மிகவும உயாநது நனகு அலஙகாரமுஞ செயயபபெறறுப பலவகை ரத்னஙகளிழைகபபடடுக குளாகளாலும கூனாகளா

ஆம எனகும நெருஙகபபெறறு ஸவிளஙகுகினற ஸ்ரீராம கருஹதணதக கணடனன. அத ஸுமதரன ஜனஙக ளை நிறைத்திருகிற அத ராஜகரஹதணதப பாரதது கொணடே, மேல கடடளளதும உயாகதழகிய குதிரை கள கடடபபெறறதுமாகிய தனதுரததணதராமகருஹத திறகு எதிர்க ஓடிகொணடு சென்று அபபடடணத திலுளள ஸமஸத ஜனஙகளுககும மனகளிபபுணடாகச செயதனன. பிறகு அத ஸாரதியாகிய ஸுமதரன மஹா தனஸமருததியுளளதும, மானகளும மயில்களும எஙகும நிரமபி யிருபபதும, மிகப பெருமை யுளளதுமா கிய அத ராமனது மாளிகைகுட சென்று சோரத னன ராமன மெலலன ஸமதுககளள அனுபவிகக தகுநதவணணைகூபால அவனதுகருஹமும அஙஙனம மேன மை பெறறிருபபது அறபுதமன்று ஸுமதரன அஙக னம ராமனது மாளிகைபச சோரநது, தேவரதரன துமாளிகையுட புகுநதாறபோல மிகுநத மனமகிழசசி கொணடு மேனியெஙகும மயிரகூசச ஆணடாகப பெற றிருநதனன பிறகு அத ஸுமதரன, கைலாஸ பூவ நமபோல உயாகது வெளுதது விளஙகவறறும நனகு ஆலஙகாரஞ செயயப பெறறிருபபனவும தேவ பவனம போனறவைகளுமாகிய பல கடடுகளள தாணடிச சென்ற னன அஙகு ராமனது மனததிறகு மிகவும் இனியாக ஞும அவனது மதபபடி நடபபவாகளுமான புருஷாகள பலரும புலபபடடனர அவன அவாகளையுங கடநது அத தபபுரததின ஸமீபதததிற சென்றனன. அவன, அவவிடத தில ஜனஙகள மிகுநத ஸநதோஷததுடன ராமாபிஷேக தணதக குறிததும, அத ராஜ குமாரனுககும மறற ஸ மஸத லோகஙகளுககும மஙகளஙகள எலலாம உணடா கவேண்டுமென்பது பறறியும சொலலிக கொணடிரு

க்கிற வார்த்தைகளை மீறக மனக்களிப்புடன செவிகொ
டுத்துக கேட்டனன தேவேந்த்ர பவனமபோல மீக
வும அழகு பொருந்திப் பலவகை மருகங்களும பக்ஷிக
ளும குலாவப பெற்று மேருபாவத சிகரமபோல உயாந்து
மிகுந்த ஒளிபொருந்தி விளங்குகின்ற ஸ்ரீராமனது வாலை
கருஹத்தைக கண்டனன அங்குக கைகளைக கூபபி ந்தி
ரகளை யேந்திகொண்டு வாஹனங்களினின்றும இறங்
கிக கோடி கோடியாகவும பராத்தக கணக்காகவும,
கணக்கிட முடிபாதபடி வந்திருக்கிற காடபபுறத்து
ஜனங்கள அந்த ஸுமந்தரனுக்குப புலப்பட்டனர பினபு
மஹா மேகமபோலவும பெருக்த பாவதம போலவும புலப
படடு மதமபிடித்து மாவிடடியையும லக்ஷியஞ செய்யாம
லிருபபதும அடக்க முடியாததும மிகவும அழகு பொரு
ந்தியதும ராமன ஏறத தகுந்ததும மிகவும உயாந்த சரீர
முடையது மாகிய சத்ருஞ்ஜய மென்னும யானையும அவ
னுக்குப புலப்பட்டது. அந்த ஸார்தி, மேலும, ஸ்
வாலங்காரங்களும அணிந்து ஆயிர முாயிரமாகப புலப
படுகிற மந்தரி சிகாமணிகளும, அரசனுக்கு பரியமாயி
ருபபவாகளும ரதகஜதுரகங்களோடி வந்து அங்கு ஒன
றுகூடி இருகைகயில அவாக ளெலலோரையும காணாட,
ஸமஸ்த ஸமபத்துக்களும நிறைந்து விளங்குகின்ற அய
த புரத்திறகுபபோயச சேர்ந்தனன ஸுமந்தரன, பா
வத சிகரம போலவும இங்குமங்கும சலியாத பெரிய மே
கமபோலவும விளங்கி ஏழுநிறத்தைகளுடன கூடிய
பெருமை பொருந்திய தேவவிமானங்களுக்கும மேலான
கருஹ ஸப்தஹங்களுடன பரகாசிக்கின்ற அவவாத்தபுரத்
தினுள பலவகை ரத்னங்களுக்கு ஸ்தானமாகிய ஸப்தத்
ரத்தினுள மகரமீன பரவேசிபபதுபோல, தான யாசித்
ரு தடையு மின்றி பரவேசித்தனன. பதினாந்தாவது ஸர்
க்கம முற்றிற்று.

ஸுமந்தரன ராமனைக கைகேயீதசரதர் களினருகில அழைதது கொணடு வருதல

அரசாகளின புராதன வருதாநதங்களை யெலலாம அறிநதவணகிய அநத ஸுமநதரன, அபிஷேகத தைப பாரகுகும பொருடடி வநத ஜனங்கள நிறைநதிருக கிற அவவநதப புரதது வாசறபடியைக கடநது மிகுநத ஜனகூடட மிலலா திருகினற இரணடாவது கடடிற குள புகுநதனன. அஙகு யெளவனப பருவம நிரமபின புருஷாகள பலா ரடடியையும விலலையும தரிதது கா துக னில மெருகுடன பாகாசிகினற குணடலங்களும தகதக வெனறு விளங்கப பெறறுப பாகினறிப புதநிலை நிலு நிறுதநிக கொணடி ராமனிடதநில பரீதி மிகுநதிருகக பெறறுக காதது கொணடிருநதனர [1] மேலும அவவி டத்தில் ராமனுககு மனக களிபபுணடாகும பொருடடி அலங்காரமாகக காவியாடை உடிதது நனகு அலங்காரஞ் செயதுகொணடி, அநதபபுரதநில வேலை செயயும பெணடி

---

1 இதறகு மூலம—

'ததர காஷாயிணை வ்ருத்தாந வேதரபாணீநஸவலங்க்ருதாந,

ஊஹாஸு விஷரிதாநஜீவாரி ஸதாயயியக்ஷாநஸ்ரஸமாஹிதாந'

இதறகு விசேஷாரததம— (காஷாயிணஃ) காவிவஸதரந தரிததவா கள ராமனுககு பரீதியுணடாகும பொருடடி அலங்காராரதமாக காவிசசாகாயகளைப போடடுகொணடிருபபவாகள (வ்ருத்தாந) வருதாகள தொணணூறறைநது வயது சென்றவாகள அவ வளவு வயதுளளவாகளையே அநதபபுரதநில ஏறபடுததவேணடுமென று தெரிகினறது (வேதரபாணீந) பிரமபுகளைக கையிற பிடிதது க கொணடிருபபவாகள—ராமன விலலைபபிடிதது லோகங்களை ரகஷிக குமாறு தாம பிரமபுகளைக கையிற பிடிதது கொணடு ராமனைக காப பவா (ஸவலங்க்ருதாந-ஸ-அலங்க்ருதாந) நனகு அலங்கரிகக ப படடவாகள. ராமன சகரவாததி மாளிகையில திருமஞ்சனங்கொண்

ர்களுகுத் தலைவர்களாகிக கையில பிரமபைப பிடித்துக கொண்டு அவவகதப்புரதது வாசறபடியி லிருநது மிகக மன வுககத்துடன பாதுகாததுக கொண்டிருககிற சில வருததாகளாக கண்டனன அநதக கடடிலுள்ள அப் புருஷாகள எலலோரும ராமனுககு பரியத்தைச செயப வராகையால ஸுமநத்ரனைக் கௌரவிபபது ராமனுககு பரியமா யிருககுமெனறு நினைதது அவன வருவதைக கண்டு பரபரபபுடன சடகெனத தமது ஆஸனங்களினின றும எழுநதிருநதனர. ஸுமநதரன அரசாகளைப பணி வதில மிகுநத் வல்லமை அமைநதவ னுகையால முனபு தெரியபபடுதாமல தானே உடபுகவேண்டிய மென மை யுளளவனுயினும அநதபபுரதது மாயாதையைப பற றித தாணுக உளளே புகாமல் வினயத்துடன அவாகளை நோககி 'ஸுமநதரன வாசலில வநது காத்துககொண் டிருககிறனென்று ராமனுககுச சீகரமாகச் சொலலுங் கள்' எனறனன அவர்களுமட தமது பரபுவாகிய ராமனுக் கு பரியததைச செயய விருபபமுறறவாகளாகையால சீக ரமாகவே ராமனிடனு சென்று பாரையையோடு கூடியிருக கிற அநத ஸ்ரீராமபிராஜனக கண்டு ஸுமநத்ரன வாச லில வநதிருககிறனென்று மொழிநதனர ராமன அவா

டருளி அழுதுசெயது தனது திவயாநதபபுரதது திறகு வருமபொ ழுது அநதச சகாவாதது நினையப போலவே இவாகளும ராமனுககு அந தரஙகாகளாயிருபபவாகளாகையால மிகுநத பரீதியோடு ராமனை எதி ரது மடியிலிலிடடு ஆலிங்கனுசெயது உசசி மோநதலினபே விடுவா ாகள ஆகையால ராமனது குங்குமங்களுதூரிமுதலிய திவய லேப ங்கள தமது தேஹஙகளில படபபெறறு அலைகளால அலங்கா ரஞ செயயபபடடவாகள (ஸ) நனறுக-எனகையால ஸீதாரா மா களின் அலங்காரதனதக காடடிலும இவாகளுடைய இவவலங்கா மே மிகவும அழகாயிருககுமென்று கருதது.

கண் வாயால ஸுமந்தரன் வந்திருப்பதை அறிந்து அவன [1]தனது தகப்பனுருக்கு அந்தரங்கனு யிருப்பவனுகையால் அவனை தனக்கும அந்தரங்கனாக கொண்டு ரகுகுல திலகனுகிய தகப்பனுருக்கு ப்ரியத்தை விரும்பித தான பாயையுடன இருக்கிற அவ்விடத்திற்கே அவனை வர வழைத்தனன. [2]அப்பொழுது ராமன் தனக்கு அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு, வராஹ ருதிரம்போல சிவந்த வர்ணம் பொருந்தியதும குழுகுமென்று மணங்கமழ்ந பெற்றதும பரிசுத்தமுமாகிய மேலான சந்தனம பூசிக் குபேரனை

---

1 அப்படிப்பட்ட இடத்திற்கு வரவழைக்கையாலேயே அவனை தான அந்தரங்கனுக நினைத்திருப்பதை தெரிவித்தனன இப்படி தான ஸுமந்தரனை கௌரவித்தது தெரியுமாயின தசரதன ஸந்தோஷிப்பானென்று ராமன கருதினது

2 இதற்கு மூலம

'தம் வைஶ்ரவணஸ்காஶ் முபவிஷ்டம் ஸலலங்க்யதம,
ஆஜ்ஞாய ஸுதஃ பாபங்கே ஶ்லக்ஷ்ணவாக்யே ஶ்லாததாசமஜ்ஞ,
வராஹருயிராலேண ஶுசிநாச ஸுகந்தாயிநா,
அநுலிபதம பரர்ாய்யேந சந்தநேந பராந்தபம.
ஸுயிதயா பாஶ்வதஶ் சாபி வாலவ்யஜந ஹஸ்தயா,
உபேதம்ஶீதயா ஶ்ரியஶ் சிதராயா ஶிஶிரம் யயா'

இதற்கு விசேஷார்தம—(வைஶ்ரவணஸங்காஶ்ம) குபேரனை போன்றவனை குபேரனைபோல அளவற்ற ஐஶ்வர்யமுடையவனை வைஶ்ரவணனை 'காமேஶ்வரோ வைஶ்ரவஶ்ரை ஜ்ஞாத' எனகிறஶ்ருதியினபடி தாதாவாகையால அவனைபோல் தாதாவாயிருப்பவனென்று பொருள அதாவது—தனக்குகிலிருப்பவர்களுக்குத தனது ஸௌந்தர்யத்தினை பூர்ணனுபவத்தைத குபேரனைபோல கொடுப்பவனென்றபடி (ஶ்லக்ஷ்ணவாக்யே) ஸ்வர்ணமயமானது தனமேல உடகார்ந்திருக்கிறவனுக்குத தக்கது பொன்மலை தன மேலே படிந்த நீலமேகத்தை எப்படி விளங்கச் செய்யுமோ, அப்படியே தனமேல உடகார்ந்திருக்கிற ஸ்ரீராமனை விளங்கச் செய்யவற்றென்றபடி. (ஶ்லாததாசமஜ்ஞ)மேல பரப்புகிற வஸ்திரத்தோடு கூடி

போல் விளங்கிய பகைவனை அடகக்வல்ல மஹர பராகர மம பொருந்தி, சிறந்த படிக்கை பரபபின ஸுவர்ண மய

யது புஷபமபோல ஸுகுமாரமாகிய ராமனத்து திருமேனிககுத தகுந்தபடி மிகவும மிருதுவான மேலபரபபை யுடையது இபபடிப படட, (பாயங்கே) மருசதினமீது ராமனுடைய அபபடிபபட்ட ஜஸ்வாயதத்திறகு அனுரூபமும அபூாவமுமாகி அழகான ரசனையும் பொருந்தி விளங்குகினற மருசமெனறபடி இபபடி யிருபபது பறறியே— 'பாயங்கமஸ்ரயாஸ்தரணநாநாரதநவிலுவிஷிதம, தபி பீசமதி வைதேஹ்யா பாதிஷ்டாபயிதும் தவயி' (மேலான துப படடி பரபபபபெறறு நாலாதனங்களால அலங்காரமும செயயப பெறறு விளங்கும அமமருசததையும உணணிடதில நிறுததி வைக குமபடி ஸீதை விருமபுகினறனள) எனறு அமமருசததை ஸுயஜ ஞரிடதில சாதநிவைகினறனன (உபவிஷடம) உடகாரநதி ருகினறனன 'ஸஹ பதநயா விஸாலாக்ஷயா நாராயண முபாஸமத' (நீணடழகிய கணகளையுடைய பதனியுடனகூடி நாராயணனை உபாஸிததனன) எனகிறபடியே பகவத தயானபரரு யிருபபவ ரெனறபடி (ஸவம்ஸகஜதம) நனகு அலங்காரரு செயதுகொண டிருபபவன தயாளுதிறகு அனுகூலமாகிய அருஜுவியால அலங்க ரிகக பட்டவெனறபடி அலலது—திவய மாலயால அலங காரிக்கப படடவன இபபடிபபடட, (தம) அவனை (ஸுதோஷ ஷாஸ்) ஸுதன கணடனன உதகாஷ முடையவரெலலோரி லும மேலான ராமனுடைய தாசனம தாழநதவரெலலோரிலும மேலான ஸுதனுககுக கிடைதததது அவனுடைய பாகயாதிசயம எபபடிபபடடதோ எனறு கருதது பாயங்க விதையிற சொலலு கிறபடி முகதபுருஷாகளுககே அனுபவிககத தகக திவய வேஷத தை ஆ! ஸுதன அனுபவிததானெனறு ராமனது ஸௌசீலயாதி சயம தோறறுகினறது ஸௌசீலயமாவது—தாழநதாரோடும ஒரு நீராகப புரையறக கலநதிருககை 'ஸாகசாநுலவிதா:' (மாலை, சநதனம, பெணமூா) எனறு சொலலபபடட போகய வஸதுகளில முதலான திவயமாலாயோகம சொலலபபடடது இனி திவய சந தனயோகததைச சொலலுகினறார—(வாஹருயிரூலேண சநது நே) வாஹருதிரதது க கோபபான சநதனததிலை வாஹருதி

மான மஞ்சததில உடகாரதிருநதனன.ஸீதை பகக்ததில கினறு சாமரததை வீசிக கொணடிருநதனள இஙஙனம

ரம—பனறி ரததம. பனறி ரததம மிகவும சிவபபாயிருககு மெனறு பரவிததம குஙகுமபபூவைகசோததுக கலநதிருகைகயால பனறி ரத தமபோனறதெனறு கருதது அலலது—வீதையினுடைய ஹஸத கமலததிலுல பூசபபடடதாகையால அவளது சிறநத ஹஸதததினை காநதியுடனகூடிச சிவநதிருககிற தெனறபடி (ஸ்ரசிநா) நிாமலமா னது. வீதையுடைய ஹஸதததால பரிசிகக பட்டதுபறறிப பவிதர மாயிருககவறறு (ஸ்ரசிநாச) நிாமலமாயுமிருககிறது இஙகுச சகார ததால வீதையின கையிறபடுவதால உணடான சைதய விசேஷ மும பொருநதியதெனறு ருளிாசசியும கூடடபபடுகிறது (ஸ்ரமந யிநா) நலல வாஸனையுடையது. 'ஸாவமநயஃ' எனறு ஸமஸதகநதங களும பொருநதியிருபபது ஸ்ரீதேவிககும ஸமானமாகையால ஸ்ரீரா மையாகிய வீதாதேவியின கரஸபாசததால உணடான மிதமினறிய வாஸனையோடு கூடியதெனறபடி (பராயீயோ) ஸ்ரீரேஷடமானது வீதையால பூசபபடடது பறறி ஸ்ரீரேஷடமான தெனறபடி இபப டிபபடட லகஷணஙகள பொருநதிய, (சநஉநோ) சநதனததிலல. (அனுலிபதம) பிறகு பூசபபடடவன அதாவது—அநதச சநதன தை ராமன வீதைககுப பூசினபினபு வீதை ராமனுககுப பூசின தெனறு ஸூசிபபிககபபடுகிறது. (பரநதபம) பகைவனைத தபிககச செயய வலலவன இபபடிபபடட தனஸளநதாயததை அனுபவிக கைககு விரோதியா யிருபபவாகளைத தொலகக வலலவனெனறபடி அபராகருத ஸதீயோகததைச சொலலுகினறார—(பாரிவதஃ ஸயி தயா) பககததில நினறுகொண டிருபபவளும, (வாலவயஜநஹஸத யா)சாமரததைக கையிறகொணடவளுமாகிய (சாபி) எனறு நிபாதம மூனபு சொலலியவறறோடு ஸமுசசயதததைக காடடுகிறது அதாவது ராமனது மேனியில சநதனததைப பூசியும சாமரததைக கையிற பிடிதது கொணடும பககததில நினறவளெனறபடி இபபடிபபடட வீதயா) வீதையோடு (ஹியஃ உபேதம) மிளவுங கூடியிருககிற, அலலது நனகு சோநதிருககிற வீதை வினயததுடன பககததில நினறுகொணடு சாமரததை வீசிகொணடிருநதனள. இதுமுதலிற ா ஞசுங்கூடினையாகினறது அஙஙனம வீசிகொணடிருநது அப்

அவன், பக்கத்தில நின்றுகொண்டிருக்கிற ஸீதையோடுகூடி இருமடங்காக விளங்கிச் சிதராகக்ஷதரத்துடன கூடிய சந்தரனபோல் பரகாசித்துக கொண்டிருக்கையில ஸுமந்த்ரன கண்டனன். [1]அந்த ஸுமந்த்ரன் வினயத்தைத் தெவிளிபடுத்தவேண்டிய விதம் அறிந்தவன்; மேலும் அரசனுடைய துதி செயயும வகையிலலும உணர்ந்தவன்; ஆகையால் அவன், தனது சரீர காந்தியின மிகுதியால ஸுரி

பொழுதுண்டான அவனது சோபா விசேஷத்தைக்காண்டு தாங்களே பலாத்காரமாக அவனைக கடடி யிணைத்துக கொண்டனள். ஆகையால இது மீளவும நனகு சோதிருககை யாகினறது (ஹேயஃ) எனற விதறகு (விராஜமானம) எனறுருபத்தைக கூடடி (ஹேயோ விராஜமானம) ஸீதையோடு கூடியிருககையால மிகவும பரகாசிகினறவன் எனறு பொருள சிலா கூறுகினறனர ஸீதா ராமாகளின அபபொழுதுண்டான சோககையின அதிசயத்தை தருஷ்டாந்த மூலமாக வ்யக்தீகரிககிறா—(சிதரயா) சித்திரை மாதத்துப பூர்ணிமையிலுள்ள சிதராகக்ஷதரத்தோடு, (உபேதம,) கூடின-உதித்த, (ஸஶிநம் யயா) சந்தரனைப போனறிருபபவன பினனும (சிதரயா) எனறது சிதரா ங்க்ஷதரத்தோடு சோககையால சந்தரனுககுண்டான அதிஸயமபோல ஸீதாயோகத்திலுல ராமனுககுண்டான அதிசயம சொலலபபட்ட (உபேதம) எனகையால உதிககுமபொழுது சந்தரன சிவந்திருபபதுபோல, பனறிரத்தத்துககொபபான சந்தனம பூசிககொண்டமையால ராமனுககுண்டான சிவபபுத தோறறுகினறது (ஸஶிநம) எனகையால ஸீதை ஆலிங்கனம பண்ணிக கொளளும்பொழுது அவளது ஸ்தனங்களிலுள்ள மேலான சந்தனம மாரபில படியபபெறறு ராமன வெளுத்த சந்தரனபோல பரகாசித்தானெனறு தெரிகினறது இபபடிபபட்ட ராமனை (ஊ ஊள) ஸுமந்த்ரன கண்டனனை கண்படைத்ததற்கு பயன பெறறுனெனறு கருத்து

I இதறகு மூலம

'தம் தபந்த மிவாஞ்சிதய முபபந்தம் ஸவதேஜஸா,
வவந்தே வாஹம் வந்தீ விநயஜ்ஞோ விநீதவத'

இங்கு (ஆஞ்சிதயம) ஸுரியனை எனற விடத்திலு ஒருமையில கவிகளுக கருத்திலலை. அபபடியாயின், இது 'ஞிவி ஸுரியஸ்ஞஸ

யனபோல பரகாசிதது கொண்டிருபபவனும் ஆசாரிகா
களுககு வேணடிய வரஙகளை அளிபபவனுமஸீதையோடு
கூடிபவனுமாகிய ராமனை கண்டு மிக வினயத்து
டன ஸாஷடாங்கமாக நமஸகாரஞ செயதனன. தசரத
தான எகாகததில் கரீடிதது கொணடிருககும பொழு
தும சபனிதது கொண்டிருககும பொழுதும உடகாரு
திருககும பொழுதும டிகுரத விபாவாலததுடன அருகில
உடகாரவைதது கொணடிருபபான; ஆகையால அரச
னுககு இபபடி அநதரஙகனுயிருபபது பறறி ஸுமந
தனை ராமனை பாரதது கை களை கூபபிகொணடு

ரஸய' எனகிற வாகயததிறகு விருததமாகும. அலலது—(ஆதிதயம)
எனறவிதலை ஸுரிய ஸஹஸரமெனகிற அபிபராய மவிதது யாதி
ருகதபோதிலும (தபநதமாதிதயமிவ) எனகையால ஆயிரம ஸுரியா
களாலுணடான தேஜஸ ஸமூஹமபோல தபிகக செயகிறவனென
று விதிகினறது. இதலை அபூதோபமை யெறபடுகிறதாகையால
ஒரு ஸுரியன ராமனுககு நிகரானெறனபது விதிதமாகினறது (ஸவ
தேஜஸா) ஸவாபாவிகமாகிய தனது அஸாதாரண தேஜஸவிலை-மற
றொனறிலை கறபிகக முடியாததும பிறாககு ஸாதாரணமனறிய திருக
கிற தேஜஸவிலைவெனறபடி (தபநமிவ ஆதிதயமிவ தேஜஸா உபபந
நம) தபிகக செயகிற ஆதிதயனபோல தேஜஸ்ஸோடு கூடியவனெ
னறு கூடடிகொளக (இநதீவரஸியாமம) ஸவபாவமாகவே சயாம
வாணமுடையவனை ஆதிதய வாணமுடையவ னெனறு சொலலுகை
யால தீபததில வாததியின நடுவில கறபபான காநதியும சுறறிலும
பரவுகினற வெளுதத காநதி பரவாஹமும போல ராமனது திருமே
னி கறபபாகவும அதைச சுறறி வயாபிததிருகிற காநதி வெளுதது
விளஙகுகினற தெனறும தோறறுகினறது (தம வைஸரவணஸஙு
காஸம) எனபது முதலாக (ஸவதேஜஸா) எனறதிறுக சுபாஸரய
மான விகரஹ விசேஷதம சொலலபபடடது பினனும (ஹஹாஸ) எனை
கைபால கணணுககு ஸாபலயம முனபு சொலலபபடடது இஙகு
(வவநதே) எனகையால சிரஸஸுககு ஸாபலயமும ஸுமநதாலுககு
உணடாயிறதெனறு சொலலபபடடது.

அந்தரங்க விசாரிபது போலவே 'விஹாரசயயாஸனங்களில ஸுகமா?' எனறு கூஜமம விசாரிதது மீளவும அவனை நோக்கி 'ராமா! கௌஸலையயின வயிறறில பிறநத ஸுதபுதரே! உனனைப பெறற கௌஸலையை நலல பினனைபப பெறறவளாயினள. தசரதனும கைகேயி தேவியும உனனைப பாரக்க விரும்புகினறனர. அவவிடம போவாயாக காலதாமதஞ செயயவேணடாம' எனறனன ஸுமநதரன அநநனஞ சொலலக கேடடு, மிகுநத ஒளி விளங்கபபெறறுப புருஷாகளிற சிறநதவனுகிய ராமன மிகக மனகளிபபுறறு அவனைக கௌரவபபதிதிப பினபு ஸீதையைப பாரதது 'தேவி! தசரதனும தாயாகிய கைகேயியும சோநது என விஷயமாகப படடாபிஷேகததைக குறிதது ஏதோ ஆலோசனை செயகினறனர, இது வாஸதவம. மனமயஙகச செயகிற அழகிய கணகளையுடையவளே! கைகேயி எனகு பரியததை விரும்புகினறனளாம். மேலும, மிகுநத வலலமை யமைநதவள ஆனதுபறறியே அரசன தான மிகவும வயது முதிரநதவனைகயால 'பரதன வரும வரையில ராமாபிஷேகததை சிறுதது செயயக கூடாது' எனறு அபிபராயபபடுவதை ஊஹிதது தெரிநதுகொணடு எனகாக அரசனை அவஸரபபடுததுகினறனள எதறகோ அவஸரபபடுததுகிறாளென று ஸநதேஹபபடவேணடாம அவள எனனிடததில மிகுநத பரீதியுடையவள; மஹாராஜனை அணுவாததிகுநதனமையள, உலகததின மெனமையில விருபபமுளளவள, ஆகையால அவ்ள படடாபிஷேகமாகிற இநத பரயோஜனததை எனகு நிறைவேறற விரும புகிறதாகத தோறறுகினறது. மஹாராஜர் பரியபாரயையாகிய கைகேயியுடன கூடி, என பரயோஜனததை மிகவும விரும புகிற ஸுமநத்ரன எனனிடம தூதனாக

அனுபபினா. இது பாகயமனறு 10 அங்கு எபபடிபபட்ட ஸ்பை சோதத்திருக்கினறதோ, அபபடிபபட்ட தூதன வந தனன அவா என மேனமையையே விரும்புகிறவரா கையால, என மேனமையை விரும்புமபடியான தூதனை அனுபபினா ராஜா இபபொழுதே எனகக்குப படடாபி ஷேகஞ செயயகூடும். இது நிசசயம் ஸகதோஷமாயிறு று! இபபொழுது இவவிடமிருந்து சீகரமாகச சென்று ராஜாவையும கைகேயியையும பாரகக்கினறேனு நான இல லை யென்று நீ பயபபடவேணடாம பரிஜனங்கள இருக கினறனா அவாகளுடன கூடி ஸுகமாயிருபபா யாக அவாகளுடன மனக கவலையுறறிருகக வேண டாம மனகக்களிபபுடன விளையாடிக்கொணடிருபபாயாக' எனறனன 1. ராமன மனக்களிபபுறச செயகிற உரைகளால இங்ஙனம கௌரவிக்கையில, கறுத்து

I இதறகு மூலம—

'பதி ஸமமாந்தா வீதா ஹாதுதார மவிதேதக்ஷு,
ஆஜ்ஞாரமது வக்ஷ்யாஜ மங்ஷு லாநயஹிஷ்யதி'

இதறகு விசேஷார்தத்தம—(பதிஸமமாந்தா) பதியால கௌர விக்கபபட்டவள பதி தன கண்டத்திலிருந்த முத்து மாலையைக கழறறி அவனுக்குக கொடுத்து கௌரவித்தா என்னறபடி, ராமன தன பாதபலலவங்களைத் தொடடு நலலவார்தத்தை சொலலப பெறறவ ளென்று பெரியோர்களின கருத்து வீதை பார்தத்தாவினிடத்தில அவ்வளவு கௌரவம பெறுதற்கு உரியவளென்று தெரிவிக்கைக காக ராமனக காடடிலும வீதைக்குள்ள வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல லுகிறா—(வீதா) வீதையென்றால—கலபபையின வழி அதிற பிற ந்தவளாகையால இவள அயோனிஜையா யிருபபவள அதுபற்றி ரா மனக காடடிலும அதிசய முடையவளாகையால அவளிடத்தில அவ்வளவு கௌரவம ராமனுக்குத் தக்கதேயென்று கருத்து (அஹி தேக்ஷ்ணு) கறுத்த கண்களை யுடையவள ராமன முத்துமாலையைக கொடுக்கையில, இவ்வும கறுத்த கடாக்ஷங்களை யிடுவதால கருநெய

அழகான, கண்களையுடைய ஸீதையும் பர்த்தாவுக்கு மங்களங்களை உண்டாகவேண்டுமென்று சிந்தித்துக கொண்டே 'ராஜஸூய யாகத்திற செயயவேண்டிய அபிஷேகத்திறகுத தகுந்திருகிற உனகு பரஹமதேவன இந்த்ராணிகுச செயதாறபோல, அரசன பாரஹமணாகள் வந்து கடதத்துவிகிற யௌவராஜயாபிஷேக்தனை இப பொழுது கடதததகும [1]பினபு நீ ராஜஸூய யாகததில தீக்ஷைபெறறு வரததில முயறசி கொண்டு மேலான

தறபூ மாலையைக கொடுததாளெனறபடி (ஹாதாரம) 'பாதாவை (ஆஜீவாரம) வாசறபடி வரையில (அநுவவராஜ) தனனை எபபொழுதும மனததிலேயே தரிததுககொணடிருகிற ஸ்ரீராமபிரானைப பிரியமுடியாமல படட மஹிஷியாகிய தான போகததகக ப்ரதேசம வரையில, அதாவது---அநதபபுரதின வாசல வரையில போலுளெனறபடி (மஹமலாஹயஹிஹயியுஹீ) மஹகலஹகளைச சிந்திதது கொணடே போயினள ராமனது ஸௌநதாயதத்திறகு யாது கெடுதி உணடாகுமோ வெனறு மனகலகக முறறு மஹகலாசாஸனஞ்ஞ செயது கொணடு பினனுடாநது செனறுளெனறபடி (அஹிஹயியஹீ) மனததில சிநதிதது கொணடே, பாதாவைக குறிதத மஹகலாசாஸன மாகையால வயகதமாகச சொலலாமல மனததில அனுஸநதிதது கொணடே செனறுளெனறு கருதது.

இதற மூலம—

I 'ஸீக்ஷிதம் வாதஸமபநம் வாஜ்ஞயாம் ஸுசிம,
குரஹமஸ்மஹம பாணிஞ்ச பஸ்யநதீ தவாமலு ஜாமயஹம'

இதறகு விசேஷாாததம—(ஸீக்ஷிதம) நவனீதாபயஞஜனஞ செயது கணகளில மையிட்டுகொணடு யஜமான வேஷததுடனிருகிற (நவனீதாபயஞஜனம—வெணணெயைத தேயததுகொளளுதல) இநத யஜமான வேஷததிறகு 'யநநவநீதநாஹீயஹ தேஸாவா ஏவ ஹேவதாஃ பரீணதி யஹஹகதே சக்ஷுரேவ ஹீாதஸ்யவயஸய வஸஹகதே' எனகிற ஸ்ருதி பரமாணம. '(வாதஸமபநம) வஸ்திஷடா ஒருநாள உபவாஸ மிருகக வேணடுமெனறுல—நான ஸுகுமாரனெனறு முனி இஹஹனம மொழிநதாெனனறு நினைதது 'திஸோ

கருஷ்ணஜினஸ்ய தரிதஸ்ய பரிசுதஸ்ய மானஸகாமஸ்ய கையிற பிடிதஸ்ய கொண்டிருக்கையில உனஸ்ய நான கண்

ராதரீராஜீசுதிதஸ ஸயாத, ஷபீராதர்ா ஜீவதிதஸ ஸயாத' எனகிற சருதியினபடி ழுஷ்றுர்ாள ஆறுநாள உபவாஸ மிருபபவ னெனறபடி. ஆனதுபறறியே (ஸமபநாம) எனறு செலலபபட்டது ஸமபநாமெனறுல ஸமருததி யுடையவனெனறபடி (வாதஸமபநாம) வாதஸ மருததி யுடையவனெனகையால இபபோருள கூறபபட்டது (வாஜ்ஜி நயாட) வஸதாதனை உடிததுக கொளவதைத காடடிலும கருஷ்ணஜினதனை உடிததுவது ஸ்ரேஷடமென செலலுனகையால மருதுவான வஸதாரதனையும விடடு கருஷ்ணஜினதனை உடிததிருபபவனெனறபடி (ஸ்ருசிம) பசிசுதனையிருகிற எருதுஸ்தாீயையம தாடலாகாது, தாய பதநியாகையால ஸீதையைப பரிசிதால தோஷமிலலை யெனறு ரிஷி மொழிநதாராயின, ஸீதையினது வஸதரதினை தலபபுப படிலும 'கூடுமோ கூடாதோ, இதறகு எனன அசுசதி நேருமோ'எனறு சஙகிதது ஸலனருசெயவான இனி மறறவறறைத தொடடால சொலலவேணடுமோ வெனறு கருதது (குரஷுஸ்ரூஷ ஹபாணிம) மான கொமனபக கையிற பிடிதது கொணடிருபபவன கணடேயனைதறகாக மானகொமனபக கையில தரிததிருபபவனெனற படி கணடேயனை—தினவு சொரிநது கொளளல 'ஏகவஸதா யரோ யனவீ' (ஒரு வஸதரம உடிதது விலலிப பிடிதது) எனறு சொலலபபட்ட அபபொழுதுளள 'வேஷம அழகா யிருபபினும அதைக காடடிலும தினவு சொரிநது கொளவதறகாக மான கொமனபைப பிடிதது கொணடிருநத வேஷம மிகவும அழகாயிருநத தெனறு அதின அதிசயந தோறறுகினறது இபபடிபபடட (தவாம) உனஸ்ன (பரீயநதீ) பாகக விருமபி பாககும பொருடடெனறு பொருள. தாசனதின பொருடடனறே பகவானை பஜிபபது, அபபடியே ஸீதையும தாசனதனை விருமபினவளாகி, (ஹனூமி) பஜிககிறேனெனறனள வாபபோகிற ஒரு பலதனை விருமபுமபொழுது அதறகு அவாநதரமான பலதனை விருமபாதொழியிலும, தபபாமல விருமபினதேயாகும ஆகையால ஸீதை ராமாபிஷேகம நடகக வேணடுமெனறு விருமபுமபொழுது, அவவபிஷேகதிறகு இடையூறு உணடாகாமை எனனலும அவாநதர பலமும விருமபப படடதே

ணுரக .கண்டு பணிவேனுக. உனனக கீழ்தகதிசையில் தேவேநத்ரனும, தெனறீசையில யமனும், மேற்குதகி சையில வருணனும, னடதிசையில குபேரனும பாதுகாப பாகளாக' எனறு மநகளமுணடாகுமப்டிககு ப்ராத் திதகொண்டே அவனை வாசறபடிவரையிலும பின றொடாநது சென்றனள. பினபு படடாபிஷேகத்திறகு வேண்டிய மநகளாசாரநகளைச செயதுகொணடு விளங குகினற ஸ்ரீராமன ஸீதையிடம அனுமதி பெறறுகொ ண்டு ஸுமநதரனுடன கூடி, பாவதகுனஹயில படுதது க கொண்டிருககிற ஸிமஹம அபபாவதததினினறும வெ ளிபபுறபபடுவதுபோல தன கருஹத்தினினறும புற பபடடு, வாசலில வணககத்துடன கைகளைக கூபபிக கொண்டிருககிற லக்ஷ்மணனைக கண்டனன பிறகு புருஷ சிகாமணியாகிய அநத ராஜகுமாரன, நடுகக்டடி லிருநத தனது நண்பாகளோடு கலநது படடாபிஷேகத் தின பொருட்டு வநதிருககிற ஜனநகளிலலோரையுந கண்டு அவாகளது அருகிற சென்று இனிய உரைகளால அவாகளை ஆனநதபபடுதது, பிறகு அகனியைப்போல விளங்குவதும புலிததோல போரகக்ப பெறறதும வெள் ளியால செயயபபட்டதுமாகிய மேலான ரதத்தினமேல ஏறினன. அநத ரதம மேகமபோல கமபீரமாக ஓலி தது்கொண்டு நெருகக்மிலலாமல வேண்டிய விசால

யாகுமாகையால, அதை ஸபஷ்டமாக பாராதது்திகக்வில்லை. எபபடி யெனனில--ஸாவித்ரி யமனுககுத தன் பாததாவைக காடடி இவனுல தனககுப பல புதராகள பிறகக்வேணடுமென்று வேணடுமபொழுது, அவன பூரணயுஸ்ஸாயிருகக்வேணடு மென்னும அவாநதர பலதை வேணடா தொழியினும வேண்டினதாகவே யாயிறறு அபபடியே ஸீதை இஙகு ராமாபிஷேகததை விரும்பினதறகு எல்லை அதறகு விகனம வாராதிருகக்வேணடுமென்று விரும்புகையே ஆகுமென்று தெரிகின்றது.

முள்ளதாகி ரதனங்களாலும ஸ்ரானங்களாலும். அலங்காரஞ செயயபபெறறு மிகவும் அழகாய விளஙகிறது. பினனும் அது மிகுந்தகாந்தியுடனி பராகாசித்துககொண்டிருபபதுபற்றிப் பார்பபோர கண்களைப பிடுங்குவதுபோனறதாகி ஸூரியன்போல ஜ்வலித்துககொணடிருந்தது யானைகளுடடிபோல புலபபடுகினற குதிரைகள் கடடபபெற்றதும வேகமாய்ச செலலுவதுமாகிய அந்த ரதத்தின மீது, ஆயிரங கண்ணைகிய தேவேந்தரன குதிரைகளோடு கூடிய தனது ரதத்தின மீது ஏறுவது போல, ராமன ஏறிககொணடு மிகக ஒளி விளங்கப் பெற்று வேகமாகச சென்றனன. தனது காந்தியால ஜ்வலித்துககொண்டிருகிற அந்த ராஜகுமாரன, ஆகாயத்தில மிகுந்த சபதத்தோடு கூடிய மேகம்போல தனது ரதத்தின சபதத்திலை திசைகளை யெலலாம ஒலிககும படி செயதுகொண்டு மனோரத பாவத்தினினறும சந்ரன வெளிபபுறபபடுவதுபோல கருஹத்தினினறும புறப்படடனன. அவனது தமபியாகிய லக்ஷ்மணன ஒருகையில குடையையும மற்றொரு கையில சாமரத்தையும தரித்து ரதத்தின பினபுறத்தில நின்றுகொண்டு தமையனுககு வெயில முதலியவை படாதபடி பாதுகாத்துவந்தனன. பினபு ராமன புறப்படுகிகொண்டிருகுகையில் ஜனங்களிலலோரும குமபலாகக கலகலவென்று கூற்புறத்திலும சபதஞ செயதீனர். பிறகு அசசமயத்தில, மிகக மேலான குதிரைகள மேல ஏறிககொணடும, மலைபோனற யானைகள மீது ஏறிககொண்டும வேலகாரர்கள் நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும ராமனுக்ப பினதொடாந்து போயினர். அந்த ராஜகுமாரனுககு முனபு, கவசந்தரித்துச சந்தனமும அகிலும் பூசிககொண்டு, கத்தியையும விலலையும தரித்து, ராமனது

மங்களத்தை விருமபுசதனமையராகிய சூராகள பலரும் கடகதனர பினபு அம்மனனவர மைகதன புறப்பட் டுப போகுமபொழுது மாகசத்தில் வாத்யதவனிகளும் ஸதுதிபாடகாகளது ஸதோதர சபதஙகளும சூராகளு டைய ஸிமஹநாதங்களும ஓசஷிகுப புலபபடடன அப் பொழுது ஸதரீகள் எலலோரும மேலான ஆடைகளை உடிதது சிறநத ஆபரணஙகளை அணிநது நனகு அலங் காரஞசெயதுகொணடு உப்பரிகைகளின மீது ஏறிச சா ளரஙகளினருகில வநது நினறுகொணடு புஷபவரஷங் களை இறைகைகயில, பகைவரை அடககும பராக்ரம சாலியாகிய அநத வீரன அவைகளை அங்கீகரித்துக் கொண்டு சனறனன. பிறகு தமது அவயவஙகளெலலா வறறிலும ஓர மாசு மறறுவினறி மிகவுமழகுடையவாகளர கிய மடகதையாமணிகளில சிலர உபபரிகையினமீதறி யிருநதும, சிலர பூமியிலிருநதும, ராமனுககு மனகளி ப்பைச செயய விருமபி அவனைப பாரதது 'ராம! நீ ஸ ஹஜமாகவே தாயககு ஸநதோஷதைத கொடுககுந திற முடையவன. அப்படிபபடட உனனை இபபொழுது உன தாயாகிய கௌஸலலயை கண்டு மேனமேலும் ஆனநதபப டுவதறகு ஸநதேஹம உணடோ? நீ போகிற போககு ஸப லமாகப பெறறுப பிறகு தநதையினது ராஜ்யத்தில வீறறி ருகக கண்டு கௌஸலலயை போரானநதம பெறபபோகின றனள இது நிசசயம' எனறு இவவாறு மேலான மொ ழிகளை மொழிநதுகொண்டே வநதனரு செயதனர அப பெண்மணிகள யாவருமு, ராமனது மனததிறகு மிகவும் இனியளாகிய ஸீதாதேவியை மட்நதைய லெலலோரிலும மிகக மேலாக நினைததனர. ஆனது பறறியே அவர களை அவனைப பற்றி 'ரோஹிணி சநதரனுடன சேரு வதுபோல அபபெணமணி ராமனை சேரநதனள்.

ஆகையால பூர்வஜனமத்தில இமமாதரசி பெருப்பெருத்த தவம முறையே செயதிருகக்வேணடும் இதறகுச சந தேகமிலலை' எனறு புகழநதனர இஙஙனம உபபரிகை யினமிதறி யிருநத அநதப பெணடிகள மொழிநத இனிய உரைகளை, ராமன ராஜமாரக்கதில போயக கொணடே செவியுறறன்ன ராமன நடபு புறததிலி ருநது வநத ஜனஙகளும மிகுநத ஸநதோஷஙகொணடி ருககிற படடணதது ஜனஙகளும தனனெக குறிதது 'இ நத ராமன ராஜானுகரஹநதனில இபபொழுது விஸதா ரமூளள ராஜ்ய லகஷமியைப பெறுவதறகுப போகினற னன இபபடிபபடட ராமன நமககுப பரிப்பாலனஞ செயப வுகக நேரகூடுமாகையால நமது விருபபமெலலாம இப பொழுது நிறைவேறகூடும. இவன வெகுகாலமாக ஜனங களை விருமபி யிருநதபடி இபபொழுது இநத ராஜயதனை யெலலாம ஆளப பெறுவது இநத ஜனஙகளது பாகயமே. ஏனெனனில—இவன அரசனுயிருபபானுயின, ஒருவனு ககும ஒரு காலதது மும பரியம நேராமறபோகையாவது, அப்ரியம நேருங்கியாவது ஸமபவிககாது' எனறனர இஙஙனம இருககையில, அநத ராஜகுமாரன, குதிரை கள கனைதது கொணடும, யானைகள கீங்காரஞ செய துகொண்டும பினபுறடாநது வர, ஸுதி பாடகாகளும ஸூதமாகதாகளும மேலான வாதயகாராகளும 'ஜய விஜயீபவ' எனறு புகழநதுகொணடு முனனே போகை யில, மிகுநத மிடுகுடன குபேரனபோல பராகரமித்துக் கொண்டு சென்றனன். ஆணயானைகளும பெணயானை களும குதிரைகளும தேர்களும ஆங்காஙகு நிறைநது நெருகரித்துக கொண்டிருககையில, நாறசநதி வீதிகளில முழுவதும பாணஜகளெலலோருல குமபலகூடி நிரமபி யிருககையில அலஙகாரமா யிருககும பொருடடுக குவி

யல குவியலாக ரத்னங்களு இறைகபபெற்று விற்பனைக
காகப பரபபப்படடிருகிற பலவகைச சரகுகள் நிரமபி
அழகான ராஜமாரகதத ராமன பார்த்துகொணடு
சென்றனன. பதினேழாவது ஸாகமம முறறிற்று.

ராமன தசரதனிடம வருதல

அத ராமன படடாபிஷேக சேதியை நனகு விள
ஙகபபெறறுத தனது கணபாகள எலலோரும ஆனநதிக்
குமபடி ரததில ஏறிகொண்டு, பதாகைகளும தவஜங்
களும அவவவவிடஙகளில கடடப பெற்று மேலான அக
ருதூபவாஸனைகள எஙகும நிறைநது பலவகை ஜனங
களுமநிரமபி யிருகிற அயோத்யா புரத்தைக கணடன
ன அதில மேகஙகளை நிகாதது வெளுதது ளள மாளிகை
களை நெருஙகப் பெறறு அகரு தூபமிடடு அழகான ராஜ
வீதியின நடுவே சென்றனன. பினனும, அத ராஜகுமா
ரன அத ராஜவீதியில ராசிராசியாகக கிடகிற மேலா
ன சநதனக கடடைகளும, அவவித அகிற கடடைகளும,
இனனும உயாநத இதரவித பரிமள தரவயங்களும, குவி
யல குவியலாக வைததிருகிற மெலலிய வெண்படடு வஸ
தரஙகளும, பூசசிப படடு வஸத்ரஙகளும். தொலைக
பபடாத புதிய முததுக்களும, இடைவிட்டு வேறு
வேறுக வைகபபடட ஸபடிகராசிகளும, மேலும
பலவித கடைச சரக்குகளும, நானவகைப பண்யாரஙக
ளும நெருஙகி நெக்கரிதிருகக கணடனன மேலும,
ஸவாககத்தி லுளள தேவமார்ககம போல பரகாசிதது
கொண்டு, தயிரும அக்ஷதைகளும ஹவிஸஸும பொரி

யும சகதணைகரு தூபங்களும நாணுவித வாஸனீகளும ம
ணிங்கமழகின்ற பலவகைப புஷ்பமாலைகளும நிரமபப பெ
றறு எபபொழுதும அழகா யிருககின்ற நீரறசநதி வீதி
களோடு கூடிய அநத ராஜமாரகததின வழியாக நணப
ாகள செயயும பலவித ஆசீரவாதங்களாச செவியேறறுக
கொணடும, எலலோரையும அவரவாகளுககு உரியபடி-
கௌரவபபடுததிககொணடும சென்றனன. ராமனது
நணபாகள எலலோரும அவனைக குறிதது. 'ராமா! நீ
இபபொழுது படடாபிஷேகஞ செயயபபெறறு, உனது
பாடடனமாரகளும முபபாடடனமாரகளும ஆசரிதது வ
நத மாரகததையே அனுஸரிதது எங்களிட பரிபா
லிதது வருவாயாக. நாங்கள, ராமன ராஜாவா யிருக
கப பெறில, இபபொழுது இவனது நகரதையும பூவாக
ளான இவனது முபபாட்டனமாரகளும மிகுந்த பரீதி
யுடன நம்கு எவவளவு ஸுகததைக கொடுதது வந
தனர்களோ, அதைக காடடிலும மேலான ஸுகத
துடன வஸிததிருகக நேரும.[1] இபபொழுது எங்களு
ககுச சாபபாடு எதுகாகா? வேண்டியதிலலை சா
பபிடடது போரும போகங்களும மற்றும ஐபஹோமாதி

I இதறகு மூலம —

'அலமஜீயஹி ஸுகதேந பாமாயைாலஞ்ச நஃ'

இதறகு விசேஷாாததம—(அஜீய ஸுகதேந) இபபொழுது சாபபிடுவதலல. இபபொழுது அனுபவிககிற ஐஹிக விஷய போக ங்களால (அலம) இதறகு (ஸாயீயம) எனறு ஒரு பதததைக கூட டிக கொளளவேணடும (அலம) எனறவிது நிஷேதததைச சொல லுகிறது (அலம் ஸாயீயம) ஸாதிகக வேணடிய தொனறுமிலலை யெனறு பொருள ராமாபிஷேகததைக கணடு களிகக பெறுவோ ாயின, நமது பசியெலலாம தீருமாகையால, நாம இபபொழுது சாப்பிடவேணடுவது ஏதுககு? ராமன அபிஷேகங கொணடருளி தியார வாக காணபோமாயின, நாம ஸகல ஆனநதங்களையும் அனுப

புருஷோத்தங்களுமஇபபொழுது செயதவையே போரும் ராமன ராஜயததில படடாபிஷேகம கடகக பெற்று மீளவும தன மாளிகைகக்கு போகுமபொழுது அவனுடைய ஸௌகதாயததைத பாரக்க நேருமாயின, அது வே நமககுப போதுமான்து ஏனெனனில—ராமன மிகுந்த ஒளியுடன ராஜயததில் பட்டாபிஷேகம பெறறிருப்பது நமக்கு எப்படி மிகவும பரியமா யிருகக்குமோ, அபபடியே அதையொழிந்தமற்றை யாதும அவவளவு ப்ரியமா யிருகக நேராது' எனறு தமகுள தாம சுபகரமாகத் தனனப புகழந்து சொலலிக்கொளகிற வார்த்தைகளையும மறறும பிறருடைய வாகயஙகளையும கேட்டுகொண்டு கமபீர ஸவபாவனுகையால உதாஸீனனபோல யாதொரு ஸந்தோஷமும இனறி சிலிகாரனுகேஷ்டி மாக்கத திலபோயினன புருஷர்களில ஒருவனுயினும, ராமன் கணபாரவையக கடந்து வெகுதூரம போயின்பினபும, அவனது 1மோஹனுகாரத்தில படிந்திருகக்கிற மனத்தை யாவது கண்களையாவது திருபபிகொளள வலலவனுக விஷ்ய இனி அருகிலிருகக்குமபொழுது அவாகள் எப்படி இருபபாக ளெனபது சொலல வேணடுமோ? புருஷாகதியே இபபடி யாயின, இனிப பெண்களின பரே

விபபோமாகையால தமககு மறறை ஜஹிகவிஷய போகங்களால என்ன பரயோஜனமென்றபடி (பரமாணம்) மோக்ஷபாயந்தமான புருஷார்தங்களாலும அலலது—பரமபுருஷார்தத ஸாதனங்களாகிய ஜபஹோமதயாஸதிகளாலும (அலம் ஸாம்யம) ஸாதிகக வேணடுவதொனறுமிலலை. அவைகளாலும நமககு பரயோஜன மிலலையென்றபடி. அவைகளால ஸாதிகக்வேண்டிய பரமபுருஷார்தமாகிய ராமாபிஷேகதத்தை நாம இனறு காணப பெறுவோமாயின், இனி அவைகளால நமககு என்ன ப்ரயோஜனமென்று கருத்து

1 மோஹனுகாரம—அழகின மிகுதியால மதிமயங்கச செயயும் வடிவு.

மாதிசயத்தை எவ்விதம் உரைக்கலாகும்? [1] என்ன ராம னைப பாராதிருக்கினறீரே, ராமனும யாதொருவனைக்

I இதறகு மூலம்—

'யஸ்ய ராமந நபஸ்யேத யஞ்ச ராமோ நபஸ்யதி,
நிநந்திதஸ ஸ வலேலலோகே ஸ்வாதமாபயேந. விஹாஹறதே'

இதறகு விசேஷார்த்தம—(யஃ) என (ராமஞ்ச) ராமனை. பாகக்கும பொழுதே தனது ஸௌந்தாயாதிசயமெனனும பரிபூரண மான அமருத ரஸபரவாஹததில மூழகபபடுதது பவனபோலிருபபவ னை யெனறபடி (யஸ்ய) எவரையிலும. எவ்வளவு விலக்ஷணரையிரு பபினுமென்றபடி (நபஸ்யேத) பாராதிருபபாரே ஸ்தோதாரு செ யவது ஸலலாபமாடுவது ஸதகாரு செயவது மூதலிய காயங்க ளை செயயாமற போயினும, கணணிலலாத அசேதனங்களைக காட்டிலும தான வேறபடடவனெனனைகக ஸ்பிசகமாகக கண ரரப பாகக்வாயினும பாராரே னென்றபடி. ஆனதுபற்றியே (யம) எவனை (ராமோபி ந பஸ்யதி) ராமனும கடாக்ஷிகக்விலலையோ ஒரு வன அபிமுகலையிருகிலனரே பகவான கடாக்ஷிபபது? ஆகையால எவன் ராமனைக காணவிலலையோ, அபபடிபபடடவனை ராமனும கடாக்ஷிகமாடடானெனறபடி இங்கு 'யஸ்ய ராமந நபஸ்யேத' (எவன ராமனைப பாரரே) எனகையால—ராமனது விகரஹ ஸௌ ந்தாயததால இழுகபபடடு எலலோரும ராமனையே காணபவாக ளென்றும, 'யஞ்ச ராமோ ந பஸ்யதி' (எவனை ராமன கடாக்ஷிக மாட்டாரே) எனகையால—ராமன ஸமஸத லோகங்களுக்கும டரி யஞ்கவே புலபபடடுகொணடிருபபவனகையால, அவன பாராதிரு ககப பெறறவன ஒருவனும இரானென்றும விததிகினறது. ஆகை யால அபபடிபபடட ராமனைப பாராதவனும, அப்படிபபடட ராமன் கடாக்ஷிகப் பெறுதவனும (லோகே) உலகததில (நிநந்திதோ வலேத) காலததவமூளளதனையும நிந்தனைகிடமாகவே யிருபபான் பாராமை யாலுணடான பாபமே இபபடி நிநதனைகிடமாயிருககுமென்று கரு த்து. (லோகே நிநந்திதஃ) அவனை நிநதிபபதறகுத தகாதவன ஒருவ னும உலகததில இலலையென்றபடி பரஸ்திரீகமனம முதலிய பாபத தில ஆழநதவனைபபோல எலலோரும நிநதிபபாகளென்று கருதது. (ஏநம) இவனை இபபடிப்பட்ட பாபிஷ்டனை. (ஸ்வாதமாபி) தன

காணுதிருப்பபாலே, அவன உலகமெங்கும நிறதிணகிட மா யிருபபான. உலகமேயனறு; அவன தாணும அவன் நிறதித்துகொள்ளவான் அநதராமன தாமஸவபாவணுகை யால நானகு வாணததவாகளிடத்திலும அவரவாகள துவயதுககுத் தகுநதபடி தணய செயதுகொணடிருபபான.

மனஸஸுமம. அலலது - தனது ஆதமாவும தானே யெனறபடி. (விமாஹதே) விசேஷிதது நிறதிகினறது. (நிறதிகிறுன) லோக தனதக காடடிலும மேலாகவே நிறதிகினறது (கிறுன) தனனை எவா நிறதிதபோதிலும நிறதிகாமல தனனிடதில பரீதியையே பாராடடிகொணடிருகிற மனதுகூட அவனை லோகதனதக காட டிலும அதிகமாகவே நிறதிகினறனெனறு கருதது இஙனம கோ விநதராஜா கூறுவா

(ஸவாதமாப யேநம விமாஹதே) தனது ஆதமாவும இவனை மிகவும நிறதிகினறது. ஒருகாலதிலும ராமன பாகக்படபெறுத வனையும, ராமன ஸமீபதிலிருகுமபொழுது கணகளாலும, ஸமீபி திராதபொழுது மனதிலுலும பாராதவனையும உலகம மாதர மே நிறதிகுமெனபதிலலை. அவன தனனைததாலுகவும 'ஈ! நான எவவளவு தளாபபாகயசாலியோ' எனறு நிறதிததுகொளவானெ னறுபொருள அலலது எவன ராமனைத தானிருகுமிடதிறகு வரு மபொழுதும பாராலே, ஆனதுபறறியே எவனை ராமன தானிருகு மிடதிறகு வநதபொழுதும பாராலே, அப்படிபபடடவனை; ஸா கூத பரபரஹமமேயாகிய ராமழுாததினை அனுபவிகுமபடியான அதருஷடமிலலாதவனுகையால இஙகும அஙகும உளள பராணி கள எலலோரும நிறதிபபாகளெனறு கருதது பரயாஸமினறி, ரா மருபலகிய அநதப பகவானை பரதீயகூமாகச செயத மாதரததி லுல மோகூதனை ஸமபாதிகுகக்கூடியதாயிருகுகையில, இபபடிப படட அதருஷடதிறகு விலகுகாயிருபபவனை எபபொழுதும ஸம ஸாரதனைக கடகுகமாட்டானெனறபடி ஆனதுபறறியே-(ஸவாதமா) அநதாயாமியாகிய பகவான, 'இவன பாபிஷடன, ராமதாசனுரூப முகதினையக கைப்பறறி ஸமஸாரதனைக கடகுகப பெறுதிருகுகினறு' எனறு மிகவும நிறதிகினறனன எனறு பொருள. இஙனம மஹரஷிவாதீதனா செலலுவா.

ஆகையால அவாகள எல்லோரும அவனை அணுஸரித்
தே இருப்பாாகள். அந்த ராஜகுமாரன, நாறசந்தி வீதிக
ளிலும தேவாலயங்களிலும பௌத்தாலய வருக்ஷங்களி
லும ஸபை முதலியவற்றிலும பாதக்ஷிணமாகச சென
று அவைகளைக கடந்து ராஜ கருஹத்தைக கிடடி அதில்
தஞ்சை வஸித்திருக்கும இடத்திறகுள பரவேசித்தனன.
அமமாளிகையில பறபல உபபரிகைகளின சிகரங்கள
மங்கள கரங்களாகி மேகக குழாங்களபோல விளங்
கிக் கைலாஸ சிகரங்கள போல வெளுத்து மிகவும உயாவு
ற்று மேற்கிளமபி ஆகாயத்தை அளாவி வெளுத்த விமான
ங்களபோல் புலபபடடுகொண்டிருந்தன மேலும, அதில்
பலவகை ரதனங்கள இழைக்கபபெறறு [1]வாதாயனமென
னும பேரகொணட கடடட விசேஷங்கள பொருந
திய [2]மந்திரங்களும பறபல விளங்கலுறறிருந்தன இவ
னம தேவேந்தரன மாளிகைபோல விளக்கமுறறுச சிற
திருக்கிற தக்கபபனது வாஸ கருஹத்தில, அந்த ராஜகுமா
ரன மேனியெங்கும ஒளி விளங்கபபெற்று மிக்க அழகு
டன பரவேசித்தனன அந்தப புருஷ சிரோமணி, விலா
ளிகள் காதுகளகொண்டிருக்கிற மூனறு கட்டுக்களைத்
தேரி லேறிகொணடே கடந்து சென்று, பிறகு தேரினி
னறும இழிந்து அப்பால இரண்டு கடடுக்களைப பாதசாரி
யாகவே தாண்டி இவ்வாறு எலலாக கடடுக்களையும கட
ந்து தன பினதொடு வந்தவாகளைத் திருபபியனுபபி அந
தப புரத்திறகுப போயினன பிறகு அந்த ராஜ குமாரன
அபபொழுது தக்கபப னருகிற செலலுகையில, அவன
பினனே வந்த ஜனங்களெலலோரும, ஸமுத்ராம சந்தோ

---

1 வாதாயனம—மேனமேலும வளாந்துபோகுமபடி மிக்க உயரமாக கடட ஆரமபித்த கடடடம.

2 மந்திரம்—மாளிகை

தயத்தைத் விருமபுவதுபோல, அநத ராமன திருமபிவரு வதை எதிர பாரத்துக கொணடிருநதனர பதினேழாவது ஸாககம முறறிற்று

கைகேயி ராமனுககுத தான் வர கேடட வருதாரு சகதைக கூறுதல

அநத ராமன, முகததில ஒளியினறி மிகவும தீன ணகி மேலானதொரு மனசதில உடகாரநது கைகேயி யோடிருககினற தநதையைப பாரத்து மிகக மனவுக் கங கொணடு வணக்கதுடன முனபு தகபபனது பாதங் களில நமஸகாரஞ செயது பிறகு கைகேயியின சரணங் களில வீழநது வநதனஞ செயதனன. அப்பொழுது மன னவன 'ராமர' எனறுரைதது, உடனே கணகளில கண ணீர வநது நிரமபித் தளுமபவும துகக மிதமின்றி மே லெழவும பெறறு, ராமனைப பாரக்கவாவது பல பேசசுக ளைப பேசவாவது வலலமையறறிருநதனன அமமனனவ னுககு இதுவரையில எபபொழுதும உணடாகாத பயங்க ரமான துகக மு உணடாயிருபபது கணடு, எபபடிபபடட ஸஙகடஙகளுககுங் கலஙகாத ராமனுங்கூட, தனகாக குறித்து அவன துககமுறறிருபபாரே, எனனமோவென று சஙகித்து, ஸாபபதைதக காலால மிதித்துப பயமுற வது போல மிகக பயமுறறு நினறனன. இநத்ரியஙகள களிபபினறி மழுங்கவும, துககமும ஸநதாபமும மித மினறி மேலெழவும பெற்றுப பெருமூசசு விடுககொண் டு மனந தளாரநது நினறு, மஹாராஜன கலகமுறறு திருக குநதனமைய னுயி னும கலகமுற்று அலைகளை வீசுகினற ஸமுதரம போலவும, அதி தேஜஸவியாயி னும் ராஹுக ரஸதனுகிய ஸூரியன போலவும, அதினிரமல ஸவபாவ

ணுயினும் அபததம மொழிகத மஹர்ஷி போலவும; மனக் கீளிபபினறிப புலபபடக கணடு, ராமனுககு மிகப பயமு ண்டாயிறறு. தகபபனருககு, இஙஙனம நேரிடுமென றும மனத்தில நிணபபதறகும சகயமலலாத அபபடிப்பட்ட துககம் உணடானதத விசாரித்துப பூரணிமையின ரு கலகககுறற ஸமுதரமபோல குழபபமுறறுத தசரதக கு ஹிதனு செயவதிறனே மிகக மனவுக்க முடையவ னுகையால, அபபொழுது அம்மனனவினக குறிததுத் தனகுள 'இதுவென! இபபொழுது மாதரம அரசனு கு எனணப பாரததும ஸகதேரஷம உணடாகாதிருக கினறதே! மறறப பொழுதெலலாம தசரதை கோபமுற றிருபபா ராயினும எனணப பாரதத மாதரததிலேயே மனத தெளிவு பெறறிருபபா. அபபடிபபட்ட அவருககு இபபொழுது எனணப பாரததும மனது ஸகதேரஷப படாதிருபபதேனே' எனறு சிநதிதது மனதிற களிப பினறி முகததிலும ஒளி மாறப பெறறு மனவருததததி னால பீடிககபபட்டவனகிக கைகேயிககு நமஸகாரஞ செயது, பிறகு அவளைப பாரதது 'கான மனநிலைமை தபபி அபராதம ஏதுஞ செயயவிலலையே! ஆயினும என தசரதை என கோபிததுககொணடிருககிறீரோ? அதற குக காரணததை எனகுத தெரியபபடுததுவாயாக நீ இவரது மனக கலகக ததையும போககுவாயாக இவா எபபொழுதும எனனிடததில மிகுநத வாதஸலயததோ டிருபபவா அபபடிபபட்ட இவா இபபொழுது மனகக ல கககுறறுச சிறிதுக தெளிவினறி முகம வெலவெலதது ப போகுமாறு துககிதது எனனிடம பேசாதிருககினறீர. இது ஏனே? இவருககுச சரீரவயாதியாவது மனோவயாதி யாவது ஒனறும இலலையனறோ? மனிதர்களுககு எபபொ ழுதும ஸுகமே நேரிடுவது கஷ்டமனறோ? ஆகையால

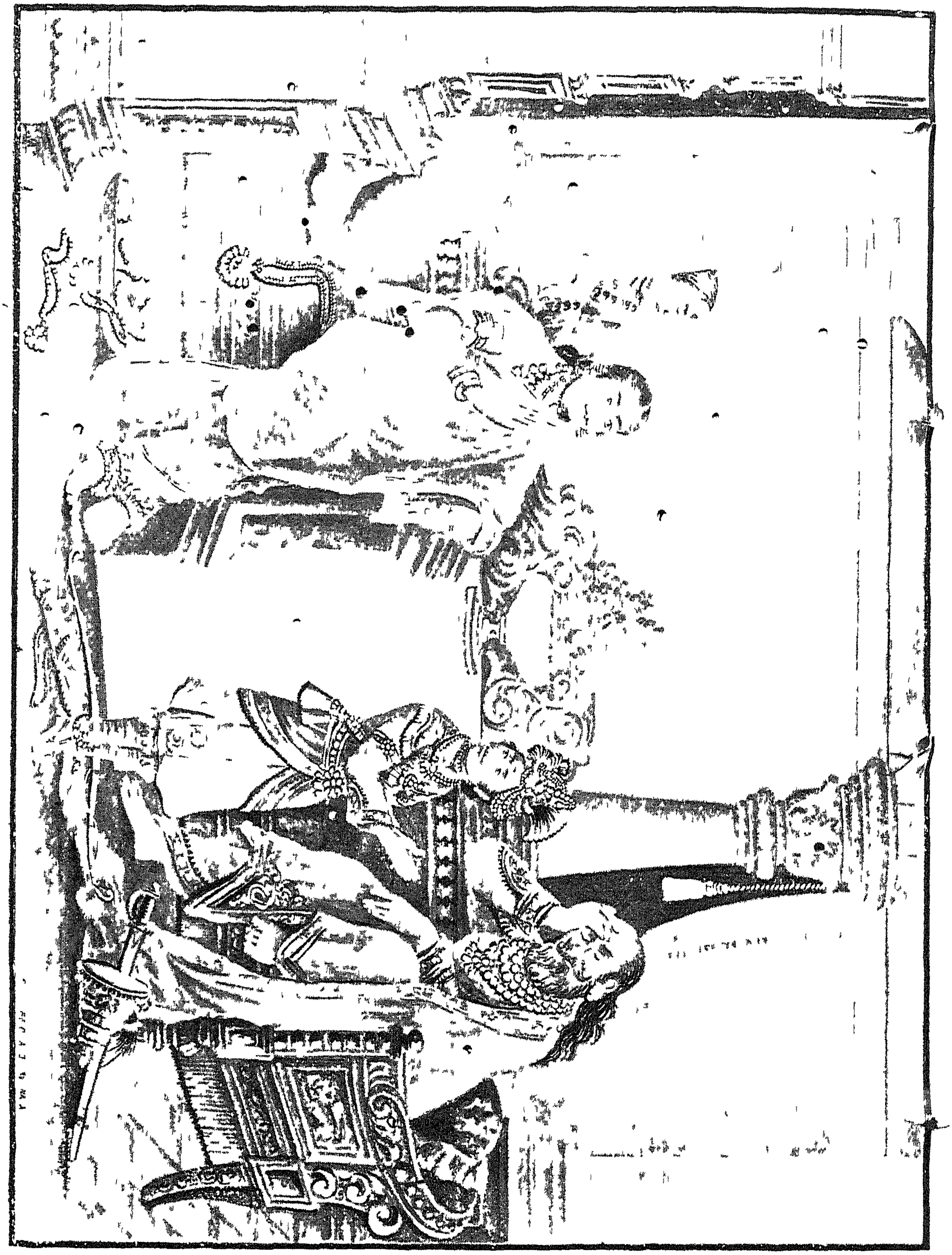
ஸமசயப்படுகினறேன. பரதன பாரவைகக மிகவும இனி யனகப புலபபடுவான. அக குமாரனுகக அசுபம யாதும் இலலையனறோ மஹாபலவாணகிய சதருகனனுககாவது, எனது தாயமாரகளில எவருககாவது அமஙகளம ஒனறும உணடாக கோராதனறோ எனது தநதையாகிய மஹாராஜருககு ஸகலதாஷதததச செயயாமலாவது, அவா சொனன காரயததைதச் செயயாமலாவது ஒரு முஹூரதத காலமும பிழைததிருகக பொறன. இனி அவா கோபித்துக கொண்டிருபபாராயின, என நிலமையை யெனனவெனறு சொலலக கூடுமோ? மனிதன, தான இநத உலகததில பிறகைகக எவவினக காரணமெனறு அறிவாரே, அபபடிபபடட பாதயக்ஷிதயவமாகிப புலபபடுகினற அநததகபபனுக்கு எபபடி உடபடுநடவாதிருகக முடியும? அவஸயமாக உடபடடே இருபபான நீ, மிகவும பரியமாயிருபபவளெனறு காவிததாவது கோபித்துக கொண்டாவது, அவரது மனது களிபபறறிருககுமபடி பருஷமாக ஏதாயினும மொழிநதிருபபாயோ? தாயே! அரசனுககு இதுவரையில ஒருககாலும உண்டாகாத இவவிகாரம் எதனால உணடாயிற்றோ? நான கேடகினறேன இதை எனககு உள்ளதை உளளபடியே சொலல வேணடும' எனறனன. மஹானுபாவனகிய ராமன இஙஙனம வினவுகையில, கைகேயி, பெருமிடகுள்ள துககத்தை விளககினற வார்த்தையை எபபடி கூறலாகுமெனறு சிறிதும வெடகமினறியும, காட்டுககுப் போவெனறு சொலலுகைகக மனவருததமினறியும திருடமனதுடன பரதனுககுப படடங்கடடவேணடுமெனகிற தன ஹிதத்தையே உத்தேசித்து ராமனைப் பாரதது 'ராமா! அரசனுககுக கோபமிலலை. மறறை யாது வயஸனமும இலலை. இவருககு மனத்தில ஒரு விருப்பம் மாத்ரம் இருககின

றது. நீ ஏது நினைபபாயோவெனறு பயபபடடு அதைச் சொலல முடியாதிருககினறனா நீ ப்ரிய புத்ரனுகையால உனககு அபரியதனதச சொலல இவருககு வாய ஆடா திருககினறது இவா எநதக காரயத்னதச செயவதாக பாதிஜனை செயதாரோ, அநதக காரயதனத நீ அவஸ்ய மம செயது முடிகக வேணடும. இமமனனவா ஸதயத்னத யே சொலபவரெனனும வரதமுடையவா அபபடிபபடட இவா, முனபு எனனுக கெளரவிகக வேணடிய காலதனதில் எனககு வரதனதக கொடுதனதுக கெளரவிதது, இபபொ முது அடாவடுகக நாடுவ கேவலமனபபோல 'என கொடுத் தோம' எனறு நகக பபடுகினறனா. இவவாசா எனக்கு வரவ கொடுகக றேனெனறு பாதிஜ்னை செயது, ஆற றில ஜலம போயினபினபு அணைகடட விரும புவதுபோல, இபபொழுது 'என பாதிஜனை செயதோம' எனறு, வீ ணுக சிநதிகினறனா ராமா! ஜகத்திறகுத தாமமே மூலம இனைதப பெரியோரகளெலலோரும தெரிநது மொ ழிவாகள ஆனையால அரசன உனககாக எனனிடத் தில கோபித்துகொணடு ஸத்யமெனனுந தாமதனதை விடாதிருககுமபடிககுச செயவாயாக மனனவா மொழி யும் வாதனதை உனககு நனமையினும தீதாயினும நீ அ னதத தவறுமல செயவாயாயின, நானெ எலலாவறனற யுஞ செலலிவிடுகிறென. அரசா மொழியும வாதனதை உனனிடததில பயனற்றுக் கெடாதிருககுமாயின, நீயும செயகிறேனெனறு பாதிஜ்னை செயவாயாயின, இபபொ முது நான அவருககுப பதிலாக ஙினறு கூறுகினறேன மனனவாதாமே என மொழியா னெபாயாயின, அவர் உன முகத்னதப பாரத்து அவவாதனதையை மொழியார' எனறனள. ராமன கைகேயி சொனன இவவசனதனதக கேட்டு த 'இகபபறவாதனதையை நான உலகநகனஞ

செய்வேனென்று இவ்வள சங்கிக்குமபடியான ஸ்திதி கே
ர்டடதா?' என்று மனவருத்தமுற்று, அரசனது ஸமீபத்
தில அவனைப பாத்து 'ஈ! என பிழைப்பு ஏதுக்காக?
தாயே! என்ன இவ்வித வாத்தை மொழியத் தகாது.
ராஜா ஆஜ்ஞாபித்தாராயின, அதிக்ரூரமான விஷத்தை
யுங்கூடத தினபேன. ஸமுத்ரத்திலும விழுவேன இவர
னக்குக குரு; மேலும தகபபனர; இவ்வளவேயன்றி
மன்னவர; எனக்கு மேன்மையதானே விரும்புந தன
மையர் இபபடிப்பட்ட அவர கட்டளையிடுவாராயின, எந
தக் காரயமாயினும் செயயாதிருபபேனே? ஆனதுபற்றி,
தாயே! அரசரது விருபபம யாதோ, அதைச செலவா
யாக. அதை நான செயகிறேன. மேலும, செய்வதாக பர
திஜ்ஞையுஞ செய்கினேறன. ராமனுக்கு நீக்கு இரண்ட
லலவே! ஒருதரஞ சொன்ன வாரத்தையை மீளவும இர
ண்டாந்ரம இலலையென்று மொழியான' என்றன.
னகேயி மேன்மைக்கிடமலலாதவள; ஆகையால சிறி
துங் கபடமின்றி நன்மையுடன ஸ்தயுத்தையே மொழி
யுந்தனமையுடைய ராமனைப பாரத்து மிகவுந தாருண
மாக 'ராமா' மூன்பு தேவாகளுக்கும அஸுராகளுக்கும்
யுத்தம் நடந்தபொழுது அமமஹா யுதத்தில உன தந
தையாகிய இமமன்னவா, சரீரம முழுவதும பாணங்கள
நாடடபபெற்று மூர்சசித்துக கிடக்கையில, நான அபபு
றங்கொண்டு சென்று [1] சைத்யோபசாரங்களைச செய்து
அபபுண்களை யாற்றிக காபபாற்றினன் அதற்காக அவர
னக்கு இரண்டு வரங்களைத் தந்தனர. நான அவ்விரண்டு
வரங்களுக்கும பரதனுக்குப பட்டாபிஷேகம நடக்கவே
ண்டுமென்றும, நீ இபபொழுதே தண்டகாரண்யத்திற்
குப போகவேண்டுமென்றும மன்னவரை வேண்டிக்கொ

I சைத்யோபசாரம—குளிர்சசியைக கொடுக்கவல்ல உபசாரம.

ண்டனன. நீ புருஷர்கள் எலலோரிலுஞ சிறபபுறறவன; ஆகையால உன தகபபனரையும் உனனையும சொனன வாதத்தையத தவறுதவாகளாகசசெயய விரும்புவாயாயின, இபபொழுது கான சொனன வாத்தையைக் கெடபாயாக. நீ தருமதயின கடடளையில தபபாமல நிலை பெறறிருபபாயாக. அவ்வாறனகு பரதிஜ்ஞை செயதபடி நீ பதினகு ஸம்வதஸரங்கள அரணயதில வாஸஞ செயயவேணடும ராமா! உனககு அபிஷேகம செயவத றகாக அரசன ஸித்தபபடுத்தி வைத்திருகிற ஸம்பாரங் களைககொணடு பரதனுககே படடாபிஷேகஞ செயயவே ணடும நீ இநத பபடடாபிஷேகத்தை இழநது பதின னகு ஸம்வதஸரங்கள தண்டகாரண்யத்தில ஜடைகளை யுங கருஷ்ணஜினத்தையுந தரித்து வாஸஞ செயயவேண் டும பரதன அயோதயாநகரத்திலிருநது நாலவித ரத னங்களை நிறைநது ரதகஜதுரகங்களோடு கூடியிருகக னற இநத ராஜ்யத்தைப பரிபாலனஞ செயதுகொணடிரு பபானக. இபபடி இவவிரண்டு வரங்களைக கொடுகக வே ண்டிய காரணத்தைப பறறி இம்மனனவா மிகுந்த மன இரகக்ஷணடாகப பெறறிருபபதலை பரிய குமாரனகிய உனனைக காடடுககு அனுபபுமபடி வந்தேதியென்று மன வருத்தமுறறு முகம் வாடி வதங்கபபெறறு உனனைப பா ரக்கமுடியாதிருக்கினறனர. நீ ரகுவம்சத்திற பிறநதவன; அரசனது வசனத்தினபடிககுச செயவாயாக. நீ பெரி தாக ஸத்யபரிபாலனஞ செயது அரசனை அஸத்யதோஷ த்தினினறும கடகக்ச செயவாயாக' என்றிவவாறு மொ ழிநதனள. இபபடி அவள பருஷவசனங்களைச சொலலி க்கொண்டிருககையில, ராமனுககு முகம வாடினகை முத லிய வெளியிறறோனறும சோகவிகாரங்கள ஒனறும உண்டாகவிலலை. மனத்திலும வருத்தஞ சிறிதும் உண

590. கைகேயி ராமனுக்குத் தான் வரங்கேட்டதைக் கூறுதலும், ராமன் அரண்யத்திற்குப் போவதாக ஒப்புக்கொள்ளுதலும்.

டாகப்பெற்றிருந்தனன். அரசன் மாதரம மஹாநுபா வனுயினுமபுதரனை இனி விடுப பிரிய தேரிடடதேயென் னும வயஸனதநிலஸ்தபிதது மிகவும துயரம அடைந தனன. பதினெடடாவது ஸாகக்மம முறறிறறு.

ராமன் காட்டுகுப போகிறேனென்று கைகேயிகுக கூறுதல

ராமனஎபபடிபபட்ட சதருக்களையும அடக்க வல லவன அபபடிபபட்ட மஹாவீரனைகயால, அவன, அப ரியமாயிருபபதும, ஆனதுபற்றியே மானததோடொத்த துமாகிய அவவாரதனைகயைக கேடடும துககபபடாமல கைகேயியைப பாரதது 'அபபடியே ஆகடடும நீ சொ ன்னபடியே பரதனுககுப பட்டாபிஷேகம் நடகுமாக ரனும மனனவ செயத பரதிஜ்ஞையினபடி ஜடைகளை யும கருஷ்ணஜினத்தையும தரித்து இங்கிருந்து புறபப டுக காடடில வாஸஞ செயயப போகின்றன. அது ஒரு பெரிதனறு. ஆனால பகைவரை அடக்கவலல மஹா வீரராகிய இமமனனவ எனனை முனபோலவே என கௌரவிககாதிருககினறனர? துககத்தினலேயா? ஆயி னும எனனுடைய ஸவபாவம் அவருககுத தெரியுமே கௌரவிககாதிருப்பதேனே? இதை மாத்ரம தெரிந்து கொளள விரும்புகின்றன. அமமா! நீ மனவருத்தமுறறி ருகக்வேண்டாம். நான உன்னிலயிறருனே சொல லுகின்றன. உன கண்ணுககு முனனே நாரததுணிகளை யும் ஜடைகளையும தரித்துக காடடுககுட போகிறேன. நீ மிகுந்த ஸந்தோஷம பெற்றிருபபர்யாக அரசர எனககு மேனமையை விரும்பும ஹிதர, ஆசாரயர; மேலும எனனைப பெறற தநதை; பிற செயத உபகாரங்களை னகு அறிந்தவர; மேலும, தான செயத வரபரதான

த்ததை அறிந்து கடத்துக திறமுடையவர். இப்படிப்பட்ட அவர் எனக்குக் கடலளவிடமபொழுது சங்கையினறி அவருக்கு பரியமான காரயம எனீத்ததான செயயமாட டேனா? எதுவாயினுஞ செயவேன. ஆயினும அரசர பரதனுக்குப் படடாபிஷேகஞ் செயயும விஷயதைத்த தாஞ் கவே எனனுடன சொலலவிலலை யெனகிற இதக ஓங்க டம மாதரம என மனதைதக கொளுத்துவதுபோல பாதிகினறது 'உனக்கு அபரியமாகிய இதை லஜ்ஜை யினறி மனனவர எபபடி சொலவார' எனகிறீயோ? அது வேணடாம. நான ஓருவர [1]பரோணமினறித தனக குத தநதை எனற தமபியாகிய பரதனுக்கு, [2]ஸீதை யையாயினும, ராஜ்பதத்தையாயினும, பரியமான பரா ணபாயினும," தனதத்தைபாயினும மிகுந்த ஸந்தோஷ துடன கொடுத்துவிடுவேன. அபபடிபபட்ட நான, எனது தநதையாகிய மனனவர தாமாகவே ஆஜ்ஞையிடுவாரா யின, அது உனக்கு ஸந்தோஷத்தைத்க கொடுக்கும் பர யோஜனமாயிருக்குகையில, சொனனபடி செயகிறேனென கிற என பரதிஜ்ஞையும ஈடேறப பெறுமாயின, இப் படிபபட்ட ஸந்தாபங்களில ராஜ்யம முதலியவற்றைப பரதனுக்குக கொடுத்து விடுவேனென்று இனிச சொலல வேணடுமோ? எனக்குச சிறிதும அபரீதி உண்டாகாது. ஆகையால இனி ஸங்கோசபபடவேணடாமென்று நீ அவ ருக்கு ஸமாதானஞ் சொலவாயாக. மனனவர பூமியில கணைகளை நிலைநிறுத்தி மெதுவாகக கணணீர விடுகினறா ர, இது ஏன? இது வீணை. இபபொழுது மனனவரது

---

1 பரோணம-தூணடுதல

2 ஸீதையை யாயினும கொடுத்துவிடுவேன—தனாப்பங்கஞ் செயதபொழுது பரதன அபேக்ஷிபபானையின, அவனுக்கு ஸீதை யைக கொடுத்து விவாஹஞ் செயவிபபேனென்று கருதது

கட்டளைப்படி தூதாகன் வேகமாகப போகுங் குதிரைகள மீது ஏறிககொண்டு மாமாவினகத்திலிருக்கிற பரதனை அழைதது க்கொண்டும வரப போகலாம நான, தந்தை தாமாகவே எனனுடன சொலலவிலலையெனகிற விசாரமேயிலலாமல, இதோ பதினைகு ஸமவதஸரஙகள் தண்டகாரணயதில வாஸஞ செயயுமபொருட்டு வேகமாகத் தண்டகாரண்யதிறகுப போகினறேன' எனறனன கைகேயி ராமனு மொழிநத அநத வாததைகளைக் கேட்டு ஸநதோஷ்ம அடைநது ராமனது பரயாணதில அகக ரையுளளவளாகிய போவெனறு த்வரைபபடுத்திகொண்டு அவனைப பாரத்து 'அபபடியே கடத்துவாயாக. தூதாகள பரதனை மாமாவினகத்திலிருநது அழைத்துக கொண்டு வருவதற்காக வேகமுள்ள குதிரைகள் மீது ஏறிகொணடு போவாராகள' எனறு சொலலி, தனகுள் 'பரதன தமையனிடதில பகதியுடையவன. அவ்ன வரும் வரையில ராமன இநதிருப்பாரையின, இவனைக காட நிகுப போகவொடடான. அபபொழுது என காரயம பழுயறறுப போயவிடும' எனறு நினைவு கொண்டவளாகி, ராமனை நோக்கி 'நீ காடடுகுப் போகத் தாமதஞசெய்கினறனை நீ காலவிலமபஞ செயவது யுகதமனறெனறு எனகுத் தோற்றுகினறது. ஆகையால நீ வேகமாக அரண்யதிறகுபபோகவேணடும நீ புருஷர்களிற சிறபபுறறவன. மனனவா தம் பரதிஜ்ஞையை ராமன நடத்துவாரே, நடததமாடடாரேவெனறு லஜ்ஜைப்படடு உனனேநி ஒனறுமே பேசாதிருககினறனா. இவவளவேயனறி மறறொனறுமே இலலை. ஆகையால் நீ இதறகாக விசாரபபடவேணடியது [1]அவஸ்யகம நீ கடுக அரண்யதிறகுச சென்று அவரது லஜ்ஜையையும தனயத்தையும

I அவஸ்யகம-அவஸ்யமெனறு.

போகதுவாயாக ராமா! நீ இபபடடணத்தினினறும வேகமாகப புறபபடடுக காடடுகதுப போகாதிருகதும வரையிலும உன் தநணத ஸனனமுனு செயயாா. போஜனமுனு செய்யாா' எனறு இவவாறு மொழிநதனள். அரசன கைகேயி சொனன கொடியவாாதததைகளைக கேடட 'சீ! எனன பிழைபபு; என்ன கஷடம' எனறு பெருமூசசு விடடு, சோகததில மூழகி மூசசைச அடைநதுஸ்ரீவாணமயமாகி மிகவுமழகாயிருகக்ற அநத மஞசத்தினமேல தபீலெனறு விழுநதனன. ராமனும அநநனம விழுந்த மனனவனை எழுநதிருக்க எடத்துக கைகேயி போவென்று த்வரைபபடுதஙிக கொண்டிருபபத்துபறறிச சவுகனலை அடிககபபடட குதிரையபபோல கடடுகதுபபோகப பரபரபபுறனன அவவளவேயனறிப பாபிஷடையாகிய கைகேயி 'காடடுகதுப போ' எனறு கருணமானகெடி உணடாகுமபடி உரைத்த அநத அபரியமானவாாதததையைக கேடடும மனவருதத மெயபது சிறிதும் பெறுமல அவளைப பாரத்து[1] 'தாயே! எனகது உலகத்திலிருநது ஆளவேணடுமெனனும போராசை இலலை. இவவுலகததில வஸிததிருகக வேணடுமெனறுவது, இவவுலகத்தை ஸ்வாதீனபபடுததிக கொளளவேணடுமெனறுவது எனகதுவிருபபமிலலை கான ரிஷியைப போனறிருபபவன். தர்மததை மாத்ரமே[2] அவலமபிததிருபபவன். மறறை எதுவும எனகது இஷடம அனறு. தகபபனருகது பரிய

---

1 கைகேயி 'பாதனை வநதால தனகது ராஜயததைக கொடுதது விடுவான்' எனறு ராமன நினைததாகச சஙகிததிருநதனள ராமனுடைய இநத வாகயததிலுல தனதததிலாவது ராஜயததிலாவது அவனுகது அபேகஷையிலலை யெனகையால அவவாசஙகை பரிஹரிகபபடடதெனறு தெரியவருகினறது

2 ஆதாரமாகப பிடிதது கொணடிருப்பவன.

மான கார்யம எதுவாயினும ஓனறு எனறை செயயக் கூடியதாயிருகுமாயின, அது, என பராணனகளை விடடு செயயவேணடியதாயிருக்குமாயினும, அப்படிபபடட காரயதை ஸிதகமாகச செயதுவிட்டேனெனற நினைதது,கொன தநதைக்குக காலகளைப பிடிபபது மூதலிய சுச்ரூஷைகளை செபவதும அவர சொனன கார்யதைச செபவதுமாகிய இவறறைக காடடிலும மேலான தாமரூஷடானம ஓனறும இலலை. தகபபனர் காமே அரணயத்திறகுபபோவெனறு எனகுச சொலலாமற போனபோதிலும நீ சொனனதே போதுமானது. உன வாகதததையப பறறி இபபொழுதே ஜனங்களின றிய அரணயதிறகுச சென்று அஙகுப பதிணனகு ஸம்வத்ஸரஙகள வாஸஞ செயகின்றனன. அமமா! கைகேயீ! நீ மற்றை யாவரைக காடடிலும் மேலாகவே எனனை ஆஜ்ஞாபிகக்கூடிய சக்தியுடையவள. ஆகையால உன வாத்தையை நான அவச்யமாகக கேடகவேண்டியவனாகி அபபடியே செயய ஸிததமாயிருகுகையில 'பரதனுககுப பட்டாபிஷேகஞ செயயவேண்டும; நீ அரண்யத்திற்குப புறப்படடுபபோகவேண்டும்'எனறு எனனுடன சொலலாமல மனனவரிடம சொலலி வரமாகக கேடடாயாகையால, நீ எனனிடத்தில நலல குணமுணடெனறு சிறிதாயினும விசாரிகாமற போயினை. இபபொழுதே போவெனறுயனறு; நான என தாயாகிய கௌஸலையையிடம அனுமதி பெறறுகொண்டு, ஸீதைககு நலவாத்தை சொல்லி ஸமாதானபபடித்தி வருமளவும அவகாசஞ கொடுபபாயாக. அதறகுப பினபு நிமிஷமாயினும நிலலாமல இனறைத்தினமே [1] தண்டகாரண்யத்திறகுப் போகின

I தணடனெனபவன இக்ஷ்வாகுவின பிளளை. அவனுடைய ராஜயமும அவன பேரையிடடுத தண்டகமெனபபடும சுகாறு

றனன, 'பரதன ராஜ்யததைப பரிபாலனஞ செயதுகொ ணடு தந்தைதகருச் சுஸ்ரூஷைஷ செயயுமபடி நீ பாரதது க கொளளவேண்டுமெ. தகபபனுகருக சுஸ்ரூஷைஷ்செய்வது வெகுகாலமாக டைதது வருகிற தாமம. ஆனதுபறறியே சொல்லுகினறேன' எனறனன. தகபபணகிய தசரதமன னவன, ராமனை சொனின வாரதணதணயக கேடடு மிகவுக துயரததில ஆழநது அதனால கணணீர்கலை அடகககூடி யாமல பெருங குரலுடன கதறவிடடனன ராமன, அங் நனம ஆசசிதது பரஜனை தபபியிருககிற தகபபனுகரு நமஸகாரஞ செயது, அபபடியே துஷடலஸவபாவையாகிய கைகேயிகருமை வநதனஞ செயது, அபபடிபபடட கஷட ததிறகுச சிறிதாயினும மனவருததங கொளளாமல, பிதாவின வாகயததைப பரிபாலனஞ செயயுமபடியான புணயம கிடைதததேதெனறு முகத்தில மேனமேலும ஒளி வளரப் பெறறுப புறபபடடனன. அநநனம அவன தகப்பணகிய தசரத மனனவனுகருக கைகேயிகருக பர தகஷிணம் செயது அவவநதப புரத்தினினறும புறபபடடு வெளியே வநது தனது நணபாகளைக கண்டனன. லக்ஷமி த்ராதேவியின வயிறு குளிருமபடிகருப பிறநது மேன மேலும ஆனநதத்தை விளைகருக தனமையணகிய லக்ஷ்ம ணன' ஸமீபத்திலேயே யிருநதது பறறி நடநத வருத தாகதங்கலை யெலலாம உணாநது கணைகளிரணடிலுங கணணீர் நிரமபித் தளுமபிப்பெறறு மிகுநத கோபாவேச முங் கொணடு அநத ராமனுகருப பினனே போயினன. மநகல பதாரத்தங்களையும தேவாலயங்களையும இதுமுத லிய மறறும மேனமையுளள பதார்தாதங்களையும பரத

டைய சாபததிலுலை அவனது ராஜ்யம முழுவதும மண மழை பெய யபபெறறு மறைநது காமததில அரணயமாகித தணடகாரணயமெ னறு கூறபபடுகினறது

க்ஷிணம பண்ணிகக்ஷணே போகவேணே மெனலும விதியைபபறறி, ராமன அநகு அபிஷேகததிறகாக ஸித்தபபடித்தி வைததிருகிற மஙகலவஸது ஸமபாரஙகளுக பாதக்ஷிணம மாதரஞ செயது, அவறறில அபேக்ஷை யிலலாமையால கணவைகக்காமல [1] 'பாதனுககுப் படடாபிஷேகம கடகக்வேணே மெனறு நினைவிடுக கொண்டு, அவறறில தேவதாஸனனிதானம உண்டா யிருபபது பறறி மாயாதைகக்காக மெதுவாகப போயி னன. உலகஙகளுகக்கெலலாம ஆனநதத்தைக கொடுகக்குந தனமையஞகிய ஸ்ரீராமபிரானுககு அபபொழுது முகவி காஸம மெனமேலும மிகுநது வநதேதயனறி ராஜயம் கைசோரநதது பறறி எளளளவாயினும மாறிபபோ கவிலலை பினனும, என்றும இலலாத காநதியுடன கூடி அழகாய விளஙகியது. ஆகையால், ராததிரி பாக துவருகையில சநதரனது காநதி குறையாதிருப்பது போலவே, தனககு ஸித்தமான ராஜயம் கைசோரநது போகையில முகததின ஒளி சிறிதும மாறுதிருநதது. ராஜயதைதவிடுக காடடுககுப போகப பறநதுகொ ணடிருகக்ற ஸ்ரீராமபிரானுககு, ஸாவலோகங்களையும் அதிகாரித்து மானவமானஙகளில கண்வையாமலிருக

I இஙகு 'ஸாபேக்ஷ:' எனறு மூலம பரதனுககுப படடாபிஷே கம நடகக்வேணே மெனனு மபேக்ஷையோடு கூடினவனெனறு பொருளெனபா கோவிநதராஜா இதறகு மஹேஸ்வர தீாததா சொ லலும பொருளாவது—(அபஸ்தா ஈக்ஷா-அபேக்ஷா அபேக்ஷயா ஸஹி தः ஸாபேக்ஷः) அபேக்ஷையெனறால அபேக்ஷை யிலலாமை அத தோடு கூடியவன் ஸாபேக்ஷனை அநத மஙகல வஸது ஸமபாரஙக ளில அபேக்ஷையிலலாமலெனறபடி அனறியே—(அபேக்ஷா அலோ வீக்ஷணம தயா ஸஹிதः ஸாபேக்ஷः) அபேக்ஷை யெனறால கீழபு பாவை அததோடு கூடியவன. அலலது (ஸாபேக்ஷः) காட்டுகிறப போவதில அபேக்ஷையுடையவ னெனபது.

கும் மஹராயோக்ஷியைபபோல மனத்தில சிறிதும் விகாரம உணடாகாதிருநதது அநத ராமன அதிதீர ஸவபாவ ஞகையால மஙகலகரமான குடைணையும தனகு அலஙகாரஞ செயயப பெறறு அழகான சாமரஙகளையும விடடு, தனபரிஜனங்களையும துறநது ரதத்தினமேல ஏறுமல தனவிபதனைதப ப்றறித தனிகுத் துயரம இலலாமற் போன போதிலும, நமமைபபறறிப பிறாகுத துககம உணடாகினறதே யெனறு பிறா வருததம பொறுமையுால தனக்கு நேரிநத துபரதனைதமனததிலேயே அடகிகொணடு வெளிக காடடாமல இநதரியஙகளையும நிகரஹஞசெயது இநத அபரியமான வாதனைதையச சொலலும பொருட டுத் தாயாகிய கௌஸலலையின மாளிகைக்குப போயினன ராமனுகுப படடாபிஷேகம நடகுகப போகினறதெனறு அலஙகாரஞ செயதுகொண்டு காநதி மேனமேலும மலரபபெறறு ஸ்ரீராமனைச சுறறிக்கொணடிருகும ஜனங்கள், ஸதயஸகதனும ஸ்ரீமகதனுமாகிய ராமனது முகததில மனவருததத்தைத தோறறுவிகுமபடியான விகாரங்கள ஒனறையுங கணடாகளிலலை சரத்காலத்தில மிகுநத காநதியுடன பரகாசிகினற சநதரன தனது ஒளியை விடாதிருபபதுபோல, மஹாபாஹுவாகிய ராமன தனகு ஸவபாவ ஸித்தமாகிய ஸநதோஷத்தைச் சிறிதுங கைவிடாதிருநதனன. அமமஹாபுஜன மனவருததத்திறகு உடபடாதவணணமயால சிறிதும விகாரமினறி ஜனஙகள எலலோரையும இனிய உரைகளால கௌரவபபடுத்திகொணடு தமபியாகிய லக்ஷ்மணனிடமவருது கூடிகொணடனன. மஹா பராகரமசாலியாகிய அநதத் தமபியும தமையனேடு ஸுகதுக கதிகள ஒத்திருகுகுப பெறுவணணமயால ராமனுகு உணடான துக்கதைதப்பறறிய தனகுகும துககம் உண்

டாகப பெற்று அதை மனத்திலேயே அடக்கிககொண்டு ராமனைப் பினதொடர்ந்து சென்றனன ராமன மாளிகை ககுச் சென்று அங்குத தனககுஅபிஷேகம் நடககப் போகிறதென்று மிகுந்த ஸந்தோஷத்தோடு கூடியிருக கின்ற ஜனங்களைக கண்டு, அபபொழுது தனககு நேரிட் டிருகிறராஜயகாசதனதையும் சிநதித்தது, அதனால அவஸ் யமாக மனவருத்தம உண்டாகவேண்டியதா யிருபபினும் தான வருத்தபபடுவது கண்டால தனக்கு ஹிதர்களாகிய ஜனங்களை பரானைன விடடுவிடுவாகளென்று சங்கைப படடுத் துபரத்தை யெலலாம உளளேயே அடக்கிக் கொண்டு வெளிககு ஒன்றும புலபபடாதிருககுமபடி சிறி தும் விகாரமுறுதிருநதனன. பதினானபதாவது ஸர்க் கம முறறிறறு

ராமன கௌஸலையையோடு தான காடடுக
குப போவதைச சொலலுவதும,
கௌஸலயாவிலாபமும

புருஷ சிகாமணியாகிய அநத ராமன் கைகேயிக் கும தசரத மஹாராஜனுககும கையைக கூப்பி நமஸ் காரஞ செயது வெளிப புறபபட்டு வருகையில, அபபொ ழுது அநதப்புரத்திலுள்ள ஸதரீகளெலலோரும மனவ ருததம் பொறுக்கமாடடாமல ஐயோவென்று கூககுரலி டப பெரும சபதம் ஒனறு உண்டாயிற்று. அநத ராஜ பாரையகள ராமனைக குறிதது 'ராமூன, தநதை சொலலா மறபோயினும, அநதப புரத்திலுளள நம்மெலலோரக கும் வேண்டிய காரயஙகளைத தானே செயது நமககுத திகஷகி நமமை பாதுகாத்துககொண்டிருபபான. அப படிபபடட ராமன இபபொழுது உனைவிட்டுக காட்டுக குப போகினறானே! தன தாயாகிய கௌஸல்யைக்கு

னப்படி மனஆகததுடன சுப்ரநகைகள செயதுகொண
டிருப்பாரே, அபபடியே பிறரதது முதலாக நமகரும
சுப்ரநகை செயதுகொணடிருககின்றனன. ராமன, தன
னைப பிற எவ்வளவு கடினமாகப பேசினபோதிலும்
கோபங் கொளளாமலூடடான. மேலும பிறாகருக் கோபத்
தை விளகதுமபடியான் காரயஙகளைப பரிஹரிதது விடு
வான. வீணகரஹஙகொணடு கோபிதது கொளபவ
ரெலலோரையும மனத்தெளிவுறச செயயுர தனமையன
அபபடிபபட்ட ராமன இபபொழுது பட்டணததை விட
டுக் காடடுகருப போகினறனன ஐயோ! நமது அரசனு
க்குப புதிதி கெடடுபபோயிறறு ஆனதுபறறியே ஸகல
பூதங்களுருகரும ரக்ஷகனகிய ராமனைக் காடடுகரு அனுப்
பி பராணிலோகஙகளை யெலலாம காசரு செயகினறனன'
னனறு எலலோரும பாதிதவாகிய தசரதன் நிதிதி
துகொணடு கனறுகளைவிடடுப பிரிந்த பசுகளைபபோல
கூகருரலிடடழுதனர தசரதன தாரைகவே புதரசோகத
தினால வருதிதபபடடுக கொணடிருநதனன்; பினனும,
அவவரதபபுர ஸ்த்ரீகளது அழுகுரலுக கேடடு மேனமே
லும மனவருத்தம வளரபபெறறு மனசதனை மேல
விழுநது மூரசசிதனன. ராமனும அவர்களது கூக
குரலைக்கேடடு மிகவும ஸங்கடபபடடு யானையைப
போல பெருமூசசுவிடடுக கொணடு, இநதரியஙகளை யெல
லாம அடகருர தனமையினகையால மனவருதததனை
மேலெழுவொடடாமலு மறைத்துத் தமபியாகிய லக்ஷம
ணனுடன கூடிந தாயாருடைய அநதபபுரத்திறகுப
போயினன. அவன அங்குபபோகும பொழுது, அரச
னெனரவிகருமபடியான பெருமை பொருநதியிருகரும
த்வாரபாலாத்யக்ஷனகிய வருத்தபுருஷன வாசறபடியில

I தவாரபாலாதயக்ஷன—வாசறகாபபவாகளில தலவன

உடகாரநதிருகக கணடனன அவாகள் எலலொரும் ராமனப பாரததமாதரததிலேயே திடீரெனறு எழுந திருநது, ஜயசிலாகனிக மேனமை பெறறிருகிற அநத ராகவனை 'ஜய விஜயீபவ'எனறு ஆசீரவாதஞ செயதனர. அவன அநநனம முதற கடடைகக்கடநது இரணடாவத் கடடிலப பரவேசிதது அஙகு வேதஙகளை யெலலாம அறிந தவாகளுமம அரசனுல நனகு ஸதகாரஞ செயயப பெறற வாகளுமாகிய வருத்த பராஹமணாகளைக கணடனன. ராமன அநத பராஹ்மணாகளுகக நமஸகாரஞ செயது அநதக கடடையுங கடநது, பிறகு மூனறுவது கடடுகக்குச சென்று அஙகு வாசலில காத்துக கொண்டிருகிற வருததலஸதரீகளையும சிறு பெணகளையும கணடன்ன அபபொழுது அநத ஸதரீகள மிகுநத ஸநதோஷத்துடன வாழ்த்தி மேனமைபபடுத்தி மாளிகைகக்குள்வை நுழைநது பரபரப்புடன அவனது தாயாகிய கௌஸல யைகக்கு ராமன வநதானெனனும பரிய ஸமாசாரத்தைதச சொலலினர. அபபொழுது கௌஸலலுயை ராதரியெல லாம் நியமததுடன நிதரையினறிக கண்விழிததிருநது பொழுது விடிநதவுடன புதலனது மேனமையை விரும பிவிஷ்ணுதேவனைபபூஜிததுககொணடிருநதனள கௌ ஸலயை எபபொழுதும வரதங்களை ஆசரிபபதில ஆஸக தியுடையவள மேலும, அபபொழுது அவள வெணபடடு வஸதரததை உடித்து மஙகலாலங்காரஙகளையுஞ செய் துகொண்டு ஸநதோஷதது்டன ப்ராஹமணாகளைக கொ ண்டு ஹோமஞசெயவிதது்க கொணடிருநதனள அப பொழுது ராமன மஙகலகரமான அனனையது அநதபபுர த்திறகுட சென்று அங்கு பராஹ்மணாகளைக் கொண்டு ஹோமஞ செயவித்துக கொண்டிருகிற தாயைக கண்ட னன. பினனும், அவவிடதது்தில் தெவ்காரய்க்தின பொருட்

டுவித்தபபடுத்தபபட்ட தரவய ஸழுஹஙகளையுங கண் ணுறறன்ன அங்குத தயிரும அக்ஷணதகளும நெயயும குழுகுகடடைகளும ஹவிஸஸுகளும பொரிகளும வெ ளுத்த பூமாலைகளும பாயஸமும் எளளும பணயார முமஸமிதைகளும ஜலம நிறைந்த பூரணகுமபஙகளும ராமனுககுப புலபபடடன. வெளுத்த படடு வஸ்தரத்தை உடுத்து ஜலமெடுத்து விஷ்ணு தாபபணஞ செயது கொண்டு வரதாபவாலஙகளால களைதது தேவனை யைபபோல விளஙகுகின்ற தாயாரை ராமன கண்டான. அப்போழுது தபானஞ செயதுகொணடிருந்தாளாகை யால வெகுநேரங்கழிந்தது, பெறற வயிறு குளிரும்படிக குப பிறந்த குமாரனிய ராமன வந்திருபபது கண்டு மிகுந்த ஸந்தோஷம அடைந்து பெணகுதிரை தன குட டியைக்கண்டு எதிர்கொளவதுபோல புதலவனை எதிர் கொண்டான். அங்ஙனம எதிர்கொண்டு வருகின்ற தா யகை ராமன கமலகாரஞ செபதனன. பிறகு அந்தக கௌஸலையும கைகளை நீட்டி ராமனை ஆலிங்கனஞ செபதுகொணடு உச்சி மோந்தனள. கௌஸலையை ஸஹ ஜமாகவே பிளனையினிடத்தில வாத்ஸல்யமுடையவள. மேலும, பகைவரால எதிரிடபபோகாத பராக்ரமம பொ ருந்திய அப்படிப்பட்ட புதலவனிடத்தில பரீதியின மிகு தி சொலலத தரமோ? அங்ஙனம அவள தன புதலவ னிய ராமனை பாராதது அவனுககு பரியமும ஹிதமும உண்டாகுமபடி 'வருதாதாகளும தாமிகாகளும மஹர ஷிபாவாகளுமாகியராஜரிஷிகளைபபோல, நீ [1]தீரகாயுஷ் யத்தையும, பெருங்கீர்த்தியையும, உன குலத்திறகுத் தகுந்த தாமத்தையும பெறுவாயாக. ரகு வம்சத்திற பிறந்த ராமா! உன தந்தை, சொல்லித் தவறார. அவர

1 நீண்ட ஆயுளையும.

பரணைகளை தாமததவறுது கடதது்ந் திறமுள்ள மனன வா ஆகையால தான தர்மத்தினினறுந தவறுரா. இது உனககுத தெரியாதேதா ? நான சொலலவேணடுமோ ? ஆனதுபறறி இனனும படடாபிஷேகத்தைப் பற்றி ஆரம் பிககவிலலையே யெனறு ஸநதேதகபபடவேண்டாம. தர்ம ஸவபாவராகையால் உனனை இபபொழுதே யெளவராஜ யத்தில படடாபிஷேகஞ செயதுவிடுவார' எனறனள இங்ஙனம் மொழிநது, தாயாகிய அநதக கௌஸலலையை மீளவும் 'குழநதாய ! போஜனஞ செயய வருவாயாக' எனறழைதது ஆஸனம இடுகையில, ஓருவா தனக் காக இடுவைதத ஆஸனதில உடகாராமற் போன போதிலும கையிலுலாவதுஅதைதபபரிசிகக வேண்டுமென னும விதியைபபறறி, அதைக கையிறை பரிசித்து விடடு அஙஙனம மொழிகினற தாயைப பார்த்து 'காட்டுககுப் போகிறேன' எனறு எபபடி சொலலுவெனனறு கொஞ சம வெடகிதது்க கைகளைக கூபபிககொணடு இயறகை யாகவே வணககம் பொருநதியவணகையால, பினனும அனனையிடதது்திலுளள கௌரவதைதபபறறி மிகக வ ணககதது்டன தான தணடகாரணயதது்றகுப் புறபபட டுபபோகும விஷயத்தைதபபற்றி அனுமதி கேடகுமபோது அதைத சொலலி அனுமதி பெறறுக கொளள ஆரமபித தவறகி 'தாயே ! இபபொழுது பெருதத பயம ஒனறு வநதுகொண்டிருககினறது இது உனக்குத் தெரியாது. இவவிஷயம உனககும ஸீதைககும் லகஷமணனுக்கும து யரதனை விளககவறறுயிருக்கும. ஆயினும சொலலாமல் தீராது. அது மறறொனறும அனறு நான் தண்டகார ண்யதது்றகுப போகப போகிறேன எனக்கு இநத மணி மயாஸனம ஏதுககாக [1] தாபபாஸனதது்ல் உடகாரவே

---

1 இதறகு 'விஷடாஸநயோஸீயோஹி காலோ'யம மாமுப

ண்டுங கலமனரே இதோ எனக்கு வந்திருக்கினறது னான தேனையும கிழங்குகளையும பழங்களையும தினறு கொண்டு, சமையறகாரா சமைத்த மேலான மாமஸ தினபதை இழந்து முனியைபபோல ஜனஸ்தானசாரமிலலா தவனதில பதிணைனகு ஸமவதஸரங்கள வாஸ்து செய் யப்போகினறனன மஹாராஜன பரதனுக்கு யௌவராஜ யங கொடுக்கப போகினறனன. எனனையோ, தாபஸனுக கித தனடகாரணயதகிறகுப போகுமபடி செயதனன கான தகதையினது ஆஞனையினபடி வானபரஸ்தா செயயுங காமங்களை ஆசரித்துகொணடு பழங்களையுங கிழங்குகளையும தினறு தேஹயாதரை கடத்திகொணடு ' ஆறடடு வாஷங்கள ஜனஸ்தானசாரமினறிய அரணயத திலவஸித்திருக்கப்போகினறேன' எனறனன அபபட்ட மஹிஷியும ராமன அங்ஙனம மொழியகேட்டுச சோகம உண்டாகபபெறறுக காட்டிலை கோடாலியால வெட்டப பட்ட ஆசசாமரத்தின கிளைபோலவும, ஸவாகத்தினின றும பூமியில விழுந்த தேவ ஸ்தரீபோலவும, திடீரெ னறு மூசசித்துக கீழே விழுந்தனள. துகத்திறகுச சிறிதும தகாதவளும தனக்குத தாயுமாகிய அந்தக களை ஸலையை அங்ஙனம மூசசித்து அறுபபுண்ட வாழைமரம போல தரையில விழுந்திருக்கையில, ராமன கண்டு எழு ந்திருக்க எடுத்தனன. பாரத்தை வஹித்ததலை மிக வும ஸ்ரமபபட்டு அந்த ஸ்ரீமம தீருக்கைக்காகப பூமியில

ஸயிதஃ' எனறு மூலம விஷ்டாமெனறுல இருபத்தைந்து தாபஸ களால செயயபபட்ட தாபஸ்ரீகளின ஆஸனம

I இங்கு 'ஷட்சாஷ்டௌச வாஷ்ராணி' எனறு மூலம பதிண னைகு வாஷங்களெனறுல அதிகமாகத தோறறுமெனறு ஆறு எடடு வாஷங்களெனறு குறைவாகத தோறறும பொருட்டுச சொல வினன.

விழுந்து புரண்டு எழுந்திருந்து ஓய்ந்திருக்கிற பெடைக் குதிரைபோல அகௌஸல்யையும துக்கத்தின மிகுதி யைப பொறுக்கமுடியாமல கீழே விழுந்து ஸமஸ்த அவ யவங்களி லும புழுதி நிரம்பபபெறறு ராகவன எழுந்திருக்க எடுக்கையில எழுந்திருந்தனள. அப்பொழுது ராமன் தனது தாயாருடைய தேஹமு முழுவதும தூசி போகும் படி தன கைகளால தடவிக்கொடுத்தனன அவள் லக்ஷ் மணனை யனுபவிப்பதறகே உரியவள; அபபடிபபட்ட பட்ட மஹிஷியாகிய கௌஸல்லயை துக்கத்திலை பீடிக்கப்பட் டிருக்கும்பொழுது 'பிளளாய! கான துக்கத்தை யனுப விபபதறகாகவே நீ எனக்கு பிளளையாகப் பிறந்தாய. நீ பிறக்காமல போவாயாயின கான மலடியாயிருப்பேனை யும 'பிளளையில்லே ப' எனகிற துக்கத்தைக் காட்டி லும மேலாகிய இபபடிபபட்ட துக்கம எனக்கு கேரிட்டி ருக்காது குழந்தாய! மலடியாயிருப்பவளுக்கு 'பிள்ளையில் லே' எனகிற ஒரு துக்கம மாத்ரமேயனறி மனத் திலு உண்டாயிருப்பது இபபடி பிளளையைப போக்கிப பூமியில விழுந்து புரண்டு கதறுமபடியான துக்கம மற் றொனறு நேராதனறு. மிகுந்த அனுராகத்தோடு லக் ஷ்மணன தோஷபபடுத்தவேண்டிய ஸமயங்களில கான ஜ்யேஷ்ட பத்னியாயிருபபதற்குரியபடி ஆபரணம் ஐஸ்வர்யம முத லிய எவ்வித மங்கலத்தையாயினும, மற்றும பர்த்தா கௌரவபபடுத்துவது முதலியவறறு லுண்டான எவ்வித ஸுகத்தையாயினும இதுவரையில அனுபவித்தறியேன. பிளளைபிறந்த பிறகாயினும அந்தப் பலத்திலை அவை களை அனுபவிக்கலாமோ வென்று நினைத்துக்கொண்டிரு

நதனன. [1]இனி எனனைக காடடிலும கீழபபடடவர்க ளாகிய சககளததிகள எனனைக குறிதது எனமனது இரண்டாகப பிளநது போகுமபடி மிகவும கொடிய மொ ழிகளைப பலவும உரைகையில எலலோரக்கும மேலாயி

I இதறகு மூலம—

'ஸா வஹ்ரு-நயமநோஜ்ஞாநி வாகயாநி ஹ்ரு-ஹ்ரு-யசஹ்யாம

அஹம் ஸ்ரோஷ்யே ஸபதநீநாமவாக்ரூம் வாஸதீ'

விசேஷார்தாதம— (ஸா அஹம) அபபடிபபடட நான இதுவரை யிலும ஸுகததையே அனுபவிதது வநத நான (ஹ்ரு-ஹ்ரு-யசஹ்யாம) மனததைப பிளகக்த தககவாகளும பாததாவின மனததை எனனிடததில புகவொடடாமல வைகலயததை உணடாகக வேறுபடுதது மவாக ளெனறபடி (அவாக்ரூம) தாழநதவாகளுமான பெரியவளா கையால தாளைருதது யே அங்ஙனம பருஷமாகப பேசத தகுநதவ ளையனறித தனனை அங்ஙனரு சொலலத தகாதவாகளெனறபடி. (ஸபதநீநாம) சகளததிகளுடைய தனகு உடபடடவாகளலல ரெனறபடி (வஹ்ரு-நி) பல இதலைல முனபு கூட ஸவலபமாயலல அவாகள பருஷமாகப பேசுவதெனறபடி (அமநோஜ்ஞாநி) இனிய வையலலாத பருஷமானவை யெனறபடி இதலைல—முனபு இனிய உரைகளுங கலநதிருககுமெனறு தோறறுகிறது இபபொழுது சிறி தும இனிமை யெனபதே இலலை, கேவலம பருஷமான மொழி களே (வாகயாநி) வாகயங்களை ஸரிசகமான பதங்களனறு. (வாஸதீ) மேறபட்டவளா யிருநது கொணடு மேனமைப படடிருப பவள கீழபபடடவாகளிடம வாததை கேடபது மிகவும துகககரமெ னறு கருதது நான கீழபபடடவளா யிருபபேனயின, இநததுகக சிறிதும உணடாகாதெனறபடி. (ஸபதநீநாம) சகளததிகளுடைய. இங்குக கோபததிலல பஹ்ரு-வசனம (பனமை) கைகேயி ஒருததி யைத தானே குறிததுச சொலலுகிற வாததையாகையால ஒருமை யிறருனே கருதது இங்குத் திடரெனறு 'என வீட்டிறகு வாராதே' என்றுரைப்பது, கோபங்கொணடு பாததாவி னெதிரில 'இவவிடம விடடு அபபுறம போ' எனறுரைபபது, 'பிளளை யிலலாதவளுககு வே டிகையென ?' எனறுரைபபது இதுமுதலியவை சகளததிகள சொலலும பருஷவாததைகளென்னறு தெரியவருகினறது

ருந்துகொண்டு கேட்கப போகிறேனனரு. ஸ்த்ரீகளுக்குச் சக்களத்திகளிடம வாதத்தை கேட்பதைக காட்டிலும் மிகுந்த மனவருத்தம யாதிருகக்கினறது? ஆகையால என துகக்கத்தையும என அழுகையையும இவவளவெனறு சொலலத் தரமில்லை அவைகளுகக முடிவே யிலலை. பலவந்தமுகிய நீ ஸமீபத்திலிருந்தபோதிலும் இவவாறு எனனைத் திரஸகாரஞ செயவதை நீ பார்த்துககொண்டிருந்தனை யலலவா? இனி நீயும தூரத்தில் போனபினபு சொலலவேண்டுமோ? இனி எனகக மரணமேயனறி வேறிலலை யெனபது ஸத்யமே பர்தா எனனை எபபொழுதும நிராகரித்துககொண்டே யிருபபவனுகையால, அவன என மேனமையைக கெடுத்து, எனனைத் தாழ்ந்தவளாகச செயதுவிடடனன. ஆகையால கைகேயியின தாஸீஜனங்களோடு ஸமானமாகவோ, அதுவும இல்லையாயின, அவாகளைக காடடிலும தாழ்ந்தவளாகவோ ஆயவிடடனன. மறறொரு துகக்கத்தையுஞ சொலலுகிறேன; கேள எவனுவது ஒருவன எனனை ஸேவித்திருபபானுயின, அலலது ஒருவன ஸேவை செய்யுமவவளவு பாகயம எனகக ஏது? எவனுயினும் ஒருவன எனனை அனுஸரித்திருபபானுயின, அவன அரசனுகிய கைகேயியின புதலவனைப பாத்து அநதப பயதமிலை, எனறேனு பேசவுமாடடான அநதக கைகேயியோ! எபபொழுதும எனமீது கோபத்திலல் கருமபுருமெனகிற முகத்தோடு கடுமையாய்ப பேசிககொண்டிருப்பாள. இனி இப்படிபபடட துரகக்கதியைப் பெற்றபினபு, அவளது அத்தனைய முகத்தைக கண்டு, பிளளாய! கான எபபடி பொறுததிருகக்முடியும? குழநதாய! கைகேயியின கோபம உனககுத் தெரியாதா? அவள கோபத்திறகு ஒருநாளும் ஓழிவிலலையே! அவவித கோபத்து

டன கடுமையாகப பேசுகிற அவள முகததை தொடதிருக கிற தான எபபடி பாரததிருகக முடியும? அவள பேச சைக கேடடு எங்ஙனம பொறுததிருபபேன?[1] ராமா! நீ பிறகதது முதற்கொணடு இபபொழுதகுப பதினேழு

I இஙகு—

'உஷ ஸபதச வாஷாணி ஜாதஸய தவ ராஹவ'

எனறு மூலம ராமனது வயதை இஙகு விசாரிகக வேணடிய தாயிருககினறது வனததிறகுப போகும ஸமயததில கௌஸலையை 'உஷ ஸபதச வாஷாணி' (பதினேழு வாஷஙகள) எனறன ஸ்ரீ வாமிதாமஹாஷி ராமனை அனுபபவேணடுமெனறு வேணடினபொ ழுது தசரதன 'ஊனஷோடஶவார்ஷோமே ராமஃ' (இனனும ராமனுக குப பதினாறு வயது நிரமபவிலலை) யெனறனன. அத ஸமவதஸர ததிலதானே ராமனுககு விவாஹமாயிறறு ஸீதை ராமனைப பாரதது 'உஷிதவா ஜீவாஉஷ ஸமா இக்ஷ்வாகூணாம நிவேஶனே' (இக்ஷ்வாகு வமசததிற பிறநத மஹானுபாவாகளது கருஹததில பனனிரணடு ஸமவதஸரஙகள வஸிததிருநதது) எனறு விவாஹமான பினபு பன னிரணடு ஸமவதஸரஙகள அயோதயையில விருநததாகச சொனனா ளாகையால தசரதன சொனனதும விவாஹம நடநததுமாகிய பதி னாறு வருஷஙகளும், விவாஹம நடநதபினபு கடநத பனனிரணடு வருஷஙகளும கூடடினால காடடுகிறபோகுமபொழுது இருபதெத டடு வருஷஙகளாகினறன ஸீதை, 'மம பாரததா மஹாதேஜா வயஸா பஞசவிம்ஶகஃ, அஷடாஉஷஹி வாஷாணி மம ஜனமனி மனயதே' (மஹா தேஜஸவியாகிய என பாரததாவுககு இருபதனைநது வயது. எனகுப பதினைடடுவயது) எனறு காட்டுகிறபோகுமபொழுது ராமனுககு இருபதனைநது ஸமவதஸரஙகளெனறு சொலலினள. இஙஙனம காடடுகிறபோகுமபொழுது ராமனுககு, கௌஸலையை சொலலுகிறபடி பதினேழு வயதாகவும தசரதனது வாரதனையின படி இருபதெடடு வயதாகவும, ஸீயதசொனன பரகாரததிறகு இருபதனைநது வயதாகவும புலபபடுகினறது இமமூனறும பொருந துவது எப்படி எனனில— மூனறுககும ஸஙகதி உணடு எபபடி யெனில—கௌஸலையை 'உஷ ஸபதச வாஷாணி ஜாதஸய தவ ரா ஹவ' எனறு சொனன வாகயததில 'ஜாதஸ்ய' எனறு தவிதீய ஜன

ஸமவதஸராங்களாக, உனக்கு யௌவராஜ்யம வருது என

மதனைச சொலலுகிறது தவிதீயஜனமம—உபநயனம உபநயன காமதிலுள பராஹ்மண க்ஷதரிய வைஶ்யாகள மூவாககும தவிதீ யஜனமம உண்டாகிறதென்று யாஜ்ஞவலகய ஸமருதியிற சொலலப் படடிருகிறது தவிதீயஜன்மம்—இரண்டாவது ஜனமம. அதில 'ஹாலைகாஉஶோஷ்ட ராஜ்நயம' (காபபதினைறும ப்திலைராவது வயதில க்ஷதரியனுக்கு உபநயனம) என ஸ்மிதாதில 'ஏகாஉஶோ ஷ்ட' என்று பஹ்வ்சனதைபபறறி க்ஷதரியாகளுக்கு உபநயனம காபபதினைறும ஒனபதாவது வயதிலும காபபதினைறும படத தாவது வயதிலும காபபதினைறும பதிலைராவது வயதிலும செ யயலாமென்று தேறறுவிகைக காகவாகையில க்ஷதரியனாகிய ராம னுக்குக காபபதினைறும ஒனபதாவது வயதில, அதாவது பிறந்த எடடாவது வயதில உபநயனம நடந்தது இவ்வெட்டு வாஷ்ங்களுக கூடடாமல எடடாவது வயதில நடந்த உபநயனம முதலாக எண ணிப பதினேழு வாஷ்ங்களாயின வென்று கௌஸலயை மொழிந தனள. வீதை எடடு வாஷ்ங்களையும பதினேழு வாஷ்ங்களையும கூடடசசோதது கண்டு 'வயஸா பஞ்சவிம் ஸகம்' என்று இருபதை நது வயதென்னுளாகையால கௌஸலயையின கணகுக்கும வீதை யின கணகுக்கும விரோதம இலலை இனித தசரதனது கண்க கோளஸங்கதி விசாரிககவேண்டும தசரதன 'ஊனஷோடஶவாஷோ மே ராமஃ' (ராமன குறைந்த பதினாறு வயதுடையவன) என்றான. அந்தக குறை எவ்வளவு என்று தெரிந்துகொளளவேண்டும தச ரதன விஶ்வாமிதரரோடு அனுபபின ஸமவதஸரத்திலேயே ராமன மாரீசனைக் யுத்தத்தாலகையால, அவன ராமனைக குறித்தது, 'ஸாலோ ஜீவாஉஶ்வாஷோஉயமக்யதாஸ்தரஶ்ச ராகவஃ' என் று ராமனுக்குப பனனிரண்டு வயதென்று ராவணனைக் கொல லினன ஆகையால விவாஹகாலத்தில ராமனுக்குப பனனி ரண்டு ஸமவதஸரங்கள. விவாஹமான பினபு 'ஸமா ஜீவாஉஶ் தத ராஹம் ராகவஸய நிவேஶ்நே, ஹ்ருஷ்டாநா மாநுஷாந போஜாந ஸாவகாமஸம்ருத்தியிநீ' என்றும, 'உஷிதவா ஜீவாஉஶ் ஸமா இக்ஷ வாகூணாந நிவேஶநே' என்றும வீதை பனனிரண்டு வாஷ்ங்கள அயோதயையில வஸித்திருந்ததாகச சொலலுகையால, தசரதன

துககம தீரவேண்டுமென்று விரும்பிக கொண்டு நாளக

சோனன விவாஹதத்திறகு முந்தின பனனிரண்டு வாஷங்களும வீதை சொனன விவாஹதத்திறகுப பிறட்ட பனனிரண்டு வாஷங்களும் சோந்து இருபதது ஈனகு ஸமவதஸரங்கள ஆகினறன ததர தரயோஷலே வர்ஷே ராஜா மந்தரடத பரஹ்ருஷ்' (அந்த விவாஹதின பினபு பதினமூன்றுவது வாஷத்தில அரசன ராமனுககு பபட்டங்கட்ட ஆலோசித்தனன) என்று வீதை சொலலுகைபால ராமன இருபதது நானகு வயது நிரமபி இருபதைந்தாவது வயதில வனத்திறகுப போனென்னபது விதிகின்றது இங்ஙனம 'ஊந வேஷாடஶவாஷ்ஃ' எனகைகுப பனனிரண்டு வாஷங்களாக கருதத்துக கொண்டோமாயின, தசரதனது கணககும ஸங்கதமாகினறது ஆகையால ராமனுககு எட்டாவது வயதில உபநயனமும, பனனிரண்டாவது வயதில விவாஹமும, பிறகு பனனிரண்டு வாஷங்கள அயோதயாவாஸமும, இருபதைந்தாவது வயதில அரணயபரவேசமுமென்று விதிதம மேலும மம ஹ்ருதா மஹாதேஜா வயஸா பஞ்சவிம்ஶ கஃ, அஷ்டாஶ்ரஶ்ரி வாஷாணி மம ஜ்ஞமநி ஶ்ணய தே' என்று ராமனுககு இருபதைந்தாவது வயதில வீதை தனகுப பதினெட்டு வயதென்று சொலலுகையால வீதை ராமனைக காட்டிலும ஏறகக்குறைய ஏழுவயது பிறபட்டவளென்று தெரிகினறது அபபொழுது விவாஹதின பொழுது ராமனுககுப பனனிரண்டுவயதாகையில, வீதைககு நதுவயதென்று தோறறுகினறது ஆதலால, வீதை காட்டுககுப போகுமபொழுது பதினெட்டுவயதில அயோதயையிலிருந்த பனனிரண்டு வாஷங்களைக கழிகையில ஆறு வாஷங்கள மிகுகினறனவாகையால வீதைககு முனபு சொனன ஐந்து வாஷங்கள நிரமபி ஆறுவது வாஷத்தில விவாஹம நடந்ததென்று விதிகினறது. ஆயினும ராமன விவாஹமாயினவுடனே 'வீ தபோ ஸாயம விஜ்ஹார ஸஹ்ரஸ்ரு' என்று வீதையோடு ஸம போகஸுகம அனுபவித்ததாகச சொலலுகையால பனனிரண்டுவய துளளபாலனுககு அது எபபடி சேருமென்று வினவலாகாது மிகவும ஸௌகுமாரயததோடிருபபினும உரளடசரீரலகையால அவனுககு இதுகூடும இநதக காரணதைதப பறறியே வீதாதேவிககும ஆறுவது வயதிலேயே யௌவனரமபம பொருந்துகினறது ஆயினும, பனனிரண்டு வயதுளள பாலனும ஆறுவயதுளள பாலயும ஸமபோ

லோககடத்திக கொண்டூருகினறனன சகளததிகளின

கஸுகம அனுபவிபபது கூடாதெனறமு, ராமனுககுக காடடுககுப போகுமபொழுது இருபதெதடடுவயது ஆகவேணடுமெனறும சிலா கருதது அவா சொலலுவது யாதெனில—' ஊநஷோடயஸுவாஷ: ' எனகிறவிடததில பதிலெறு வபதிறகுச சிலமிதஇகசே குறைநதிருக கவேணடுமேயனறி ஈானகுவாஷகள குறைநதிருபபீதாகச சொலல தகாது சில மாதஙகள குறைநத பதிலெறுவயதுளளவெனறு பொருள ஆகுமபகூதில சாரதன விஜிவாமிதரரோடு ' வாலோ ஹுயகஸுதவிஜியஜிச ஈவேததிச விலாவிலம ' (பாலன, விதையில ஆறிததேதாநதவனலலன , பலாபலஙகளை அறியான') எனறு பதிலெ றுவயதுளளவனைக் குறிததுசசொலல நேருமாவெனனில—'வால ஆஷோடயஸுாஜி வாஷாத' (பதிலெறுவயதுவரையில பாலன) எனலும வசனததைதபபறறியும பாலய யெளவன ஸநதியினபொழுது பால னெனறு வயவஹாரிகக கூடுமானது பறறியும பால்னெனறுனெனறு தெரிகினறது ஆலல அநதஸமவதஸராததிலேயே மாரீசன 'வாலோ ஜிவாஉஸுவாஷோஉயமகஸுதாஸதராஜிச ராஷவ:, அஜாதிவயஸுஜஞ: ஸுூமாந பஜிமபதராநிலோகூஷண:' (இநத ராமன பனனிரணடுவயதுள ளவன, பாலன, அஸதாவிதையாபில தேராதவன, மீசைமுதலிய புருஷசிஹனஙகளை இவனுககு இனனும உணடாகவிலலை' யெனறு மீசையிலலாத பனனிரணடு வயதுளளபாலனகச சொலலுகையால பதிலெறு வயதெனபது எபபடியெனனில—மாரீசன புதகபயததி லல பராமிததாவது, அலலது ராவணனைப பயபபடுததுகைகாவது அஙஙனஞசொலலியிருகக கூடுமெ இலலையாயின, தனனை வாயவ யாஸதரம எயது தூரததிலபோக எறிந்த விலலாளியை 'அகஸுதாஸ தர' எனறுரைபபாரா ? இபபடியே பதிலெறு வயதுளளவனைப பனனிரணடுவயதுளளவ னெனறனன விலவிதயை தெரியாத அநத பாலயததிலேயே எனனை இவவளவு செயதனன , இபபொழு து வயதில நமமெலலோரையும எவவளவு செயயமாடடான எனறு ராவணனுககுச சஙகை உணடாகுமபொருடடே இஙஙனம அவன பொய உரைததாவெனறு தெரிகினறது 'அஜாதவயஸுஜஞ' என றது 'இகனனிகைககு இடையிலலை' எனபதுபோல அதிசபோகதி கொஞசமாக மீசை தலைகாடடுகிறதெனறு பொருளேயனறி மீசை

இயறகையைச சோதத வருததாத தஙகளுககு உரிய வய
தும பலமும சுஷீணிகசப பெற்றவளாயினும, சகளதத
யின தூவ்ரகபஙகளைக கேடடமையா லுணடான மன
ருததத்திறல ஸுலகலத நிருபபவளாயினும, சகளாதத
களிடம திரஸகாரம பெறுமபடியான இத அளவிலாத
மனவருததத்தை வெகுகாலம பொறுததிருகசப பொ
றன, கான, பூரண சுதரன பேரன்ற உனது அழ
கான முகததைப பாரகசப பெறுதவளாதி, னைதனயம
மிகப பெறறுத திகழின்ரிய பிழபணபகசெர்ணடு எஙகு
னம பிழதிருபபேன' கான பாகயமற றிருபபவளா
னைகபால உபவாலஙகனிருநது தேவணாகளை தபாணரு
செபது பல வரதஙகளை நடதது, மிகுத கஷடதது
உனனை வராகதரிதலால, நிஙகணம உனனைக காடடி

யிலலெனறு பொருளலல 'ஏகவஸதரயாஃ' எனறால—ஒரு வஸதர தரிததிருநதாஎனறு பொருளலல, வஸதரததை யெலலாம ஒனறாகச சோதது இடையிலசுறறிகொணடு யுதததிறகு ஸுகதமாயிருநதாஎனறு பொருள 'வயஸா பஞசவிம்ஶகஃ' இருபதனைநது வயதுடையவன) எனறவிடம எபபடி சேருமெனனில—எபபொழுதும இருபதனைநது வயதுளள வனபோல புலபபடுமவனெனறு மிதபயெளவனம தெரிகினறது தேவணைகளும எபபொழுதும இருபதனைநது வயதுளளவாகளபோல புலபபடுவாகளெனபது பரஸிததம ஆகையால கௌஸலலையை 'மாஹே காஉமேஷ்வர ராஜ்ஞயம' எனறு பதினேராவது வயதில நடகசும உபநயனம முதலாகக கணகளிடடுப பதினெடடுவயதெனறனள. ஆகையால மொதததிறகூடடுகையில ஜனமகாலம முதலாக இருபதெடடு வாஷஙகளாகினறன 'ஆனதுபறறி ராமனது வனபரவேசஸமயததில இருபதெடடு வயதெனபது ஸுததம எனறு சொலலுகினறனா ஆயினும ஸீதை ஸனயாஸியாகவநத ராவணனைப பாரதது 'வயஸா பஞசவிம்ஶகஃ' (இருபதனைநது வயதுளளவன) எனனும வாதனதை சாபபயததிலை சொனனளாகையால இதுவேயதாரததமாகினறது. ஆகையால இதைபபறறி ராமனுககு வனபரவேசஸமயததில வயஸஸு இருபதனைநதெனபதே ஸுததம

க்குத தூரத்தி மனவருத்தப பதிவதறகாகவே ஆயவிட டது வாஷாகாலத்தில புதுபாவாஹம வந்து மோதப்பெ றறு மஹாநதியின=கரை உடைநதது போவதுபோல, இப படிபபட்ட துகக வாதனையக கேட்டு என மனது வெடிதது போகவேணடியிருகக வெடிககாதிருககின்ற தே! ஆகையால இனதக கெடடிக் கலலென்று நினைககி றனை ஸிமஹம, அழுதுகொணடிருககிற பெணமானைக் கணடால அடித்துக கொலவதுபோல, எனனை யமன உடனே கொலலாதிருபபதலை எனக்கு நிஜமாகச சாவி லலை எனனை வைதது்கொளவதறகு யமலோகததில இடமும இலலையெனபதாகவே எனககுத தோறறுகின றது எனது ஹ்ருதபமும தேஹமும இபபடிபபட்ட துக கதில மூழகப பெறறும, வெடிதது்ச சுகலாயத் தனை யில விழாதிருககின்றன; ஆகையால இவை இரும்பிலை செயயபபடடு மிகவுங் கடினங்களாயிருபபவையெனபதே நிஜம. மேலும, தெயவம எறபடுதின காலந் தவிர மற றைக காலதில மரணம நேரிடாதெனபது ஸத்யமே யனறு ஆகையால கொலலுமபடியான இபபடிப்பட்ட துகஙம வந்தபோதிலும எனககுச சாவு எங்கிருந்து நேரபபோகினறது? தான ஸந்தானம உணடாகவேண்டு மென்று செயத வரதங்களும தானங்களும த்யானங் களும மிகவும் பயனற்றவைகளாயின. நடதின தவங்க ளும களா பூமியில விதைத்த விதைபோல நிஷபலமா யின. இதுவரையில எந்தாலும அனுபவிககாத துக்க மனறு இது மிகுந்த மனவருத்தம வந்து பீடிககும்பொ ழுது, எவனையினும, ஏறபட்ட காலம நேராமற்போன போதிலும, தனனிஷ்டபபடி பராணனகளை விடகூடவு ளையின, நான, கனறுக குடடியை விடடுப் பிரிந்திருக்க முடியாத பசுவைபபோல, உனனை விடடுப பிரிந்திருக

கப பொருமல இபபொழுதே யமனது கொலுமண்டபத் திற்குப போயச சோகதிருபபேன ஆலை இபபடி செய யவும முடியாதிருககினறதே அகாட மரணம உண்டா காமற போனபோதிலும, ராமா! சதரன போல பர காசிககினற அழகிய முகமுளள உனனைக கண்ணாரப பாரததுககொண்டிருபபது நோமல விடடுப பிரிநது இஙகு அகாதைதப பிழைபபுப பிழைததிருபபதலை பர யோஜனம் ஒனறும இலலை. ஆகையால, புசு மிகவும திடம் தபபி வாதஸலயத்திலை கனறுக குடடியைப் பினறொடாநது செலவதுபோல, நானும உனனுடன கூடவே காடடுககு வருகினறேன' எனறனள. அஙஙனம அநதக கௌஸலலயை அபபொழுது துக்கம் பொறுக கமுடியாமலும; ராமனை விடடுபபிரிநது சக்களததியால் தனககு நேரக்கூடிய மஹா வயஸனததை ஆலோசிதது ராமன ஸத்யபாசததிலை கடடுண்டிருபபதைக கண்டும் தன புதலவன ஒருவரால கடடபபடடிருககக் கணட கின னர மடநதையபபோல மிகக மனவருததது துட்ன கூக குரலிட்டழுதனள. இருபதாவது ஸாககம முறறிறறு

லக்ஷ்மணன கௌஸலலயைககு ஸமாதானம மொழிதலும, ராமன ஸதயந தபபக கூடாதெனறு கூறுதலும

அஙஙனம ராமலுடைய தாயாகிய கௌஸலலயை கதறிகொண்டிருககையில, அது கண்டு லக்ஷ்மணன மிக வும முகவொளி மழுஙகபபெறறு அவளது மனவருத்த தை அடக்குவதற்காக, [1] அபபொழுதைககுத தகுநதபடி

---

1 இஙகு 'ததகாலஸத்ருஸம் வசஃ' எனறு மூலம அநதக காலத துககுத தகுநத வாாதததையை அதாவது—அபபொழுது கௌஸல யையின மனவருததததைதப போககுவதறகாக அவவாறு பேசினனென்றி மனப்பூாவமாக அஙஙனலு சொலலவிலலையென்று கருதது

‘கௌரவிகக்த் தகுந்த மஹாநுபாவையே! பெண்ணுகப் பிறந்தவளொருத்தியின வாத்தைக்கு உடபட்டு ராம்ன ராஜ்யத்தை விடுகக்கட்டுகுப போவது உனக்கேயன்றி எனகுங கூட ஸம்மதபடவிலலை அரசனும முதிராத கிழவனுயிருகின்றனன; ஆகையால் அவனது புத்தி தலகீழாயிருகின்றது மேலும, விஷயங்களில மிகுந்த மோஹமிருபபங் கொண்டவன; மனமதனுககு அதீனமாயி ருபபவன; ஆகையால இபபடிபபட்டவன, கைகேயி தாண்டிகக்கொண்டிருகையில, எந்த வாத்தையைத் தான சொல்லாதிருபபான? அயுகதங்கள் நூறுயிலுஞ சொலலுவான் ஆகையால அவன வாத்தையைப பாராட்ட கூராது. ‘ராஜா என செயவார்? இது ராமனது தோஷம்’ எனபாயோ? அன்று ராஜ்யத்தை விட்டுக காட்டுகுப போயிருகும்படி வெளியே துரத்துவதற்குரிய ராஜதோஹமாவது, மற்றும எந்த மஹாபாதகமாவது ராமனிடத்திலிருபபதாக எனகுபபுலபபடவிலலை (வருத்தமுகிய தந்தை காமவிகாரத்துககு ஆளாகி ஸ்த்ரீயுடன கூடி லஜ்ஜையினபது சிறிதுமில்லாமல் இங்ஙனஞ செயகினறுணகையால, தாமத்தினறுக தவறின அரசனைக் கொலை செயவதுபோல, அவனைக கொன்றுவிடுகினறேன) ராமனுககு மிகவும சதருவாயிருபபவனுவது, ராமனுல அவமானம பெறறவனுவது எவனுயினும ராமன மேல பரோக்ஷத்திலும தோஷஞசொலல நான கண்டறிந்தேன. இனி பரத்யக்ஷத்தில சொலபவன எவன? ஆகையால ராமனிடத்தில தோஷமெனபது சிறிதும அனுமானிகக்வுங கூட முடியாது அனுமானம ஏது? தேவதைகளைப போனறவனுகிக் [1] கௌடிலயமெனபதினறிப பெயராகளால நனகு கறபிகக்பபெறறு இந்தரியங்களை யெலாம தனவழி போகவொடடாமல வெனறு, பகைவரிடத

I கௌடிலயம மனகக்கோணல.

திலும பரீதியைப பாராடடிககொணடு தாமமே வடிவங கொண்டாற போல புலபபடுகினற ராமன கிரதசேதாவுனெ னபது பாதயக்ஷமாயிருகக, அபபடிபபடட பிளனையெ எதத தோஷமுங காணமல எநதக காரணமும இனறி தாமிகணயிருபபனை எனனதான கைவிடுவான? அபப டிபபடட குணாரணகியரராமனைக காரணமொனறு மினறியே கைவிடட தசரதன காமிகனலலன; துஷடணைக யால அவன வாதணதையைக கைபபறறலாகாது ஆனது பறறி முநிதாதவணயினும மீளவும வயது வரபபெறறவன போல காமசேச பரவசணகிய மானவன மொழிந்த அவ வாதணதைய, ராஜநீதியைப பறறி ஆலோசிபபாரயின எதப புதலவனதான மனபபூரவமாக அநுகிரிபபான? அணணா! உனனைக காடடுககு அனுபபும விஷயம எவனு ககுந தெரியாதிருககும பொழது முனனமே நீ எனனுட னகூடி ராஜ்யதைத தெலலாம லவாதீனபபடுததிக கொளவா யாக தான விலலத தரிதது ப பாரப்வ தில நினறு பாது காதது க கொணடிருகையில, யமனைபபோல மிகவும பயங்கரமாயப புலபபடுகினற உனனெதிரில உனனைக்காட டிலும அதிக பெளருஷங காடடவலலவன எவன? அப்ப டிபபடட உனது ஆஜ்ஞையை எவனதான உலலங்கனஞ செயய நேரும? ஆணசிங்கமே! இவவயோதயா நகரததி லுளள ஜனங்கள உனககு பரதிகூலம ஏதாயினும செயய முயலவாகளாயின, அவாகளெலலோரையும கூரான பா ணங்களாகொண்டு முடிதது அயோதயையில ஒரு மனு ஷயனும இலலாது போகுமபடிககுச செயகினறனன. இன னும பரதன பக்ஷதண்ட அவலம்பிததிருபபவாகளாயி னும, அவனுககு ஹிதததை விரும்பும மறறை எவரா யினும எஙகாயினும புலபபடுவாகளாயின, அவாகளெல லோரையும கொனறுவிடுவேன. ம்ருதுவாயிருப்பவனை அ

வமானுப படுத்துவாதுளாகையால, தீக்ஷணமாக நாம காரியத்தைச செய்யவேண்டும. நமது நாதை துஷ்டனுகி, கைகேயி உத்ஸாஹபடுத்துகையில், அவளது வாதத்தையைக கேட்டு நமக்குப பகைவனுகி விரோதனு செயவானுயின, அவனை முனபின் பாராமல விசாரமினறிப பிடித்து அடித்துக கொலைறுவிடுவோம அவனவு [1]காடின்யம கூடாதாயின, கடடிப பொகடடுவைபபோம, இவ்வனனு செயவதற்கு பரமாணம உண்டு நாதையாயினும காவித்துக காமாதிகளுக்கு உடபடடு 'இது தகும, இது தகாது எனறு தெரியாமல எல்லை மீறித தபபுவழியே நடபபானுயின, அவனுக்குத தண்டனை செயயவேணடும புருஷ சிகாமணி ! அது அபபடியிருக்கடடும உனக்கு தாமதத்தினபடி பாரபதமாயிருக்கினற இந்த ராஜ்யத்தை அரசன எமமை அவமதிக்கும் படியான எந்த பலம தனக்கு இருக்கிறதென்று, அல்லது உனக்குக கொடாதிருபபதற்கு எதக் காரணம உளதென்று நினைத்து உனக்குக கொடுக்காமல கைகேயிக்குக கொடுக்க விரும்புகினறான அவனுக்கு அபபடிபபட்ட பலமும காரணமும இரணடும இல்லை பகைவரை அடக்கவல்ல பராக்ரமம பொருந்திய உன்னிடம என்னிடம மிக்க மேலான விரோதத்தை எறிடடுக்கொண்டு பரதனுக்கு ராஜ்யம கொடுபபதற்கு இம்மனனவனுக்கு யாது வல்லமை யிருக்கின்றது காண்கூட பரதனைப போல தாயாதியே ஆயினும எனக்கு ஸத்யமாகவே ஹ்ருதயத்தில அண்ணனாகிய ராமன மீது அனுராகம உண்டு உள்ளதென்று உன முனபு நான ஸத்யத்தினமேலும தனுஸ்ஸின மேலும தானத்தின மேலும தேவதாராதனம முதலியவற்றின மேலும ப்ரமாணஞ செயகின்றனன அம்மா ! என்கினற தெருபபிலாயினும ராமன்

I காடினயம - கடுமை

குதிபபாளையின, நான அவனுகளு முனனதாகவே அதில குதிகதுவிடடேனெனறு நிசசயம பெறுவாயாக. இனி அவன காடடுகளுப போவாளையின; நானுங கூடவே போவேனெனபது சொலலவேணடுமோ? ஸுரியன உதித்துக கிரணஸமூஹங்களால இருடடைப போகுவதுபோல நானும பராகரமதத்தில உன துகக்ததைப போகுகிறன. என பராகரமதத்தை அனனையும ராமனும இப பொழுது பாபபபாகளாக' எனறனன இங்ஙனம மஹாநுபாவனாகிய லக்ஷ்மணன சொனன வாதத்தையைக கேடடுக கௌஸலலையை அழுதுகொணடே 'துக்கம தீருமா!' எனனும விருபபத்துடன ராமனைப பாரத்து 'குழநதாய! உன தமபி லக்ஷ்மணன சொலலுகிற வாதத்தைகளைக கேட்டனையனறோ? அவை உனககு ஸம்மதமாயின, இதறகுமேற செயயவேணடிய காரயங்களைச செயவாய்க எனது சகளதிதியாகிய கைகேயி அதாமமாகச சொனன மொழியைக கேடடுச சோகத்திலாழ்ந்து பரிதபித்துக கிடக்கிற எனனைக கைவிடடு இங்கிருந்து நீ போகக்கூடாது நீ தாமங்களெலலாம அறிந்தவன. ஆகையால பரமதாமிகளுயிருந்து தாமத்தை ஆசரிக்க வேண்டுமெனறு விருபபமுறுவாயாயின, நீ இங்குதானே இருந்து எனக்குச சுஸ்ரூஷை செயதுகொணடு ஓபபினறியிருக்கலாம இமமேலான தாமதத்தை ஆசரிபபாயாக மாதரு சுஸ்ரூஷையைக காடடிலும மேலான தாமம இலலையனறோ! முனபு கஸ்யபரது குமாரர்களில ஒருவன தாயக்குச சுஸ்ரூஷை செயய விரும்பி அதறகாக நியமத்துடன கருஹத்திலேயே வாஸஞ்செயதுகொண்டிருந்த மாதரு சுஸ்ரூஷை யெனனும பெருந்தவத்தைப பெறறு ஸ்வர்க்கலோகஞ் சென்றனன உனக்கு உன தந்தையாகிய மஹாராஜன, பெரியோர்களாக காடடிலும முனபாக

வே கௌரவத்துடன எபபடி பூஜிககத் தகுநதவனே, அபபடியே நானும தாயாகையால பூஜிககததககவள; ஆகையால தகபபன வாதததையைபபோலவே என வாததததையையும நீ அஙகீகரிககவேண்டுவது ஆவஶ்யகம. காட்டுககுப போக நான அனுமதி கொடுக்கமாட்டேன. நீ இஙகிருநது எபபடியாயினும தீரண்யதத்திற்குப போககூடாது. உனனத துறநத பினபு எனக்குப பிழைபபு ஏதுககாக? ஸுகநதானும ஏதுககு? நீ இலலாமல இஙகேயிருநது ஸமஸத போகங்களையும் அனுபவிப்பதைக காடடிலும், உனனுடனகூடப புலலித தினறுகொண்டாயினும இருபபதே எனககு நனறு. துககதத்திலை தடமாகினற எனனத் துறநதுவிடுக காடடுககுப போவாயாயின, நான இஙகு பராயோபவேசஞ செயய முயனறு அனனபானஙகளினறி யிருநது பராணனகளை விடு விடுவேனறி எவவளவும பிழைதத்திருகக பொறேன [1]உனககாக நான பராணனை விடுங்காரணதத்தைப பறறி, நதீபதியாகிய ஸமுத்ரம அதாமதத்தை ஆசரித்து பரஹ்மஹதயைக கொபபான பாபதத்தைப பெற்றதுபோல்,

---

I ப்ரஹமஹதயையாவது பராஹமணனுக கொலலுவதாலுனடான பாதகம ஸமுதராதத்திறகு பரஹமஹதயை உணடானது எநகுந தெரியவிலலையாகையால, இஙகு பரஹமஹதயையாவது பராஹமணஸ்ரீல உணடான ஹிமமையெனறு பொருள கொளவோமாயின, ஸமுதரம பிபபலாதனெனனும பராஹமணனுககு அபகாரஞ செயகையில, அநத பராஹமணன ஒரு தேவதையை ஏவி ஸமுதரதத்தைப பீடிததாலுகையால பிபபலாதனெனனும ப்ராஹமணஸ்ரீல உணடான ஹிமமையையே ஸமுதராதத்திறகு பரஹமஹதயையாக இஙகுக கொளளவேணடுமெ அனறியே கௌஸல்யை, முதலில காஶ்யபா மாதரு சுஶ்ரூஷை செயது அதறகுப் பலமாக ஸ்வாககலோகமபெறறதைச சொலலி, இபபொழுது மாதரு சுஶ்ரூஷை செயுயாத பக்ஷதில உணடாகும துஷ்பலத்துககு உதாஹரணமாக

உலகமெங்கும பரஸித்தமாகுமபடி நீயும துாகக்திணைப பெறுவாய' எனறனள அவளாறு கதறிகொணடு முக வொளி மழுங்கப பெறறிருகக்ந தாயாகிய கௌஸலணை யைப பாரத்து ராமன தாம ஸவபாவணுகையால, தாமம பொருந்திய வசனங்களாக கொணடு 'தாயே! உன வாத தையினபடி நடபபதுா அவஸ்யமே. ஆயினும தந்தை யின வாதத்தை முந்தின தாகையால பலமுடையதா யிருக்ககினறது. ஆகையால தந்தையின வாத்தையை அணு வாயினும கான தவறுவத்து யுக்தமன்று உனனுத்த தலை சாயத்து வணங்கி எனனிடத்தில மனக்கலக்கமிலலா திருக்குமபடி வேணடுகினறனன. கான காடடுக்குப போக விரும்புகினறனன எனக்கு அனுமதி கொடுபபா யாக. தந்தையைப போலவே தாயாகிய நீயும மேன மைபபடித்தவேணடியவளே ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும உணர்ந்து பாணடித்யம பெறறவரும தாமங்களை நனகு அறிந்தவரும சாஸ்த்ரங்களின்ற சொலலியபடி வரதங்களை அனுஷ்டிடபபதில மிகக மன வுக்கமுடையவரும்மாகிய கண்டு மஹராஷி பித்ருவசனபரிபாலனத்திற்காகக் கோ வதமும செயதனர முனபு நமது வமசத்தில ஸகர சக ரவர்த்தியின குமாரர்களை அனைவரும தந்தையாகிய ஸக ரசகரவர்த்தியின கட்டளைபபடி பூமியைத் தோணடிக கொண்டு சென்று மிகவும பயங்கரமாகிய வத்த்தைப பெறறனர ஜமதக்னியின் புத்லவனகிய பரசுராமன தந் தையின்து வசனத்தைப பரிபாலனஞ் செயய முயன்று

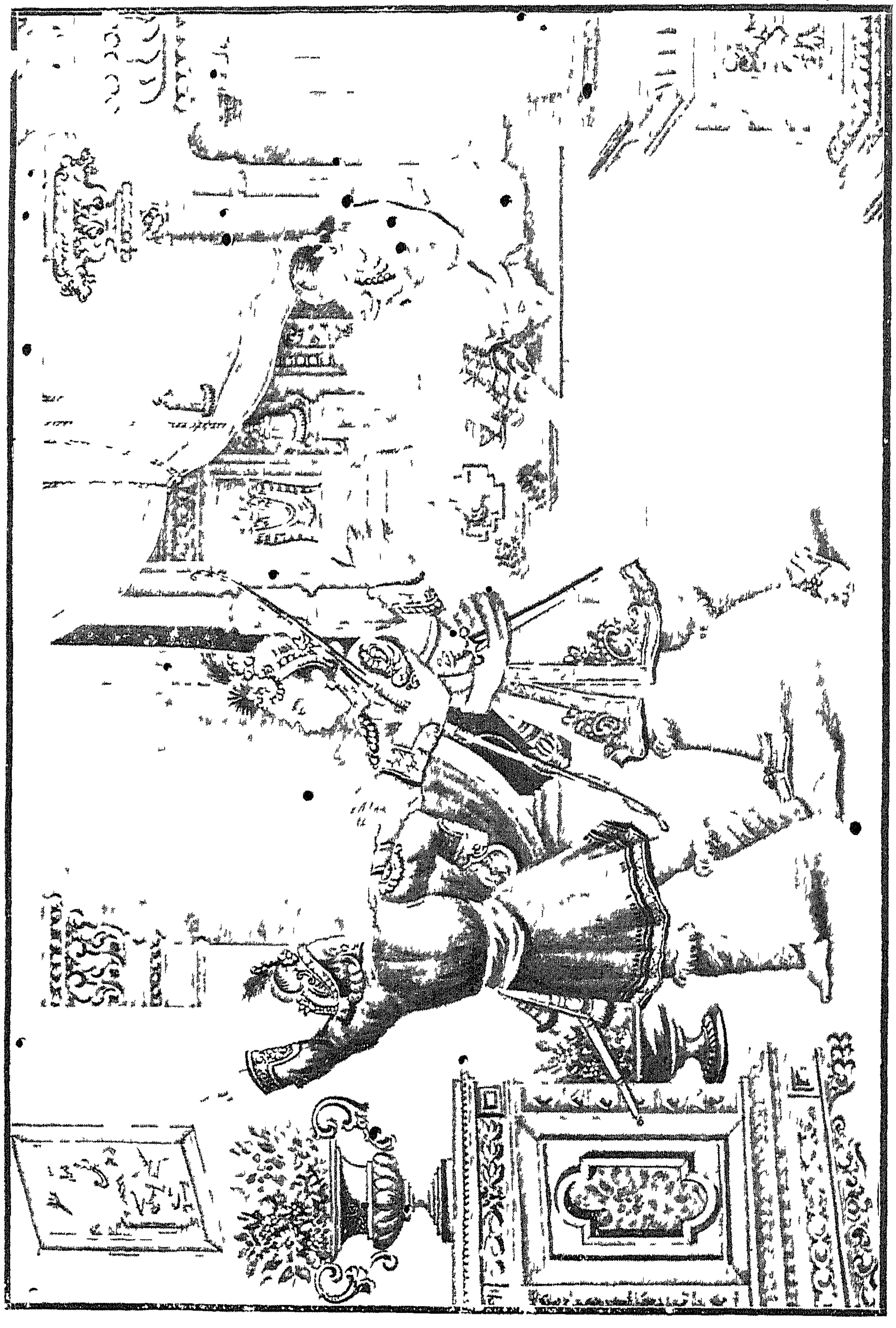
ஸமுத்ரத்தைச் சொனனனென்று கருத்துகொணடபோது—ஸமு த்ரம மாதாவுக்கு மனவருத்தத்தை உணடாகினன அதாமத்தில (விரஹமஹதயாம) பரஹமஹத்தையை-பரஹமஹத்தையால் ஏறபடுமவளவு நரக விசேஷத்தைப் பெறறனெனனும புராண கதை இங்குக கணடுகொளளத்து

பெற்ற தாயாகிய ரேணுகையைத தன கைகளாலேயே கொனறுவிடடனா இபபடி பசுவையும தமமையும் பெற்ற தாயாரையும் கொனறு தகபபனது ஆஜ்ஞையை நிறைவேறற வேணடியதாயிருககினறதே! இனித தாயக குக கொஞசகாலம மனவருத்த மாதரூதனதி உண்டபண் ணுவதறகாகப பினவாஙகி அபமடிபபடட தநதையின ஆஜ்ஞையைத் தவிரது காடடுககு எபபடி போகாதிரு க்க கூடும? தாயே! தேவாகளோடொத்தவாகளாகிய கீழச் சொனன கணடு மஹாஷி முதலானவாகளும இன னும மறறவாகளும செயதபடி காணும எனது தநதைககு ஹிதமாக அவரது வாகதததையை வீண செய்யமாட டேன. கான ஒருவனே தநதையின ஆஜ்ஞைபபடி செய கிறேனெனபது இலலையனரூ. இபபொழுது கான உனக குச சொனன மஹானுபாவாகளும செயதிருககிறூகளே கான உனககு மனவருததத்தை விளவிகக வேண்டுமெ னறு, இதுவரையிலும இலலாமல பூவாசாரததிறகு விரு த்தமாயிருககுமபடியான புதியதொரு தாமதததை செய யவிலலை. மஹானுபாவாகளான பூவிகாகள I ஸமமதி த்து அனுஸரிதது பபோத இதப பிதருவாகய பரிபா

I (பூவாகள ஸமமதிதது அனுஸரிதது பபோத) எனகையால 'பூவாகள ஸமமதிககாதவைபோல அலல இது' எனறு தோறறுவிக கபபடடது அதாவது—சுதரன செயத தாரா ஸமபோகம முதலி யவை போலலலவெனறு கருதது சுதரன செயத தாரா ஸமபோ கதைப பெரியோாகள அஙகீகாிககவிலலை பரதாரகமனதைப பெரியோாகள நிநதிககிறூாகளலலவா? ஆலை கோவதம மாதருவதம முதலிய பூவிகவயாபாரஙகள ஸாஹஸகாாயமாகையால அதாமஙக ளேயனறே வெனனில—அபபடியனறு. பிதருயோகமினறியில செயதபொழுதே அவை ஸாஹஸகாாயஙகளாகின்றன. ஆகையால தநதையின கடடளையிலை செயயுமபொழுது அவை அதாமஙக ளாகா 'பிதுஸ்ஸதஞ்ஞமா தா பெளாவேணதிரிசயதே' (பூஜ

லனமெனனும கரமததை அனுஸரிககிறனன்றி வேறில்லை. பூலோகததில அவஸ்யமாகப் பிதருவசன பரிபாலனஞ செயயவேணடியதாகையால அதைச செயயாதிருகக முடியாது ஓருககால தாய முதலிய மற்றவாகளுககு மனவருத்தம உண்டாகக கூடியதாயினும. தகபபனது ஆஜஞையைச செயபவனுககு எவவித கெடுதியும நேரிடாது' எனறனன. ராமன வாதததை சொலலக கற்றறிநதவாகள யாவரிலும அபபடியே மேலான விலலாளிகள அனைவரிலும மேனமை பெற்றிருபபவன. அவன தாயுடன இவவாறு மொழிநது, பிறகு லக்ஷமணனைப பாரதது 'லக்ஷமண! உனககு எனனிடததிலுள்ள ஸனேஹதிறகு நிகரிலலை. உனபராகரமமும பலமும பராகரமமும மறறை யாவாகளுகும உனைடாக நேராதவை. இதகான அறிவேன சுபலக்ஷணங்கள அமைநதிருகபபெற்றவனே! என தாயாகிய கௌஸலலயை ஸத்யதின ஸவரூபததையும சாகதி ஸவரூபத்தையும அறியாதவளாகையால மிகுநத மனவருததங் கொணடிருகினறனள. அவவியலலாக தெரிநத நீ ஏன இபபடி மொழிநதனை? உலகததில ஸமஸத புருஷார்த்தங்களிலும தாமமே ச்ரேஷ்டமாயிருப்பது. ஏனெனனில— தாமததிலேயே ஸதயம நிலைபெற்றிருகினறது. உததம மான இநதப பிதருவாகய பரிபாலனமுங்கூட தாமததையே ஆஸ்ரயிததிருபபதான்துபறறி இதனால மிகுநத தாமம உனைடாகக்கூடியது. தாமததில நிலை நினறு அதை

யதவததில தநதையைக காடடிலும தாய நூறு மடஙகு மேலானவள) எனகிற வசனம சுஸ்ரூஷை செயயும விஷயததிலேயனறி ஆஜஞாபரிபாலனததிலனறு தநதையே நியாமகளுகையால தநதையினஜஞையேதாயின ஆஜஞையைககாடடிலும அதிசயிததிருககுமெனறு தெரியவருகினறது.

625. ராமன லக்ஷ்மணனது கோபதத்தையும கௌஸல
யையின மனவருத்தத்தையும போகதல

யே பலமாக விரும்புகனைமையன. தகைதக்காவது தாய க்காவது பாராஹ்மணனுகக்காவது சொனனபடி செய்கி றேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை செய்து தவறலாகாது காலும தகைதகளுச சொனனபடி செயகிறேனென்று பரதிஜ்ஞை செயதனன. ,ஆகையால தநதையின ஆஜ்ஞையைச சிரி துமு உல்லங்கனனு செயயமுடியாது. 'கைகேயியின ஆஜ் ஞையேயனறித் தகைதையின ஆஜ்ஞை எங்கிருந்து வந தது' எனபாயோ? தந்தையின வார்த்தையைப் பற்றி யேயனறு கைகேயி என்னைக காடடுகளுப போவெனறு கடடளையிடடனள். ஆகையால தகபபனுரையுங் கெ னறு ராஜ்யத்தைக கைபபறறவேணடுமெனறு மிகுந்த மிடுகளுள [1]ராஜதாமத்தைப பொருந்திய இகலெடுமபு தியை மாறறிகொளவாயாக [2]தாமதனீதியே கைபபற றுவாயாக. இனிமேல இபபடிபபடட கொடுந்தனைமையில மனனு செலுததவேண்டாம். என புத்தியை அனுஸரித்து நடநதுகொளவாயாக' எனறனன. ராமன இவவாறு ஸநேஹதநிலை இனிதாயிருகுமபடி தமபியாகிய லக்ஷ் மணனுகளு மொழிநது மீளவும கௌஸலையைப பாரத் துத தலை வணகங்[3]வநதிதது கைகளைக கூபபிகொண்டு 'தாயே! நான காடடுகளுப போகினறனன. போகும்படி அனுமதி கொடுபபாயாக என பாரணனகளைக கொணடு

---

1 இங்கு-ராஜாகளாவா. கேவலசூராகள

2 கேவல நீதியைனறித தாமததோடு கூடிய நீதியை அனு ஷ்டிக்க வேணடுமெனறு இங்குக கருதது. தாமதனை விடடுக கேவல நீதியையே அவலமபிகக தகுமெனறு லோகாயதமதம. அதை இநதச சாஸதாரங் கணடிதது தாமதனதையே செயயவேணடு மெனறு ஸதாபிகின்றது ஆகையால லக்ஷ்மணன, ஆங்காங்கு லோகாயதமத விஷயங்களை உபந்யஸிகையில ராமன அவைக ளைக கணடிதது தாமதனதையே ஸதாபிதது கொணடு செலவாகி ன்பது ரஹஸயம வநதிதது-நமஸகாரஞ்செயது

உனகது ஆணையிடுகிறென எனனிஷடதனை நீ மறுபபா யாயின, என பாரணனகளை உபேகஷை செய்தவளாகின றனை. ஆகையால நான அரண்யதனிற்குபபோகத தடை சொலலவேணடாம. சுபமாகப போய வருமபடிக்கு எனக குச செயயவேண்டிய மஙகலாசாரஙகளை நடத்துவாயாக. என வாதனைபபடி நடநதுகொளவாய' எனறுரைகக வேண்டாம முதலிற சொனன தனதையின வாதனைப படி அரணயதனிறகுச சென்று என பரதிஜஞையைத் தீரததுககொண்டு, முனபு ஸவாகக லோகதனை விடட யயாதி மீளவும அனை அடைநதாற போலவே அரண் யதனினறும திருமபி அயோதயா புரதனிறகு வநது விடுவென தனதையின ஆஜஞையை நிறவேறற வேண் டிய பாரம எனனெனருவனுடையது மாதரமே யனறு; தனதையின ஆஜஞையை. நீயும நானும ஸீதையும லக்ஷமணனும ஸுமிதரையும ஆகிய நாமெலலோரும கலநது நிறவேறற வேணடியவாகளாயிருககினறனம. இது அநாதிகால மாரமபிதது நடநது வருகதாமமே யனறி நானுகக கறபிதது சொலலுவதனறு தாயே! நீ இநதப பூஜாதரவயஙகளை விடடு துயரதனை மன தனில அடககிகொணடு, நான வனவாஸதனிறகாக முயனற புதனியை நீயும அனுமதி செயது எனனை அனுபபவேணடும இபபுத்தி பித்ரு வசன பரிபாலன மெனனுக தாமத்தை. அனுஸரிதனிருபபதாகையால நீ யும இனை அனுஸரிகக வேண்டியதாயிருககினறது' என றனன. ராமன அவவாறு மிகுந்த தாமம பொருநதியதா கவும் பெரு மிடக்குடன கூடியதாகவும் மனகலக்க மின றியதாகவும மொழிந்த வாதனையைக கேடடு மூரச்சை யடைநதவள போலிருந்த அமமஹாராஜ மஹிஷி மனத் தெளிவு பெறறு மீளவும ராமனைப பாரத்து 'பிளளாய!

உனஅண்ப போஷித்து வளாத்த எனது தர்மதத்தைப பற றியும ஸநேஹத்தைப பற்றியும தேஹ ஸமபந்தத்தைப் பறறியும உனக்குத் தந்தை யெபபடியோ, அபபடியே நா னும மேனமைப படுத்துக்கைக் குரிய பெருந்தனமையுடை யவளாகையால தந்தையின வார்த்தையைபு போலவே எனது ஆஜ்ஞையையும நீ தவறலாகாது ஆகையால உனக்குக் காட்டுக்குப போகுமபடி அனுமதி கொடுக்க மாட்டேன • இவ்வாறு மிகவும துக்கித்துக் கொண்டிருக் கிற எனஅனக கைவிடடு நீ புறபபடடுப போவது யுக்தம னறு நீ இலலாமல எனக்கு இந்த உலகத்தில பிழைபபு எதுக்காக? மறறவர்களுதான எதுக்கு? பரலோகத்தால பரயோஜனம என? பித்ருலோகத்ந சென்று [1]ஸவத்தை பெறினும பல என? ஸவர்க்கலோகம பெறறு அமருந்தைப பானஞ் செயயினும •ஸுகம ஏது? ஆனந்தத் தைக் கொடுக்கவல்ல மஹாலோகம முதலாக மேலுள்ள லோகங்களில உள்ள பராணிஸமூஹங்கள எல்லோரும எதிரே வந்து நின்றபோதிலும, ஒரு முஹூர்த்தகாலம் நீ என்னெதிரில இருபபதறகு நிகராகாது எனக்கு அந்த க்காட்டிலும ஒரு முஹூர்த்தகால மாயினும நீ என முனபு நிறபதே மிகுந்த நலமாகத் தோறறுகின்றது' என றனள [2]மனிதாகள கொளளிக்கட்டையைக கொண்டு

---

1 பிதருக்களுக்குக கொடுக்கும ஹவிஸ்ஸு.

2 'நரோவாலகாஹிரபோஹயமாநோ மஹாஉஜ்ஜோ யிவாநமநுபரவிஷடஃ। ஹ்ரியஃ பராஜ்ஜவால விலாபமேநம் நிஸ்மய ராமஃ கருணஞ் ஜநயாஃ' எனறு மூலம இது கோவிந்தராஜீயபாடம. 'நரோவா லகாஹி ரபோஹயமாநோ மஹாஉஜ்ஜோ யிவாநமநுபரவிஷடஃ। ஹீதயா பராஜ்ஜவால விலாபமேநம் நிஸ்மய ராமஃ கருணஞ் ஜநயாஃ' எனறு மஹேஸ்வரதீர்த்தபாடம. இதறகு—ராத்ரியில மனிதாகள கொளளிக்கட்டைகளாக கொண்டு பய்பபடுத்துகையில, (யிவாநம)

பாதிதது வரவொட்டாமல தடுதததபோதிலும அதைப பொருள செயயாமல பிடிதத வழியே போகும மஹாகஜம போல, கௌஸலலையயும லக்ஷ்மணனும கரூரமான வார தைதகளை சொலலி வேணடாமென்று தடுதததபோதி லும ராமன தாம மாகக்ததையே தொடர்ந்து செலப வணகையாலு, தாயாகிய கௌஸலலைய மிகவும மன இர ககமுணடாகுமபடி இவவாறு கூககுரலிடடதைக கேட டும, மேனமேலும [1] ஸமபரமத்துடன தான பிடிததை யே நிலை நிறுதத முயனறனன. பாஜனையறறவள போ லாகிய தாயாரையும இரகக தேறறுமபடி மனவருத த முறறிருககிற லக்ஷ்மணனையும பாரதது, ராமன தாமததில ஸதிரமாக நிலை நினறவணகையால அபபடிபபடட தாம ஸங்கடதில அவனைப போனறவனுககே தகுநதனவா கிய வாரதைதகளைக கொணடு 'லக்ஷ்மண! உனககு எனனி டதில உளள பகதியையும உனபராகரமதையும நான எபபொழுதும அறிநதிருககிறேனனரு? ஆயினும நீயோ, தாமததிலேயே நிலை நினறிருகக வேணடு மென்னும என னது அபிபராயத்தை நனகு தெரிநதுகொளளாமல, தாயு டன கூடி மிகவும மனவருதத முணடாகுமபடி எனனைப பீடிகக்கினறனை அபபா! [2] தாமததிறகுப பலஙகளாகிய

இருடிஷ்ய அகபபடடுகொணட மஹாகஜம எபபடி, (ஹீதயா) பயத திலை, (பாஜவலேத) மிகவும பாரிதபிககுமோ? அபபடியே தன தாயி னுடைய கருணமான அழுகுரலக கேடடு, (பாஜஜவால) பாரிதபிததவ ளையினன—என்று பொருள கொளளவேணடும.

1 ஸமபரமம-பரபரபபு

2 அனறியே—'உலகத்திலு பலஸாதனஙகளாக சாஸதரஙகளில நிசசயிககபபடட தாமம அாதமம காமம ஆகிய மூனறு புருஷாாத தஙகளும, அனுகூலயும பரீதிகிடமாயிருபபவளும ஸ்ரீபுதரவதியு ாகிய பாாயையபோல, பலதிறகு ஸாதனஙகளே யாகும

லௌக்யங்களை உண்டுபண்ணுங் காரணங்கள் தாமாத தகாமங்களெனறு லோகத்தில நிச்சயிகபபடடிருக்கின றன. அதபப புருஷார்தங்கள அனைதது அதத தா மததிலேயே நிலை னறிருககும அனைத்துககும அது வே ஆதாரம. இதறகு ஸதேதஹம இலலை ஒரு பார்யை அனுகூலியாகி தர்மதததையும, அனபிறகிடமாயிருதது காமத்தையும, நறகுணமுளள பிளளைபப பெறறவ ளாகி அபபுத்ரனது பாகயரேகையால அதததையும, எபபடி விளைவிகக வலலளோ? அபபடியே ஒரு தாமத தை அனுஷடிததோதாமாயின, அதனால லௌகயத்தைக கொடுககுமபடியான அததம காமம முதலிய ஸமஸத புருஷாததங்களும ஸிததிகனறன எதக காரயத்தில தாமம் அததம காமமெனகிற இமமூனறு புருஷாததங் களும நேரிடாவோ? அபபடிபபடட காரயத்தைச செயய விருமபலாகாது. தாமம ஸிததிகுமபடியான கார்யததை யே செயயவேணடும 'தாமமிலலாமல கேவலம அதத காமங்களை விளைவிககவலல காரயங்களை ஏன செயய லா காது எனபாயாயின, உலகதில கேவலம அதததில மனஞசெலுத்தி அதறகாக முயறசி செயபவன உலகமெ ங்கும தவேஷத்துக் கிருபபிடமாகினறனன கேவலம கா

இபபடி மூனறும ஸமானமாகப பலஸாதனங்களாகுமாயின, அவை களில எதையாயினும ஒனறைக கைப்பறறலாகாதோவெனனில அப படியனறு மூனறும உணடாகாமல தாமம மாதரமே விளையும படியான காரயததிறகே முயறசி செயயவேணடும ஏனெனனில— அதததில மனஞ செல்லபபெறறவன தவேஷததிறகிடமாகினற னன. காமததில மனவூகங்கொணடிருககையும ஈனறனறு ஆகை யால கேவலதாமமே ஆரமபிககததகாதா யிருககின்றது' எனறுழு பொருள கொளளலாகும

மத்திறருனே ஆழுகதிருககையும.அவவளவு [1]பரசுஸ்தமா யிருபபதனறலலவா? நமககு அவா ஆசார்யா; மேலும, மனனவா; பினனும, வயது சென்றவருமு தகுதையுமா யிருககினறனா. அவா, கோபதகிலைலாவது, ஸதோஷதகிலைலாவது, அலலது காமதகிலைலாவது தானசெயத பரதீஜனைஞையைப பரிபாலனஞ செயயவேண்டு மெனனும தாமதகதைதபபறறி ஏதாயினும ஒரு காரயதகதைச செயய நமககுக கடடளை யிடுவாராயின, கொடுத தணமையை யிருபபவனை செயயாதேனையனறி, கருரஸவபாவஞ யிலலாதவன எவனதான செயயாதிருகக முடியும? நான கருரஸவபாவனலலேன ஆகையால தகுதையைக கொணடு பரதனுககுப பட்டாபிஷேகத்தையும எனககு வனவாஸதகதையும செயவிதது அவரது பரதிஜனைஞையைப பரிபூரணமாகவே செயயவேணடிய பரகாரஙகளில ஒனறும தவறுமல கடதது தணமையனும, பூரவிக ராஜாகளைக காடடிலும விசேஷிதது தனககு நியதமான மாரககததினபடி நடககும ஸவபாவனும, தனககுக கதியுமாகிய இபபடிபபடட பாதகதா பிழைததே யிருககினறனன; நம தாயாகிய கௌஸலையையும படடமஹிஷியா யிருககினறனள. இபபடி இருககையில

I பரசஸ்தம—புகழுததகக்து

கமது. அனனையாகிய இநதக கௌஸலலயை, பர்ததா லோ
காநதரஞ செல்லபபெற்று விதவையாகிப பிள்ளையைப பிரி
ரிநதது செல்லுமி மறரொரு மடகதையைபோல, என
னுடன கூடக கானகததிறகு எபபடி வரக கூடும்? எவ
ளவுமவரககூடாது. தாயே!பாத்தா ஜீவிததிருக்கப பெற்
ற உனககு எனனுடன கூடவருவ்து யுகதமன ரூகையால்
கான காடடுககுபபோகுமபடி எனககு அனுமதி கொடுபபா
யாக ஸவாககத்தி னினறும நழுவின யயாதி, அஷ்டகன
முதலிய தன தெளஹித்ராகளது ஸதய வசனத்தினபடி
மீளவும ஸவாகககரு சென்று சேரநதாறபோலவே, காலும
பதினனகு ஸமவதஸரஙகளெனகிற நியமம முடிநத உட
னே மீளவும ஸுகமாக இவவிடம வநது சேருமபடிககு
[1]எங்களுககு மங்கலாசீரவசனஙகளைகடடதுவாயாக. கான
தாமதததக கைவிடடு வெறுமபுறமான ராஜயத்திறகா

I இதற்கு—'குருஷ்வஙக ஸவஸதயநாநி ஜேவி' என்று மூலம. (நக) என்ரூல எஙகளுககு என்று பொருள 'அஸமஜோ ஜீவயோ ரிக' என்று தவிவசனதிறகு (இருமைககு) பஹுவசனதேசம (பனமை) உணடாகையால (எஙகளுககு) என்ரூல எஙகளிருவாக கும எனககும லக்ஷமணனுககும என்று தவிவசனமே (இருமையே) கொளளவேணும எபபடியெனனில—இனனும வீதை தனனுடன காடடுககு வருவாளெனகிற அபிபராயம ராமனுககுத தெரியாது 'ஜீபதமபி நிமாணயம்வா யஹி ராமக பரவேக்ஷயதி। பரவிஷடந தத்ர மாநஜேவி தவம பூாவமுபயாரய' (ஜவலிதது கொணடிருககிற அகனியிலாவது அரணயததிலாவது ராமன பரவேசிபபானையின, எனனை அவவகனியில அவனுககு முனபாகவே பரவேசிததவனக நிசசயிதது கொள)என்று லக்ஷமணன சொலலியிருககையால அவன தனனைத் தேடி வருவது ராமனுககுத தெரிநதேதயிருககினறது ஆகையால (நக) என்ரூல 'எனககும லக்ஷமணனுககு'மென்ற ராமன சொலலகூடுமோ கையால தவிவசனதில (இருமையில) கருதது கொளளவேணும.

கப பெருமபயணுகிய கோத்தியைத் துறகதவில்லலமையற் றிருகதின றனன. பிழைத்திருப்பது ஸவலபகாலம். இதற் காக அதர்மத்தைச செயது மிகவுங துசசமாகிய பூமி யைச சமபாதிக்க நான சிறிதும விருமபமாட்டேன' எனறனன். அதறகு புருஷ சிகாமணி இங்ஙனம தாயக் குக கலகதக் தோத்துகைகேயி தனனை வேகமாகப போ வெனறு தாண்டிச சொனனபடியால தண்டகாரண்யத் திற்குப போக நிசசயிததுகொணடு தமபியாகிய லக்ஷ் மணனுககுத் [1] தனது அபிபராயததை தனகு தெரிவித் துத் தாயை பரதக்ஷிணஞ செயய மனத்தில ஸங்கலபித் துககொண்டனன. இருபத்தொனறுவது ஸாகதம முற் றிற்று.

ராமன லக்ஷ்மணனுகக்குக கைகேயியி னிடததிலுளள கோபததை அடககுதல.

அனதரம் ம்ன வருததததிலை முகவொளி மாறப் பெறறுத தனககு மிகவும அதரங்காகளா யிருப்பவாக ளைக் காடடிலும மேனமேலும மிகுதிருகக்ற மன பரீ தி யுடையவணணையால தனககு நேரிடும விபத்தைக கண் டு மனம் பொறுகக்மாடடாமல பரிதபித்துக கொண்டிரு

I இதறகு (ஸஹஜாகமம) என்று மூலம தனது மதததை. அதாவது—தாமரஹஸயததை போதிததாஎனனறு பொருள 'உல கததில தாமம அததம காமம என்று புருஷாததங்கள பரஹிதத ங்களாயிருகக்ின்றன அவைக்ளில தர்மம எலலாவற்றிறகும மூலமா யிருக்கையாலும மறறையிரணடும அபாயததோடு கூடினவைகளா கையாலும கேவல காமததையே கைப்பறறவேணடும' என்கையே ராமனது கருத்து.

ப்பவனும் பெருத்த ஸாபபமபோல நெடு மூசசெறிநது கொணடு கோபாவேசத்திலல கண்களிரணடும் மிகவும் அகனறிருக்கப பெற்றவனும் தனககு மிகவுமபரீதிக கிட மா யிருபபவனும் உடன பிறந்தவனுமாகிய லக்ஷ்மண னைத் தனககு அபிமுகமாகச் செய்துகொண்டு,ராமன மன த்தை வென்ற மஹானுபாவனைகயால எலலாவற்றி லும் தடையினறி விளங்கவலல தனது பலத்தைக கொண்டு தன மனோவிகாரங்களை வெளிக்காடடாமல உள்ளேயே அடங்கச செயது 'நீ தநதை முதலியவர்க ளிடத்திலு ள்ள கோபத்தையும, எனககு இவவாறு ஸமபவித்தமே யெனகிற சோகதத்தையும விடடு,தாயதத்தை அவலமபித் து ஆரமபித்த அபிஷேகம நினறுவிடடதே யெனகிற அவவவமானதத்தையும் பாராடடாமல விடடுவிடுவாயாக. மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன இபபொழுது எனனபிஷே கத்திற்காக ஸித்தபபடுத்தி வைத்திருககிற அலங்காரம முதலிய எலலாவறறையும சீகரத்தில தொலைத்து விடு வாயாக அபாயமினறிய காரியதத்தைச செயய முயறசி கொளவாயாக. ஆகையால வனவாஸத்திறகுத் தகுந்த ஸந்தர்ஹங்களைச செயயலாகும லக்ஷ்மண! எனறு அபி ஷேகத்திறகாக ஸமபாரங்களைச சேகரிகக விஷயதில உனககு உண்டாயிருககிற உதஸாஹத்தை, அபிஷே கத்தை நிறுத்திக காடடுக்குப போவதற குரிய கார வஸ் தாம முதலியவற்றைச சித்தபபடுத்துவதில நிலை நிறுத்து வாயாக எனக்கு அபிஷேகம நடநதுவிடுமோ வென்று மனத்தில பரிதபித்துக கொணடிருககிற எனது தாயா கிய கைகேயிககு 'ராமன லக்ஷ்மணனோடு கூடி ஆலோ சித்துக கொண்டிருக்கினறனன். லக்ஷ்மணனுடன கலந து மீளவும ராஜ்யதத்தைப பிடிதத்துக் கொளவானே' என் கிற ஸந்தேஹம் உண்டாகாதிருககுமபடிககுச் செய்வா

யாக. எனகக்கு அபிஷேகம நினறுபோயிறறே யெனறு மனத்தில் பரிதபிதது கொண்டிருகிற என தாயாகிய கௌஸலையகுத 'தனதையின ஆஜ்ஞையத தடுகக லாகாது ஆகையால ராமன காடடுககுச சென்று பதிணகு ஸமவதஸராங்களே இருகக போகிறுணகையால பினபு இவவிடம வநது சேருவானலலவா? அநதப பதிணகு ஸமவதஸராங்களும் அலபகாலததிலேயே தீரநதுபோயவிடும ஆகையால நீ இதறகாக மனவருதபட படலாகாது' என்று மீளவும திருமபிவரும விஷயதில ஸநதேஹம இலலாதிருககுமபடி ஸமாதானஞ சொலவாயாக தாயாகிய கைகேயிகக்காவது கௌஸலையகக்காவது தனதைகக்காவது ஓரொளளளவு அபகாரமாயினும தெரிநதாவது தெரியாமலாவது செயததாக எனகக்குத தோறறவிலலை ஸாமிதாபுதரனே! லக்ஷமணு! அவளமனதில 'இவன அரண்யதிறகுச சென்றால மீளவும திருமபி வருவானே வரமாடடானே' எனகிற ஸநதேஹதைதப பற்றிய வருததம உண்டாயிருகக்கினற தலலவா? அதைதப போகக்காமல ஒரு முஹூரததகாலமும பொறுததிருகக்கமாடடேன. என தனதையும எபபொழுதும பொயயுரைபபவரலலர் பேசின வாதத்தையத தவறா அவரது பராகரமமோ எங்கும வீணகாதிருகக்கவறறு. ஆகையால அவருககு இநதப பூலோகதில எதிலும பயம இலலை. ஆயினும, 'செயத பாதிஜ்ஞையத தவறுவோ மாயின பரலோகமும தவறுமே' எனறும 'பரலோகதில கஷடபபட வேண்டியதாயிருகக்குமே' எனறும பரலோகதைதபபறறியே பயபபடுகினறனர. அவருககு அநதப பயம இலலாதிருகக்குமாக இபபொழுது நடநதுகொணடிருகக்கிற எனது பட்டாபிஷேக பரயதனம நிறகாமற போகுமாயின, அவருககுத, தான கைகேயிககு வரங்கொடுததவாதத்தை ஸத்

யமாக.விலலியே யெனகிற மனஸதாபம உண்டாகும் அவ ருககு மனஸதாபம் உண்டாகுமாயின நானும் அனைப் பொறுகககூடியாமல பரிதபிதது போவேன் ஆனது பற்றி 'லக்ஷ்மண! அபிஷேகதனைதப பறறிய இவவலஙகார [1]ஸமவிதானஙகளை விடடு இபபொழுதே இவ்விடமிருந தே அரணயதனிறகுப போக விரும்புகினறனன நான இபபொழுது அரண்யதனிறகுப போவேனையின, ராஜ குமாரியாகிய கைகேயி தன மனகருத்தீடேறப பெற்று யாதொரு கலகக்கூமம இனறித் தன புதலவனகிய பரத னுககு நிராடஙகமாகப படடாபிஷேகதனை கடத்திக கொளவாள். நான நாத துணிகளை உடுத்து கருஷ்ணஜி னதனையும ஜடைகளையும தரிதது காடடுககுப போயின பினபு கைகேயிககு மனத்தில ஸகதோஷம உண்டாகும். நான போகாதிருககும வரையிலும அது உணடாகாது. நான அரண்யதனிறகுப போகவேணடுமென்று மனத்தை நிலைநிறுததி விடடனன. அதற்காக மனத்தையும நனகு ஸமாதானப படுததிவிடடனன. இபபடி ஸித்தபபடடிரு ககுமெனனை, காடடுககுப போகாமலிருது நானே ஆயாஸபபடுதத லாகாது மேலும, எவர ஸதயத்தைப பரிபாலிகக முயனறு எனனைக காடடுககு அனுபபுவதாக நிசசயஞ செயதுகொணடு, அதறகாக மனதைத மிகக பரயாஸததுடன திடபபடுததிக கொண்டிருககினறாரோ? அபபடிபபடட எனது தனதனைப வருத்தபபடுமபடி செயயலாகாது. இவவளவேயனறி, எனது அபிஷேகத் தை நிறுததி விடவேணடுமெனனும புத்தியை யாவரஸ கலபித்துக கொணடு அதறகாக மனதில நிசசயஞ செ யதுகொண டிருககிறாகளோ? அபபடிபபடட மகதரை முதலிய ஜனஙகளுககும மனவருததம விளைகக லாகாது. ஆகையால சீகரமாகவே காடடுககுப புறபபடடுப போகி

---

1 ஸமவிதானம-ஏறபாடு

னறனன. விலமபஞ செயயலாகாது. லக்ஷ்மண! எனஅனக
கூடடுககு அனுபபுவதறகும எனகக்குக கொடுத்தராஜயத்
தை மீளவும திருபபி வாஙகிக கெளளவதறகும கைகேயி
காரணம அனறு. இதறகுத தெயவமே காரணமென்று
தெரிநதுகொளள வேண்டும. தாயாகிய கைகேயிககுப பிற
நதஇவவபிடஸராயம தெயவததிலேயே உனடாயிறறு இ
லலையாயின, எனனிடதில மிகுநத பரீதியோடு வாதலல்
யம் பெருகப பெறறிருநத அவவமமைகக, எனஅனப பீடி
கக வேணடுமெனகிற இபபுதநி என உனடாகவேணடும?
லக்ஷ்மண! நீ நற்புதநி யுடையவன; உனது உருவம்
அழகா யிருபபதுபோல உனது புதநியும அழகாயிருகக
வறறு ஆகையால நான சொனனவற்றை நீ நனகு ஆ
லோசிதது பாரபபாயாக. இதுவரையில எபபொழுதா
யினும நான தாயமாக எணிடதில 'பெறறதாய இவள,
சக்களதநித தாய இவள' எனனும பேத புத்தியைய
பாராடடினதிலலை யெனபது உனககே தெரிநதிருகக
மலலவா? அநதக கைகேயியும எனனிடததிலும தன
புதலவனகிய பரதனிடததிலும கோபமறறிருபபனை நீ
அறிவாயலலவா? இஙஙனம இருகக்கையில—தெயவபரே
ணமிலல? திருககுமாயின, அபபடிபபடட கைகேயிககு
எனனிடதில இபபடிபபடட தூபபுதநி என உண்டா
கவேண்டும? முதலே பிடித்து அவளது வாதலல
யத்தை அனுபவிதநிருககிற நான அவள இபபொழுது
அபிஷேகதனை மாறறுவேண்டுமென்றும காடடுககுபபோ
கவேணடுமென்றும் சொலல முடியாத பயஙகரமான வாக
யஙகளைச் சொலவது கண்டல, இத்றகுத் தெயவம் தவி
ர மறறேதும காரணமாக எனககுத் தோற்றவிலலை அ
வள, தனககு எனனிடத்தில உண்டான வாத்ஸலயதனை
மாறறிககொளளக காரணம ஒனறும புலபபடவிலலை.

ஆகையால் தெயவமே இவையெல்லாவற்றிற்கும காரணம [1]மேலும, அவள மெதுவான ஸ்வபாவமுடையவளா யினும, ராஜகுமாரியாயிருபபவள். இபபடிபபட்ட அவளது தயாதிகுணஙகள் கமககுத தெரியாதவையலல அத்தகையளான அவவமமை, அலபஸவபாவமுளள மற்றொருமடகதையைபபோல தனது பாததாவின முனனிலையில என்னபபீடிககும்படியான மொழிகளை உரைகக நேருமா? நேராது. அங்ஙனமமொழிவதற்குதெதெயவமே காரணம. தெ

---

1 இதறகு—

'கயம பரகரதிஸமபநநா ராஜபுதரீ தயாகுணை।

விரூயாதஸா பராகரதேவஸதரீ மதபீயாம ஹாதரஸநநியெள,

எனறு மூலம இதறகு விசேஷாததம—(பரகரதிஸமபநநா) ஸாது ஸவபாவமுளளவள (ராஜபுதரீ) ராஜாவின் புதலவி மஹாகுலததிறபிறநதவள (தயாகுணை) அபபடிபபட்ட குணஙகள அமையபபெறறவள, அவளது தயாதிகுணஙகளை முனபு நாம அனுபவிததிருககிறோம இமமூனறு விசேஷணஙகளால—நலல ஸவபாவமும பெருஙகுலமும மேலான குணஙகளும சொலலபபடடன. (ஸா) அபபடிபபடட லகூஷணஙகள பொருநதிய அநத கைகேயி, (பராகர தாஸதிரீவ) புததியிலலாத இழிகுலப பெணபிளளை போல. அதாவது —தனகு விருததமான துஸஸவபாவமும துஷகுலமும தாகுணஙகளுமுளள நீசஸதரீயைபபோல (ஹாதரஸந்யெள) பாததாவின எதிரில மறறை·யெவரே ஒருவன முனனிலையிலனறு, தாதா முதலியவாகள மூலமாகவுமன்று. தன குலாதிகளுககுத தகுநதபடி தானகவும அடஙகி நடகக வேணடிய பாததாவின கண முனனிலையிலே யே. (மத - பீயாம) தனது மிதமிலலாத ஸனேஹததிறகுப பாத்ரமாகிய எனனைப் பீடிபபதை வெறும அபரியதததையனறு, மிகவும பீடிகுமபடியான மொழிகளை (கயம) எபபடி (வீரூயாத) மொழிவாள. ஸகிசனையாகச சொலவதனறு ஸபஷடமாகச சொனனாள. இவவளவு ஸநதாபபஙகளைபபபறறிக கைகேயிதானே இஙஙனம மொழிவது அஸஙகதமாயிருககினறதாகையால தெயவமே இதறகுக காரணமெனபது கருதது

ய்வத்தின மஹிமை இபபடிப படடிதனறுசிதிகஷவுமமு டியாதது. ஸமஸத பூதஙகளிலும எதிலாவது அதத் தெயவம் செயயுங் கார்யதஸத திறுபப தோரதது. இது யாவாகதுட வெளிசசமே எனகதுக கையில வத ராஜ் யம் தபபிபபோயிறறு அதத் கைகேயிகது நெடிநாளாக அழியாதிருந்த பரீதியுடம அழிதது போயவிடடது ஆக எங்களிருவா நிலையும தலகீழாக மாறிபபோயவிடடது ஆகையால தெயவதத்தின செயலுகது எஙகும் மாறுபா டிலலை. லக்ஷமண! 'தெயவமென்று ஒனறு உளதெனபது எபபடி? இருகதுமாயின, புருஷ பரயதனத்திறல அதை மாறறிவிடலாகாதோ' எனறு விறவுவாயாயின, சொல லுகினறேன, கேடபாபாக நம செயயுங காரயங களின பலனகளைபபறறித தெயவமென்றொனறு உளதெ னறு அறியவேண்டியதா யிருககினறது நம மிகவும பாடு பட்டு மிகுத பரீதியுடன செயயுங காரயங்களில சிலவறறி றகுபபயன உண்டாகக காணகிறோமிலலை நம ஆதரமில லாமற செயயுங காரயங்களிலும சிலவறறிறகு மிகுத பய ன உண்டாகக காணகினறனம இபபடிபபட பயனகளுக் குத தெயவத்தைபொழிய மறறொனறையுங காரணமாகச சொலல தோரதது. ஆகையாலதெயவமொனறுளதெனறு அனுமானததிறல ஸிதிதிகினறது காரயம பலிபபது பறறியே தெயவமுளதெனறறியலாமனறி மறறைபபடிக குத தெயவததை அறிவதறகு வேறு ஸாதனமிலலை. ஆகையால தெயவததை எபபொழுதும காரயம பலிபபது பற்றியே அனுமானிததுத தெரிதது கொளளவேணடிய தா யிருககினறது அது பலதிறகு முனபே தெரியக கூடியதாயின, அபபொழுது அது பரதிகூலமாகத் தோறறுமபொழுது, அதறகும பரதிகாரம ஏதாயினும முனபாகச செய்துகொளள தேருமேயனறிப பலத்திறகு

மூனபு ளவவளவுக தெரிஞதுகொள்ளகூடாததா யிருகஇ
ற அநதத தெயவத்தோடு மாரடிகொடுதது அதை மாற்
றிக கொளவதறகு எனனதான முயறசி செய்யகூடுமம?
ஆகையால பலத்தைக கொணடு அனுமானிததே தெரி
கது கொளளவேணடியதா யிருபபதுபறறி மிகவும பலிஷ
டமாயிருகஇனற தெயவத்தைப பருஷபரயத்னத்தைக
கொண்டு தடுப்பது கஷடம ஸுகமும துககமும சாகதி
யும கோபமும லாபமும கஷடமும ஜனனமும மரணமும
ஆகிய இவை முதலிய காரணக தோறறபபெறாத கார்ய
ங்களனைதது ம தெயவதத்தின செயலகளே அதிகாரமா
கத் தவம கடதத்திகொணடு தேவதைகளையும கூடப பொ
ருள செயயாத விஸ்வாமித்ரா முதலிய மஹாஷிகளும
தெயவத்திறல பீடிகக்பபடடவாகளாகித் தாம செயய
முயனற வாதாபவாஸம முதலிய தீவாகியமஙகளையுங
கைவிடடுக காமகரோதஙகளுககு உடபடடு மஹாஷி
த்வதததையும இழகஇனறனா இவ வுலகத்தில ஆரமபித்
த காரயதத்தை நிறுததிவிடடு அதறகு மூனபு மனததி
லுஙகூட நினைவிடாத மறறொரு காரயம திடீரெனறு
ஸமபவிகஇனறது அது தெயவ காரயமே நான இப்பொ
ழுது உபதேசிதத இபபுததி யதார்த்தமா யிருகக்வறறு
அபபடிபபடட புததியைக கொண்டு எனது மனத்தை நா
னே அடகஇக கொண்டிருகஇனறனன. ஆகையால என
க்குப படடாபிஷேகம தடைப்பட்டபோதிலும மனஸதா
பம உண்டாகா திருக்கினறது தெயவத்தின சகதி
இபபடிபபடடதாகையால நான உபதேசிதத புத்தியோ
கத்தின பலதத்தைக கொண்டு நீ உனது மனக் கலகத்
தை மாறறி எனது மதத்தை அனுஸரித்து அபிஷே
கத்தின பொருடடுச் செயயபபடுமம அலங்காரத்தின ஏற்
பாடுகளை நிறுத்திவிடுவாயாக. லக்ஷமண! இபபொ

ழுது அபிஷேகத்தின பொருட்டு ஸித்தப்படுதறகு வை
தறிருகறகிற மங்கலகுமபங்களி லுளள ஜலங்களை யெ
லலாம எனது அபிஷேகம கடகாமற்போயினும க
ன தாபஸாகளுககுரிய வரதததை ஸகலபிதறுக கொ
ள்ளும்பொழுது செயயவேண்டிய ஸ்னைதறிறகு உபயோ
கபபடுமாக ஓருககாவ இத ஜலதறதக கொணடு ஸ
னஞசெயவேணுயின, ராஜயதறிறகாகச செயதேதனென
று கைகேயி ஸகதேதஹபபடக கூடும இது ராஜதரவயம.
மேலும, ராஜ்யத்திறகு உபயுகதங்களாகிய மங்கலத்ரவ
யங்கள மிகவும கலகபபெறறிருககினறது. இபபடிபபட
ட ஜலம எனககு ஏதுகாக? நானே என கைகளாலெ
டுதத ஜலங்களாக கொணடு ஸ்னைனஞசெயது என வரதங
களை முடிதறுகொள்கினறனன. லக்ஷமண! ஸமப
த்து தலைகீழாயிறறே வெனறு நீ மனவருதறபபடாதிரு
பபாயாக ராஜயதறதை நனறுகப பரிபாலனஞ செயவத
லை மிகுந்த தாமம உணடாகினறது வனவாஸதறிலெ
தவம ஸித்திகினறது. ஆகையால இரணடும ஸமானங்
களே. ஆயினும விசாரித்துப பாரபபோமாயின, ராஜய
த்தில பரஜைகளுககு வேண்டிய காரயாகாரயங்களின
சிரதையும கஷ்டமும அதிகமாயிருகினறன வனவா
ஸதறில அதறக கஷடம ஒனறுமே இல்லை. மேலும, பித
ருவாகய பரிபாலனமெனனுங தாம மொனறு ஸித்திக
கினறது. ஆகையால வனவாஸதறிலேயே மிகுந்த பலம்
உணடாகினறது. அதுவே மேலான மேனமைககு ஸாத
னமாயிருகினறது. லக்ஷமண! இபபொழுது ஆரம்பித்த
காரயதறதக கெடபபதறகுச சிறிய தாயார காரணமெ
னறு சங்கிகக்லாகாதலலவா? அவவமமை தெயவதறினெ
தாண்டுதலால் அபரியதறதப பேசுகினறாளேயனறி வே
றிலலை. அவளுத தூணடின தெயவமோ அபபடிப்பட்ட

பரபாவழுடையதினற்று நான உனகுத தெரிவிதேனு
ைகயால உனகுத் தெரிநதிருகனறது. ஆகையால
தெயவம காரணமாயிருநது நடதநின இநத காரய,ந
தில அவளதது றுவது யுகதமனறோ எனறனன இரு
பதிரண்டாவது ஸாககம முறறிறறு

லக்ஷ்மணன தெயவதனைக காடடிலும
பௌருஷமே பலமுடையதினறு ராம
னுககு மறுமொழி கூறுதல

ராமன இவநவணம பலவாறுகப பேசிகொணடிருக
கையில, லக்ஷ்மணன, தனககு அது ஸமமதமல்லவாகை
யால, தலிவணைகக்துடன கேடடு 'ராமன தாமத்தில
மிகுநத நிலைமையுடையவன'ென்று மனகளிபபும, 'ராஜ
யதனைக கைவிடினறானே' என்று மனவருத்தமும மன
த்தில மேலெழுபபெறறு இவவிரண்டினிடையில ஆழ்ந
தாறபோலிருநதனன அபபொழுது புருஷஸிமஹமாகிய
அநத லக்ஷ்மணன ஸகதாஷத்தை யிழநது மனவருத்த
த்திறல கோபாவேசம மிகபபெறறுப புருவ நெறிபபுடன
கூடிப பெடடியில அகபபடடு ரோஷத்திறல பெருமூச
செறிகினற பெரிய ஸாபபமபோல நெடுமூச் செறிநதன
ன. அப்பொழுது புருவ நெறிபபிறல பயங்கரமாகி எதிர
கொண்டு கண்ணுரக காணமுடியாத அநத லக்ஷ்மணன
து முகம் சினநத சிங்கத்தின முகததை நிகர்த்து பரகர
சித்துகொணடிருநதது யானையானது தன துதிகைக
ையை அசகுவதுபோல அநத லக்ஷ்மணன தனது றுனி
கைகையக கோபததிறல உதறிக கொண்டு, கழுதனதக
குறுகுகாகவும கீழும மேலுமம தேஹத்தில படத திருபபி
வைத்துக கடைகணகண் பாரவையக குறுகுகாகப பெரு
கச செய்துகொண்டு அண்ணனுகிய் ராமனைப பாரத்து

'நீ எலலாக தெரிகதவன; அபபுடிப்பட்ட நீ பிதருவசன பரிபாலமென்னுக தாமததிறகுக கெடுதி நேரிடுமென்றும, கான தாமததை ஆசரியாமற போலவுறையின, உலகதநி லுளளவா 'நாமும இதை ஆசரியாமல விடுவிடலாம' எனறு சங்கிபபாரகளினறும நினைதது கூடடுகுப போக வேணடுமென்று மேமனமேலும இவவாறு பரபரபபு றுவது யுகதமென்று எபபடி யெனனில—நீ தெயவதனை யுங்கூட நிராகரிக்கவலல மஹாசூரன. மேலும; க்ஷதரியா களெலலோரிலும மேலாயிருபபவன இபபடிபபட்ட நீ துர்பபலமாகிய தெயவதனை மஹாபரபலமான தாகச சொலலுவது கணடால உனககு மிகவும பரமம பிடிததாற போலிருககினறது அபபடி மிகுநத பரமம உணடாகா திருகுமாயின, அபபடிபபட்டவனை நீ இபபடிபபட்ட விபரீதவாகயஙகளை எபபடி சொலலக்கூடும? பரமம பிடிதநிராதகாயின இவவாறு நீ மொழிய நேராது பலமறறவாகளனறே தெயவதனைதக கைபபறறுவாகள? அது மறறிருக்ஷ ஆஸ்ரயிததே தனது அபேக்ஷையத தீரததுககொளவதினறது. ஆனதுபறறியே அது மிகவும தீனமாயிருகக வறறு தாஙக ஒனறைச செயயவாவது, பௌருஷதனை நிராகரிததுக காரயதனை நடததவாவது அது [1] சகதி

I 'அது காரயஞ செயவதறகே சகதியறறிருககுமபொழுது காரயம அதலை பலிகினறதெனபதே உணடாகாது ஆகையால காரயதினை பலததிலை தெயவமொனறிருபபதாக அனுமானிபபதும தகாது இபபடி அது உளதெனபதே விததியாதிருகுமபொழுது இலலாதவறறை ஆரியபபது உனககு பரமமே ஆகும' எனறு லக்ஷ்மணனை தெயவதனைத தாணடிபபோக முடியாதெனகிற முனிமதனை பரிஹரிததனன இனிப பாபிஷடாகளாகிய கைகேயீ தசரதாகளின வாதனையைக கேடகலாகாதெனறு மொழிநது பிதருவசனபரிபாலனமென்னும தாமததிறகுக கெடுதி நேரிடுமென்னும விஷயதனைப பரிஹரிக்கிறனென்று தெரியவருகினறது

யற்றது அப்படிப்பட்ட திதபெஷ்ணை எனனெனறு நீ புகழ்கின்றாயினை? பாபலவபாவராகனாகிய நுரதீக னைகேயீ தராதராகள இருவருமபாபிஷடாகளெனறு உனககு எண எணணம உணடாகவிலலையோ? நிவவிருவருமபாபீ ஷடாகளாணகயால அப்படிப்பட்ட வாகளது ஆஜ்ஞை யைன செயயாதிருப்பதலை உனககுத தாமஹறாணியென பது சிறிதுமம கேரிடாது 'அவாகள் தாமஸ்வபாவராக ளை; அவாகளைப பாபிஷடாகளெனறு எபபடி சஙகிக்க லாகும' எனபாயோ? அது சாஸ்வாதம ஸ்ருதிலை தரமதனை வயாஜஞாகக காட்டி அதலை தபது துஷ்காரபஙகதினை லாதிதது கொவ்வாதராகளும, தாமதனை அனுஷ்டபபதாக வேஷம பொகட்டிகொணைது அதலை தாம்து கொடிய நடவடிகணைகளை மறைத்துகொளளபவாகளும பல உண்டு அபபடியே ணைகேயியுமட தசரதரும உனககுப படடாபிஷேகம செயபவாபோல மேலுக [1] தாமதனை அபிநயிதது கொண்டிருகிறாகளேயனறி, நிஜமாகப பாராகில, ரஹஸ்யமாக உனககு அபரியதனைதயே செயபவராணகயால தமது இவவபிஷேக ப்ரயோஜனதனை நிறுததவேணடுமெனறு விரும்பி தனகு இதத துராலோசனையை செபதனர ராஜ்யமசதநில நிகரினறி மேனமையுடன பிறநத மஹராஜபாவனே! அவாகள இவவபிஷேகதநிறகு முனனமே இவவாறு [1] துராலோசனை செயவதற்கு பரயதனஞ செயதிருபபாகள.

I தசரதன கைகேயிககு வரங கொடுதது வெகு காலமாயிறறு. ஆகையால அதை இதறகு முனபு எபபொழுதோ நிறைவேறறியிருபபான அலலது—தசரதன தாமஙகளை யறிநதவணணகையால கைகேயி வேணடாதிருநதபொழுதிலும தானே தீரதது விடடாவதிருகக கூடும. இபபடிபபடட ஸமயதநில அனைதக கேடபதும கொடுபபதும நோ ஆயினும படடாபிஷேகஞ செயய ஆரமபிதததையும, அன

இலலையாயின, வரங கொடுபபுதறகு முனனமே வாததை கடநத தாகையால, ராஜா அதை இதறகு முனபே எபபொழுதோ கொடுததிருகக லாமன றி இபபொழுது கொடுகக வேணடி வருவது நேராதது. ஸ்ரீராகவனிற் றூலவலலவே! பெரியவனை யிருகக உனனவிடத உனககுப பின பிறநதவனெகியாமறறொருவனுககுப படடா பிஷேகஞ செயவது உலகதது வழகலலவா யாவரும தவே ஷிகக தகுநத காரயமே இதை அவவிருவரும செயய முயனறனர இதை மாதரம நான பொறுததிருகக நே ராது அவவிஷயததில மாதரம நீ எனனை மனனிகக வே ணடும 'பிதரு வசன பரிபாலனம அவசயமாகச செயய வேணடிய தாமமாயிறறே' யெனபாயோ? நீ மிகுந்த மதி யுடையவன; ஆயினும, எநத தாமததைப பறறி முனபு ராஜ்யாபிஷேகஞ செயதுகொளள வேணடுமெனறிருந த உனபுததி இபபொழுது அரணயததிறகுப போகவேணடு மெனறு வேறுகபபேதிதது விடடதோ, எநத தாமததை ச செயய நேரிடுகையில செயயாமற போயின பாபம மம பவிககுமேயெனறு மனமயகக கொணடிருகின்றனை யோ, அபபடிபபடட பிதருவசன பரிபாலனமெனனும தா மததில எனககு தவேஷமேயனறி பரீதி எனபது சிறிதும

தாம வாததை பரஸதாவஞ செயததையும ஆலோசிதது ப பாகதில பாதனுககு ராஜயததில படடங்கடடவேணடும ராமன லூததவல கையால அவனைத தவிாதது பபாதனுககு ராஜயங கொடுபபது பொ ருநதாது ஆகையால ராமனுககுப படடாபிஷேகம செயவதாக பர யதனஞ செயகினறனன அபபொழுது நீ இரணடு வரங்களை வேண டுவாயாக ஒனறுககு ராமனைக காடடுககு அனுபபிவிடுவோம மற ரொனறுககுப பாதனுககு ராஜயததில பட்டங்ங கடடிவிடுவோம' எனறு தசரதன இவவபிஷேகததிறகு முனபே கைகேயியுடன கல ந்து தராலோசனை செயதுகொணடு இதறகாக பரயதனங்கள செய திருகக வேணடுமெனறு லக்ஷமணன கருதது.

உண்டாகவில்லை. 'மன்மயகக'மென எனபாயோ? பௌ
ருஷ காமதந்திலை பரதீகாரஞ செய்ய வல்லமையுள்ள
நீயும, தருதை, கைகேயியின வலையில அகபபட்டு மிகவும
அதாமமாகவும அதி நிகநிதமாகவும் ஓர ஆஜஞையுச
செயதாணையின, அஞதத் திரஸ்கரிகாமல எபபடி செ
யயப பாகதினறனை? மனமயகமிலலையாயின இபபடி
கருசெயய முயறசி கொளளாயலலவா? கபடமாக வரங்
களைனஞ்ம வயாஜங்கறபிதது அவாகள இவவபிஷேகத
திறகு இடையூறு செயதிருகினறனா அவாகள் இவவா
று கபடஞ செயதிருநதும உனககு அஙஙனஞ செயதாக
களைனறு தோறறுதிருகினறதே இதபபறறியே என
கரு மனவருநதாமா யிருகினறது இஙஙனம காமுக
ஞகிய தகதையின வாதஞைதப்படி கடநது கொளளவே
ணுமெனகிற இநதத் தாமும மிகுநத லோக நிநதைக்
கிடமா யிருகருமேயனறி அனுஷ்டிகக தகதனறு.
காமபரவசாகளாகி உனககு எபபொழுதும கெடுதியைச்
செயய விருமபித தாய தகதையாக ளெனறு போவைத்
துக் கொண்டாற் போலிருகிற அநத உன பகைவாகள,
நெஞசிலும நினைகக கூடாத தானறை விருமபிக
கடடளை யிடுவார்களாயின, அதை நிறைவேறற வேண்டு
மெனறு மனததிலுங்கூட நீ எபபடி நினைகக லாகும?
'அவவிருவாகருமெனது பட்டாபிஷேகத்தைக கெடு
கவேணடுமெனனும புததி பிறநதமை தெயவாதீனமே
யனறி அவாகள லவபாவதது ண்டானதனறு' எனற
று நீ நினைதது கொணடிருகினறனை. ஆயினும நீ அப
படிபபடட அபிபராயங கொளளலாகாது. எனககு எள
ளளவும தெயவமும பரமாணமெனபது யுகதமாகத தோறற
வில்லை பராகரமசாலிகளாகி மனத திடம்மா யிருகபபி
றற தீராகள் அநதத் தெயவத்தைக கைபபறறுவாகள். நம

ககுளனேயே நமது காரயங்களை ஸாதித்துக கொள்வார்.
கஷ தனது புருஷ பரயதனத்தினால தெயவதனை அட
கக்கி நநிபபதறகு என்ன ஸமர்த்தனோ, அநத புருஷ
தெயவதனை நமபி அதனால தன பரயோஜனநைதப பா
ழாகக்கி கொண்டு மனகளிபபைத துறநதிருகக பொர
ரூன. ஜனங்கள இபபொழுதே தெயவ ஸாமாரயதனை
யும புருஷனது ஸாமாரயதனையும பரதயக்ஷமாகப பிர
பபார்களாக தெயவம பரபலமோ, அலலது புருஷகாரம்
பரபலமோ வென்று அவிரணடுகுமு உளள நாரகமய
தை இபபொழுதே ஸபஷடமாகக காடடிவிடுகினறனன
எனத்த தெயவம இபபொழுது உன படடாபிஷேகதனைக
கெடுத்ததாக நீ நினைதிருகினறாயோ, அநத தெய
வதனை எனது பௌருஷதினால அடிபடடிருகுமாறு
ஜனங்களெலலோரும பாரக்கப்போகினறனர மாவெடடி
யைப பொருள செயயாமல கடடுத தறியைக கடநது மதப
பெருகினால மிகுநத காவநகொணடு அடஙகாமல ஓடத
திரிகினற யானையைக கைதேநாந்த யானைகாரன அட
கித திருபபுவது போல, தடுகக முடியாத தென்று நீயே
சொலலிகொண்டிருகிற தெயவத்தை எனது பௌரு
ஷதினால திருபபிவிடுகினறனன. திகபாலகாகள அனை
வரும ஒனறுகச சேரநது வருவாகளாயினும, மூனறு
லோகங்களும ஒன்றுக கூடித் தடை செயயுமாயினும,
இபபொழுது நான நடதது வதறகு முயனறிருகிற ராம
னது அபிஷேகதனை நிறுதத மோராது. இனிக நிரவ
ணகிய நம தநதை பொருவன யாதனு செயயமுடியாவென
னறு சொலலவேணடுமோ? ஆகையால நீ மஹாராஜனு
கவே ஆயவிட்டனை யாவா சில ஏகாநதமாக ஒருவரோ
டொருவா கலநது ஆலோசிதது உனககு வனவாஸதனை
ஏறபாடு செயதனாகளோ, அநதபபாபிஷடாகளை உனக

குஹ சொனன பதிணொகு லமவத்ஸராங்களுமம தாமே அரணயாகு சொனறிருக்குமபடி செயவிகினறுனன அங ஙனகு செயவிதது- அதனால எவள உனது படடாபிஷேக தனாகு கெடிதது தனது புதலவனுககு ராஜயம் வர வேணடுமென று விருமபுகினறாளோ, அவளுககும தசரதனுககும உண்டாயிருககிற பாராசரியப போகசிவிடுகினறனன 'தசரதன தெயவபல முடையவனாயின, உனது பொருடடுமம என செயய முடியும' எனகிறாயோ? எனபொருடடுதநிறகு முனபு தெயவமம நிறகமுடியாது ஆகையால தசரதனகாவது மறறை இனனும எவனுககாவது எனனுடன விரோதமம செயபவனுககு மிகவும கடூரமாகிய என பொருடடுதநிறல துயரம உண்டாகுமனறி தெயவத்நிறல லாகமெனபது சிறிதும உணடாக நேராது எனது பொருடடுதநில - அகபபடடுகொணடவனை தெயவதநிறல விடுவிகக முடியாது. மேலும, நீ பாஜா பரிபாலனகு செயது ராஜய லாகங்களை அனுபவிதது ஆயிரமாணடுகள கடநதபினனர நீ வானபரஸதாபர மதனைதக கைபபறறி வனத்திறகுப போகையில, உனது குமாரனை ராஜயபரிபாலனகு செயய நேருமேயனறிப பரதனுககு எககாலதநிலும ராஜய லமபாகதமே உண் டாக நேராது சகதி உளளவரையிலும பாலனசெய பரிபாலிதது பிறகு அநத பாலனசெயதை தமது குழநை தைகளைப போல பரிபாலிதது வருமபடிககுப புதலவரக ளுககுக கடடளையிடடு ப்ரஜைகளை அவாகளிடம ஒபபு விதது அநநாமம பூவைகால ராஜரிஷிகள ஆசரித்த பர காரம வனவாஸனு செயயப போகவேணடுமென றனரோ சாஸதாரம விதிகினறது. காமஸவபாவனே! 'இபபொ ழுது ராஜனது மனஸஸு சஞசலமாயிருக்கினறதனற மம, ஆனதுபறறி லாஹஸனு செயது ராஜயதனை லாதீ

ணபபடுத்திககொணடோமாயின, அதில அனேகவித பேதஙகள் கேரிடடு ஸரிபபடுததிகொளள முடியாமற் போமெனறும சங்கிதது ராஜயத்தை அஙகீகரிகக மாடடாயாயினும அதைச சொலவாயாக. நீயும வீரணயிருககினறாய; நாணும உனககு ஸஹாயமாயிருகது, ஸமுதரதணதப பொஙகி வாராதிருககுமபடி அதன கரை ஸபபடி காத்துககொணடிருகினறதோ, அபபடியே உனது ராஜயதணதத் கலகக மொனறும உணடாகாதிருகுமபடி பாதுகாதது வருகினறனன. இஙஙனம செயயாமற போ வேணயின வீர லோகஙகளை இழநதுபோகக கடவேனெ னறு பரதிஜணஞ செயகினறனன. நீ வஸிஷடாதிகளைக கொணடு மங்கலதரவயஙகள அமைகக பெறற ஜலங களால படடாபிஷேகஞ செயதுகொளவாயாக இனி அபிஷேகத்திறகாக செயயவேண்டிய காரயஙகளைபப ற்றி முபறஸி செயவாயாக எனராயினும அரசாகள உன மேல எதிரிடடு வருவாராகளாயின, அவாகள அனைவரை யும தடுததுவிடுவதறகு நானொருவனே போதுமானவன். இதோ புலபபடுகினற எனது பாஹுதணடஙகளிரணடும எனது சரீரததிறகு அலஙகாரததின பொருடடிருபபன வனறு. நான விலலித தரிததுகொணடிருபபது எனது புஜஙகளின அழகுகாகவனறு இககதது யும வெறுமனே வீரபூஷணமாக இடையில கடடிவைததிருபபதனறு. எ னது பாணஙகளுமட வீணைக அமபறுதது ணியில வைதது வைபபதறகு ஏறபடடவிலலை யனறு. பினனை ஏதுக்காக வெனனில—இவவாயுதஙகள நானகும மறறவைகளும ப கைவரை அடககித தொலபபதறகாக இருபபவைகளே யன்றி மறறேதுகமலல எனககு யாவன சதருவெனறு நினைககபபடுவானே, அவனை உயிருடன நிறுததிப பாக

கபொறன, அதபபகைவன, அவன தேவைதரணி யிருபபாரயினும, கூரிய நுனியுளளதும மினலபோல பளபளவென று விளஙகுங காதியுளளதுமாகிய கத்தியை கைகாண்டு வெடடாது விடமாடடேன என கத்தியால டியுணட யானை குதிரைகாலாடகள ஆகிய இவைகளது கைகளும காலகளும தலைகளும தூளதூளாகிப பூமியின மேல எஙகும நிறைநதிருகைகயில, செடிகள நெருஙகிய கானகமபோல இடை வெளியினறி நிரமபபபெறறுஸ லஞசரிகக முடியாதிருகைகப போகினறது. இதோ இப் பொழுதே என கத்தியின நுனியால அடிகைகபபடடுத தம துகடினமான எலுமபுகளில அகைகதி உறையபபெறறு அதனால நெருபபுப பொறிகள மேலெழுபபெறறவைகளா கிய சதருகைகளின யானைகள, எரிகினற் மலைகளபோல வும மினனலோடு கூடின மேகங்களபோலவும புலபபட நெகைகாண்டு பூமியில விழுபபோகினறன. நான உடமபுத் தோலால செயத கவசததை நாணடிபடடுப புணணுகாதி ருகைகுமபடி விரலகளில மாடடிகைகாணடு விலலைக கை யிற-பிடி-தது எதிரில வநது நிறகையில, தனனைப புருஷ னென று நினைத்து உனனெதிரில நிறபவன யாவன? அனைவரும பெணபிளளைகளைப போலவே பயநதோடுவா ாகளனறித தீரததுடன நிறபவன யாவனும நான 'நீ ஓருவன பலபோகளோடு எங்ஙனம போர புரிவாய' எனு கிறாயோ? நான மிகுநத பலமுளள ஓரு மஹாவீர னைப பல பாணங்களால அடிதது, ஓர பாணததினால பல ஜனஙகளைத் தொலைதது, ஆக இபபடி மனிதாகள குதிரைகள யானைகள் ஆகிய இவைகளின மாமஸதா னஙகளிறபடுமபடி பாணஙகளை பரயோகிகைகப போகி னறனன. பரபுவே! இபபொழுது நான எனககு தஞசா கிதனையயிலுளள ஸாமாதயததின மஹிமையால இதோ

அரசனுகிய தசரதனுடைய பரபுதவத்தைத போகுவத
றகும உனககு பரபுதவதனை உணடுபணணுவத றகும
வலலமையுளளவனெனபதை நீயே தெரிநதுகொளளப
போகினறனை ராமா! உயாநத சநதனதநிறகும தே
ளைவளைகள பூணடிருபபதறகும தனகளைத தானருநி
யவதற்கும இபபாஹுதணடங்கள தகுநதிருகினறன.
ஆயினும இபபொழுது அவைகளை விடடு உனது அபி
ஷேகதநிறகு விக்னரு செயபவர யாவரையும தூரதநுவ
தறகு வேணடிம வயாபாரதனை கடதநதபோகினறனன
உனககுச சதருவாயிருபபவன யாவன? சொலவா
யாக அவனை இபபொழுதே பாணங்களை இழககும
படிககுச செயகினறனன அவனது கோதநிலையை தீநா
லதநதுவிடுகினறனன. அவனது கணபாகளைலேயரை
யும பாழாககுகினறனன. பூமி முழுவதும உனனதீ
னமாகச செயயுமபடி எனககு ஆஜஞருமாதாரு கொடு
பபாயாக. உனது ஆஜஞையைத தானே எதிரபாரதது
கொணடிருகினறனன. உனககு யான கிஙகரனெய
னறி வேறிலலையாகையால எனககுக கடடளை அனிபபா
யாக' எனறனன ரகுகுலதனைதப பெருகச செயயும ல
பாவஞகிய ராமன இவவாறு லக்ஷமணனை செபபினனை
யெல்லாங் கேடடுத தனககு ஸமமதியிலலாமையால மன
ஸுநதபபட்டு அதனால அவன கணகளினினறும பெருகி
வருகினற கண்ணீரைத துடைதது பலவாறு இனிய
உரைகளால ஸமாதானபபடுதது பிறகு அநத லக்ஷம
ணனை பாரதது 'லக்ஷமண! நீ எபபொழுதும மெது

I இவவாறு விரிவாக லக்ஷமணனை செயத பூரவபக்ஷதிறகு
ராமன முனபு விஸ்தாரமாகச சொனன விததாநதனதையே இபபொ
ழுது சுருககமாக இவவாகயததிலை மொழிநதானெனறு தெரியவரு
கினறது. மேலும, 'ஜீவதோரவாகயகாரணத பாதயவி ஹ ஹிரி ஹோ

வான ஸவபாவமுடையவன; அபபடி யிருகக இப்படி யன கோபிதது கொணடீன. தான தகதையினது வசீனத திலேயே நிலநிறபேனனறி அதை எளளளவாயினும தானடிபபோகமாடடேனனறு தெரிதது கொளவாயாக. அபபா! இதபபிக்ருவசனபரிபாலனமே ஸனமாகக மெனறு ணாவாயாக' எனறனன இருபதது மூனறுவது ஸாகமம முறறிறறு.

ராமனது வனவாஸநிஶ்சயதைதக கௌஸலையை அபிநதனரு செயதல

கௌஸலையை, அதத ராமன இவவாறு தகதையின ஆஜ்ஞையைப் பரிபாலனரு செயவதிறரூனே மிக்க மன ஆகாகங்கொம .டிருப்பதுகண்டு அழுவது அமங்கலமாகை யால கணணீர வாது கண்களில நிரமப, அதை அடகிக கொண்டு அதனல தடைபடட கணடதுடன தாமம விகுருதிருககுமாறு அதத ராமனைக குறிதது 'இது வனயில துகக மெனடது சிறிதும அறியாதவன;

ம தாமதைதத் தவறுதிருபபவன, ஸமஸத பரா நகரும மனகளிபபுணடாகுமபடி இனிதாகப பேசுத டயன, ஸாவபௌமனாகிய தசரதமஹாராஜனுக்கு சிடததில் பிறநதவன இபபடிபபடட ராமன தெயவ தினல பூமியில இறநது கிடகிற தானய கணங்

ஞாத, மயாயாம பிணலஜாநாசசதரிஷி புதராஸய புதரதா' (தாய தந தைகள பிழைததிருககுமபொழுது அவரகளது சொறபடி நடகைக யும, அவாகள லோகாநதரரு சனற பினபு பரதிஸமவதஸரம பெரு கக போஜனதாபபணரு செயகையும, கையில பிண்டங கொடுக கையும ஆகிய இமமூனறிலல புதரனுககுப புதரதவம விதிதிக கினறது (புதரதவம - புதரலயிருககை) எனகிற ஸமருதிவைக கொணடு பிதருவாகயமே அவஶ்யம செயயவேணடுமெனறு ஶ்ரீதா நதரு செயவதாகத தெரியவருகினறது.

கனை ஒனறொனறுகப பொறுகஙிகொண்டு எபபடி ஜீவிக
கப போகினறனன. எவனது படாகளுமம பரிசாரகாகளுமம
அறுசுவை யமைநத உயாநத அனனதனைதப புரிகினற
னாகளோ, அபபடிபபடட பரபுவாகிய ராமன காடடுக
கூச செனறு டிவாகனையும-காயகனையும எவவாறு நினறு
பிழைகபபோகினறனன அரசன, மிகுநத குணஙகள
பொருநதியவனுமம மனததிறகு மிகவும இனியனுமாகிய
ராமனைக காடடுககு அனுபபுகினறானெனனுமம வாாதனை
யைக் கேடடு, இபபடிபபடட பிளளையைக காடடுககு அனு
ப்புவது அலமபாவிதமாகையால எவனதான கமபுவான?
எவனுமம கமபமாடடான அபபடி கமபுவானயின, ராமனை
ப் போனறவனுககே இபபடிபபடட விபதது நேரிடும்பொ
ழுது கமககும இபபடியே மனவருத்தம உணடாகக கூடு
மெனறு மனனவனிடததில மிகுநத பயமுறறிருபபான.
ராமா! ஸமஸத லோகஙகளுடையவும மனததிறகு மிக
வும இனியனையிருநதும தெயவவசததினால அரணயததிற
குப போகினறனை யலலவா? இதபபறறி உலகததில
எபபடிபபடடவனுககும ஸமஸத துககஙகளையும சேரி
டச செபவது தெயவமேயெனறும, ஆகையால அது
மிகுநத பலமுடையதெனறும ஸதேதஹமினறித தெரி
யவருகினறது புதலவனே! இனி நீ எனனை விடடுப
பிரிவதனால எனது சரீரததில சோரகாகனியெனறு உணர
டாகுமம நீ என கணணுககுப புலபபடாமையே அவவக
னி படாகது எரியச சியயுங காறறுப் கூடகுரலிட்டு
அழுமபடியான இநதத துககமே அதறகுக கடடைகள
எனது அழுகைக கணணீராகளே அதில ஹோமமாக செய
யுமம ஆஹுதி. உனனைக காணுத திரதையினால மனத்தில
வளராகது வருகின்ற வெபபமே அதறகுப பெருமம புகை.
பெருமூசசெறிகையே அது வளராகதுவருவதற்காக கான

செய்யும புருஷகாரமே. இங்ஙனம ஓபினறிய அபபெரும் சோகாகணி எனது சரீரததில பிறநது, சிசிரருதுவில பனிஜலமபடடு நஷடநதிருககுமம புதரைக காடடுததீ படாதது வநது காமமாக வாடச செயது பின தவறிபபது போல, ஒருபபைத தணிககலலஜலமபோனற உனனை விடடுப பிரிநது இங்கு வருநதி யிருககின்றேன் எனனை வாடி வதங்கச செயது தவறிககப போகினறது பிளளாய! பசு தனது கன்றுககுடடியைப பினதொடாநது செலலாமல எபபடி யிருககும? பின சென்ற தீருமலலவா? அபபடியே நானும நீ எஙகுப போகின்றனையா, அவவிடதது நிறகு உனனுடனகூடவே வருகின்றேன' எனறு மொழிநத ஸதானுஜரிகாமணியாகிய ராமன அஙஙனம் அனனை மொழிநத மொழிகளைக கேட்டு மிகவும மனவருத்தமுறறிருககினற அநதக கௌஸலலையைப பாரதது 'மனனவா, முதலே கைகேயியால வஞசிககபபடடிருககினறனை நானும காடடுககுப போகின்றனன நீயும் எனனுடன கூடவே அவரை விடடு வருவாயாயின, அவர அரசாளுககுப பரிசாயை செயதுகொண்டிருபபாய.க. அதுவே ஸதரீகளுககுச சாசவதமான தாமம' எனறு இவவாறுரைததனன. ராமன அஙஙனம் உரைகையில அநதக கௌஸலலையை அழகிய மதியுடையவர் ளாகையால்

அவன சொனன வாகதைதகளைக கேடடு, அவை மிக வும தாமஙகள அமைநதிருநதமையால, மிகுநத ஸநதோஷம அடைநதது, எநதக காரயஙளெ செயயதெரிநதெ கிஷ்கிநதா போதிலும அஙகஙகெ சிறிதும பரிஸ்ரமமினறி நடநதெறற வலலவனகிய அநத ராமனிடம பாரத்து 'நீ சொனனபடியே செயகிறென'னென்றனன. தாமரிக திரோமணியாகிய அநத ராஜகுமாரனும அனனனாகிய கௌஸலயை அருமை புதலவனாகிய ராமனும மிகுநத மனமகிழசசியை அடைநதனர. ராமன் அவனை நோக்கி 'நீயும நானும ஆகிய இருவரும கலநது ஒருவனே அனறு,

ரணுகிய ராமனைப பார்த்து, 'சத்ருகளாகிய சக்களத்
திகளிடையில இருபபது எனககு யுகதமனறு; நீ உனது
தகதையின இஷடபபடி காடடுககுப போக நிசசயித்தி
ருபபாயாயின, [1]காடடில பிறநது வளர்நத பெண்மானைப்
போல எனனையும காடடுககு அழைதது கொண்டு போ
வாயாக' எனறனள் அஙஙனஞ சொலலி அழுதுகொண்
டிருகக அனனையைப பாரதது 'பெண்ணைகப பிறநதவ
ளாகாத தான பிழைதத்திருககுங் காலம முழுவதும்
கணவனே தெயவம. அவனே பாபு. ஆனதுபறறி மன
னவர் எனககு மாத்ரமே யனறி எனககும உனககும்
நியாமகரா யிருபபவர ராஜா உலகத்திற்கெலலாம நா
ஞகி மிகுநத புத்தியும அமைநதிருககையில, அவர நமக
கு மாதரம நாதனைகாமற போவாரா? ஆகையால அ
வர இருககுமபொழுது நாம. அநாதைகள அலலோம.
அநாதைகளைபபோல நமககுப பயம உண்டாக பரஸகதி
இலலை. 'அரசன நலலவனையினும சகளத்திகளால
நேரும பயம தீருமா' எனபாயாயின, ராஜாவாகப போ
கிற மாதனும மிகுநத தாமிகன; ஸமஸ்த பாணிகளுக்
கும பரியத்தையே உரைபபவன; இனி மாதாவாகிய
உனககு அபரியத்தைச் செயவானே? 'அவன ஸவபாவ
மாக தாமிகனையினும தாயின வாதனையைக் கேடடு
எதாயினும் அபகாரஞ செயவான' எனகிறாயோ? அவன
தாமததில மிகவும் மனவுகக மூடையவனகையால எவர்
சொன்னபொழுதிலும அதைச செவி கொடுத்துக் கே
ளாமல உனனை அனுவர்த்தித்துப் பரிசாரனை செய்து

I (காட்டில பிறநது வளாநத பெணமானைபபோல) என்
கையால—காடடிற பிறநத மான அரணையதில ஸநதோஷிதநிருப்-
பதுபோல உனககு வருததததை விளககாமல ஸுகமாயிருபபே
னெனறு தெரிவிகினறனள.

கொண்டே இருபபான. நான னைதத்திறகுப போயின பினபு நீ கொஞ்சமும பாரகக்னறி மனனவருக்குப புகர துகக்கதிலல் ஆயாஸம உனடாகக திருகக்மபடி கடத திககொண்டிருகக வேணடும எபபொழுதுமவரதங்களை யும கடத்திககொணடு மிகவும் மேனமை பெறறவளை னறு புகழுடைய பெணபிளளையும கணவனை அனுஸரியா திருபபாளாயின, அவள பாபஸவபாவமுடையவளே ஆ வாள். பெரியோரகளுகக்கு கமஸகாரஞ செயயாமலும தே வபூஜைகள கடதாமலுமிருகக்ற மடகத்தையும பாதா வுகக்குச் சுப்ரூஷை செயதுகொணடிருபபாளாயின உத்த மமான ஸவாகக்லோகத்தைப பெறுவாள பெணபிளளை எபபொழுதும பாதாவுகக்கு பரியங்கரூம ஹிதங்கரூ மாகிய காரயங்களைச செயதுகொண்டு சுபரூஷையை கடத்திககொணடே இருகக்வேணடும. இத தாமம பூரவகாலமே பிடித்து உலகத்தில மழுங்காமல கடந்து வரும சிஷடாசாரத்திலல தெரியவருகினறது அப படியே வேதத்திலும சொலலபபட டிருகக்கினறது அதை அனுஸரித்தே ஸமிருதிகளும கோஷிக்கினறன. தாயே! எனக்காக, (நான கேஷமமாகத திருமபி வருமபொருட்டு ச)சாந்திக பௌஷடிக ஹோமங்களாலும புஷபாதிகளா லும தேவதைகளைப பூஜிக்கவேண்டும மேலும, எனகு வரதானுஷ்டானங்களைச செயது கடைதேறின பரா ஹ்மணாகளையும அபபடியே பூஜிக்கவேணடும இங்ங னம செயவாயாயின, நான வரும வரையிலும உனக்கு ஸுகமாகப பொழுது போயவிடும நீ இவவாறு நான மீளவும ஸுகமாக அயோதயைககுத் திருமபி வருவதை விரும்பிகொண்டு ஸனனதி நியமங்களாக கைப்பறறி நிஷித்த பதரீதங்களைப புசியாமல ஸதவ தலை யெடுகக்குமாறு நியதமான ஆஹாரங்களை உடகொணடு

கான வருங் காலத்தை எதிர்பார்த்துகொண்டிருபபா யாக கான வனத்தினின்று மீளவும திருமபி வருதபினபு தாமிகோத்தமராகிய மன்னவர பாணனகளோடிருக குமபக்ஷதில மேலான உனது விருபபங்களை யெல்லாம் பெறுவாயாக' என்றனன. இபபடி ராமன சொலலக கேட்ட கௌஸலலையை புதர சோகதநிலை பீடிக்கபபடடுக் கண்ணீர தளுமபிக கண்கள கலங்கப பெறறு ராமனைப பார்த்து, 'புதலவனே! வீரோத்தமா? நீ அரண்யத்திற் குப போகவேண்டுமென்று கெடடியாகப பிடிவாதங் கொணடிருகின்றனை. அதைத திருபப எனனல் முடியா திருகின்றது. அபபா! இது காலத்தின மஹிமை கால த்தை அதிகாமிதது பபோக முடியாதெனபது நிச்சயம். பிளளாய! நீ புத்தியை நிலை நிறுததிகொண்டு ஜாகர ணையுடன அரணயத்திற்கு பபோவாயாக நீ பரபுவாயிரு க்கின்றனை. உனககு எபபொழுதும மங்கலமே உண்டாகு மாக. நீ மீளவும அரணயததினின்று வருதவுடன என துகஷடங்களெலலாம தீரபபெறறு ஸுகமா யிருப்பேனு க. மஹா பாகயசாலி யாகிய நீ பித்ருவசன பரிபாலனமெ ன்னும வரதத்தை ஆசரித்துக் கருத்தீடேறப் பெற்றவ னெகித் தகணைதயின கடனைத தீரத்துவிடடு அரண்யத்தி னின்று மீளவும திருமபி வருதவுடன காணும பரம ஸௌ க்யத்தைப பெறுவேனுக. ரகுகுலததிற் பிறநத மஹானு பாவனே! பூமியில தெய்வதத்தின போககு இப்படிப்பட டதனறு ஊஹிப்பதற்கு யாவராலும காமலலா திருகின றது இபபடிபபட்ட வல்லமையுள்ளது பற்றியே தாயாகிய என வாத்தையையுங் கூடத் தளளிவிட்டு அரண்யததிற் குப் போகும்படி உனனைத் தூணடுகின்றது. பிள்ளாய! நீ மஹா பாஹுவா யிருபபவன. உன்னை யாவனும் எதிரிட் வல்லனலலன. ஆகையால் இப்பொழுது நீ புறபபடடுப்

போவாயாக. மீளவும் க்ஷேமமாக இவ்விடம வந்து சோகத்து அழுகிய நல வாதனைகளைப பேசி எனனை மனகளிபபுறச செயவாயாக. குழநதாய் நீ பதிணகு ஸமவதஸரஙகளதீரநது காதத்துணிகளையும ஜடைகளையுந தரித்து அரண்யத்தினின்றும திருமபி இவ்விடத்திறகு வருகையில, உனனைப பாரக்குமபடியான அகாலம.இபபொழுதே எனக்கு நேருமா' எனறனள. கௌஸலலையை, சாமன அங்ஙனம பிதரு வசனத்தினபடி வனவாஸஞ செயய நிசசயமுறறிருக்கிறு னெனபதை அறிநது மனதில மிகக ஆதரம மேலெழுப பெறறுச சுபலக்ஷணஙகள பொருநதிய அநத ராமனைப பாரத்து மங்கலஙகள அமைநத சொறகளைச சொலலி அவனுக்கு நனமை உணடாக விரும்பினள. இருபதது நானகாவது ஸாகம முற்றிற்று

கௌஸலலையை ராமனுக்கு மங்களாசிர் வசனஙகளாக கூறுதல

தாயாகிய கௌஸலயாதேவி கமபீரமான மனமுடையவள்; ஆகையால அநத ஸங்கடதத்தை விடடு அழுகதலுணடான அசுசிதனதனத்தைப போக்கிக கொளவதறகாக ஜலத்தைக்கொணடு ஆசமனஞ செயது ராமனுகது மங்கலாசாஸனம கடதத்தினள். ரகுகுலத்திற பிறநது யாவரிலும மேலான நிறுபபவனே! உனனை நிறுத்துவதற்கு எனனால தரமல்லாதிருக்கின்றது உனனிஷ்டபபடி இபபொழுது காடடுக்குப போவாயாக ஆனால அவவிடத்திலேயே நினறுவிடாமல் கெடுவு தீர்ந்தவுடன திரும்பிவருவாயாக: அங்ஙனம வந்து சோகத்து ஸத்புருஷாகளாகிய மனனவாகள் கடதத்திக்கொளளுங் காமமாகிய

அபிஷேகத்தைச் செய்துகொள்வாயாக. ரகுகுலதில
கனே! ராமா! நீ பரீதியோடு பரிபூரணமாக நியமத
துடன யாதொரு தர்மத்தைச் சிறிதாயினுங் தவறுமல்
அனுஷ்டிக்கினரூயோ, அதத்த தாமமே உனனைச் சுற்றி
லுஞ் சூழ்ந்துகாத்துக்கொண்டிருக்குமாக. குழந்தாய்!
நீ நாற்சந்தி வீதிகளிலும் தேவாலயங்களிலும் எத்த
தேவதைகளுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்கிரூயோ? அதத்த
தேவதைகள் அரணயதில மஹர்ஷிகளோடு கூடியிருக்
கிற உனனைக் காபபாற்றுவார்களாக. சிறந்த மதியுடைய
விஸ்வாமித்ரமஹர்ஷி உனக்குக் கொடுத்த அஸ்த்ரங்கள்
அனைத்தும், ஸகல நற்குணங்களும் பொருந்திய உனனை
எபபொழுதும் எலலாவிடங்களிலும் காத்துக்கொண்டி
ருக்குமாக நீண்ட புஜத்தையுடையவனே! நீ
செய்த பித்ருசுஸ்ரூஷையும் மாதருசுஸ்ரூஷையும் உனது
ஸத்யவ்ரதமும் உனனை ஸமஸ்த ஸங்கடங்களினின்றும்
பாதுகாத்திருக்கப்பெற்று நீ வெகுகாலம ஜீவித்திருப
பாயாக புருஷசிங்கமணியே! நீ அரணயத்தில ஸுகாசித்
துகொண்டிருக்கையில, மனுஷ்யமினைமையாலுண்டா
ன தோஷங்களைப போகக்கி, அநகு ஆஸ்ரமங்களில ஸித்
காரயங்களுக்கு ஸாதனங்களாகிய ஸமித்துக்களும் தப
பங்களும் தாபபங்களைக்கொண்டு முடிந்த பவித்ரங்களும்
நிஷ்கள்ளிருக்கும மேடைகளும அக்னிவேதிகைகளும தே
வாலயங்களும தேவபூஜை செய்யுமிடங்களும குருக்
ணறுகளும மரங்களும மொட்டைமரங்களும் மந்திகளும
பக்ஷிகளும ஸர்ப்பங்களும ஸிம்மங்களும் உனனைக் காத
துகொண்டிருக்குமாக. ஸாத்யாகளென்று பரஸித்த
களான தேவாகளும விஸ்வேதேவாகளும ஸப்த மருத்
துக்களும மஹர்ஷிகளும உனக்கு மங்களத்தைக் கொடு
ப்பாராகளாக தாதாவென்னும விதாதாவென்னுங் தேவ

ாகளுமை ஆதாரபூதனுகிய விராட புருஷனுமை ஸருஷிடிகர்
தாவாகிய பரஹ்மதேவனுமை உனககு மங்கலதனைதக
கொடுபபாகளாக. மேலுமை, தவாதசாதித்தியாகளிறு சோ
நத பூஷாவும் பகனுமை அரயமனுமை உனககு மங்கலதனைதக
கொடுபபாகளாக அபபடியே தேவேநதரன முதலிய
திகபாலகாகூள் அனைவருமை உனககு மங்கலதனைதக
கொடுபபாகளாக வஸுகதம முதலிய ருதுககளுமை சுகல
பக்ஷி கிருஷ்ணபக்ஷங்களுமை சைதரமை முதலிய மாதங்
களுமை பரபவாதி ஸம்வதஸரங்களுமை ராதரிகளுமை பகல
களுமை முஹூரத்தங்களுமை உனககு எபபொழுதுமை ம
ங்கலதனைதக கொடுதது துகைகாணடிருககுமாக பிளாய!
த்யானமுமை பரிபகவமாகிய யோகமுமை தாமமுமை உன
னை ஸகல விதததிலுமை காபபாறறுமாக. மஹாலபா
வனகிய ஸனதகுமாரனுமை மேனமை பெறற குமாரஸ்வா
மியுமை தேவனைதகளிறு சிறநத சதரனுமை தேவகுரு
வாகிய பருஹஸபதியுமை ஸபதாஷிகளுமை காரதமஹாஷி
யுமை உன்னை எலலாவிடஙகளிலுமை ரகஷிதது துக கொணை
டிருபபாகளாக குழகதாய! எஙகுமை பரஸிததங்களா
கிய திசைகளுமை திகபாலகாகளுமை நான செயயுமை ஸேதா
காரதனிறகு பரஸனனாகளாகி நீ போகும் அரணபதனில
உன்னை எபபொழுதுமை காபபாறறிககொண்டிருபபாக
ளாக. குல பாவதங்களுமை ஸகல ஸ்முதராங்களுமை குபே
னுமை வருணனுமை ஆகாயமுமை பூமியுமை ஸமஸத நதிகளும்
ஸாவ நகக்ஷிதராங்களும் அங்காரகன முதலிய கரஹங்க
ளுமை அஸ்வினி தேவனைதகளுமை இரவுமை பக
லும் காலை மாலை ஸநதிகளுமை அரணயதனிலிருககிற
உனனை பாதுகாத்து வருவாகளாக. [1] பரிசுததங்களா

I முன சொனன ருது முதலியவறறை மீளவுமை சொலவது
புனருகதியாகுமை. ஆயினுமை இஙகு ருதுமுதலியவறறைச சொலவ

கிய ருக்ஷகளும மாஸ்ங்களும் ஸமவத்ஸரங்களும [1]கலை களும காஷ்டைகளும உனக்கு அரண்யத்தில ஸுகத் தை விளைத்துக்கொண்டிருக்குமாக. மிருக மதியுடைய ஞித தரணையின ஆஜ்ஞைப்படி முனிவேஷ தரித்துப பெருங்காணக்கதில நிரிகதிக்கொண்டிருக்கிற உனக்குத் தேவதைகளும அஸுரர்களும எக்காலத்திலும் ஸுகத் தைக் கொடுப்பார்களாக குழகதாய! கோபம மிருகதி ருக்கப பெறறவர்களும கொடிய தொழிலாளர்களுமாகிய, ராக்ஷஸர்களாலும பிசாசர்களாலும மறறுமுள்ள ஸம ஸ்த ஜந்துமருக்ஙங்களாலும உனக்குப பயம உண்டாகா திருக்குமாக பயமின்றி நடமுயக்கூடாத காணகத்தில வ ஸிக்கும குரங்குகளும தேள்களும கடமூக்கங்களும கொசு க்களும பாம்புகளும மறறைப புழுக்களும் உனக்குப் பாது காத்திருக்குமாக. பிள்ளாய! மதம பிடித்த திரியும பெருத்த யானைகளும ஸிம்ஹங்களும பெரும புலிகளும கரடி முதலான கோரரூபமுடைய மருக்ஙங்களும பயங் கரங்களாகிய எருமைக்கடா முதலிய கொம்புள்ள மரு க்ஙங்களும உனக்குக் கெடுதியைச் செய்யாதிருக்குமாக. மேலும, மனுஷ்ய மாம்ஸங்களைத் தின்றுகொண்டு பயங் கரங்களாகிய இதர ஜந்துக்களும் நான இங்குச்செ ய்யும பூஜைக்கு ஸந்தோஷம் அடைந்து உனக்கு கான கத்தில எவ்வளவும ஹிம்ஸை செய்யாதிருக்குமாக குழ கதாய! ராமா! நீ போகும வழியெல்லாம உனக்கு வேண்

தலுல அவற்றின அதிதேவதைகளாக தோன்றுவோமாயின, அந்த தோஷம நேராது. அல்லது—கைலாஸத்தை புதாரக்ஷணத்தில தனக் குள்ள பரீதிபாரவஸ்யத்தினால மறந்து சொன்னதாகையால தோஷ மில்லை யென்று சிலர் கருதுவது.

1 (கலைகளும காஷ்டைகளும) இவ்விரண்டும காலபேதங்கள். காஷ்டையாவது—பதினெட்டு நிமிஷங்கள கலையாவது—முப்பது காஷ்டைகள.

டிய காய கிழங்கு முதலியவை நிரமபப பெறறுச சுபமா யிருககுமாக எலலாவிடஙகளிலும உனது பராகரமச செயல மாறறுபாடினறி வெறறி பெறறு விளங்கி வருமாக. குழநதாய! நீ எலலா அபீஷடஙகளுமம ஸிததிகுமாறு மஙகலஙகள நிரமப்ப பெறறு வனதிற்குப போவாயாக ஆகாயததில திரிபவஙகளாகிய தேவதைகளாலும பூமி யிலுளள தேவதைகளாலும மறறுமுளள இதர தேவ தைகளாலும அடிககடி உனககு மஙகலம உணடாகு மாக உனது சத்ருகக ளஙகூட உனககு மஙகலதைதையே விளைவிபபாகளாக ராமா! பருஹஸ்பதியும சுகரலும ஸ்தாயணுமம குபேரனும யமனும நான்செயயும பூஜை யைப பெறறு ஸகே தாஷிதது, தணடகாரணயததில் வஸி திருககிற உனனைக காபபாறறி வருவாகளாக ராமா! நீ ரதிகளில இழிநது ஸரானஞ செயயுங காலங்களில அகனி தேவனும வாயு தேவனும [1]அகனிஹோதர தூம முமம விஸ்வாமிதரமஹரிஷி உனககு உபதேசித்த மததரங களும் உனனை ரக்ஷிதது கொணடிருககுமாக ஸமஸத லோகநாதனெகிய் பரஹ்ம தேவனும ஸமஸத பூதாணி போஷகனெகிய ஸ்ரீ நாராயணனும ரிஷிகளும மறறைத தேவதைகளும வனவாஸஞ செயகிற உனனைக காப பாறறுவாகளாக' இபபடி, மிகுத புகழ் பெறறவனும நீண்ட கணகளை யுடையவனுமாகிய கௌஸலலையை ராம னுககு மஙகலாசாஸனஞ செயது புஷபமாலைகளாலும அவரவாகளுககுரிய ஸ்தோதரஙகளாலுட தேவதைக ளைப் பூஜித்தனள பினபு ராமனுக்கு மஙகலம உணடா கும் பொருடடு அகனியைக கொணடுவநது மஹரிஷி பாவாகிய பரஹ்மணனைக கொண்டு சாஸத்ரங்களிற

---

1 அகனிஹோதரதூமம—ரிஷிகள அகனிஹோதரஞ செய யுமபொழுது அகனியினினறு உணடாகும புகை.

சொலலியபடி ஹோமஞ செயவித்தனள: மடகதையா மணியாகிய அகதக கெனிலலயை ஹோமததின பொரு டடு நெயையயும வெளுதத பூமாலகளாயும ஸமித் துகககளையும, வெளளாகக்குகளையும வரவழைத்தனள். ருத்விகக்காகிய அகத ப்ராஹ்மணரும ஸாஸ்வாபதரவங் களும தீருமபடிக்கும் ஆரோக்யம உண்டாகுமபடிக்கும விதியிற சொலலியபடி ஹோமஞசெய்து முடிதது மிகுத ஹவிஸ்ஸைககொணடு வெளியிற செயயவேணடிய பலியை கடதினர் மேலும, தேனும தயிரும அக்ஷதைகளும நெ யயும தக்ஷிணைகளும ப்ராஹ்மணர்களுக்குக கொடுதது அவாகளைககொணடு புண்யாஹவாசனஞ செயவித்துப பி னனும வனதில ராமனுக்கு மங்கலங்களை விளவிககும படியான மந்தரங்களை ஜபிகக்செயதனளா பின்பு பெருங் கோதநி அமைத ராமனது மாதாவானவள ப்ராஹ்ம ணாகளிற சிறநதவராகிய அந்த உபாதயாயருக்கு அவ ரது விருபபத்துகக்குரியபடி ஏராளமான தக்ஷிணை கொடு த்து ராமனைப்பாரதது 'ஸமஸ்த தேவதைகளும கமல கரிக்கபபெறற தேவேந்ரனுக்கு வருத்ராஸுரன நசிக கும்படிக்கு யாரிதாரு மங்கலம உண்டாயிற்றோ, அமமங் கலம் உனக்கு உண்டாகுமாக முனபு வினைத, தனகுமா ரனைய கருடன அம்ருதங்கொண்டுவர விருமபிப் போகும பொழுது அவனுக்கு யாரிதாருமங்கலத்தை விளவித்த னளோ, அமமங்கலம உனக்கு உண்டாகுமாக. ஸுமித்ர தைக கடைகது அமருதத்தைப பிறபபிகுமபொழுது, அதிதி, தன புதலவனைய தேவேந்ரன ராக்ஷஸர்களை முடிகக எத மங்கலதைக கொடுத்தனளோ, அந்த மங்கலம உனக்கு இபபொழுது உண்டாகுமாக. விஷ்ணு தேவன த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில மூவடிகளள் அளகுமபொ ழுது மிதமில்லாத ப்ரபாவம்பொருநதிய அந்தத்தேவ

னுககு யாது மங்கலம் உண்டாயிறரே, அமமங்கலம் உனக்கு இபபொழுது உணடாகுமாக மஹாபாஹுவே! இயற்கையாகவே மங்கலதணதக கொடுகக்குந தனமையுடையவற்றையும மிகக மங்கலகரங்களாகச செயயும் வஸந்த ருது முதலிய ருதுகக்களும் ஸமுத்ரங்களும தவீபங்களும் வேதங்களும் ஸவாககாதிலோகங்களும திசைகளும உனககு மங்கலங்களைக கொடுத்துககொணடிருக்குமாக' எனறனள நீணடமுகிய கணகளையுடையவளும் மடந்தையாமணியுமாகிய அநதக கௌஸல்யை அங்ஙனம் புதலவனை ஆசீரவதித்து அவனது சிரஸஸில அக்ஷதைதகளையிடடு மேனியிற சநதனங்களைப பூசி, ஸமஸ்த கார்யங்களையும நினைததபடி நிறைவேறறவலலதுமம தனது ஸபாசமம படடமாகரததில உளளிருகக்கிற சஸ்யங்களையும வெளியிற படுததவறறுமாகிய விசலயகரணியெனனும மூலிகையை ரக்ஷையினபொருடடு ராமனது கையிற் கட்டி அநத மந்த்ரங்களைச சொலலி மந்தரித்தனள. பெருமபுகழபொருநதிய அமமாதரசி துகக்கதிலாழ்நதுமனந்தளரப பெறறவளாயினுமம பராயணகாலததில் அமங்கலமும செயயலாகாகாகையால மனததில இலலாமறபோயினுமம வாயுமாதரததில மஹா ஸந்தோஷம் பெறறவளபோல புலபபடுககொணடு வாத்ஸல்யதத தழுதழுத்துத தடங்கலுறபபெறறுத் தலை வணகி உசசிமோநது ஆலிங்கனஞ்செயதுகொணடு 'பிளளாய! நீ உனமனக கருத்தீடேறபபெறறு ஸுகமாகப போயவருவாயாக. க்ஷேமதாய! ரோகங்களைனறுமினறி ஸமஸ்தகார்யங்களும கைகூடபபெறறு மீளவும அயோதயைக்குத் திருமபிவநது ராஜபதவியாகிய ராஜயபரிபாலனதனைக் கைபபறறியிருகக பாரபபேனை நீ மீளவும திருமபி வருகையில், கானன 'அரண்யத்தில எனனுயிறரே ? எபபடி

இருகனைரூேரு' எனரூறு சிநதித்துக கொண்டிருகிற துகலைஙகலபங்களெலலாந தொலையப பெற்று ஸநதோஷ நிதிலை முகமும மலாநது விளஙகப பெறறிருகையில பூரணசநத்ரன உதிதாறபோல அரணயத்தினினறும் வநது கணகளை படைதததாறுப பலமாகப புலபடினறு உனனைக காணபேனுக. ராமா! நீ தநதையின ஆஜஞை யைத தீாதது அரணயத்தினினறும் இவவிடம வநது ஸிம்ஹாஸனததிலேறி வீறறிருகையில, மீளவும கான பாரகக்ப பெறுவேனுக அபபா! நீ அரணயத்தினினறும் இவவிடம வநது ராஜோசிதஙகளாகிய ஆடையாபரணங் களை முதலிய மங்கலாலஙகாரஙகளைத் தரிதது விளஙகிக கொணடிருநது எனககும எனது மருமகளாகிய ஸீதை ககும உளள மனமிருபபஙகளைப பெருகசசெயதுகொண் டிருபபாயாக. இபபொழுது நீ உனனிஷ்டபபடி கானகத் திறகுப போவாயாக ரகுகுலதிறபிறநத ராமர்! நான இபபொழுது பூஜைசெயத சிவன முதலிய தேவதா ஸமூஹஙகளும மஹாஷிகளும பூதஙகளும அஸுராகளும் உரகாகளும திசைகளும எனது பூஜைகுத திருபதி அடைநதது, வனதிறகுப போகினற உனககு வெகுகாலம் ஹிதததை விரும்பிக கொண்டிருப்பாகளாக'எனறனள இஙஙனம அநதக கௌஸலலயை கணகளிரணடிலுங கண் ணீர தளுமபப் பெறறவளாகிப புதலவனகிய ராமனுககு விதிபபடி மஙகலாசீரவசனங்களைச் செய்து முடிதது ரக்ஷையின பொருடடு அவனை பரதக்ஷிணஞசெயது வாத ஸலயதநிலை அடிக்கடி கெடடியாகச சோதது கடடிக கொணடனள. அவவாறு கௌஸ்லயாதேவி ராமனை பர தக்ஷிணஞ செயதபினபு பெருங்கீாத்தி அமைநதவனகிய அநத ராமனும தாயாகிய கௌஸலலையின பாதஙகள் அடிக்கடி பிடித்துககொண்டு கமலகாரஞ் செய்து மிக்க

மனவருத்தமாயினும இயற்கையாகவே நிலவினிறகாகதி யுடையவளுகையால மழுங்காதது விளங்குக தனது ஒளியு டன பரகாசித்துகொணடு ஸீதாதேவியின கருஹதத்திற குபபோயினன. இருபதனைதாவது ஸாகமமுறறிறறு.

சாமன அனுமதி பெறறுக காளவதறகாக ஸீதையினிடம போதல

ராஜகுமாரஞ்சிய ராமன இஙஙனம தாயாகிய கௌ ஸலையயர்ன மஙகலாசீரவசனங்கள செயயப்பெறறு அக கொஸலையகது நமஸகாரஞ செயது, மிகுத தாமம பொருநதிய மார்ககத்தைத் திடமாகபபிடிததுகொணடு வனததிறகுப போக ஸிதபபடடு ராஜமாரகதத்தைத தன்து சரீர காரதியால விளஙகச செயதுகொணடு பர வேசிததனன. அஙகுள்ள ஜனஙகள ராமனைப பாரககும பொழுதே அவனது குணஸம நதநியான்து அதத ஜன ஙகளது ஹ்ருதயஙகளை பரீதி மேலழுச செயது மிகவும கலஙகச செயதுவிடடது ராமாபிஷேகதநிறகாக நியம த்துடன வரதங்களை ஆசரிததுக கொணடிருகனற ஸீதாதேவிகது ராமனது அபிஷேகம தடைபடடது முதலிய வருத்தாகதஙகளெனறும தெரியாது அவள தனது மனத்தில ராமன பௌவராஜயாபிஷேகம பெறப் போகிறானெனறே நினைததுகொணடிருநதனள ஸீதை, படடாபிஷேகஞ செய்யப பெறற பாத்தாவுகது செயய வேண்டிய [1]பாதாராசனம முதலிய ஆசாரஙகள தெரிதத வள்; அபிஷேகமபெற்ற அரசாகளுகுள்ள வெணகுடை சாமரம முதலிய விசேஷ லகஷணஙகளையும அறிநதிருப பவள். ஆகையால அவள தானே ராமனது அபிவருத் தியின பொருடடுச் செயயவேணடிய தேவதாபூஜனம்

---

1 திருவடிகளைப பூசிததல.

முதலியவறறை கடதது அபிஷேகஞ செயயப பெறறு வரும பாததாவுகஞச செய்ய வேண்டிய பூஜா விதானங்ஞ களை கடதது பபோகிறவளாகி மிகுந்த மனகளிபபுறறு, அபபடிபபட்ட ஸவேதசசதாரமுதலிய லக்ஷணங்களோடு அந்த ராஜகுமாரன வருவதை எதிர பாரத்துகொண் டிருந்தனள பிறகு ராமன 'இந்த துக்க 'வருத்தாக தத்தை ஸீதைக்கு எபபடி சொலலேவன' எனறு லஜ்ஜை யினால தலை வணக்கமுறறு, நனகு அலங்காரஞ செயயப் பெறறதும மஹா ஸந்தோஷத்தில மிதந்துகொண்டிரு ந்கிற ஜனங்களை நிறைந்திருபபதுமாகிய தனது கருஹத் திறகுள் பாவேசித்தனன. பிறகு ஸீதை திடீரென்று எழுந்திருந்து பயத்தினால் வணக்கமுறறவளாகி, ராமன சோகத்தில ஆழந்து வருந்தி சிந்தையினால இந்தரியங் களை கலங்கப பெறறிருக்கக கண்டனள தாமஸபாவ ணைய அந்த ராகவனும ஸீதையப பாரக்கும பொழுதே மனத்தினுள்ள துக்கத்தை எவ்வளவும அடக்கமுடியாத வனாயினன ஆகையால அவனது மனவருத்தம வெளி யாயிறறு. முகவாளி மழுங்கபபெறறு 'தன கையில வந்த ராஜ்யத்தைப பிறர பெறவும், தான ராஜ்யத்தை இழந்து காடடுக்குப போகவும நேர்ந்ததை இவளுக்கு எவ்வாறு கூறுவேன' எனறு சோகத்தினால மேனி முழு வதும புழுங்கப பெறறு, மனவருத்தத்தைப பொறுக்க முடியாமல வருந்தினற அந்த ராஜகுமாரனை பாரத்து ஸீதை மிகுந்த மனவருத்தங் கொண்டு 'நாதா! இப பொழுது இதுவென? ராகவா! எல்லாம அறிந்த பாரஹ் மணர்களை, பருஹஸபதியை தேவதையாக உடையதும கார்யங்களைச செயய முயனறவர்களுக்கு ஸமபத்தைக கொடுபபதும இபபொழுது உனது அபிஷேகத்திறகுத் தகுந்ததாக விதிக்கப்பட்டதுமாகிய புஷ்ய நக்ஷத்ரம் வந்

திருக்கினறனிதனறு சொலலுகின்றனர. இபபடிபபட்ட மங்கல லமய ததில நீ என இபபடி மனவருத்த முறறி ருகினறனை. இயறகையாகவே அழகாயிருக்கவறறிய உன முகம, நாறு கமபிகளிடப் பெறறதும நீர மேல மிதக்கும நுரைபோல வெளிதிருபபதுமாகிய குடை மேலே பிடிகக்ப பெறறமல அதலால உணடாகும சாரை யுடன பராகாசியாதிருகினறது தாமரையிதழ போனறு அழகிய கணகளையுடைய உனது முகதினமேல சநதரன போலவும ஹமலம போலவும வெளுதது விளங்குனற மேலான சாமரங்கள வீசாதிருபபது ஏனை? புருஷாகளி றசிறந்த மஹாணுபாவனே! மிகுந்த வாகுடையவாகளா கிய ஸுதநி பாடகாகளும, புராதன வருதாநதங்களை புகழந்து சொலலுந தனமையராகிய ஸுதாகளும, வம சாவலி கீரதனம செயபவராகிய மாகதாகளும ஸுகே தா ஷதுடன இங்கு மங்கல வசனங்களை பரஸதாவனு செய் யாதிருபபது ஏனை? வேதாநதங்களை அறிநதவாகளாகிய பராஹ்மணாகள சிரஸ்ஸுகானனு செய்து பரிசுதத்முயிரு ககினற உனது சிரஸ்ஸில தேனையும தயிரையும விதியின படி தீரதத ஜலதுடன அபிஷேகனு செயயா திருகின ரூகளோனை? மநதரி முதலியவாகளும அநதக வீதி களில வாஸனு செயபவாகளில தலவரா யிருபபவாகளும படடணதகிலுளள ஜனங்களும காடுபபுரதது ஜனங களும நனகு அலங்காரனு செய்துகொணடு உனனை பின்றொடாநது வரக்காணேன; இதுவேனை? மிகுந்த வேகதுடன கூடியதும ஸுவாணதகிணல அலங்கரிக் கபபடடதும நானகு குதிரைகள கடடபபெறறதும உத ஸுவதினபொருடடு நனகு சிங்காரிகபபடடதுமாகிய புஷயரதம உன்து முனபுறதில் வாராதிருக்கினறதேன? வீராகளில தலவனே! கறுத்த மேகம் போலவும உயாந

தமலேபோலவும புலபபடுகெகொண்டு சோன்ப அமைந்த துமசுபலக்ஷணங்கள் பொருந்தியதுமாகிய படடதது யா. னை. நீ பரயாணமாயிப புறபபடடு வருமபொழுது உனககு முனனே புறபபடடு வாராதிருகக்கினறதேனை? அழகிய கரட்சினையுடையவனே! ராமா! ஸுவாணதது இலை அற புதமாகச செயயப்படடு விளங்குகினற ஸிமஹாஸனதனை வீரகள முனனே எடுத்துகெகாணடு போகையில நீ வர வேணடியிருக்க, அஙஙனம வரக காணதிருபபதேனை? இபபொழுது எவவளவு ஸுகதோஷமாகப படடாபிஷே கம ஸிதமாயிருகக்கினறதோ, அவவளவு துகக்ததுடன இதுவரையில எநநாளும இலலாத ஓளி மழுகக்ம உனது முகத்தில உணடாயிருகக்கினறது. ஸுகதோஷ மெனபது சிறிதும புலபபடவிலலை. இதுவென?" எனறு விணவினள. இஙஙனம அழுகினற அநத ஸ்ரீனையப பாரத்து 'ஸ்ரீத! மேனமைபபடத்துகைக குரியவராகிய என தநதையார் என்னைப படடணத்தினினறும் காடடுகெகுப்போக அனுப படுகினறனர. ஜானகியே! நீ பெரிய வமசதது பிறக தவளும் தாமஙகளை யெலலாம அறிநதிருப்பவள; வெறு மனை அறிநதிருகக்கை மாத்ரமே யனறித தாமஙகளை ஆசரிதது கொணடிருபபவள; [1] மேலும ஜனக மஹா ராஜன புதலவி; ஆகையால நான செயய முயனற தாம தனை நீ உலலஙகனஞ செயயமாடடாய எனககு இநத வனவாஸம எபபடி தோனிடடதோ, அநத காரமதனைச சொலலுகினறேனை, கேடபாயாக சொனன வாரத்தை

I தான சொலலைபபோகிற பெரிய அபரிய வாரதனையக கேடடு ஸ்ரீதைககு மிகுந்த மனவருததம உணடாகுமென்று நினை தது அவள மனது கலஙகாமல திடமாயிருபபதறகாக அவளுககுளள பலவகை குணஙகளைச சொலலிக கொணடு ஸமபோதனஞ செயது காகுத தெரியவருகினறது.

யைத் தவறுதவறும என தருதீயுமாகிய தசரதமஹாரா ஜா முனபு என தாயாகிய கைகேயிகுப பெரிய வரஙகள இரணடு கொடுததிருநதனர. இபபொழுது ராஜாவின பரயதன கதிறலை எனது அபிஷேகம நடகக ஸிதமா யிருகையில, அகைகேயி முனபு நடநத ஸஙகேதத தினபடி அவவிரணடு வரஙகளுகக கேடடனள. ராஜாவும சொனன வாதத தையத தவறுதவராகையாலும தாம ஸவபாவரகையாலும தாமதத திறகுடபடடு அவவமமைக குத தோறறிருகினறனர அவவிரணடு வரஙகளில ஒன றுககாக—நான தணடகாரணயத திறல பதிணணடு ஸமவத் ஸரஙகள வாஸஞ செயயவேணடும. இரணடாவது வர தத திறகாக—எனது தகபபனர, பரதனை யௌவராஜ யதத்தில ஏற்பாடு செயதுவிடடனர. இநநியம தசர தையிறலை ஆஜ்ஞை செய்யபபடடவறகையால, நான இபபொழுது ஜனஸஞசாரமற றிருபபதாகிய வனதத்திற குப போக நிசசயித்து உனனைப பாரத்துப போவதற காக இவவிடமவநதனன பரதனிடத்தில மாதரம எனை னைபபறறி எபபொழுதும புகழநதுரைகக வேணடாம. ஸமபத்தின பெருகசேகாடு கூடிய புருஷாகள தம மெதி றில பரபுருஷாகளைப புகழுகையில பொறுத்திருகக மாட டாகளனறோ? ஆனதுபறறிப பரதனது முனனிலையில என குணங்களைபபறறி சிறபபித்துப பேசவேணடாம. பர தன உனனைப பத்து பரத்துகளோடுபபாகப போலி ககவேணடியவனேயன்றி விசேஷித்துப போலிககவேண் டிய பாரம அவனுககிலலை. ஆகையால உனனைப்போனற மற்றை மருமஙகளுககாடடிலும மேலான போலினைத தை நீ விரும்பலாகாது. நீ பரதனுககு அனுகூலமாயிருக தாலதான நீ அவனிடம இருகக முடியுமாகையால பரதி கூலமாயிருகக தாமிலலை. 'அவனுககு அனுகூலமாகவே

நடந்துகொள்ளவேண்டியது என' எனபாயோ ? அரசன வமசபரமபரையாக வந்த யௌவராஜ்யத்தை அநுபவி ந்துகொண்டிருந்தபின்பு ஆகையால் நீ அவனுக்கும், விசேஷித்து மனவனுக்கும் மனத்தில் கலங்கம் உண்டாகாதிருக்கும்படி நடந்துகொள்ளவேண் டும். நானும் தசரதனின் ஆஜ்ஞையை பரிபாலனஞ் செய்ய இப்பொழுதே அரண்யத்திற்கு போகின்றனன். நீ மனந் திடமாயிருக்கவும் பெற்றவள் ; ஆகையால் என னிடத்தில் அனுராகம் தவறாமல் நிலைநின்றிருக்கவும் பெறு வாயாக மங்கலஸ்வபாவமுடையவளே ! நான் ரிஷிகள் வஸித்திருக்கும் அரண்யத்திற்கு போயின்பின்பு நீ வர தங்களையும் உபவாஸங்களையும் கடத்திக்கொண்டிருக்க வேண்டும். பரதினமும் விடியற்காலத்தில் எழுந்திருந்து விதியினபடி தேவதைகளை பூஜித்து, மணிதாகள் அனை வர்க்கும் பரபுவாகிய என் தந்தை தசரதமஹாராஜருக்கு நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். மனவருந்தத்தில் தள ராது முந்நிருந்தவளாகிய என் அனனை கௌஸல்யையை நீ தர்மத்தையே திடமாக முன்னிட்டு கௌரவித்துக் கொண்டிருப்பாயாக. மற்றுமுள்ள என் தாய்மார்களை அனைவரும், என்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்திலும் நன்மனத் தோடு ஹிதஞ்செய்வதிலும் பரிபாலித்துவருவதிலும் எனக்கு ஸமானர்களாயிருக்கையால், அவர்களுக்குங்கூட நீ நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். எனக்கு பரானன கள்போல காடடிலும் மிகவும் அனபர்களாகிய பர தந்துகனர்களையும் நீ, விசேஷித்து உனக்கு பிறந்த பிள்ளைகளை பரபத்துபோல பார்த்துக்கொள்ளவேண் டும். பரதன் தேசத்திற்கும் நம் குலத்திற்கும் ரா ஜாவும் பரபுவுமாகையால் அவனுக்கு அப்பியத்தை ஒ ப்பொழுதும் செய்யலாகாது. அரசர்கள் தம்மை அனுசு

லமாக பரவர்த்திதது சோமபூறித்தனம முதலியலை யிலலாமல நனனடதததையுடனும மிகக பரயதனஙகளுட னும தமமை ஆராதிதது அனுவரதிதிருநதால்தான மிகவும பரஸனனாகளா யிருபபாகள அபபடி யில்லை யாயின, மிகுநத கோபஙகொளளுவா. அரசாகள தம்து தாம பத்னியினிடம பிறநத பிளளைகளாயினும அவாகளை விரோதஞ செயவாகளாயின, கைவிடுவாகள. பந துகளாகாமல ஸாதாரண ஜனஙகளாயினும ஸமாததா களும தமகளுஹிதஞசெயபவாகளுமாயிருபபார்களாயின, அவர்களைக ஙகபபறறுவாகள. மஙகல ஸவபாவ முடையவளே! பரதன ராஜாவாகையால, அவனுககு அனுகூலமாக நடவாது போவாயாயின, கஷடம பெறு வாயாகையால், அவனை அனுஸரிதது நடபபாயாக. தாமததில இடைவிடாமல நிலைனறு பரயோஜனமுளள வாதஙகளைச செயதுகொணடு இஙகுததானே இருபபா யாக. பரீதிகஷ்டமாயிருபபவளே! நான மஹாரண்யத திற்குப போகினறனன; அபபடிபபட்ட அரண்யததிறகு உனனைவபோனற மடமதையா வரத் தாமனறு. ஆகை யால நீ இங்குததானே இருகக்வேண்டு மலலவா? இஙகு எவாகளும் அபரியம கோராதபடி அனுகூலமாக நடநது கொணடிருபபாயாக. இதுவே நானசொல்லும வாரத் தை, இதை நீ மனததில ஏறறிகொண்டு ஏமாறுதிருக கவேணடும' எனறு மொழிநதனன. இருபதநதாறுவது ஸாகஙகம் முற்றிறறு.

ராமன தன்டேடு வரவேண்டாமென் கையில ஸீதை கோபிததுக கொளளுதல.

ஸீதை பரியத்திறகே உரியவள ; அப்ரியத்தைதக கேட்க ஒருகாலும தகாதவள் ; அப்ரியங்களாச சொல லிலும பரியங்களான உரைகளையே உரைகக்குந தனமை யள் ; அபபடிபபட்ட குணங்கள் பொருநதிய வைதேஹி இநநனம அப்ரியத்தைச் சொலலககேட்டி ஸ்னேஹநத தின மிகுதியால மிகுநத கோபம உணடாகப பெற்றுத் தனகணவனுகிய ராமனைப பாரதது 'ராம! நீ ராஜகுமா ரனயிருகக்கினறனை. உனககு 'இது பரயோஜனபபடாது' என்று நிச்சயமாகத் தெரிநதிருநதும எனனைப்போனற பெண்பிளளையுங கூடப பரிஹாஸஞசெய்யுமபடியான இப் படிபபட்ட வாதத்தையாச சொல்லுகினறாயே ; இது வெனன! ஆசசாயமாயிருகக்கினறதே! இதுவரையில என றைகக்கும் இபபடிபபட்ட வாததையை உனவாயாற்கேட் டதிலலை (நீ சொனனவாததை சஸ்த்ராஸ்த்ரங்களில் ஆநிததீரநத வீராகளான ராஜகுமாராகளுக்குத தகாத தும் அபகீர்த்தியை விளைகக்வறறுமாகையால் செவிகொ டுத்துக கேடகவுநதகாது ; இனி வாயாற்சொலலதது மா?) ஆயபுத்ரனே! தநதையும் தாயும உடன பிறந தவனும் பிளளையும் மருமகளுமு ஆகிய இவாகளெலலோ ரும் தநதமது புணயபாப பலனகளை அனுபவித்துக்கொ ணடு தநதமகுப பலத்தைதக கொடுகக்வறறுகிய சுபாசுப கர்மங்களை ஆசரிகக்கினறனர். பாததாவின [1]அர்த்த சரீர மாகிய பாரயை ஒருதநிமாத்ரமே பாத்தாவுக்கு நேரும் சுபாசுபபலனகளைத் தானும் அனுபவித்துககொண்டிருப் பவள. ஆனதுபறறி உனனைக காட்டுகக்குப்போயிருகக்கும்

---

1 பாதிசரீரம்

படி ஆஜ்ஞாபித்த மாதரத்திலேயே எனினையும் .காட டிவீருகுமபடி ஆஜ்ஞாபித்ததாகவே ஆயிறறு. ஸதிரீ கஞ்சுகஞ்ச தநதையாயினும பிளஞ்யாயினும தாயாயி னும ஸஹோதராகளேயனறிக கதியாகமாடடாராகள். அவாகள தமகுத தாமே ஸவதந்தராகளாகுமாடடார கள். பாதந்து ஓருவன் மாதாமே அவாகளுககு இவ வுலகத்திலும பாலோகத்திலும எபபொழுதும கதியா வான. மறறையாவனும அலன ரகுகுலத்திறபிறந்த மஹானுபாவனே! நீ இபபொழுதே நுழையகூடாத கானகத்திற்கு பரயாணமாயப புறபபடுவாயாயின, நானும உனககு முனனமே கூரான தாபபமுடகளை மிதிதது கொணடு போகினறனன. அஞ்ஞனமான முளபு நடந்து செலலவேணுயின பினனே வருகின்ற உனககு அவைகளின மேல அடியிடுவது வருத்தமாயிராது. நீ வீரணைகயால எனனபபோனற பெணபிளளையை ஒணடிபாக அரணய தத்திறகுக கொணடு சென்று எபபடி காபபாறறுவோமென றறு பயபபடலாகாது. 'நான வரவேண்டாமெனறால வந்துகொணடிருக்கினறாளே' எனறு பொறுமைபபடு வதும, 'இங்கேயே ஸுகமாயிரு' எனறு சொலலியும 'எனவாகதத்தையை உலலங்கன்ஞசெயது அரண்யதில காயகிழங்குகளைத தின விரும்புகினறாளே' எனறு ரோ ஷமும உனககு உணடாகுமாயினும, குடிதது மிகுந்த [1]நிஷித்த ஜலத்தை விடுவதுபோல அவைகளை கனறுக விடடுத.தொலைத்து எனனிடதில விஸ்வாஸம வைதது எனனையுங்கூடவே அழைதது[க]கொண்டு போவாயாக. அபபொழுது பர்தகாலை விடடுப பிழைகுமபடியான பாபமும எனககு சேராது. 'மேடையை விடடுக காட டுககு என வருகினறாய' எனனவேண்டாம மேடையின

1 சாஸதாங்களில கூடாதெனறு தகையபபடட.

மேலிருபபதைதகாடடிலும, விமானஙகளினமேல இருப பதைதகாடடிலும, அணிமாதி ஸித்திகளைபபெறறு ஆகாயததில திரிவதைதகாடடிலும மற்றும எலலா இரு பபுகளைக காடடிலும பாத்தாலை அலலாலித்து அவ னது பாதஙகளில சுபரூலைஷ செய்கையே மேலானதி பாததாவிடத்தில கடகதுகொளளவேண்டும விஷயத் தைக குறிதது எனககுத தாயும தகதையும அனேக விதஙகளாக உபதேசித்திருககினறனர ஆகையால எபபடி கடகதுகொளளவேணடுமோ, அதை எனககு இபபொழுது ஒருவரும கறபிககவேணடிட அவசய மிலலை அரண்யம பரவேசிகககூடாததாயினும, ஜன ஸஞசாரமினறியதாயினும, பலவகை மருகஙகளால சூழ் பபெறறதாயினும, விசேஷித்துப பெரிமபுலிகளும செக காயகளும நிரமபபெறறதாயினும, கான தபபாமல உன னேடுகூடவே வருகினறனன. 'இபபடிபபட முயறசி யால வருத்தம ஸமபவிககும' எனபாயோ? [1] த்ரைலோக் யாதிபதயம கிடைதாலும அதைதகூ கணிசியாமல பாத் தாவுககுச சுஸ்ரூலைஷ செய்யும வரதத்தைதத் தவிர மற் றை எதைதயும நினையாமல எனதாய வீடடிலிருபபதுபோ லவே உனனேடு கூட அரண்யதில ஸுகமாயிருபபேன வீராகளிறறலவனே! கான உனககு எபபொழுதும சுப ரூலைஷ செயதுகொண்டும, இகதரியஙகளை அடககிக கரம போகஙகளைத் துறநது பரஹ்மசாரயததை ஆசரிதது கொணடும, புஷ்பஙகளினினறும பெருகிவருகினற தேன களின மணஙகமழுப பெறறு அழகான வனஙகளில உன னுடனகூடி க்ரீடித்துக்கொண்டுமிருபபேன. பிறருடைய அஹங்காரத்தைதப போககுக தனமையனே! எனகுகுப பெருமையை விளககும பரமோபகாரனே! ராம! நீ

---

1 மூவுலகஙகளுககும பரபுவாகை

அரண்யத்தில எனனையும, உனனைச் சரணமடைநத மற்
றை ஜனங்களையுங்கூடக காபபாறறுகைககு வலலவனு
யிருகைகையில, எனனைக காபபாறறுவதற்குச சொலல
வேணடுமோ? நான இபபொழுது உனனுடன கூடவே
அரண்யததிறகு வருகினறனன இதறகுக கொஞசமா
யினும ஸகதேதஹம வேண்டாம் ஆகையால 'அதைப
பறனஞசெயயவேணடும, இதைத் தினனவேணடும' என
று உனககு வநதததை விளகக்காமல உனனுடனகூட
வே இருகக்கினறனன நீ மிகுநத புத்தியமைநதவன;
மேலும எனககு நாதனயிருபபவன, இபபடிபபடட உன
னுடன கூட இருகக்கையில, நான எவவளவும பயமினறி
அரண்யததிலுளள நதிகளையும, பர்வதங்களையும, குட
டைகளையும, வன்ங்களையும பாரக்க விரும்புகினறனன.
நான, வீராகளிற றலைவனகிய உனனுடன கூடி பாரதத
ரு பயமுமினறி மிகக மனமகிழசசியுடன, ஹம்ஸங்க
ளும நீரக்காகங்களும நிறைநதது அழகாயப புஷ்பிதது
விளங்குகினற தாமரை ஓடைகளைப பாரக்க ஆசைபபடு
கினறனன. நான வரதங்களில மிகக மனஒக்கங்கொ
ண்டவளாகி அவைகளுககு வேணடிய நியமங்களுடன
கினறு அவ்வபபொழுது அநதநதாமரைக குளங்களில
ஸ்நானஞசெயவேனனறி, ஸ்நானததிறகாக வெநநீரை
வேணடேன. நீண்டழகிய கணகளையுடையவனே! அந
ந தாமரைகுளங்களில உன்னுடன கூடி மிகுந்த ஸ்ந
தோஷ்ததுடன விளையாடிகொணடிருபபேன. இங்
னம அரண்யததிலாயினும உனனுடன கூடி ஸகதோஷித
திருபபேனனறி, நூறு ஆயிரம ஸம்வதஸரங்கள கடநது
சென்றாலும எனக்குத் தெரியாது இனிப பதினைகு
ஸம்வத்ஸரங்கள எவவளவு? உனனைவிடடுப பிரியிலோ,
ஸ்வாகமாயினும எனக்கு ஸம்மதமன்று. புருஷர்களிற

றலுவனே ! எனக்கு ஸவாகக்ததில வாஸம நேரிடுமாயி னும உனனைப பிரிநதிருபபேனாயின, நான அனைதயுங்கூட ளளளளவும விரும்பமாடேடன. [1]அரண்யம மிகவும

---

1 இதறகு—' அஹங மயிஷயாமி வநம ஸுஉகாமம மருமாயு தம வாநர வாரணாயுதம । வநே நிவத்ஸயாமி யயா பிதுராஜ்ஞா தவைவ பாஉாவுபஜ்ஞாயை ஸம்யதா ।। அநய ஸாவாமநுரகத சேதஸம் தவயா வியுகதாம மரணய நிஸ்சிதாம । தயஸவ மாம ஸாயுகுரு ஷவ யாசநாம நதே மயாதோ ஹுருதா ஸவிஷயதி' எனறு மூலம இதறகுத தோறறும உடகருதது—(ஸுஉகாமம வநம) நிரம பவும கஷடபபடடு பரவேசிகக்ககூடியதாகிய அரணயததிறகு, (மயிஷயாமி) போகப போகிறேன உனனுடன வரபபோகிறே னெனறபடி அநத அரணயம, (மருமாயுதம) மருகததோடுகூடி யது அதாவது—மாரீசன மருகவேஷந தரிதது அஙகு வருவா னெனறபடி அஙகு மாரீசன மான வேடம பூணடு வருவாலுயின, அதைப பாரதது நீ விரும்ப அதறகாக நமகருப பிரிவு நேரிடும அபபொழுது மீளவும நமமைகூடடுவிபபவன யாவன் ? நீ" எனனை விடடுப பிரிநது எபபடி நிலபெறறிருப்பாயுன்று ராமன சிநதிதது கொணடிருகையில, ஸீதை, (மருமாயுதம) மாரீச மருகம வருமாயி னும, (வாநரவாரணாயுதம) வானரஸ்ரேஷடாகளோடுகூடியது வானரஸ்ரேஷடாகளாகிய ஸுகரீவாதிகளோடு கூடினதாகையால மீளவும நமசோதரிககு ஹானி உணடாகாதெனகிறுளெனறு கருதது (வநே) வனததில. முகலடியில (வநம) எனறமையே போதுமாயிருகக, மீளவும (வநே) எனறதலுல அசோகவனமென று விசேஷிகக கொளளவேணடும (யயாபிதுராஜ்ஞாயை) தாதையின் மாளிகையில இருபபதுபோலவே, (வதஸ்யாமி) வஸிததிருபபேன அபபடி அசோகவனததில இருநதாலும, (தவைவ பாஉாவுபஜ்ஞாய ஸம்யதா) உனது பாதங்களையே மனதிற சிநதிதது கொணடு ந்யமந தவறாமல இருப்பேனென்று கருதது (அநயஹாவாம) ராவணன கொணடு போவாலுயினும, உனனிடததிலேயே என் மனது பறறியிருககும, பாத்தாவானதுபறறி கொளாவதிலுல அங் ஙனம இருபபதிலல, (அனுாகததசேதஸம) அநுராகததிலுலும,

நுணழுயகூடாததாயினும, அநகுகுரஙகுகளுமபாஷ
களுமமறறுமமிருகஙகளுமகிரமபியிருபபினும, நான
பயபபடாமல கூடவே வருவென நான உனது பாதங
களில சுப்ருஷை செயதுகொணடு தநதையின வீடடிலி
ருபபதுபோலவே ஸுகமாயிருபபேன உன பாதஙகளை
பறறினவாகுப் பயம யாது? யான உனனைத தவிர மற
றை ஒருவரிடத்திலுமமனம பறறப பெறுதவள; உன
னிடததிலேயே மிகுநத அனுராகமுடையவள், நீ விட
டுபபோவாயாயின, மரணம அடைவதாக நிசயித்திருப
பவள, ஆகையால எனனை அரணயதத்திறகு அழைத்
துககொணடுபோவதலை உனகுச சிறிதுமபாரம உனை
டாகாது' எனறனள புருஷத்திலகமிய ராமன தாமத
தில மிகுநத பரீதியுடையவனுயினும, அவள சொனனது
தாமயுகதமாயினும தனது அனபுநாயகியாகிய அமமடந
தையா மணி அஙஙனம மனலருததபடுவதைத பொ
ருதவனுயினும, அஙஙனஞசாலலி வணடிநகொண
டபோதிலும, அவளைக கூடவே அரணயதத்திறகு
அழைதது்ககொணடு போக விருபபஙகொளளவிலலை
அவளை அரணயதத்திறகு அழைதது்க கொணடுபோய
மெலிவிபபது தாமமனருகையாலும தாமதத்தில மிகுந
மனவிருபப முடையமானுகையாலும பதனியினிடததில

என மனது உனனிடததில பறறியிருகக மெனறபடி (தவயா வியுக
தாம) உனனை விடடுப பிரிநதபொழுது, (மரணய நிஶ்சிதாம) தலைப
பினனலை உசசுருககாகபபொகடடுகொணடுசாக நிசசயித்திருககி
னற, (மாம) எனனை, (நயஸவ) ஹநுமானை யனுபபுவது முதலியவற
றின மூலமாக அழைபபித்துக கொளவாயாக (யாசநாங குருஷவ)
பராதத்தனையை ந்றைவேறறுவாயாக தேவதைகள பராதத்திதத
வண வதத்தைச செயவாயாக (அதஃ) ஆனதுபறறி, (மயா) எனறுவ
(தே) உனககு, (ஶுஶ்ரூஷா) பாரம, கலேசம, அதாவது-ஶ்ரமம
(நஹவிஷயதி) உணடாகாது எனறு ரஹஸயாததம

ப்ரீதி மிகுதிகுகைப் பெற்றவளுகையாலும் அவளைக் கூடவே அழைத்துகொண்டு போவதாக நெஞ்சிலும கினைகைவிலலை. மேலும அவளைக் கூட வராமல நிறுத்துவதற்காக வனவாஸத்தில உண்டாகுக துகைங்களைக் குறித்து வெகுவாக மேலுவருமாறு கூறுவதை தொடங்கின ன. இருபதேழாவது ஸர்கமும் முற்றிறறு.

ராமன வனவாஸம மிகவும துக்கதுக கிடமென று வீதைகுச சொலலுதல

ஸீதை இவ்வனைய சொலலிகொண்டிருபபினும, ராம ன தாமவுகளை உணர்ந்து அவைகளில மீகுகத பரீதியுழு டையவளாகையால வனத்தில உண்டாகுக துகைங்களைச நிந்தித்து அவளைத் தனனுடன அழைதது துகொண்டு போக ஸம்மதிகைவிலலை அந்த தாமஸவபாவன, கண்க ளிரண்டிலுங கணணீர தளும்பபபெறறுக கலைகைமுறறிரு கினைற அமமடந்தையை ஸமாதானப படுத்திகொண்டு அவ்வேயே நிறுத்திவிடுவதாக உதேசித்து மீளவும அ வளைப பார்த்து 'ஸீதே நீ பெரிய வம்சத்திற் பிறந்தவள; மேலும எப்பொழுதும தாமத்தில ஆஸகதியுடையவள; நீ இவ்வேயே இருந்து தாமங்களையே ஆசரித்துகொ ண்டிருபபாயாக உன்மனத்திறகு ஸுகம உண்டாவதை மாத்ரமே பார்கைவேண்டும. தூரபலமான மேனியுடைய வளே! என வார்த்தையைக கேட்பது உனககு தாமமா கையால, நான சொலலுகிறபடி நீ செயயவேணுமேயன றி, உனககு ஸ்வாதந்தர்யம யுக்தமன்று. அரண்யத்தில பல கஷ்டங்கள இருகின்றன. அவைகளைச் சொலலுகின் றேன, கேள. ஸீதே! அரண்யத்தில வாஸஞ செயயவேண

டுமென னும அவவெண்ணதனை விடடுத தொலபபாயாக. பாவேசிபபதறகுச சகயமலலாத மஹாரணயத்தில பல கஷடங்கள நேரிடுமென று ஜனங்கள சொல லுகினறாகளனறோ உனது மேனமையை விரும்பியே கான இவவாதத்தையச சொலலுகினறேனனறி, உனனைக காபபாறறக கஷடமாயிருபபதுபறறியனறு அரணயதில எபபொழுதும ஸுகமே நேரிடாது எபபொழுதும துககமே ஸமபவிகுமெனபது எனகுத தெரியும மலைகளினறும அருவிகள விழுதலாலுணடாகுங கோஷஙகளும, அம்மலையின குகைகளில வஸிககும ஸிமஹஙகளது கரஜனசபதஙகளும கேடக மிகவும துககமாயிருககும ஆகையால அரணயதில வஸிபபது மிகவும கஷடம. ஸீதே! ஜனஸஞசாரமினறிய பரதேசஙகளில சஞலகையினறி மனம போனபடி கரீடிதது கொணடு மதிதது திருகினற ஸிமஹம புலி முதலிய மஹா ம்ருகங்கள, நமமைப பாரதது பொழுதே வியபபாயிருகினறமையால பரபரபபுற்று அடிபபதறகாக எதிரதது தாடி வரும ஆகையால அரணயதில வஸிபபது கஷடம் அநகுளள நதிகள எபபொழுதும முதலைகளோடுகூடி மிகவும சேறு நிரமபி யிருக்கப பெற்று மதித்த யானைகளுககும தாணடகூடாதிருககும. இனி நமமைபபோனறவாகளுககு அவைகளைத் தாணடி அககரை போயச சேரத தரமா? ஆகையால அரணயதில வஸிபபது மிகவும கஷடமாயிருககும. அநகுளள வழிகளில அனைதது, காலைபபிடிதது சுற்றிகொணடிழுககுமபடியான கொடிகளும சுருககெனறு குதது மபடியான முடகஸ்ரும நிறைநதிருககும. காடடுக கோழிகள பயஙகரமாயச சபதிதது கொணடிருககும. காம அவவொலியை எபபொழுதும கேடடிலோமாகை யால நமககுமிக பயஙகரமாயிருக்கும. அவவழிகளில

ஜலமெனபது கொஞ்சமும் அகப்படாது. கடகதுபோவது ரொமபவும் கஷடமாயிருககும. பகலெல்லாம கரியகிழ ங்குகளுகககாகத திரிநது கஷடபபடடு ராத்திரியெலலாம் வெறுகதரையில தாமே பரைதது பரபபின இலைகளில் படுததுககொணடு கித்ரை போகதவேண்டிம. ஆகையால அரணயத்தில வஸிபபது மஹா கஷடமே ஸீதே! இரவும பகலும நியமததுடனிருநது தாமே செடிகளினினறும பறித்த பழங்களைத் தினறு அவவளவோடு தருபதி அடைநதிருககவேண்டும் மறறை ஏதும அகபபடாதா கையால அரண்யத்தில இருபபது கஷடம மைதிலியே! அரணயததில சகதிகுப பொருநதியபடி உபவாஸமிரு ககவேண்டிம மரவுரிகளையே வஸதரமாக உடுத்து ஜடை களைத தரித்திருகக வேணடிம பரதிதினமும தேவதைகளு ககும, பித்ருகளுககும, அவவபபொழுது வரும அதிதி களுககும விதியினபடி பூஜைகளைச செயதுகொணடிரு ககவேணடிம. எபபொழுதும நியமததில முயனறு அதைதத தவறுதிருகக வேணடிம. மேலும, தினந தோறும வேளைகளுகு வேளை காலை மாலை இடைக ளில மூனறு தரம ஸநானஞ செயயவேணடிம. ஆகை யால் அரண்யம போயிருபபது மஹா கஷடம். இளம பருவமுடையவளே! வானபரஸதாகளாகிய ரிஷிகள செயயும விதததினபடி தானே புஷபஙகளைப பறிதது க கொண்டு வநது பரதிதினமும அகனிவேதிகையில பலி கொடுத்துக கொணடிருககவேணடிம மைதிலியே! வன த்தில வஸிபபவா நியமத்தோடுகூடிய ஆஹாரஙகளையே உடகொண்டிருககவேண்டியவர்கள, ஆகையால தினந தோறும காய கிழஙகு முதலியவை. எவ்வளவு அகபபடு மோ, அவவளவு மாதரத்தோடே கருபதி அடைந திருககவேண்டிம. ஆகையால அரண்யத்தில வஸித்திரு

பபது கஷ்டமம். அங்குக காறறு எபபொழுதும. அதிக மாக வீசிகொணடிருகுகும ராதரியில இருட்டு அதி கரித்திருகுகும இதில எபபொழுதும பசி அதிகோரமா யிருகுகும இபபடிபபட்ட பெரும பயங்கள அங்குணடு. ஆனுதுபறறி அரணயததில வாஸ்து செயவது மிகவுங கஷ்டமாயிருகுகும சோபழுடையவளே! மிகவும் பெரு த்த உருவங்களையுடைய மலைபபாமபுகள பலவும மதித தீப பூமியில புரணடுகிரணடிருகுகும. அவைகளைப பார் குமபொழுதே உனனைப போனறவளுகுத திகில உணடாகாதிருகுகுமா? ஆகையால அரணயததில இருபபது மஹா கஷ்டம நதிகளில இருபபவைகளும் நதிகளைப போலவே குடிலமாகப போகினறவைகளுமாகிய ஸாபபங களை வழிகளில குறுகுகாகப படுதது கொணடிருகுகும. ஆகையால அரணயவாஸமம மிகவுங கஷ்டமாயிருகுகும. துரபபலமான சரீரமுடையவளே! அரணயததில விளக்கு வெடடுப பூசசிகளும, தேளகளும, புழுகுகளும, கொசுகுகளும, காடடுகுகளும, எபபொழுதும பீடிதது கொணடிருகுகும, நீ அவைகளைப பொறுகுக முடியாய. ஆகையால அரண்யததில வஸிபபது கஷ்டம ரோஷ முடையவளே! அரணயததில மூளைநுளைள வருகுஷஙக ளும தாபபம தாணல முதலிய புறகளும கிளைகளும நுனி கள் ஓடிதது ஒனறோடொனறு பினனிகொணடு நுழை யகூடாதிருகுகும. கடதது. செலுக கொஞசமாயினும இடைவெளியிலலாதிருகுகும. ஆகையால அரணயததில இருபபது மஹா கஷ்டம மேலும காடடுப புறஙகளில வஸிபபவாகளுகுகுச சரீர் கஷ்டஙகள் பலவும உணடாகும, பலவித பயங்களும தோனறும. ஆகையால அரணயததிலிருபபது கஷ்டமாயிருகுகும அங்கு எபபொழுதும கோபததையும லோபததையும விடடிருகுக வேணடும

தவதநிலேயே புத்தியை நிலைநிறுத்தவேண்டும பயத்தை விளைக்க வல்ல ஸிம்மஹாதிகள புலப்படினும பயப்படாதிருக்கவேண்டும ஆகையால அரண்யத்தில வஸிப்பது கஷ்டமாயிருக்கும. இங்ஙனம இருப்பதுபற்றி நீ வனத்திற்குப் போவது போதும உனக்கு அரண்ய வாஸம தகுந்ததன்று இதை நீ ஆலோசித்துப பாராகையில வனத்தில வஸிப்பது மிகவுங் கஷ்டமென்றே எனக்குத் தோற்றுகின்றது' என்று இவ்வாறு மொழிந்துநின்றனன மஹானுபாவனாகிய ராமன, தன்னை வனத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போக மனம இல்லாதிருக்கக் கண்டு ஸீதை அவனது வாதத்தையப பாராட்டாமல மிகவும மனவருத்தமுற்று அவனைப பாராது இங்ஙனஞ் சொல்லினள இருபதிதடவது லாகவம முற்றிற்று.

{ஸீதை, தான காட்டுக்கு வாராதிருக்க முடியாதென்று ராமனுக்குச் சொல்லுதல்}

ராமன இவ்வாறு சொன்ன வாதத்தையக கேட்டு ஸீதை மிகுந்த மனவருத்தமுற்றுக கண்களிரண்டிலுங் கண்ணீர் தளும்பி முகம மழுங்கப பெற்றவளாகி அந்த ராமனைப பார்த்து "நீ மனவாலனஞ் செய்யும விஷயத்தில எந்த எந்த தோஷங்களை மொழிந்தனையோ, அவை யெலலாம உனது நேசத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு உன்னுடன கூடியிருக்கின்ற எனக்குத் தோஷங்களல்ல; குணங்களே ஆகுமென்று நிச்சயித்துக்கொள்வாயாக ராமா! மான்களும, ஸிம்மங்களும, யானைகளும; பெரும்புலிகளும, சரப மிருகங்களும, பெரியசாமர மிருகங்களும, பக்ஷிகளும, மற்றும அரண்யத்திலுள்ள மிருகங்கள யாவும உனது

உருவம்போனற உருவதனை முனபெபொழுதும பாரத்
திராதவையாகையால உனனைப பாரததமாதரததிலேயே
பயபபடடு அபபுறம சனறு போகக்கடவனேவையனறி கம
கதமுனனே வநது அடிககுமெனபது சேராது 'அவைக
ள எனனைபபாரதது எனை பயபபடுமோ?'எனனில், பயம உனை
டாகுமபொழுது அனைவருமப பபபதிவாகளேயனறே?
ஆகையால அவைகளைப பறறி எனககுப பயமே கிடைடா
தும்மேலும, உனனைப போவெனறு சொனன ஆஜஞையே
எனககும போவதறகு ஆஜஞை ஆகினறது. ஆகையால
உன தகணதையினது ஆஜஞையினபடிககு காலமும உனனு
டனகூடவே போகவேணடியவளாப விடடனன ராமா!
நீ எனனைக கைவிடடுப போவாயாயின உனனைப பிரிநத
தறகாக கான பூரணாகளை விடவேணடியது தாமம ராகு
குலததிற பிறநதவனோ! கான உனது பாரஸவததில இருப
பேனயின, தேவாகளுககுத தலைவனாகிய மஹேநதரனையி
னும தனககுளள சகதியளவு பரயதனஞ செயயினும
எனனைத திரஸகரித்துக கொணடுபோக வலலவனலலன
பாத்தாவைப பிரிநத மடநதை எவவளவும பிழைத்திரு
ககமுடியாளை. இவவிஷயதில நீ எனககு மிகவும உபதே
சஞ செயதிருககினறனை எலலாமறிநதவாகளிற றலைவ
னே! இதுவேயனறி முனபு நான எனன தநதையின அக
தில இருககுமபொழுது எனககுக காடடிலவஸிததிருக
வேணடிவருமென்று ஜோதிஷஜ்ரஸதரமுனைர்த. பார
ஹ்மணாகளை சொலலக கேடடிருககினறனை இது நிஜம.
மஹாபலனே! நான, முனபு ஸாமுதரிகலக்ஷணங்களை
தெரிநத பாரஹமணாகள் எனககு வனவாஸம் நேரு
மென்று சொலலககேடடு அதுமுதலாக பரதினமும
ஏபபொழுது வனதறகுப போவேனென்று உதஸாஹப
டுதக கொணடிருககினறனை லக்ஷணங்களை யறிநத

அந்த ப்ராஹ்மணாஸ்கள் சொல்லியபடி நான வனத்தில் கொஞ்சகாலம் வஸித்திருக்க வேண்டுமேயானால்? காட்டுக்குப் போக நேரும்மென்பதாக பெரியோர்களால நிர்த்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிற எனக்கு உனனுடனகூட வனத்திறகுப் பேர்கவேண்டுமேயன்றி மறறை வேறுவிதமாக அதைச் செலுத்திக்கொள்ள வழியில்லை. பெரியோர்களின ஆதேசத்தைப் பறறி வருகின்றேனன்றி எனது இச்சையைப்பறறியன்று நான அந்த பராஹ்மணர்களது வாக்கியத்தை ஸத்யஞ் செய்வதற்காக உனனுடனகூட அரண்யத்திறகு வருகின்றனன். அதறகுத் தகுந்தபடி வனவாஸத்தை ஏறபடுத்துங் காலமும் நேரிட்டது. ஆகையால் தபபாமல உனனோடு வருகின்றனன். அந்த பராஹ்மணர்களது வாக்கியத்தை ஸத்யமாகட்டும். வனவாஸத்தில பலவிதகஷ்டங்கள் நேரிடுமென்று எனக்குத் தெரியும்; ஆயினும வீரஞ்சிய உனக்கு அவை நேர மனத்திடமில்லாத புருஷாகளுக்கே அவை ஸம்பவிக்குமென்று உறுதியாகச் சொல்வேன். நான எனது தந்தையினகத்தில கனனிகையாயிருக்கும்பொழுது ஓருநாள என தாயாருடைய அருகில இருக்கையில, ஸந்தோஷமபனனீயாகிய ஓரு தாபஸஸ்த்ரீயானவள என்னைப பார்த்துக கொஞ்சம வனவாஸம் நேரிடுமென்று சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றனன நான இங்கு வந்தபினபு உனனுடனகூட கங்கையினகரை யிலுள்ள தபோவனம் முதலியவற்றில சிறிதுகாலம் வாஸஞ்செயய வேண்டுமென்று ஆசைபபட்டுக்கொண்டிருந்தேன்லலவா! காதா! முனபு உனனையும் எனது அபிப்ராயம நிறைவேற்றுமபடி பலவாறுக வேண்டி, நீயும் அபபடியே ஆகட்டுமென்று அருளபுரியப் பெறேறயிருக்கின்றனன. ராஜ்யமசந்தில பிறந்த மஹாவீரனே! எனக்கு வனவாஸம போவது மஹாத்ஸவமாயிருக்கின்றது. ஆனதுபறறி

காள வனமேபோவதறகு வியாபாரங்களை யெலலாமொழி
த்துகொணடு ஸித்தமாயிருககினறனன உனககு கேஷ
மம உணடாகவேணுமெ சூரலகிய நீ வனதில வாஸஞ
செயதுகொணடிருககுமபொழுது, உனககுச சுபாநுஷ
செயயவேணடுமெனறு யான விருமபுகினறனன அது
வனறே எனககு நிரமபவும பரியமாயிருககினறது நீயும
ஆயாஸமதிகள ஒனறுமினறி நிரமலமாகிய மனககருத
துடையனை; காணும பரேமததுடன பாதுகாவாகிய
உனனைப பினதொடாகது உனமனககருதைத அனுஸ
ரித்து என பாபஙகளைப போககடிதது கொளகினற
னன. 'இஙகேயே இருநது குலதெவதையை ஆராதி
துப பாபஙகளைப போககடிதது கொளளலாமே என
பாயோ? அபபடியனறு; எனககுப பாதுகாவே தெயவம;
அவனைக காடடிலும மேலனை தெயவம எனககு இலலை
இவவளவேயனறு, பரலோகததிலும உனனுடனகூட இ
டைவீடிலலாமல சோகதிருபபதே எனககு மஙகலகரமாயி
ருககும. மஹாமதியே! 'இவவுலகததில தாயை முதலிய
வாகளால எநத ஸ்தரீ எநதப புருஷனுககுத தாஸமது
வாணுஷாதி தாமஙகளுககுரியபடி தாரை வாதது
கொடுககபபடுவாளோ? அநத ஸதரீககுப பரலோகததி
லும அநதப புருஷனே பாதுகாவாக நேரிடுவான்'எனனும
பரிசுததமாகிய இவவேதவாகயதனை மஹாயஸஸ்விகளா
கிய பாரஹமணாகள சொலலக கேளவியுணடலலவா? நீ,
ஸதாசாரஸமபனனையும பதிவரதையும உதகபூரவகமா
கப பரிகரஹிககப படடவருமான பாரையையாகிய எனனை
வனதிறகுக கூடவே அழைதது கொணடுபோக அபிப
ராயப படாதிருபபதறகுக காரணம யாதோ? காகுதத
னே! நான உனனிடதில பகதியோடிருக்கினறனன;
உனது வாதஙகளையே கைபபறறி ஆசரிககுக தனமைய

ளாயிருக்கின்றனன்; நீ எங்குக கைவிடுவாயோவென்று மனவருத்த முற்றிருக்கின்றனன்; மனக்களிப்பு கேரிடினும மனவருத்தம கேரிடினும உன்னிடத்தில ஓர மனக்கருத்தே நடத்துகொளபவளாயிருக்கின்றனன்; உன்னேடொத்த ஸுகதுக்கங்களையுடையவனுமாயிருக்கின்றனன்; இப்படிப்பட்ட என்னை விடுப்ப போகலாகாது; கூடவே அழைத்துக்கொண்டு போவதே உனக்குத் தகும. இப்படி மனவருத்தப்படுகின்ற என்னை வனத்திறகு உன்னுடன்கூட அழைத்துகொண்டுபோக அபிப்பாயப்படாது போவாயாயின, கான விஷத்தைத் தின்றோ, நெருப்பில குதிக்கேதா, நீரில விழுங்கேதா பாணனகளை விடுவிடுகின்றேன' என்று மொழிந்தனள் அந்தப்பெண்பிள்ளை இங்ஙனம பலவிதமாக அரண்யத்திறகு அழைத்துகொண்டு போகவேண்டுமென்று ராமனை வேண்டிகொண்ட போதிலும, அந்த மஹாபாஹுவானவன் 'ஜனஸ்தானத்திலலாத அரண்யத்தில ஸுகுமாரியாகிய என்னைப நாயகி நடந்து செல்வது அரிது' என்று நினைத்து அவளை அழைத்துகொண்டுபோக ஸம்மதிக்கவில்லை. அந்த ஸீதையும, ராமன இவ்வாறு அழைத்துக கொண்டுபோக முடியாதென்றுரைத்த வார்த்தையைக கேட்டுக கண்களிரண்டினின்றும பெருகி வருகின்ற அதயுஷ்ணமான கண்ணீர்களால பூமி முழுவதும நனைத்து விடுபவளபோல மிகக மனவருத்த முற்றனள் இங்ஙனம் மனவருத்தப்படுகொண்டு கோபசோகங்களை மேலிழுப்பெற்று மேன்மேலும சிவந்து வருகின்ற திருவதாத்துடன் கூடியும அந்த ஸீதாதேவியைப பார்த்து மிகுந்த மதியுடையோனுகிய காகுத்தன தன்னோடு வராமல நிறுத்தும்படிக்குப பல்வாறு நல்வார்த்தைகள சொல்லினன. இருபதினாண்டாவது ஸர்க்கம முற்றிற்று.

வீதை, ராமன காட்டுககு அழைதது கொணடுபோக முடியா தெனபதற்கு ஆகூபகு செயதல.

ஜனகராஜன புதலவியாகிய ஸீதாதேவியானவள அங்ஙனம ராமன கலவாததைத சொலலிக கொணடிருக்கையில, எபபடியாவது ராமனுடன சென்று வனத்தில வஸிகக வேண்டுமென்று முயன்று அகன்ற மாரபையுடையவனும மிகுந்த சூரதனமை பொருந்தியவனும ரகுகுலாலங்காரனுமாகிய தன பாத்தாவைப பாரத்து ஸ்நேஹதத்தினாலும ஸவாதீனனெனகிற எண்ணத்தினாலும மிகுதியாலும பலவாறுகத திரஸகரித்துச் சொலல ஆரமபித்தனள [1] ராமர உனனிடதில ஸௌகதாயம் மாத்

I இதறகு மூலம .— 'கிந்தவாமநயத வைதேஹஃ பிதாமே மியி லாயிபஃ।ர்ம ஜாமாதரம ப்ராபய ஸதரியம புருஷவிதீரஹம' (ராம) மனகளிபபுறச செயபவன, மேலுகுப புலபபடுகினற உருவததின் ஸௌஷடவததை மாதரம பாரத்து வஷிஷடா (ராமன)என்று போவைதது உனகு ஊளளஸாரமிலலையென்று தெரிந்து கொணடு, அபபடிபபட்ட ஸாரமுளளதென்று தெரிவிகுமபடியான (சதருகனன) எனனும பேரைக கடைசிதமபிககு இடடனர ஆனதுபறறியே 'ராம இதயஹிராமேண வடஷா தஸய சோஜிதஃ। நாமயேயம மூருஸி சகரே ஜுதப்ரயிமமங்மலம'என்று சரீரததில ஸௌஷடவதததைப் பறறியே அநதப் பேரை இட்டனரென்று மஹாகவி மொழிந்தனன அது ஜகதிறகு மங்கலகாமாகுமபொழுது அந்த ஜகததில அடங்கியுளளகுஏன இபபடியாயிறறு (ராம) 'ஸஹஸாநாமதஸதுலயம' எனகிறபடியே ராமநாமமொனறே விஷ்ணுஸஹஸரநாமங்களோடொதததாகி அவையினதறகு முளள சகதி யமைந்திருககும அப்படிப்பட்ட நாமதததையுடைய உனனுடன ஸமபநதம் பெறறிருந்தும் எனககு இவவளவு ஏனோ? (வைதேஹஃ) விதேஹ வம்சததிற பிறந்தவன, 'காமணவஹ்ரி ஸம்வ்ருதியிமாஸயிதா ஜநகாத்மயஃ' (காமததிலேயே ஜனகாதிகள வித்தியைப் பெற்றனர) என்கிறபடியே காமங

ரமே யிருககினறது. அதைப பாரத்து எலலோரும ஆன

களைக கைவிடாமலே மோகூவிதிககு பரயதனம செயபவராகை யாலும, அகாமஙகளை ஸஹதாமசாரிணியாகிய பதனியோடு கூடவே ஆசரிகக வேணடியவராகைபாலும பதனீவியோகததில பழகபபடாதவரெனறபடி (வைதேஹஃ) பிறநதது முதலாகத துகக மெனபது அறியாமலிருநது இபபொழுது எனனைப பெறறதற்கு எலலாத துகஙகளையும அனுபவிகக வேணடியதாக நேரப பெறறவா (மியிலாயிபஃ) மிதிலைககு பரபு-ஈ என்னைக கைவிடடுப போனதறகு அநத பரபு மனவருததபப படுவாராயின, அவரது மிதிலை முழுவதும மனவருததமுறுமெனறு கருதது (மியிலாயிபஃ) ஒரு தேசததை முழுவதும தன புஜபலததிறல பரிபாலிதது வருமபடியான வருககு, ஒருவன ஒரு ஸதரீயைத தன புஜபலததிறல பரிபாலிகக முடியாமற போனெனனறு தெரியுமாயின மனது புணபடடிருககுமலலவா ? இப்படிபபடடவராகிய (மே பிதா) என் தநதை ஜனக மஹாராஜனெனக பிளளைகள ஸமாததாகளாயிருப்பாகளாயின், காடடுககு அனுபபத துணிநத தநதைகளும உணடு என தநதை யோ நான ஸாமாதயமுடையவளாயினும, காடடுககுப போவதைத கேடபாராயின, மனவருததபபடுவா தனியாயிருநது பொறுததிருப்பதறகுங்கூடச சகதியறறிருககும புதலவியாகையால,கைபபறறினவனிடததில இருககுமபொழுதே பிழைததிருபபவளும அதிலலாமற போகுமாயின, முதலே நசிதது போகுமபடியானவளுமாகிய என்னைபபோனற பெணபிளளையைப் பெறறுக கெடடுபபோனெனற படி. இபபடிப்பட்ட ஜனகா (ஸதரியம புருஷவிதரஹம்) மேலுககுப புருஷாகாரம நேரபபெறறு வாஸதவததில பெணபிளளையாகவே யிருப்பவனென்றபடி இரீடமும பீதாமபரமுமே பேதததைதகாட்டுகினறது , அவையிலலாமற போகுமாயின், ஸதரீயெனபதறகு எளளளவும ஸநதேஹமிலலை யெனறபடி அநதக கிரீட பீதாமபரஙகளுமிலலை. அவை யிருககுமாயினும புருஷசிஹனஙகளாகையால அவைகளைப பறறியாவது உனனைப புருஷனெனறு நினைதது அரணையததில யாவரும கெடுதிசெயயாதிருபபா அபபடி அவை ரகஷகஙகளா யிருககுமெனறபடி (புருஷவிதரஹம) மேலுககுப் புருஷனது ஆகாரம பெறறிருககினறனை ஆனதுப்பறறியே இப்படிபபட்ட

கதப படுகிறாகளே யனறி மற்றுப பெளருஷமு உனக

அனாததம நேரிடடது. (புருஷவிதீரஹம) புருஷனபபோனற ஆகாரமேயனறி அது சதருகளை வெலல வலலமையுளள தலல பயி ாக கழனியினிடையில் நாடடபபடட மருளபோனறவ னெனறபடி. இபபடிபபடடவறகிய (ஜாமாதாரம) மணைவாளப பிளளையை நீ உன தநதைகுப பெரிய புதவவறயிருபபதுபோல என தநதைகுப பெரிய மணவாளறயினை (ஜாமாதாரம) 'ஜாமாதா உஸ் மோதீரஹ:' (மணவாளபபிளளை பதாவது காரஹம உலகததில நவகாரஹங களை உளளவை மணவாளபபிளளையும ஸூரியாதி நவகாரஹங களபபோனறவறகையால இவனையும அவாகளில ஒருவறுக கூட டிகொளளவேணடு மாகையால ஒனபது காரஹங்களுகு மேறபடடி ருபபதுபறறிபபதாவது காரஹம)எனகிறபடியே பெணபிளளையைப் பெறறுகொடுததவறுகு மணவாளரேடு சோரது பதது காரஹங களை உணடு பிடிததுப பீடிகுமபடியான மணவாளறுக (பராபய) அடைநது தானே பாதது உனகுக கொடுததாரெனறபடி ஆகையால மறரெருருவன செயதாரெனறு பிறாமேல கெடுதி சொல வதறகு எவவளவும அவகாசமிலலையென்றபடி (தவா) உனனை ஸார மிலலாத விலலை முறிதது உலகததையெலலாம ப்ரமிகசு செயகின ற உனனை (தவா) வஸிஷடரை அணுவாதிபபவறகையால நானே ஸூக்ஷமதாமஙகளை அறிவேனெனறு வீணபிமானம பிடிததுத திரி கிற உனனை (தவா) வெறும ஸௌாதாயமொனறு மாதரமே உண டாகபபெறறு மறறை யேது ஸாரமுமிலலாத உனனை (கிம அமநயத) (கிம் வக்ஷயதி) எனறும பாடமுணடு எனன நினைபபா? அலலது-என சொலலவா? ராஜாவனெறனனலாகாது, ராஜதாமஙகள அறியாத வனெனனலாகாது, குருகுலவாஸமு செயது உணாநதவனெறன னலாகாது, குலபரமபராப்ராபதமான ஆசாரஙகளை அறியானென் னலாகாது, குலஸதரீகளுகுப் பாதகாவோ டிருபபது ஆவஸ்யக மெனபது தெரியாதெனனலாகாது, குலஸதரீயை உபேக்ஷியாம லிருபபதை முக்ய ஸாதனமாயுளள ஏகபதனீவரதம் உனகிலலை யெனறும சொலல நேராது ஆயிரருசொல்லியென? எலலா அனு ஷடானஙகளுமிருநதும நீ இஙஙனம இவவிஷயதில ஏமாறிபபோ ரெயென்றே நினைகவேணடியதாயிருகினறது (கிம் தவாமநயத)

குக் கிடையாது மிதிலாபுரத்திற்கு பரபுவும விதேஹவம்
னனனே மாமனாராகிய தசரதன கையிலாவது மாமியாராகிய கௌ
ஸலையின கையிலாவது என தநதை ஒப்புவிகவிலலை 'இய
ஸீதா' எனறு உன்கையிறறனே ஒபபுவிததனா உததம ஸதரீ
கள பாததாவை விடடுப பிரிவாகளாயின, பராணனகளோடு நிறக
மாட்டாக எனறு சொலலிக காடுதீதனா. (இயம) இவள மிகு
ந்த அபிமானமுடையவள அதாவது—'ஆ தாதே முஷிதே ஹ்ருஷ்
டா' 'புருஷனை துககிததிருபபாளயின, தானும துககிததிருபபவளும,
ஸந்தோஷிததிருபபாளயின. ஸந்தோஷிததிருபபவள்ம' எனறு
பதிவரதா லகஷணம சொலலபபடடிருககினறது ஜீவறதையும
பராணனகளையும பாததாவுககு வேறுகவும தமககு வேறுகவும இரு
பபனவாக நினைததிருபபவாகளுகனறே இநத லகஷணம இபபெண
பிளளைககோ தேஹமும பராணனும நீயேயாகையாலதான இபபடி
விலகஷணையாயிருகக மபிமானதனதையுடையவளெனறு சொலலிக
கொடுததனனை 'ஸீதா' ஸதரீகளுககுத தாயமாகளின குணம
மிகுந்திருககுமாகையால பூமியைபபோல இவள வெறுங்கந்தமெயு
டையவள ஆகையால எடுதது உபயோகப படுததிகொளளவேணை
டியதே யுளளது 'மம ஸுதா' இவளைபபறறி வேணடாமறபோன
போதிலும எனனைபபறறி இவளை கைபபறறவேணடுமெனறனா.
'ஸஹதாமசரீ' நீ செயயதைதாடங்கின தாமங்களில இவளுங்கூட
முயறசிசெயபவளெனறனா 'தவ' தாமானுஷடானனு செயகிற
உனககுச சேஷபபடடிருபபாளெனறனா 'பரதீசஹ' உனககுத
தகுந்தபடி பரிகரஹிககலாமெனறனா 'ச' உரியவளே யென்று
தெரிந்துகொளளகைமாதரமேயனறி அனுரூபமான போகங்களையும
நீ கொடுககத தகுந்தவளெனறனா 'ஏநாம' இங்ஙனம நோறறுப
பெறறவளை 'ஹ்ரீநஷே' நான நோறறுப பெறறமாதரமேயன
றிப் பலம உனனுடையதே போகயதை மேறபடடிருபபது போகதா
வினது புருஷாதததமே யனறே வென்றனா 'பாணிம்ருஹ்ணீ
ஷ்வ' கையெனறும விலலெனறும அறியாள இவள, நீயே பிடிதது
கொளளெனறனா 'பாணிநா' கையைகையிலை பிடிததுகொள
ளவேணடுமெனபது தெரிந்திருபபினும இஙகுக கையிலலெனறு
சொலலவேணடுமோவெனனில- உலகமெலலாம சரணம புகினும நி
லைநின்று பாதுகாககுமபடியான வீரயம பொருந்திய உனகையிற க

சுத்திற் பிறந்தவரும் எனக்கூத தநதையுமாகிய ஜனக

ண்வைதது இபபடிபபட்ட கையிலை பிடிதது கொளளெனறு விசே
ஷிதது சொலலினா 'பாணிர்ஹ'எனறு விசேஷிதது சொலலினா
இதனலை உனை கை இபபடிப்பட்ட வீரயமுடையதாகையால இபபடி ப
பட்ட அவஸதையில வெறுமனே அழைதது கொணடு போவது மாத
ரம போதாது, எடுதது கொணடு போகவேணடுமெனறு மொழிந்த
னா இவவளவையும நீ உனை மனததிற படுததிகொளளாமற போயி
னை அனறியே வேறுகத தெரிந்து கொணடனை, 'இயம' எனறு எனை
வளர்தது யதனைதை சொனனைரெனறும, 'வீதா' எனறு எனை மாதரு
குல சுதநதியைை சொனனைரெனறும, 'மம ஸ்ரூதா' எனறு பிதருகுல
சுதநதியைை சொனனைரெனறும, 'ஸஹ யாமசரீ'எனறு எனது வளர
சீலயதனைதை சொனனைரெனறும, 'தவ' எனறு உனனைப் புகழந்தாரெ
னறும, 'பரதீசஹ'எனறு 'வரில பொகடேன, கெடிலை தேடேன' என
றிருகாமல கைபபறற வேணடுமெனறுரெனறும, 'ச' எனகையால
கணனுகுகு இனிப்பா யிருக்கிறளாவெனறு வினவிலெனறும,
'ஏநாம' எனறு எனககுத தநதையாகையால மிகுந்த வளர்காயாதி
குணஙகளையுடையவளாக எனனைப பாவிதது வாதஸலயததிலை
சொனனைரெனறும, 'லஜ்ஜாதே' எனனிடததில பரீதியைக காட
டிலும நூறுமடஙகு உனனிடததில பரீதி உணடாகி சருஷ்டி தோ
ஷம வருமோவெனறு உனககு ரகை்ஷ செயதாரெனறும், 'பாணிங
ரூஹணீஷவ பாணிர்ஹ' எனறு கரியாகலாபததிறகுை செயய
வேணடிய விதியைை சொனனைரெனறும தெரிந்துகொணடனை ஸா
வஜ்ஞராகிய எனை தநதை சொனனவறறைை சரியாகத தெரிந்து
கொளளாமல, இப்படி விபரீதமாக கரஹிதது இனறைதினம
எனனைக கைவிடடுப போவாயாயினை (கிம் தவாமநயத) உனனை
என தநதை எனனெனறு நினைதது கொளவா—தனி ரலோகி
'ஸ ஏவ வாஸ்ரூதேவோ உ யம் ஸாகூத புருஷ உசயதே !
ஸதரீபராய மிதரத ஸாவ்ரு ஜஹ்ஹ் வீரஹமபுரஸரம' (அபபடிப்
பட்ட இநத விஷ்ணு ஒருவதரே ஸாகூத புருஷனெனறு சொல
லபபடுவார ஆகையால ப்ரஹமா முதலிய மறறை ஜகதது முழுவதும
ஸதரீயைப போனறதே' எனறு விஷ்ணுபுராணததினபடிககு (ராம)
ராமனே ! (தவாம) உன்னை (ஜாமாதரம) மணவாளராக (பராப்ய)

மஹாராஜா, என னெருததிணைக காக்க முடியாமல்

அடைநது (புருஷவிரஹம) புருஷனபோனற ஆகாரமுடைய மறறை ஜகதது முழுவதையும (ஸதரியம) ஸதரீபராயமாக (கிம) ஏன (அமநயத) நினைததனா விஷணுதேவாவதாரமாகிய உனனை மண வாளகப பெறறு உனனை ஒருததனமே புருஷனகவும மறற வரை யெலலாம ஸதரீகளாகவும என தநதை நினைததறகாக வோ? அவருககு உன ஸஙகதி தெரியாமையால பரமிததுப போ யினா ஓலலையாயின் இபபடி நினைககமாடடாரென.று கருதது அலலது—(ராம ஜாமாதரம பராபய ஸதரியம புருஷவிரஹம) எனகிற இதறை (ராமஜ - அமாதரம - பராபய - ஸதரியம - புருஷ-விரஹம) என.று பதசசேதம பணணிலலைமாயின, (ராமஜ) மனக களிபபறச செயவதறகாகப பிறநதவனே! அவதரிததவனே யென.ற படி. (ஹே புருஷ) கரீடாததமாக இஙஙனம அவரிதத பரம புருஷ னே! (அமாதர0 ஸதரியம) உனககுத தாயாகாத ஸதரீயை, தாயா காமல சகாளதரித தாயாகிய கைகேயியை (பராபய) உததேசிதது, என தநதை (விரஹம) கலஙகதறகை (அமநயத) நினைததாரா? நினைககவிலலை யென.றபடி நீ உலகஙகளை மனகளிபபுறச செயவதறகாக லீலையாகவே இஙஙனம அவதாரஙு செயத பரம புருஷனகினறனை எனனை உனககுக கொடுததபொழுது உன சகக ளதரித தாயாகிய கைகேயியோடு இபபடிபபடட கலஙகம் ஸமப விகருமென.று என தநதைககுத தெரியாதென.று பொருள. ஆயி னும நீ எனனை விடுக காடடுககுப போகககூடாதென.று கரு ததது அனறியே—(புருஷ விரஹம) பகதாகளாகிய புருஷாகளை விசேஷமாகபபரிகரஹிபபவனும (ராமஜாமாதரம) இது ஒரே பதம. மனகளிபபுறச செயயவலல மணவாளனுமாகிய, 'ரமநதே யோகி னோடநநதே'என.று ஸ்ருதி ஆனநத பூரணனென மணவாளனுமாகிய (தவாம பராபய) உனனை அடைநது, என தநதை, (ஸதரியம) ஸதரீயை இது மறறையவறறுககும உபலகஷணமாகையால தனது புதர மிதராகலதாதியான ஐஹிகபுருஷாததததை யென.றபடி (அமநயத கிம) ஸதயமாக நினைததாரா? நினைககவிலலை யென.றபடி. ஆனந தரூபனகிப பகதாகளை மிகவும வசபபடுததிக கொளகிற உனனை மண் வாளகப பெறறு என தநதை மறறைப புதர மிதராதியான ஐஹிக

கைவிடடு நீ காடடுககுப போனுயெனறு கேடடட்றிகது, இபபடிபபட்ட உனனை, 'அபபொழுது என மணவாளன வாஸதவதகதில பெணபிளளையாகவே யிருநது மேலுககுப புருஷவேஷம போடடுககொணடு வநது என புதலவிளை மணம புரிநதனன'[1] எனறு நினைத்துக கொளவாரணடு?

[1] இவவுலகத்தார ஜவலித்துக கொண்டிருககிற ஸ்தாய

ங்களை யெலலாந துசசமாக நினைததுப பரமாநதம பெறறனர. இபபடி ஸாவாகதம ஆநதகரணகிய நீ எனககு ஏன துககததை விளககினறனையெனறு கருதது

I இதறகு—'அந்யதம் வத லோகோ ய மஜ்ஞாநாதீயஜீயி வகூயதி। தேஜோ நாஸதி பரம் ராமே தபதீவ திவாகரே' எனறீமூலம (அயம்லோகஃ) இநத லோகம,(யத) எத-ராமனிடததில மிகவும தேஜஸவிருககிறதெனபதை, (வகூயதி) சொலலுமோ, அது, (அஜ்ஞாநாத) அவரது அஜ்ஞானததிலுல, (அந்யதம்வத) அபததமேயனறு? (தபதி திவாகரே இவ) ஜவலிககிற ஸூரியனிடததிற போல,(ராமே) ராமனிடததில,(பரமதேஜஃ நாஸதி) மிகுநத தேஜஸவிலலை -எனறு வீதை ராமனுககுத தேஜஸஸு இருககிறதெனகிற வாததையத தானே நிராகரிதது இலலையென்று நிணயஞ செயதனள - அனறியே-(அஜ்ஞாநாத) ராமனது ஸவரூபந தெரியாமையால (அயம் லோகஃ) இவவுலகம, (தபதி திவாகர இவ ராமே தேஜோ நாஸதி) ஜவலிதது கொணடிருககிற ஸூரியனிடததிற் போல ராமனிடததில மிகுநத தேஜஸஸு இலலையெனறு,(யத)எதை,(வகூயதி) சொலலுமோ அது, (அந்யதம) அபததம ஜனஙகள ராமனுககு ஸூரியனை நிகாதத தேஜஸஸு இலலையெனபது அபததம, அது அவனுககு உண்டெனறபடி இபபடி வீதை, உலகததார் ராமனுககுத தேஜஸஸு இலலை யெனபதை நிராகரிதது தான் உணடெனறு நிணயஞ செயதாளெனறு மறறொரு பொருள கூறுவா அனறியே—ராமனுககுத தேஜஸஸு இலலை யென்று முதலில ஆகூபிதது பின்பு இபபடி சொனனலலீமையெனறு பயததிலுல உலகமே அஙஙனஞ் சொலலுமனறித தானன்றெனறு தனது அபராதததைப பரிஹரிதது கொளவதாகவும் பொருள கூறலாம் எப்படி யெனனில—(அயம்

னிடத்திறபோல ராமனிடத்தில மிகுந்த தேஜஸஸிருக
கிறதனறு அஜ்ஞானத்திணல சொலலுகினறனா ;
அது அபத்தமேயனறி ஸத்யமனறு இருக்குமாயின,
அது ஸீதாயனிடத்திற் புலபபடுவதுபோல, உனனிடத்
தில ஏன புலபபடகூடாது? புலபபடாமையால ராமனுக
குத தேஜஸஸிலலை யெனபதே உணமை ஆயிரக தப
புக காரயங்களைச செயதாயினும பாரயையைப பரிக்க
வேண்டுமெனறு பெரியோர்கள சொலலவாகலலவா ?
இங்ஙனமிருக்க, எனனை அழைதது்கொண்டு போ
கும விஷயதில எந்த அகாரயஞ செயயவேணடுமென
றும நீ வயஸனபபடுகினறனை? பரலயகாலாக்னிக கோப
பான கோபதைதயுடைய உனககுப பயம எங்கிருந்து
உண்டாகப போகினறது ? மறறொருவனை மனதினும்
கூட நினையாமல உனனிடதிலேயே மிகுந்த ஆஸக
தியோடிருககினற எனனை விட உத்தேசிபபதற்குக கார
ணம யாதோ ? தெரியவிலலை மனதில எதை நினை
துக்கொணடு இங்ஙனம மனவருதத படுகினறீயோ?
இங்ஙனம பயபபடுகினறீயோ? தெரியவிலலை; அவவருத
ததிணையும பயதிணையும இபபடிபபட்ட எனனை விட
டபபோக விரும்புகினறனை த்யுமதஸேனனது குமாரனை
கிய ஸத்யவந்தனை அணுஸரித்திருப்பதையே வரதமாகக
கொண்ட ஸாவித்ரியைப போலிருககினற எனனை, உன
திஷ்டப்படி உனனை யணுஸரிதது யிருபபவளாகத தெரி

லோகஃ) இவவுலகம, (தபதி ஶிவாகர இவ ராமே தேஜோ நாஸதி)
ஜ்வலிகிற ஸீதாயனிடதிற் போல ராமனிடதில மிகுந்த தேஜ
ஸஸிலலை, எனறு (அஜ்ஞாநாத) ஞானமிலலாமலு, ஆலோசியாமல,
(அந்யதம் யதீவக்ஷ்யதி தத) அபததம யாது மொழியுமோ, அது.
அவவுலகம இபபடி ராமனுககுத தேஜஸஸிலலை யெனறு அபதத்ஞ
சொலவது (ஸ்த) ஐயோ ! நான பொறேனெனறு கருதது

கது கொளவாயாக தோஷழறறிருககும மஹாலுபா
வனே! இபபடியிருகக, குலதனதக கெடுககுமபடியான
துஷடைகளைப போல கான ஒருபொழுதும மனதிலு
லுகூட உனனைத் தவிர மறறொரு புருஷனைப பாப
பவளலேன. ஆகையால உனேறுகூட வனதறகு
வருவேனனறி கிறகமடடேன [1] ராமா! கௌமாரா
வஸதையிறறனே உனனை மணம புரிநதனன, வெகு
காலம உனேறுகூடி விளையாடிக கொணடு, வஸிதறிரு
நதனன; பதிவரதையாயிருககினறனன, உனககுப பா
யையுமாயிருககினறனன; இபபடிபபடட எனனை, பா
யையைப பிறாககுக கூடடிக கொடுதது பிழழபபனை
போல நீயாகவே பிறாககுக கொடுகக விரும்புகினறீர்.
எவாககு ஹிதனு செயதுகொணடிருகக செல லுகிறு
யோ, எவாககுச சுஸ்ரூஷை செயயுமபொருடடு எனனை
இங்கேயே நிறுததி வைகினறீயோ, அநத தாயமா
களுக்கு நீயே அனுகூலனையிருநது எபபொழுதும செ

I இதறகு—'ஸவயம்து லாயாங கௌமாரீம் சிரமயியுஷிதாம்
ஸதீம! ஸைலூஷ இவ மாம் ராம பரேஹீயோ ஹாதுமிசசமஸி' எனறு
மூலம.—தனது கடுமையான பாதிவரதததை அறிவிதது க காடடுக
குத தானவருவதை ஸமமதிகாமையை அறிநது மீளவுங கோபித
துச சொலலுகிறுள அலலது பரதனுககு ராமன ராஜயங கொடுகக
பொறுமல லீதை இவவணணம மொழிநதனள எபபடியெனனில-
ராமா! (லாயாம) பரிகத, தகுந்த, ஏனெனனில—(ஸதீம) அருளி வ
ரமாகிய, ஏனெனனில—(சிரமயியுஷிதாம) வெகுகாலமாக உன பித
ரு பிதாமஹராகளே பிடித்து அவிசசினனமாக வந்துகொணடிருப
பதும, (கௌமாரீம) குமாரவயதுடையோலகிய நீ பெறறதகக்தும,
அதாவது— யௌவராஜய ரூபமாகிய வெனறபடி (மாம) ராஜய
லக்ஷ்மியை, (ஸைலூஷஇவ) வேஷதாரியைப போல, (பரேஹீயஃ)
பரதாதிகளுககு, (ஹாதுமிசசமஸி) கொடுகக விரும்புகினறனை. இவ
னங கொடுபபது உனககுத தகாதென்று கருதது

னன கார்யத்தைதச செய்துகொண்டிருபபாயாக. நாமே உனனுடன கூடவே வநதுவிடுவேனனறி, இஙகிருகக்ப பொறன. யாருகக இத்தனை பொழுதாக ஹிதம போதித்துக கொண்டிருநதாயோ, யாரைப பற்றி நீ மனவருத்தபபடினாயோ, அபபடிப்பட்ட நான செலலுகிற இவவாதத்தையை நீயே இபபொழுதும கேட்டு நான சொனன படி எனனை அழைதது்துகொணடு போவாயாக எவனிடதில ஹிதமாக நடநதுகொளளுமபடி எனககுப புத்தி சொலலினாயோ, எவனது அபிஷேக பரயோஜனதைதப பறறித தானதையிலை நிகரஹஞ செயயபபட்டனாயோ, அபபடிபபட்ட பாதனது இஷடதினபடி நீ அனுவாதத னஞ் செயது அவனது ஆஜ்ஞையைப பரிபாலித்துகொணடிருபபாயாக எனனை மாதரம அவமதிதஞ செயது கொண்டிருகுமபடிககுச செலலலவேணடாம நாமே உனனையே பினசெனறு வருவென ஸமஸதமும் தெரிதத நீ எனனை இவவிடதில விடடுக காடடுககுப போகலாகாது தவஞ செயவதோ, அரணயதில வஸிபபதோ, அலலது ஸவாகாதிறகுப போவதோ, இவையெலலாம உனனுடனகூடவே எனககு நேருமாக நீ இலலாமல எனககு ஸுகம வேண்டாம் உனனப பினசெனறு நான வநதுகொண்டிருகையில, எனககு எபபடிபபட்ட மாகாதிலும யாது கஷடமும நேராது மேலும, உதயான வனதில விளையாடுவது போலவும, பூமபடுகையிற படி துகொணடிருபபது போலவும ஸுகமாகவே இருகுகும வழியில முளைத்திருககும தாபபங்களும, நாணறகளும, முட் புதாகளும, மறறுமுள்ள முடசெடிகளும, உனனுடன கூடப போகுமபொழுது, எனககுப பஞசு போலவும மான தோல முதலிய தோல போலவும மிதிபபதறகு ஸுகமாகவே யிருககும மனக்களிபபுறச செய

யும மஹாபாஹுவே! அரண்யத்திலெ பெருங்காறறடிகணை யில்லெ மேறகிளமபி எனமேல வநது விழுமபுழுதியை வாஸை ஜனகலநத மேலான சநதனப்பூசசாகவே நினைபபேன. நீ அரணையதிலிருகுமபொழுது அநுகு நடுவில இளம புலலுளள விடஙகளிலெ படுதது கொள்வதைக்காடடி லும, இங்குஞ சிதரகமபலஙகளும துபபடடிகளும பரப பின மஞசங்களினமீது படுத்துக்கொளவது மிகுநதலா கமாகுமோ? ஆகாது அரணையதில நீ இலைகளையாயி னும, கிழங்குகளையாயினும, காயகளையாயினும, கொஞ சமாயினும, அதிகமாயினும, எதை உன கையால பறித துக கொணடுவநது கொடுபபாயோ, அது எனககு அமி ாதமாகுமெனறு நிகாதத ரஸமுடையதாயிருகுமெனறு அநுகு அநத கத ருதுககளிலெ பூகனிற அநதநதப புஷபஙகளைச சூட் டிகொணடுமெ அநதநதப பழஙகளைச சாபபிடடுகொண் டுமெ ஸுகமாயிருபபேனையால, அஙகு என தாயாரை யாவது தநதையையாவது வீட்டையாவது எவ்வளவும நினைகுமாடடேன நீ எனனை அழைததுகொண்டு அரணையதிறகுப போனபினபு, உனககு அவவிடததில எனனைபபறறி ஏதாயினும அனிஷடமாவது மனவருத்த மாவது ஸுமபவிகாது. ஆகையால எனனை அநுகுக காப பது உனககுக கஷடமாயிராது. ஆயிரமபடைச சேலலி யென்? ஒரு வாரத்தை சேலலுகிறேன; கேடபாயாக ராமா! உனறேடு கூடியிருபபதே எனககு ஸ்வாகம்; உனனைப பிரிநதிருபபதே எனககு நரகம எனககு உன னிடததிலுளள ப்ரீதி உனனைவிட்டுப பிரிநதிருகுமடி யாதபடி மிகுநதிருகுமெனபதை இதுவரையில பலவித மாக அனுபவிததிருபபவனையால எனனை அழைத துக்கொணடே நீ அரணையதிறகுப் போகவேண்டும. இபபடி அரண்யத்திறகு வருவதாகப பயமினறி நிசசயித்

துக் கொண்டிருக்கிறீ எனனை அரண்யத்திற்கு அழைத் துகொண்டு போகமாட்டாயா ? அபபடி யாயின இபபோ ழுது நீ இங்கிருக்குமபொழுதே விஷதைப பானஞ செ யது பாணைனகளை விடவேணனறிப பகைவரது வசத்தில கொஞசமாயினும இருக்கபபொறன ராமா! நான இப பொழுது ஓருக்கால் சாகாமலிருபபேனுயினும, நீ போ னபினபாவது துகக்த்திலை என பாரணனகள தபபாமற போயவிடும. பிறகு துகக்ததிலை சாவதைக்காடிலும இபபொழுது நீ இருக்குமபொழுதே நீ கைவிடுப போ குமபொழுதே பாரணனகளை விடவிடுவது நலம பிறகு துகக்ததிறை சாவது அழகனறு உனனைவிடுபபிரிந்து இந்த துகக்தை முஹூர்தக்காலங்கூடப் பொறுத்தி ருக்க வலலவளலேன. இங்ஙனமிருக்கையில, முதலில ஸபவத்ஸராங்களை பதது; இடையில்மூனறு ஸமவத்ஸரங் கள; கடைசியில ஓனறு; இபபடி பதினைகு ஸமவத்ஸ ராங்களைப பொறுபபது சொல்லவேணடுமோ !" என்றனள. இங்ஙனம அம்மடந்தை சோகத்திறை பரிதபிக்கபபட்ட வளாகிக கேடபோராகளுக்கு மனஇரக்கமுண்டாகுமபடி மிகமனவருத்ததுடன பலவாறுக்க கதறி ஆயாஸம அடைந்தும சரீரம ஸவாதீனமிலலாமல பரவஸமாகப பெ றறும பிறகு தன பர்த்தாவாகிய ராமனை அழைத்த கடடி யணைத்துப பெருங்குரலுடன அழுதனள அம்மடந்தை, ராமனை பலவிதமாகச சொனனவாதைகள மனத்தில அழுந்தபபெறறு விஷமபூசின பாணங்களால் அடியுண்ட யானைபோலை மிகவும வருந்தி, அரணிக்கடடை யைக கடைகையில, அது வெகுகாலமாக உளளே அடங் கியிருந்த அகனியைக க்குவதுபோல, வாதனையின பராககிலை வெகுதூரமாக உளளேயடங்கியிருந்த கண ணீரகளை வெளியிடடனள. அபபொழுது துக்கத்திலை வ

ருநதி இடைவிடாமல அழுதுகொண்டிருக்கிற அவளது கணகளினினறும் மெயயெலலாம அழிநதுபோகையில ஸபடிகமபோல நிரமலமாகிய கண்ணீரானது, தாமரைபபூவினினறுநதேன பெருகுவதுபோல பெருகிகொண்டிருநதது. நிரமலமாகிய சநதரபிமபமபோல வெளுதத ஒளியுடன பரகாசிபபதும நீணடழகிய கணகளையுடையதுமாகிய அமமடநதையின முகம மனவருததததிறு ஙணடாகும வெபபம நிரம்பபபெறறு, ஜலதகினினறும வெளியில எடுகபபட்ட தாமரைபபுஷபமானது வெயிலபடடு வாடுவதுபோல ஒளிமழுஙகி வ்ாடிபபோயிறறு அபபொழுது ராமன, மிகவுந துகஙகிதது மூரச்சிதாறபோலிருககினற அநத ஸீதையை கைகளால வாரியணைதது கொணடு மிகுநத நமபிககையை விளகுமபடியான கலவாதையாக சொலலி ஆசவாஸபபடுததிகொணடே 'தேவீ' உனககு மனவருததமுணடாகிறபடி யிருபபின, எனககு ஸவாகஙகம நேரிடுமாயினும விருமபமாடடேன ஸமஸத ஜநதுகளையும படைததுகாதது அழிககுநதனமையறிய ஸ்ரீமநநாராயணனுககு எபபடி எதிலும பயமிலலையோ? அபபடியே எனககும எதனாலும பயமநேரிடாது. அழகிய முகமுடையவளே! உனனைவிடடுப பிரிநதிருககப பொறுதவையினும எநதுமெகாலதிலும பயமெனபது சிறிதுமிலலாதிருப்பவனையினும, உனனை அரணயததிறகொணடுபோப, காபபாறற வலலவனையினும உனமனதிலுளள அபிபராயம முழுவதும எனககுத் தெரியாதிருததமையால, நீ எனனுடன அரண்யதில வாஸஞ செய்ய ஸமமதிககாமலிருதனன மிதிலாதிபதியின புதலவியே! எனறேணடுகூடி வனவாஸஞ செயவதறகாக நீ படைககபபடடனை அதறகு நிசசயஞ செயதுகொணடே யிருககினறனன. ஆகையால எப்படிபபடட கஷடம நேரிடுமா

யிரும் கலகலம்பெருமல், திடமான மனமுடையவனை கீர்த்
தியைக கைவிடப பொருதிருபபதுபோல, உனனை நான
விடடிருகபபோறன. யானயின துதிகைகோனற•து
டைகளுடையவளே! வானப்ரஸ்த தாமத்தை முன்பு ராஜ
ர்ஷிகள் பத்னிகளோடுகூடியே ஆசரித்தனர் ஆகையால
நானும பூரவர்களது தர்மத்தையே அனுஸரித்து உனனை
வனத்திறகு அழைத்துககொண்டுபோகின்றனன. ஸுவர
சசலை ஸ்ரீயனைப பினசெலலதுபோல, நீயும எனனைப பி
னதொடாந்து வருவாயாக. ஜனகமஹாராஜன புதலவியே!
தாயை அரண்யதிற்குபபோவென்று சொனன ஒருவார
த்தையே அனறு; அபபடியே செயகிறேனென்று ஸதயமு
ஞ செயதேனகையால, அநத தாயினவாத்தை மே
லும பலிஷடமாயிறறு நான செயத ஸத்யதுடன கூடி
ய அநத தாயினவாதையே எனனை அரண்யத்
திறகுப போகுமபடி துரதுகினறது. ஆகையால நான
போகாமலிருகக கோரவே கோராது அழகிய நிதமபதை
யுடையவளே! தாயைகும தாயகும சொனன சொற்
படி அடங்கி நடகைகையே தாமம இதைகாட்டிலும மற்
றொரு தாமம இலலை. ஆகையால பித்ருவாகய பரிபாலன
ஞ செயய முயனறிருக்கினற நான அநதத் தாமதை உ
லகுகனஞசெயது பிழைததிருகக பொறென 'பிதரு வ
சனபரிபாலனஞ செயவதென' தெயவதை ஆராதித்து
கொண்டு இங்கேயே இருக்கலாகாதா' என்று வினவுகி
னறீயோ? ப்ரதயக்ஷமாக நமககு ஆஜ்ஞை செய்து நாம
செயயும ஆராதனத்திறகு வஸ்யாகவுளாயிருககுக தாய தா
தை குருவெனகிற•இநத பரதயக்ஷ தெயவங்களை விடடு,
பரத்யக்ஷமாக நமக்கு ஆஜ்ஞை செயயாமல, நமது ஆரா
தனதிறகும வசபபடாமல ஸ்வதந்ரமாயிருககிற தெய
வத்தை அவவோவிதங்களால எபபடி ஆராதிகக்லாகும?

அழகிய கடைக்கண்களையுடையவளே! தாய தகதை குரு எனகிற இடமுவரே மூனறு லோகங்கள. இவாகளை ஆரா தித்தேதாமாயின, மூனறு லோகங்களையும் ஸவாதீனபடு த்திகொளளலாம. இவாகளுகுச சுப்ரூணை செயதா மாயின, மூனறு லோகங்களில் உள்ள தேவதைகளை யெல லாம ஆராதித்தவளவு பயன உணடாகும. இவாகளைப போல பரிசுததமாயிருபபது மறறெனறும இலலை. தீன துபற்றி நான இவாகளையே ஆராதிதது கொணடிருகி னறனன ஸீதே! பிதரு சுப்ரூணை எபபடி பரலோகதது ளள்ள கூஷமஙகளை உண்டாகசசெயது மேனமையைக் கொடுகுமோ? அபபடி ஸதயமாவது தானஙகளாவது, உரிய தகூஷிணைகளுடன கூடிய யாகஙகளாவது பரலோக கூஷமஙகளைக கொடுபபவையலல ஸவாகதமாயி னும, தனமாயினும, தானயமாயினும, விதையகளாயி னும, புதராகளாயினும, ஸுகமாயினும, இனனும மறறை யேதாயினும, குருசுப்ரூணை கடதத்திகொணடிருபதால அனைதது மஸிததிகும. அதனால ஸிததிகாதது ஒன றுமே இல்லை. தாய் தகதைகளுகு இடைவிடாமல ஆஸை க்தியுடன சுபரூணைகள செயதுகொணடிருகும மஹரி ஷிபாவாகள, தேவலோகதது ளளம கநதாவ லோகதது ளளம, கோ லோகதது ளளம, மறறுமுளள புணய லோகங் கள் ளளம போயச சென றும ஸுகானுபவம பெறறுக கடை சியில பரஹ்மலோகம பெறுவாகள அபபடி ஸவதகதர ராகிய தகதை, ஸதயதததையும தாமதததையும திடமாகக கைபபறறி எனனை எபபடி ஆஜ்ஞாபிததாரோ? அபப டியே நடகதுகொளள விரும்புகினறனன தகதையின ஆஜ்ஞையை அனுவர்த்திபபது ஸகாதன தர்மமனறோ? ஸீதே! இதுவரையில் உன் மனக்கருதது எனகுத் தெரியாதிருகததலை, உன்னைத் தணடகாரணயத்தி

ற்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக எனக்குப் புத்தியிற் படாதிருந்தது. அப்படிப்பட்ட நீ அரண்யத்தில் இரு பதினான்று சொலவி எனனைப் பின்தொடர்ந்து வரும் படிக்குக் கேட்டியாக நிசயித்துக கொண்டிருக்கின றனை அதனால இபபொழுது உன முனக்கருத்து எனக்கு வெளியாயிற்று. ஆகையால உனனை அழைத்துகொ ண்டு போகின்றேன தோஷங்களொன்றுமின்றி அழ காய விளங்கும அவயவங்களுடையவளே! முனமயங்கச் செயகின்ற மேனிறமான கண்களுடையவளே! ஜானகி! அரண்யத்தில எனனோடுகூட வஸிக்குமபடிக்குத தெயவ மே உனனைப படைத்திருக்கின்றதலலவா? ஆகையால பயிபபடுந்தனமையுளள பெண்பிளளையாயினும எனனு டன புறபபடடு வருவாயாக உனக்கு யாதொரு பயமும ஸமபவிக்காது. அங்கு என்னுடன தாமங்களை ஆசரித் துக கொண்டிருபபாயாக. ஆசைக்கிடமாகிய நாயகியே! ஸீதே! பாதத்தாலை அனுஸரித்துப போகவேணடுமென னும நிசசயம உனக்கு நனகு உண்டாயிருக்கின்றது. இது உன் குலத்திற்கும என குலத்திற்கும தகுந்திருக்கின றது; மிகவும சுபமாயிருக்கின்றது. அழகிய பின்புறமுடை யவளே! இனி நீ வனவாஸத்திற்கு உரியனவாகிய காய ங்களை செயயத் தொடங்குவாயாக இனி நீ இலலையா யின எனக்கு ஸ்வர்க்கமாயினும ஸமமதிக்காது. பாரத்ற மணாக்களுக்குப பலவித ரத்னங்களையும, பிச்சைக்காரர்க ளுக்கு இஷ்டப்படி போஜனங்களையும, கொடுபபாயாக. மேலும, எவர் எதை ஆசைபபடுகிறாகளோ, அதை அவாகளுக்குத் தபபாமல கொடுபபாயாக பொழுது போ காகவேண்டாம தளையுடன கார்யங்களை செயவாயாக. பாரத்மணாக்களுக்குத் தானஞ செயத பினபு, மிஞ்சிய விலையுள்ள ஆபாணங்களையும, மேலான வஸ்த்ரங்களை

யும், விளையாடுவதற்கு உபயோகபடுமபடியான அழகிய பொமமை முதலிய உபகரணஙகளையும, படுகைகளையும, பலலகு முதலிய வாஹனஙகளையும, எனதாயினும் உனதாயினுமயாவைபாவை இருகஙினறனவோ? அவையெல லாவறறையும நமது வேலைகாராகளுகக்கு கொடுதது விடுவாயாக' எனறனன. அநத மடமஙகையர் மணியான ஸீதாதேவியும, தான கூடவே அரணயதறகு வருவது பாத்தாவுககு ஸமமதமாயிருககிறதெனறு தெரிகையில, மிகுநத ஸநதோஷம அடைநதது, சீகரமாக அவன சொனனபடியே தானஙகளசெயய ஆரமபிததனள அதன பிறகு மிகுநத புகழ பொருநதிய அநத ஸீதாதேவி, பாத்தா சொனன வாரத்தைகளை ஆலோசிதது மிக மனகளிபபுறறு மனத்தில மறறொரு சிநதையினறித திடப படுததிக கொண்டு தாமிகாகளா யிருபபவாகளுககுத தனஙகளையும ரதனஙகளையும யதேஷடமாகத தானஞ செயயதறதொடஙகினள முபபதாவது ஸாகஙகமமுறறிறறு

ராமன லக்ஷமணனை அரணயதறகுத
தனனுடன வரவேணடாமெனறு
சொலலிததுதலல.

லக்ஷ்மணன கௌஸலலையின கருஹத்திலிருதது ராமனுகூட முனபே வநதிருநதனன; ஆகையால அவன ராமனுக்குமம ஸீதைககுமம நடநத ஸம்வாதத்தைக கேடடுத் தனககுள் 'தனககு அநத சரீரமாகிய ஸீதாதேவியைப் அழைததுககொணடு போவதறகே எவவளவோ கஷடபபடடு ஸம்மதித்தனன. இனி என்ன கதி யாதோ' எனறு சிநதித்து மனவருததத்திலை கண்களிரண்டிலும கண்ணீர் தளுமபப பெறறு, துகக்தைப பொறு

கக முடியாமல, [1] அம்முஹாயசஸ்விபோகிய லக்ஷ்மணன

I இதறகு மூலம— 'ஸஹீராதுஸீசாலெனை மாஜநிபீயிய ராவ—நநஹுந: । வீதாமூவாசாதியஸா ராவவாச மஹாவாதம்' இதில லக்ஷ்மணன் தனககு ராமனேப பினெருடாநது செலலும ப்ர யோஜனம் விததிபடதற்காக வீதாதேவியின் புருஷகாரதனைக கொணடு ராமனேச சரணம புகுகிறான—(ஸ8) ராமனே அனுவா ததிபடதறகு ராமனே யனறி மறறொரு உபாயமிலலை யெனனும படி யிருப்பவ னென்றபடி அநநயோபாயனெனறபடி (ஹீரா து8) உடனபிறநதவனுடைய இதில தடுகககூடியாத ஸமபந் தனு சொலவதனால சரண்யனெனபது சொலலபபடடது சரணயன- ரகூஷிகவலலவன! (சரணெள நிபீயிய) பூநீபாதங்களேப பிடிதது கொணடு. இதனால சரணாகதி சொலலப்படடது (மாஜ்ஂ) கெடடியா கப் பாதங்களேபபிடிதது கொணடானெனறபடி இதனால—மிகுந த விஸ்வாஸமுடையவனாயிருகனை சொலலபபடடது இஙஙனமுசெய து, முதலில (வீதாம) புருஷகாரததிறகாக வீதாதேவியை ஆஸ்ரயி தது,(உவாச) மொழிநதனன பினபு வீதையின புருஷ்காரததினால (மஹாவாதம) 'நதயஜ்ஞேயங்கயிருசந' 'ஏதஜ்ஜீவாதம மம'என்று ஆஸ் ரிதரகூஷண மெனனும மஹாவாதததை யுடையவனாகிய, (ராவவம்) ரகுகுலததிற பிறநத மஹானுபாவனை. ரகுகுலததிற்குச சரணாகத ரகூஷணமு செயகையே தாமமென்று ரகுராகூஷஸ ஸமவாதம் முதலிய விடஙகளில பாவிததமாகையால அப்படிபபட்ட வமசததிற பிறநத ராமனேப பாாதது, (உவாச) மொழிநதனன சரணாகதியால ஸமஸத பலனகளும விததிகினறனவாகையால சரணம அடைநது தனது அபிமத பலதததை தெரிவிததானெனறபடி 'ஸஹீராதுஸீசாலெனை மாஜநிபீயிய' எனகையால தவய வாகயததில பூாவகணடதிற சொனன சரணாகதியும,'ராவவமுவாச' எனகையால உததர கண்ட தத்திற சொன்ன பலபராாததினையும, 'வீதாமுவாச' என்கையால இரணடு கணடததிலுமாகச சொனன புருஷகார்பிகாஸமும, இஙகு அனுவதிககபபட்டடதெனறு தெரியவருகின்றது. இப்படிககுக கோவிநதராஜர் கூறுவர்

(ஸ8) பரமபததில மாதரமேயனறி அவதரித்த இவ்வுலகததிலுங கூடக ஸகஙகாயஞ் செயய வேணடுமென்று கூடவே அவதரிததவ்

தமையன துபாதங்களைக கெட்டியாகப் பிடித்துக. கொ

னெனறபடி (ரவ்ாநஉந8) பெரியோாகளை அனுவாததிகமும ராகு
குலததவாகளை யெலலாம ததீயானுவாததனததிலை ஆனநதிகசை
செயபவன. (அதியஸா8) தான ராஜகுமாரனையிருநதும 'அஹம் ஸா
வங காரிஷயாமி' எனறு ஜயேஷடனை அனுவாததிபதலை உண்
டான மஹா கோததியுடையவனை இபபடிபபடடவனகிய லக்ஷமணன்,
(ஹீராது8) லக்ஷமணனது 'அனுவாதனதனதை அங்கீகாரிதது அதன்
மூலமாக அவனைப் பரிகரினற ஸ்ரீராமபிரானுடைய. லக்ஷமணனுக்
ரித தன கைங்காரயதனதை ராமன அங்கீகரிபபதே தனன் அவன பரி
பபதாகுமென்று கருதது. (சரவெனள) ஸ்ரீ பாதங்களிரணடையும. இ
ங்கு 'தவிவசனதிலை (இருமையிலை) 'சரமதிலு க்ஷணயோ8' எனறு
கதியைசசொலலுகிற சரதாதுவினின்றும இபபதம உணடானதாகை
யால பராபயமும ப்ராபகமும இரணடுமாயிருபபவையெனறு தோறறு
விகபபடடது. (சரவெனள) கையைப பிடிததோமாயின, ஒருககால
நிராகரிகவுங்கூடும, பாதங்களைப் பிடிததபோது அவஸ்யம் அங்கீ
காரிததே தீரவேணடுமெனறபடி (மாஜ்ஞாபீயா) கெடடியாகப் பிடி
ததுக கொணடு.தனனை விட்டுப போவாலுயின, நிறகப பொறுத தண்
டபிநிவேசமெலலாந தோறறுமபடி யெனறபடி. இதலை-ஸ்வீகாரந
தெரியவருகினறது (ஸீதா முவாச) ஸீதையைப பாரததுச சொல
வினன பாதங்களைப் பிடிததுகொணடு செவியிற படவனஸ்ரு
வினணபபரு செயயவேணடும சேதனாசெயயும விண்ணப்பங்க
ளைப பிராடடி மூலமாகவே திருச்செவிசாத்தியருளபவனுகையால
தானும் திருவடிகளைப பிடிததுகொணடு பிராடடியின் திருவவ
தாரமாகிய ஸீதாதேவி மூலமாகத திருச செவியிற பட விணணப்
பஞ் செயதானென்று பொருள

அனறியே—'ஆநுகூலயஸ்ய ஸங்கலபீ8, ப்ராதிகூலயஸய வாஜ
நமி ரக்ஷிஷயதீதி விஸ்வாஸோ, கோகதவ்ருதவவாணஙதயா' எனகிற
சரணாகதியின அங்கங்களை இதிற் சொலலுகினறார

(சரவெனள) என்று தவிவசனதிலை—உபாயோபேயதவமும,
(மாஜிம) என்னையால—சங்கையிலலாமையும் அதாவது—விஸ்வாஸ
மும. (சரவெனள நிபீஜிய) எனனையால—சரணாகதியும, (ரகுநஉந8)
என்னையால—வம்சபாவனதவமும, (ஸீதா முவாச) எனனையால—
புருஷகார வாணமும், (அதியஸா8) எனனையால—கைங்காய ஸாம்

ண்டு முதலில் புருஷகாரத்திறகாக ஸீதையைப பார்த்
துப பினபு ஆஸ்ரித ஸமரக்ஷண மெனனும் மஹாவாதத்
தைக் ைகவிடாமற பரிபாலித்து வருகினற ஸ்ரீராமபிரா
ஜைப் பாரத்து 'நீ அரண்யத்திற்குப போவது எனக்கு
ஸமமதமாயிலலை [1]போகதவேண்டுமெனறு உனக்குப புத்தி
உண்டாகுமாயின, அங்கு மற்ற வர்களுமே யாஜனகளும்
எனதும நிரமபி யிருகுமாகையால, நான முனனே வில
லத தரிதது கொண்டு போகப புறபபடடு உனனைப பிஷ
சைறு வருகினறனன். [2]நீ எனனுடன கூடிப பக்ஷிக
ளும மருகஸமூஹங்களும காஜ்சித்துக கொண்டிருக்கப்
பெற்று மிகவும பயங்கரமாகிய அரண்யங்கள் பலவுக
திரியகூடும [3]நீ இலலையாயின, எனக்குத் தேவலோக

ராஜ்ய லாபதிலுல உணடான பரஹிதியும, (ராகவம) எனகை
யால—ரக்ஷகளுகைகுரிய குணவிடகமும, (மஹாவ்ரதம) எனகை
யால—சரணாகத பரிதயாகளு செயயில தன வாதத்திறகே ஹானி
உணடாகையும தோறறுவிகபபடுகினறன.

1 இநத வாகயதிலுல கைங்காய பாரதத்னை செயயபபட்
டது இதில (யதா-வில்லை) எனபது கைங்காயத்திறகு ஸாதனம.

2 இதில (பலவும-வஹ-ந்) எனகையால ஸாவதேச ஸாவ
கால ஸாவாவஸ்தைகளிலும தகுந்த ஸகலவித கைங்காயங்களையும்
பாரதத்தாலென்று தெரியவருகினறது.

3 முனபு அநுமோபாயதவுசொனனதபோல இபபொழுது
அநுயப்ராயோஜனதவு சொலலுகினறார-இதறகு - 'நஹ்யவலோகா
கமணநாமாதவமஹ்ம வ்ருணே । ஜீவிவாய்வாபி லோகாநாங காம
யேந தவயாவிநா'எனறுமூலம இங்கு நீ தவிர மற்றை யெதுவும என
கு பரயோஜனமனறெனபதுவே—அநுயபரயோஜனதவமென்று.
தெரிகின்றது. (நஹ்யவலோகாகாமணம) 'நஹ்வாநாமபூரயோயீயா'
எனகிறபடியே நஹ்யவலோகமெனறுல இங்குப் பரமபதத்தைசசொல
லுகிறது. நீ இலலையாயின எனகுப பரமபதபராபதியும வேணடாம.
உன கைங்காயத்தைவிட்டு மோகூதத்தையுங்கூட விரும்பேனென்று க
ருதது.(அமாதவம) 'ஜாமாணமோகூஷ்யாய' எனகிறபடியே ஜாமாதாவா

ப்ராபதி கேருமாயினும், அமரத்வம் கைபுகுமாயினும், அவைகளை விருமபமாடடேன தரிலோகைஸ்வர்யமாயினும, அதை கான ஆசைபபடேன' என்று மொழிகத னன லக்ஷமணனை ராமரேடுகூட வனத்திற்குபபோக வேண்டுமென்று நிசசயித்துகொண்டு இங்ஙனஞ செ லலுகையில, ராமன இனிய உரைகளைச் சொலலி நீ வர வேண்டாமென்று தடுகைகையில, மீளவும அவனிட பாரத்து [1] 'நீ மூனனமே நான வனத்திற்கு வருமபடி அனு

ங்களினினறும விடுபடடிருநது ஆநமானுபவஞசெயகையாகிற கை வலயதனதை இஙகு அமரதவமெனகிறது கைவலயமெனகிற மோகஷத தையும விருமபேனெனறபடி. (லோகாநாமைஸ்வாயம) தரிலோகாதி பதிதவம. அலலது பரஹமதவம் இதையுஙகூட, (ஈகாமயே) விருமப மாட்டேன ஐஸ்வாயகைவலயபகவலலாபஙக ளெனகிற இமமூனறு புருஷாாததஙகளிலை பகவலலாபததையே விருமபாதொழியில, மற றை கைவலயததையும ஐஸ்வாயததையும அபேகஷிகமாடடானெ ன்று சொலலவேணடுமோவெனறு ராமகைஙகாயதனனத தவிர மற றை மூனறு புருஷாாததஙகளையும விருமபாமை இஙகுச சொலலப படடது

I ஓரிடததில— உபகலுப்தஞச யதகிஞசிஜ்ஜிவேஷகாய மஜ் யமே । ஸாவம்விஸாஜயகூஷிபரம்குருகாயந நிரதயயம்' (இபபொழுது எனது அபிவேஷகததின பொருடடு ஏறபடிதபபடட காயம் ஏதே துணடோ அதையெலலாம விடடித தொலபபாயாக கெடடியிலலா தகாயதனை நடததுவாயாக)எனறு ஸமமதியைக காடடினன மற றோரிடதில—' தஸமாஜ்பரிதாபஸஸ்ய தவமபயநுவியாய மாம । ப்ரதிஸம்ஹராய கூஷிபரமாஜிவேஷநிஷ்ட: காரியா: ' (ஆகையால நீ பரி தாப்பதை விட்டு எனது அபிப்ராயதனை அனுஸரிதது ருபபாயாக எ னது அபிவேஷகததைப்பறறிய காயஙகளை சிகரதில நிறுதது வாயாக) என்று அனுமதியைத தெரிவிதது னன் இனனுமோரிட தில—' ஹிராத்ரிபுதாஸமெளசாபி ஜிரஷடவயெளச விசேஷத: । த்வயா ஹாதஸுதருவிஸெள பராணை: பரியதரெள மம' (எனககு ப்ரா ணனகளைககாட்டிலும மிக்கும பரியாகளாகிய பாதசதருகனாகளை

மதி கொடுத்திருகினறனை. அங்ஙனமிருக்க, மறுபடி யும எனனை வரவேண்டாமென்று தடுக்கினறனையே! இது வென? நிரத்தேதாஷஸ்வபாவனே! கான உன்னேறு வனத் திறகு வர விரும்புகையில வேண்டாமென்று தடுப்பதற் குக காரணம் யாது? இதைத் தெரிநதுகொளள விரும்பு கிறனன. கான இப்பொழுது யாது அபராதகை செய்தே 'னேன்வென்று எனககு ஸம்சயம உண்டாயிருக்கினறதா கையால அதை எனககுத தெரியிச்சாலல வேணடும்' எனறனன. பினபு மஹாதேஜஸவியாகிய ராமன, தன் முனனிலையில கையைக கூபபிகொணடு தனககு முன னுகவே அரணயதநிற்குப போக முயனறு, அங்ஙனம போவதறகுரிய வீரணபிருநதும 'எனனையுங் கூடவே அ ழைத்துக கொண்டு போக வேணடும' எனனும வேணடு கோளுடன கினறு கொண்டிருகிற லக்ஷ்மணனைப் பா த்து 'நீ எனனிடத்தில் மிகுநத ஸ்நேஹமுடையவன; தாமத்திலு மனகு செலலப பெறறவன; வீரதனமை யுமைநதவன, 'எபபொழுதும் ஸனமாகததிலேயே கட கூந தனமையுடையவன; எனககு பரீதிகிடமாயிருப் பவன; பினனும பாணனைப போனறவன; கான சொ னனபடியே கடநது எனககு ஸஹாயனமாயிருபபவன; எனககுப பின பிறநதவன; எனேறு ஸுகதுகங்களிர ண்டு மொத்திருக்கப பெற்றவன; ஆகையால நீ எனேறு

நீ உடனபிறநதவாகளைப போலவும, புதலவாகளைப்போலவும விசே ஷித்துப பாராகக வேணடும) என்று பரதசத்துருகனாகளையே அனுஸ ரிகுமபடி ஸீதைககு மொழிநதனன; லக்ஷ்மணனை அனுஸரித்திருக. குமபடிககுச சொலலாமையால லக்ஷ்மணன அயோதயையில நிலலா மல தனனேடுகூடவே அரணயதநிறகு வருவானென்று தெரிவித்த னன ஆனதுபறறியே லக்ஷ்மணன (முனபு அனுமதி செயது இப் பொழுது வேணடாமென்பானென?) என்று விலகிலனென்று தெ ரியவருகினறது.

கூட வருவாயாயின், நான சொனன காரியங்களைசசெயய வலஸவணகையால எனககு ஸௌகயமே. லக்ஷ்மண! எண றேனகூட நீ இப்பொழுது அரண்யத்திற்கு வருவாயா யின, பிறகு கௌஸலலையையாவது ஸுமித்ரையையாவது இங்குப பாரத்துககொள்பவா யாவர? அதற்காக வே உனனை வரவேணடாடு மென்றன்ன முனபு அனுமதி செயதது அபபொழுதைதககுப பரிஹாரமாகச சொன்ன னதேயொழிய வேறிலலை 'அரசனே அவாகளைப பரிகக வேண்டியவன்'எனகிறாயோ? பூமியினமீது மேகம மழை யைப பெயவது போல, தனனைப பற்றி யிருப்பவரது விரு ப்பங்களை யெலலாம ஈடேறச் செயயும மஹா தேஜஸவி யாகிய அரசன கைகேயியின மனததிறகுடபடுக கரும பாசத்திற் கட்டுண்டு தடை படடிருகக போகின்றனன. அவன எபபடி பரிக்கப போகின்றனன அப்படிபபடடி குமாரதத்தியாகிய கைகேயி இநத ராஜயம முழுவதுங கைபபற்றின பினபு மனவருததமுறறிருக்கின்ற தன சக களத்திகளுககு எளளளவாயினும தனமையைச செயய மாடடாள். 'போஷிபபதறகுப பாதன இலலையோ' என் பாயாயின, அவனும ராஜயததைப பெறற பினபு கைகே யியின வார்த்தையையே அனுவாத்திபபாலகையால, மிக க மனத்துயரமுற்றிருககிற கௌஸலலையையாயினும் ஸுமித்ரையையாயினும நினைக்கவும மாடடாள' 'என கு மாதரம் அவாகளைப பரிகக எபபடி முடியும' என்பா யாயின, நீ இங்குத தானே இருதது ராஜாவினிடத்தில அனுகரஹத்தை ஸமபாதித்துககொண்டு மேனமைப படுத்த வேண்டியவாகளாகிய கௌஸலலையையும ஸுமி த்ரையையும போஷித்துக கொண்டிருபபாயாக அரசன உனனிடததில அனுகரஹஞ செயயாராயின, நீயே யாயி னும உனககுடபடடவாகளைப போஷித்துக கொண்டிருப

பாயாக. மறுக்கவேண்டாம். சொன்னபடி செயவாயாக. 'உன் கைங்கர்யத்தையே விரும்புகின்ற எனக்கு இந்த வீணைலலாம் எதுக்கு'என்பாயாயின, நீ எல்லாத் தர்மங்களும உணர்ந்தவன, நான சொலலுகிற இந்த பாகாரஞ் செய்வாயாயின, இது உனக்கு எனனிடத்திலுளள பக்தியை மிகவும வெளிபப்டுத்தகூடியதே யாகும். மேலும, மர்த்ரு சுஸ்ரூஷையால் ஒபபிலலாத தாமமும அளவினறி உண்டாகும. லக்ஷ்மண! நீ இபபடி செயவாயாயின, நமது ராகுலத்தவர் யாவரும ஆனந்திபபார்கள ஆகையால் எனக்காக நீ இங்ஙனஞ செய்வாயாக. காம இலலாமற் போவோமாயின, நமது தாய்மார்களுக்குலஃகமென்பது சிறிதும உண்டாகாது' எனறன ராமன பேசுவதில மிகுந்த வல்லமையுளளவன; லக்ஷ்மனனும அபபடிபபட்ட ஸாமர்த்யத்துடன பேசுமபடியான வலலவன. ஆகையால ராமன இங்ஙனம மனத்திற் படுமபடிகுச சொன்ன வார்த்தைகள கேடடு அவன அபபொழுது அந்த ரீமனப பாத்து 'ராமா! நீ மிகுந்த வீரத்தனமை யமைந்தவன. உன பராதாபத்திற்கே பயந்து பரதன கௌஸல்யையையும ஸுமித்ரையையும், ஆதரத்துடன நனகு பூஜித்துகொணடு வருவான. இதறகு ஸந்தேஹம இலலை. மேலும கௌஸலையை ஒருவர போஷிகக வேண்டுமா? அவள அனுஸரித்துப பிழைப்பவாகளும அவளது ஆஜ்ஞகாரஹத்திலை விலை யுயாந்த பல க்ராமங்களைப் பெற்றிருகினறனர; அபபடிபபட்ட அவள் எனனைப் போனறவா ஆயிரம் பேர்களையாயினும் போஷிக்க வலலவள். அபபடி யிருபபதனல் மஹா கீர்த்தியும் மஹா மதியுமமைந்த கௌஸலயாதேவி, தனனையும எனது தாயாகிய ஸுமித்ரையையும், இனனும் எனனைப் போன்றவா எத்தனை போகளையாயினும போஷித்துக்கொ

ளள வலலமையுள்ளவளே. [1] உனகக்குப் பாதாதராகிய

I இதறகு—'குருஷ்வ மாமநுசரம் வையாமயம் நஹ விஷ்ய தே। கஸ்தாயோ ஹிமலவிஷயாமி தவசாரபி பரகலபதே' எனறு மூலம (மாம) உனகக்குச் சேஷபூதனாகிய எனனை, (அநுசரம) அந்த சேஷதவததிறகு அனுகூலமான கைங்கரயமுடையவளாக (குருஷ்வ) செயதுகொள உனககு அநயாதஹமாயிருகக்கும ஸொதது இது; அபபடிபபடட ஸொதது ஸவாமியை விடடுப பிரியுமாயின, பராணன்களே நசிதது பபோகுமெனறு கருதது (குருஷ்வ) எனனை அங்ஙனஞ்செயவது உன பரயோஜனமேயெனறபடி ஸொதது கைவிடில ஸவாமிகனனே குறையெனறு கருதது (இஹ) இதில, என்னை அனுசரிக்கச் செயதுகொளளும விஷயதில, (வையாமயம) நமமிருவாகக்கும உளள ஸேவயஸேவகதாமததின் கெடுதி, (ந) ஸமபவிக்காது நீ ஸ்வாமியாகையால ஸேவயதாமம பரிபூரணமாயிருகக்கினறது; நான ஸவாபாவிகமாகவே சேஷமாயிருபபவனாகையால எனக்கு ஸேவகதாமமும பரிபூரணமாயிருகக்கினறது. ஆகையால என்னை அனுசரிக்கச் செயதுகொணடபினபு 'ஸேவகனுக்குக்கூடாத இவனை ஸேவகனாக்கச் செயதுகொணடோமே, ஸேவயனுக்குக்கூடாத நாம ஸேவயனாயிலலோமே, தாம்ம தப்பிறோம' எனறு சிநதிக்கவேணடியதிலலை யெனறபடி அலலது—(வையாமயம) வைபரீதய ஜாதகம விபரீதம உணடாகைக்கு வழியிலலை யெனறபடி நீ, தாயைக் காபபாறறுதை முதலிய சில காரயஙகளைச் சொலலி, நான அரணயததிறகு வருவேனெயின, அவையெலலாம கெடடுப போயவிடுமெனறனை, அதறகு நான ஸமாதானம சொலலிவிடடேனாகையால, நான உனக்கு அனுசரனாகி உனனுடனகூட வருவேனெயினை, விபரீதஙகள ஒனறும இங்கு நடவாவென்று கருதது. தனனை அனுசரனாக்கச் செயதுகொளவதனாலுணடாகும பயனைச் சொலலுகினறனன—(தவாயஸ்ச ப்ரகலபதே) உனக்கும் ஆயாஸமினறிப பல மூலாதிகள கிடைகலிகயாகிற ப்ரயோஜனம விதிதிகினறது (அஹஂச கஸ்தாயஃ) உனக்குக் கைங்கரயஞ செயயப் பெறறதனால நானும என் ப்ரயோஜனமீடேறப பெறுகின்றேனை. அன்றியே—(மாம) இயற்கையாகவே சேஷபூதனாகிய என்னை, (அனுசரம்) ஸ்வரூபானுரூபமாகிய சேஷவருததி

எனஇன உனககு ஸ்வேலகஸ்காரணகச் செய்துகொளவா யாக அப்படிககுச் செயயும விஷயத்தில தர்மம கொஞ்ச மும் விபரீதமாகாது அதனல ஈாணும என் மனக கருத் தீடேறப பெறுகின்றனன தான பழம முதலியவற்றைக கொண்டு வந்து கொடுபபதனல உனக்கும ப்ரயோஜனம்

யுடையனகச செயவாயென்றபடி சேஷத்வம ஸ்வபாவ விதமாயி னும, அதைத தெரிந்துகொண்டு அதில நிலபெறறிராமையால நீ எனன அந்த சேஷத்வத்தில நிலநிற்கும்படிககுச செயவாயாக வென்றபடி சேஷத்வம வெறுமனே உண்டாயிருபபின பரயோஜனீ மிலலை. அதைத தெரிந்துகொண்டு அதில நிலை பெறறிருகைகேயே பரயோஜனமென்று கருதது. (இஹ) இதில, இந்த ஜனத்தினிடத் தில, இந்த எனனிடத்திலெனக. (வையாமயம) சேஷத்வவிபாயா ஸம, சேஷத்வந் தவறிபபோதல (ந) நேராது. இதனல—சேஷத் வம ஸ்வபாவமாகவே விதமாயிருககிறதென்றும, அபபடி அதிருக கிறதென்று தெரிந்துகொண்டவனுககு (சேஷத்வஜ்ஞான முளளவ னுககு) சேஷி கைங்காயமே பலமென்றும ஆகிய இவவிரண்டும (மாம) (அனுசரம) எனகிற இவவிரண்டு பதங்களால தெரிவிகக பட்டன. (கரதரீரயோ உஹம் ஸவிஷயாமி)ஏதுரு செயயாதிருந்தால சேஷத்வரு செலலாது, கைங்காயரு செயயாதிருந்தால சேஷத்வத் திறகு ஹானி பிறகுமாகையால, நீ கைங்காயத்தைக கொடுபபா யாயின, அபபடிபபட்ட ஹானி இலலாமல கருதாத்தனவேனன றபடி. (தவச) இங்குச சகாரம் அவதாரணத்தைச சொலலுகிறது, (தவைவாயஃ) என்பதனல—உன பரயோஜனமே விதத்திகின்றது, எனன தன்று உனகாகவே நான கைங்காயரு செயகிறேனன்றி எனகாகவனென்றபடி பராத்த கைங்காயமே புருஷார்த்த மாகையால இங்ஙனருசானலனென்று தெரியவருகின்றது. ஆகை யால இங்குச சேஷத்வாதயவஸாயம, அதாவது—தான சேஷபூத னென்று திடமாக நினைத்திருபபது—உபாயம; ஸ்வார்த்தமாகாத சேஷி கைங்காயம-அதாவது—தன பரயோஜனத்தின பொருட்டுச செயயபபடாத சேஷி கைங்காயம செயகை உபேயம; அதாவது— பலம ஆகையால உபாயோபேயங்கள இப்படிப்பட்டவையென்று இதில நிஷ்காவிகபபட்டனவென்று ரஹஸயம.

கைகூடும். நான வில்லையும் பாணத்தையுக தரித்து [1] மண் வெட்டி, புடடிற்கூடை முதலிய கருவிகளையும எடுத்துக் கொரண்டு உனககு முனனே வழி காட்டிக்கொண்டு போகி னறனன பரதிதினமும் நான உனககுக் காயகிழங்குகளை யும மறறும தபஸவிகள பெறறுக்கொள்ளும ஆஹார ங்களையும கொண்டு வந்து கொடுத்துக கொண்டிருப பேன. [2] நீ ஸீதையோடு கூடி மலைச சாரலகளில கரீடி

I காதுக ஜுந்துகளைத தடுபபதறகாக தனுஸஸுமம, கிழஙகு முதலியவற்றை வெடடுவதறகாக மணவெடடியும, பழம வோ முத லியவறறைக கொணடு வருவதறகாகப புட்டிற கூடையுமென று கணடுகொளளவது

2 இதறகு மூலம—'ஹவாஂஸது ஸஹ வைதேஹயா ஜிரிஸாநு ஷுரஂஸயதே। அஹம ஸாவங காரிஷயாமி ஜாதீரதஸஸவபத ஸீசதே' ஸாவதேச ஸாவகால ஸரவாவஸதைகளிலும செய்யவேண் டிய கைஙகாயஙகளை முனபு சொலலி, இபபொழுது விசிஷட விஷ யதிற்கே, அதாவது—லகஷமீவிசிஷடரகிய பரம புருஷனுககே செயயும கைஙகாயமே போகயமாகையால (ஸஹ்வைதேஹயா) எனறு மிதுனதிறகே கைஙகாயரு செயயவேணடுமெபடியை இநில சொலலுகிறார இஙகு (ஜாதீரதஃ ஸவபதஃ) (விழிததுககொண் டிருககும பொழுதும தூஙகிககொணடிருககும் பொழுதும) என்கை யால ஸாவகால ஸாவாவஸதைகளுககும உசிதமான கைஙகாயம சொலலப்படடது. (ஸாவங காரிஷயாமி) என்கையால—ஸாவவித கைஙகாயமும சொலலபபட்டது அதாவது—தேவீ விசிஷடரகிய சேஷிககுச சேஷபூதரகியிருபபவன் ஸாவதேச ஸாவகால ஸாவஙவஸ தைகளிலும ஸாவவித கைஙகாயஙகளும செயயவேணடுமெனபது பலிதாததம. அனறியே—(ஹவாஂஸது) உனககுக கைஙகாயரு செ யகினறனன (ஸஹ வைதேஹயா) உனககும ஸீதைககும இருவாகும கைஙகாயரு செயகினறனன் (ஜிரிஸாநுஷு ரஂஸ

த்துக் கொண்டிருபபாயாக. நான, நீ விழித்துக் கொண்டிருகக்ம பொழுதும் தூங்கிக கொண்டிருக்கும பொழுதும காத்துககொண்டிருகதீ ஸமஸ்த காரயங்களயும செய்துகொண்டிருப்பென' எனறான. லக்ஷ்மணன இவவாறு மொழிகத அவவார்த்தைகளைக கேடடு மிகுந்த ஸகதோஷம் அடைந்து அவனைப பார்த்து 'லக்ஷ்மண! அபபடியாயின நீ இபபொழுது சென்று உனது நண்பர்கள அனைவர்கும் சாலவிச் செலவு பெற்றுக்கொண்டு வருவாயாக, லக்ஷ்மண! ஜன்காராஜனதீ மஹாயஜ்ஞத்தில மஹாஹவிரபோவணகிய வருணன தானே, பார்ககப பயங்கரமாகப புலபபடுமே! இரண்டு திவய தனு

யதே) பாணசாலையில மாதாமேயனறு, ஜலகரீடைமுதலிய ஸமஸத கரீடாஸதானங்களிலும கைங்காயஞ செய்கின்றனன (அஹம) அந்தந்த அவஸதைகளுக்கு உசிதங்களாகிய அந்தந்தக கைங்காயங் களை யெலலாம செயகையே ஸவரூபநிரூபக தாமமாயிருக்ககடபெறற நான (ஸாவங் கரிஷ்யாமி) ஸாவவித கைங்காயங்களையுஞ செயகின றனன (ஜாதீரதः) விழித்துகொணடிருகுமபொழுது, தந்தகாஷ டம முதலாகப படுகைகை பரபபும வரையிலும நீ விழித்துகொண டிருகுமபொழுது செயயவேணடிய காயங்களை யெலலாஞ செய கிறேனனறபடி (ஸவபதः) தூங்குமபொழுது ராதரியில துஷட ம்ருகங்களாலும ராக்ஷஸாகளாலும கெடுதி வாராதிருகுமபடி காத துப் பொழுது விடியும வரையிலும வேணடிய காயங்களைச செயது கொண்டிருபபேனென்று கருதது

I இஙகு விலலு முதலியவற்றை இரணடிரணடாகச சொலல தலைல அனனன தமபிகளிருவருகும ஒவவொனறு யிருகுமபடி கொடுகபபடடனவென்று தெரியவருகினறது. ஜனகனது யஜ்ஞத் தில வருணன விலலு முதலியவறறைக கொடுதததற்குப் பலனாண் டதில சொலலக கூடாமை ஆயினும முன்பு சொனனற்போல இஙகு ப்ரஸதாவஞ செயவதறகுக காரணம் எனனென்னில—இது வாலமீகி மஹரிஷியின சைலி (நடை). அப்பொழுது ப்ரஸக தங்களாகிய விஷயங்களை பரதிபாதிப்படதில மனஸுகங் கொண்டு

ஸ்ஸுகளையும், பேதிக்க முடியாத இரண்டு திவ்ய கவசங்களையும், அழியாத பாணங்களமைந்த இரண்டு அமபுதாணிகளையும், பொறபூணிடப பெறறு ஸூரியனபோல தளதளவென்று விளங்கும இரண்டு கத்திகளையும கொடுத்தனன. இவையெலலாவறறையும தான பூஜித்து ஆசாரயராகிய வஸிஷ்டரது மாளிகையில வைத்திருக்கினறனன. நீ ஸ்நேஹிதாகளிடம அனுமதிபெறறு ஆயுதங்களையெலலாம எடுத்துகொணடு சீக்ரத்தில வருவாயாக' எனறு மொழிந்தனன. லக்ஷ்மணன வனவாஸத்தினபொருடடுக கெடடியாக முயனறு ஸ்நேஹிதாகளிடம அனுமதிபெறறுகொணடு இக்ஷ்வாகுகுலகுருவாகிய வஸிஷ்டரிடமுஞ்சென்று அவரது கருஹத்திலிருக்கும உத்தமங்களாகிய ஆயுதங்களை எடுத்துகொண்டு வந்தனன. லக்ஷ்மணன, திவ்யங்களும, ராஜஸிம்ஹாஸனிய ரத்நஜல பூஜிக்கபபட்டவைகளும, புஷ்பமாலைகளால அலங்கரிக்கபபட்டவைகளுமாகி விளங்குகினறு அவ்வாயுதங்களையெலலாம ராமனுக்குக காண்பித்தனன. தீரனிய ராமனும அவ்வாயுதங்களை வாங்கிகொணடு தக்க ஸமயத்தில் வந்த லக்ஷ்மணனை பாராட்டி ஸந்தோஷித்து, 'நல ஸ்வபாவமுடையவனே! நான உனக்கு எதிரபாத்துக்கொணடிருந்தனன; நான விரும்பின் ஸமயத்தில நீயும் வந்துசேர்ந்தனை பகைவரைத் தபிக்கச்

எதை எங்குச் சொலலவேணடுமோ, அதை அங்குச் சொலலாமல, அங்ஙன்னு சொலலாதவறறை மேலில மறரோரிடத்தில ஏதோ ஒரு வ்யாஜத்திலுலை முன சொலலியதை மறுபடியும் சொலவதுபோல சொலலுகினறனர். பாலகாணடத்தில சொலலாத மணிபந்தனத்தை உதாஹரணமாக 'மணிவந்யமிஹ ஹதம் வைதேஹ்யாஸ் ஹிவஸ்தரோணே மே' எனறு ஸுந்தரகாணடத்தில சொலலினார். அயோத்யா காணடத்தில சொலலாத காகாஸுர வ்ருத்தாந்தத்தை 'ஸபிதராச பரிதயுகதஸ்' எனறு ஸுந்தரகாணடத்திற சொலலினார்

செயயுமு பராக்ரமசாலியே! நான உனனுடன கூடி ஸ்ன
து தனங்களெயலலாம தபஸ்விகளாகிய ப்ராஹ்மணர்
களுகக்குக் கொடுகக விரும்புகினறனன. இங்குப பெரி
யோாகளிடத்தில் த்ருட பகதியுள்ள ப்ராஹ்மணத்தமர்
களுமம மற்றுமம் எனனை அடுத்து ஜீவிப்பவர்களுமம் யாவ்ர
இருகினறனர்களோ, அவாகள் அனைவர்ககும இதுவ
ரையில கொடுததைதவிட அதிகமாகத் தானஞசெயய
விருமபுகினறனன நீ நேரில சென்று ப்ராஹ்மணாக்ளிவ்
சிறபபுறறவருமம மேனமைபெறறவருமம வஸிஷ்டமஹாஷி
யின புதலவருமாகிய ஸுயஜ்ஞரைமாதரம சீகரததில
அழைததுககொண்டு வருவாயாக. நான அநத ஸுயஜ்
ஞரயுமம மறறுமுளள சிஷ்டாகளான ப்ராஹ்மணர்கள
எலலோரையுமம பூஜித்துப பினபு அரண்யத்திற்குப போ
கினறன' எனறனன முபபத்தொன்றுவது ஸாகமம மு
றறிறறு.

{ ராமன அரணயதத்திறகுப போகுமபொரு
டுதத தானஙகளைச செயதல. }

பிறகு பராஹ்மணாகளின உபகாரத்தைநப பறறிய
தாகையால மஙகலகரமானதும், தனது வீனவாஸத
தை அங்கீகரித்த திருபபதால பரியமுமாகிய ராமாஜ்ஞை
யை அந்த லக்ஷ்மணன திரஸா வஹித்துச சீக்ரமாக
ஸுயஜ்ஞரது மாளிகைகசெ சென்று அஙகு அகனி
ஹோத்ரகருஹத்தில இருககின்ற அநத ஸுயஜ்ஞரைப
பார்த்துப பூஜித்து கமஸகரித்து 'கண்பனே! ராமன கா
டுகெகுப் போகினறனன; நீ இபபொழுது அவனது க்ரு
ஹத்திற்கு வரது மற்றை யாவராலும் செயய முடியாத அ
வனது காரயத்தைப் பாரபபாயாக' என்று உரைத்தனன.
பிறகு அநத ஸுயஜ்ஞருமம வேகமாக அநதயாவரதனித்
தை முடித்து லக்ஷ்மணனோடு கூடச சென்று, லக்ஷ்மி தா

ண்டவமாடப்பெற்று அழகியதான ராமனது மாளிகையுட் ப்ரவேசித்தனன. ஹோமஞ்செயயப்பெற்ற அகனியைப் போல் மிகுக ஒளியுடன விளங்கிசகொணடு வருகிறனற வேதவிதிதகாகிய ஸாயஜ்ஞருககு ராமன அனுசவி செயது ஸீதையோடுகூட ப்ரதக்ஷிணஞ செயதனன. பிற கு ஸகுத்ஸ்தகுலதிலகனாகிய அந்த ராமன் முழங்கைக் குமேல தரிககிற மேலான பொனவளைகளையும் ஸுவாணம யமான மேலான தோள்வளைகளையும அழகிய குண்டலங்க ளையும் பொற்சரடுகளில கோக்கபபட்ட ரதனஹாரங்களை யும் உயாகத கைவளைகளையுமி, பினனும், மேலான ஆப ரணங்களையும பலவாக ஸாயஜ்ஞருககுத் தந்தனன. அப் பொழுது ஸீதையிர தூண்டுதலால ஸாயஜ்ஞரைப பரீத து, ராமன 'கலவு ஸவபாவமுடையவனே! எனககு ணடப னே! ஸீதை இபபொழுது உன பாரையககு ஹாரங்களை யும பொற்சரடுகளையும கொடுகக விரும்புகினறனள. அவை களை வாஙகிககொணடு சனறு உன பாரையககுக கொ டுபபாயாக. ஸகேஹிதனே! ஸீதை இபபொழுது வன தறகுப போகிறாளாகையால உன பாரையககுக கொடு ககுமபடி உனகையில் பலவித ரத்னஙகளும் இழுக்கப் பெற்றுப பலவாணஙகளும பொருநதி விளஙகுகினற தோ ளவளைகளையும கேயூரங்களையும கொடுக்கினறனள. மே லான துபபட்டி பரபபபெற்றுப பலவகை ரதனஙகளால அலங்கரிக்கபபட்ட அந்த மஞசதையுங்கூட உனககுக் கொடுக்க விரும்புகினறனள. எனககு [1] எனமாமனகொ டுத்த சத்ருஞ்ஜயமெனறொரு யானையுண்டு. அதபபி னனும் ஆயிரம யானைகளோடு உனக்குக கொடுககின றேன' எனறனன ராமன அஙஙனஞ் சொலலுகையில் அந்த ஸாயஜ்ஞர அவைகளைப பெற்றுககொண்டு ராம லக்ஷ்மணாகளுகக்கும் ஸீதைககும மங்கலாசீரவாதஙகளைச்

---

1 இஙகு - மாமன் - தாயோடுகூடப் பிறந்தவன்.

செய்தனர் அனகதூரம் பரியவாதியாகியி ராமன, தன் காரயங்களில மிக்க மனவூக்கங்கொணடு தனககு மிகவும் ப்ரியனும தம்பியுமாகிய லக்ஷமணனைப பாரதது, பரஹ்மா தேவேநத்ரனுககு ஆஜ்ஞைபிடுவதுபோல் 'லக்ஷமண! நீ சென்று அகஸ்த்ய புத்ரன விஸ்வாமித்ரகுமாரன் ஆகிய இவவிரண்டு பர்ரஹமரிஷிகளையும அழைத்துக்கொண்டுவந்து, பயிரை ஜலங்களையிடடுப் பூஜிபபது போல், அவாகளுககு மேலான வஸதுகளைக கொடுத்துப் பூஜிபபாயாக. நீ பெரியோாகளுககு வெகுமதிசெயயுத தனமையனல்லவோ? ஆகையால உனக்கு நான சொலல வேண்டியதிலலை மேலும, அவாகளுககு ஆயிரமாயிரமாக்ப பசுகளையும பொனகளையும் வெள்ளிகளையுங் கொடுத்து த்ருபதி செயவிபபாயாக தைத்திரீயசாகையை ஓதுபவாகளுக்கு ஆசாரயரும பாண்டித்யமுளளவரும் வேதங்களை உணர்ந்தவருமாகிய ஒரு பராஹ்மண்ர கௌலலையையிடம மிகுந்த ஆதரவுடன அவளை ஆசீரவாதஞ செயதுகொண்டிருகினறனர அநத பராஹ்மணருககு த்ருபதி பிறக்குமவரையிலும் வாஹனங்களையும தாஸிகளையும் பட்டு வஸதரங்களையும கொடுபபாயாக. சிதராதனனனும ஸாரதி நம்து தகபபனுககு மிகவும நண்பனுயிருபப்வன; வெகுகாலமாக நம் வீடடிலிருகினறனன; நீ இவனுககு மிகுந்த விலையுள்ள மணிகளையும வஸ்த்ரங்களையும் தனங்களையும் ஆடமுதலிய சிறியபசுகளிலலாவற்றையும் உயர்ந்த பசுகள் ஆயிரத்தையும் கொடுத்து ஸந்தோஷபபடுத்துவாயாக மேலும, இந்த கடசாகையோதுபவாகளும கலாபசர்கை அத்யயனஞ செய்பவர்களும் பலர் இருக்கினறனர; பலர் சதண்டங்களைத் தரித்த பரஹ்மசாரிகள் பலரும் இந்த இருகினறனர்; இவர்களெல்லோரும் எப்பொழுதும வேதாத்

யஜனம் செய்துகொண்டேயிருப்பவர்; ஆகையால் மற்றை எக்காரியத்தையுஞ் செய்ய அவகாசமில்லாதிருப்பவர்; அதயயனஞ் செய்யும் ஸமயத்தில உடகாரந்தே இருந்து பொழுதுபோக்கி வழக்கப்பட்டவராகையால ஓழிந்த பொழுதிலும ஒன்று செய்யவேண்டுமென்ற்ல, சோமபல்பிடி-தத்துத் திரியுந் தன்மையர்; ஆயினும அவாகள எப்பொழுதும ருசியுள்ள ஆஹாரத்தையே விரும்புவாகள; இப்படியிருப்பினும வேதாத்யயனஞ் செய்பவராகையால பெரியோாகளும அவாகளை ஸமமானித்துக கொண்டிருப்பாகள; அவாகளுக்கு எண்பத்துவண்டிகள நிரம்பத்தன்கீளையும சம்பாலெலு மூட்டைகள மேலிடப்பெற்ற ஆயிரம எருதுகளையும இருநூறு பொதிமாடுகளீயும் கொடுப்பபாயாக லக்ஷ்மண! அவாகள ருசியுள்ள ஆஹாரத்தை விரும்புந் தன்மையராகையால பால தயிரெய முதலிய வயஞ்ஜனத்திற்காக ஆயிரம பசுக்களையும் கொடுப்பபாயாக. மேலும, ப்ரஹ்மசாரிகள பலாகளஸலையைய அடுத்திருக்கின்றனர; ஆகையால அவர்களில ஓவ்வொருத்தருக்கும ஆயிரம்பசுக்கள கொடுப்பபாயாக லக்ஷ்மண! தானத்தில சிறப்புற்ற என தாயாகிய கௌஸலையை நான கொடுத்த தக்ஷிணையைக்கண்டு ஸந்தோஷிக்குமபடி நீ எல்லாவித்த்திலும அந்த பாரத்வாஜ முனிவர்கள் அனைவரையும பூஜிக்கவேண்டும்' என்று மொழிந்தனன. பிறகு புருஷாகளிற சிறந்தவனாகிய லக்ஷ்மணன, ராமன சொல்லியபடி அந்த தனங்களெல்லாவற்றையும, தானே குபேரனைப்போல பாரத்வாஜாச்ரமத்துக்குத் தந்தனன பின்பு ராமன, கண்ணுங்கண்ணீருமாக நிற்கின்ற தனது வேலைக்காரர்களைப பார்த்து அவர்களது ஜீவனத்திற்காக ஓவ்வொருவனுக்கும் தனத்தை ஏராளமாக கொடுத்து 'நீங்கள நான திருமபி

வரும் வரையிலும் என் கருஹத்தையும் லக்ஷ்மணனது கருஹத்தையும் எவரும் காப்பவரின்றிச் சூனயமாயிருக்குமபடிகருச செயயாமல எபபொழுதுங் காத்துக்கொணடிருகக வேணடுமெ' எனறு மனவருத்தமுறறிருகினற அநத வேலைகுகர்ராகளுகளுக்குச் சொலலிப் பிறகு அனைதிகாரியைபபாரத்து 'தனதனதை எடுத்துக் கொண்டிவா' எனறு ஆஜ்ஞாபித்தனன அனநதரம ராமனது வேலைகாரர்கள அவனது தனம் முழுவதையும எடுத்துககொண்டு வநதனர அநதப பணகுவியல மிகவும் பெரிதாயிருநததாகையால பாரப்பவாகளுகளுகு மிகவும் அற்புதமாயிருநதது. பிறகு அநதப புருஷஸிமஹனகிய ராமன லக்ஷ்மணனோடு கூடி அநதத் தனங்களை யெலலாம் ஏழை ப்ராஹ்மணாகளாகிய பாலர்களுகளுகும் வருத்தர்களுகளுகும் கொடுத்துவிட்டனன. அபபொழுது அத்தேசத்தில பராஹ்மதேஜஸஸினால ஸவாணம்போல பளபளவெனறு ப்ரகாசிப்பவரும் காகக குலததில பிறநதவருமாகிய த்ரிஜடனெனனும ஓர் பராஹ்மணர இருநதனர்; அவர அரண்யத்தில் சென்று எபபொழுதும கோடாலி மண்வெடடி துறட்டுக கொம்பு இவைகளைக கையிற் பிடிததுக் கிழங்கு வேர முதலியவறறைக கொத்தியெடுத்தும் காய் பழம முதலியவறறைப பறித்தும சிநதிய தானயங்களைப பொறுகுகியும் பிழைத்துவநதனர்; அவரது பார்யை இளம்பருவமுடையவள; அவள் தாரித்ரியத்தினால் மிகக வருத்தமுறறுப் பாலகளாகிய பிளளைகளை அழைத்துக்கொண்டு வ்ருத்தராகிய அநத பராஹ்மணரிடம் வந்து 'இதகக கோடாலியையும மண்வெடடியையும் அபபுறம் போட்டுவிடுகான் சொலலுகிறபடி செய்வீராக. ராமன தாமங்களையெலலாம உணர்ந்தவன்; அவனை வனத்திற்குப் போகினறமையால் தனது தனங்களையெலலாம் பராஹ்ம

ணர்களுக்குக் கொடுக்கின்றனன; அவனிடஞ்சென்று நமது ஏழ்மையைத் தெரியப்படுத்துவீராக; அங்ஙனஞ் செய்வீராயின், நமது தரித்ரமெல்லாந தொலையுமாறு ஏதேனும் பெறுவீர்' எனறு இங்ஙனம் மொழிந்தனள. அந்த பராஹ்மணரும் பாரையின் வார்த்தையைக் கேட்டு முழுவதுங் கந்தலாகையால கஷ்டப்பட்டு உடுத்தவேண்டியதாயிருக்கிற தன வஸத்ரத்தை உடுத்துகொண்டு ராமனது கருஹந்தீறகுப போகும் வழியாகப புறப்பட்டுச் சென்றனர அவ்வழியில எங்கும நிறைந்திருக்கிற ஜனஸமூஹத்தின மத்தியில் அந்த தரிஜடா பருகுவைபோலவும் அங்கிரஸஸைபோலவும ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸிலை பரகாசித்துகொண்டிருப்பது பற்றி, அவன ராமக்ருஹந்திற்குப போகையில், ஜந்தாவது கடந்வரையிலும அவரை யாவரும் தடுக்கமுடியாதிருந்தனர. அந்த தரிஜடரும் ராஜகுமாரனிய ராமனைச சேரந்து 'ஓ ராஜகுமாரனே! நீ எல்லாகுணங்களிலும மிகுந்த புகழ் அமைந்தவன; நாளை மிகவும தரித்ராயிருக்கின்றனன; பின்னும் பலபுதலவாகளைப பெற்றுப பெருங குடும்பியாயிருப்பவன; நிதயம அரணயத்தில சிதனை தாச்யங்களைப பொறுக்கிப பிழைபபவன; எனவே கடாக்ஷிபபாயாக' எனறு மொழிந்தனன அனந்தரம அந்த ராஜகுமாரனிய ராமன சிரித்துகொண்டு வேடிக்கையாக அவரைப பார்த்து 'பசுக்கள பல ஆயிரங்கள இருக்கின்றன; அவைகளில உமக்கு நான் ஓராயிரம பசுக்களையாவ்து கொடுக்கவிலலை; ஆகையால இந்தப பசுமந்தையில நீர் தடியை வீசிப போடுவீராயின, அந்தத தடி எவ்வளவு தூரம போகுமோ, அவ்வளவு தூரத்தில அடங்கிய பசுக்களை முழுவதும நீர பெறுவீர' எனறு உரைத்தனன. உடனே அந்த பராஹ்மணர ஸந்தோஷத்

திலை. பாபரப்புற்று த்வரையுடன வஸ்த்ரத்தை இடை யில சுற்றிககொண்டு தடியை வேகத்துடன கிருகிருவெ னறு சுழற்றித் தனககுள்ள பலமு முழுவதுங்கொணடு வீசியெறிதனர் அவர் அங்ஙனம கையிலிருநது வீசியெறிகையில, அநதத் தடி புறப்படடு ஸரயூநதி யின அககரையைத் தாண்டிப பலவாயிரம பசுககளுநின பசுமநதையைக கடநது ஓர எருதின் அருகில போய விழுநதது. தாமஸ்வபாவமுகிய ராமனும ஸநதோ ஷமடைநது அநத த்ரிஜடனெனனும பராஹ்மணரைக கட்டி யணைதது கொணடு ஸரயூ நதியின கரையில அவர் வீசி யெறிநத தடி விழுநத இடத்திற்கு இபபுறத் திலுளள பசுககளை யெலலாம் இடையர்களாக கொண்டு அநத த்ரிஜடாது ஆஸ்ரமததிறகுச் சோபபிததன. பிறகு அநதக் காரகயரைப் பிரிநது ராமனநல்வார்தனை சொல்லிகொண்டு 'த்ரிஜடரே! நீர கோபஞ் செயயவேண டாம; நான வேடிககையால இஙஙனஞ செயதேனனறி மறறொனறும இலலை. உமமுடைய தேஜஸஸை இவவாறு சிறுதிருபபம்தக கண்டு அதை எளிதில நிவரதிகொ ளள விருமபித தடியைச் சுழறறி வீசி யெறியுமபடிககுச் சொலலினன. மறறேறதும அனறு. இனனும உமககு ஏதாயினும வேண்டுமெனறு அபிலாஷம இருக்குமாயின, அதைக கேட்பீராக; கொடுக்கினறனன நான முனபோல பரிஹாஸஞ செயகிறேனனனறு நினைகக வேண்டாம ஸத யமாகச் சொலலுகினறனன. உமககு யாதொரு தடை யும இலலை எனனுடைய தனம ஏதேது உணடோ, அவித லலாம் பராஹ்மணாகளுககாகவே ஸமபாதிகபபடடிருக கினறது உம்மைப போனறவாகளுககு உபயோகபபடு மாயிற்றுன, நான ஸம்பாதித்தது ஸபலமாகி எனககு ஸ்வ தோஷத்தையும கீர்த்தியையும விளககுக்கடியதாயிருக

ஞும்' எனறனன அனகதரம மறுமாறு முனியாகிய. அகத தரிஜடருமை அவரது பாராயையும அகதப பசுகூட்டத தைப பெறறுககொணடு அவவளவோடு தருப்தி அடைந்து ஸகதோஷித்து மற்றறதையும் விருமபாமல மஹாதுபாவனகிய ராமனுகதுக கீர்தியும பலமும ஸகதோஷமும ஸுகமும வளரத்து வருமபடி ஆசீரவாதங்களைச செயதனர. ராமனும தனது நண்பாகளைப பாரத்து, அவரவாகளுகுரியபடி கலவாதனைதகளைச சொலலிகொணடு அவாகளாலும தகதமகுரியபடி கல வாக்யங்களால் ஸமமானிககப்படடு தாமக தவறுமல பாரகாமதநிலை ஸம்பாதித்த தனங்களை யெலலாம், தான ஒனறிலுங குறைவாளனலலாமையால மிகுந்த மனப்பூாதநியுடன அவாகளுகுக கொடுகுமபடி ஆஜ்ஞாபித்தனன. அபபொழுது, அங்குளள பராஹ்மணரவது, ப்ராஹ்மணரகாமற்போயினும ராமரிடமிருநது ஸேஹமுள்ளவரவது, ஸேஹமில்லாதிருப்பினும வேலைக்காரரவது, கடைசியில ஏழ்மையினால பிச்சை யெடுபபவரவது, மறறை எவரவது ராமனிடததில அவரவாகுரியபடி ஸமமான தனங்களையும். கோதனநதி தானங்களையும பெறறு த்ருபதி யடையாதவன ஒருவனும இல்லை. அநத ஸமமானங்களும தானங்களும பரயாணத்தில உண்டான மனது பாரிபபினால அவஸரபபடடுச் செயயினும, அவை குறையின றி ஸலலோகமும் தருபதிகரமாகவே யிருநதன. முபபத் திரண்டாவது ஸாகமம முறறிறறு.

ராமனை வீதா லக்ஷ்மணாகளை அழைத்துக
கொணடு போக அனுமதி கேட்பதறற
காகத தசரதனிடம போர்தல

ராமலக்ஷ்மணாகள் ஸீதையோடுகூட அங்ஙனம் பராஹ்மணாகளுக்கு தன்னுகளையெலலாங கொடுத்துவிட்டு

ஸீதையை அழைத்துக்கொண்டு தசரதரைப பாராகசசு சென்றனர் பிறகு அவவிருவரும் புஷ்ப ஸரங்களைச சுற றிச சதருதிகளைக கொண்டு ஸீதையால் அலங்காரஞ செயயப பெற்ற கதி முதலிய ஆயுதங்களைத தரிகையி லே, அவவிருவரது ஆயுதங்களுமை கண்ணைத தூக்க காணகூடாதவைகளாய் விளங்கின முன்பு ஸந்தோ ஷத்திலை முகம் மலரபபெற்று அழகாயிருந்த ஜனங்கள எலலோரும உப்பரிகைகளினமீதும் மசசுகளினமீதும. விமான சிகரங்களினமீதும ஏறிகொண்டு மனக களிபபினறி முகம் வாடப பெற்று உத்ஸாஹமு சிறிது மினறியே அப்பொழுது ராமனை பார்த்துகொணடி ருநதனர. வீதிகளெலலாம எஙகும ஜனஙகள அடாதது போக முடியாதிருநதமையால் உபபரிகைகளினமீதி நி மனவருததத்துடன முகத்தில் ஒளி மாறபபெறறு ஜனங கள் ராமனை பாரத்துக்கொண்டிருநதனர. அபபொழு து ராமன குடையுங்கூட இலலாமல வெறுங காலுடை யாகவே நடநது போவதைக கண்டு ஜனஙகளெலலோ ரும சோகத்திலை மனங கொதிகபபெற்று 'என போயகொண்டிருகுமபொழுது பெரிய சதுரங்கமென யம பினதொடாநது கொண்டிருநதனர, அபடிபபட்ட ராமன தாளிணருவுகளே போயகொண்டிருக்க, ஸீத யும லகஷமணனும பினதொடாநது செல்கினறனர ராமன் பரபுத்வ ரஸத்தை தனரிய அனுபவிபபவன; மேலுமவிரும புமவர்களுககு விருமபியவற்றையெலலாமகொடுககுந தண மை'பன, ஆயினுமை பிதருசுஸ்ருஷை முதலிய தாமங்களில கௌரவ புத்தி யுண்டையவனகையால் தசரத சொன பர திஜ்ஞையை பொய் செயயப பொறுமல அதில சிறிதும விருப்பமில்லாதிருக்கினறனன. மூனபு எவளை ஆகாய்த தில திரியும பூதங்களுங் கூடப பாராக்கத தரமன்னை,

அபபடிபபட்டஸீதையை இபபொழுது ராஜஶ்ரீயிலுளள ஜனங்களெல்லோரும் பாராக்கின்றனர். ஸீதையின மேனி யிகவும் ஸுகுமாரமாயிருபபது; அவள் பசனசகறபூரம் குங்குமபபூ முதலிய வாஸனைகள கலநத கலவைச சாந கிறகே உரியுவள; அவள் எனறும் செஞ சநதனதனதையே பூசும ஸுவப வழுடையவள்; இபபடிபபட்ட ஸீதையை இனிச சீகரத்திலேயே மழையும வெயிலும் குளிரும வாணம மாறி அழகு குலையும்படிகசெய்யப போகின றன இபபொழுது தசரதனுககு ஏதோ பிசாசாவேசம உண்டாயிருககினறது; ஆனதுபறறியே அவன இங்ங னஞ செலலுகினறனன; இதுவே நிஜம இலலையாயின, அநத மனனனன தனககு அனபு குமாரனகிய ராமனைக் காடடுககு அனுபப மனதுணியமாடடானலலவா? குண மிலலாத பிள்ளையாயினும, அவனை மனது துணிநது காட டுக்கு அனுபபுவது எபபடி? மேலும தானமாறறி குணங் களை அபபடியிருக்க, கடவடிக்கை யொனறு மாதரத்தி லேயே இவவுலகம முழுவதையும வெனறு வசபபடுத்திக் கொணட ராமனைப போனற புத்ரரதனத்தை அரணியத் திற்கு அனுபபுவதைப பறறிச சொல்லவேணடுமோ? அஹிம்ஸையும பொறுமையும் வித்தையும் சீலமும் சம முமம தமமுமாகிய இவவாறு குணங்களும் புருஷரகளிற் சிறநதவனகிய ராமனை விளஙகச செயகின்றன. ஆகை யால அபபடிபபட்ட ராமனுக்குத் துனபம நேருவதைக கண்டு ப்ரஜைகளெலலோரும், வெயிற் காலத்தில நீர் வறறப பெறறு வாடி வதங்குகினற ஜல ஜநதுகளைப் போல, மிகவும பீடிககபபட்டிருக்கிறனர் ராமனை உல கம முழுவதுககும அதிகாதரயிருப்பவன்; அபபடிபபட்ட ராமனுககு வனவாஸ பீடை உண்டாகையில, வேர் அறு நதுபோகப பிறுவதறகு புஷ்பங்களுங காய்களும் நிறை

கதசெடி நாசம் அடைவதுபோல, அவனை ஆதாரமாகப் பெறற இகத உலகமெலலாம மனவருத்த முறறிருக்கின றது. அவன தாமமே ஸாரமாயிருகக்ப பெற்றவன, பினனும, மிகுந்த காரதியுடையவன , ஆகையால் இபபடிப்பட்ட இவன மனுஷ்யா முதலிய ஸமஸ்த பாணிகளுக குமவராயிருககினறனன. மற்றை ஜனங்களெலலோரும இவனுககுப புஷபங்களும காயகளும இலைகளும கிளைகளுமா யிருககின்றனர. வேர் அறுந்து போகுமபொழுது புஷபங்களும கிளைகளும வாடிபபோ மலலவா? அபபனம அவனைச சாரந்தவாகளாகிய காம பத்னிகளோடும பந்துகளோடுங கூடி லக்ஷ்மணனபபோலவே, ராமன போகும வழியைப பிடிதது கொணடு அரணயத்திறகு அவனப பினதொடாந்து செலவோம. காம, உதபான வனங்களையும பூமிகளையும் கருஹஙகளையும கைவிடு ராமனை டொத்த ஸுகதுகங்களையுடையவாகளாகித் தாமரத் மாவாகிய அவனப பினதொடாந்து போயவிடுவோம. காம கருஹஙகளவிடடுப் போனபினபு அங்குளள புதைய லஸுளை யாராவது எடதது கொண்டு போயவிடுவாகள. அபகணஙகளெலலாம முறிபடடுப போயவிடும. ஸமபாதித்துவைத்திருககிற தனதானயங்களெலலாம கொளளையிடப பெறறு அழிந்து போயவிடும. மேலும சயனாஸனம முதலிய உயாந்தவஸதுகளை அனைத்தையும அபபுறம கொணடுபோயவிடுவாகள. இபபனம பாழாகிப புழுதி படிந்து கருஹோபகரணஙகளும கைவிடப பெற்றிருகைகையில, அஙகுப பாழிகளைத் தோணடி எலிகள் இடுமபுகுமாக கடமாடிகொணடிருகக்ப போகினறன தணணீர் தெளிபபது பெருகுகுவது அகிற்புகை முதலிய வாசனையிடுவது ஆகிய இகத ஸமஸ்காரஙகளெலலாம நேரமமற் போயவிடும சமையலிலலாமையுரல புகையெனபது என

றும் புலப்படாது. பலிகாமங்களும யாகமந்தரஷ்வனி களும அகனிஹோமங்களும ஜபங்களும் கடவாது போய் விடும இங்ஙனம சூஷ்மகாலங்களில பாழடைந்திருபப வைபோல புலபபட்டுகொண்டு பாதரங்களெலலாம உ ண்டாதுபோகப பெறற நமது கருஹங்களைக கைகேயி கைப்பற்றி ஸுகித்து வாழுந்திருபபாளாக ராமன எந த அரண்யத்திறகுப் போகின்றானே, அதுவே பட்டண மாயிருகக்டும; ராமனும காழும விடடுபோனபினபு இநதப படடணமே அரண்யமபோல் பாழாயிருககுமாக. காம ராமன போன அரண்யத்திறகுப போய்ச சேராத பினபு நமமிடம பயபபட்டு அஙகுளள ஸாபபங்களெல லாம பாழிகளைவிடடுப போகடடும மருகங்களும பக்ஷி களும தாழுவனைகளைத் துறநதோடடடும. யானைகளும ஸிமஹங்களும அரணயங்களை இழநது கணமறையப போயிருக்கடும. அநத ஸர்பபம முதலிய துஷ்டஜந துக்களெலலாம் நாம போயிருகக்ப பெறற நமது வாஸ பாதேசங்களைவிடடு, நாம விடடுபோன இநதப படடண த்தைச சேராது ஸுகிதிருகுமாக. நாம் புறப்படடுப போனபினபு புற்களையும மாமஸங்களையும காயகளையும தினறு ஜீவிகிற மான புலி காக்க முதலிய ஜந்துக்களும க்கும மறறுமுளள குரூரம்ருக பக்ஷிகளுக்குடங்களுக்கும இருபபிடமாகிய இநத தேசத்தைக கைகேயியும் அவ ளது புதலவனும பந்துக்களும பெறறு வாழ்நதிருபபார களாக. நாம எலலோரும ராகவனோடு கூட அரண்யத் திற்குச சென்றபினபு மிகவும் ஸுகமாக வாஸஞ்செய்துகொ ண்டிருப்போம' எனறு ஒருவாக்கொருவர இங்ஙனம் பலவிதமாக மொழிந்துகொண்டிருநதனர். ராமன இ வ்வண்ணம் ஆங்காங்கு ஜனங்கள் அனேகவிதமாகச் சொ ல்லிகொணடிருகுமபோது வார்த்தைகளைக கேட்டுகொண்

டே சென்றனன். அங்ஙனம் அவ்வுரைகளைக் கேட்டு அவனது மனத்தில் சிறிதுங் கலக்கம உண்டாகவிலலீல தர்மாத்மாவாகிய அந்த ராஜகுமாரன, மதங்கொண்ட யானைபோல கமபீரமாக நடந்துசென்று தூரத்திலேயே ண்கலாஸசிகரமபோல வெளுத்து உயர்ந்து விளங்குகின்ற தன தந்தையினது மாளிகையைப பார்த்து அருகிற் சென்றனன அங்கு வீரபுருஷாகள மிகக வணகத்துடன காதத்துக் கொண்டிருந்தனர ராமன் அந்த ராஜக்ருஹத்தில பரவேசித்துக கொஞ்சதூரத்தில் முகவொளி மழுங்கி மன்வருந்தழுற்று ஒளிமழுங்கினமல கினறுகொண்டிருக்கிற ஸுமந்த்ரனைக் கண்டனன. அவன் தந்தையினது ஆஜ்ஞையை உள்ளபடியே நடத்த முயனறு அந்த தந்தையைப பார்க்க விரும்பி வழியில் ஜனங்கள் தனை ஓரப பாரத்து வருத்தழுற்றிருப்பினும தான சிறிதும மனகலகமினறி சிரித்தமுகத்துடனே புல்பட்டுக கொண்டு போயினன. மஹாதமாவும மஹாதீரனுமாகிய அந்தத் தசரதகுமாரன வனதிறகுப போகத திடபபட்டு, அங்கு அரசனை தனனை அரண்யத்திறகுப போகச சொனனது முதலான துககத்திலை மனகனிபபினறி வருந்துகின்ற ஸுமந்திரனைப பார்த்துத தந்தைக்குத் தான வந்திருபபதை அறிவிககும பொருட்டு சிறிதுநேரம அவனை னதிர்பார்த்துகொண்டு நின்றிருந்தனன. ராமன தார்மிகனைகயால தந்தையின ஆஜ்ஞையினபடி அரண்யம போவதை நிசசயித்துகொணடு ஸுமந்திரனைப பார்த்துத தான இதோ வந்து காத்துகொண்டிருபபதாக அரசனுக்குச சொலவா யெனறனன. முபபத்து மூனறுவது ஸர்க்கம முற்றிறறு.

ராமன தசரதனிடம மீளவும செனறு
அனுமதி பெறறுககொளளல.

அனகதாம தாமரையிதழ் போனற கண்களுமம கறுதத நிறமுமம சிறுதத இடையுமம பொருநதி விளஙகுமம பூஜ்யனுகிய ராமன ஸுதனைப பாரதது தான வநதிருப பதைத தகபபனுககுத தெரியபபடுதத சொலலினன. மனவருததததிலை இநதரியஙகளைலலாம கலஙகபபெற்றவனுகியு அநத ஸாரதி ஸுமநதரனும ராமனை ஏவபபடடு வேகமாக உளளே நுழைநது, பெருமூசசெறிநதுகொணடிருககிற மனனவனைக கணடனன அபபொழுது, அவவரசன ராஹுக்ரஸதனுகிய ஸூரியனைபோலவுமம, நீறுபூத்த நெருபபுபோலவுமம, நீரினறிய தாமரையோடைபோலவுமம, இபபறைக மாறிப பாழடைநதாறபோல புலபபடடனன. மிகவுமம மனவருதத முறறு 'ராமா' எனறு ராமனைப்பறறியே சோகிததுகொணடிருககுமம மனனவனைப பாரத்து, மிகவுமம அறிவாளனுகிய ஸுமநதரன அஞ்ஜலிசெயது அருகிலவரது முதலில ஜயமுண்டாகுமபடி ஆசீரவாதஞசெயது பயதநிலை தழுதழுத்த மருதுவான வாக்குடன இனிதாயிருககுமபடி 'மஹாராஜனே! புருஷர்களிற சிறநதவனுகிய உனபுதலவன தனுகனை யெலலாம் பராஹ்மணாகளுககும பரிஜனங்களுக்குமம கொடுததுவிட்டு உனனைப பாரகக விருமபி வாசலில காததுககொணடிருககினறனன. ஸதய பராகரமுளளிய அந்த ராமனுககு நீ தாசனநுகொடுபபாயாக. அவனதனது நணபாகளைலலோரிடதது மம அனுமதி பெறறுக கொணடு உனனிடததில உதகாரவுதி யுறுவதறகாக இப்பொழுதும உனனைபபாரகக விருமபுகின்றனன. மஹீபாலனே! அவன இனி அரணயமம போகச் சித்தமாயிருக்கினறனன. ஆகையால ஸூரியன கிரணங்களோடு கூடி

யிருபடதுபோல, ஸகல ராஜகுணங்களோடுங கூடி விளங்
குகினற அதகப புதலவனை இபபொழுதே. நீ பார்பபாயா
க' எனறனன ஸத்யதகதையே மொழிபவனும தர்மத்
திலேயே மனதிடமாயிருகக்ப பெற்றவனும ஸமுத்ரம்
போல கமபீரனும ஆகாயமபோல் நிரமலனுமாகிய அமம்
னனவன அத ஸுமதரனைப பார்த்து 'ஸுமதரனே!
இபபொழுது அதபபுரதிலுளள எனது பாரயைகள்
எலலோரையும் இங்கு அழைத்துககொணடு வருவாயாக.
பாரயைகள் அனைவரோடுங் கூடித் தாமிகளுகிய அம்
மஹாணபாவனைப பாரகக விருமபுகினறேன' எனறனன.
அத ஸுமதரனும அதிவேகமாக அதபபுரத்திறகுச
சென்று ராஜபதனிகளைப பார்த்து 'தேவிகளே! ராஜா
உங்களை அழைதத்துக்கொணடு வரச சொல்லினா. சீக்ர
மாக அவவிடம போகவேண்டுமெ காலதாமதமுசெயயவே
ண்டாம்' எனறனன ஸுமதரன இவவாறு மனனவ
ராஜ்ஞையினபடி சொனன வாரத்தையைக் கேடடு அப
பெண்பிளைகள பாததாவின ஆஜ்ஞையைச சிரஸாவஹி
தது அவரிருககும மாளிகைகுப போயினர். மனனவ
னும பாரயைகளெல்லோரும வருவதைகணடு ஸாதி
யை அழைதது 'ஸுமித்ரா! எனபுதலவனை அழைத்
கொணடு வருவாயாக' எனறனன. அத ஸுமதர
னும், அபபொழுது, ராமனையும லக்ஷ்மணனையும ஸீதை
யையும் அழைத்துககொண்டு ஸீக்ரமாகத் தான வத
வழியே திருமபி மஹாராஜனிடம போயசசேர்ந்தனன.
அவவரனை தூரத்திலிருநதே கைகளைக் கூப்பிகொ
ண்டு வருகினற ஸுமதரனைப பாரத்து மனவருத்தமுறறவ
ணுகிப பாரயைகள். அனைவருஞ் சுற்றியுஞ்சூழப பெற்
றுத் திடீரெனறு ஆஸனத்தினினறும் எழுநதிருநதனன்.
அவவாறு மன்னவன எழுந்திருபபது ராமனைப்பாரத்து

யகமாக எதிர்கொணடு போயினன. ஆயினும.அவன துகததிறை. பீடிகபபட்டிருப்பதுபற்றி ராமனசெசனறு கிட்டமுடியாமல தயஙகினதாலே மூர்ச்சிதது நிலத்தில விழுநதனன. அநநனம் மனவருததமுறறுத் துக்கவசத்திறை பராஜனையினறித தனையில வீழ்நதிருககிற மனைனவனைப பாரதது, அப்பொழுது ராமனும மஹாரதனகிய லக்ஷ்மணனும அமமனனவனைடுபபதற்காக ஸமீபத்திற்கு ஓடிவநதனர. அபபொழுது ராஜகருமஙகளிலுளள ஸதரீகளெலலோருமம குழியலகுழியலாக ஓடிசெனறு சரீரங குலுங்குவதால ஆபரணங்களெலலாம அசைநது ஒலிகபபெறறு மனம பொறுககமாடடாமல ஹாஹாகாரததுடன 'ராமா' எனறு கதறி அழுகையில, ஆபரணதவனியும அழுகுரலுமாகக கலநது பெருங்கோஷமே ஒனறுணடாயிறறு. ராம லக்ஷ்மணர்களும ஸீதையும அமமன்னவனைக கைகளால எடுதது்துகொணடு வநது கண்ணீர பெருகப பெறறுப படுகையில உடகாரவைததனர பிறகு ராமன; சிறிது தேரங்கழிதது மூர்சசை தெளிநது துகக்ஸாகரததில மூழகிகிடகிற தம்பியைப பாரதது்துக கைகளைக கூபபிகொண்டு 'மஹாராஜரே! நீர எஙகள அனைவருககும பிரபுவாயிருககினறீர ஆகையால உமது அனுமதியினறி நாஙகள போகலாகாது. ஆனதுபறறி எஙகளுககு அனுமதி கொடுககும்படி வேணடுகினறனம தணடகாரண்யததிற்கு பரயாணமாயிருக்கினற எனனைக கணணிற கலகமினறிக குசலமான பாரவையுடனை பாரதது்துகவேண்டும. மேலும, லக்ஷ்மணனுக்கும செலவுகொடுககவேண்டும. ஸீதையும எனனுடனகூடவே வரணயித்திற்கு வருகினறனள். அவளுககும அனுஜ்ஞை கொடுககவேண்டும நிஜமான காரணஙகள் பலவுஞசொலலி வேண்டாமெனறு எவவளவு தடுத்தபோ

திலும.இவவிருவருமி இஙகே இருகக முடியாதெனகிறீர்
கள. நீர உலகததிலுள்ளவர அனைவருகும ஸம்மானஞ
செயபவராகையால சோகத்தை விடடு லக்ஷமணனுககுழ்
னககும ஸீதைக்கும ஸகதோஷத்துடன அனுமதி கொ
டுப்பீராக பரஹ்மதேவன பாலைகளிடம் அருள்புரி
வதுபோல எஙகளிடம் அருள்புரிநது அனுமதி கொடுத்
தனுப்புவீராக' எனறனன வனவாஸத்திறகாக விலம்
பஞசெய்யாமல தனது அனுமதியை எதிரபாரத்துககொ
ணடிருககிற ஸ்ரீராமபிரானைப பாரதது மனனவன,
'ராமர! நான கைகேயிககு வரங்கொடுத்திருநததலை
மோசமபோயினன. இபபொழுது எனனை நிகரஹிதது
நீயே அயோதயைககு மனனவனையிருப்பாயாக' எனற
ன ராமன தார்மிக சிரோமணி ; மேலும, பேசுவதில
மிகுநத வலலமை அமைநதவன; ஆகையால தனனை
சொனனனைதக கேடடுக கைகூபபிகொனனடு 'மஹாராஜ
ரே! நீர அனேகமாயிரமாணடுகளாகப் பூமிககுப் பதியா
கிப பரிபாலிததுவநதீர அபபடிபபடட நீர உம்மை அஸ
த்யவநதனாகக செயதுகொளளலாகாது. நானும் உம்
மை ஸதயநதவறும்படிககுசசெயவது யுகதமனறு. ஆகை
யால நான அரண்யத்தில ஸுகமாக வாஸஞசெயவேன.
மனன்வரே! நான ஓரைநது வாஷங்களும பினனை ஓரை
னபது வாஷஙகளும அரண்யத்தில் ஸுகமாகத திரிநது
வஸித்திருநது பாதிஜூனையத் தீரத்த பினபு மீளவும
இவவிடம வநது உமது பாதங்களை ஆஸ்ரயிககிறென'
எனறனன. மனனவன ஸத்யமெனனும கயிற்றால கட
டுணடு விடுவிததுகொளள சோகமல கண்ணீர பெரு
க்கி அழுதுகொணடு முகவொளி மழுஙகப் பெற்ற அசச
மயத்திலும கைகேயி அருகிலவநது ஏகாநதமாக மன
னவன செவியில் 'இபபொழுதே அனுப்பிவிடவேண்டும்'

னை று தானைகையில, செயவதானறும் புலப்படாமல தன பரிய குமாரனகிய ராமனைபபாராதது 'அபபா! புறப் பட்டுபபோவாயாக. அதனல் பாலோக பலதனையும ஜஹி காபிவருதனியையும மீளவும இஙகுத் திருமபி வருதலையும பெறுவாயாக. மஙகலகாமாகி ஓரு ஜாகதுவிலுமம பயம் நேரிடாத கலல வழியைய பிடிததுககொணடு செலவா யாக. குழகதாய! நீ நறகுணங்களால ரகுகுலததில பிறக தவா அனைவாககும ஆனகதத்தை விளவிபபவன; ஸத யஸவபாவன, உன மனது தாமததிலேயே குடிகொணடி ருககவற்று. இபபடிபபட்ட நீ அரணயதனிறகுப போக வேணடுமென று நிசசயிதத புத்தியை மாறறதனதாமிலலை பிளளாய! இனறைககு மாத்ரம நீ எவவிதத்திலாயிலும் போகலாகாது.. இதோ ராதரியும ஸமீபிததுவிடடது; இனறிரவிலலாம இஙகேயே இருபபாயாக. இபபடி இரு பபாயாயின, ஓரு தினமாயிலும உனனைக கணணாரக கண்டு ஸுகமாயிருபபேன உன தாயாரையும எனனை யும பாரத்துககொணடு இனறிரவு முழுவதும் இஙகே இருபபாயாக நாஙகள் உனது விருபபஙகளை யெல்லாக தீரதது தருபதி செயவிகக்கினறனம. பிறகு காலைதனினம காலையில் போகலாம குழகதாய்! எனகருப பாலோகத தில நணமை கரிடுமபடியான பரியத்தைச செயய விரு மபி உனககு பரியாகளாயிருபபவ ரெலலோரையும துற ததுவிடடு ஜனஸஞ்சாரமில்லாத வனதிறகுப போ கினறனை இது எவவிதததிலும எபபடிபபட்டவாகளுக் கும் செயயத் தாமலல. இபபடிபபட்ட காரியதனை நீ செயகினறனை. ராமா! உனனைக காடடிககு அனுப்புவது எனககு ஏளளவிவுமம இஷ்டமனறு.. ஆயினும், ஸத்ய தின மேல ஆணையிட்டுச சொலலுகின்றனன நீறு பூதத தெருபபுபபோலல, தண்மனததிலுள்ள கொடுநதன்மையை

வெளிக்குத் தெரிய வொட்டாமல் மறைத்துக கொண்டிரு
ந்த இந்தப் பெண்பிள்ளை, எனனை எனக்கு ஸ்வாதீனமா
யிருக்கவொட்டாமல் சலிக்கப் பண்ணி மோசஞ் செய்து
விட்டனள். ஸாமானயமாக நான கொடுத்த வரங்களை,
அவ்வள இங்ஙனம் விபரீதமாகக் கேட்டு என்னை ஏமாறச
செய்தனள அப்படிபபட்ட மோசவாத்தையையுங் கூட,
நீ, குலாசாரத்தைத்த துறந்த கைகேயி சொலலியபடி
கேடடு நிறைவேற்றித் தீர்த்துவிடவேண்டுமென்று விரு
ம்புகினறனை. உன குணத்தை எனனவென்று மொழிய
லாகும்? குமாரனே! எனகக ஜ்யேஷ்ட புத்ரனெகிய நீ
தாதையாகிய எனனை அஸத்யஞ் சொலலாதவணகச் செ
ய்ய விரும்புவது அவ்வளவு ஆச்சர்யமன்று' என்று மொ
ழிந்தனன பிறகு ராமன, தாதை மனஸ்ருத்தத்துடன
மொழிந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத தாயும மனவருத்த
முற்று, அது கண்டு லக்ஷ்மணனும வருத்தமுற்றிருக்க,
மீளவும் மனனவனைப பார்த்து, ராமன, 'தாதையே! எல்
லாக குறைகளையுந தீர்ததது த்ருபதி செய்விக்கிறேனென
றீர். குணங்கள பொருந்திய சிறந்த வஸ்துக்களை நீங்கள்
இன்றைத்தினம கொடுக்கப பெற்று அனுபவிப்பதையி
னும், நாளைத்தினம அவைகளை எனக்குக கொடுப்பவன
யாவன? ஆகையால் இது வீணை. ஆகையால எலலா
மேறைதாங்களுக்கும பதிலாக இவ்விடம விடடுப புறப்பட
டுப போவதையே நான வேண்டுகினறனன. நாளைதசங்
களோடு கூடி ஜனங்களும் தன தானயங்களும நிரம்பியி
ருக்கிற இபபூமி முழுவதையும நான விடடுத் துறந்து
போகினறனன. இதைப் பரதனுக்குக கொடுத்துவிடுவீ
ராக வனவாஸஞ் செய்யவேண்டுமெனகிற என கருத்து
இபபொழுது சிறிதும சலிக்காது நீரோ கேடட வரங்
களைக் கொடுக்குக தனமையா. ஆகையால் முனபு நீர

ஸுகதோஷித்துக கைகேயிககு எகத வரங்களைக் கொடுத்
தீரோ, அலை யெலலாவறறையும அவளுக்குக கொடி
த்து ஸத்யஸகதாயிருபபீராக கான உமது ஆஜ்ஞையை
ஒரு வாகதததையுங கூடத தவறுமல பரிபாலிதது கண்டு வனதது திறகுச செனறு அங்குளள ரிஷிகளுடன பதி
னைநகு ஸமவுத்ஸரஙகள அஙகேயே வஸித்திருக்கினறனை. உமமை மிக்ரஹித்து எனனை ராஜாவாகச செலலினீர. இபபடிபபடட விசாரம எதும வேண்டாம. பரதனுககு ராஜயத்தைக கொடுதது விடுவீராக. நீர ரகுகுலத்திறகு ஸகதோஷத்தை விளைவிககுக தனமையுளள மஹானுபாவனரு? கான, என மனத்திறகு ஸுகத்தையும பரியத்தையும் உததேசிதது ராஜயத்தை விரும்பீவெனனறு நினைகக வேண்டாம. எனககு ராஜயதநில சிறிதாயினும விருபபம இலலை உமது ஆஞ்ஞையைச் சரியாக கடதது வதிறரூன எனககு மனவிருபபம உளளது இகத மனவருத்ததைதத் துறகது விடுவீராக. நீர் வருததபபடாதீர்கள கண்ணீர பெருகவிக கொண்டிருகக வேணடாம. கதீபதியாகி ஒருவராலும உலலங்கனஞ் செயயக கூடாத மிதிலகுளள ஸுதாரம எகாலத்திலும கலகமுறறிருககுமலலவா? அபபடியே நீரும கலக்கமுறறிருகக வேணடும் எனககு ராஜயத்திலாவது, ஸுகத்திலாவது, ஸீதையிடததிலாவது மற்றுமுளள இகதக[1] காமயவஸ்துகளிலாவது, ஸுவாகுகததிலாவது, கடைசியாக பராணனகளிலாவது எள்ளளவும விருபபம இலலை; புருஷர்களிற சிறகத மஹானுபாவரே! நீர ஸதயஸகதராயிருபபதுவே எனககு வேண்டியது நீர் அஸதயவகதராயிருபபதை கான பெறுகுகமாட்டேன. இவ்வாறுக பரதயகஷதெயவமாகிய உடுமதிரில எனது ஸத்யததின மேலும

I ஆசைபபடடததக-வஸ்துகள.

னது ஸ்ரீக்ருதத்தின மேலும ஆணையிட்டுச் சொலலு கினறனன. பரபுவே! இங்கு க்ஷணகாலமாயினும நின நிருகக எனககுத் தரமலல. ஆகையால் ந்ான் இனறைத தினம நிறகவிலலெனறு இசசோகத்தை நீர பாராடட வேண்டாம ான செயய முயனற ஸீங்கலபததிற்கு மாறு பாடு நேராது. கைகேயி எனனை வனத்திறகுப போகும் படி வேண்டிககொண்டனள. நானும இதோ போகிறேன எனறு மொழிநதுவிடடனன ஆகையால உமது ஆஜ் ஞையைச செயவது மாத்ரமேயனறி ான சொனன வார்த்தையும காபபாறறிககொளள வேணடியதாயிருக கினறது ஆகையால ான காடடுககுப போவது தப் பாது. தேவா! நீர் இதையே சிநதிததுக கொண்டிருநது ஸஙகடபபடலாகாது இதறகாக நீர சிறிதுனு சிநதிகக வேண்டாம காஙகள, கரூரஙகளாகாமல சாநதஸவபாவ ஙகளாகிய மானகள நிறைநது ாலுவகைப பறவைகளுஙகலகலவெனறொலிககபபெறறு மிகவும அழகாயிருக கினற கானகத்திற்சென்று ஸுகமாக விளையாடிககொணடிருபபோம தகதையே! தேவதைகளுககுங் கூடத் தகதையே தெயவமெனறனறோ சொலலப்படடிருககினறது. இனி மனுஷயாகளுககு அத ந்யாயம் சொல்லவேணடுமோ? ஆனதுபற்றித் தகதையே தெயவமெனறு நினைத்தே ான தகதையின ஆஜ்ஞையைச செயகினறனன. மானிடவரிற்றலைவரே! பதினைகு ஸம்வத்ஸரங்கள கட்டது போகையில, ான மீளவும திரும்பி இவவிடம வர நீர காண்பீர் ஆகையால இத மனவருத்ததை விட்டு விடுவீராக. ஆண் சிஙகமே! கண்களிரண்டிலும கண் ணீர நிரமபப பெற்றிருககிற இத ஜனங்களிலலோரை யும கண்ணீர் துடைத்துத் தேறச செய்யவேண்டிய பாரமும உமமுடையது. அபபடியிருகக நீரோ இங்ஙனம துககத்

திலை தடமாகினறீரே இதுவென? நான் விடுத
திறந்த படடணதணதையும ராஜ்யத்தையும மறறுமுளள
பூமி முழுவண்தயும பாதணுககுக கொடுத்துவிடுவீராக
நான உமது ஆஜணஞ்ணையப பரிபாலித்துககொணடு அர
ண்யத்திறகுப போகினறனன. ஆனல இபபொழுதே தி
ரும்பி வரமாடடேன் அங்கு விகுநாள வஸித்திருகக
போகினறனன் பதிணனகு ஸமவத்ஸரங்களையும அங்குக
கடதத்தியே மீளவும நான திரும்பிவரப போகினறனன. ஆ
கையால லோனவுடனே, இனனும வரவிலலேயே யெனறு
எனனை எதிர்பாரத்திருகக வேணடாம. மஹாராஜரே!
பாவித ஸமூஹங்களும படடணங்களும அரணயங்களும
கிரமபபபெறறு நனகு எறபடுத்திய எலலைகளுடன கூடி
மங்கலகரமாயிருககினற இநத பூமி முழுவணதையும நான
திறந்து காடடிககுப போகையில, பரதனே எலலாவற
றையும பரிபாலித்து வருவாணாக. இது எனனிஷடபபடி
எறபடுத்தபபடடதலல நீ யாது சொனனீரோ, அபபடி
யே நடந்து தீடேறவேணடும. நிததே தாஷமா யிருபபவரே!
பெரியோரகளால ஸமமதிகக்பபடட உமது ஆஜணஞையை
செயவதில என மல்து எபபடி திடமா யிருககினறதோ,
அபபடி உயாந்த காமபோகங்களிலாவது மறறும எனககு
பரியமாயுளளவறறிலாவது என மனது திடமாயிருகக
பெறறு ஆனதுபறறி அரணயத்திறகுப போவது எனக
குக கஷடமாகத் தோறறுமெனறு எனககாக நீ எளள
ளவும மனவருத்தப படவேணடியதிலல ஆகையால உம
கது அஸத்யத்திணுணடாகுந தோஷத்தை விளத்துக
கொணடு அத்தலல எனககு ஸமஸ்த காம போகங்களும்
ஸுகங்களும உண்டாகுமாயினும, அவ்வகளை நான விரு
மபமாடடேன. மற்றை அழிவிலலாத். இந்த ராஜ்யத்தை
யும ஸீதையையும பராணனகளையுங கூட நான ஆசைபப

டமாட்டேன. உமது ஸத்ய வாதத்திறகு ஹானி வாராதி
ருகக்குமபடி நடநதுகொளவேணுயின, அதுவே எனககு அ
வையெலலா மாகும நீர கைகேயிகதுச செய்த பரதிஜ்ஞை
அபபடியே ஸதயமாய நடக்கவேண்டும ஸதயந தவறுமா
டாடேனெனகிற உமது வாதம அபபடியே நடந தீடேறுமா
க அபபடி நடாதி ராடேற்றுவேணுயின, எனககு எலலாம்
நிறைவேறினாதே யாகும எனககு வனாதில வருதாதம
கேருமே யெனறு நீர வயஸனபபடவேணாடாம நான பலவி
தவகளாகிய வருக்ஷஙகளா அமைநத வனத்திறகுத தபபா
மற்சென்று, அங்குக காய கிழங்கு வோகளைப பக்ஷித்துக
கொணடும பாவதங்களையும நதிகளையும குளங்களையும
பார்த்துகொணடும ஸுகமா யிருபபேனனறிச சிறிதும
வருத்தமுறமாடேன ஆகையால நீர் துக்கத்தை விட
டு ஸுகமா யிருப்பீராக' எனறன ராமன இங்ஙனம
மொழிகையில, அமமனனவன இவவிதமான சோகத்தி
லாழ்ந்து மனவருத்ததிலை சரீரம முழுவதும பரிதபிக
கப பெறறு மண்மயங்கிப புதலவனை ஆலிங்கனஞ செயது
கொண்டு, தெளிவு தபபி, மூர்சித்துக கைகாலசைத்தல்
முதலிய செயலொனறுமினறி யிருநதனன. அனநதரம
ராஜபதனியாகிய கைகேயி ஒருதி மாதரம தவிர மற
றை ராஜபதனிகளெலலோரும ஓனமுகக கூடி மிகவுங
கதறி யழுதனர் அபபொழுது ஸுமநத்ரன அழுதுகொ
ணடே மூர்சிதது விடடனன அநதுள்ள ஜனங்களெல
லோரும வருதி மனநதாளப பெருமல ஹாஹாகாரஞ
செயதனர. முபபதது நானகாவது ஸாகக்ழ முறறிற்று.

ஸுமநதரன கைகேயியைத தூறுதல

பினபு ஸுமந்தரன திடீரெனறு கோபாவேசங்கொ
ணடு தலையை அசைத்து அடிகக்டி பெருமூசசெறிநது

பலதடவை கையிலை கையைப பிசைகதுகொணடு பறக
ஸ்க கடகடவெனறு கடிததுக கோபததிலை கண்கள சி
வகபபெறறுத் தேஹமு முழுவதும முளபுளள வாணம
மாறிக கோபத்தின மிகுதியால தீவிரமான மனஸதாபம
பெறறுப பரிதபித்த தசரதனுகக்குக கைகேயியினிட
தில விருப்பம் நீங்கி, யிருபபதீயுங் கணடு கூரான
பாணங்கள போனற விகயங்களால அதக கைகேயி
யின ஹ்ருதயத்தைத் துளைகசெயபவனபோலவும, வஜ்ரா
யுதம போன்றவைகளும அதிகரூரங்களுமாகிய வாகயங
களால அவளது மாமஸதானங்களை யெலலாம பிளகது
விடுபவன போலவும அவளது ரஹஸயங்களை யெலலாம
வெளிபபடுதகிகொணடு 'பாபிஷ்டே! தசரதன மஹாரா
ஜன. மேலும, ஸதாவராஜங்கமங்கள எலலாமடங்கிய ஜக
தகுகெலலாம அவன பரபுவாயிருககினறனன இபபடி
மஹா பரபுவாயிருககிற பாத்தாவை மனம வகது கைவிட்
டனனே! இபபடிபபடட கொடுக தனமையுளள உனககு
இவவுலகம முழுதிலும எபபடிபபடட' அகாயமாயி
லும செயயத் தகாதிலலை உனனை கான பாததாவைக
கொலபவளெனறும கடைசியாய குலகாசகு செயபவளெ
னறும நினைகினறனன மஹாராஜன இகதரனைப்போல
வெலலமுடியாதவன; பாவதம்போல அணைகக கூடாத
வன; ஸமுத்ரமபோல கலக்கமுறச செயயக கூடாதவன;
இப்படிப்பட்ட அமமனனவலுங் கூட உனது கொடிய
காயததிலை பரிதபித்து ஒனறுஞ் செயயத் தோறறுரு
நகினறனன ஆகையால நீ பாத்தாவைக கொலலசெய
யத் துணிகதிருகினறனை. பாத்தாவை மாத்ரமேயனறு;
கடைசியில இக்குலமு முழுமையுமே நாசகு செயபவளா
கத தோற்றுகினறனை. தசரதன அனைவாககும போஷி
கணயிருபபவன; வேண்டியவறறை யெலலாங கொடுகக்க

தனம்மயன ; மேலும் உனகுப பர்த்தா. இபபடிப்பட்ட அமமனனவனை நீ அவமானஞ செயயலாகாது. ஸதரீகளு ககுப புத்ரனையாயினும விடடுப பாத்தாவினது மனதனை அனுஸரிபபதே மேனமையாகும். கோடி பினனு கனைப பெற்றபோதிலும பாததாவினது மன்னகருதத்தடேற்றுவதே ஸதரீகளுக்குச சிறநத தாமம் ராஜா மரணம அடைநதது லோகாநதரஞ சென்ற பினபு, அவனது புதலவாகளின வயனதப பறறிப பாரகையில மூத்தவனனவனே அவனையனரே முதலில ராஜயம பெறுவது உலக வழகமம ஆகையால ராஜாவுககு மூதத குமாரனகிய ராமனுககு ராஜயம நேருவது தாமமேயனரே ? அபபடியிருகக, இகஷவாகு வமசத்திறகு நாதனகிய இநதத தசரதமனனனை பிழைததிருககுமபொழுதே வமசபரமபரையாக வழஙகி வருகினற இபபடிபபட்ட தாமத்தை நீ எனனை துராசாரத்தை நடத்துவது கண்டு உடனே பூமி இரண்டு பிள்வாக வெடித்துப போகவேணடியதாயிருநதும அது அங்ஙனஞ செயயாதிருககினறதே ! இது எனகுமிகவும ஆசசாயமாக்ப புலபபடுகினறது. வஸிஷடா முதலிய மஹரனுபாவாகளான பாஹ்மர்ஷிகள இநத அமாயாதையைக கண்டு கோபித்து ' சீ ! பாழாய் விடுவா

யாக' எனறு வாகதண்டங்களை பரியோகித்திருபபாகளா
லலவா? பாரக்கப பயங்கரங்களாகி ஜ்வலித்துக கொண்
டிருககுற தனமையுளள அநத வாகதணடங்களுங் கூட,
ராமனைக காடடுககுத துரதத்திவிட வேணடுமென்னுங
கொடிய கருத்துகளைகாணடிருககின்ற இநதப பாபிஷ்
டையை ஏறறு ஹிமவத்கஹ்வரிலலையே! ஐயோ! இவளுககு
கல்வாரதத்தை சொலலி எனன பயன? 1 எவ்வுவிதாரு
வன மதுரங்களான பழஙகள பழுககுற தனமையுளள
மாமாரதத்தைக கோடடாலியால வெடடி வேபபஞ் செடிககுப
பாரத்திணைக கடடி எருவைப பொகட்டு பாலைக கொடடி
வளாரத்து வருவாளையின, அவ்வேமபு அமமனி நலலகு
மதுரமான பழஙகளைக கொடுககுமா? கசபபான காயகளை
யே கொடுககுமல்லது இனிய பழஙகளைக கொடுககுமோ?
இது எங்காயினுங் கணடதுணடோ? பெரியவரகளிற
பிறரதும உனதாயின ஸ்வபாவமெபபடிபபட்டதோ, அப
படிபபடடதே உன ஸ்வபாவமுமென்று ஏளனகுரை தெரி
யும வேபபஞ்செடியினினறும தேன பெருகாதெனனும
வாரதத்தை உலகத்தில எஙகும வெளிசசமேயனறோ? அப
படியே துஷ்டஸ்வபாவமுடையவளாகிய ஒருதாயகு நற்
குணமுளளபுதலவி எபபடிப பிறபபாள? முறகாலத்தில
கடநத உன தாயினது கொடுமை பிடிவாதம இஙகெலலோ
ருககும தெரிநதேயிருககினறது நாஙகள நேரில பாரக்
காமறபோனபோதிலுமி செர்லலக்கேடடுக கேடடபபடியே
அறிநதிருககினறனம. எங்களது கேளவி ஸதயமேயன
றிப பொயயனறு. முனபு வரங்கொடுககும் வல்லமையுள

I இதலை 'ராமனைக காடடுககு அனுபபிக கைகேயியின அபி
மதாதத்தை நிறைவேறறுவதால தசரதனுககுக கஷ்டமேயன்றி அநத
கைகேயியால எளளளவுமி ஸுகம நேராதெனறு தசரதனை ஸுமந
தான மறைதது நிரதிகதை தோறறுகின்றது.

ள ஓர்ந்யோகி உனதநதைக்கு மேலான ஓருவரஙகொடுத்
தனன. அநத வரததின மஹிமையஅல ஸ்மஸ்த பராணி
களும சொலலிகொளகிற பேசசெல்லாம அமமனனவ்
ளுகதுத தெரிநதிருநதன ாளறும்புமுதலியவறறின சப
தங்களையும அதன லொருளாகளையும அவன உணாநதிரு
நதனன பிறகு ஓருகாலததில விகவுக தேஜஸவியாகிய
உனதநதை, தானபடிததுகொணடிருகிற மஞசத்தின
கீழ அருகில போயகொண்டிருகிற ஓர எறுமபு சொன
ன சொலலகேடடு அதன கருதததையும அறிநது வியப
புறறுப பலவாறு சிரித்தனன அஙஙனம அமமன
வன சிரிபபது கண்டு, உனது அனனை, அவன தனனப
பாரதத நபரிஹாஸஞ செயததாக நினைதது மரணதத
யும விருமபுமபடியான கோபஙகொணடு பாரதாவைப
பாரதது 'மனனவரே! நீர் இனியராயிருபபவா. நீர இஙங
னம சிரிபபதறகு காரணம யாதோ, அதை நான அறிய
விருமபுகினறேன' எனறனள அரசனும அவளைப பார
தது 'தேவீ! நான சிரிததறகுக காரணதைதச சொ
னனேனையின, உடனே எனககு மரணம ஸம்பவிககும
இதறகு ஸநதேஹமேயிலலை' எனறனன. உனதாய
உனதநதையாகிய கேகயராஜனபபாரதது 'நீர் பிழைத
திருநதாலும ஸரி, செதது பபோலுலும ஸரி; அது என
ககு அவஸயமிலலை நீர் சிரிததறகுக காரணஞ சொல்ல
வேணடும. அபபொழுதுதான நீர எனனைப பரிஹாஸஞ
செயயவிலலையென றது எனககுத தெரியும' எனறனள் அ
நதக கேகயராஜன, தன மனைவி அஙஙனஞசொலலகேக
டடு இபபடிபபடட ஸஙகடததை ஆலோசித்து அவவிஷ
யத்தையெலலாம மூனபு தனககு வரங்கொடுத்த அநத
மஹரா யோகிககு நடநதபடி தெரியச சொலலினன. பிற
கு ணமாத்தராகிய அநத வரநகொடுத்த யோகியும் மனன

வனைப பார்த்து 'அரசனே! அவள் செதது பபோறலும போகடடும; ஓடிபபோறலும ஒழிநதுபோகடடுமெ; என செயத போதிலும நீ வள்ளளவும ஸிசாலலவேண்டாம' எனறனர அரசன நிரமல ஸவபாவனகிய அநத மஹாயோகியின வசாதனதீயைதகேடடு உடனே உன தாயைத் துரதநிவிடடுக் குபேர்னபோல ஸுகமாக கரீடிதது கொணடிருநதனன அபபடியே நீயும பாபத்திலேயே கணவைதது வளாகையால துராஜனஙகள ஆசரிககும புதநியில சென்று உனதாயைபபோலவே மதிகெடடு இழமனவனைத துரவிஷயத்தில நடதது கெடடுகினறனை 'குணஙகளில பிளனைகள் தநதையைபபோலவும, பெணகள தாயைபபோலவும பிறபபாகள' என்று உலகதது ளள ஜனஙகள சொல்லிகொளளுமெ இவவாறதனை இப்போழுதே எனககு ஸதயமாகத் தோறறுகினறது கைகேயி! நீ இங்னம கொடிய பிடிவாதத்துடனிருகக வேணடாம இநத முயறசியைத் துறநதுவிடுவாயாக., பாததாவுககு வசபபட்டிருநது, அவாசொலலும புதநியைப பாராடடி அஙகீகரிபபாயாக நீ பாததாவின இஷடபபடி ராம்பிஷேகதது நிறது அனுமதி செயவாயாக இபபொழுது ராமனது வனவாஸத்தைதக குறிதது மிகவுந துககிதது ருககிறபடடணதது ளள ஜனஙகளையும நாடுகளினினறும வநதிருபபவாகளையுங காபபாறறுவாயாக நீ பாபிஷடாகளால உதஸாஹப படுததபபட்டு அவாகளது வசனத்தின படி நடகக முயனறு தேவநதானபோல விளஙகுகினறலோகநாதனகிய உன பாததாவை, சிறியவனுககுப படடஙகடடிப பெரியவனைக காடடுககு அனுபபுமபடியான இநத அதர்மதது திறகு உட்படுத்தாதிருபபாயாக. [1]தேவீ!

இதறகு 'நச மியியா பாதிஜ்ஞாதங கரிஷ்யதி தவாந஘ஃ, ஸ்ரீமாந உஸாயோ ராஜா தேவி ராஜீவலோசநஃ' என்று மூலம இத

தாமஸ்ரயிதழுபோனற் கணகளையுடையவனும பாபத்திற் சிறிதும மனஞசெலலபபெறுதவனும மிகுந்த ஜ்ர்வாயம அமைநதவனுமாகிய இநதத் தசரதமனனவன உனகுச் செயத பரதிஜ்ஞையைப பொய செய்யமாட்டான ; இவ விதம நடவ்மற போயிலும மறறை வேறுவிதமாயாவத் நிறைவேறறிவிடுவான ; ராஜ்யத்ந்தக காட்டிலும மிகுந தவிலையுளள ரதனபரணம முதலியவறறைக கொடுத்தும உனகுச் சொனன வரத்தைத தீரபபானஙறிப பொய செயயுான ராமன ழுத்தகுமாரன ; பினனும, மிகுந ஓளதாரயகுணமுளளவன , ஸதாசாரததில மிகுந ஆவலுடையவன, துஷ்டநிகரஹஞ செயவது சிஷ்டபரிபாலனஞ செயவது முதலிய தனது க்ஷதரிய தாமதைத தவறுமல கடதது பவன ; யாவராலும வெலலமுடியாத பலமுடையவன ; இநநனம படடாபிஷேகதிறகு வேணடிய குணஙகள பொருநதிய ஸ்ரீராமபிரானுககுப படடாபிஷேகம நடதது வாயாக தேவீ ! ராமன, ராஜ்யவாயிருக கிற தநதையை விடடுத் தான அரண்யதிற்கு போவானயின, உனககு உலகதிலெஙகும் பெரிய அபவாதம உண்டாகும நறகுணஙகள பலவும பொருநதிய அநத ராமனே ராஜ்யதைத பரிபாலித்து வருவாஙக நீயும இமமனகெகாதிபபைத துறநதிருபபாயாக. ராமன அரண்யத்திறகுப போயவிடுவானயின, இவவயோதயையில அவனைகாடடிலும யோக்யனுயிருபபவன எவனும கிடையான. ஆகையால அவனே ராஜ்யபரிபாலனத்திற் குரியவன். ழுத்தவனகிய ராமனிருகையில் மறறொரு

றகு 'தேவீ ! உனககுத தசரதன வேடிகையில வெறுமனே ப்ரதிஜ்ஞை செயதானகையால அதை இபபொழுது நிறைவேறறுப போகிறதிலலை' எனறு மஹரிவா தீாததவயாகயானதில பொருள கூறபபடடிருககினறது.

வன (சிறியவனுகிய பரதன) படட்டாபிஷேகம பெறுதறகு உரியவனலலனு: ராமன யெளவராஜயபடடாபிஷேகம பெற்ற பினபு, பெருவிலலாளியாகிய தசரதமஹாராஜன, முனபு இக்ஷ்வாகுவம்சததரசாகள கடததின ஆசாரததினபடி ஆரண்யததிறகுப போயவிடுவான இதுவே தாமம' என்று ஸுமந்த்ரன மொழிந்து முடித்தனன. இவ்வாறு. ஸுமந்தரன ராஜஸபையில கலவாததைதகளாலும கடோரமான உரைகளாலும கைகேயியைக கலகமுறசெய்து பினபு எபபொழுதுமபோலவே மகிழசசியுறசெய்து கொணடு நினறனன. அபபொழுது அநதக கைகேயியோ வெனறால, இவ்வளவு கருரமான மொழிகளாலும சிறிதுங கலகமுறாமலே இருநதனள எவ்வளவு கலவாததை சொலலி வேணடிக்கொணடபோதிலும, அவளுக்குச சிறிதும மனஇரக்கமுணடாகவிலலை அதிகருரமாயிருக்கிற அவளது முகவாணமும மாறுபாடிலலாமலே இருநதது முபபதைதநதாவது ஸர்க்கம முறறிறறு

தசரதன ராமனைச சதுரங்கபலாதி ஸஹிதமாக அனுபபபபாகையில, கைகேயி அங்ஙனங்கூடாதென்று தடுத்ததலும, விதிதாததன கைகேயிகுப புதநதி கூறுதலும

கைகேயி அங்ஙனமலலாமதிக்கமை தெரிவதபினபு, தசரதன வரங்கொடுபபதாகத தான செயத பிரதிஜ்ஞை யைத தவிர்க்கமுடியாமல அதில அகபபடடுக்கொண்டு மனவருத்தமுற்றுக் கண்ணுங கண்ணீருமாயப பலதட வையாகப பெருமூசசெறிந்து ஸுமந்தரனைப பார்த்து 'ஸூதரே! பலவகை ரதனங்களையும மறறும சிறந்த வஸ்துக்களையும ஏராளமாக எடுத்துக்கொண்டு ஒன்றுஞ மொன்றுங குன்றாவின்றி யானை குதிரை தேர் காலாட்க

ளைணகிற கானகுவித்தபலங்களோடு கூடிய பெரும ஸை
னயமொனறு ராமனைப பினறொடாகது போகும்படிகசு
சீகரததில ஸிதகபபடித்துவாயாக இனிய உரைகளை
உரைததுப பிறரது மனங்களை வசப்படுதத வலலமைய
மைகத வாரஸ்த்ரீகளும ஆங்காங்கு ஸேனை இழியுமிட
களில சரகுகளைக கொண்டு பரீப்பும பெருகு செலவழுற
ற வாதகாகளும பினறொடாகது குமாரனது ஸைனயத
தை அலங்கரிபபாகளாக. யாவா நமது ராமனை அநத்
துப பிழைகினறனாகளோ, யாவரோடு ராமன வீரய
பரீக்ஷார்த்தமாக விளையாடிக கொணடிருபபானே, அவா
கள அனைவாகளும பொன வெள்ளி வஸத்ர முதலியபற
பல தரவயங்களைக கொடுதது அவாகளையும இகத ஸைன
யததுடன கூடவே போகுமபடி அனுபபுவாயாக. உயாகத
ஆயுதங்களைத தரித்திருபபவாகளும நெய் எண்ணெய
முதலிய வஸ்துகளை வண்டிகளில கொண்டு செலபவாக
ளும படடணத்திலுளள பாமுகாகளும மறறுமுளள மே
லான வயாபாரஸ்தாகளும ராமனைபபினறொடாகது போ
வாகளாக வனதில திரிபவாகளாகிய வேடாகளும அர
ண்யதில வழி காடடுமபொருடடு ராமனுடன் செலவா
களாக ராமன இஙஙனம ஸைனயங்களோடுகூடி அரண்
யதில மானகளையும யானைகளையும அடிதது விளையா
டிக கொண்டும, அநகுண்டான தேனகளைப பானஞ
செய்துகொண்டும், அநகுப் பெருகும பலவகை நதிக
ளைப பாரத்துக கொணடும ராஜயுதனைதப பற்றிய நினைவு
மினறி ஸுகமாயிருபபான. ராமன ஜனஸஞ்சாரமிலலாத
அரணயத்தில வாஸஞ செயயப் போகுமபொழுது அவன
பினதொடு எனகுளள தானய கோசதனையும தனகோ
சத்தையும் முழுவதும அனுபபுவாயாக. அவன அவ்வை
களைப பெற்றுப புண்ய கேஷித்ரங்களில ஸாகங்களைச.செ

யது சாஸத்ராபபடி ஏராளமாகத தக்ஷிணை கொடுத்து ரிஷிகளுடன கூடி வனததில் ஸுகமாக வாஸஞ செயதி ருபபாளுக. மஹாபுஜனகிய பரதன அயோதயையைப பரிபாலித்து வருவாளுக ஸமஸத பாகயங்களும பொருந தி ய ஸ்ரீராமபிரானை எலலாப பேரகளோடும் கூட அரணயததிறகு பரயாணபபடத்தி அனுபபுவாயாக' எனறு மொழிநதனன. இபபனம தசரதமனனவன மொ ழிகையில கைகேயிககு மிகுநத பயம உணடாயிறறு அவளது முகமகூட நனகு வாடிபபோயிறறு. குரலும அடஙகிவிடடது அநதக கைகேயி மனவருதத முறறு, கடுகடுஙகி, வாடின முகததுடன அரசனுககு எதிர முக மாகத திருமபி 'நீ ஸதபுருஷனை யிருபபாயாயின இபப னகு செயயலாகுமா? இதனல உனது ஸதபுருஷததனம வெளியாகினறது மேலுளள் ஸாரம எலலாப குடிகளபப டடபின அடியில நினற மதயமபோல, ஜனஙகள போயப பாழாகி, அனுபவிககவேணடிய மேலான பதாரததஙக ளெலலாக தொலையபபெறறுச சிறிதும அனுபவிகக வே ணடாதிருககினற இநத ராஜயத்தைப பரதன பெறறுக கொளளமாடடான' எனறனள இவவாறு கைகேயி சிறி தும லஜ்ஜையினறி மிகக தாருணமாக மொழியக கே டட மனனவன நீண்டழகிய கண்களையுடைய அநத மட கனையப பாரதது 'எனககுச சதருவா யிருபபயனோ! சுமகக கூடாத பழுவை எனமேல ஏறறினது மாதர்மே யனறி அனைதச சுமநதுகொண்டிருகக கண்டு மென மேலும ஏனை பீடிககினறனை? துஷ்டஸ்வபாவ முடை யவளே! நான ராமனேடுகூட ஸ்வர்கதிகளை அனுபப முயனற பினபு வேணடா மெனகினறனை. இனை முனன மே நீ வரஙகேடசும பொழுதே கூடாதெனறு ஏன தடு க்காமற் போயினை? ஆகையால கேளாதவறறைகளெடு

கக விரும்பேன' எனறனன இபபடி அமமனனவன கடுங கோபத்துடன மொழிநத வாகத்தையைக் கேடடு அழகிய அங்கஙகள் பொருநதிய அநதக கைகேயி மற்றொரு விதமாக எனது அபீஷடத்தைதக கெடுகக முயனறனிவ எனறு இரும்மடஙகாகச சினநது மனனவனை பாத்து, 'உன வமசத்திலேயே ஸகரனனபவன தனது மூதத குமாரனகிய அஸமஞஜனனும புதலவனை அரணயம போகத துரததிவிடடனன அவனை அரணயத்திறகு ஸைனயாதிகளுடன கூடடி அனுபபவிலலை ஆகையால அரண்யதத்திறகு அனுபபுவ தெனனில—தனம மூதலிய வை ஒனறு மிலலாமல துரததுகையே யெனறு ஸித்த மாயிருகக்கையில, இதை வேறுகக கேடகவேணடுமோ? அநத அஸமஞஜனனபவன நிரததணனகவே போயி னன அபபடியே இவனும போகவேண்டும' எனறனள தசரதன அநத வாகதத்தையக கேடடு 'ஈ' எனறு நிரநிதது வாயை மூடிககொணடிருநதனன. அது கேடடு அநகுள்ள ஜனஙகளெலலோரும மிகவும் வெடகமுற்ற னர். கைகேயியோ, அதைக கொஞசமும பாராடடாதிருந தனள. அநகு அரசனுல தனகு ஸமமானிககப்பட்டவனு கிய ஸித்தார்த்தனென்னும மநதரி ஒருவன இருநதனன. அவன் வருதத்தன; பரிசுதத ஸவபாவன; அபபடிபபட்ட அம மநத்ரி கைகேயியைப பாரத்து 'அஸமஞஜன துரபு புத்தியுடையவனகி வழியில் விளையாடிக் கொணடிருககும பிளளைகளை எடுத்துககொண்டு வநது ஸரயூ நதியின ஜலபரவாஹத்தில விழுப பொகடடு, அவாகள. ஜலத்தில மூழ்கிக கிளமபிப படபடவென்று கையையுங காலையும அடிதத்துககொண்டு அவஸ்தைப படுவதைப பாரத்து கைகதது விளையாடிக் கொண்டிருநதனனை. பினபு பட்ட னதது ஜனங்கள, அவன அவவாறு கொடுஞ செயல

செயவதைதகணெடு கோபித்து ஸுகர சகரவாதநியினிடம வந்து 'மனனவனே! நீ ராஜ்யதைத னகு பரிபாலித்து வருந்தி செயயுந தனமையன. ஆகையால நீ அஸமஞ்ஜ னெருவனை வைத்துகொணடு எங்களையாவது துறக்க வேணடும; அலலது-எங்களை வைத்துகொணடு அவனை யாவது துறக்கவேணடும்' எனறனர் அரசன அது கேடடு அவாகளை நோகி 'உங்களுககு இதபயம உணடாவதறகுக காரணம என?" எனறு விணவினன. இபபடி அரசன விணவுகையில, அந்த பரணஜகளெலலாரும அமமனனவனிட பாரத்து 'மஹாராஜனே! இந்த அஸமஞ்ஜன மதிமயகக்ங கொணடு, விளையாடிக கொண்டிருகினற எமது குழநதைகளை எடுத்துகொணடு சென்று ஸரயூநதி பரவாஹத்தில விழுப பொகடடு, அவாகள அங்குப படும அவஸைதையக கணடு மூரகக்ணகையால மிகவும ஸந்தாஷிகினறனன' எனறு மொழிந்தனர அவவாசனும பரணஜகள மொழிந்த வாரத்தையைககேடடு அவாகளுககு பரியஞ செயய விரும்பி ப்ரியபுதரணிய அஸமஞ்ஜனை கைவிடடனன. தகஸ்தியாகிய அமமனனவன அநத்ப புதலவனை அவனது பாரயைபோறும அவனுககுளள பரிஜனம் முதலிய பரிவாரங்களோறும வரஹனதத்திலேறறி யாவஜ்ஜீவமும படடணதத்திறகு வாராதிருகுமபடி அரணயதத்திலே இருகக்செயய வேணடுமென்று தனகீழுளள அதிகாரிகளுககு ஆஜ்ஞாபித்தனன. அவனும மணிவெடடி புடடிறகூடை ஆகிய இவைகளைகொணடு பாபிஷடனபோல எலலாதத்திசைகளிலும் திரிந்து மலைகளிலும அரணயங்களிலும காயகளை பறித்தும் கிழங்கு முதலியவறறை வெடடியும பிழைத்துகொணடிருந்தனன. இங்ஙனம தன பிளளையாகிய அஸமஞ்ஜன மஹாபாதகஞ செயதமையால ஸகரசகரவாத்தி

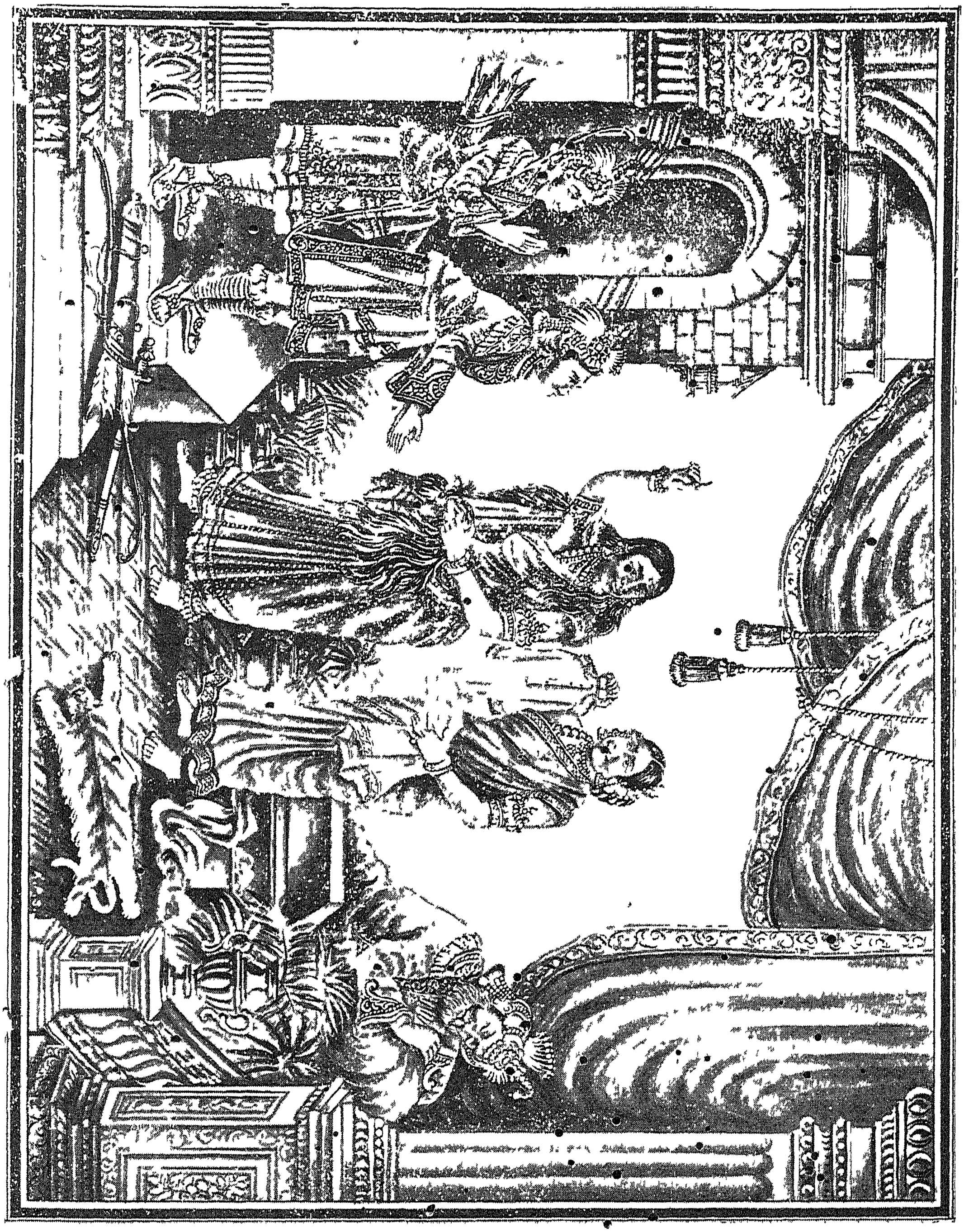
பரமதாமிகணகையால அவனத துரிதநிவிட்டனன. அவனபபோலவே அரணயதநிற்கு அனுபபவேணடும் படியான யாது பாபம ராமன செயதனன? ராமனிடதநில எநத தாககுணதயாயினும நாம கணடதிலலை. சநதரனிடதநில அழுகுகிலலாதிருபபதுபோல, ராமனிடதநில எளளளவும தோஷம புலபபடாது தேவீ! அபபடியிலலாமல உனககு ராமனிடதநில தோஷம ஏதாயினும புலபபடுமாயின, அதை இபபொழுதே நிரூபிதது சொலலவாயாக அபபொழுது ராமனை அரணயதநிறகு அனுபபிவிடலாகும துஷடனுகாமல ஸனமாககதநிலேயே விருபபமுறறிருபபவனத துரதநிவிடுவது தாமதநிறகு விரோதமாகையால, அபபடிபபடட துஷ்காரயகு செயவாரமபினை தேவேகதரனுககுங கூட ஓளி குனறிபபோயவிடுமே ஆகையால, அழகியமுகமுடையவளே! ராமனது ராஜயபபடடாபிஷேகதநிறகு இதுவரையில செயத விரோதம போதுமே அதாமதநிலை உண்டாகுமே தோஷம அபபடியிருகக, உலகதநில விளையுமே நிகழதையாயினும வாராதிருககுமபடி பாரததுககொளளவேணடாமா?" எனறு இவவாறு கூறினன ஸிததாதநதன மொழிநத வாகதனதகளுக•கேடடு தசரதமனனவன துககதநிலை மிகவும வருநதிய ஹீனஸவரதநுடன சோகதநிலை வாகதனதகள தடைபடட பெறறுககைகேயியைப் பாரதது "அடி பாபாசாரமுடையவளே! இநத ஸிததனை மொழிநத வாகதனதயை விருமபமாடடாயா? உனது ஹிதத்தையும, எனது ஹிதத்தையுமு அறியாதிருககினறனையே. மேலும குதஸிதமாககநதில நுழநது இஙஙனஙு குசேஷடைகளைச செயதுகொணடிருககினறனை. ஆமாம, உனது சேஷடை குதஸிதமே. அது ஸநதாககநதிற்கு ஸமபநதபபடடதலலவே. நான இபபொ

ழுது ராஜ்யத்தையும ஸுகதத்தையும தனத்தையும பரித்
யாகஞ செயது ராமனைப பினதொடாகது போகினறனன
நீ ராஜாவாகிய பரதனைது கூட ஸுகமாக வெகுகாலம
ராஜ்யத்தை அனுபவிதது கொண்டிருபபாயாக' என
றனன. முப்பத்தாரூவது ஸாககம முறறிறறு.

ராமலக்ஷ்மணாகளும வீதையும கைகேயி கொடுதத மரவுரியை உடுதததலும, வஸி ஷடாகைகேயியைத தாறுதலும

ஸிததாாதத்தன சொனன வாதத்தையச செவி
யுற்று, ராமன, பெரியோாகளிடதது கடதததவண்டிய
விஷயதத்தை தனகு அறிவதறகாக மிகக விஷயத்
துடன அபபொழுது தசரதமன்னவனைப பாாதது 'மன
னனவரே! நான போகஙகளையெலலாக துறநது வன
தில் காய கிழங்குழுதலியவறறைத் தினறு ஜீவிககபபோ
கினறனன். போகஙகளைக கைவிடனும சிலாககு அவை
களில மனவிருபபக தொலையாது. [1] நாளை ஸமஸ்த ஸங்
கஙகளையுங கூடத துறநதிருபபவன இப்படிபபடட எ
னக்கு இநத ஸேனை முதலியவை பினதொடாநது வருவ
தறகு எனன உபயோகம? எவனொருவன சிறநததொரு
யானையைகொடுதது விடடு அதனிடையில கடடுங்கயிற்
றில மனவிருப்பங கொளகினறானோ, அவனுககு அநதச
சிறநத யானையைக கொடுதத பினபு அதைக கட்டுங்கயி
றறில ஆஞ்சை வைபபதறகு பரயோஜனமென? மஹீபால!
நீர ஸத்புருஷாகளில சிறநதிருபபவர. ஆகையால நான
சொலலும ஸத்விஷயத்தை அங்கீகரிகக வேணடும. மதி
தத் யானையைத துறநதவனுககு அதைக கட்டுங்கயிற்
றால பரயோஜனமிலலாமைபோல, ராஜ்யம முதலியவற
றையெலலாக துறநத எனககு ஸேனையினால பரயோஜ

I எலலா மனவிருபபங்களையும. ஸங்கம - மனபபறறு

752. ராமலக்ஷ்மணர்களும் ஸீதையும் கைகேயி கொடுத்த மரவுரியை உடுத்தல்

னம எனன ? ஆகையால, எனகக்குக கொடுகக நினைத்த அவையெலலாவற்றையும் கான பரதனுகக்குக கொடுககின றனன எனகக்குக கார்யங்களெலலாம கனறுகதெரியும் ஆகையால கான சொனனபடி நடதது்துவீராக. இபபொ ழுது எனகக்கு மரவுரி மாதரம வரவழைபபீராக. கான இனிப பதினனகு ஸமவத்ஸரங்களை வனகதில வாஸஞ செயயப போகிறேனகையால அதுவரையில காயகிழங்கு முதலியவறறை வெடடிக கொணடுவருவதறகாக மண வெடடி புட்டிறகூடை ஆகிய இவவிரணடையுங கொண்டு வாருங்கள. சீகரம கொண்டிவரச செயவீர்களாக' எனறனன பினபு கைகேயி அஙகு ஜனங்கள கூடி யிருநதும, அவாகளைதநில சிறிதும வெட கமினறித் தானே மரவுரிகளை வரவழைதது ராமனைப பாரத்து 'உடுததுககொள' 'எனறனள அதபப புருஷ ஸிமஹனும கைகேயியினிடமிருநது இரண்டு மரவுரி களை வாஙகி முனபு உடுததிருநத மெலலிய வஸதரங களை அவிழுதது்ப பொகடடு, ரிஷிகள தரிகக்கதகக அமமரவுரிகளை உடுத்துககொணடனன ஐயோ! அவ் விடத்திலேயே லக்ஷ்மணனும தனதையின • கண்முன னிலையிறருனே தான முனபு உடுத்திருநத அழகிய வஸத் ரங்களை விடடு ரிஷிகள உடுததும மரிவுரிகள இரண்டை யும உடுத்துககொண்டு நினறனன அபபொழுது பட்டு புடவை உடுததிருநத ஸீதை, அவவிருவரும இவவாறு மரவுரியை உடுத்துகொணடபின, தானும உடுத்துவ தறகாக வரவழைததிருகக்கிற மரவுரிகளை பாரதது, வலி யைப் பாரத்த மானபேடுபோல நடுகக்முறறனள. பிற கு சுபலக்ஷணங்கள பொருநதிய அநத ஜானகி மிகுத மனவருததங்கொண்டவளாயினும பதிவாரதைதகள நட கக வேண்டிய தாமங்களையெலலாம அறிநதவளாகையால

தான தாமங்களை அணிந்திருந்தது. அதனை மறைப்
பெண்பிளைகளுக்கும் பதிவரதா தாமத்தைத் தெரிவித
துக்கொண்டு கைகேயி கொடுத்த மரவுரிகளை மிகுந்த
வெட்கமுறறவளாகவே வாங்கிக்கொண்டு கையிலை பரி
சித்துப பாரத்து. கண்களிரண்டிலும் கண்ணீர் பெரு
கிவரப்பெறறுக் கந்தர்வராஜனைப்போல விளங்குகின்ற
தன பரத்தாரைப பாரத்து 'வனவாஸிகளாகிய முனி
-வர்களை இம மரவுரிகளை எவ்விதம உடுத்துக்ரூர்களோ?
சொல்லும' எனறனள இபபடி அந்த ஸீதை மரவுரி
யை உடுத்துக்கொள்ளத தெரியாமலும அடிக்கடி ஓன
றுக தோனறுபபெறுமலும திகைத்து நினறனள பினபு
அந்த ஸீதை அம்மரவுரிகளிரண்டில ஓணைறைக கழுத்தில
போடடு மறறொனறைக கையிற பிடித்துக்கொண்டு உடு
த்ததெரியாமல வெட்கமுற்றிருந்தனள. தாமிகோத்
தமஞ்சிய ராமன அது கண்டு ஸீதையினிடம சீக்ரமாக
வந்து அந்தப பெணபிளை உடுத்திருந்த படடவஸ்தர
தினமேல அந்த மரவுரியைத் தானே உடுத்தினன இவ
வாறு மஹானுபாவஞ்சிய ராமன ஸீதைக்கு மரவுரி உடுத்
துவதைக் கண்டு அந்தபபுரத்திலுள்ள ஸ்த்ரீகளெல
லோருமே கணணீர பெருகபபெறறு மிகுந்த ஸங்கடம
அடைந்து பேரொளியுடன பரகாசிக்கின்ற ராமனைப பார
த்து 'அபபா! ஆழந்தழுகிய மனமுடைய இபபெண்பிள்
ளையும இபபடி உனனைப்போல வனவாஸஞ்செயயுமபடி
ஆஜ்ஞை இலலையன்ரோ? உனனைருவனுக்கு மாதரமே
யனரோ. ஆதலை எமமை ஆளும ஸ்வாமியே! நீ கருணை
யினவாகயத்தினபடி ஜனஸஞ்சாரமிலலாத வனத்திறகுப
போகையில, நீ திரும்பிவருமளவும உனனைப பாரபபது
போலவே இந்த ஸீதையைப பாரத்துக்கொண்டிருந்து
எமது கணைகளை ஸ்படலமாக்ச செயதுகொளகின்றனம.

இபபடி எங்கள கண்கலுக்கு ஸாபலயத்தை விளவிபபா யாக. குழதாய! நீ லக்ஷ்மணனை ஸஹாயமாக அழைத் துகொணடு அரணயஞ் செலவாயாக இவள அதி மங் கல ஸ்வபாவையாகைய்யால ரிஷிகளுபபோல அரண்யத் தில வஸிகத்தகாது, ஆகையால் பிளளாய்! காங்கள் இதுவொனறு வேணடிகொளகினறனமா? அதைக்டத் துவாயாக அது மற்றுனறும அனறு; உன பதனியா கிய ஸீதை இங்கேயே இருபபாளாக. உனனையுங்கூட இருகவேண்டுகிறுமனறி நீ தாமததிலேயே எபபொ ழுதும கடபபவுனைகையால காங்கள எவ்வளவுவேணடிக கொண்டபோதிலும இங்கிருகக விருபபமுறமாடடாயல லவா? ஆகையால ஸீதையையாவது நிறுத்திவிடுபபோ வாயாக' எனறனர அதத் தசரதகுமாரன, அவாகள இங்ஙனம பலவாறுகச் சொலலிக கொண்டிருபபினும கைகேயி அனுமதிகாமையால வாயைத் திறவாமல கே டுகிகொணடே தனனபபோனற சிலமபொருநதிய ஸீ தைககு மரவுரியை உடுததினன. ஸீதை இங்ஙனம மர வுரி உடுத்துகொளளும பொழுதே ராஜகுருவாகிய வஸிஷடா அது கணடு அவள உடுத்துகொளள வே ணடாமெனறு தடுதது கைகேயிக்காக முகததைத் திருபபிகொணடு 'கைகேயீ! நீ அதிகாமிது நடபப வளாயிருகினறனை; மேலும கெடடமதி பெறறிருக் கினறீனை; இகுலத்தின பெருமையைக கெடிகக வந்த னை; நீ அரசனை மோசஞுசெயுதது மாதரமேயனறி அதுடன போகாமல மேனமேலும மாயாந்த தவறிக் கொடுஞசெயலுக்கு முயலுகினறனை. சீலத்தைக கை விடட பாபிஷடையே! ஸீதாதேவி இபபொழுது எவ விதததிலும அரணயததிறகுப பேர்க வழியிலலை. ர்ர மனுககு பரகருததில ஸ்ரீதமாயிருகிற லிமஹாலை

னததில ஸீதை வீறறிருகககலாகும. அங்ஙனம வீறறிரு
கது ராஜ்யதண்தையும பரிபாலனஞ செயயகூடும. 'ஸ்தரீ
ராஜ்யபரிபாலனஞ செயவது எபபடி' எனபாயோ?
பாரயையக கைடபறறியிருபபவாகள எலலோாகும
ஸ்ரீயையே ஆதமர்வெனறு. சொலலபபடடிருககின ற
தனறோ? அபபடியே ஸ்ரீதையும ராமனது ஆதமாவாகை
யால அவன பரிபாலனஞ செய்யவேணடிய பூமியை அவ
ன பரிபாலிததுவருவது யுகதமேயாகும. அபபடியிலலா
மல ஸீதாதேவி ராமனேடுகூடவே அரணயததிறகுபபோ
வாளாயின, நாஙகளும கூடவே போயவிடுவோம. இபப
டடனத்திலுளளவா யாவரும, இஙகு நிறகாமல அவ'ாக
ளுடன கூடவே போவாாகள அபபடியே தணடு நாயகர
களும (லெலைப்திகளும) ராமன பாரயையோடு கூடிப
போகுமிடததிறகுப புறபபட்டுப போயவிடுவாாகள. மே
லும, அரசனும அவனை அடிதது்ப பிழைகினற இத
தேசததிலுளளவாகளும இபபடடனததிலுளளவாகளு
ம ஆகிய அனைவாகளும தாஸீதாஸாதி ஸகல பரிவாரங
களோடுங கூடி ராமனைப பினதொடாகதே போவாாகள
பரதனும சதருகனனும மாவுரிகளை உடிதது்கொணடு
ராமனேடுகூட அரணயததிறனே வாஸஞசெயயககரு
தி அரணயஞசெனறிருககிற தமது ஜயணகிய ராமனைப
பினசெனறு வாததிபபாாகள அதனபிறகு துராசாரை
யும பாஷண்டிகளுககு அஞசி தஞசெயபவளுமாகிய நீ ஜனங்க
ளெலலாமதாலேதது பாழடைடதிருககிற இபபூமியை வ
ருகூஷஙகளோடுகூட ஒருததியாகவே பரிபாலி தீதுக கொ
ணடிருபபாயாக. ராமன எவவிடததில ராஜாவாயிரானே,
அது சிறிதுமராஜ்யமாயிருகக கோராது. எஙகு ராமன வா
ஸஞ செயவானே, அது அரண்யமாயினும ராஜ்யமேயா
கும. பரதனாகமதது மஹாராஜனுககுப பிறநதிருபபாஷயி

ன, தனககுத் தரணை மனபபூவமாகக கொர்டாத இப்பூ மண்டலத்தைதகக்கைபபற்றி ஆளத் தகாது. அபபடிப்பட்ட தரணதையை இவவளவுதூரம மனவருத்தமுறசசெயத உன்னிடதிலும, உன புதலவனபபோல கடபபது யுகதமன்று நீ பூமியைவிடடு ஆகாயததிறகுளெழுமபுவாயாயினும, தனது தரணதையின வமசத்து மன்னவராகளது சரிதரத்தையும, மூததவனிருகக இலெயவன ராஜயபடடாபிஷேகங கொளளலாகா தெனகிற மாயாதையையும தெரிதது கொண்டிருககிற பரதன எளளளவாயினும அவவழி தவறி, நீ விரும்பியபடி மறறொரு விதமாக கடகக்மாட்டான உலகததில ராமனை அணுஸரிதது செலலாதவன ஒருவனும அகபபடான இனித தன பின பிறநதவனே யாகிய பரதன அவனை எவவளவு அணுவாதிபபானே, அது சொலலவேண்டுமோ? ஆகையால நீ புதலவனிடத் தில மிகுத பரீதியுடன ராமனை இவவளவு பாடு படுதி ராஜயததை பெறறுக கொணடபோதிலும, ராமனையே அணுஸரிததிருகக்ுக தன்மையுகிய பரதனுககு அது சிறிதும சரிபபடாதாகையால கடைசியாக நீ அவனுககு அபரியமே செயதவளாகினறனை கைகேயி 'இபபொழு தே பசுகக்ளும யானைகளும மருகங்களும மிருகஙகளும ராமனைப பினசெனறு போகக காண்பாயாக. வருக்ஷங்களும அவன போகுற திசையில சாயதது பின செலவது போல புலபபடுவதையும காணலாகும தேவி! நீ இனி உன மருமகளுககு மரவுரி கொடுபபதை நிறுத்திச் சிறுத ஆடையாபரணங்களை கொடுபபாயாக: .இவளுககு மரவுரி கொடுகக்குமபடி ஏறபாடும இலலை; கொடுபபதுக தகாது' எனறு மொழிதது ஸீதையை மரவுரி உடுதத வேண்டாமென்று வஸிஷட மாமுனிவா தடுத்துவிடட னா. அம்மாமுனிவா மீளவும் கைகேயினைய பாராத்து,

'கைகேயீ! ராமன ஒருவன அரண்பவாஸஞ செய்யுமபடி யனறே நீ வேண்டிககொண்டது? இநத ஸீதையும அரண்யஞ செலல வேணடுமெனறு நீ வரங கேடகவிலலை ஆகையால ப்ரதிதினமும ஆடையாபரணங்களால அலகாரஞ செயதுகொணடிருகக வேணடியவளாகிய இப்பெணபிளளை டடாடை உடத்து, மேலான ஆபரணஙகளத தரிததே ராமனேடு அரணயத்தில வாஸஞ செய்வாளாக. இநத ராஜகுமாரததி உதகமஙகளாகிய வாஹனங்களோடுமம பரிஜனஙகளோடுமம பலவகை வஸதரஙகளோடும பொறகிணணி முதலிய ஸமஸத கருவிகளோடுங்கூடியே போக அனுமதி கொடுபபாயாக நீ வரங கேடகுமபொழுது ஸீதையுங்கூட அரணயகதிறகுப போகவேணடுமெனகிற வேணடுகை கொளளவிலலை யனறு" எனறனர். அரசனுகக்குலகுருவும நிகரிலலாத பரபாவம பொருநதியவருமாகிய அநத பராஹ்மணோத்தமர் இவவாறு மொழிநதுகொணடிருககுமபொழுதும், பரியுணகிய தனது பாத்தாவின வேஷாதிகளையே அனுசரித்து அவனேடு வனவாஸஞ செயய விருபபமுற்றவளாகையால அபபெணமணியாகிய-ஸீதாதேவிககு மரவுரியை உடத்துககொளள வேணடுமெனகிற அபிபராயம எள்ளளவும மாறவில்லை. முபபததேழாவது ஸாககம முறறிற்று.

தசரதன, ஸீதை மரவுரி உடததுககொள
வாளாயினும கொடுக்கககூடாதெனறு
கைகேயியை வேணடிககொளளலும,
ராமன கௌஸலையையைப் பாராகப போக
வேணடுமெனறு தநதையினிடம
பராததிதலும

அநத ஸீதாதேவி, லோகநாதனுகிய ராமனே தனககு நாதனுயிருநதும் அநாதைபோல் மரவுரியை உடத்துகொணடிருககையில, அஙகுள்ள ஜனங்களெலலோ

ரும தசரதனைப பாராது 'சீ ! தசரதனே ! உன பிழைப புமை ஒரு பிழைபபா' எனறு பெருங கூசசலிடடனர. ஜன ஙகள அஙஙனம் இடங கூசசலகடகேடடு அமமனனவன மனவருததம மிகப பெறறுத் தன புராணங்களிலும தா மததிலும கீரத்தியிலும தனகதுளள பொறுமைசையை அறு ததுவிடடனன. இக்ஷவாகுகுல நாதனகியஈ அவவேளைதன மனவருததத்திறல வெபபமாகப பெரு மூச்செறிநது கொண்டு பாரையயாகிய அநதக கைகேயியைப பாரதது 'அடி கைகேயீ ! ஸீதை மரவுரி உடத்துப போவது யுகத மனறு. இவள் ஸுகுமாரமாயிருகக்பபடடவள; மேலும மிகக இளமைபபருவததி லிருபபவள; எபபொழுதும ஸுகமாகவே இருககத் தகக்வள. இபபடிபபடடவள அரணயததில இருகக்லாகாதெனறு ஈன குருவாகிய வஸிஷடமாமுனிவா மொழிந்தது ஸதயமே. இநத ஸீதை மரவுரி உடததுககொணடு ஜனஙகளினிடையில பரஜை ஞையிலலாத ஓரு தாபஸப பெணபோல நிறகினறாளே ! பாதிவரதய நியமதனைதக கைபபறறி மனனவா தலவனு கிய ஜனகனது குமாரத்தியாகி நிகரறறிருககும இபபிண் மணி இபபடியாவதற்கு யாருகக்கு எனன அபகாரஞ செய தனள் ? ஜனகராஜன புதலவியாகிய ஸீதை மரவுரியைத் துறநதிருபபாளாக. ஸீதையும இஙஙனம மரவுரி உடத துககொணடு அரண்யத்திறகுப போவாளெனறு நான முனபு உனககு பரதிஜைஞ் செயயவிலலை ஆகையால ராஜபுத்ரி வஸத்ராலஙகாரங்களஈப பூணமாகக் கைப பறறி மேலான பதாரத்தங்களை யெலலாம எடுத்துகொ ண்டு ஸுகமாக அரண்யததிற்குப போவாளாக நான இனிப பிழைத்திருக்க உரியவனலலேன எனகக்கு மரண காலம ஸமீபிததிருகக்னறது. இங்ஙனம் சாகப போகிற வனகிய நான நீ விருமபியவற்றைத் தடபாமல நிறைவேற்

றுகிறேனென்று ஆணையிடும் முதலில் தானே கடூரமாக பாதிஜ்ஞை செய்தது வைதனன. நீயும் அறிவில்லாமையால் அந்த பாதிஜ்ஞைக்கு ராமனை அரண்யத்திற்கு அனுபபி உன புதலவனுக்குப பட்டாபிஷேகஞ் செயகையே விஷயமென்று நிசசயித்தனையன்ரோ? என செயலே ன! மூங்கிலை அதன புஷபமே தஹிபபதுபோல இபபொ ழுது எனனை என பர்திஜ்ஞையே தஹிக்கினறது பாப ஸ்வபாவமுடையவளே! அடி அதமையே! ராமன ஒருக கால ஏதாயினும உனக்கு அபராதஞ் செயதிருபபானையி னும, ஸீதையை இப்படி அரண்யத்திறகு அனுபபுமபடி அவள செயத அபகாரம உனக்கு யாது புலபபடுகினறது? இந்த ஜனகராஜன புதரி மானபேடி போல அகனறழ்கிய கண்களையுடையவள; மெதுவான ஸ்வபாவ முடையவள; ஆகையால அபராதஞ் செய்யப பொருள. பாதிவரதயம மிகுந்திருக்கப பெறறவள இபபடிபபட்ட இம்மடமதை உனக்கு யாது அபகாரம இங்குச செயதனள? பாபிஷ டையே! உனக்கு ராமனைக காடடுக்கு அனுபபினது போதாதா? இதுவொனறே உனனதமா இருக்குமன்வும கரகதனை அனுபவிக்கச செயயப போதுமே மிகவும் துக்கங்களை விளவிக்க வலல பாதகங்களை மேனமேலும செய்துகொண்டிருபபதனல உனக்கு பரயோஜனம என? இதனல நீ இனனும எந்த கரகத்திறகுப போவாயோ, தெரியவிலலை. கைகேயி! ராமனை இங்கு அபிஷேகத்திற காக வருகையில, அவனைப பாரத்து 'மரவுரிகளை உடுத துகொணடு அரண்யத்தில பதினனகு ஸம்வத்ஸரங்களை இருக்கவேணடும்' எனறு மொழிந்தனை தான, அப்பொ ழுது நீ சொனன அவ்வளவு மாதரத்திற்கு (ராமனை அர ண்யத்திறகு அனுபபுவது மாதரத்திறகு) வாயை மூடிக கொண்டிருந்தேனுகையால அரிதச செயவதாக ஓபபுக

கொண்டவனுவேனன்றி, ஸீதையை அரண்யத்திற்கு அ னுபபுமபடி நீயும கேடகவிலலை; காணும செயகிறேனென று ஒப்புக்கொள்ளவிலலை. ஸுகுழாரையாகிய ஸீதையுங் கூட மரவுரி உடுத்துகொண்டிருகையில், நீ கண்ணைக காண்கிறுயலலவா? நீ எபபடிப்பட்டவனோ! அபபொழு துகான எவவளவு பாதிஜனை செயதேனை, அவவளவு மாதரதிற்கு (ராமனை அரண்யதிற்கு அனுப்புவதுமா த்ரதிறகு) நீ உடபடாமல, தாமக தவறி அதையுங்கூட அதிக்ரமித்து மேலும ஸீதையை இபபாடு படுதிப பாத கனு செயவதில எனககு நிக்ரிலலையென்று கொடிகடடி நரகம போக விருமபுகினறீபே' என்றனன மஹாதாம ஸவீபாவனுகிய அமமஹீபாலன இங்ஙனம அழுதுகொ ணடு கைகேயியின மனக தளராதிருபபதுபற்றிச சிறிதா யினும துககதின கரையைக காணபபெறுதிருநதனன. மேலும, அநதப புதரசோகம மேலெழுகையில அதில ழுழகி மிகவுந தமொறறமுறறுத தரையில வீழுநதனன இங்ஙனம கைகேயிபப பாரத்து மொழிநது தலை வண ங்கபபெறறு உடகாரநதிருகிற தருணதையப பார்த்து ராமன வனதிறகுப போக பரயாணபபடடு 'தேவா! நீர தாமிகரா யிருபபவர; என தாயாகிய கௌஸலையையும மிகுந்த புகழ பெறறவள; மேலும முதிரநதிருபபவள; மேலான சீலமுடையவள; ஆனதுபற்றியே தனககு அ னபு குமாரனை நீர ஆணைபம போக அனுபபினபோதி லும, உம்மைச சிறிதும நிநதியாதிருகினறனள. நீர, வி ருமபிய வரமை யெலலாங் கொடுககுந தனமையர. ஆகை யால் எனககுளள இவவிருபபதனை ராடேற்றவேண்டும. என தாயககு (மூத்த பத்னியாகையால) நீர ஸம்மானிடப தில குறை கேரிடாது ஆயினும இப்பொழுது கான் போனபினபு எனனை விடபீப பிரிந்து பெறறுககமுடியா

மல துகலஸாகரத்தில ழுழகி ஸுனறுர தோனறு திருப பாள அவன இதுவரையி லும இபபடிபபட்ட மனவருத தத்தை அனுபவித்தறிதவளலல ஆனதுபறறி இப பொழுது முனபைவிட மேலாக அவளை, நான வேண்டிககொள்வது பற்றி நீர ஸமமானிககவேணடும பூஜ் யரகிய நீர மிகவும மேனமைபபடுதத வேணடியவளாகிய அகலெளலலயைய, புத்ரசோகம மேலிழுப பெறுதிரு ககும்படி மிகுந்த ஆதரவுடன பாரதது கொணடு வருவீ ராயின, அகலெளலலயும எனனை எபபொழுதும நினைதது கொண்டிருநது வருதத முறுவாளாயினும, உ மமைபபறறிப பிழைதது திருபபாள. நீர தேவேநதரனுக கோபமான மிகுகுடையவர, ஆகையால புதரனிடதில பேராசையுடைய என தாயாகிய கெளலலயைய, நான அரணயஞ் செனற பினபு துகக தது திரை இனைதது பர ணனகளை துறநது யமலோகதது திறகுப போகாதிருகும படி நீர அவளிடதில நான வேணடிககொணடபடி நட ககவேணடும' எனறு மொழிநதனன. முபபதைதடடா வது ஸாகக முறறிறறு.

தசரதன ஸுமநதரனடு ராமனுககு ராதங கொணடுவர நியமிதததலும, கெளஸலலயை வீதைககு நீதி உபதேசிததலும, ராமன கெளஸலலயை முதலிய தாயமாாகளுககு நலவாாததை சொலலுதலும

ராமன இவவாறு மொழிந்த வாாத்தையைக கேட் டு தத தசரதன தாணும - தன பாரயைகளுமாக, அவன முனிவேஷ தரிததிருப்பதைக கணடு துக்காவேசங் கொண்டு ழுராசசை யடைநதனர. துக்கத்திலை மிகவும பரிதபிததுககொணடிருகக்ற மனனவனும ராமனை பாரா ககப பொறுதிருநதனன; பாரதது மனம கொதிகக

பெறாது ஓனறும டோசாதிருநதனன. இபபடி மஹாபா ஹுவாகிய அமமஹீபதி மிகக மனவருத்தமுற்று ஓரு மூஹுரதகாலம மூசசை யடைநதாறபோலிருநது ராமனேயே நினைத்துகொண்டு இஙஙனஙு கதறத் தொடஙகி 'ஐயோ! நான முனபு ஆனேகங் குழநதைக் ளைக கொனறிருபபேன; அலலது—பல பராணிகளை ஹிம் ஸிதிருபபேன; ஆனதுபறறியே எனககு இநதப புத்ர சோகம நேரிடடதெனறு எனககுத தோறறுகினறது தேஹம, தனனைக கறபித்த காமம நசிததாலொழியத் தான நசியாது அநதக காலம நேராதபொழுது எபபடி-பபடடவனுககாயினும தேஹதினினறும பராண போக நேராது ஆனதுபறறியே, கைகேயி எனனை இவவளவு பீடிககினறாளே! இவவளவினும எனககு மர ணம நேராதிருககினறது மேலும, அகனியைபபோல ப்ரகாசிகினற எனது அனபு குமாரன அழகான மெல லிய வஸதரஙகளைத் துறநது முனிவாகள உடுததும மரவுரிகளை உடுத்து முனபே நிறகப பாரததுக்கொண் டிருநதும எனககு மரணம நேராதிருககினறது இபப டிபபடட வருசனை செயது தன காரயத்தித மாத ரமே நடததிகொள்ள பரயத்னஞ செயகினற இநதக கைகேயி ஒருததிகாக இநத ஜனங்களெலலோரும வருத்தபபடுகினறாகளலலவா? என செயுவேன எனறு கதறினன அவவரசன் இங்ஙனஙு கதறிக கண்களில நீர தளுமபப பெறறு 'ராம! ராம!' எனறு ஓரேதரம சொலலி அதற்குமேல மொழிய மூடியாதிரு நதனன பிறகு மனனன்வன சிறிது நேரங் கழித்துத தெளி வு பெறறுக கண்களிரணடிலுங நீர தளுமப ஸுமந த்ரனைப பார்த்து 'ஸுமநத்ரனே! நீ போய் விலாஸா த்தமாக ஏறபடுத்தபபட்டிருககிற தேரினறில மேலான

குதிரைகளைப பூடடி இவவிடதது கொணடு வநது 'இமம ஹாபாகஷணஎற்றிககொணடு போய இநதத தேசதததிறகு ஆபபுறததில விடடு வநதவாயாக. தநதையும தாயுமாகச சோநது ஸதபுருஷனுடை வீரனுமாகிய புதலவனை அரண் டுததிறகுத துரததுனனாகளே! அவன ஸதபுருஷனு யிருகககுங குணததிறகு இபபடிபபடட பலம தகுமா? தகா தே ஆனதுபறறிக குணஙகள அமையபபெறறிருபபவர கனின குணததிறகு இபபடிபபடடே தபலமாய விடியுமெ னறு எனகக்குத தோறறுகினறது ஆகையால குணஙகளே வேணடாம' எனறனன பிற்கு ஸுமநதரன ராஜாஜ்ஞை யைச சிரஸாவஹித்துச சீகரமாகக கடநது சென்று தே தரை அலங்கரித்துக குதிரைகள் பூடடி ஓடடிககொணடு வநதனன. டொனகளை இழுதது சிஙகாரிகபபடடு மேலான குதிரைகள பூடடபபெறறிருகக்ற அழகிய ரதம் ஒனறு ஸித்தபபடுத்திகொணடு வநதிருகக்றனென்று ஸுமநதரன கைகளைக கூபபிககொணடு ராஜகுமாரனை யராமனுககுச சொலலினன அபபொழுது மனனவனும கோசகருகததில் முகயாதிகாரியாகிய[1] தனதயக்ஷனை வர வழைததனன அநத தனதயக்ஷனும தேசகாலஙகளை கனகறிநதவன, உளளும புறமும ஓதது பரிசுதமாயிருப பவன; அநதநத வஸதுகளை இவவளவிவவளவு, இருக கினறனவென்று நிசசயிததுச சொலல வலலவன; மன னவன அநத தனதயக்ஷனைப பாரதது 'அபபா! ஸீதை அரணயதில இருக்கவேணடிய ஸமவதஸரங்களைக கணககிடடுப பாரதது அநதப பதிணகு ஸமவத்ஸரங ஞக்கும மேலதுமானபடி விலை உயாநத வஸதுகளையும மேலான ஆபரணஙகளையும சீகரமாகக கொணடுவநது இ வருகக்குக கொடுபபாயாக' எனறனன மனனவன அஙங னம மொழிகையில, அவன [2]தனகாரததிற சென்று பதி

---

1 தனதயக்ஷன-போகதிஷதாரன் 2 தனகாரம பொகதிஷகருஹம

ணைகு ஸமவத்ஸரங்களுகும போதுமபடி ஆடையாபர
ணங்களைக கொண்டுவரது ஸீதைககுக கொடுதததனை.
ஸாமுத்ரிக லக்ஷணங்களுடன் கூட. அழகாயப பிறநதிரு
ககினற அநத ஸீதையும அரண்யதற்குப போகபபுறப
படடு மிகக அழகுபொருநதி விளங்குகினறு தனது அவ்
யவங்களைப பலவகையான அநதப பூஷணங்களைக்கொ
ண்டு அலங்கரித்தனள விடியறகாலத்தில உதயமாகின
ற ஸூரியன, பளபளவெனறு விளங்குகினற தன கிரணங்
களால ஆகாயத்தை பரகாசிகக செயவதுபோல, ஸீ
தை பூஷணங்களால் தனகு அலங்காரஞசெயதுகொண
டு ஆபரணகாரதியிலை அமமாளிகை முழுவதும பரகா
சிகக செயதனள அபபொழுது மாமியாராகிய கௌ
ஸலையானவள இழிவான கார்யததை நெஞசிலும நி
னைகக பொறாதவளாகிய அநத ஸீதையை இரணடு
கைகளாலும கடடியணைதது உசசி மோகது 'ஸீதே' இ
வவுலகம அனைத்திலும, அஸததுகளாகிய பெண்பிள
ளைகள், தமது கணவாகள எபபொழுதும வேணடியவற
றைபியலலாம கொடுதது கௌரவபபடுதது கொண்டி
ருநதபோதிலும, தைவிகமாகக கஷடம நேரது அவர
களது பதவி தாழவுறறிருககும்மாயின, அவாகளைச சிறி
தும பொருள செயயாதிருபபாகள். முதலில மிகுநதஸு
கததை அனுபவிபபின, கணவர்களுககு அககாலததில்
நலலவாகளாயிருநது, பிறகு அவாகளுககு எழ்மைத்த
னம முதலிய விபததுகளை சிறிது ஸமபவிகுமாயின,
அபபொழுது அபபெணபிளளைகளை துஷடைகளாகி அந
தக கணவாகளைக் கைவிடுவாகள் இது ஸதரீகளின
ஸவபாவம. ஸதரீகளுககுப பொயயுரைபபதே இயறகை
யாயிருககும. க்ஷணகோதாறும மனது மாறிகொணடே
யிருககும. அவாகளது மனது இபபடிபபடடதெனறு

தெரிதலுகொளவதே கஷ்டமம். அவாகள் பாபசாராபங் களையே நினைத்துகொணடிருபபாகள அவாகளுடைய் பரீதி ஒருகொடிபபொழுதில மாறிபபோயவிடுமம, ஒரு கஷணகூட நிலனிறாது [1]பெரிய குலதில பிறதது மையாயினுமம, பிறாசெயுத உபகாரமாயினுமம, விதலையயாயினும், தமகுப பிறா தானருசெயததாயினுமம, அகனிலாகஷிகமாகச செயதுகொண்ட [2]பாணிகரஹணமாயினுமம, லோகமாபாதையாயினுமம ஸதரீகளின மனதில ஒருவிஷயமாகத தோறறுது தனம ஒனறே அவாகளின மனதில பெரிதாகத தோறறுமம அவாகளது மனது மிகவுமம சஞசலமாயிருககுமம. குலதிறகுத தகுநத நட வடிகளகையோடுகூடி ஸதயநதவறுமல பெரியோாகளது உபதேசததைப் பெறுபபேறுகளகொணடு சாநதி உளளடாகபபுறறு வாதிகுமபடியான பதிவரதைதகளுகுப பரமபாவனமான வஸது பாதிதா ஒருவனே. அவாகளுகுப பாதிதா ஒருதனே எலலோரிலுமம மேலாயிருபபவன மறறை யாவனுமம அனறு ஆகையால எனபுதலவனன், அரணயதிறகுத துரதிதபபடடானெனறு நினைதது அவமதிககவேணடாமம. அவன தரிதராயினுமம தனவநதீனுயினுமம அவனிடமே நீ தெயவமாகபபாரதது கொளளவேணடுமம' எனறளள ஸீதையுமம அகளளலை யை சொனனவாரதைதையலலாமம தாமதைதையே பரியோஜனமாகக கொணடதெனறு தெரிதுகொணடு தனனை நிலை இருகக்கினற அநத மாமியாருகுக ஸகலைக் குவிதது கமலகாரஞசெயது 'மாமியே! நீர ஆஜஞா

I கௌஸலையை இநத வயாஜதிலை கைகேயியை நிநதிதா ளெனறு தெரிகினறது இஙஙனமம ஸதரீகளின ஸவபாவஙகளை சொலலிப் பாதிவரதயதைத திடபபடுதுவதறகாகப பதிவாதைதகளின குணஙகளை ஸீதைககு உபதேசிகினறனள 2. விவாஹமம.

பித்தபடியெலலாம செயகின்றேன. பாத்தாவினிடதில எப்படி நடகவேண்டுமோ, அவையெலலாம எனகுத் தெரியும; மேலும நான அவைகளை இனனும பெரி யோாகளிடத்தில கேளவியுறறுமிருகின்றேன. தாங் கள எனனை துஷ்ட ஸ்தரீகளோரி ஒபபிடதில கொல் லவேண்டாம காரதி சாதாரண விடுபபிரியாததுபோல ான தாமதத்தினாறும எளளளவும சலிகாமாட்டேன தந்தியிலலாத வீணை ஒலிகாதாரபோலவும, சாரமிலலா தாரதம நடக்காதாப போலவும, நூறு பிளைகளைபபெ றறவாகளாயினும கணவாகளாத துறாத பெண்மாகள் எனறும ஸுகபபடமாட்டாாகள ஸ்தரீகளுகுத் தா தைத் மிதமாகவே (ஜஹ்னிகாவை மாதாமே) கொடுப பான தாயும மிதமாகவே கொடுபபாள பாதாதா கொடு படதறகு மாதாம அளவிலலே அவன ஜஹ்னிகாமுஷ்மிக ளாலுகளை யெலலாரு கொடுகாவல்லவன. அபபடிபபட்ட பாதாதாவை எவளதான பூஜியாதிருபபாள? இபபடிப படட பாதிவராத்யதாமத்தை அவலமபிதது நடகுத தன மையளும, பினனும மஹாபதிவராதைகளாயிருபபவாகளி டதில ஸாமானய தாமங்களையும விசேஷ தாமங்களை யும கேட்டிருபபவளுமாயிருக்கினறேன. இபபிடிபபட்ட நான எபபடி பாத்தாவை அவமதிபபேன? ஸ்த்ரீகளுக் குப்பாதாதாவேயனறு தெய்வம்?" என்றனள. ஸத்வகுண் பரிபூரணையாகிய கௌஸலலையை தன மனத்திறகினிபபா யிருகுமபடி ஸீதைமொழிந்த வாரதைதையை கேடடு, உடனே ராமன காடடுகுப போகிறானே யெனகிற துக்க தத்தினாலும, ஸீதையின பாதிவரதயமஹிமை அறபுதமா யிருகினறதே யெனகிற ஸந்தோஷத்தினாலும கணணீர பெருகினாள். பினபு ராமன மிகவுங தாமிகனைகையால மறறைத தாயமாாகளெல்லோரையும பூஜித்துவிடடுத்

தன தாயாகிய கௌஸலையையை வலஞசெயது கைகூப பபி அகௌளஸலையையப பாாதது 'தாயே! நீ மன வருததபபடாதிருபபாயாக என தநதையப பாதுகாத துவருவாயாக வணவாஸகாலம சீகரததிலேயே தீாநது விடிம நீ கணஜண ழூடிகொணடு நிதனா போகுமபொ ழுதே இநதவ பதிணஞகு ஸமவதஸராநகளுநு கடநது போயவிடும. இவையெலலாம உனககு ஓருராதரி நித்ரீ போலுவே தீாநது சிலலும பிறகு இவவிடம வநது ஸ நேஹிதாகளெலலோரும சூழநதிருககையில மனககரு தது முழுவதும ாடேறப பெறறிருககிற எனஜனப போாக கலாம்' எனறன ராமன இவவாறு விஷயங்களெல லாம [1]கோமடகரிதது இவவளவில அடககி நிஷகர்ஷித துச சொலலிவிடடுப பிறகு முநநூற்றைமபது தாயமார களையும தனிதததனியே குறிபபிடடுப பாாதது விசாரித் தன தசரதகுமாரனகிய அநத ஸ்ரீராமன தனது தா யாகிய கௌஸலையையைப போலவே மனவருததமுறறி ருககிற அநதத தாயமாரகளெலலோரையும பாாதது அனுசவிசெயது தாமம அமைநதிருககுமாறு 'அனஜன யாகளே! ஓரிடததிலேயே கூடி ஆடிகொணடிருநத சில காலபரிசயததிலாவது ,அஜஞானததிலாவது தான வதாயினும அபராதஞ செயதிருபபேனயின, அதைப பொறுத்தோமெனறு அனுமதிசெயயவேணடும. உங களிடம் போயவருவதாக தான செலவு கேடடுகொளஞ கிறேன' எனறன. ராமன அவவாறு தாமம அமைந திருககுமபடி மனவுகக்கதுடன தலவிஷயமாகசசொனன வீாததைதையககேடடு ராஜபதனிகளெலலோரும மனம சோகபபெறறிருநதனா ராகவன இவவாறு மொழிநது நிறகையில மனமபொறுககமாடடாத மனனவரது மடந தையாக ளெலலோரும பெணகளெளஞசப பறவைகள

---

1 சுருககி.

ராகத் தெரிகத்துகொள ஸீதையை காளனெறு நினைத்

திபபதே உனககு உரிய ஸுகமாகும ராமனேய தநதையாகவும, ஸீதையையே தாயாகவும, அரணயததையே அயோதயையாகவும நினைதது ராமனைப பின சென ற போவாயாக எகனையும அயோதயையையும நினைத்துகொணடு மனரு சலிகபப பெறுதிருபபாயாக வெனறு பொருள. அலலது—(ராமம) ராமனை, (உரயிம) உரதி மதஸயாஜ்ஞி உரஃ—பக்ஷி—ணை முதலியவறறைப பறகளால கடிககுந தனமையுளள பக்ஷிககுத தசமெனறு போ 'உரஃ உரஜ்ஞே' எனறு தாதுபாடதது பிலை படிகபபடடது 'உரஜ்ஞ உஷ்டாவயாபாரஃ' தசணமாவது பறவளால கடிகதை யெனறு அதன பொருளும அங்குக கூறபப—டது இவகுப பக்ஷியெனறு பக்ஷிகளிறகலவலகிய கருடனைச சிலலுகிறது 'உரஃ பக்ஷீ விஹறங்கமஃ' எனறு ஹலாயுத நிகண்டுவில தசரெனறு பக்ஷிககுப பேரெனறு சொலலபபட்டது. (உரயிம) கருடனை ரதமாகவுடையவனுக, விஷ்ணுவாக, (விஜ்ஞி) அறிவாய (ஜ்ஞகாதமஜ்ஞாம) ஸீதையை, (மாம) லக்ஷ்மியாக, (விஜ்ஞி) அறிவாய, (அடவீம) அரணயததை, (அயோயியாம) 'ஹவாந்நாம பூரயோயியா' எனறு சொலலபபட்ட பரமபதமாக, (விஜ்ஞி) அறிவாய ராமனை விஷ்ணுவாகவும, ஸீதையை லக்ஷ்மியாகவும, அரணய்ததைப பரமபதமாகவும தெரிந்துகொளவாயெனறபடி அலலது—(ராமந உரயிம் விஜ்ஞி) ராமனையும தசரதனையும தெரிந்துகொள இவவிருவாகளும உளள தாரதமயதனை ஆலோசித்துப பார (மாம் ஜ்ஞகாதமஜ்ஞாம் விஜ்ஞி) எனனையும ஸீதையையும தெரிந்துகொள குணங்களில எங்களிருவாகளுளள தாரதமயத்தை தெரிந்துகொளவாய. அங்ஙனம ஆலோசித்துப பாரகையில, எனனைக காடடிலும ஸீதையே உனககு ஹிதபரையாயிருப்பவள (அயோயியா மடவீம் விஜ்ஞி) அயோதயையையும அரணபதத்தையும தெரிந்து கொள அவவிரணடுகளுளள தாரதமயதை ஆலோசித்துப் பாரத்து தெரிந்து கொளவாய அயோதயையைக காடடிலும அரணயமே ராமனைங்கியதனை இடைவிடினறி விளவிகும ஸதானமாயிருபபது பறறி அதுவே மேலாயிருககும. நீ அடவிகுச சென்று இங்குளள தநதையையும தாயாகிய எனனையும இவவயோதயா புரதையும நினைத்துக கொணடு மனங

துககொள அரணயததை அயோதயையாகப பாவித்

கலஙகப பெறறிருகக வேண்டாம தசரதனைக காடடிலும ராமனே மேலானவன, எனனைக காடடிலும ஸீதையே உனககு ஹிதபரை யா யிருபபவள, அயோதயையைக காடடிலும அரணயமே உனககு பரியமான ராமகைஙகாயதிறகு மிகவும அனுகூலமா யிருககுமென று பொருள அலலது—(உஸ்ரயிம) தசரதனை, (ராமம) 'ழுமு உபாமே' எனகிற தாதுவினினறும உணடான தாகையால இநத் ராமசபதம உபாமதனைச சொலலுகிறது உபாமமாவது—ஒதா லொரு பொதல ஒதாலொரு பொனவராக அதாவது—ரதபப பொனவராக (விஜியி) அறிவாயெனக (மாம) எனனை, (ஜுகாத, மஜாம) என தநதைககுப புதலவியாகத தெரிநது கொளவாய. கைகேயி பாதிப படிதபகையில, பாதராவுங காலஞ சென று போ கையில, இனி என தநதையின கருஹாதிறகுப போயிருகக வேண டியவளாகத தெரிநது கொளளெனக (அயோயியாம) அயோதயா புரதனை, (அடஷீம விஜியி) அரணயமாகத தெரிநது கொள அரண யம போல ஜன ஸஞசாரமறறிருகக போகிறதென று தெரிநது கொள் ராமனேடு அரணயஞ சென ற பினபு தசரதா பாணன களோடிருகக மாடடா ராகையால அவா இலலை யென றே தெரி நதுகொள நாணும கைகேயி துரதபபெறறு என தநதையது கருஹாதிறகே டப பசசேருவென இபபடடணமும, ஜனஙகள எல லோரும துறநது ராமனைப பினனு சென று போகையில, சூனயமாகி அடவியைப போலவே ஆகுமென று கருதது இஙஙனஙு கோவிநத ராஜா

அனறியே—(ராமம உஸ்ரயிம விஜியி) உபாதி வசததிலை தநதை யாகிய தசரதரிடததிலுளள மிகுநத பரீதியை விடடு நிருபாதிகமா கத தநதையாகிய ராமனிடததில பரீதியைச சொலலுதலுவாயாக (மாம விஜியி ஜ்ஞகாதமஜாம) உபாதி வசததிலை தாயாகிய எனனை விடடு நிருபாதிக மாதாவாகிய ஸீதையிடததில பகதியைச செயவா யாக (அயோயியாம மடவீம விஜியி) உபாதியால வந த அயோதயை யை விடடு ராமனது வாஸஸதானமாகையால நிருபாதிகமாக பரா பய தேசமாகிய அரணயததில பரீதியோடு செலவாயாக அலலது— ராமம உஸ்ரயிம விஜியி) ராமனித தசரதரைப போல மஹாராஜனை

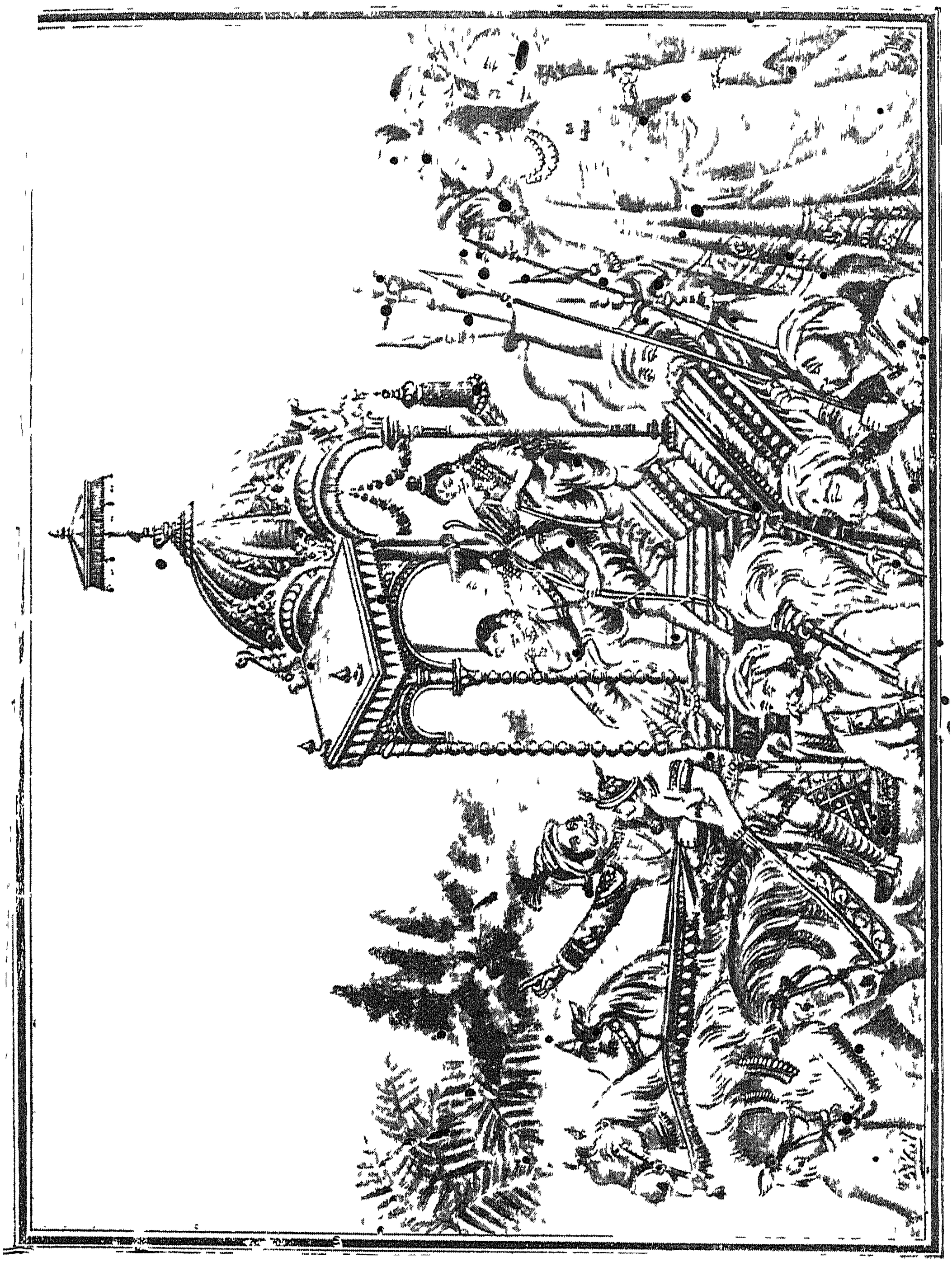
தூககொள அப்பனே ! இங்ஙனம நினைதது ஸுகமாகப

நினைதது கொள. (மாம விஜ்யி ஜஹி தமஜ்ஞாம) எனனபபோல வீதையும படடமுரிவதி யாவாரெனறு நினைதது கொள (அயோ யியா மடவீம விஜ்யி) அரணயததை அயோதயையைபபோல புஷப பல ஸமருததியுளளதாக நினைதது கொள ஆகையால ராமனுயுடவீ தையையும அரணயதததையும கேவலமாக நினைகாமல பொரிதாகவே நினைதது கொளவா யெனறபடி அலலது—(ராமம உத்ரயம விஜ்யி) தசரதரை ராமரை நினைதது கொள ராமனை தநதை யெனனும பரிபூரண புததியோடு நினைபபதுபோல தசரதரையும கூட நினைபபா யாக 'அஹந தாஸந மஹாராஜே பிதரயவந நோபலகஷயே। ஹீராதா ஹாததாச ஸநயஸ்ய பிதாச மம ராகவஃ' (எனககு மஹாராஜரிட தரில தநதை யெனனும நினைவு கிடையாது. உடன பிறநதவனும போஷகனும பநதுவும தநதையும எனககு ராமனே) எனறு நீ சொா னனபடி தசரதரை நினைதது அவமானிகக வேணடாம. (மாம விஜ்யி ஜஹாதமஜ்ஞாம) எனனை தசரதா பாணிகரஹணரு செயத தோஷதததைப பறறி அவமதிககாமல ராமனுடைய தாயககுச சகக ளததி யெனறு வெகுமானம வைதது வீதையிடததில பெபடியோ, அபபடியே எனனிடததிலும பூரணமாக மாதருபுதததியை வைபபா யாக (அயோயியா மடவீம விஜ்யி) 'வநம நகரமே வாஸது யேந ஸசமதி ராகவஃ' (ராமன போகும வனமே படடணமாகடடும) என கிறபடி ராமன டோகும அரணயததை வெகுமானிபபதுபோலவே அயோதயாபுரதததையும கூட வெகுமானிககத தகுமேயனறி அவமா னிகக வேணடாம அனறியே— (ராமம உத்ரயம விஜ்யி) ராம னும தசரதரும இருவரும பெரியோாகளாயினும, அதில எவன பரி சாரகாகளுடையவனே, எவன பரிசாரகாக ளிலலாதிருபபவனே, எனறு விசாரிததுப பாா அநயனம ஆலோசிததுத தெரிநதுகொ ணடு அவவிருவரில யாரை அனுஸரிகக வேணடுமோ; அதை ஊஹி ததுப பாா அதாவது—பரிசாரகாகளிலலாத ராமனையே அனுஸரிக கவேணடும (மாம விஜ்யி ஜஹாதமஜ்ஞாம) எனனையும வீதையை யும தெரிநது கொளவாய எவள தாவீ பரிஜனஙகளுடையவனோ, எவள அதிலலாதவளோ, அதை விசாரிததுப பாா. பரிஜனஙகளில லாத வீதையையே அனுவாதகிக வேண்டும (அயோயியா

போய வருவாய' என்று மொழிந்து கினறனள. பிறகு ஸுமந்தரன விநயம தெரிந்தவணகையால வணக்கத் துடன மாதவி இந்தராணுகுச சொலவதுபோல, கைக ளைக்கூபபிகொண்டு ராமனைப பார்த்து 'மஹாபலசாலி யாகிய ராஜகுமாரனே! -ரதங்கொணடு வந்திருக்கினறு னன என்றுவாயாக உனக்குச சுபம உண்டாகுமாக நீ எங்கே ஓடவேண்டுமென்று சொலலுவாயோ, அவ்வி டத்திறகுச சீக்ரத்தில உன்னைக்கொணடுபோய சேர்ப் பிக்கினறேன பதினாகு ஸம்வத்ஸரங்களானபிறகு நீ அர ண்யத்தில வாஸஞ்செயயவேணடும அப்படியான்றே உ னக்குக கைகேயி கட்டளையிட்டனள ஆகையால விலம பஞ்செயவது எதுக்காக? அதில ஓர்நிமம என்றாலும் எவ்வளவோ லாபமாகையால அந்த இப்பொழுதே செ ல்லுத்த ஆரம்பிக்கவேணடும' என்றனன ஸீதையும் மாம னாரகிய தசரதனை கொண்டாடி ஆடையாபரணங்களால கனகு அலங்காரஞ் செய்துகொணடு மனத்தில ஸந்தோ ஷம பொங்கியிருக்கப பெற்று இரும்பாங்காக அழகுபொ ருந்தி விளங்குகினற அவயவங்களுடையவளாகி ஸுர்ய னைப்போல பிரகாசிக்கினற தேரிலேறிக்கொணட னள பின்பு ஸுவர்ணத்தில பூசபபட்ட அக்னியைப போல தகதகவென்று விளங்குகினற அந்த ரதத்தின மேல அண்ணன தம்பிகளாகிய ராமலக்ஷ்மணர்களிருவ ரும சீக்ரமாக [1]ஆரோஹணஞ் செய்தனர. ஸீதைக்குமா

மட்வீ வீயி) அயோதயையை அரணயமாகத தெரிந்து கொள வாய அயோதயையில ஜனகஸுதாகமாகிய ராஜயமே உளளது அர ணயத்தில ராமனைக்காக்ய ரூபமாகிய பரலோக ஸுகமும உண்டு. பரலோக ஸுகத்தைத கொடுக்குமபடியானதே அதிசயித்திருபபதா கையால அப்படிப்பட்ட அரணயத்தையே ஆஸ்ரயிபபா யாக

I ஆரோஹணம - ஏறுதல

777 ராமன வனத்திறகு பாயாணமாயப போதலும,
ஜனஙகள பினெருடாதலும.

மறுராகிய தசரதனும வனவாஸஞ செயயவேணடிய கா
லத்தைத கணெககு செயது அதறகுத தகுநதபடி அபிஷெ
ணபிளனெககு வஸைத்ரஙகளையும ஆபரணஙகளையும, அப
படியே புத்ராகளுககு ஆயுத ஸமூஹஙகளையும கவசஙக
ளையும் தவறாமல கொடுத்தனன ஸுமநதரன ஸீதைக
குக கொடுதத ஆடையாபரணஙகளையும, ராமலக்ஷமணர்
களுகககுக கொடுதத ஆயுதங்களையும கவசஙகளையும மண
லெவடடி புடடிறகூடைகளையும ரதத்தினிடையில வைதது,
பிறகு ஸீதையோடு ராமலக்ஷமணாகள ஆகிய மூவருமு
ரதத்தில ஏறுகனறு வாயுவேகத்தைத கிகர்தத வேகமு
பொருநதிய சுபலக்ஷணஙகள அமைநது மனதுககினி
யவைகளாயிருககின்ற குதிரைகளைத திடடமாக அதடி
ஓடடினன ராமன வெகுகாலம வாஸஞசெயவதாக
மூபனறு அரண்யமபோகையில அநதப படடணம முழு
வதும மூசசையில மூழுநிககிடநதது மேலும, குதிரை
களையாளைகளு முதலிபவும மூசசிதது விடடன. உதல
வதனைதப பாகஙகவநத பலலிபபடடு ஜனஙகளும மூசசை
விடைநதனர அனநதரம இவவாறு அபபடடணைதில
ஜனஙகள எலலோரும மனஙகலஙகப பெறறுச செயவது
தானமூமல இசதரியஙகளெலலாம அழிநது ராமனைப
பிரிசனறு போகவேணடுமெனனும இதானறு மத
ரம தானறபபெறறு தவரைபபடடுக கொணடிருநதனர.
மதிதது ஸநதோஷமிகுநத யாளைகளும மிகுநத
மனவருததததில ஆழநது கோபாவேசஙகொணடு கீழு
கரிஙகளைச செயதன குதிரைகளும மிகுநத பரித
பம அடைநது இபபடியும அபபடியும சலிதது தின
றவிடததில நிறகமுடியாமல ஆபரணஙகுலுஙகி நுணிக
கபபெறறுக கனைததன இவவாறு அபபடடணம பே
ரொலியொனறுண்டாகப பெறறிருநதது. பிறகு அநத

ஈகரதத்திலுளள குழுஈகளை கிழுவாகளை முதலிய ஜனஙகள எலலோருமை ராமனைப பிரிஈது மிகுஈத மனவருதத முறறு வெயிலில் அடிபடடு நீர வேடகையுறறவர ஜலஈ தேடி ஓடுவதுபோல, ராமனைககுறிதது ஓடிவருதனர. அஙஙனம ஓடிவருத அந்த ஜனஙகள் எலலோருமு ராமனது ரதததின முகததில சிலரும, பினபுறததில சிலருமாகப பிடிததுககொணடு தொஙகியிருது தலையை எடுதது அவனுககு எதிரமுகமாகஈக கணகளினினறுட நீர பெருகி முகம முழுவதும நிரமபபபெறறுப பெருஙகூசசலிடடு ஸுமதராவனைப பாரதது 'ஓ ஸுதனே! குதிரைகளின கடிவாளஙகளை இழுதது நிறுத்துப பிடிபபாயாக குதிரைகளை மெதுவாக நடதது நிகழொணடு செலவாயாக. ஈாஙகள ராமனது முகததைதப பாரகக விரும்பினறனம இபபொழுது தவறிழைதோமாயின, இனி ஈாஙகள் பாரபபது கஷடம தேவகுமாரனைபபோல விளஙகுகினற புதலவனைகியை ராமன காடடுககுப போகையில, அவனது தாயின மனம எபபடியோ வெடிததுப போகாதிருககினறதே! அது இரும்பிலை செயயபபடடதனபதே நிசசயம. ஸீதை ஊனினிழலபோல பாரதது ராவைப பினதொடாரநது சென்றாள ஆகையால அவளபாகயமுளளவளாயினள அபபெணமணிபதிவரதா தாமஙகளில மனத திடமாயிருகக பெறறுள[1] ஸுரியகாநதி மேருபாவதததை விடாமல தொடாரநது செலவதுபோல பாரதது வைவிடாதிருககினறனள லகஷமண! பரியவாதியும தேவாகளை நிகரதத ராமனுமாகிய அண்ணனுககு எனறும பரிசாரை செயதுகொணடேயிருபபாய ஐயனே! நீ எவ்வளவு ஸுகருதது

---

1. ஸுரியனை பொருபாவதததை பரதக்ஷிணஞ செயதுகொணடேயிருககிறு லகையால அவனது காநதி அபபாவததில எபபொழுதும படிநதே யிருககுமெனறு தெரிகினறது.

செயதனையோ! நீயே மனககருததிதலலாம ஏடேறப பெ
றறவன நீயனறோ மஹா பாகயசாலி இவனைப பின
சென்று போவதே உன்ககு மேலான கேஷமம இதுவே
உனது பெருநதவததினஸிதி. இதுவே உனககு ஸவாக
கபராபதிக்கு மாரகமம' எனறனர ராமன இக்ஷவாகுவம
சததிறகு இயறகையாகவே மனக்களிபபை விளகக
நனமையன. மேலும, அவன அனைவாகக்கும இனியன
யிருபபவன ஆகையால அபபடிபபட்ட ராமனை ஜனங
கள எலலோரும பினறொடாதது போயகொணடு அவ
னை விடபப பிரிநதிருகக பொறுமல இபபடிபபட்ட வர
ாதனைதகனைச சொலலிகொணடு கணணீரகளை அடகக
முடியாதிருநதனர பிறகு மனனவனும மனவருநதமுற
றுப பரிதபிகினற தன பதனிகளோடு கூடி 'எனனழ
கிய குமாரனைப பிரதது-வருகிறேன' எனறு மொழிநது
கருஹறதனை விடடுப புறபபடடனன அநநனம விடடுப
புறபபடுமபொழுது, ஒருபெரும யானையைகக்கடடுதத்தறியில
கடடிவைகக்கையில அனறசசோநத பெண் யானைகள
துகக்கததிறல பெருங்கோஷத்துடன வீறிடுவதுபோல,
ராமன அரணயம போவதைப பொறுமல வருகினற மட
கனதையர செயயும ரோதனதவனியால உனடான பெருங
கோஷம ஒனறு அமமனனவனுக்கு முனனம செவியிறப
டுககொண்டுவநதது முனமிகுந்த ஓனியுடன விளங்குந
தனமையனகிய தனதை தசரதன அநதத்துக்கத்தக
ணை, கரஹறணஸமயத்தில ராஹுவால பிடிக்கபபட்ட பூர
ணசநதரனபோல முகவொளி மழுங்கபபெறறிருந்தனன
காடடுகதுபபோக தேரிடனும சிறிதும மனக்களிபபு மா
றுமல பளபளவென்று விளங்குகினற ஸ்ரீராமன 'இவ்வள
வவ்வளவென்று எண்ணமுடியாத தாமமுடையவன்கை
யால ஜனங்கள அங்ஙனம் பினறொடாதது வருவதையும்

மனவருத்தமுற்றதையும கண்டு மனங் கலங்கபபெ
மல ஸ்ரீதனை தவரையாக ஓடும்படி ஆஜ்ஞாபித
னன ரர்மன ஓட்டுஓடு' எனறு கூணடவும, ஜன
கள அபபொழுது 'நிறுதது நிறுதது' எனறு பாரா
திககவும, ஸாரதியாகிய ஸுமந்தரன இரண்டையு
செயயப பெறறிருந்தனன் மஹாபாஹுவாகிய ராமன
வெளிபபுறபபடுமபொழுதே ரதம செலவதறல உணடா
கூத தூளகளெலலாம பிடடணைதது ஜனங்களின கணணீர
களபடுதனைந்து அடங்கிப போயின ராமன பரயாண
மாய போகுமபொழுது அபபடடணைதது ஜனங்களெல
லோரும மிகவும மனவருததததிறல பீடிகபப படடுக
கதறிககொணடு கண்களில நீர தளுமபபபெறறு ஹா
ஹாகாரங்களுட செயதுகொணடு பரஜனஞ தபபிப
பரிதபிதனர அதத ஜனங்களின கணகளினினறும
நீர்கள பரவாஹமம போல பெருகி வருகையில அந்தக
ரம் முழுவதும நனைந்து போயவிடடது மீனகள இங்கும்
அங்குமம தளளுவதறல அலைததசினற தாமரைப
பூகளினினறும தேனகள பெருகி வருவது போல
ஸ்தரீகளின கணகளினினறும துகக்கததின மிகுதியினும
பெருகிவருகினற நீர லபபடடது ஸ்ரீமந்தரகிய அட
மனனவன படடணம முழுவதும ஓரே மனதுடன ராட
னுககாக வருந்தபபடடுக கொணடிருகக்க கண்டு மேல
மேலும மனவருத்தம மேலெழுப பெறறு வெறறுபடனை
வருக்ஷமபோல கபீலனெனறு கீழ விழுந்தனன பினட
ராமனது பினனே போகும ஜனங்கள மிகவும துக்கி
தப பரிதபிகின மனனவனைப பாராதது மனவருதத
மிகபபெறறுக களகலலெனறு சபதஞசெயதனர. அந்த
ஜனங்களில சிலர் 'ஐயோ! ராமா' எனறும, மறறுஞ
சிலர் 'ஆ! ராமசநதிரபெறற தாயே!' எனறும பேரைச